

โอดโจะ

- เพื่อนสมัยเด็กของเคนจิ หนีออกจากเรือนจำคุมิโฮตารุ เพื่อพบคันนะอีกครั้ง

โคอิซุมิ เคียวโกะ

- เพื่อนนักเรียนร่วมชั้นของคันนะ ถูก ดริม นาวิกเตอร์ ไล่ออกจากโรงเรียนเนื่องจากยังถูกล้างสมองไม่สมบูรณ์

โยชิฮิเนะ

- เพื่อนสมัยเด็กของเคนจิปลอมตัวเป็นคนทำความสะอาดแฝงอยู่ใน "เพื่อนแลนด์"

คาคุตะ

- นักเขียนการ์ตูนที่รู้เรื่องของ "เพื่อน" แทกคุคออกมากับโอดโจะ

ทาคาสึ

- ดริม นาวิกเตอร์ ของเพื่อนแลนด์ ไล่อัดโคอิซุมิ

เคนจิ

- นายชายของคันนะ ตายหลังจากต่อสู้กับ "เพื่อน" ใน "วันสังหารปีเก้าของเลือด ปี 2000"

เพื่อน

- ชายลึกลับที่ซึกโฮชิเป็นเบื้องหลัง เป็นเพื่อนร่วมชั้นของคันนะ และเป็นพ่อของคันนะ

แนะนำตัวละคร

20th Century Boys

คันนะเริ่มควบคุมแก๊งค์มาเฟียของนีโอโตเกียวได้ เพื่อลุกขึ้นต่อสู้กับ "เพื่อน" ผู้กุมอำนาจลับ ส่วนโคอิซุมิซึ่งตกเป็นฝ่ายถูกไล่ล่า ก็ได้พบกับชายปริศนาผู้หนึ่ง? ปีค.ศ.2014...ชะตาของโลกตัดสินกันตรงนี้!!

MAI

พระเจ้า

- อดีตผู้นำคนไร้บ้าน ที่ยังร่อนนาค และเป็นพวกเคนจิ

โจโนะ โซเฮ

- ตำรวจสืบสวนมือใหม่ ของสน. คาบุกิโจ คุณตาของเขาถูก "เพื่อน" ย่ำตาย

นักพนันปริศนา

- นักพนันประจำคาสีโน คับพบพรสวรรค์ของคันนะ

มาไรท์

- ดอกไม้เหล็กแห่งชินจูกุ เป็นเพื่อนคันนะ

นิตานิ

- อดีตยาฆ่า เป็นบาทหลวง ที่โบสถ์ในคาบุกิโจ

ยูคิจิ

- เพื่อนสมัยเด็กของเคนจิ (คันนะ) หลั่งจากที่เคนจิตาย

คันนะ

- ลูกของพี่สาวเคนจิที่หายตัวไป เป็นเด็กนักเรียน ม.ปลายที่มีพลังวิเศษ เธอตามล่า "เพื่อน" เพื่อสืบทอดเจตนากรรมของเคนจิ

สารบัญ

NAOKI URASAWA PRESENTS

20th Century Boys

ตอนที่ 1	สงบศึก	7
ตอนที่ 2	สี่แยก	27
ตอนที่ 3	จับตาดู	47
ตอนที่ 4	คุณครูคนใหม่	65
ตอนที่ 5	คำตอบที่น่ากลัว	83
ตอนที่ 6	นักสะสม	101
ตอนที่ 7	พืชม้า	119
ตอนที่ 8	ห้องของเพื่อน	137
ตอนที่ 9	เด็กหนุ่มไร้หน้า	155
ตอนที่ 10	เด็กหนุ่มมีหน้า	175
ตอนที่ 11	เสียงฟ้าร้อง	193

พวกเราคือ
ตำรวจ
เซตดาบูกิโจ
!!

ตามกฎหมาย
ท้องถิ่นแล้ว
ห้ามการชุมนุม
อย่างเด็ดขาด
!!

ขอให้สลายตัว
โดยด่วน!!
ใครฝ่าฝืน
จะถูกจับทันที
!!

ทวน
อีกครั้ง!!
ห้าม
การชุมนุม
...

ตอนที่ 1
สงบ
ศึก

โอ้โห...
ตำรวจ
แห่มา
เพียบ
!!

ซินไม่รีบหนี
มีหวังได้ขึ้นมา
บนตึกหลังนี้
ด้วยแน่เลย
โซคุน!!

“ตอนที่พระแม่
ลงมา จะนำพา
สวรรค์หรือนรก
มากันแน่ล่ะ”...

ก็แม่
ของคันนะ
ไงละ
!!

โซคุน
เอาใจดีล่ะ?
จะออกไป
ยังไง...

เราต้อง
ปีนไปตึก
ข้างๆ

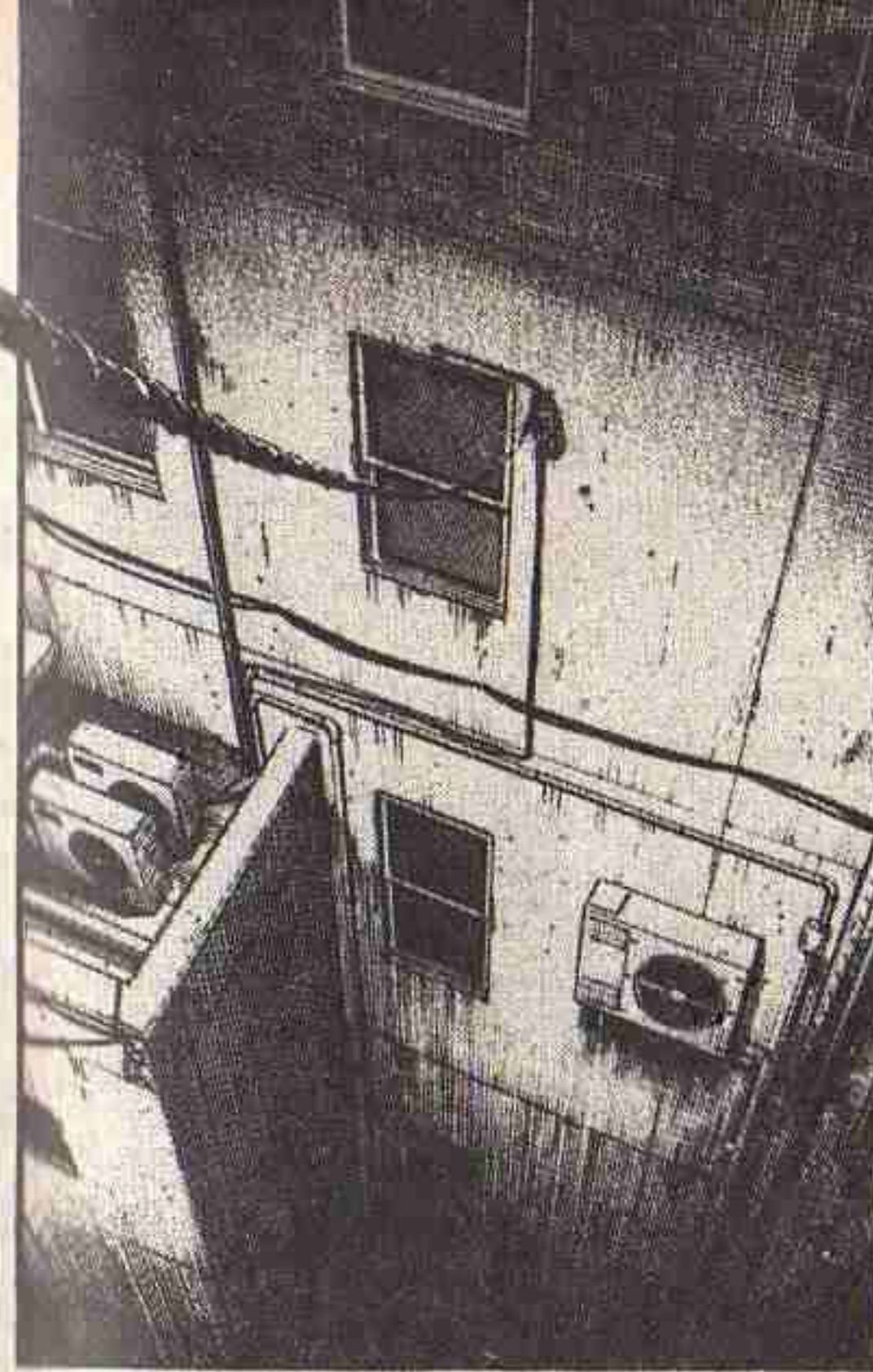
หา
...?

โซคุน

ทื่อ
?

“ความหวัง
สุดท้าย”
นะ...

ได้พบแล้ว
สินะ?
ตอนอยู่ที่
โบสถ์
เมื่อกี้...

กลัว
รึ
ง
?

ตะ...ตั้งแต่
ได้ร่วมมือ
กับคุณ
พะ...ผม
เริ่มขึ้น
แล้วละ

พะ...ผม
ไปก่อน
นะ

น้ำ
โอดโจะ
...?

โอดโจะ
...

เออ
...

งั้น เรื่องอะไร
จะยอมถูก
ตำรวจจับละ

ไปกัน
เถอะ
!!

ขำก
!!

กึช
...

แวก
กก
กก
กก
!!

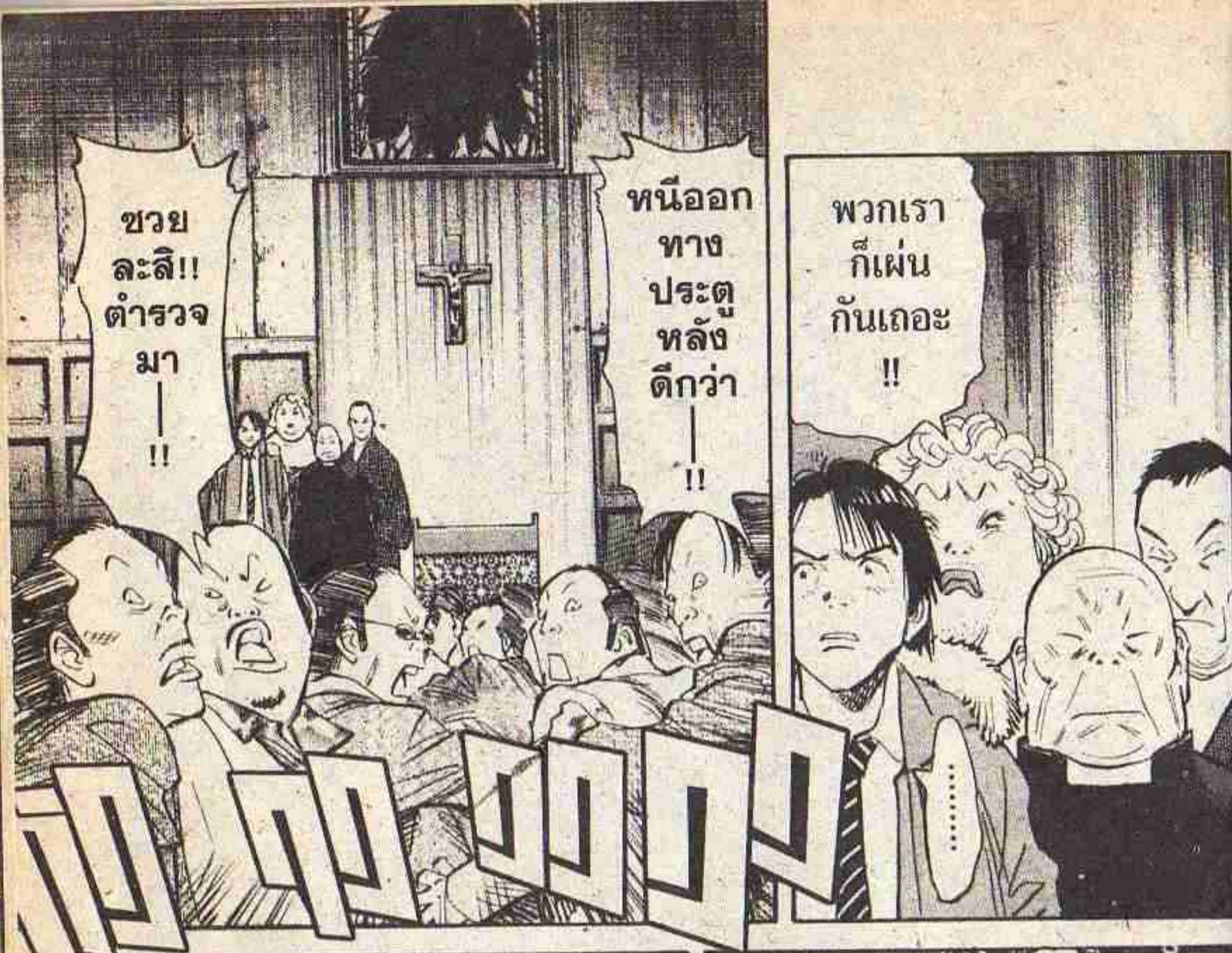
ตอนที่ 1 สงบศึก

บุก
เข้า
ไป
!!

บุก
เข้าไป
ใน
โบสถ์
!!

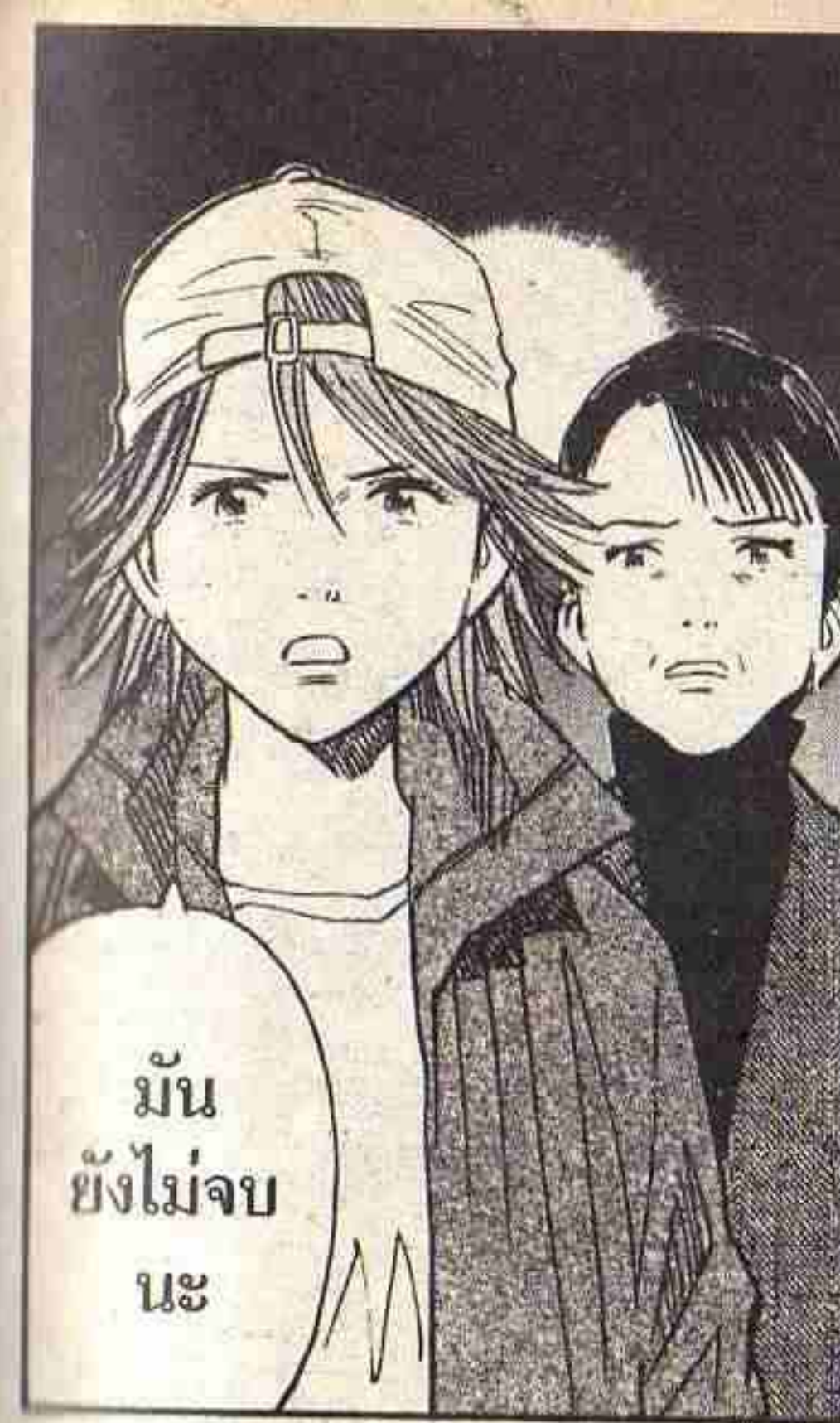

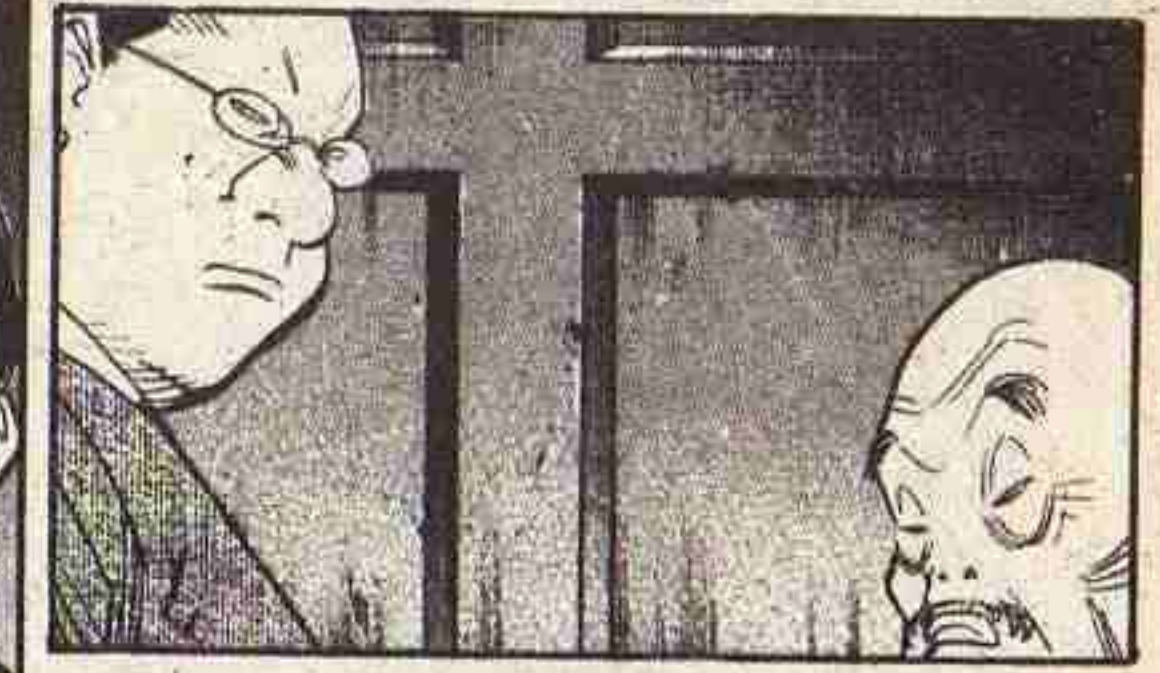
ช่วย
ละสิ!!
ตำรวจ
มา
!!

หนีออก
ทาง
ประตู
หลัง
ดีกว่า
!!

พวกเรา
ก็เผ่น
กันเถอะ
!!

มัน
ยังไม่จบ
นะ

ยัยเด็กบ้าเอ๊ย
พอทีเถอะ
น่า...

บอส
เชิญ
ทางนี้
...

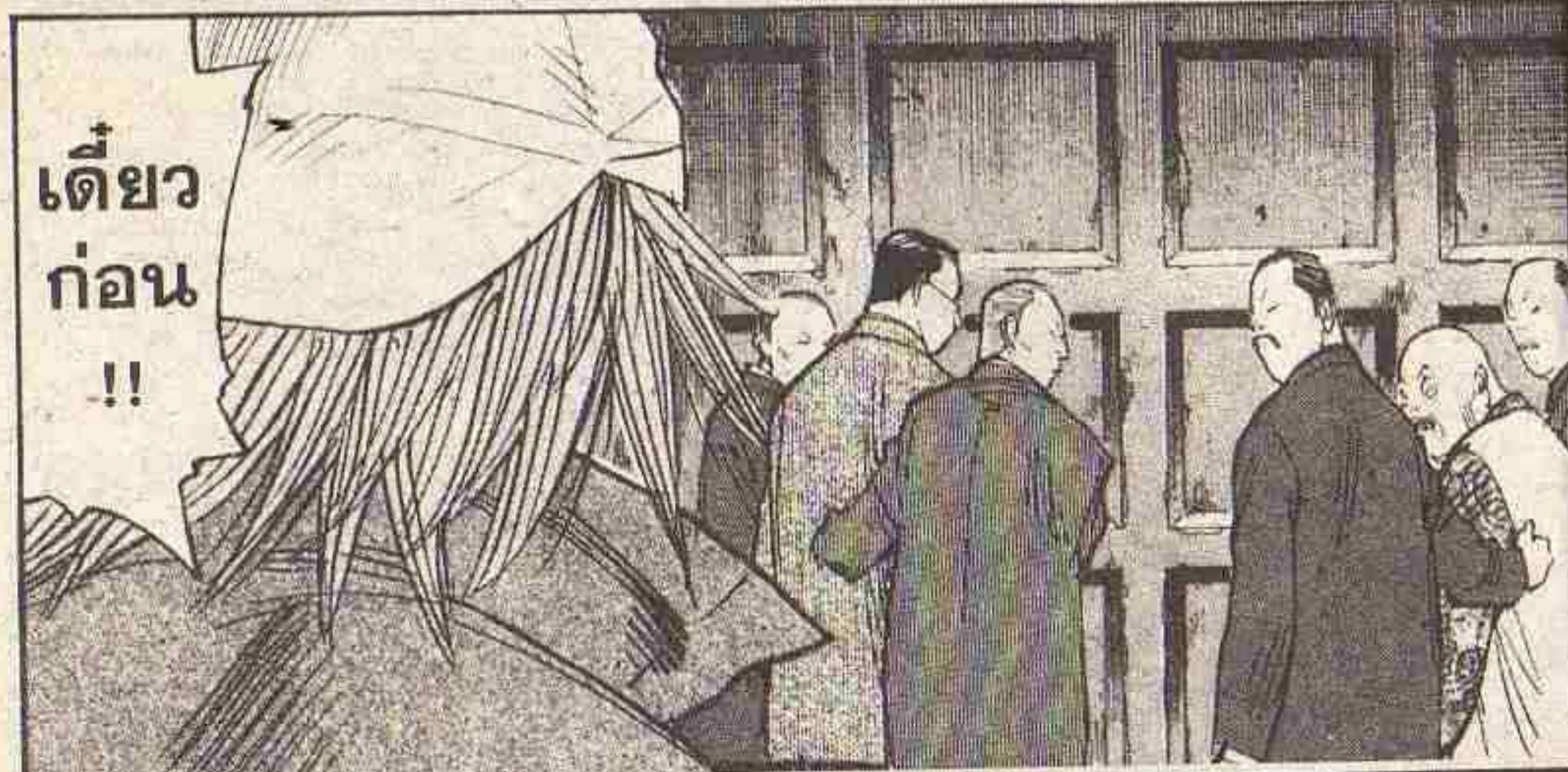
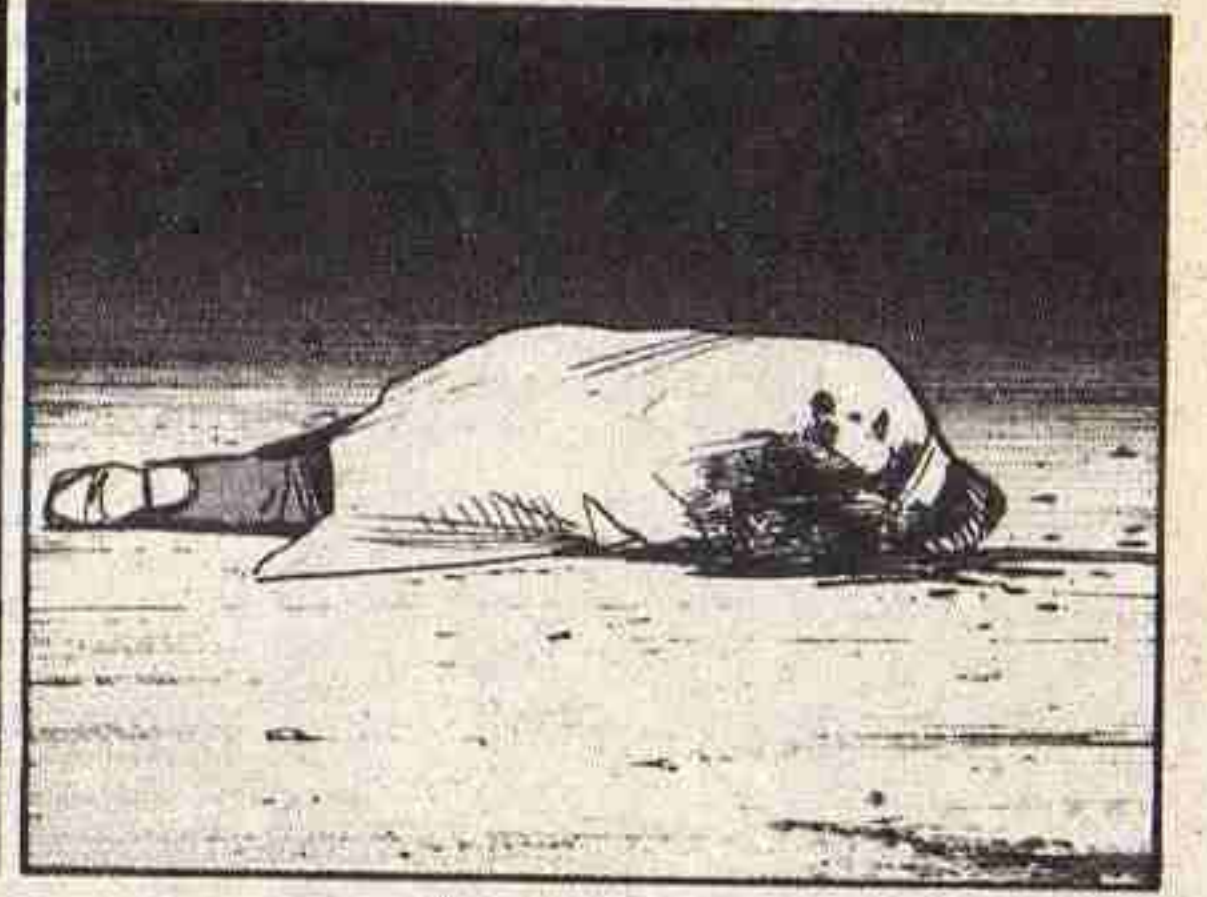

ให้รถอ้อม
มาด้านหลัง
แล้วครับ

เห็น
แล้ว
ใช่ไหม

ผู้ชายที่
พยายาม
จะฆ่าฉัน...
หมอนั้น
เป็น
ตำรวจ

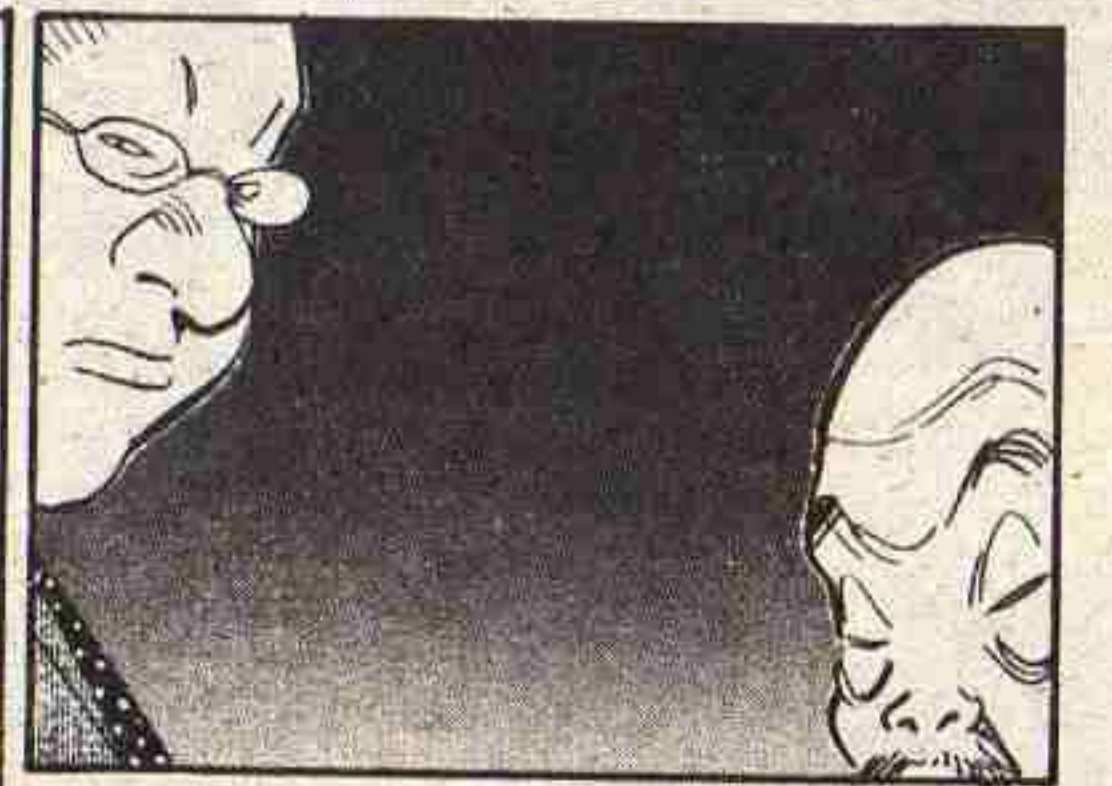

เดี๋ยว
ก่อน
!!

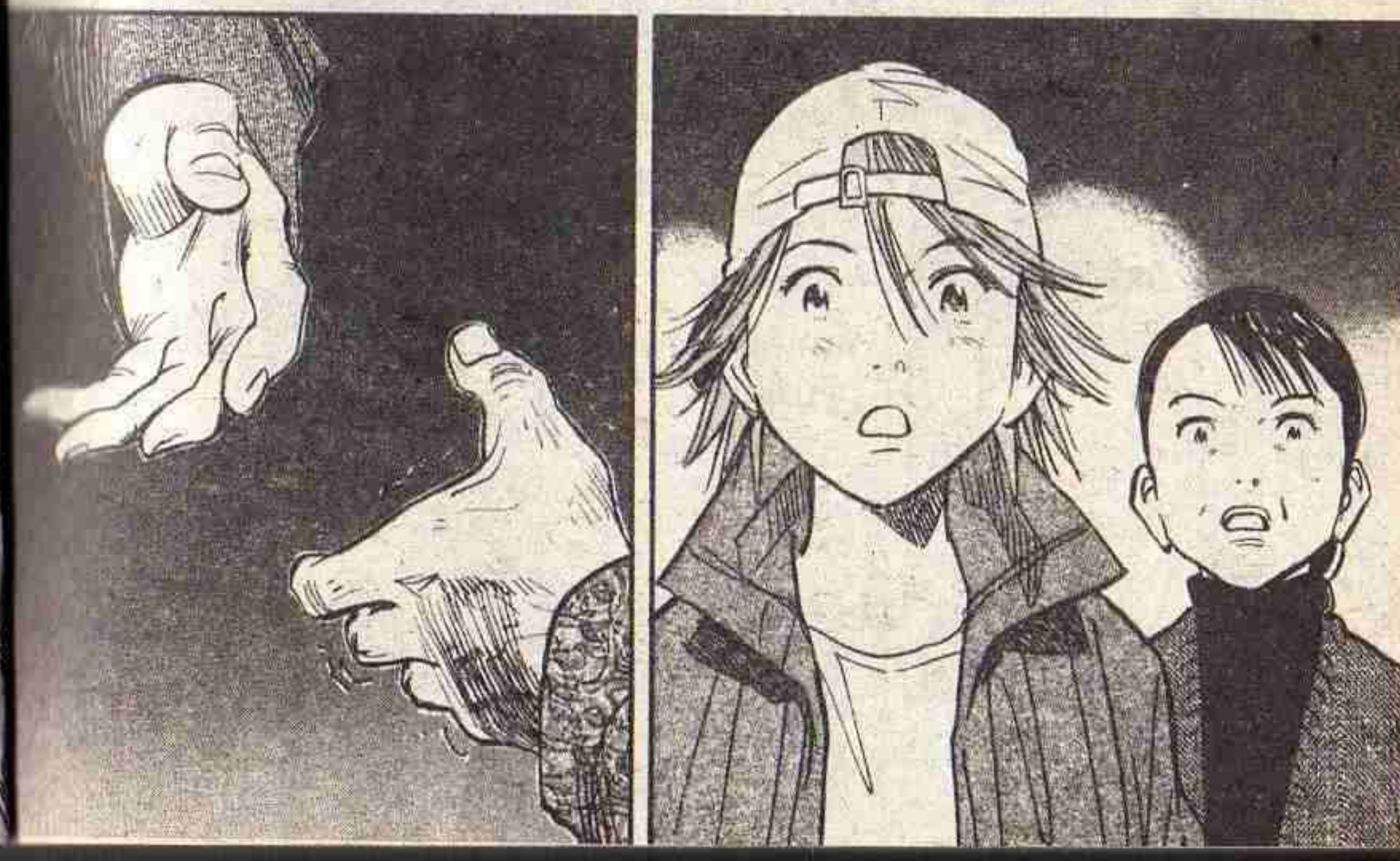
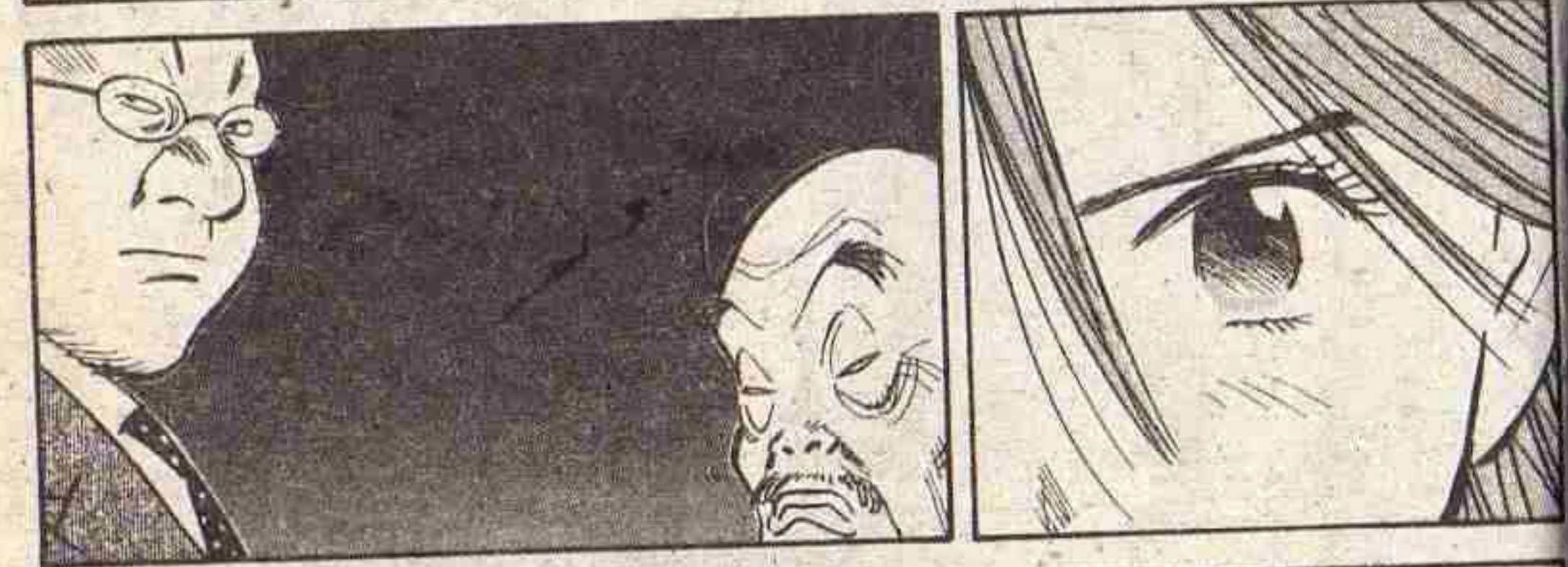
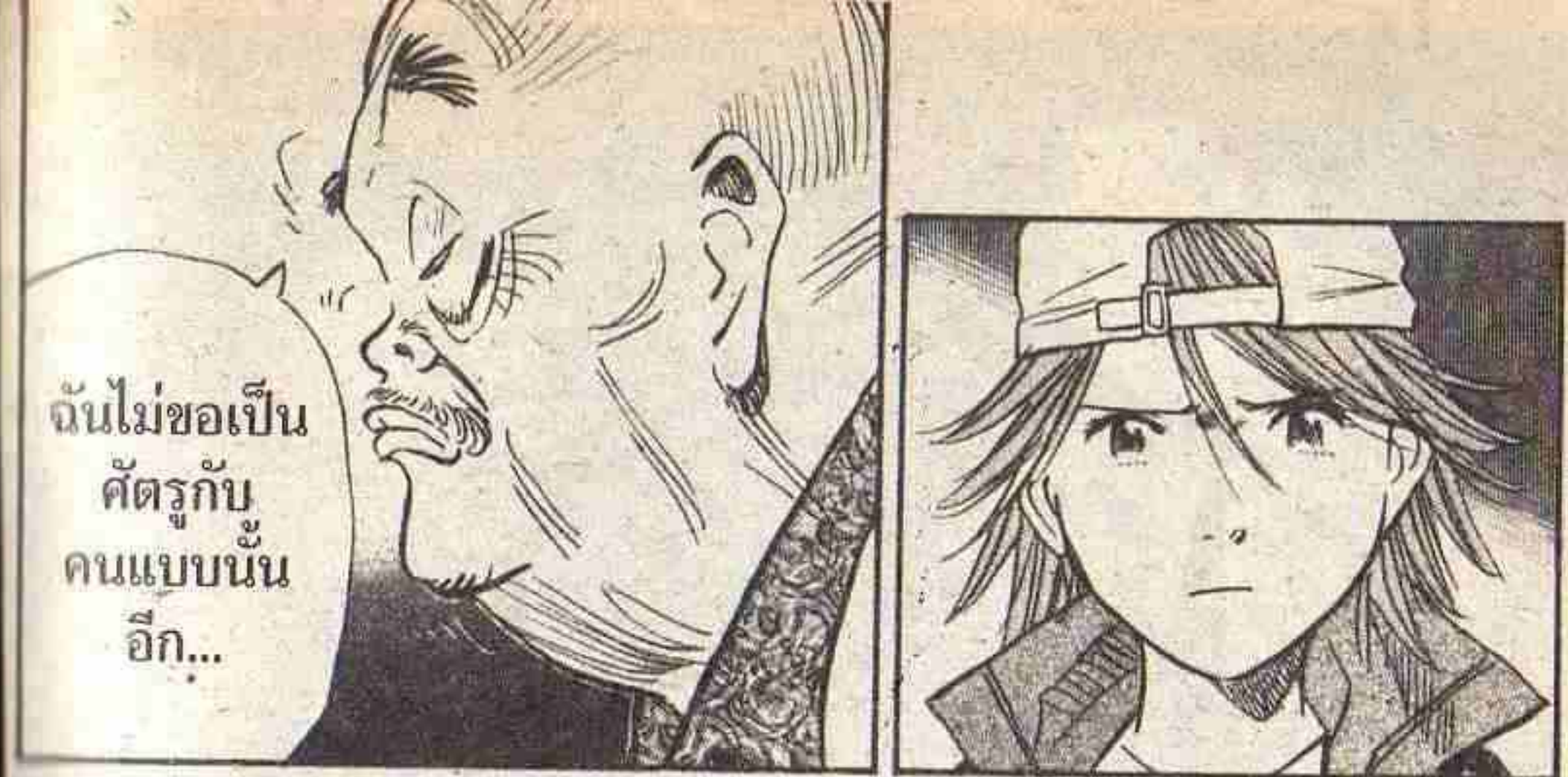
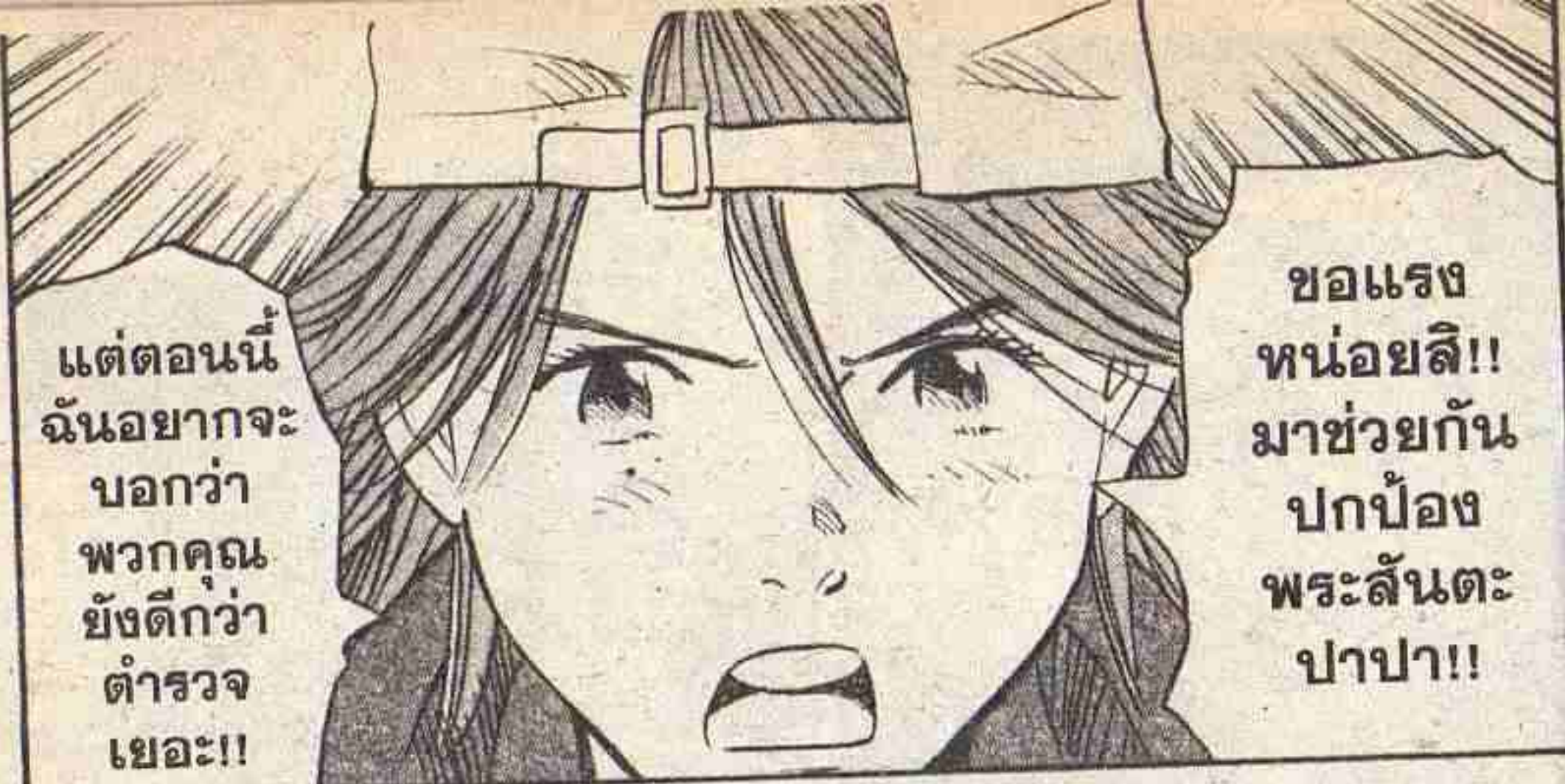

ฉันเชื่อใจใคร
ไม่ได้สักคน
ใครเป็นศัตรู
บ้างก็ไม่รู้

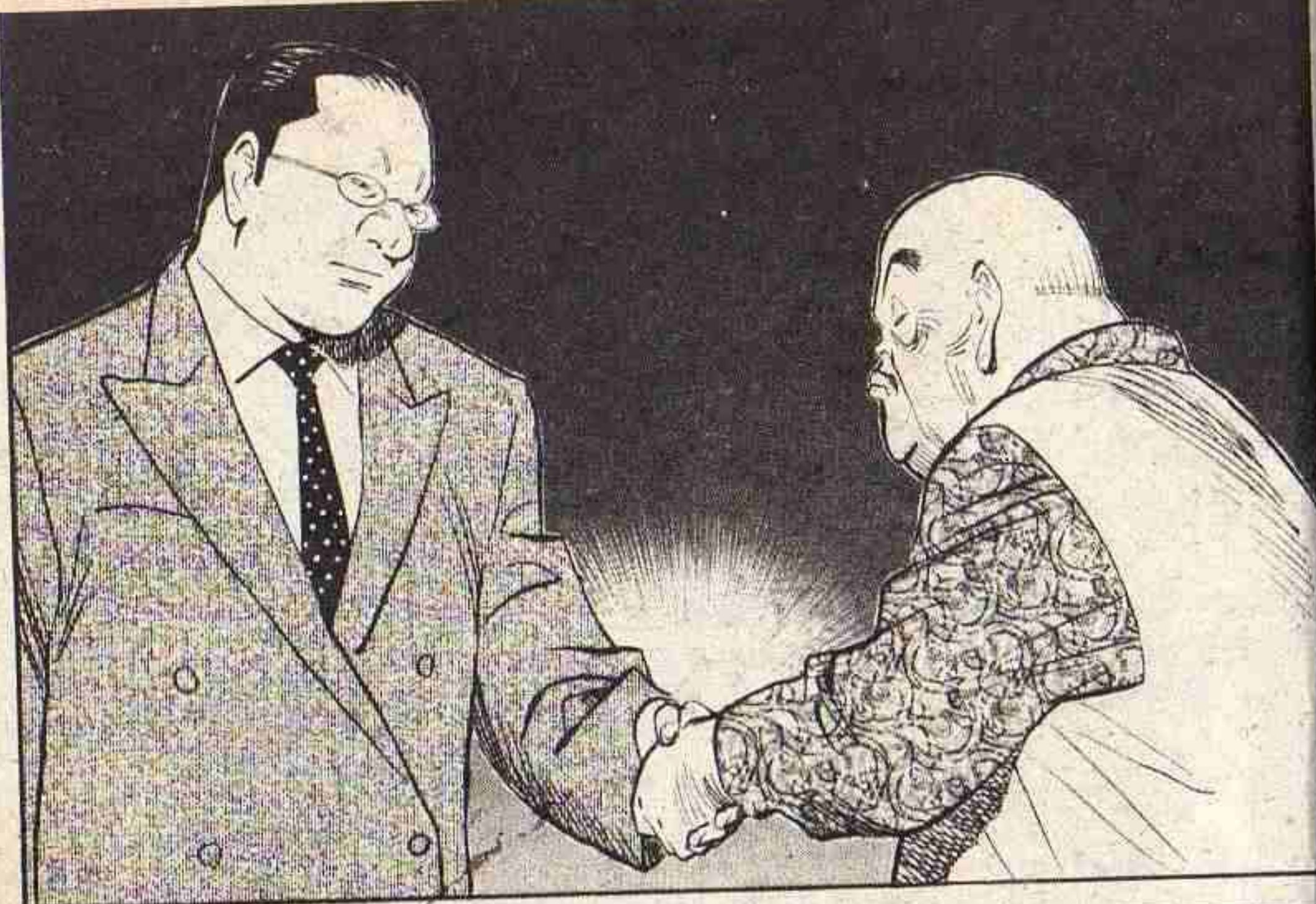
โดยเฉพาะ
มาเพีย
อย่าง
พวกคุณ

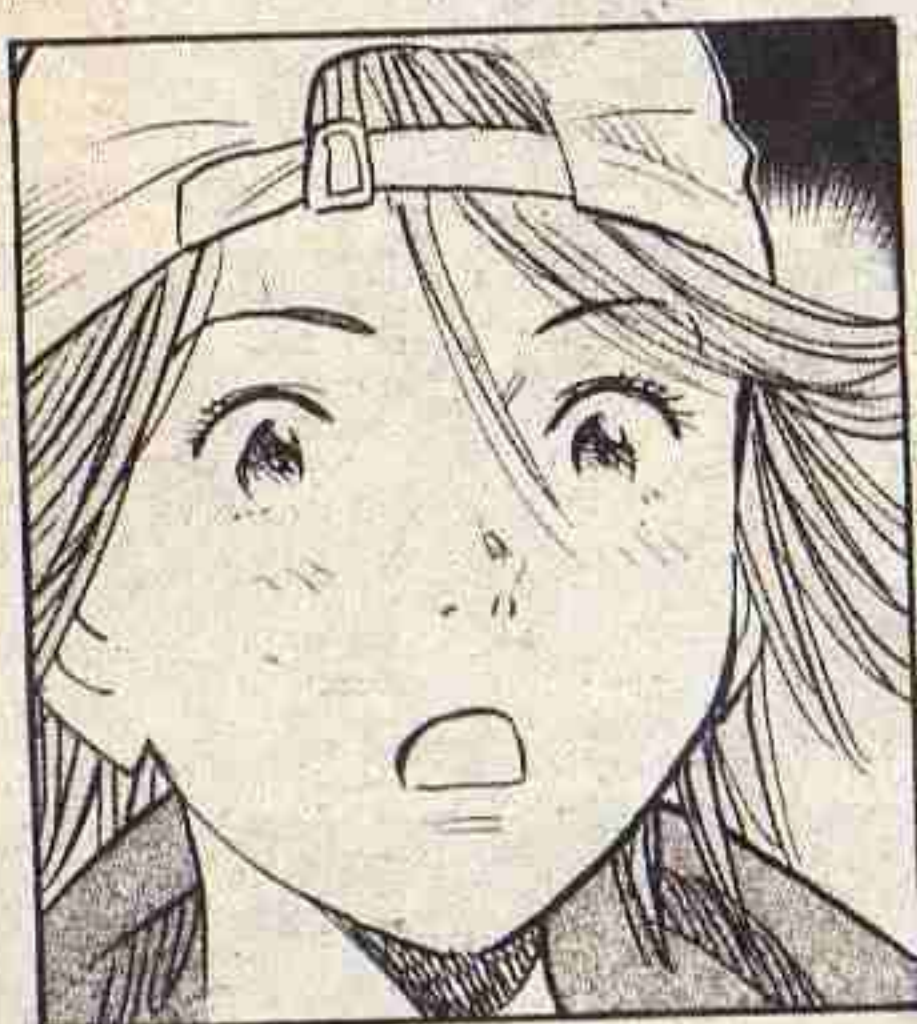

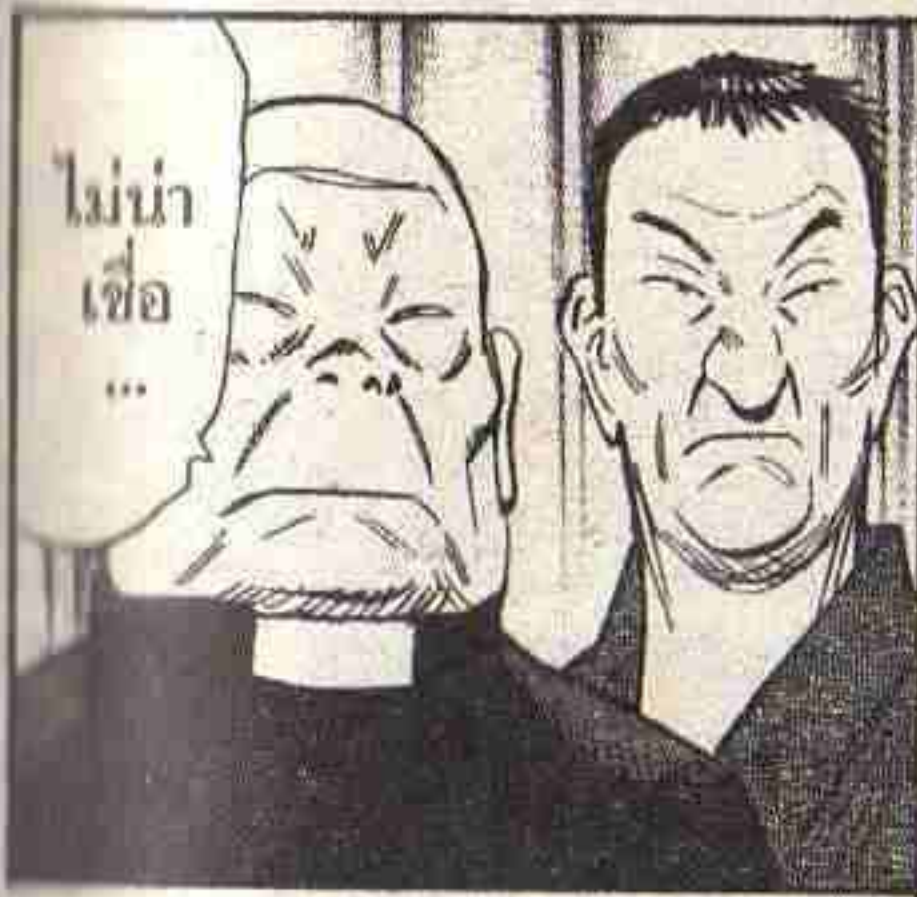

สะ...
สงบ
ศึก
แล้ว
!!

ความ
บาด
หมาง
ได้จบลง
แล้ว!!

โอ๊ะ
...

ไม่น่า
เชื่อ
...

ทุกคนต่าง
เหน็ดเหนื่อย
กับความบาดหมาง
อันยาวนาน
แต่ไม่มีใคร
สามารถหยุดยั้ง
มันได้สักคน
...

แล้วแม่
สาวน้อย
ก็หยุด
มันได้
...

ดู
...

ดูนั่นสิ!!
บอสของ
ทั้งสองฝ่าย
จับมือกัน
...!!

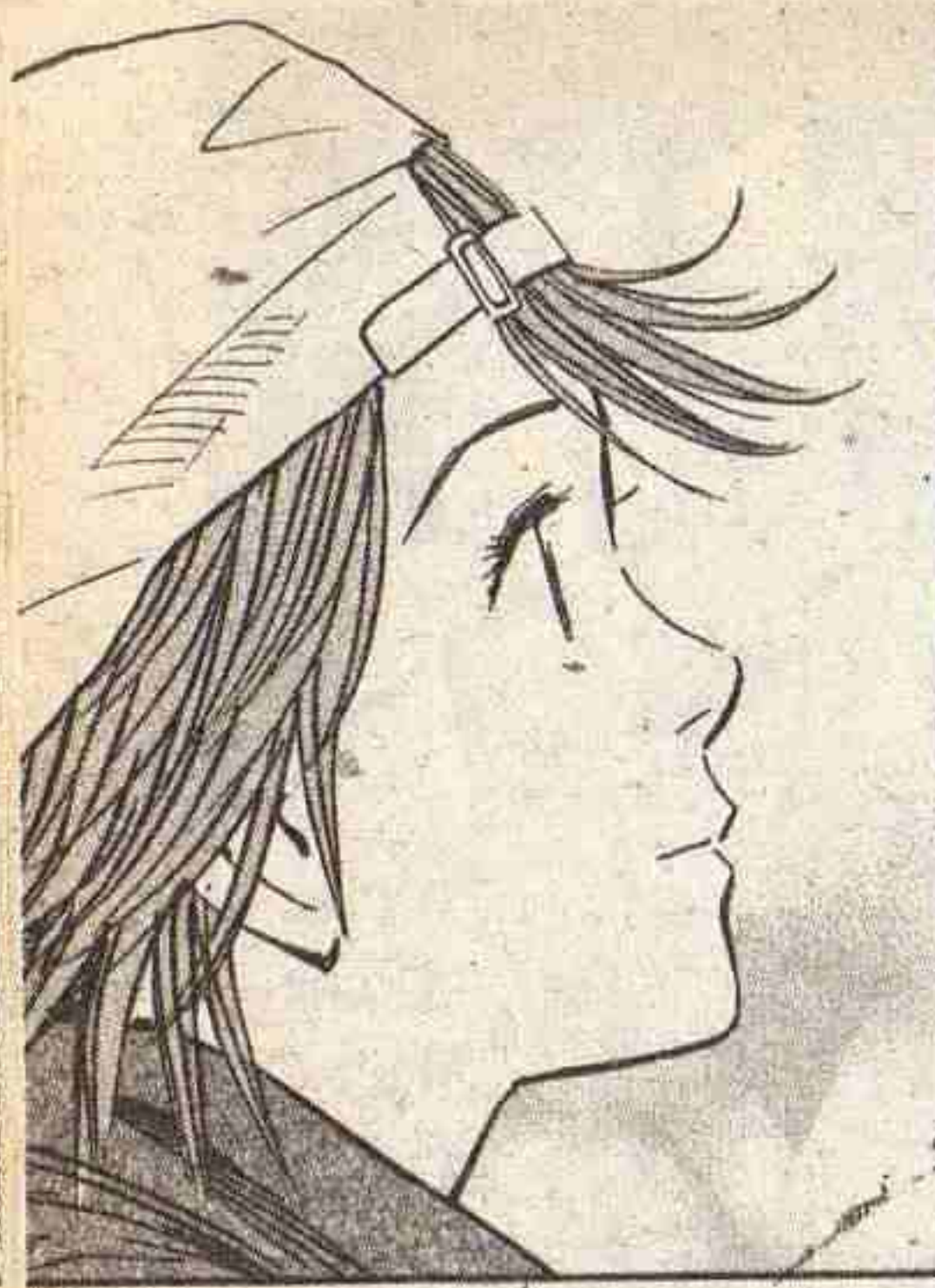
โอ้
โฮ
...

เดิมพัน
มูลค่าสูง
ลิบลิว
เชียวละ
...

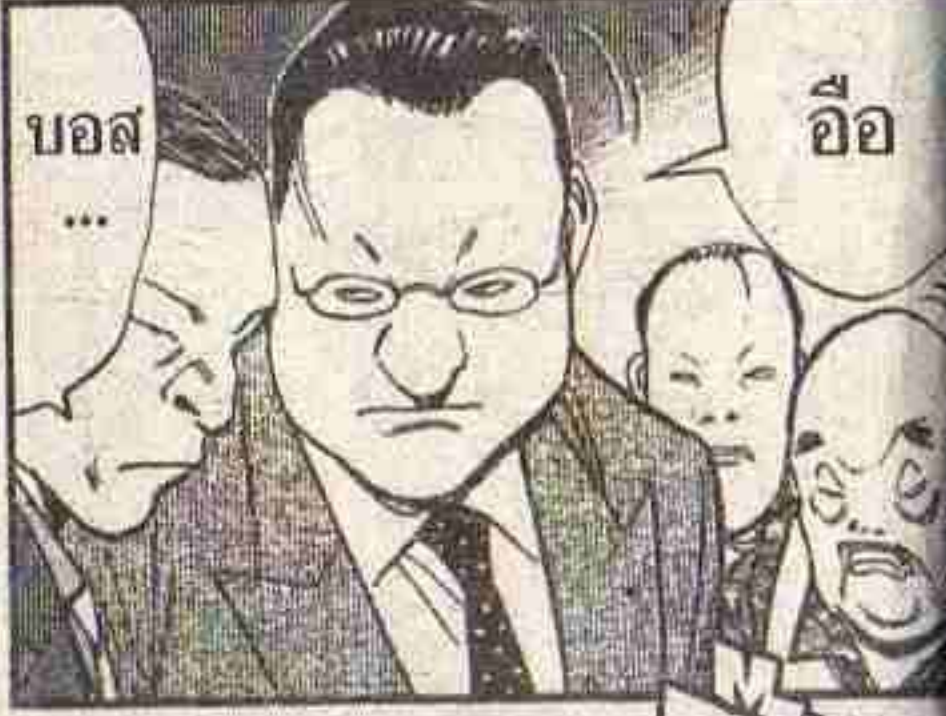
อะ...
เอาละ!!
เราหนักัน
ก่อนเถอะ
!!

เอ๊ะ
!?

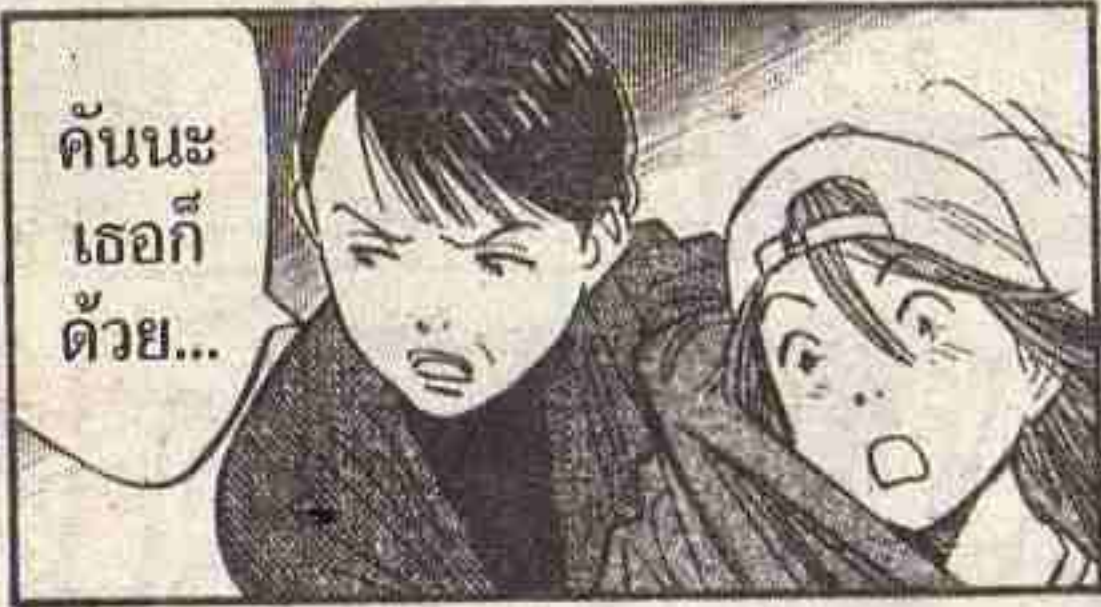
ฉันจะคอย
ถ่วงเวลา
ไว้เอง
เร็วซี!!

ถ่วงเวลา
เธอ...

บอส
...

อ้อ

ฉันนะ
เธอก็
ด้วย...

จับ
ตัว
ไว้
!!

ใคร
ฝ่าฝืน
จับ
ให้
หมด
!!

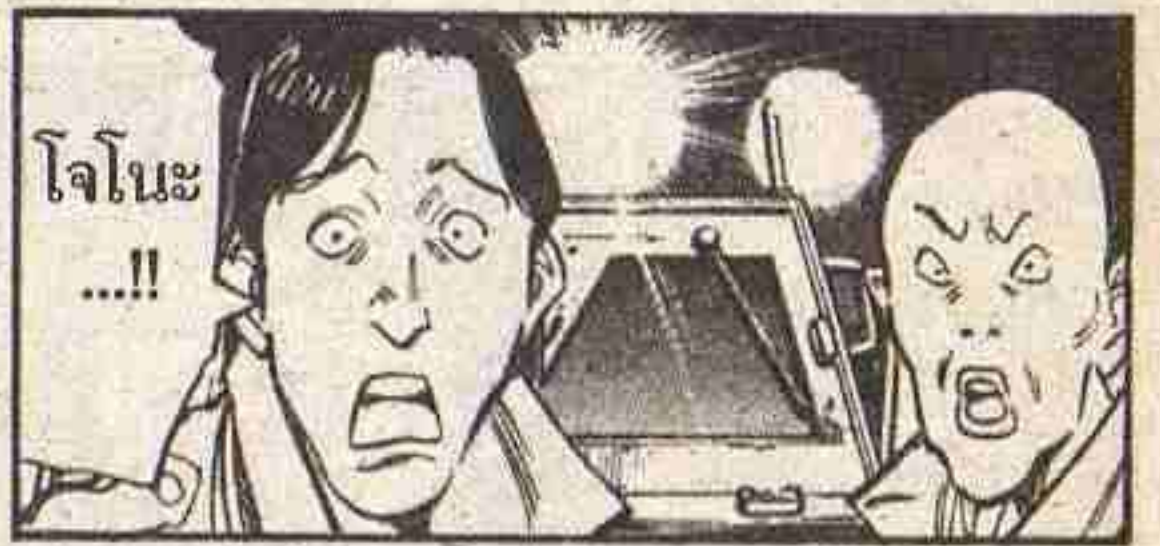
นี่
ตำ
รวจ
นะ
!!

ผมเป็น
ตำรวจ
!!

พะ... พัง
กันก่อน
ซี!!

โจโนะ
...!!

อะ
...

กะ... แก
หายหัว
ไปไหน
มา...

ผม
ตำรวจสืบสวน
โจโนะ ขออนุญาต
รายงานเหตุการณ์
จลาจลครั้งนี้ครับ
!!

ทา ?

พะ...
พูดไปแล้ว
เรื่อง
มันยาว
...

อะ...
เอาเป็นว่า
อย่าเพิ่งบอก
เข้าไปในโบสถ์
เลยครับ!!

เกิดเหตุการณ์
ยิงกันภายใน
โบสถ์ และผม
กำลังควบคุม
สถานที่เกิด
เหตุอยู่!!

คนร้าย
เป็นตำรวจ
สายตรวจมีไฟ
เขาพยายาม
จะฆ่าผม
แต่คนร้าย
ถูกยิงตายแล้ว
...!!

พูดอะไร
ไม่เห็น
จะรู้เรื่อง
สักนิด
!!

เพราะฉะนั้น
ถ้าบุกเข้าไปตอนนี้
สถานที่เกิดเหตุ
ต้องเลอะแน่
ขอความกรุณา
รอสักครู่...!!

七龍

จริงๆ
เปลา!
!?

ความบาดหมาง
ระหว่างมาเฟียจีน
กับมาเฟียไทย
จบลงแล้วจริงๆ
หรือนี่!?

อ้อ

โล่ง
อก
ไปที่
!!

แบบนี้
ร้านอ้อ
ก็ไม่ต้อง
ปิดกิจการ...
โชคดียิ่งๆ
!!

เฮ้
เสร็จแล้วว!!
บะหมี่น้ำหมู
ต้นหอม
ส่าย
กระเทียม
เยอะๆ!!

ลองทานดูสิคะ
บะหมี่น้ำร้านนี้
เป็นของโปรด
ของน้ำเคนจิ
...

อย่าทำ
บ้า ๆ
แบบนี้
อีกนะ

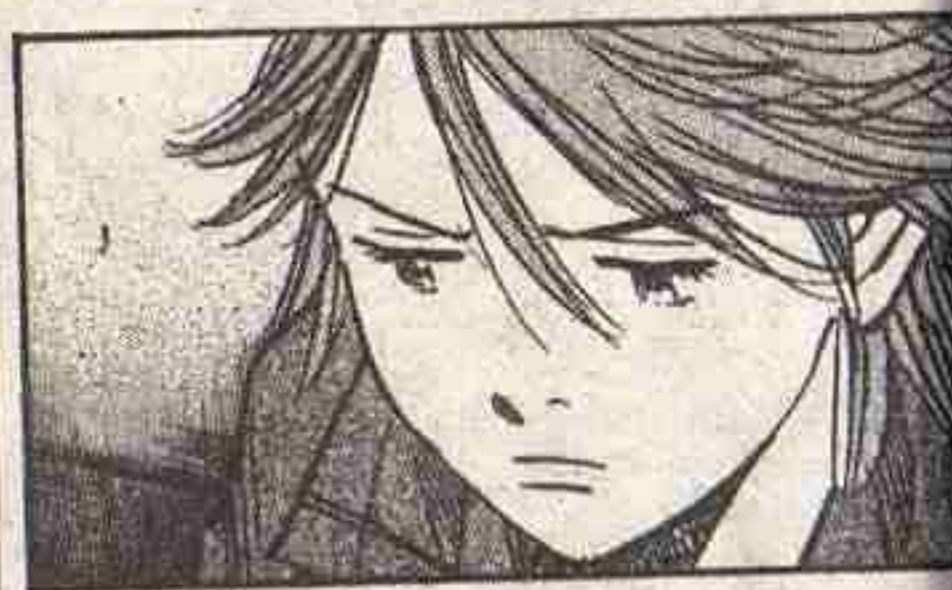
ตอนนี้
โอตโจะ
ก็ยังสู้

ฉันเอง
ก็สู้
เหมือนกัน

พูดอย่างนี้
เธอคงจะ
คิดว่า...
นายคิจิซึซลาด
บ้างละ
เปลี่ยนไปจาก
เมื่อก่อนบ้างละ
แต่ว่า...

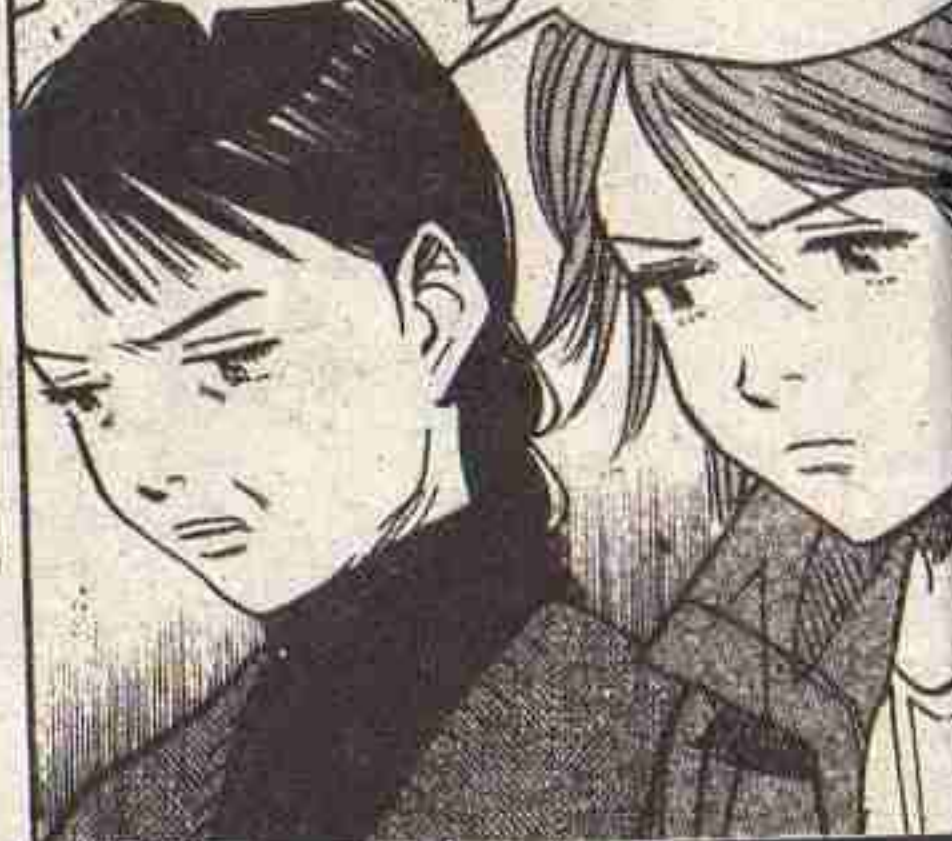
ความกล้ากับ
ความขำขิ้น
มันคนละเรื่อง
กัน

จะให้
เลิกได้ง่าย ๆ
ได้อย่างไร

โอต
โจะ
...
เขาต้อง
เป็นโอตโจะ
แน่ ๆ

ตอนนี้
ถ้าโอตโจะ
ไม่ปรากฏตัว
ขึ้นมาละก็...
ป่านนี้
เธอคงถูก
ยิงตาย
ไปแล้วละ

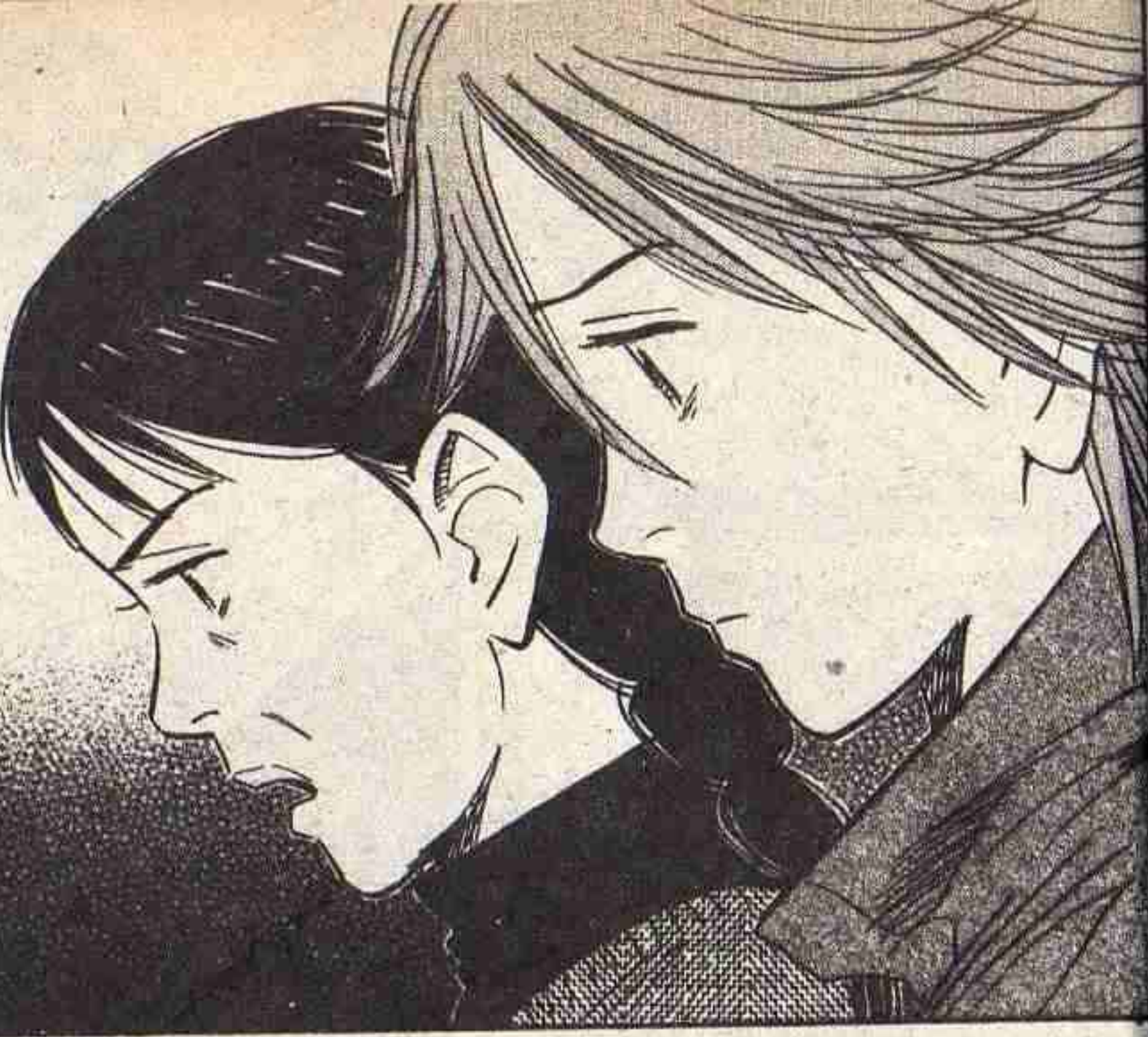
แต่
ว่า...
ฉันยังมี
หน้าที่
ต้อง
ปกป้อง

เธอคือ
ลูกของ
พี่สาวเคนจิ
แต่ว่านะ...
ตอนนี้
เธอคือ
...

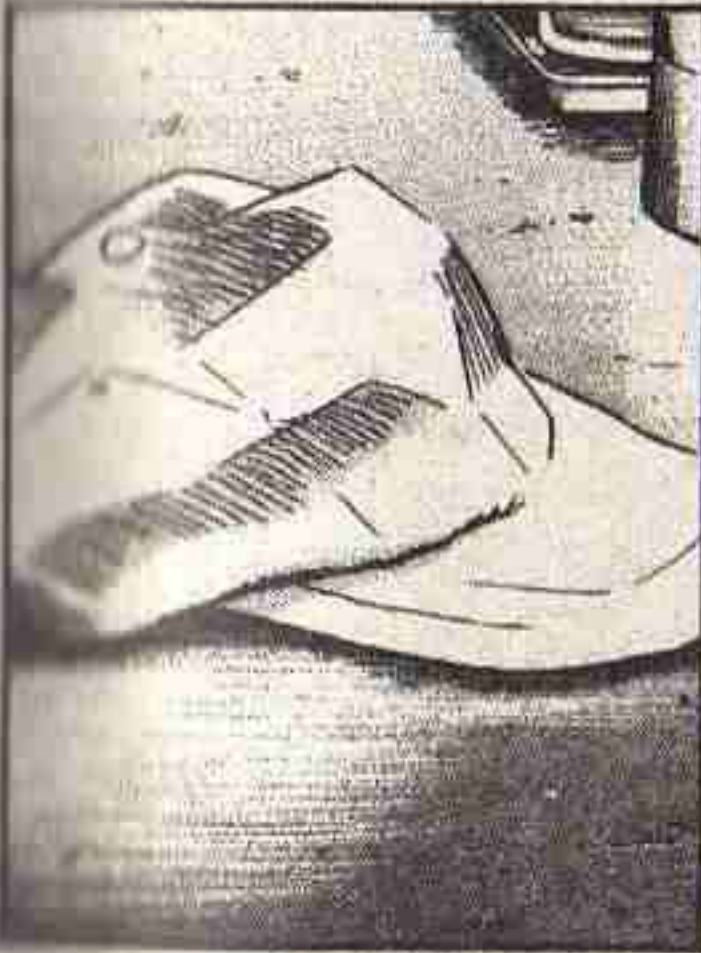
ลูกสาว
ของฉัน

อย่าตาย
นะ...

เป็นลูกสาว
คนสำคัญ
ที่ฉันรับฝาก
เอาไว้...

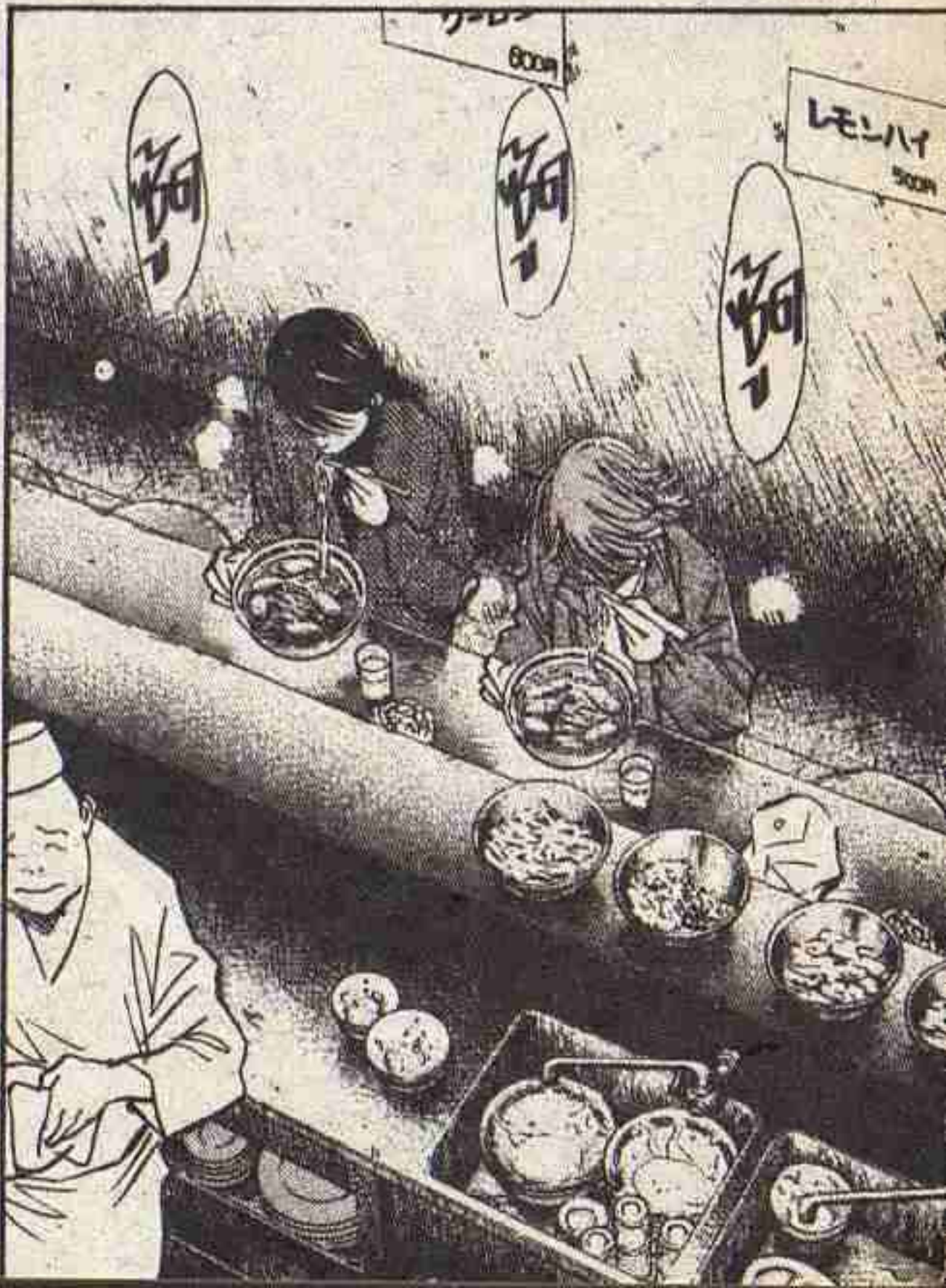
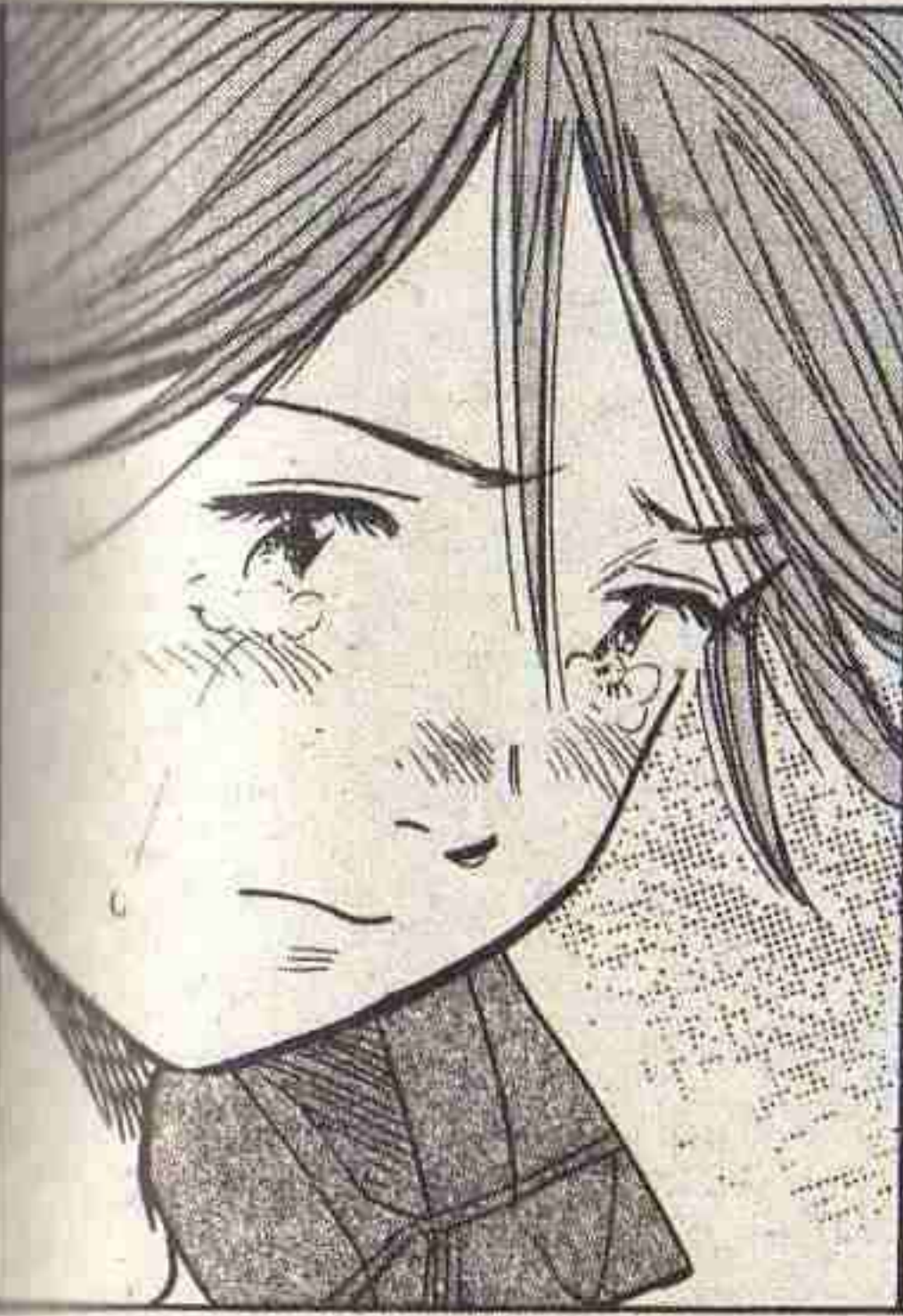
ทาน
กันเถอะ
เดี๋ยว
เส้นอืด
หมด

ใน "วันส่งท้าย
ปีเก่านองเลือด
ปี 2000"
...ตอนนั้น
เคนจิพูดไว้ว่า
...

ขอร้องละ
ทุกคน...

ตอนที่ 2 สี่แยก

เรื่องนี้
เกิดขึ้นที่
มิสซิสซิปปี
ตอนต้น
ศตวรรษ
ที่ 20...

๕๓

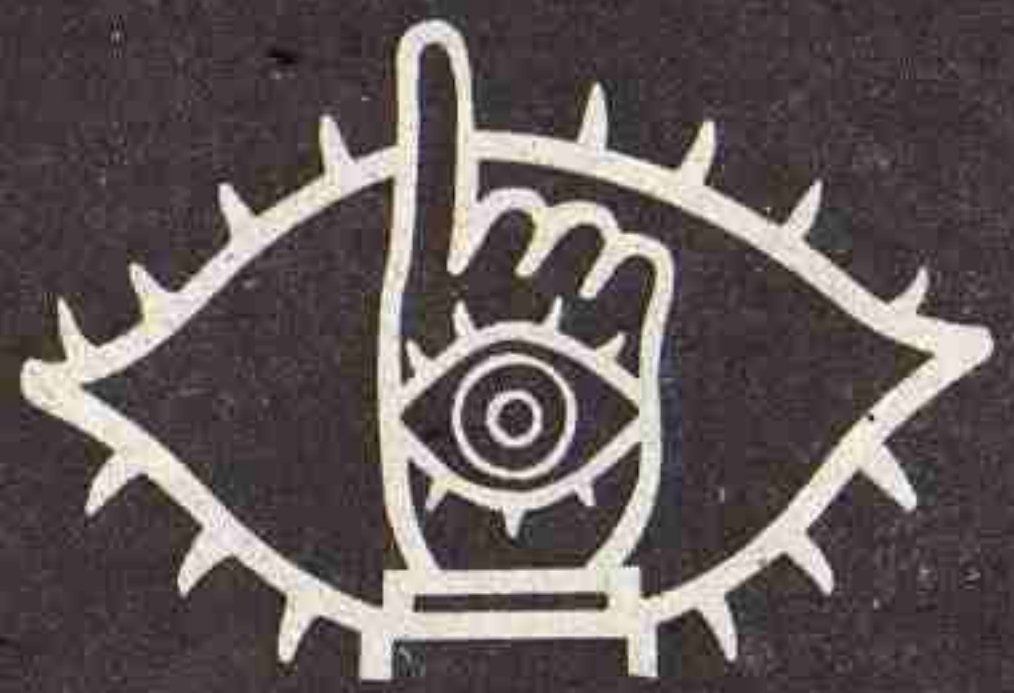
ผู้ชายชื่อ
โรเบิร์ต
จอห์นสัน
ได้พบกับ
ปีศาจที่สี่แยก
โดยบังเอิญ

๕๓

๕๓

เขาขาย
วิญญาณ
ให้กับปีศาจ
เพื่อ
แลกเปลี่ยน
กับ...

เพลงที่
ไม่มีใคร
เคยฟัง
มาก่อน
...

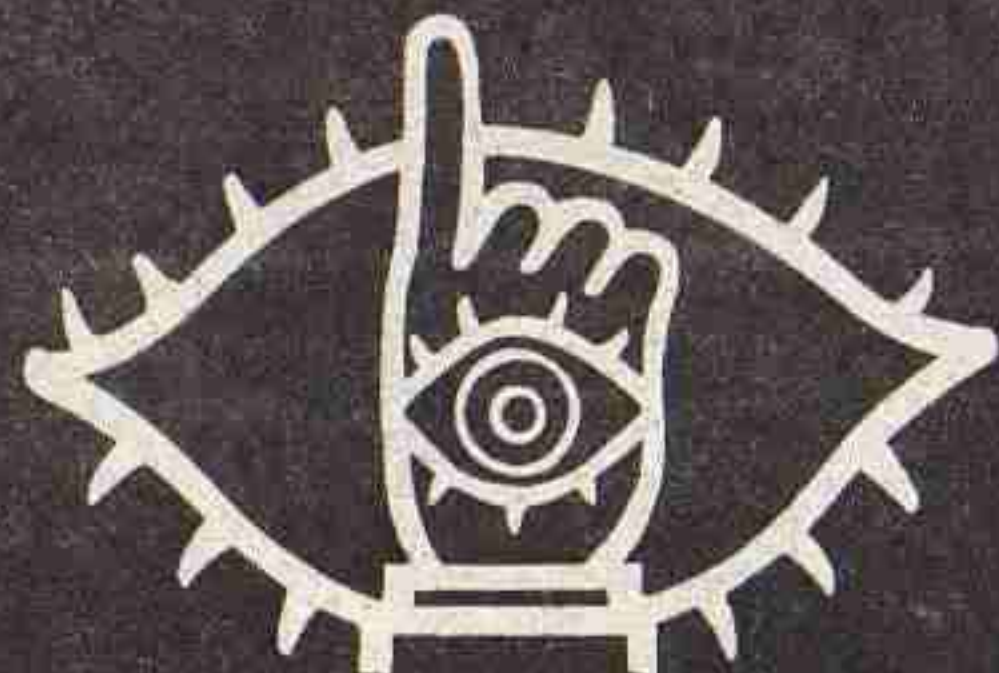
เพลง 29 เพลงที่
โรเบิร์ต จอห์นสัน
ได้บันทึกเสียงไว้
มีอิทธิพลอย่างมาก
ต่อดนตรีในยุคต่อมา
ถือเป็นต้นกำเนิด
ของเพลงร็อก

เขาตาย
เมื่ออายุ 27 ปี
เพราะ
ถูกวางยาพิษ

ตอนที่ 2
สี่แยก

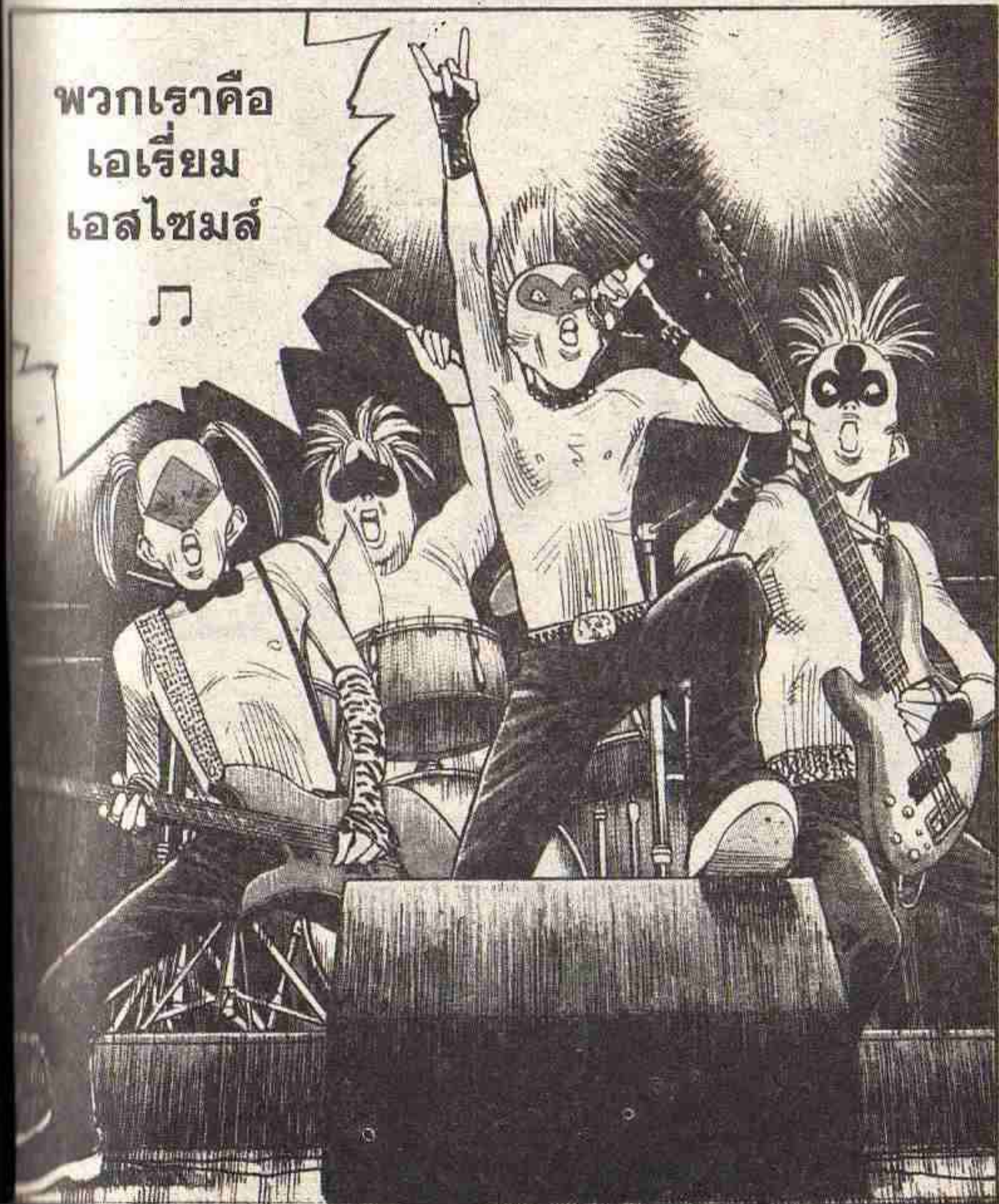

เอเรียม
เอเรียม

เอเรียม
เอเรียม

พวกเราคือ
เอเรียม
เอสไซมส์

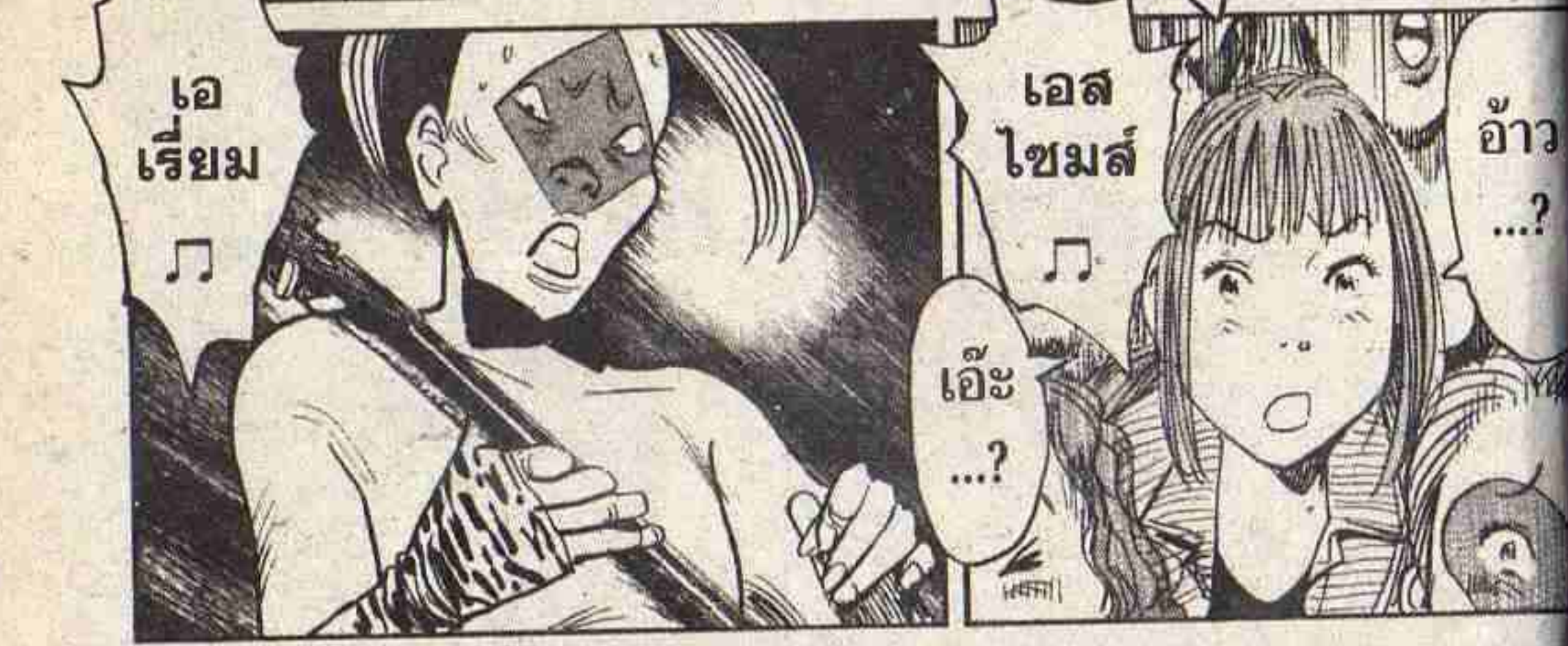

เอลไซมส์
เอลไซมส์
เอเรียม
เอลไซมส์

เอ
เรียม

เอล
ไซมส์

เอ
เรียม

เอล
ไซมส์

อ้าว
...?

เอ๊ะ
...?

กรีด
กรีด

โอเคๆ
เอาละ
พอ
ได้แล้ว

เฮ้ย
ลูซิเฟอร์
ไปกินข้าว
ราดหน้าเนื้อ
กันมั๊ย?

เอ่อ
—
เมดูซ่า
ซัง

ทื่อ
?

โ๊ะ
หายไปนาน
เลยนี่
เลิกตาม
แล้วเรอะ
!?

คราวหน้าจะไป
เดินสายที่โทโฮคุ
แล้วเจอกันนะ

คือ
ว่า
...

เอ่อ...
ค่ะ

ปัญหา
มันรุนแรง
...

ขอจับมือ
หน้อย
เมดูซ่า
อิโนเอะ
ซัง!!

本日のお出演
คอนเสิร์ตวันนี้ เอลเรียม เอลไซมส์

กรีด!!
ลูซิเฟอร์
ไซโตซัง
!!

แล้ว
ดาเมียน
โยซิตะซัง
มือกีตาร์
ล่ะ?

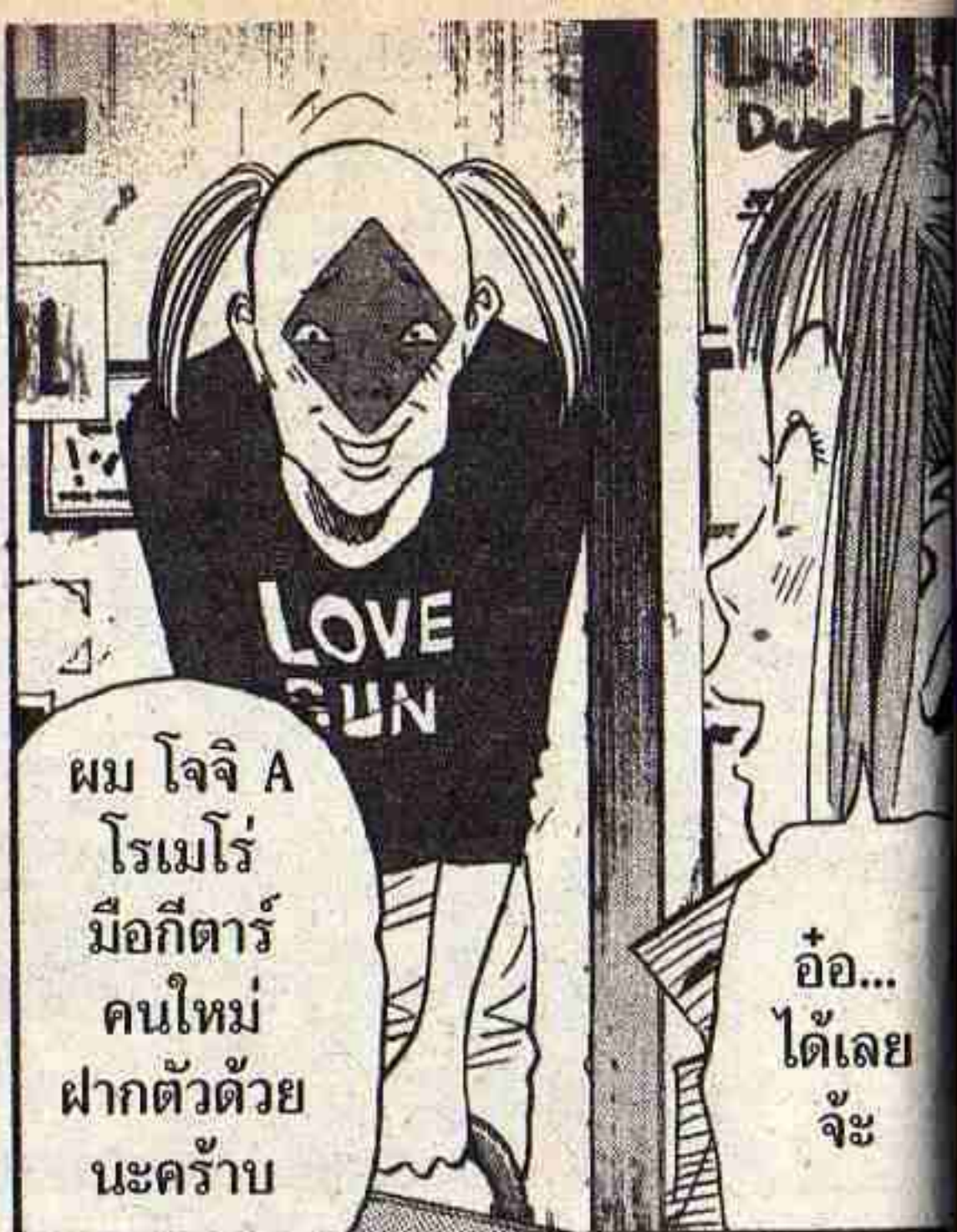
อ้อ
...

หมอนั้น
ถูกไล่ออก
ไปแล้ว

อะ...ถูก
ไล่ออก
...?

ผม โจจิ A
โรเมโร่
มือกีตาร์
คนใหม่
ฝากตัวด้วย
นะคร้าบ

อ้อ...
ได้เลย
จ๊ะ

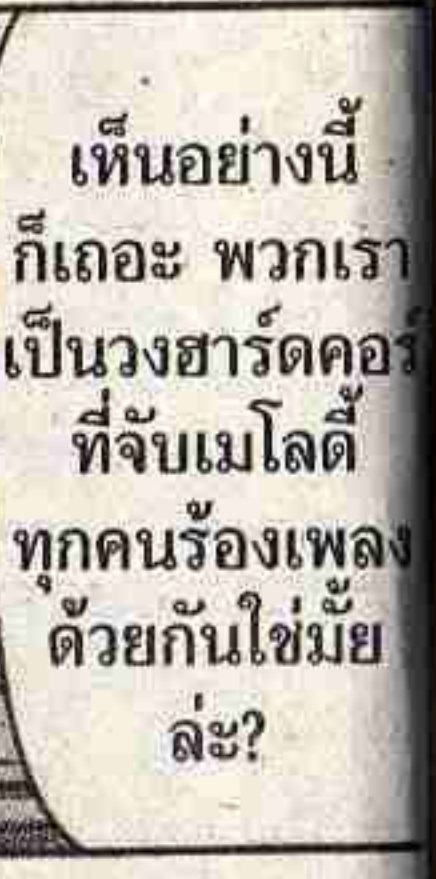
แนวดนตรี
เราต่างกัน
นะ

แนวดนตรี
ต่างกันเหรอ...
ทั้ง ๆ ที่เล่น
เข้ากันได้ดี
ขนาดนั้น
เนียนะ...

ช่วงที่
เธอหยุดไป
พวกเรา
ลำบาก
แทบตาย
แน่ะ

เห็นอย่างนี้
ก็เถอะ พวกเรา
เป็นวงฮาร์ดคอร์
ที่จับเมโลดี้
ทุกคนร้องเพลง
ด้วยกันใช้มัย
ล่ะ?

แต่ว่า จู๊ ๆ หมอนั้นก็เล่น
เพลงที่แต่งขึ้นมาสด ๆ
ไม่รู้อะไรของมัน
ดีดกีตาร์ แก๊ง ๆ อยู่ได้
ตั้ง 20 - 30 นาที...

ทำไมจู๊ ๆ
ดาเมียนซัง
ถึงได้ทำ
แบบนี้
ล่ะ...

มันบอกว่า
เจอปีศาจ
มานะสิ

ท่า
?

มันว่า
ปีศาจเรียกมัน
ตรงสี่แยก
ที่นิชิโนโปริ

บอกว่า
ถ้าชายวิญญูณ
ให้กับมัน
มันจะสอนเรื่อง
เด็ด ๆ ให้เป็นการ
แลกเปลี่ยน...

ก็เลย...
ดีดกีตาร์
แก๊ง ๆ
เหรอ...

จะว่าเจ๋ง
มันก็เจ๋ง
อยู่หรอก
นะ...

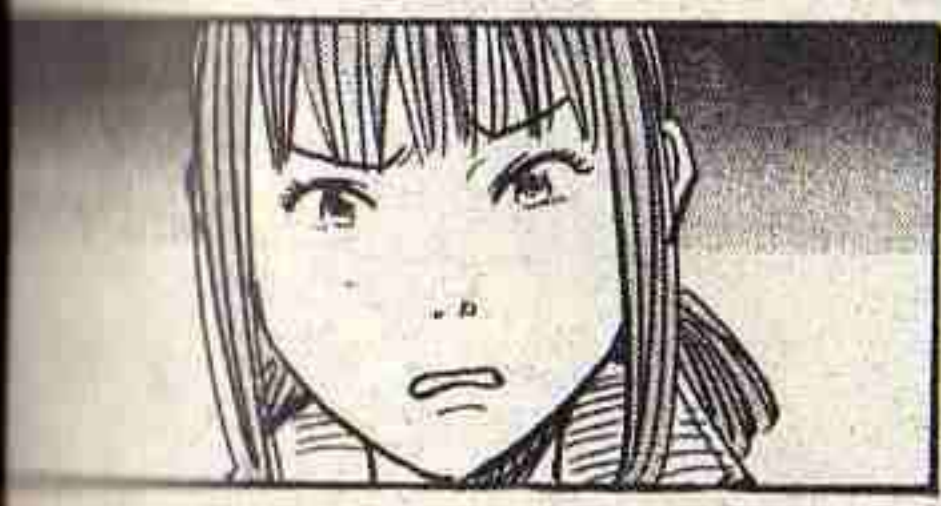
แต่
แบบนี้
คนฟัง
หนีหมด
อะดี?

ใช่ ก็เลย
ขอให้มัน
เลิกไป

แกมพูดจา
ก็ไม่ค่อย
จขรู้เรื่อง

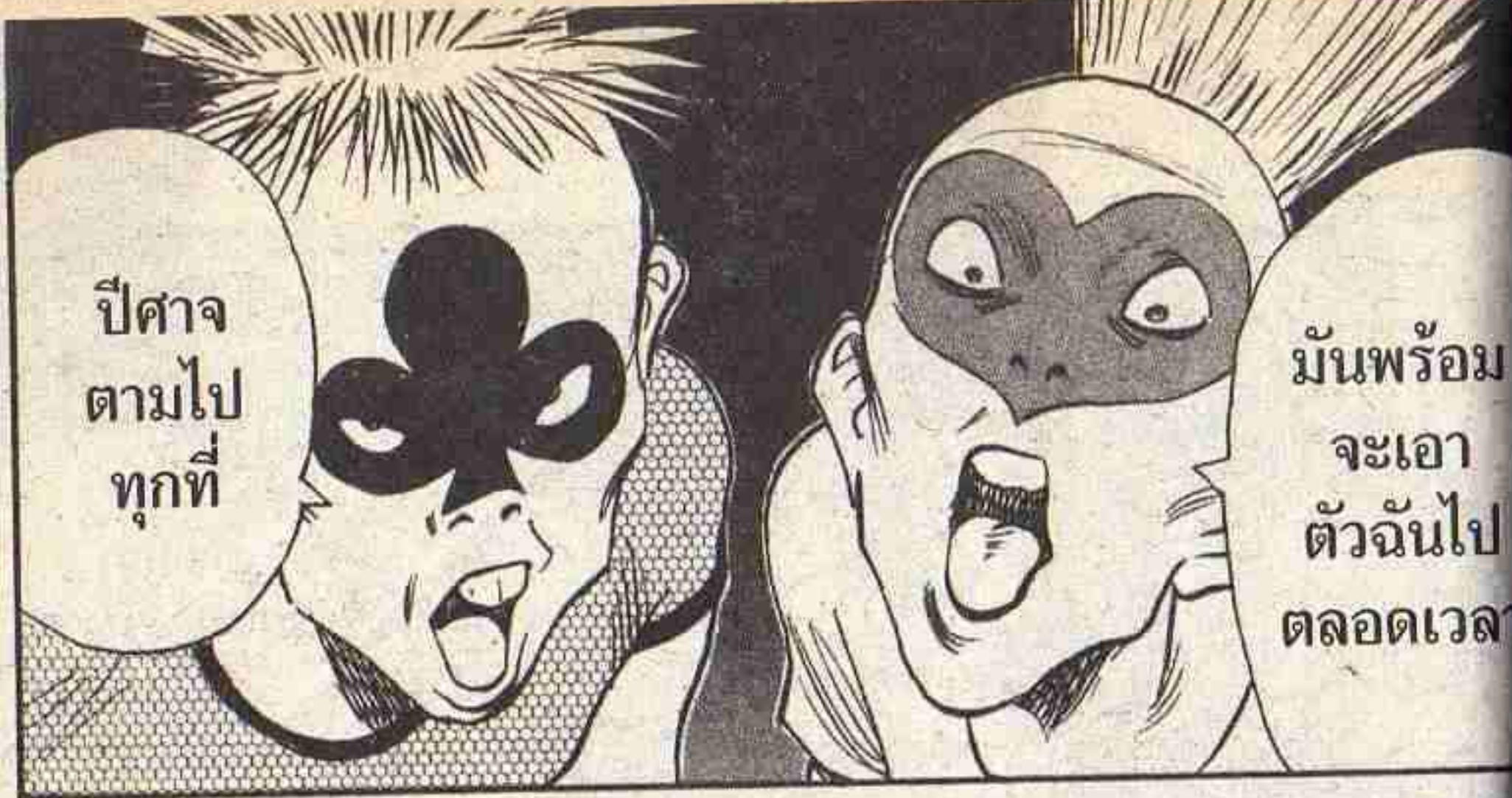
ใช่ ๆ

มันว่า
ถูกปีศาจ
จับตาอยู่
บ้างละ

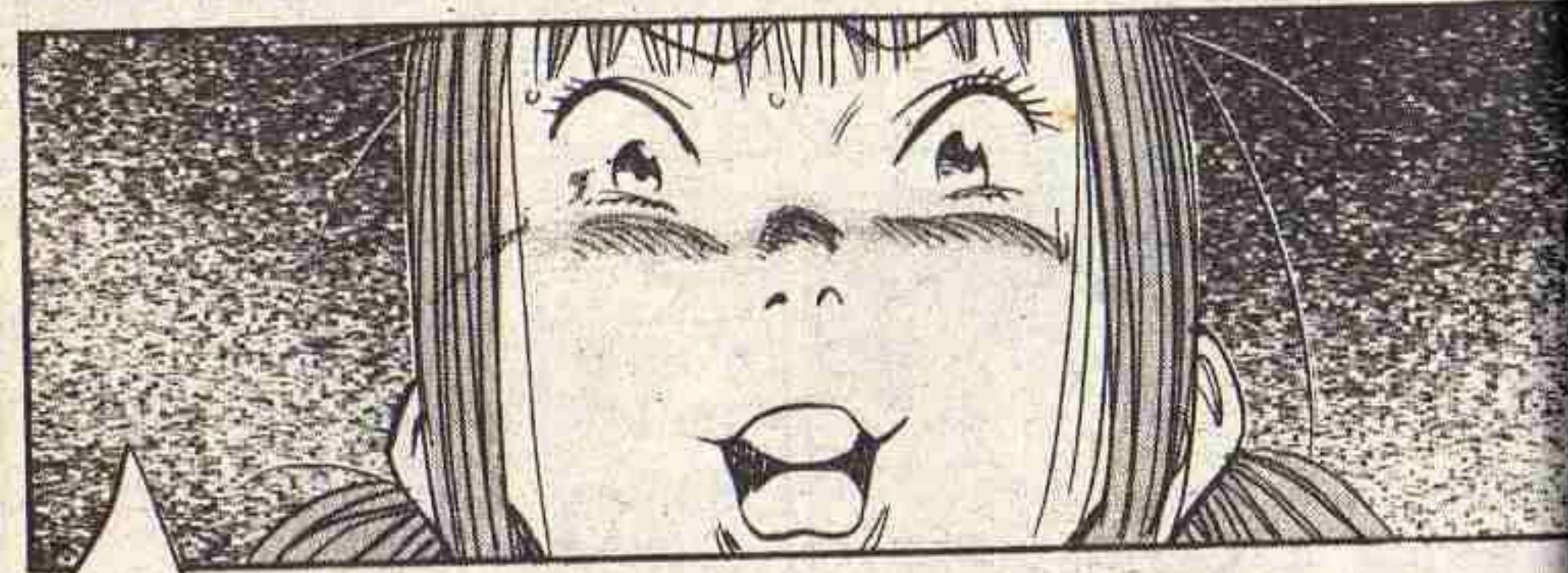
หรือไม่ก็
สัญญากับปีศาจ
ไว้แล้ว ไม่มีทาง
หนีรอดบ้างละ

ปีศาจ
ตามไป
ทุกที่

มันพร้อม
จะเอา
ตัวฉันไป
ตลอดเวลา

มีใคร
แอบดักฟัง
อยู่รึเปล่า
นะ

ต้องมีกล้อง
ซ่อนอยู่
ที่ไหน
สักแห่ง
แน่ ๆ!!

เหมือนเรา
กำลังถูก
จับตามอง
อยู่...!!

เข้าใจ
ความรู้สึก
ของ
ดาเมียนซัง
แล้วละ...

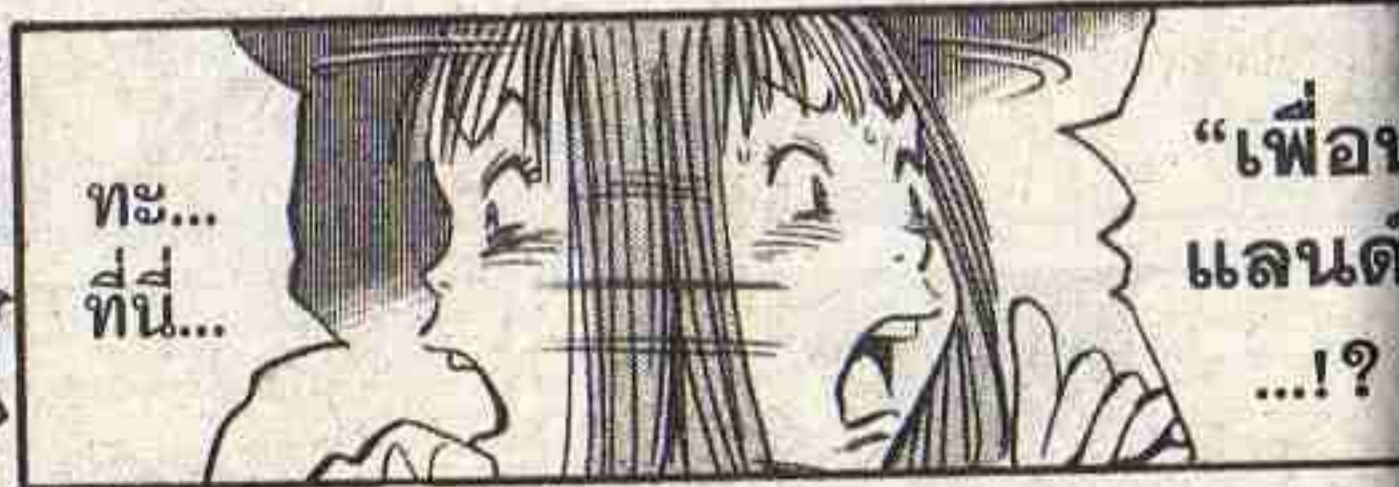
คนที่
“เพื่อนแลนด์”
ต้องคิดว่า
ฉันโดน
ล้างสมอง
แล้ว...!!

แต่ฉัน
ไม่ได้โดน
ล้างสมอง
เลยนี่นา

ฉัน...
ฉัน...

**กรีด
ดด
!!**

ทะเล...
ที่นี่...

“เพื่อน
แลนด์
...!?”

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

...ไม่
ห้อง
ฉันเอ
นี่นา

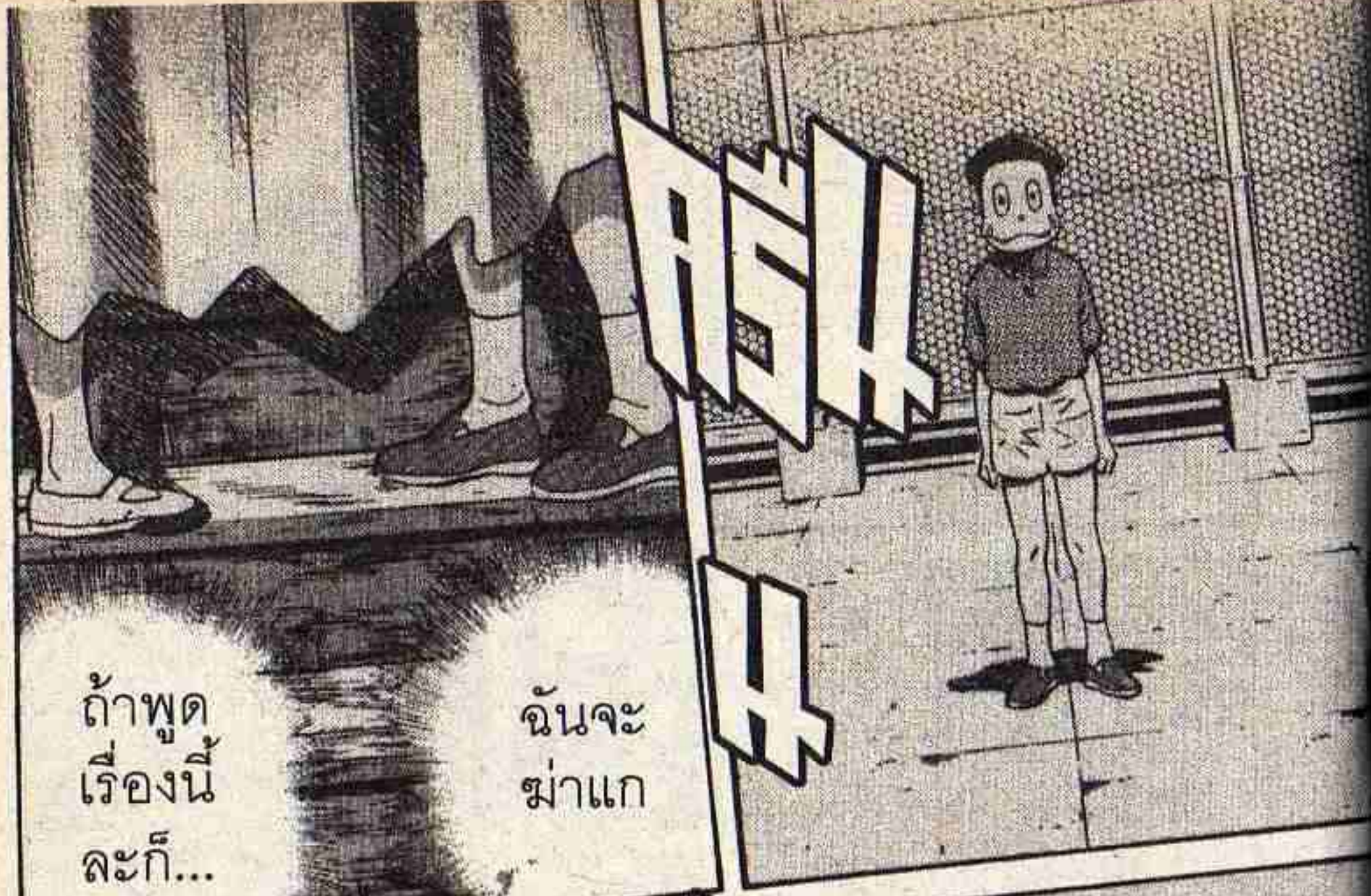

เมื่อถึง
คราวจำเป็น
ก็ต้อง
ถูกขึ้นสู่

วิเศษมาก
คุณ
โคอิซุมิ

ถ้าพูดเรื่องนี้
ละก็...

ฉันจะ
ฆ่าแก

แฉก

แฉก

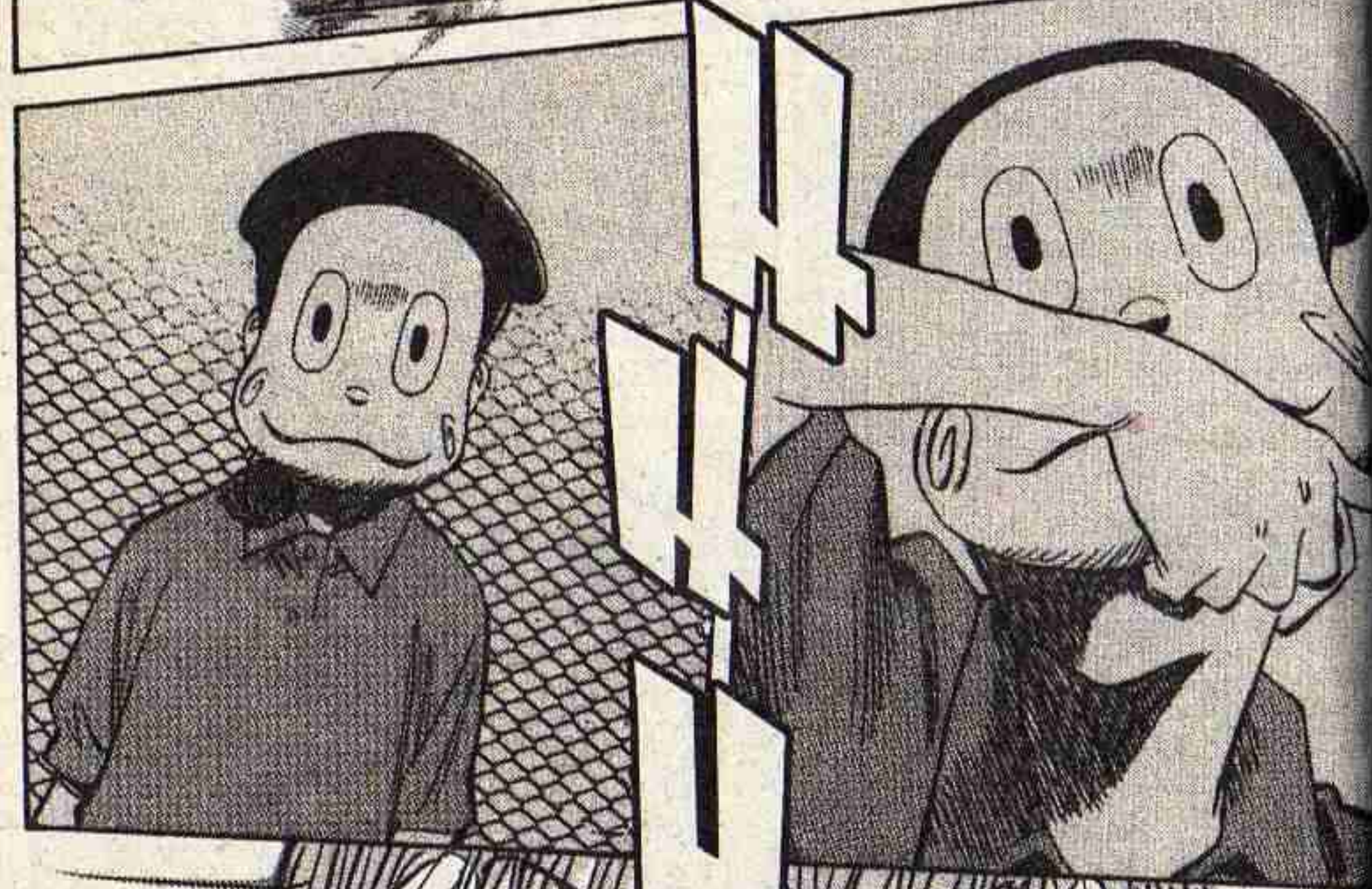
จำได้
หมดเลย
...

ยกเว้น
ใบหน้า
หลัง
หน้ากาก
อันนั้น...

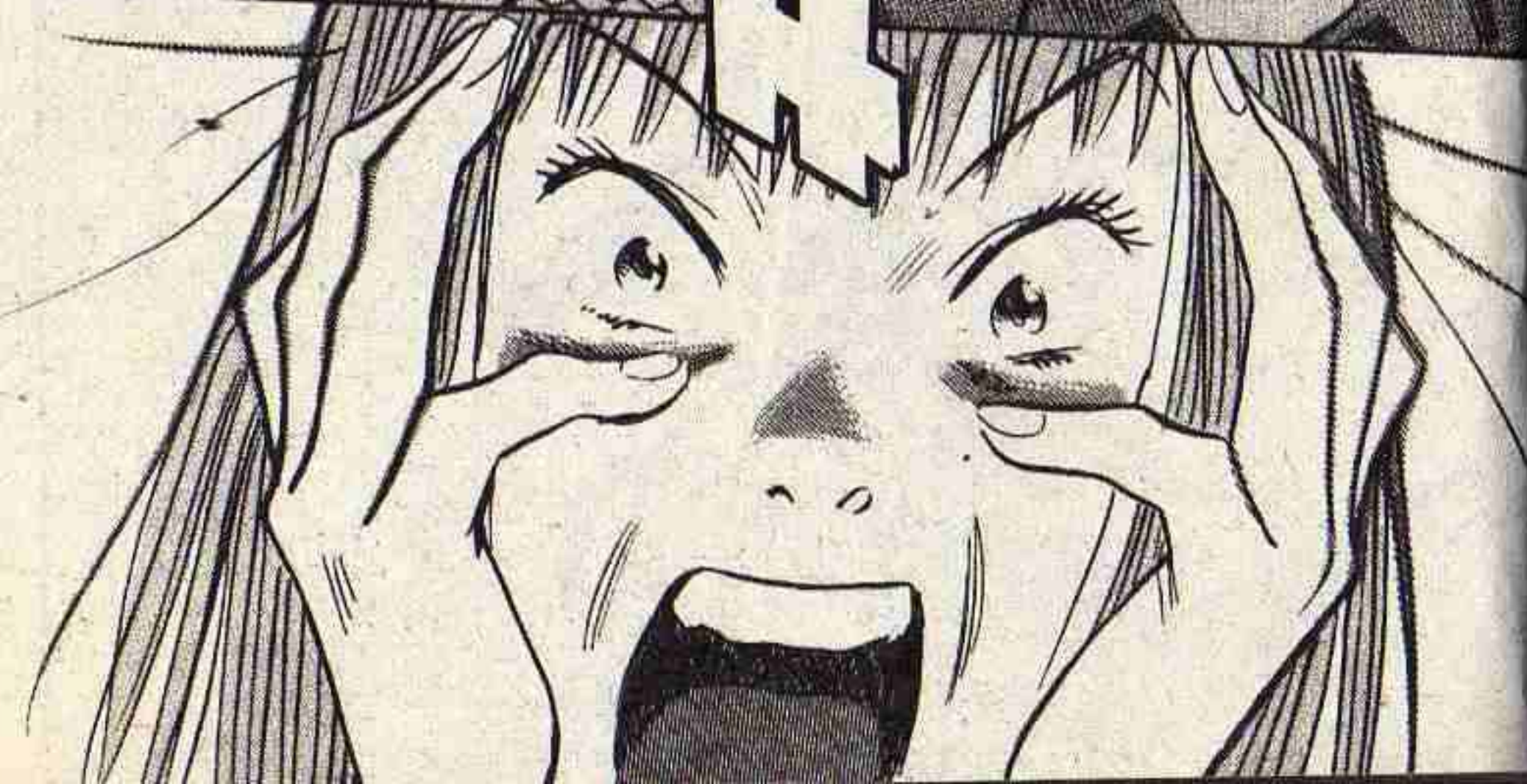

ใบหน้า
ที่อยู่หลัง
หน้ากาก
...

น่ากลัว
เหลือเกิน
ไม่คิดว่าจะ
มีอยู่ในโลก
นี้...

ถ้าฉันนึก
ใบหน้าหลัง
หน้ากากนั้น
ออกละก็...

เดียว
โกะ !!

มันทำ
อะไรอยู่
สาย
อีกแล้ว
รู้มั๊ย!!

เคียวโกะ
หมื่นหน้าตา
ซัดเซียว
ไปนะ

ปาเข้าไป
40 กว่าแล้ว
เพิ่งจะ
ได้หมั้น
แบบเนี่ย

มัน
แห่มง ๆ
นา...

ทุกคน
มองฉัน
ด้วยสายตา
แปลก ๆ นะ
เธอว่ามั๊ย?

พูดอะไร
เลอะเทอะ

โทโมโกะ
เธอเองก็พิลึก!!
สายตาที่มองฉัน
เปลี่ยนไปนะ!!

ถ้ายังไม่เลิกบ้า
เคียวแม่
ดีดหน้าผาก
เลยนี่

ตามกริด
วงดนตรีมากไป
รีเปล่า?

นี่ เธอว่า
แปลกมั๊ย
?

อะไร
ล่ะ

คงเอื่อมแล้วมั้ง
เล่นสายทกวัน
แบบนี้

ต้องมีอะไร
สักอย่าง...
คุณครูแนะนำ
ตรงหน้าประตู
โรงเรียนก็
ยิ้มแปลก ๆ ...

ก็แค่
นึกอิจฉา
นิดหน่อย
อะนะ

อิจฉา
...?

ก็เรื่องไป
อกรรมที่
“เพื่อน
แลนด์”
ยังไงล่ะ
...

ได้ข่าวว่า
ผล
คะแนนดี
ไม่ใช่
เธอ

ทั้ง ๆ ที่
เมื่อเข้า
ฉัน
มาสาย
...

แต่ทำไม
ครูไม่ว่า
อะไรเลย

แล้ว
ยัง
ไง
ล่ะ

ก็ได้
เปรียบกว่า
นะสิ ทังการ
เสนอชื่อเข้า
มหาวิทยาลัย
เอย
เข้าทำงาน
เอย...

เฮ้อ ฉันก็
อยากไปมั่ง
นี่นา
"เพื่อนแลนด์"
นะ...

ยะ
...

ช่วงที่เธอไป
"เพื่อนแลนด์"
ทางนี้เกิดเรื่อง
บู๊วายขึ้น
บู๊มัย!!

ก็ครูสอน
ภาษาอังกฤษ
ที่ประจำชั้น
ห้องข้าง ๆ นะ...
ถูกจับเพราะ
แอบถ่ายภาพ
ในห้องน้ำ
นักเรียนหญิง!!

เปลอ ๆ
ฉันอาจโดนถ่าย
ด้วยก็ได้นะ
อู๊ย
คิดแล้วสยอง

อย่า
ดีกว่าน่า
ที่
แบบนี้
...!!

ทำไมล่ะ
ทำทาง
น่าสนุก
ออก
จะตายไป

จ๊วย
...
จ๊วย
...

ที่แน่ ๆ
เราจะได้ครู
สอนภาษา
อังกฤษ
คนใหม่ล่ะ

ขอให้เป็น
ครูเท่ ๆ ไม่ใช่
หัวล้านลามก
ก็ละกัน

อ๊ะ จริงสิ
พูดถึง
ห้องข้าง ๆ
นะ...

คิ้ว

ทำอะไร
ของเธอ
ห๊ะ?

พูดถึง
กล้อง
แอบถ่าย
ละก็...

ว่าแล้ว
เขี้ยว
มันอยู่
ที่ไหน
!?

แม่สาวดิน
ระเบิดนั้น
กลับมา
แล้วละ

ก็ทีเล่าให้ฟังใจเล่า
ที่กระจก
ห้องข้าง ๆ แตก
แล้ววุ่นวาย
กันใหญ่ล่ะ...

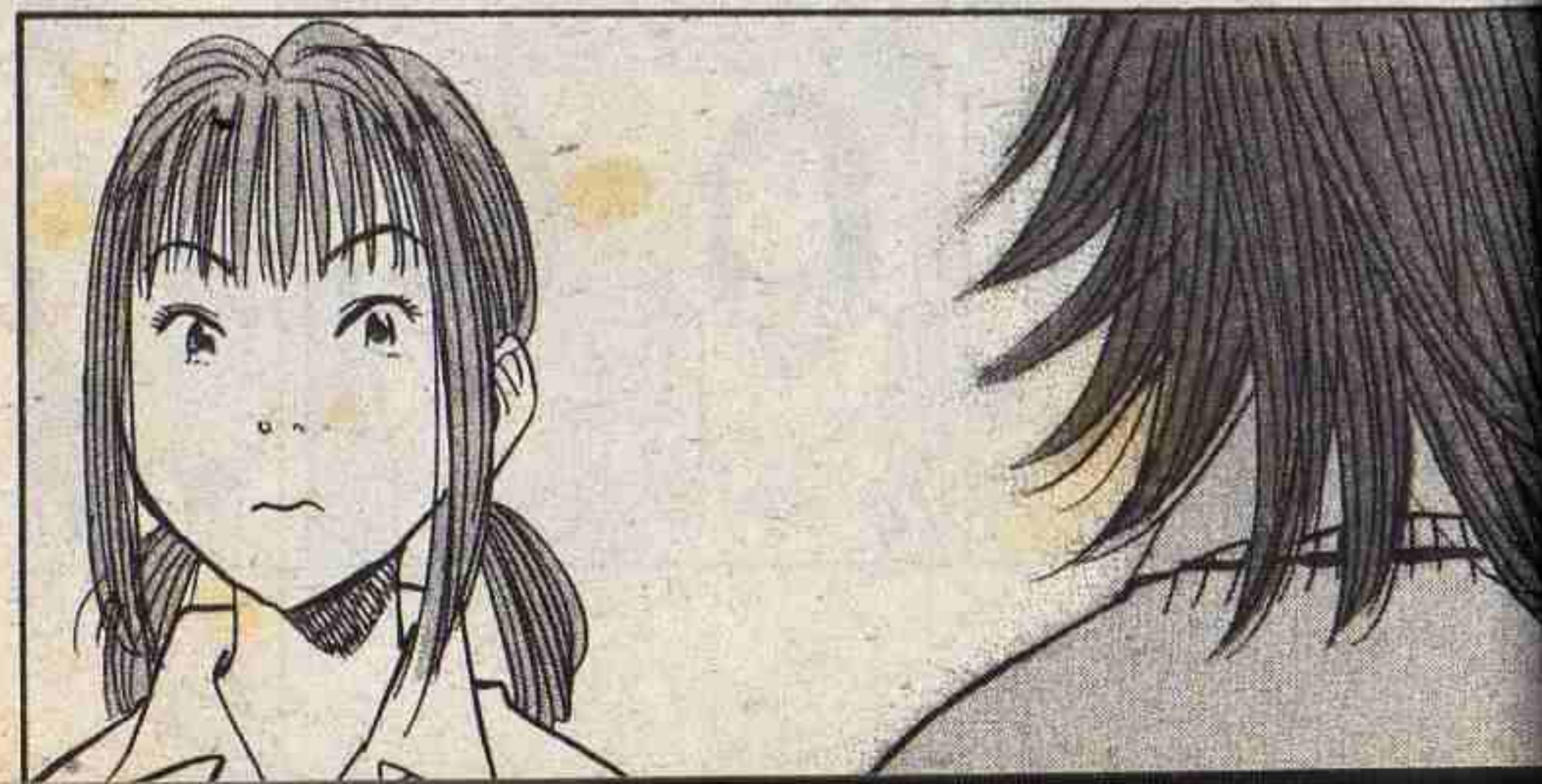
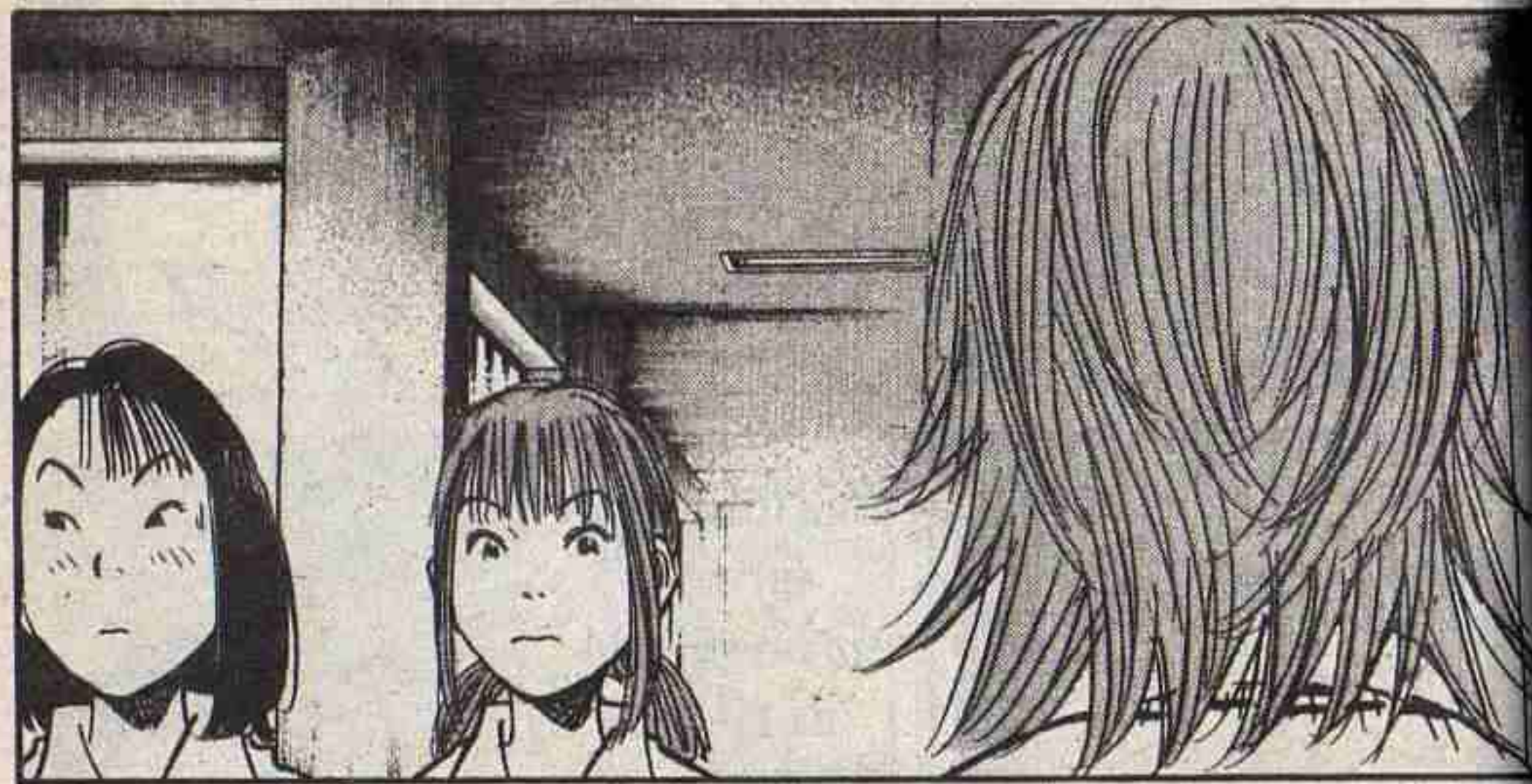
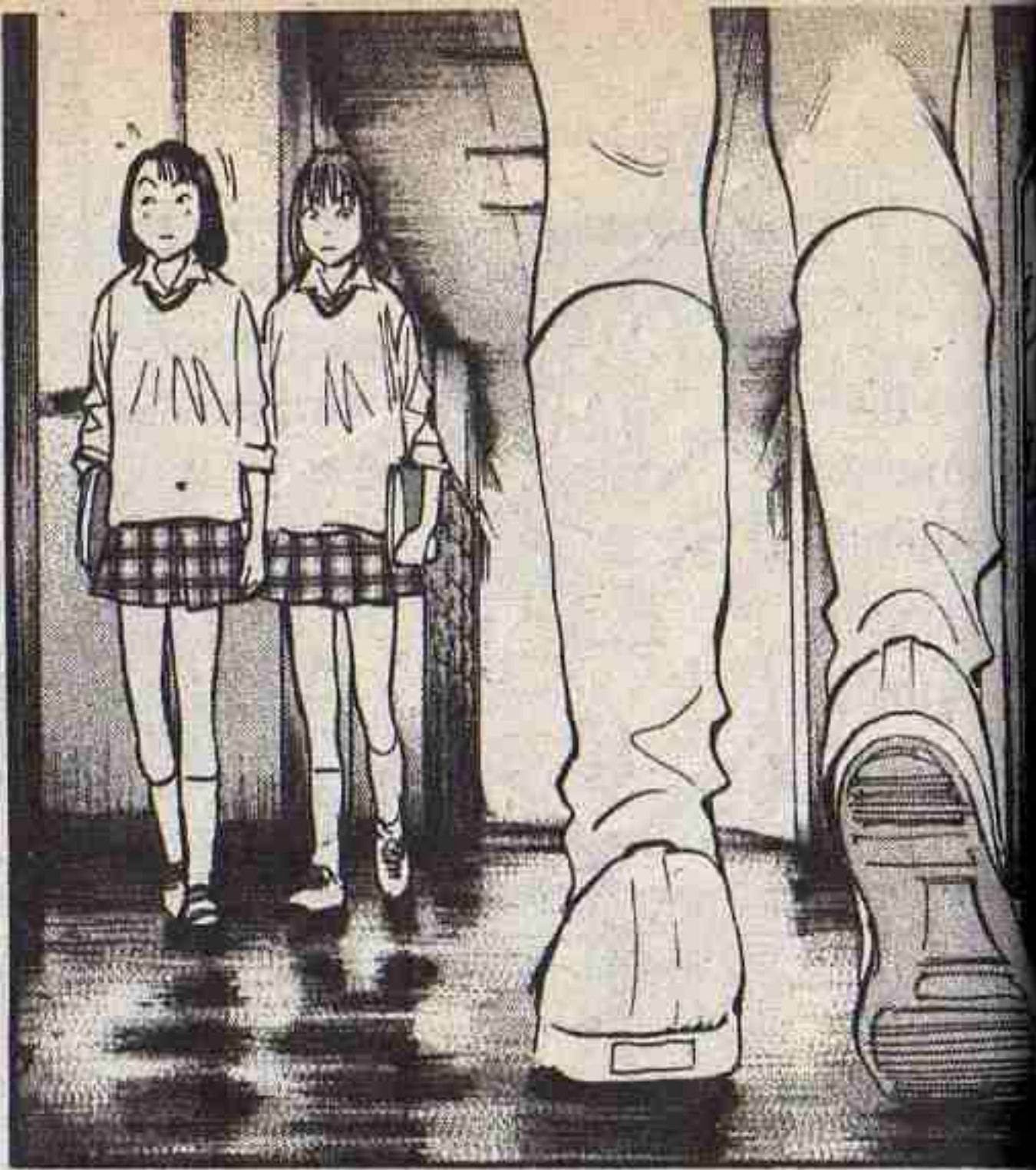
อาจมี
กล้อง
แอบถ่าย
อยู่...

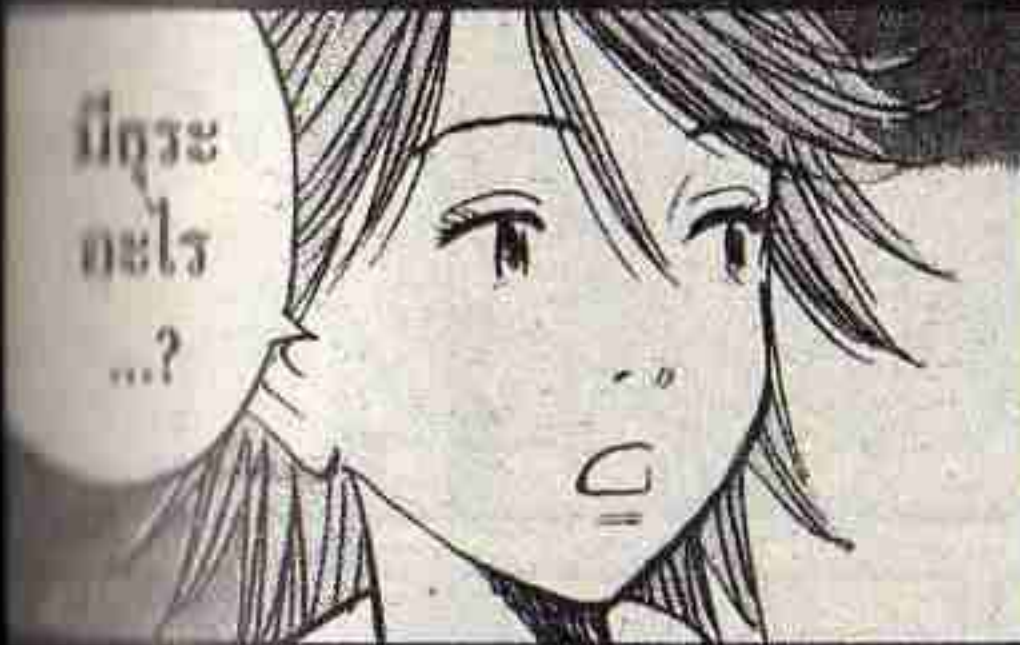
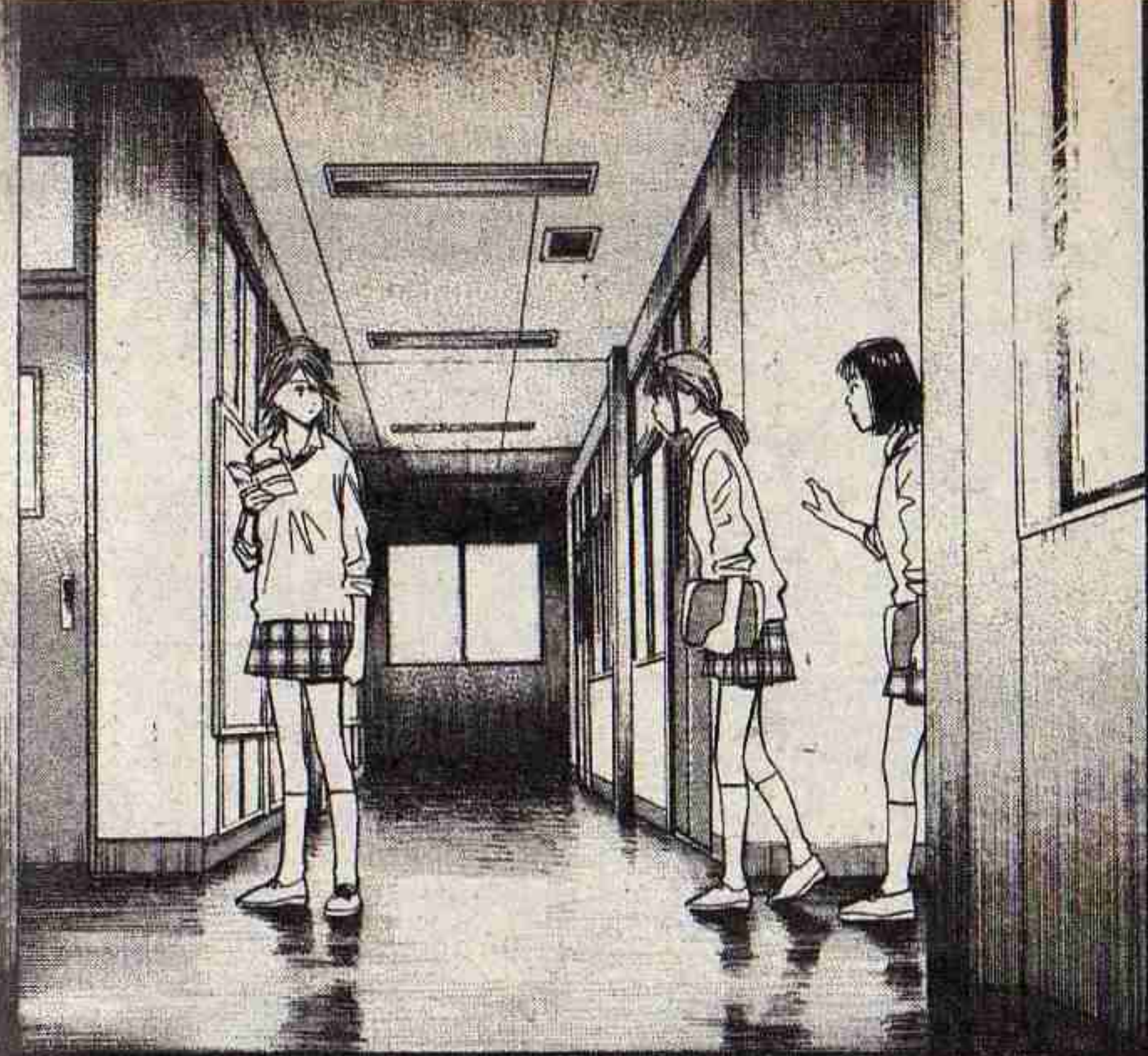
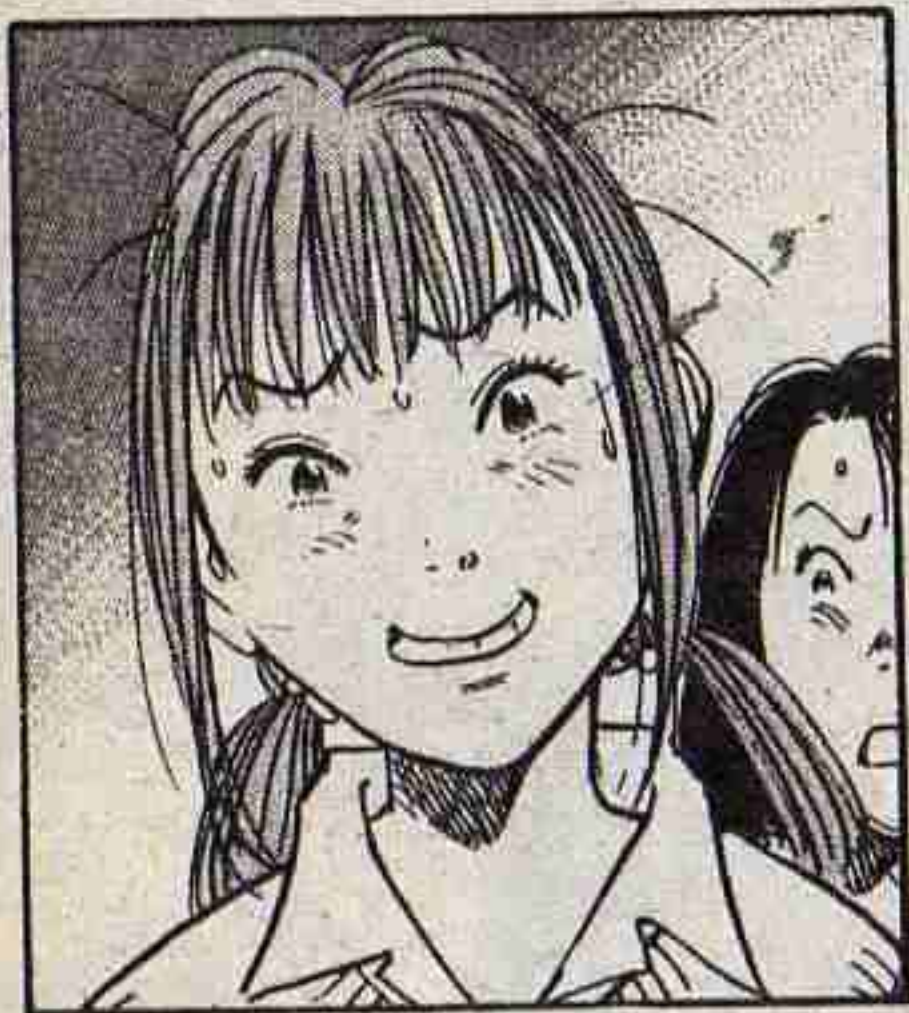
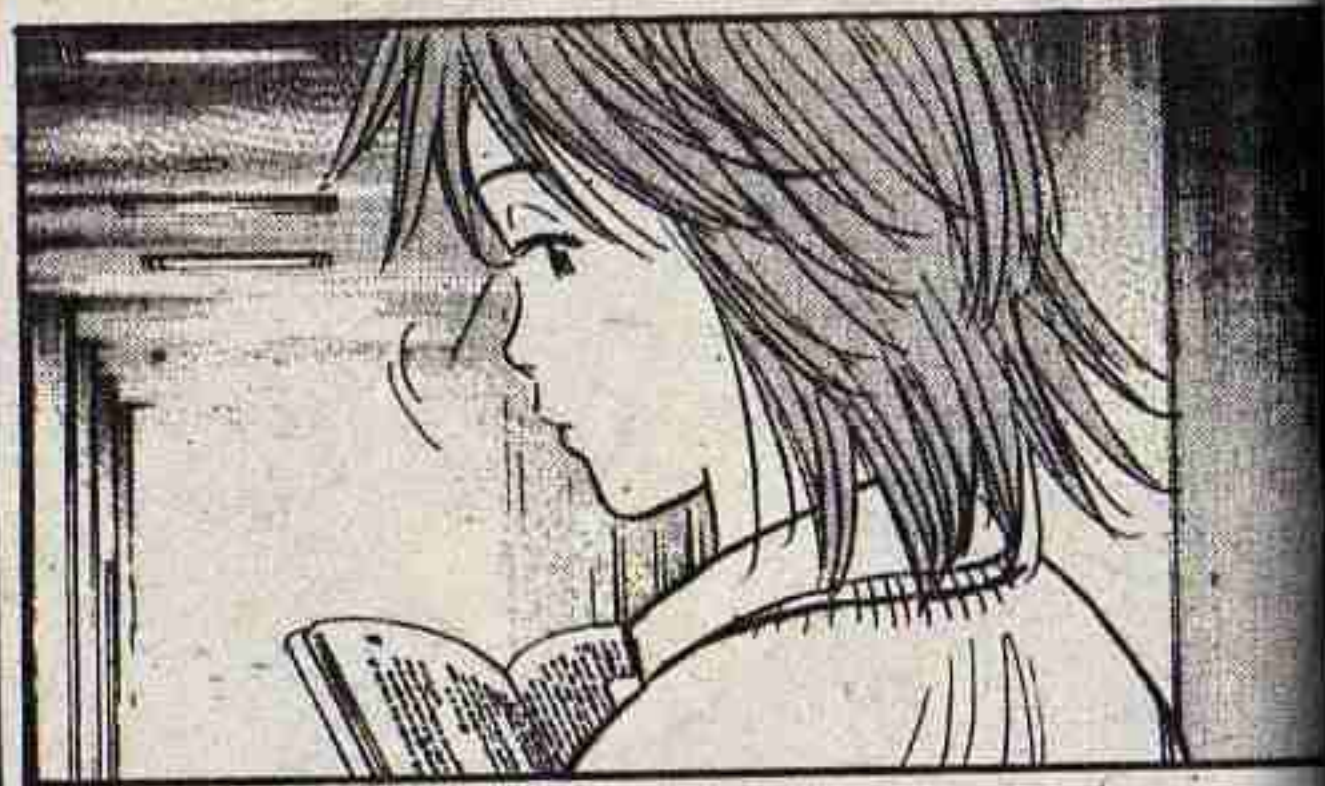
แม่สาว
ดิน
ระเบิด
...?

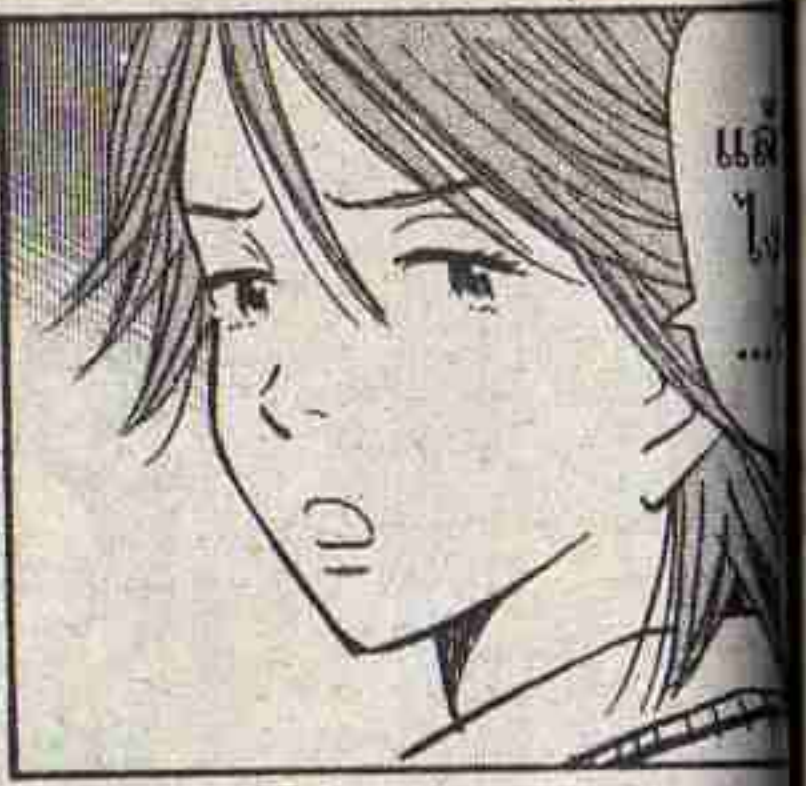

อ๊ะ... เธอชื่อ เอ็นโด คันนะ ...

ฉะ...ฉัน โคอิซุมิ เคียวโกะ ...

แต่ ไ...

อ้อ อืมมม

อ่า ้า

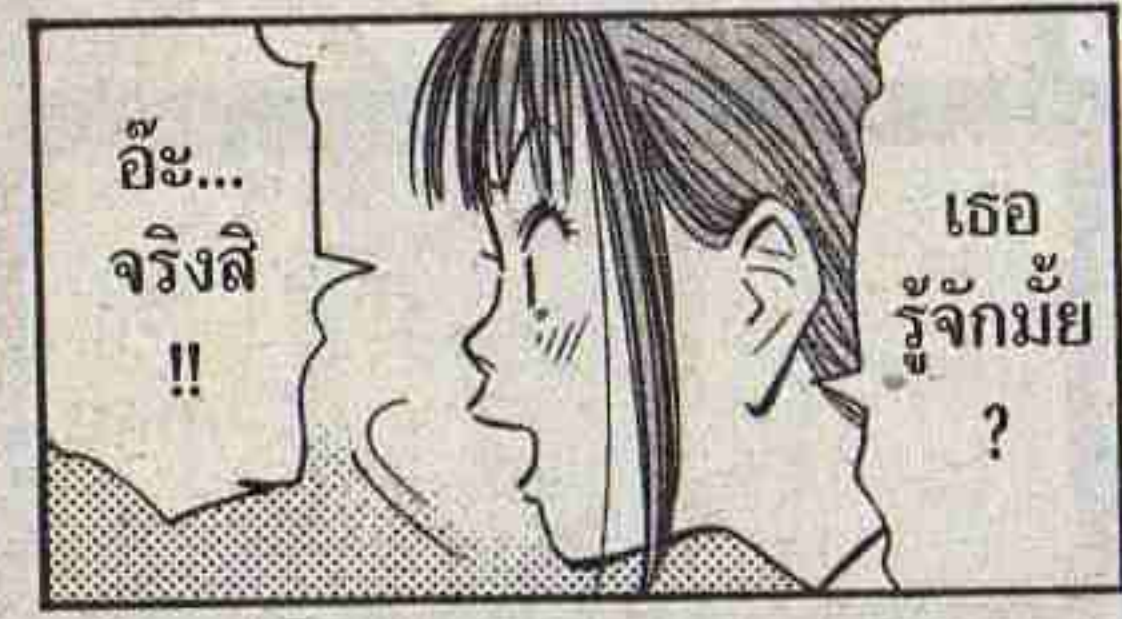

โนโนโน้ว ฉัน คนญี่ปุ่นนะ ฉันเก่งภาษา ญี่ปุ่นละ

แต่ว่า... จู มาพบกัน เลยไม่... จะพูดอะไร... ด...

พูด ภาษาญี่ปุ่น ไม่เป็นเธอ ...?

อ๊ะ... จริงสิ !!

เธอ รู้จักมั๊ย ?

เด็กที่ใส่หน้ากาก มีตาโตๆ แบบเนี่ย...

ปากก็กว้างกว้าง ตรงแก้ม มีลายกันรอย หย้งเงย...

พอ เอะ น่า !!

เธอรู้อะไรมั๊ย? คนที่ ใส่หน้ากาก แบบนั้น เป็นใคร?

ขอโทษนะ หมู่นี้ ออกจะ เพี้ยนๆ ไปหน่อย...

อ๊ะ... เดียวซี เอ็นโด คันนะ !!

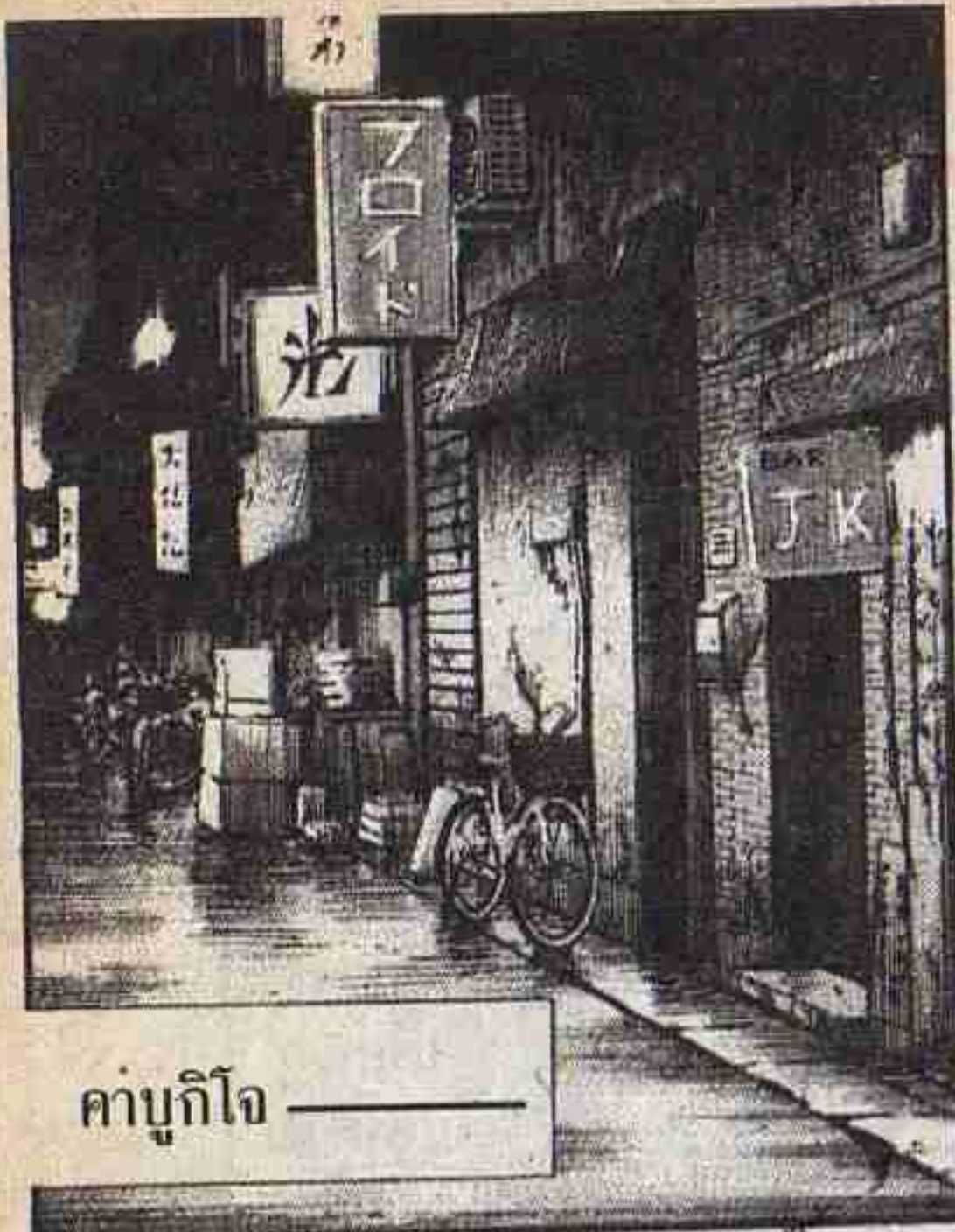
อย่าดีกว่าน่า!! ก็นี่ละ แม่สาว ดินระเบิดที่ ทุบกระจกแตก นะ!? อย่าไปยุ่งกับ คนอย่างนั้น เลยนะ!!

อย่า เพิ่งไป เอ็นโด คันนะ !!

คำบุกใจ

ชาวญี่ปุ่น
คนแรก
ที่ได้ไปทัวร์
อวกาศ...

มหาเศรษฐี
ปริตนา.
ที่คอยช่วยเหลือ
ผู้ไร้ที่อยู่อาศัย
...

แล้วทำไม
ไม่ติดต่อ
มาล่ะ

ถ้าถ้าแก่
ร้านบะหมี่
ไม่ช่วยเหลือ
เราก็คง
ไม่ได้พบกัน
แบบนี้

เชิญครับ
เชิญ
!!

อ๊ะ
นี่กว่า
ใคร!!

เพราะฉันไม่รู้ว่
คุณคือมิตร
หรือศัตรู
นะสิ

ไม่ได้
พบกัน
มานาน

ฉันเห็นคุณ
ในทีวี
บ่อย ๆ

ทั้ง ๆ ที่
พรรคพวก
คุณประสบ
พหุตากรรม
แบบนี้

แต่ว่า
มีคุณคนเดียว
ที่เสวยสุข
อยู่ในโลกนี้
...

สรุปแล้ว...
คิดว่าฉันเป็นมิตร?
หรือศัตรูล่ะ?

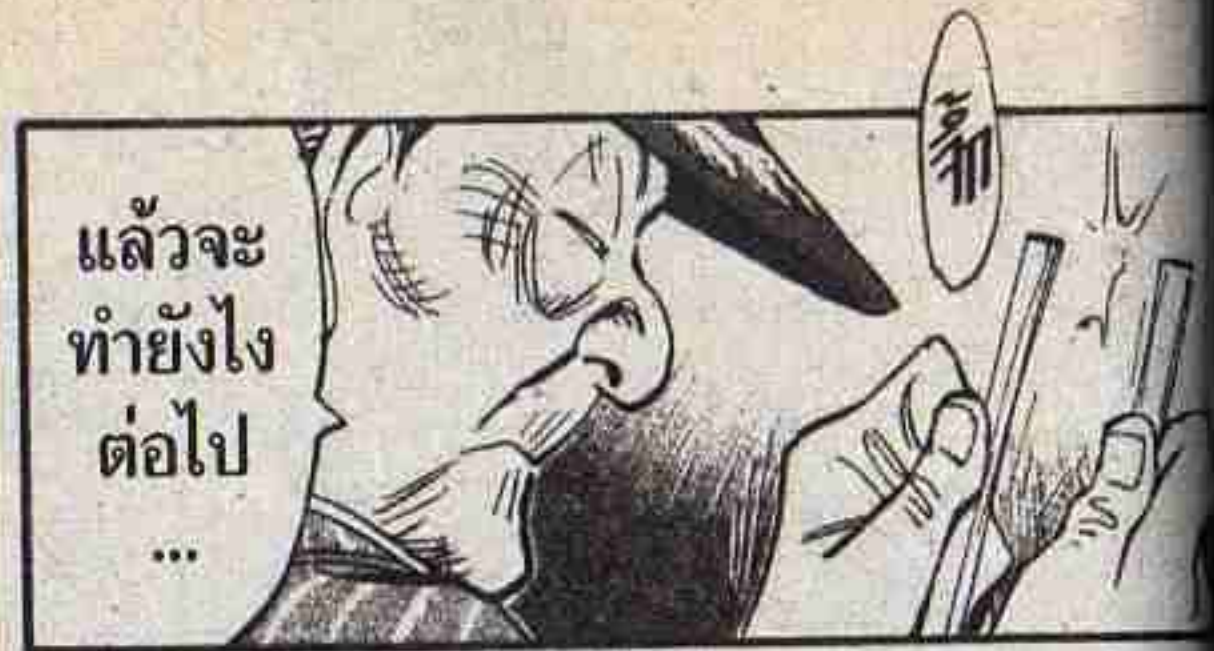

ไม่รู้สิ...
รู้แต่เพียงว่
คุณมีเงิน...

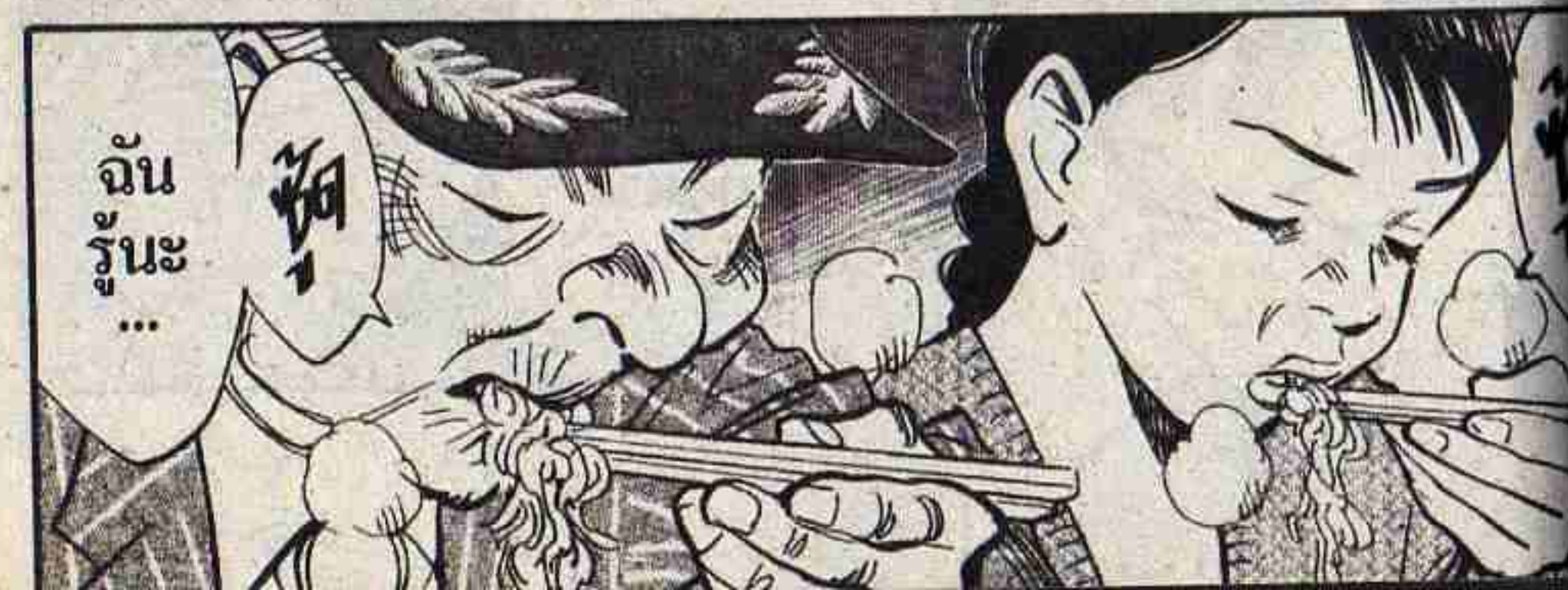
ได้แล้วครับ!!
บะหมี่น้ำหมู
ต้นหอม
ใส่กระเทียม
!!

แล้วจะ
ทำยังไง
ต่อไป
...

จะสู้รึ
ง?
?

ฉัน
ชนะ
...

คน
อย่างเธอ
...

ฮึ
ฮึ

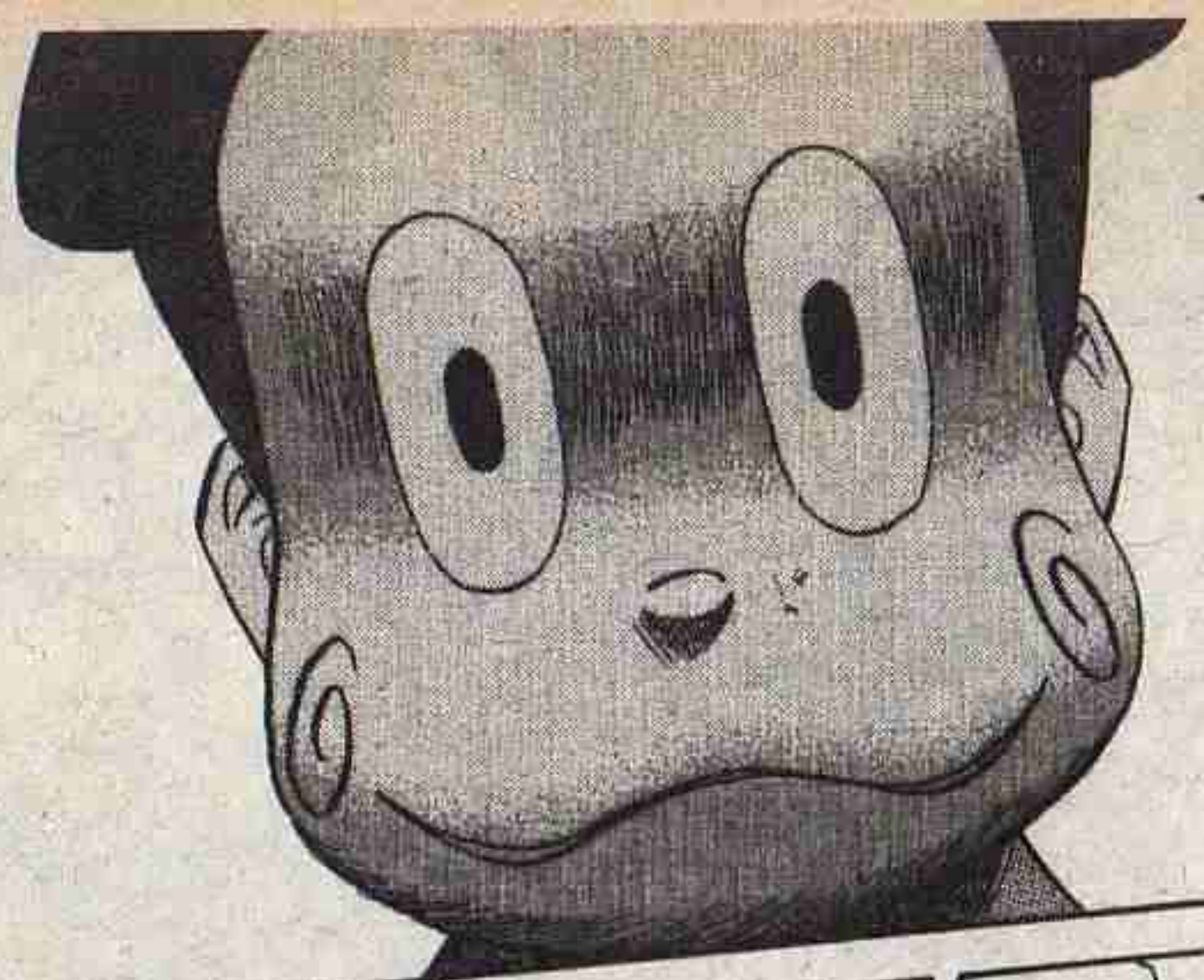
ไม่ใช่ผู้หญิง
ที่จะยอมแพ้
ไปง่าย ๆ...

ฮึ
ฮึ

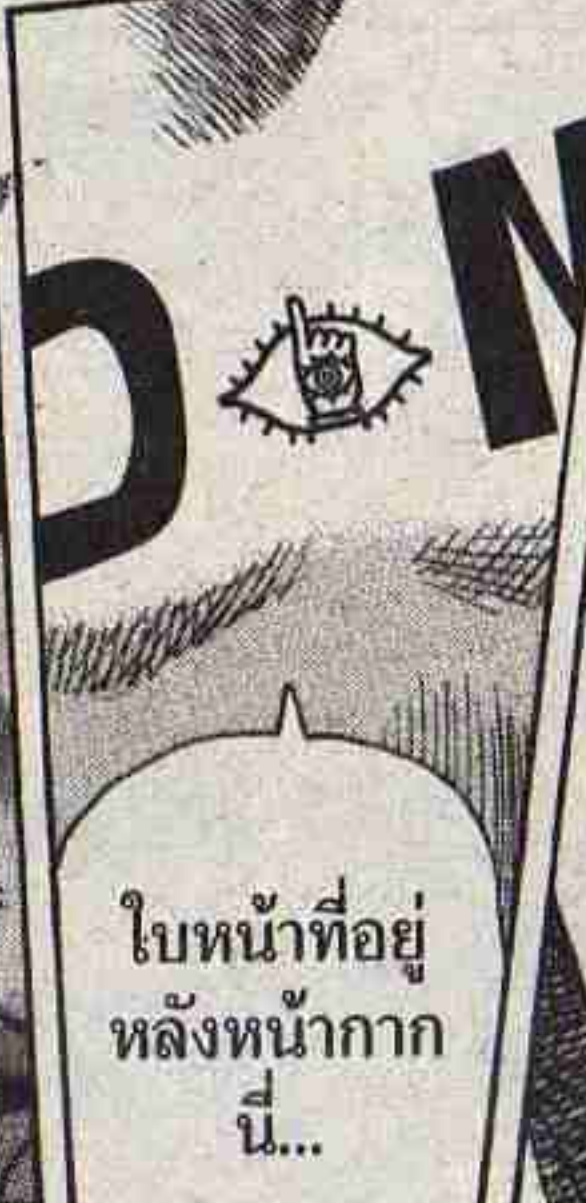
ฮึ
ฮึ

ตอนที่ 8 จับตาดู

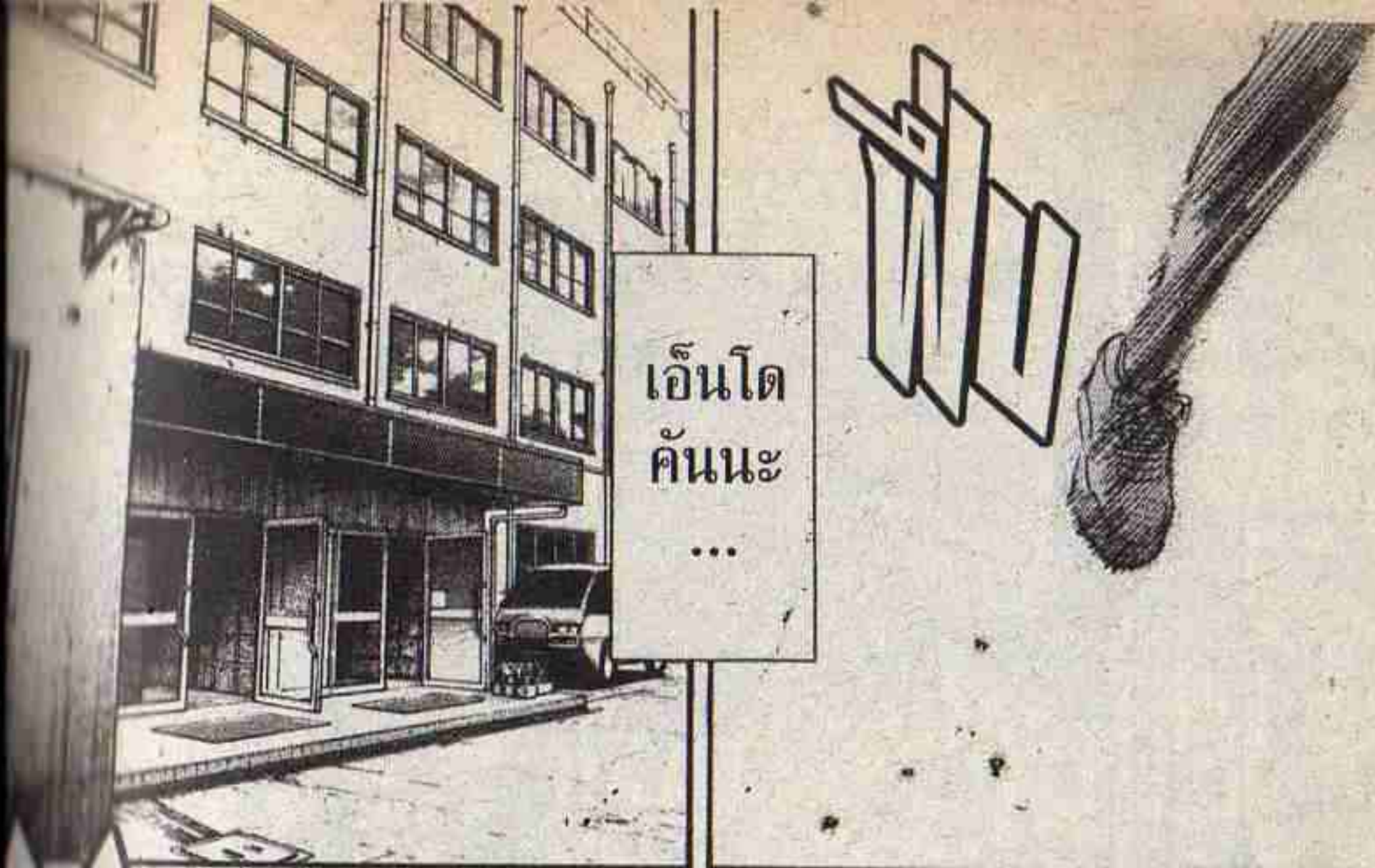
เห็นแล้ว
สินะ?

ใบหน้าที่อยู่
หลังหน้ากาก
นี่...

เธอ
เห็น
แล้ว
สินะ?
?

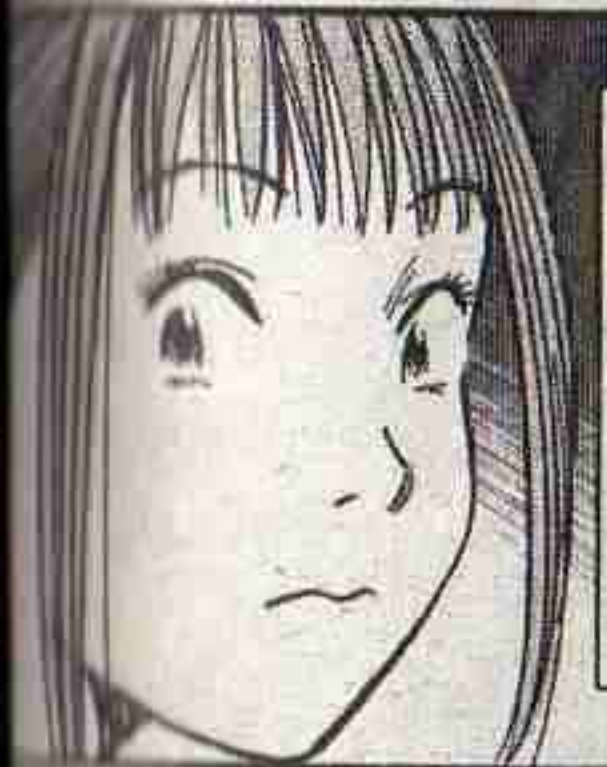
เอ็นโด
คั่นนะ
...

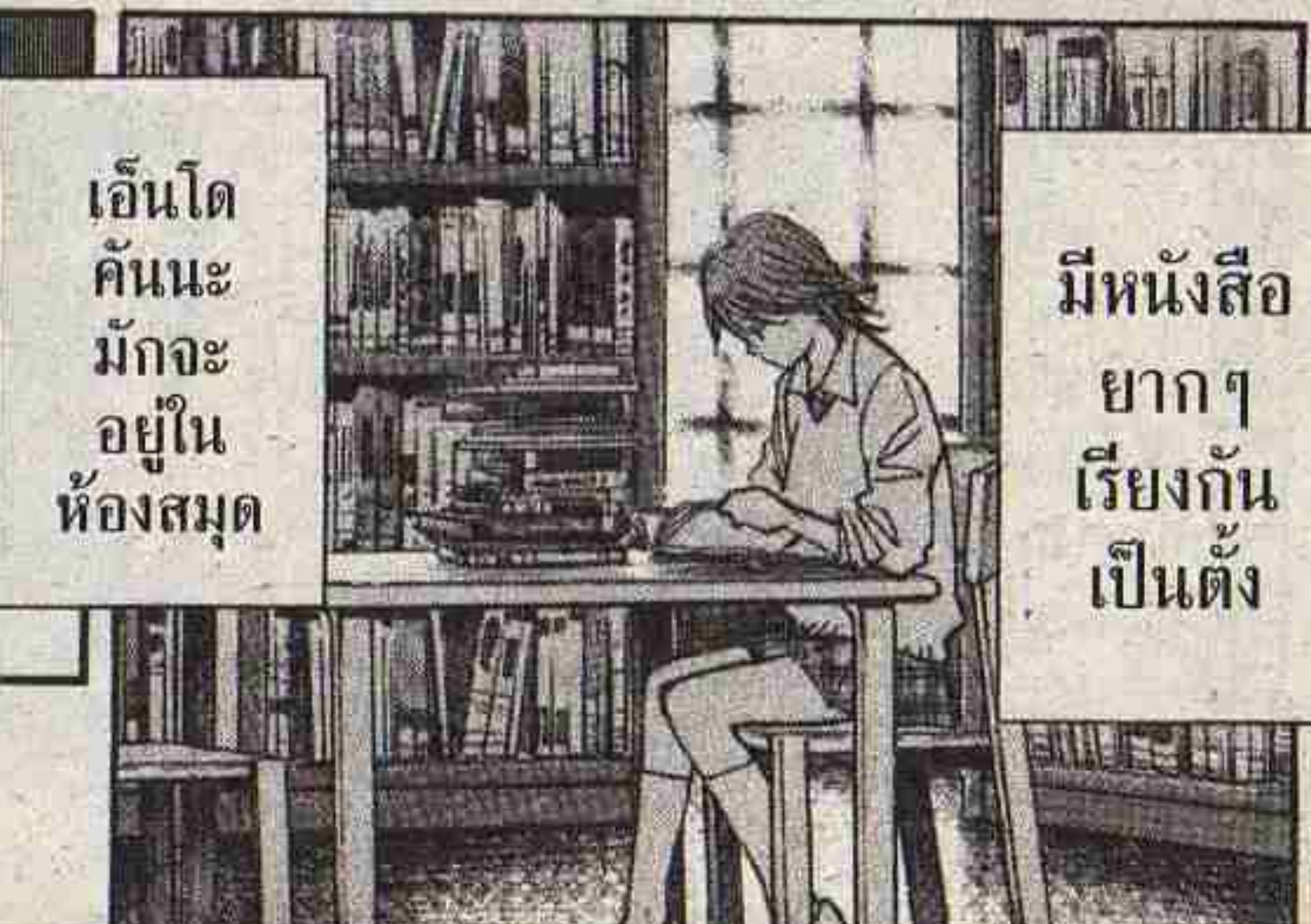
มี
พรสวรรค์
ด้านกีฬา
เป็นเลิศ

6 m
13
!!

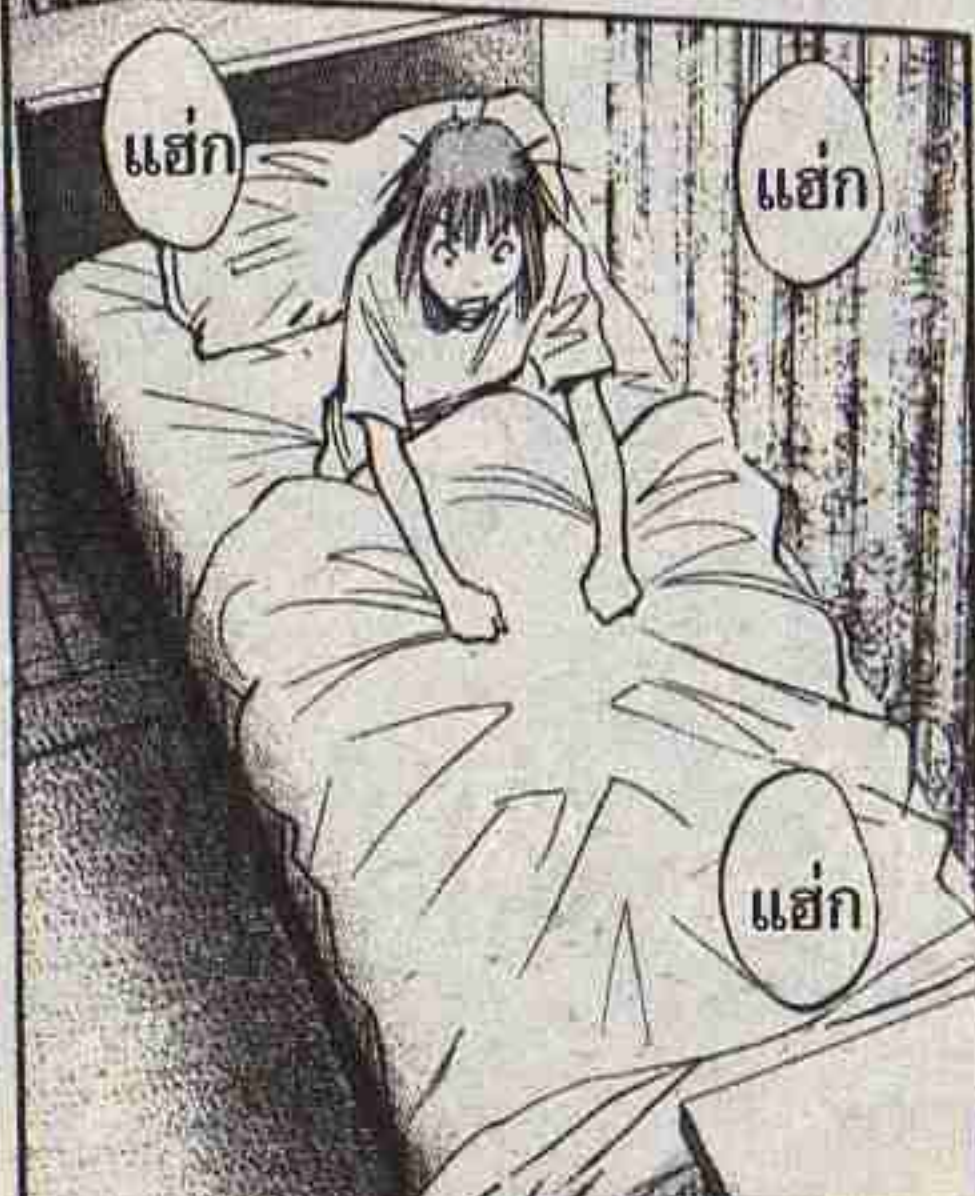
เอ็นโด
คั่นนะ
มักจะ
อยู่ใน
ห้องสมุด

มีหนังสือ
ยากๆ
เรียงกัน
เป็นตั้ง

กร๊าด
ดด
!!

แฮ่ก

แฮ่ก

แฮ่ก

ช่วยละสิ
ตื่นสาย
!!

เอ็นโต
คั่นนะ
อยู่คนเดียว
เป็นประจำ
...

ใช้เครื่องเล่นเทป
เก่าๆ
(จนจะฟังเต็มที
เพราะตบบ่อยๆ)
ฟังอะไรก็ไม่รู้

อยู่ที่
โรงเรียน
ก็
ไม่เคยเห็น
คุยกับใคร

และโค้งคำนับ
เอ็นโต คั่นนะ
อย่างนอบน้อม
!!

ปีกลวนั้น
ขากลับ
ยังใช้
รถสีดำ
ทำทาง
ผ่ากลาง...

ขับมาส่งที่
ร้านอาหารจีน
ซึ่งเธอทำงาน
พิเศษอยู่
ราวกับเป็น
VIP

เอ็นโต
คั่นนะ
...!!

หลังเลิกเรียน
เอ็นโต คั่นนะ
จะตะลอนส่งอาหาร
ตามสั่ง
อย่างขยันขันแข็ง
ในย่านคาบูกิโจ
ซึ่งเป็นถิ่นอันธพาล

珍
宝
楼

แต่ว่า
ตอนไป
ส่งอาหาร
ที่สำนักงาน
ทำทางนำกลัว
แห่งหนึ่ง...

ผู้คน
ทำทาง
นำกลัว
ออกมากัน
หลายคน
...

เป็นใคร
กันแน่นะ
...!?

Mrs.
DONUT

ถ้าถามว่า
ตอนนี้
รู้อะไรบ้าง
...

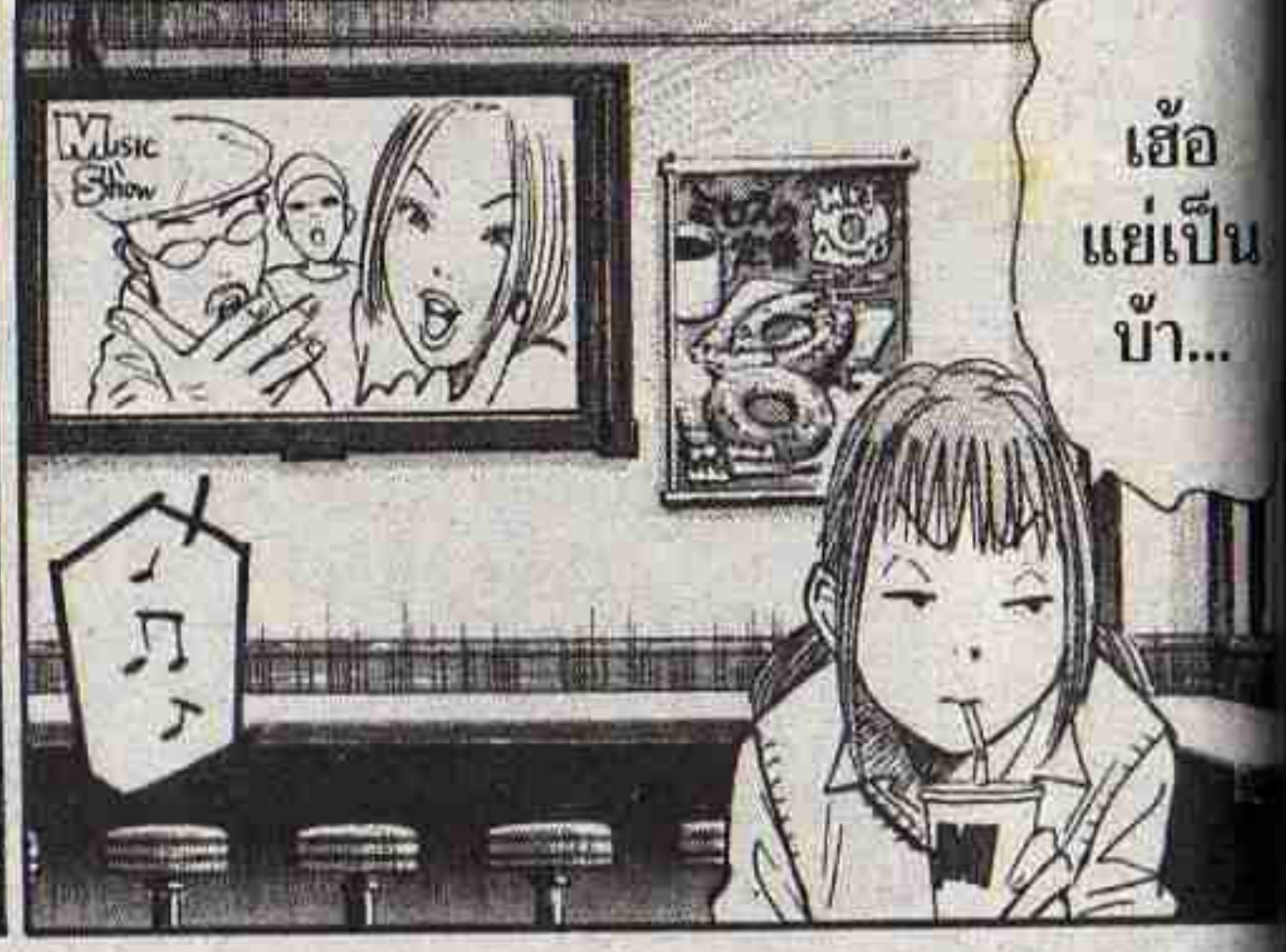
ก็รู้แต่ว่า
ชอบโดนีส
เท่านั้นละมั้ง
...

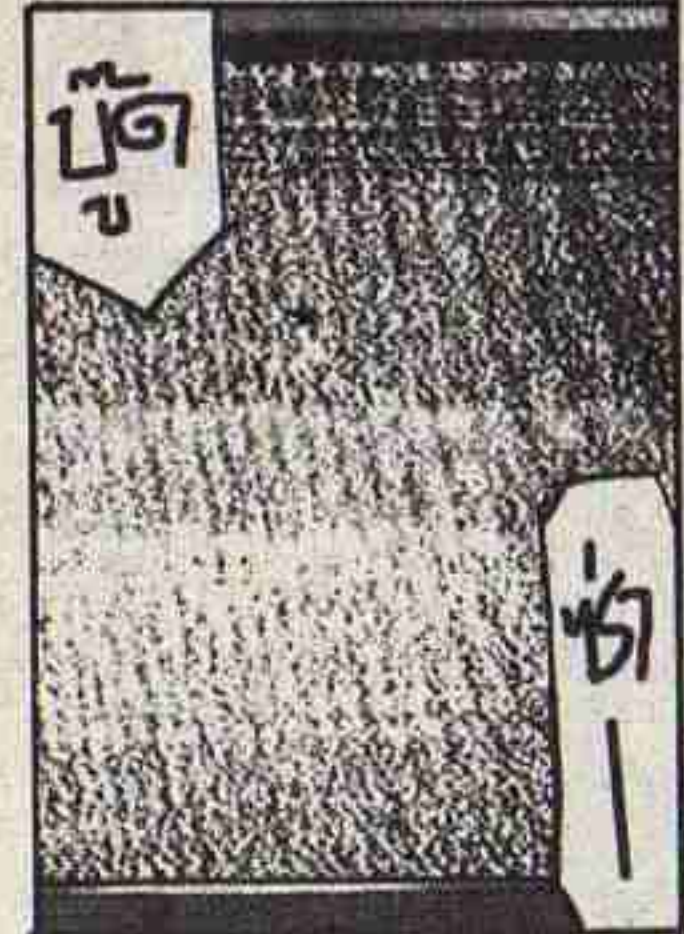
อึ้ง

ยิ่งสืบเท่าไร
ก็ยิ่งเข้าไป
ไม่ถึงตัว

เฮ้อ
แย่มาก
บ้า...

บู๊ต

ฮั

ฮัลโล
ฮัลโล
เอฟเวอร์
บอดี

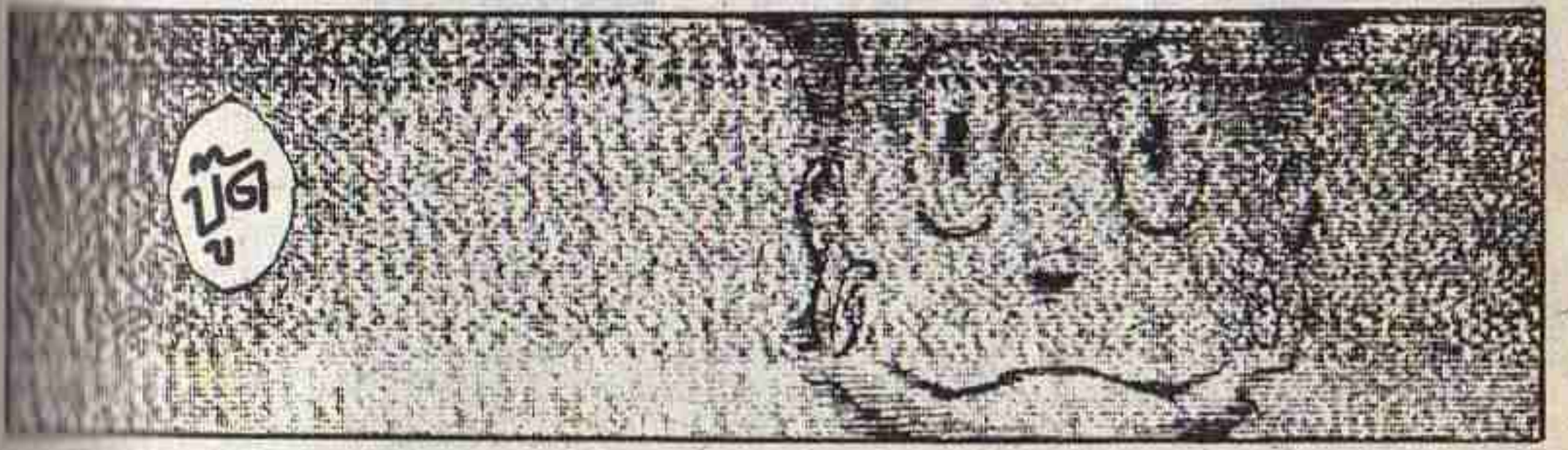
ฮะ ฮัลโล
ฮัลโล
ทุกๆ ทำ
ทั่วโลก

เพลงอย่าง
เป็นทางการ
ของ
งานเอ็กซ์โป
ปี 2015
ขับร้องโดย
ฮาลู บามิโอะ
!!

“เพลงฮัลโล
ฮัลโล
เอ็กซ์โป”
NOW
ON SALE
!!

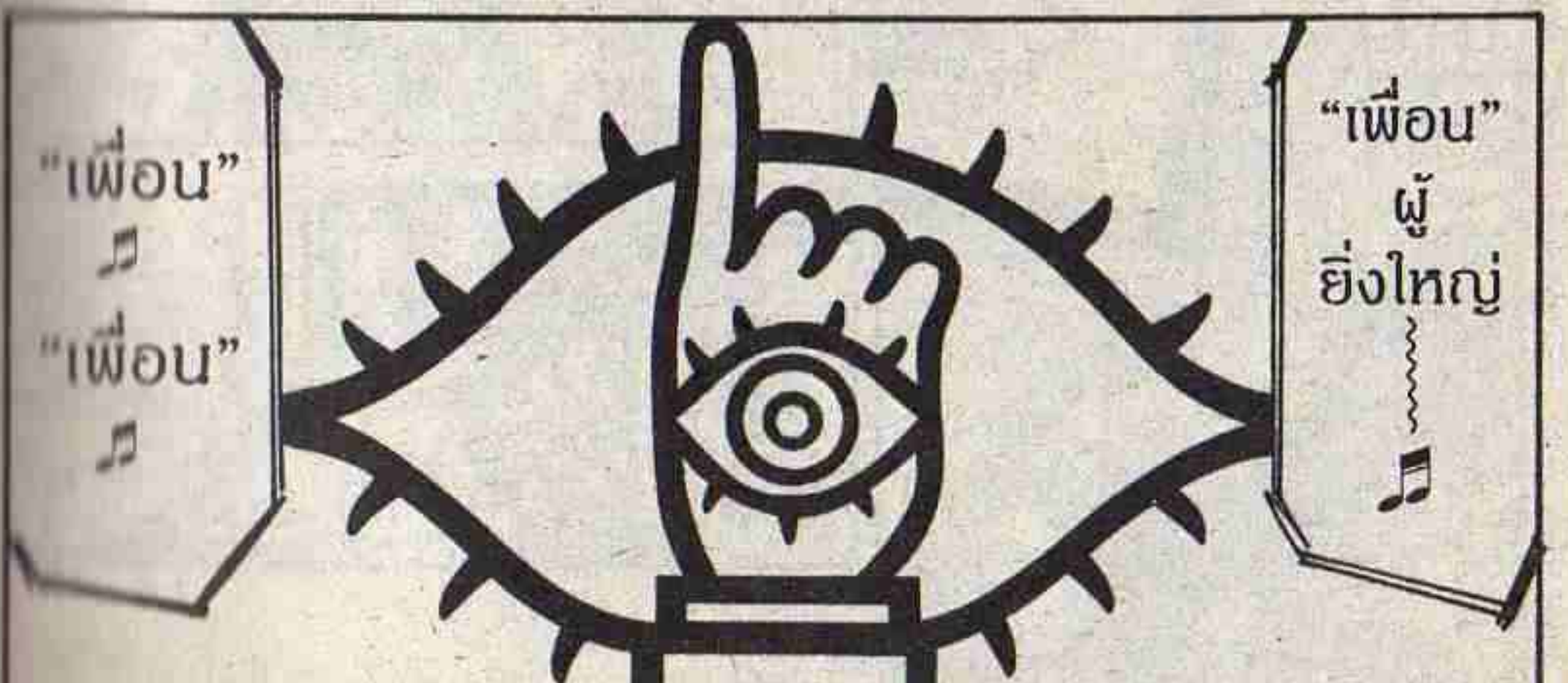
ฮะ
ฮัล
โล
ฮัล
โล

บู๊ต

จับมือ
กับ
“เพื่อน”
กันดีกว่า
!!

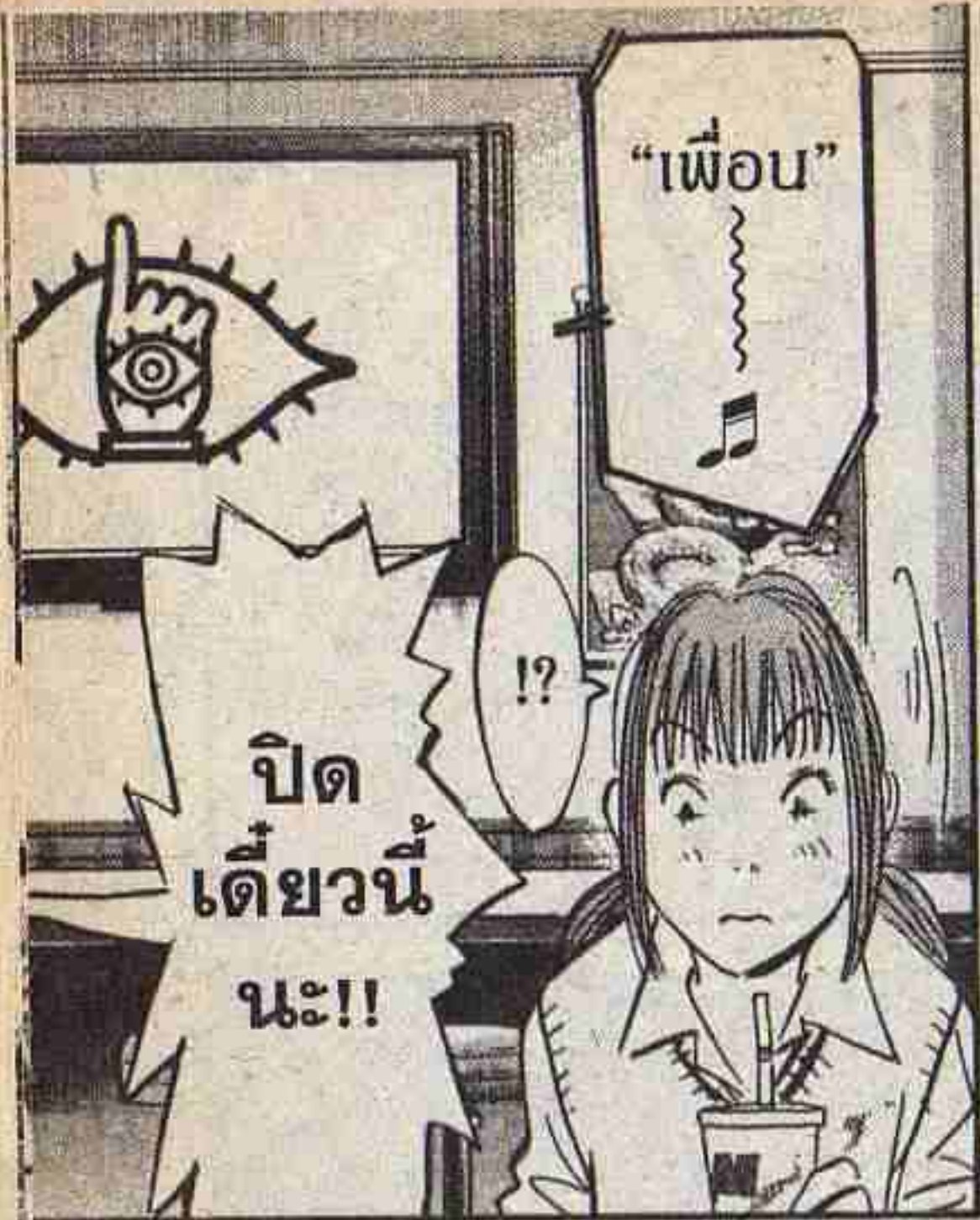
“เพื่อน”
สนับสนุนงาน
เอ็กซ์โป
ปี 2015
!!

“เพื่อน”
♪
“เพื่อน”
♪

“เพื่อน”
ผู้
ยิ่งใหญ่
♪

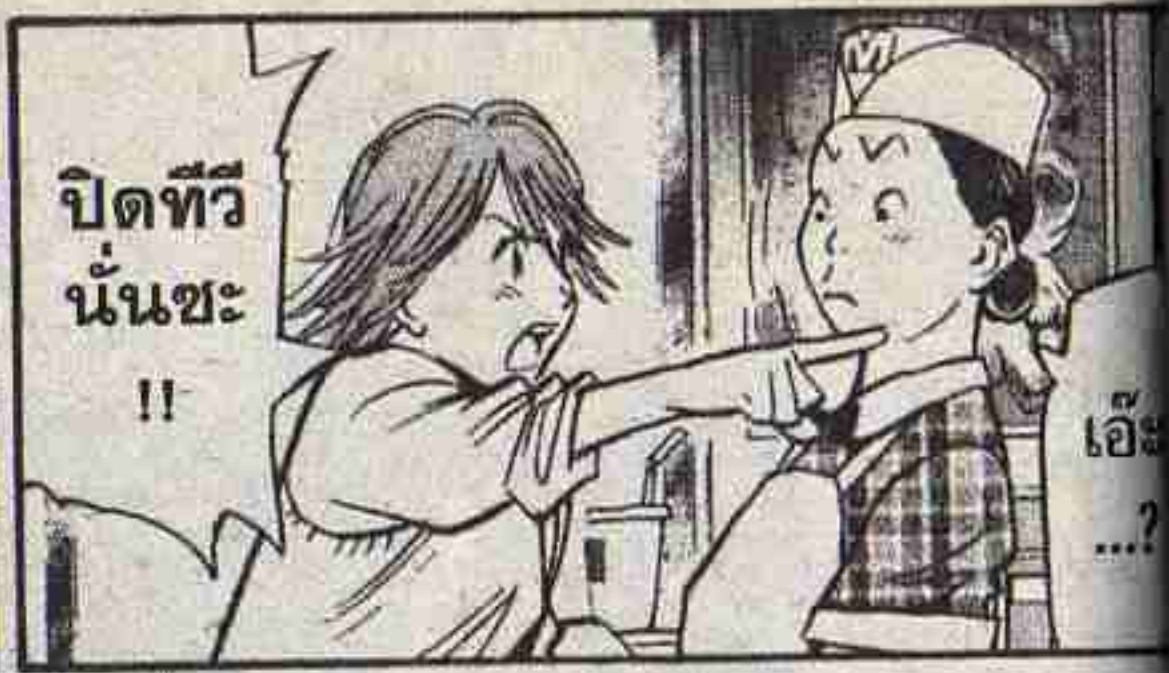

“เพื่อน”

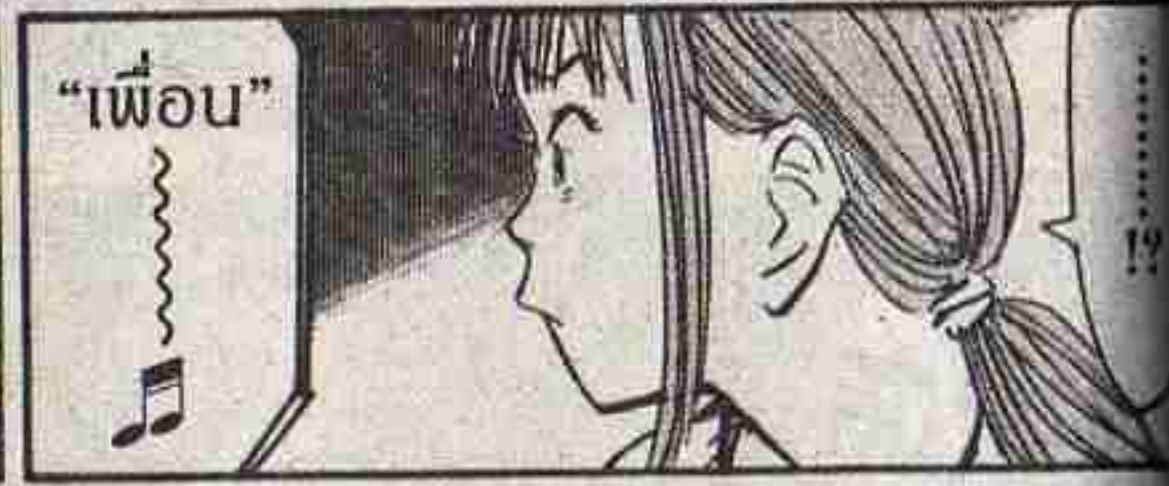
!?

ปิด
เตี๋ยวนี้
นะ!!

ปิดทีวี
นั่นซะ
!!

เอ๊ะ...?

“เพื่อน”

!?

ทำยังไง
มันถึง
จะปิด
อี!!

ไม่ได้นะคะ...
นั่นเป็นการ
ส่งสัญญาณ
ตามสายเคเบิล
เพื่อโฆษณาบ้าน...

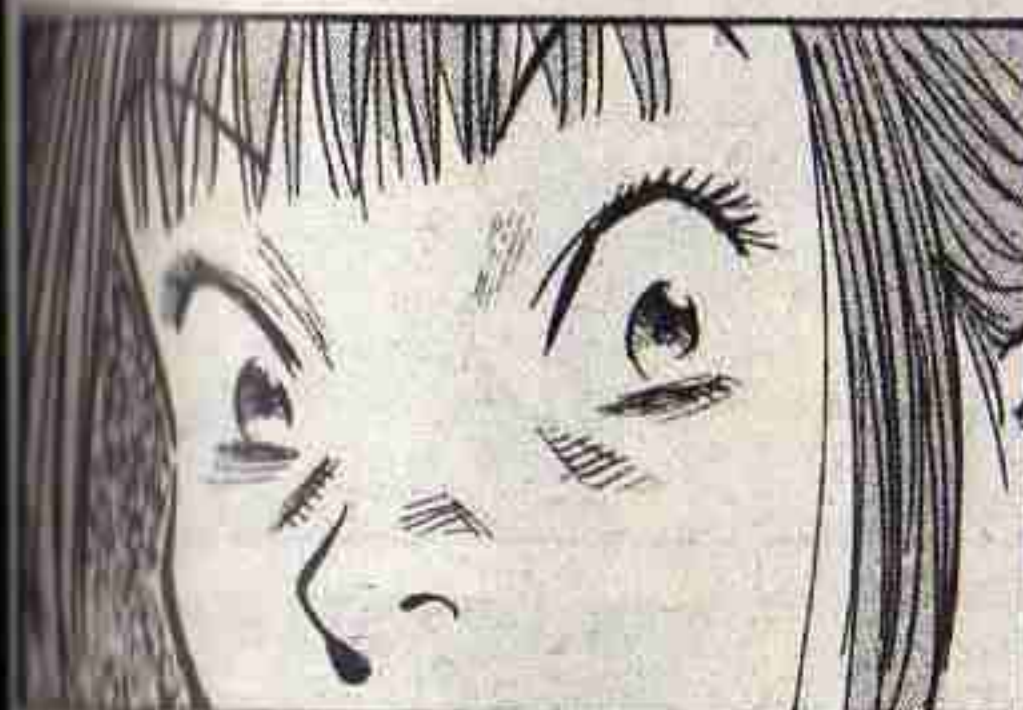
“เพื่อน”
ผู้ยิ่งใหญ่

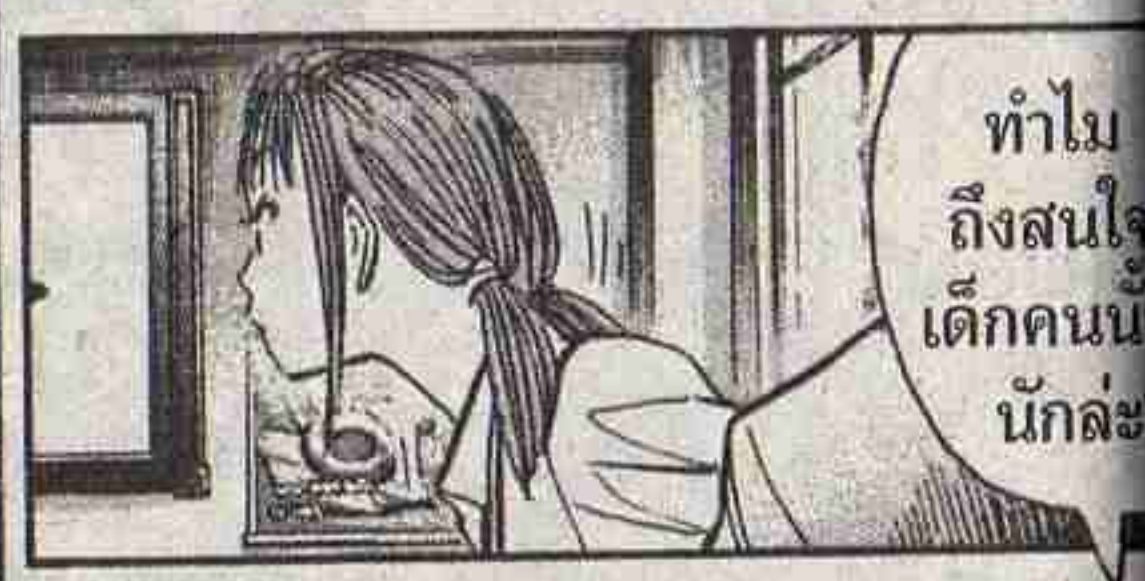
เอ๊ะ...?

สืบเรื่อง
ของเด็กคนนั้น
ไปทำอะไร
กันจ๊ะ?

จับมือกับ
“เพื่อน”
กับตึกว่า
!!

ทำไม
ถึงสนใจ
เด็กคนนั้น
นักล่ะ?

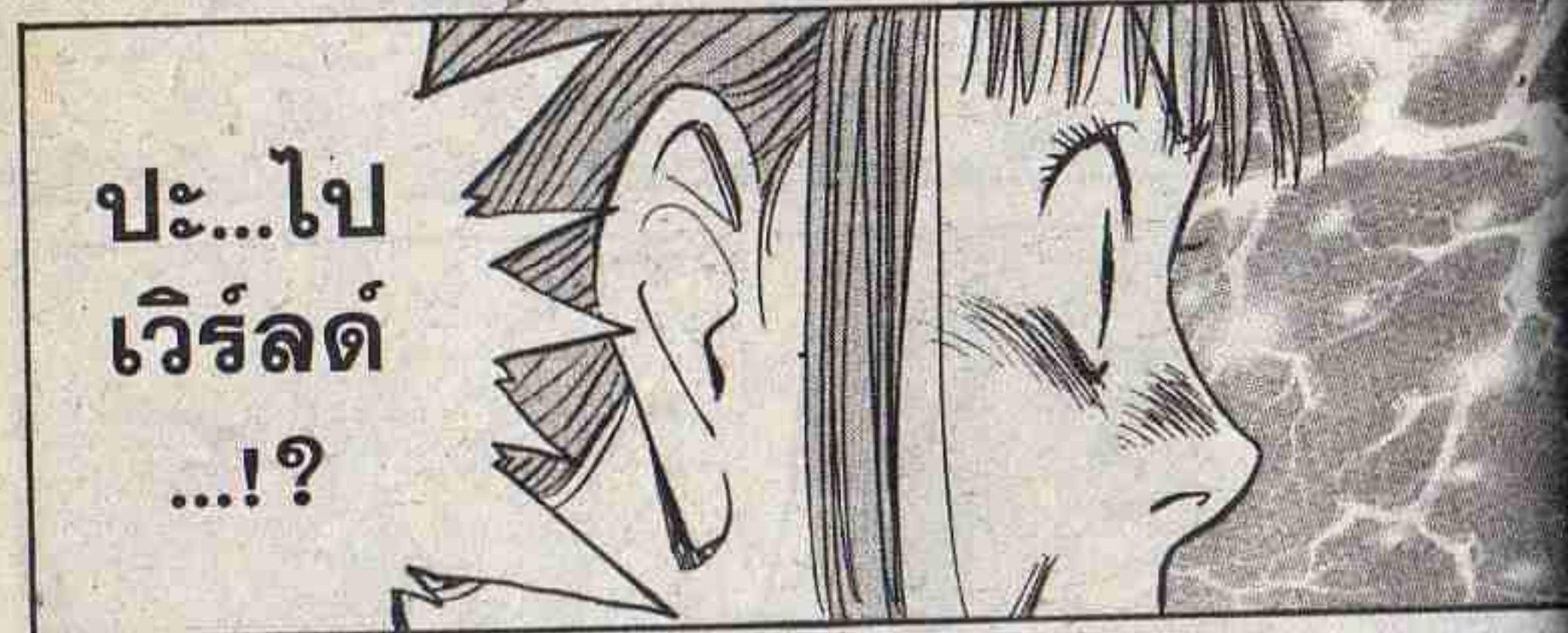
โทนี่
ขอ
โทรศัพท์
เดี๋ยวนะ

ฮัลโหล
นี่ ดรีม
นาวิกเตอร์
ทาคาสึ
พูดนะคะ

อ๊ะ
ขอโทษนะ
ที่รบกวน
บ่อยๆ

ไม่
อ้าว
!!

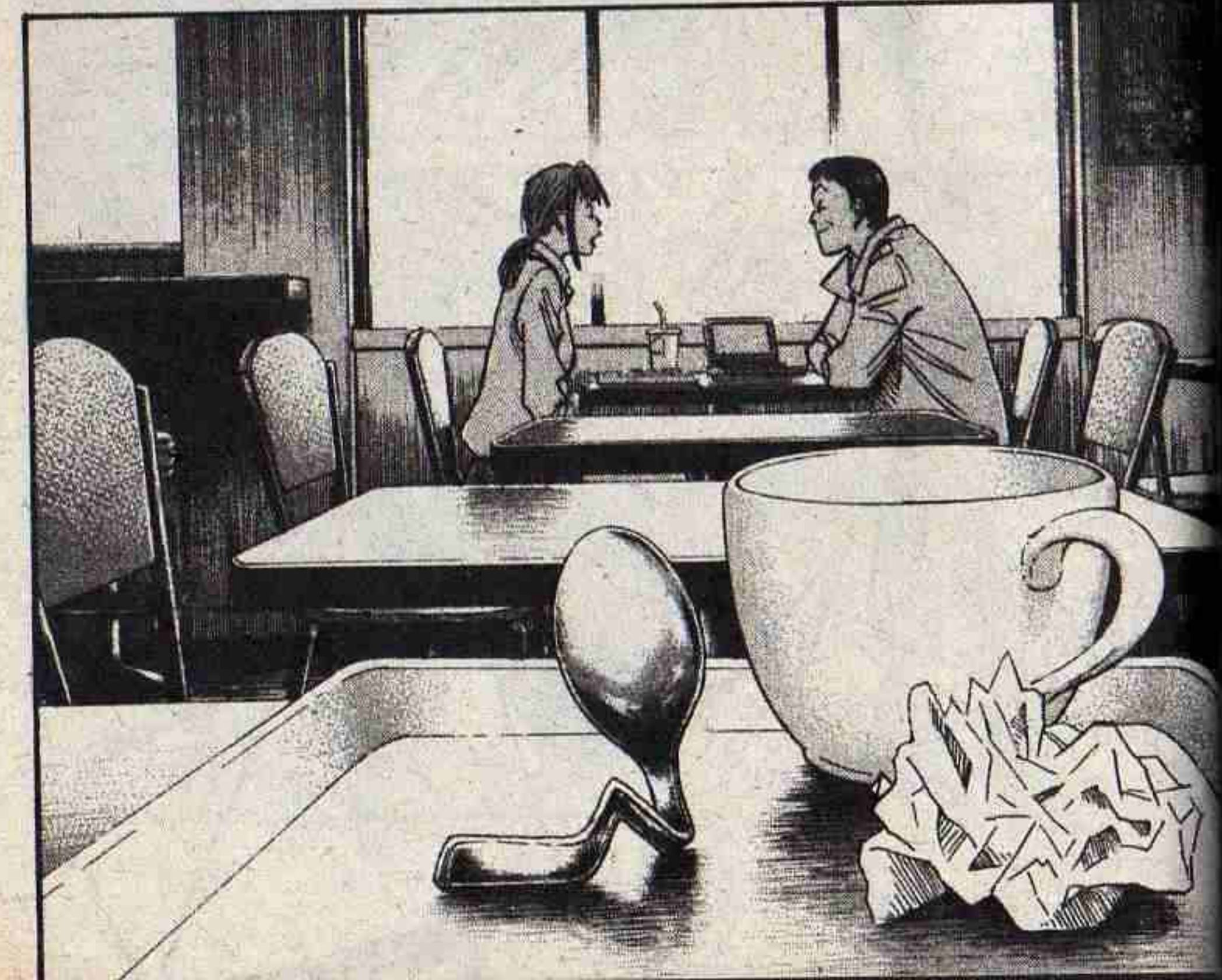

ทราบแล้วค่ะ
ช่วยจงให้ด่วน
เลยนะคะ

ถ้ามีที่ว่าง
ก็ดีสิเนอะ
...

“เพื่อน
เวิร์ลด์”
เนี่ย

都立新大久保高等学校

เร็วซี
เงินนะ
เงิน

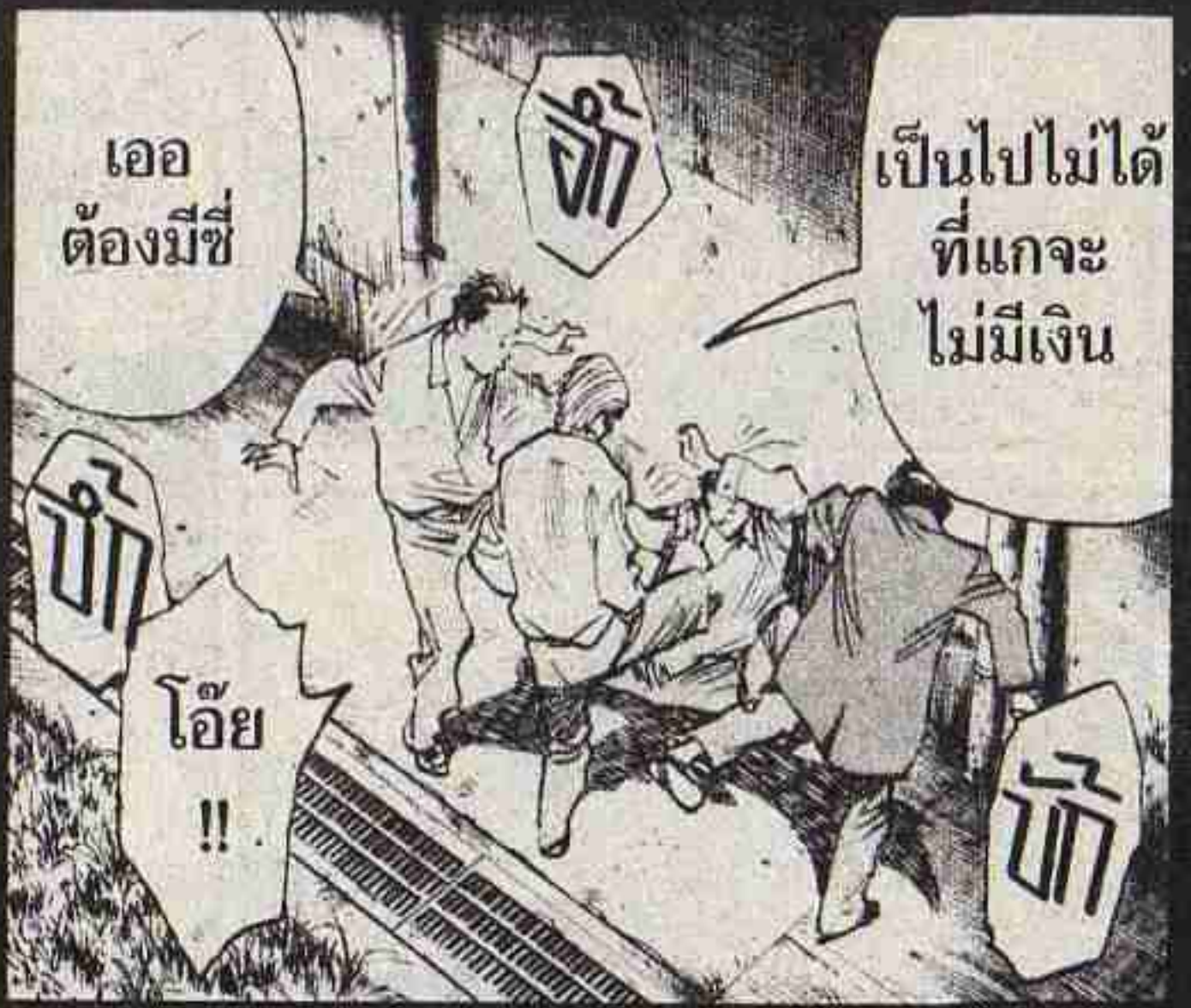

โอ๊ย
!!

เงิน
อะไรกัน...
ไม่...ไม่มี
แล้ว...

เนอะ

เออ
ต้องมีซี

เป็นไปไม่ได้
ที่แกจะ
ไม่มีเงิน

โอ๊ย
!!

จะไม่มี
ไต่ยังไง
เล่า

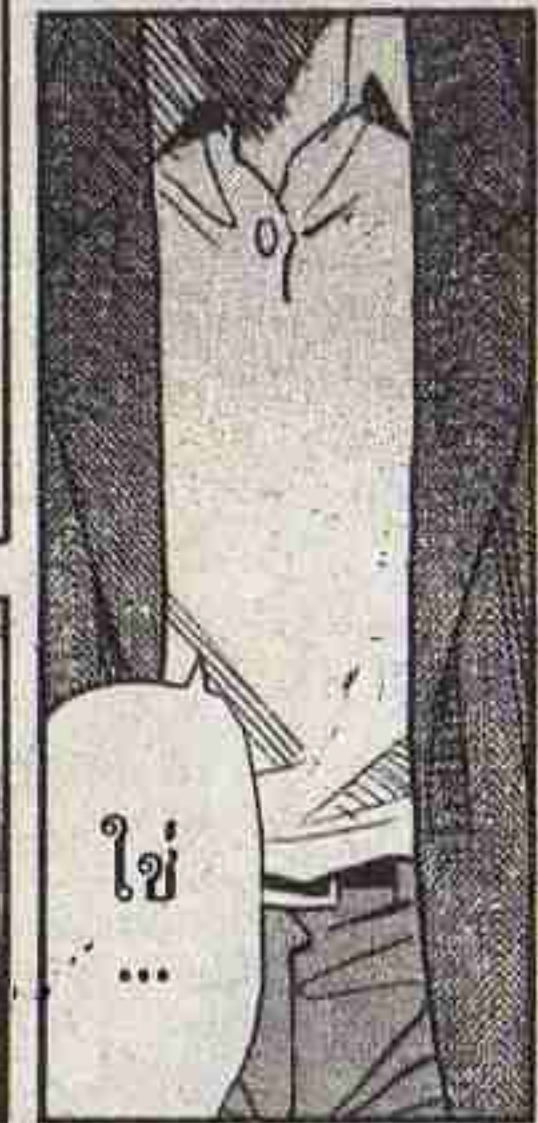

ตอนที่ 4 คุณครูคนใหม่

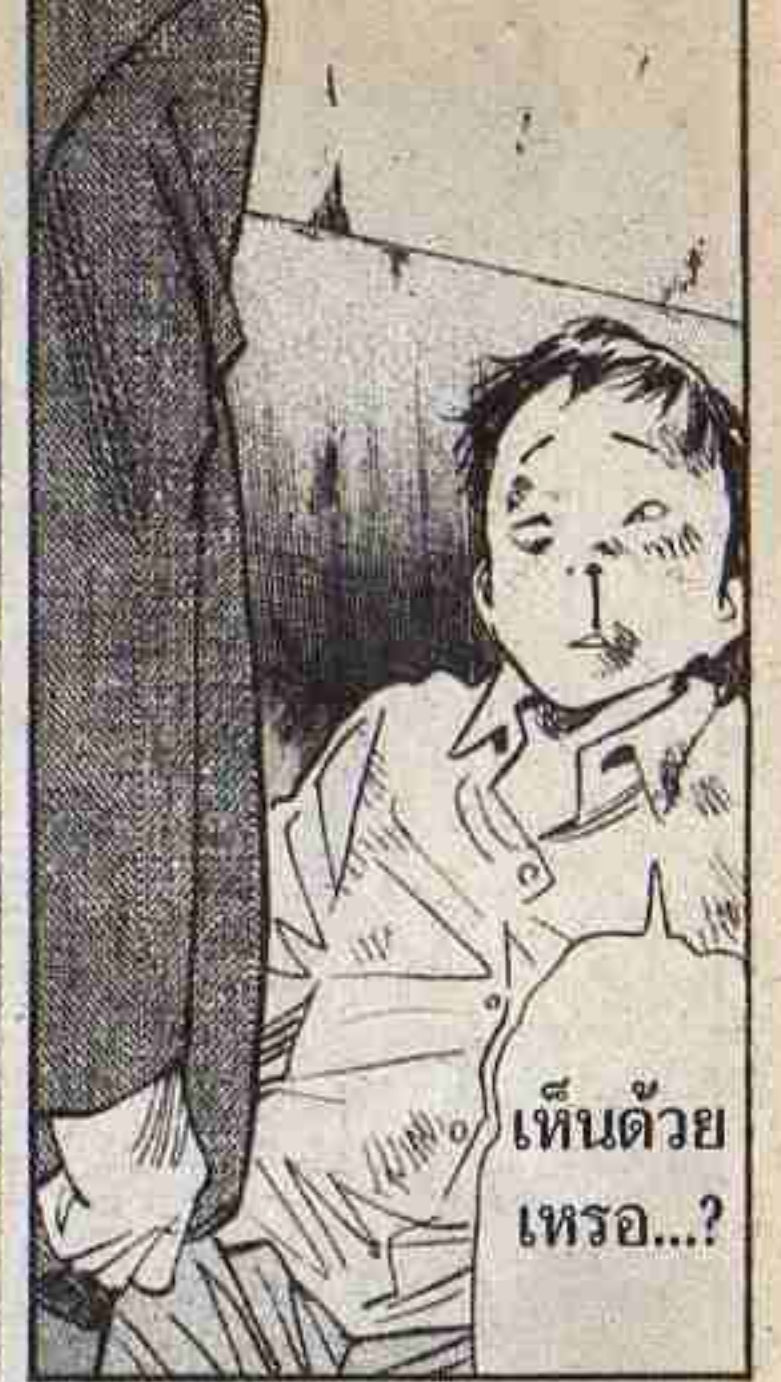

ฉันเพิ่งจะย้ายมาสอนที่โรงเรียนนี้...

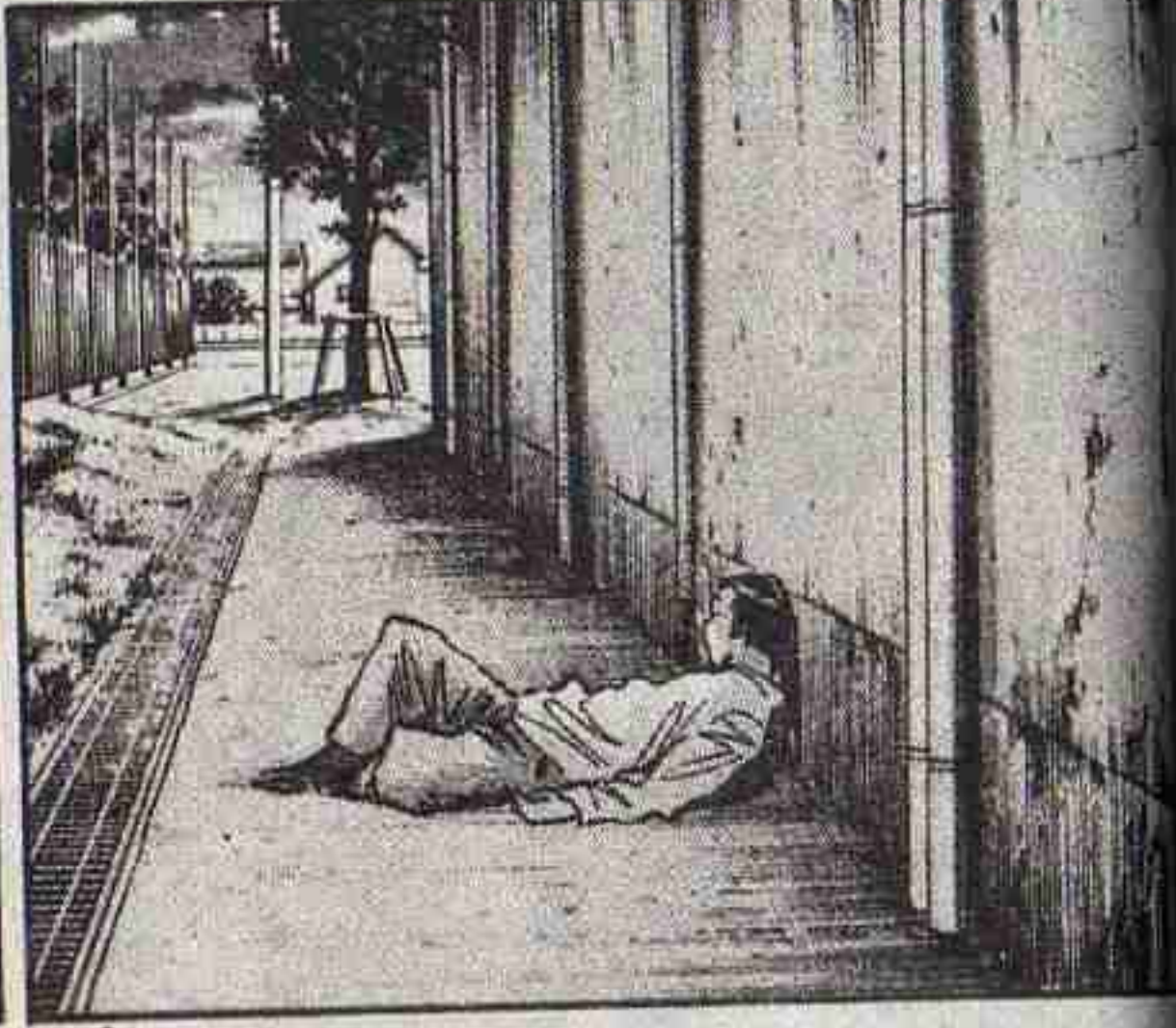
ใช่...

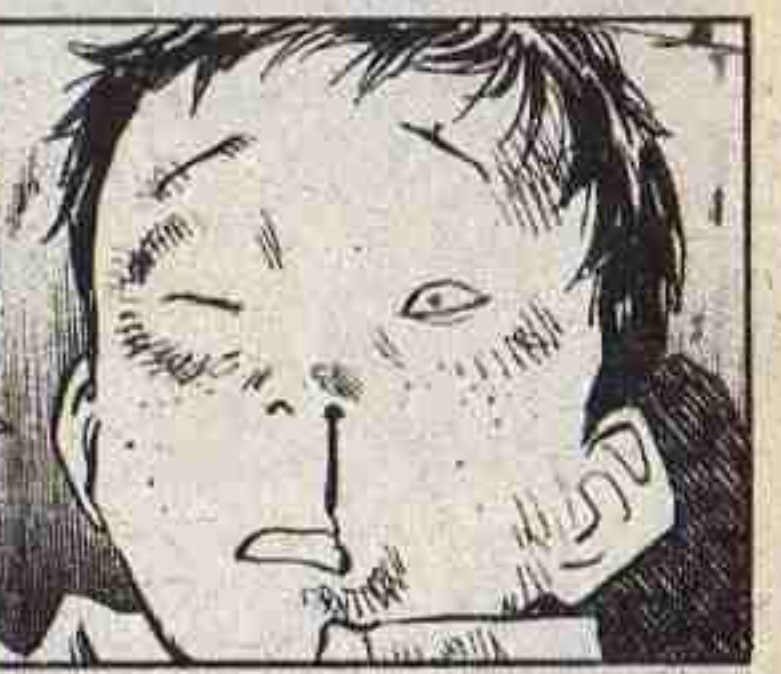
เห็นด้วยหรือ...?

ครูหรือ...?

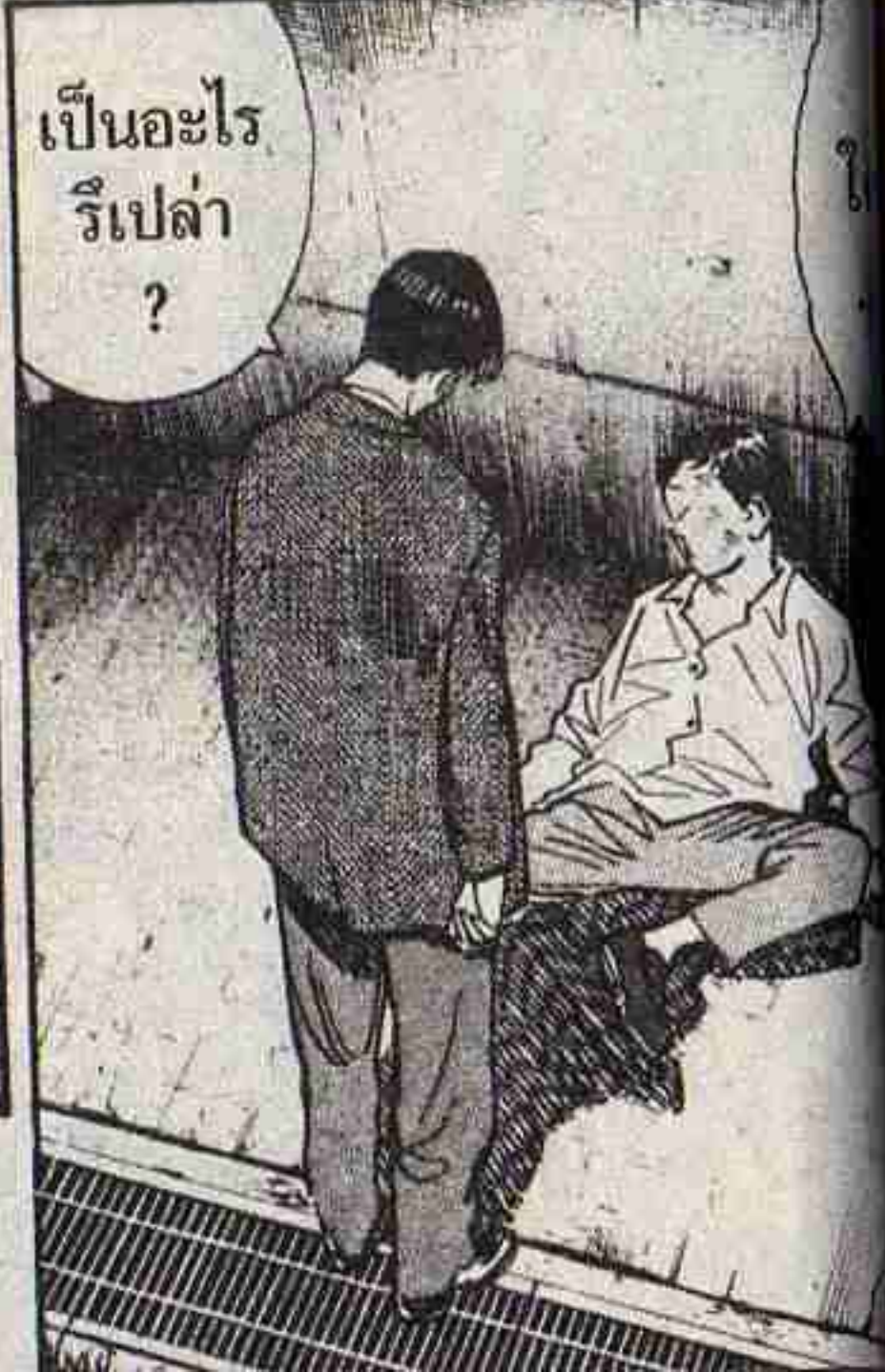
ทั้งๆ ที่เห็นแต่ไม่ช่วยห้ามเลยนะ...

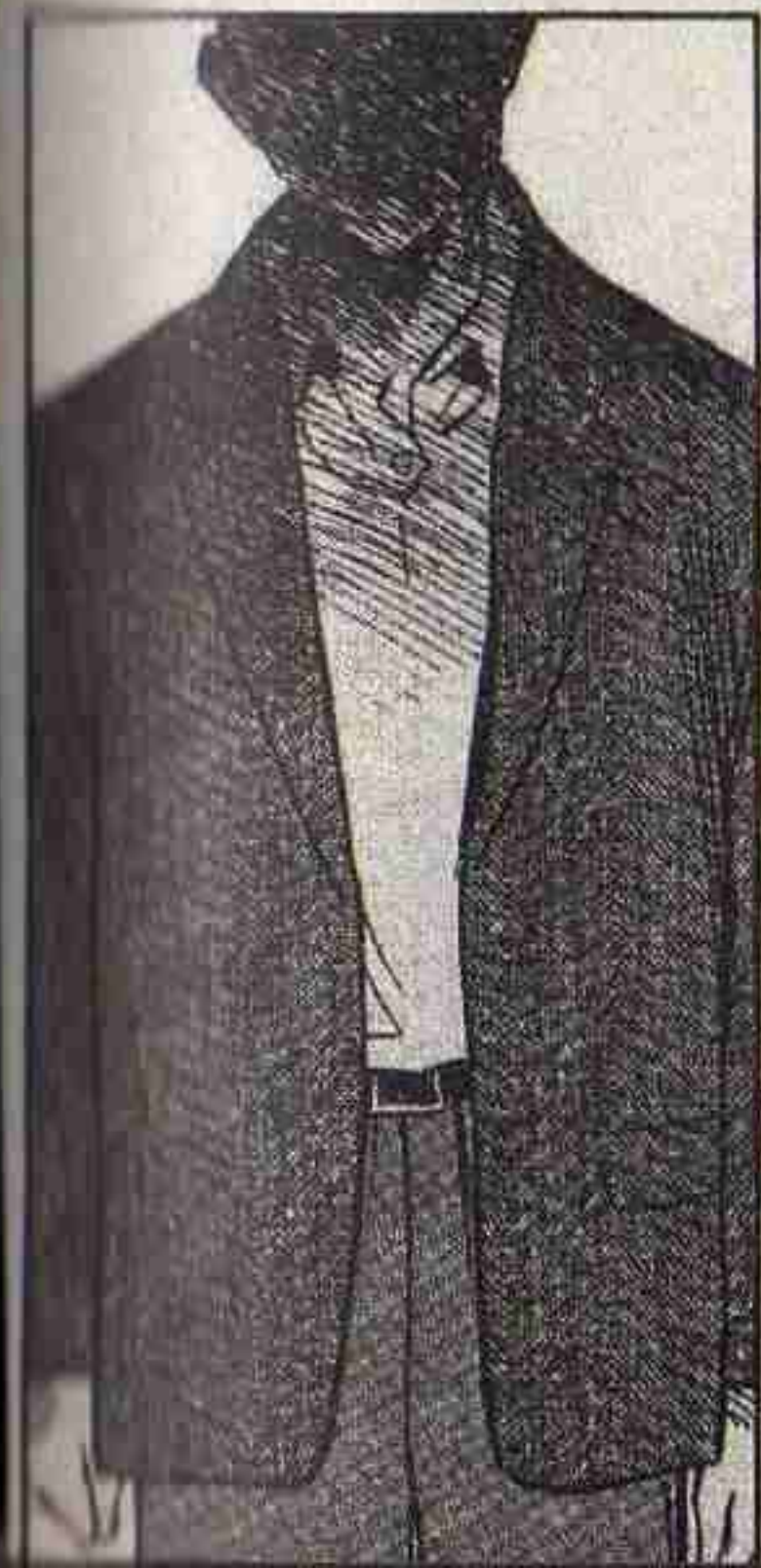
ฮัลโหล

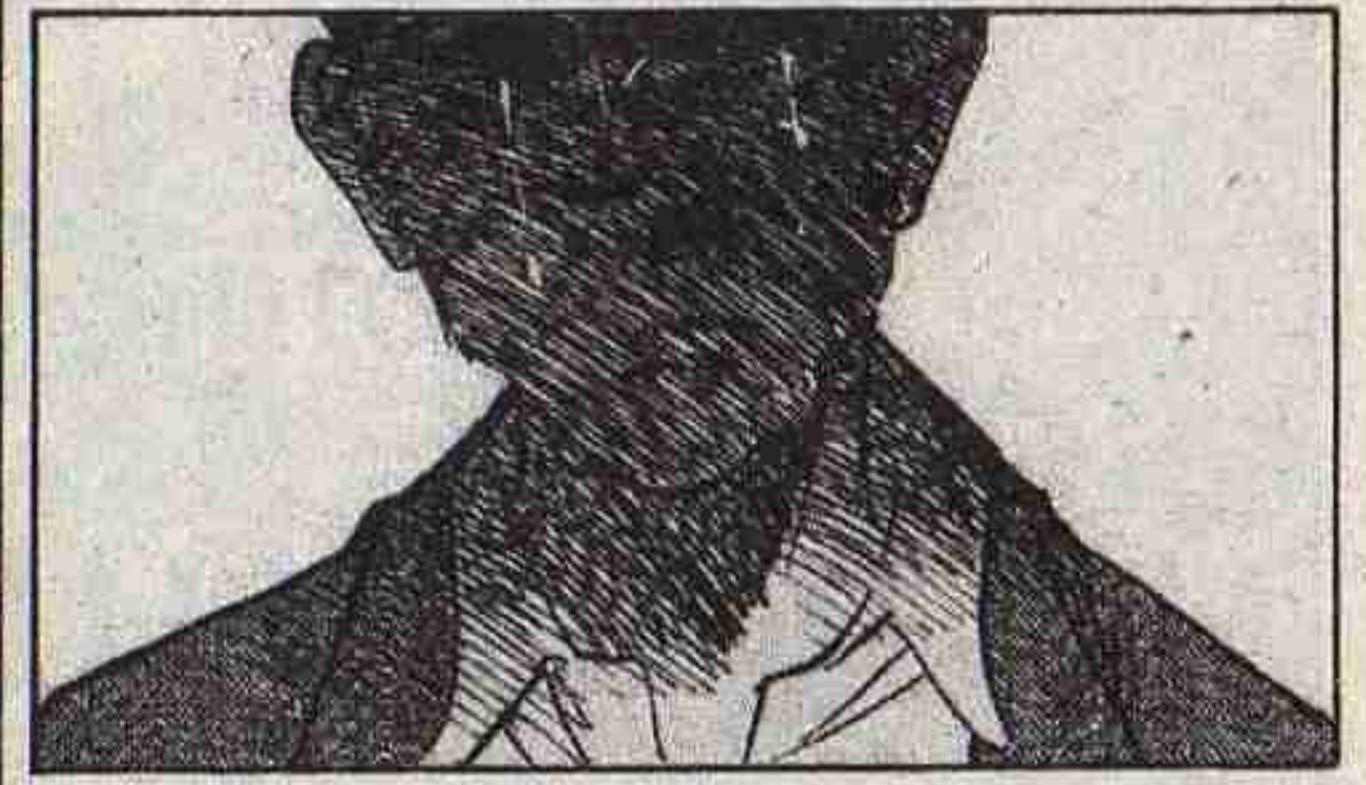
ฮัลโหล

เป็นอะไร รีเปล่า?

ครู...

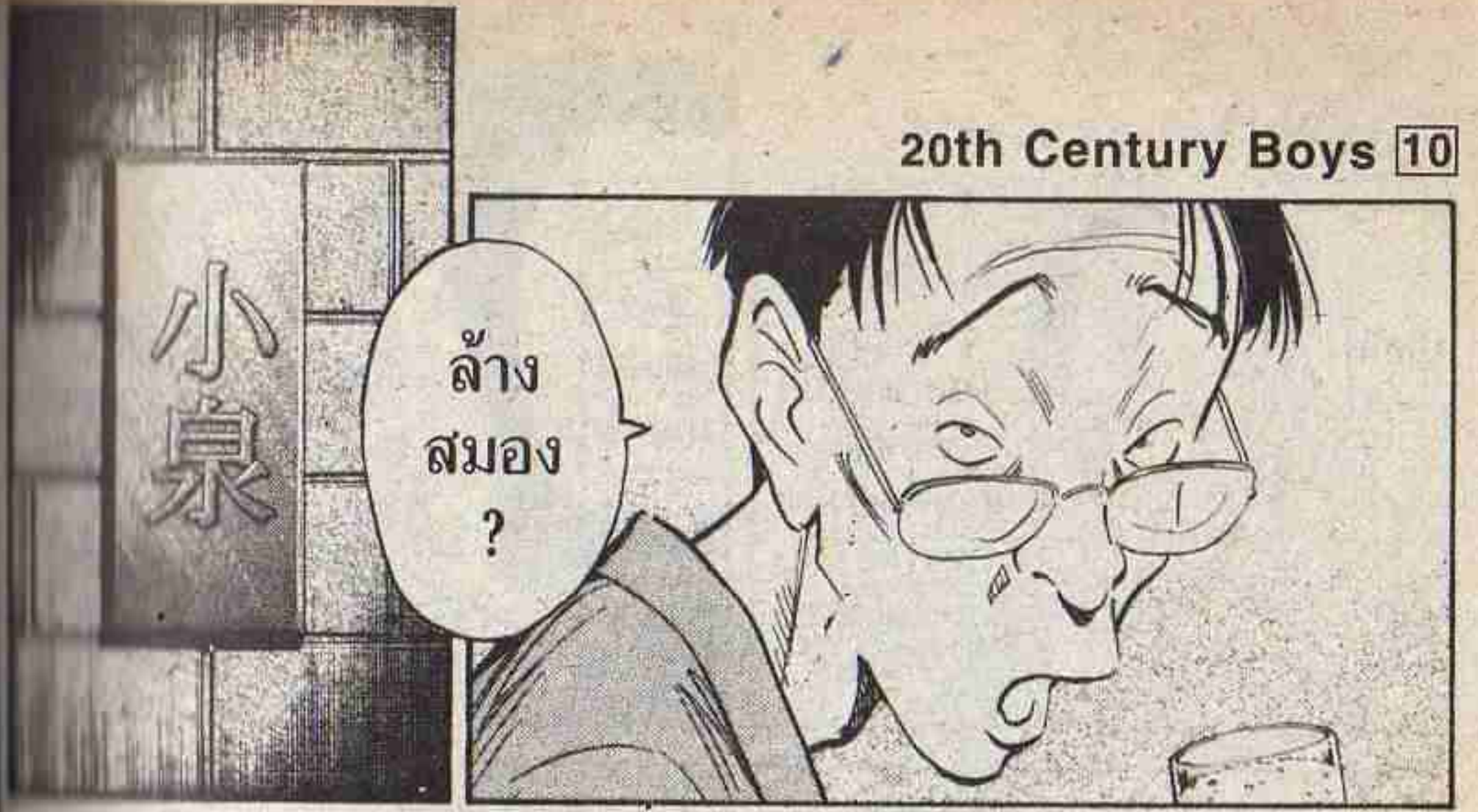

ครูร้องไห้
ทำไม...?

ตอนที่ 4
คุณครูคนใหม่

ล้าง
สมอง
?

ก็ใช้นะสิ!!
พวกหนูด้วยนะพ่อ!!
ไม่เห็นหนูถูกพวกมัน
จับไปทำให้เป็นบ้า
แม่เลย...!!

พวก
มัน
?

ช่วยพูดอะไร
หน่อยสิคะ
เด็กคนเนี่ย
ตั้งแต่กลับมา
ก็เอาแต่เอะอะ
ไว้วาย

แหงอยู่แล้ว!!
ก็เกือบจะถูก
ล้างสมองที่
"เพื่อนเวิร์ลด์"
นี่นา!!

เคียวโกะ
ได้รับเชิญไป
"เพื่อนเวิร์ลด์" เนี่ย
พูดตลอดเลย มามะ
นี่เรามาฉลองกัน
เข้า ดื่ม!!

พ่อ
!!

จะว่าไปแล้ว
ลูกชายคนโต
ของบ้าน
โยโกะคุระก็ได้ไป
"เพื่อนเวิร์ลด์"
ด้วยใช่ไหมเนี่ย
?

เอ๋อ

ใช่ๆ ได้ยินว่า
ลูกชายของ
ผู้จัดการแผนก
โยโกคุระ
สอบที่เดียวติด
มหาวิทยาลัย
โตเกียว
เลยละ

โชคดี
จริงๆ
เลยนะ
เคียวโกะ

ไม่
เห็น
ดี
เลย
!!

ตอนที่
คลังวงดนตรีรีอ็อค
เอเลียน
อะไรนั้นอยู่พักหนึ่ง
แม่นึกว่า
บ้าไปแล้วซะอีก
...

เอเรียม
เอล
ไซมส์
คะ!!

ตอนนี้
ค่อย
โล่งอก
ไปที่

เออ
ขอบคุณ
พระเจ้า

.....

ไม่ไหว
...

ไม่ว่า
จะพูดยังไง
พวกเขาก็
ไม่เข้าใจ
...

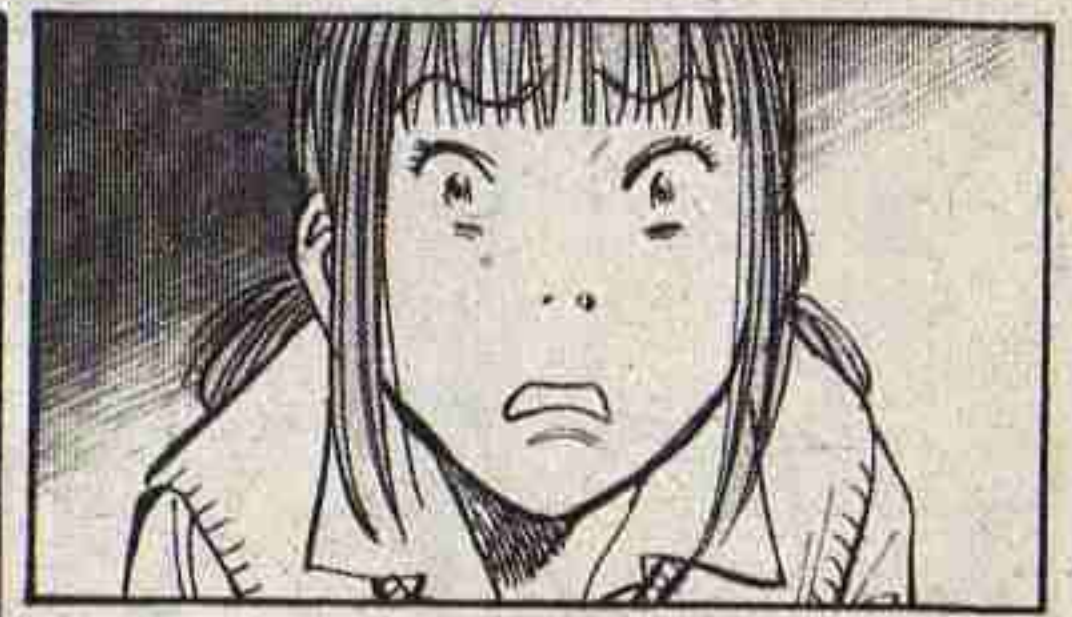
คนแบบนั้น
ไม่จำเป็น
ต้องล้างสมอง
สินะ

ถ้ามีที่ว่างเมื่อไหร่
ฉันจะมาพาเธอไป
“เพื่อนเวิร์ลด์”
ทันที

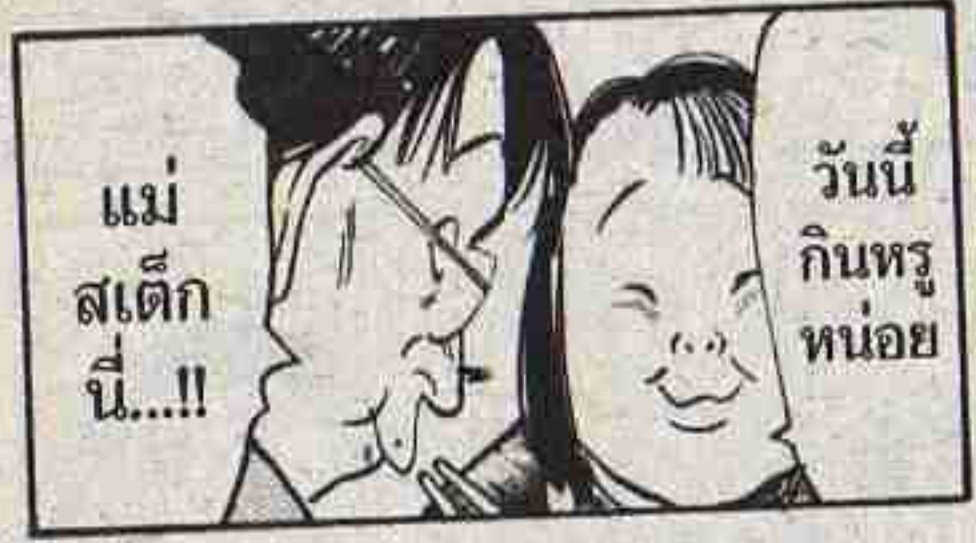
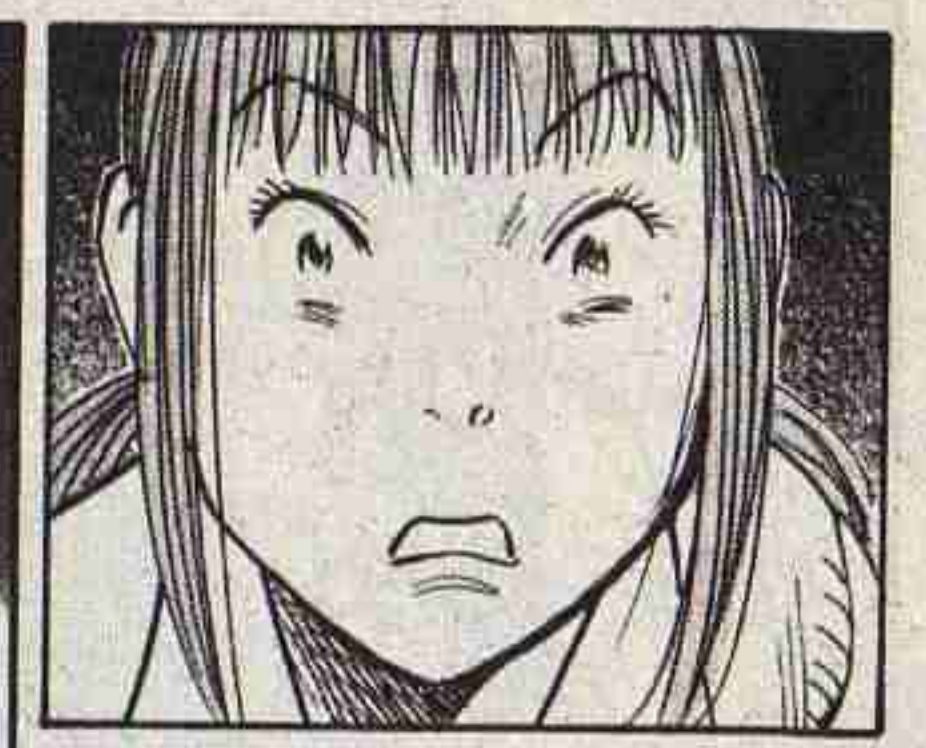
อย่างช้า
ภายใน 48 ชั่วโมง
ฉันจะมารับเธอ

อ๊ะ...
จริงสิ

ถึงหนึ่
ก็เหนื่อย
เปล่า

แม่
สเด็ก
นี่...!!

วันนี้
กินทรู
หน่อย

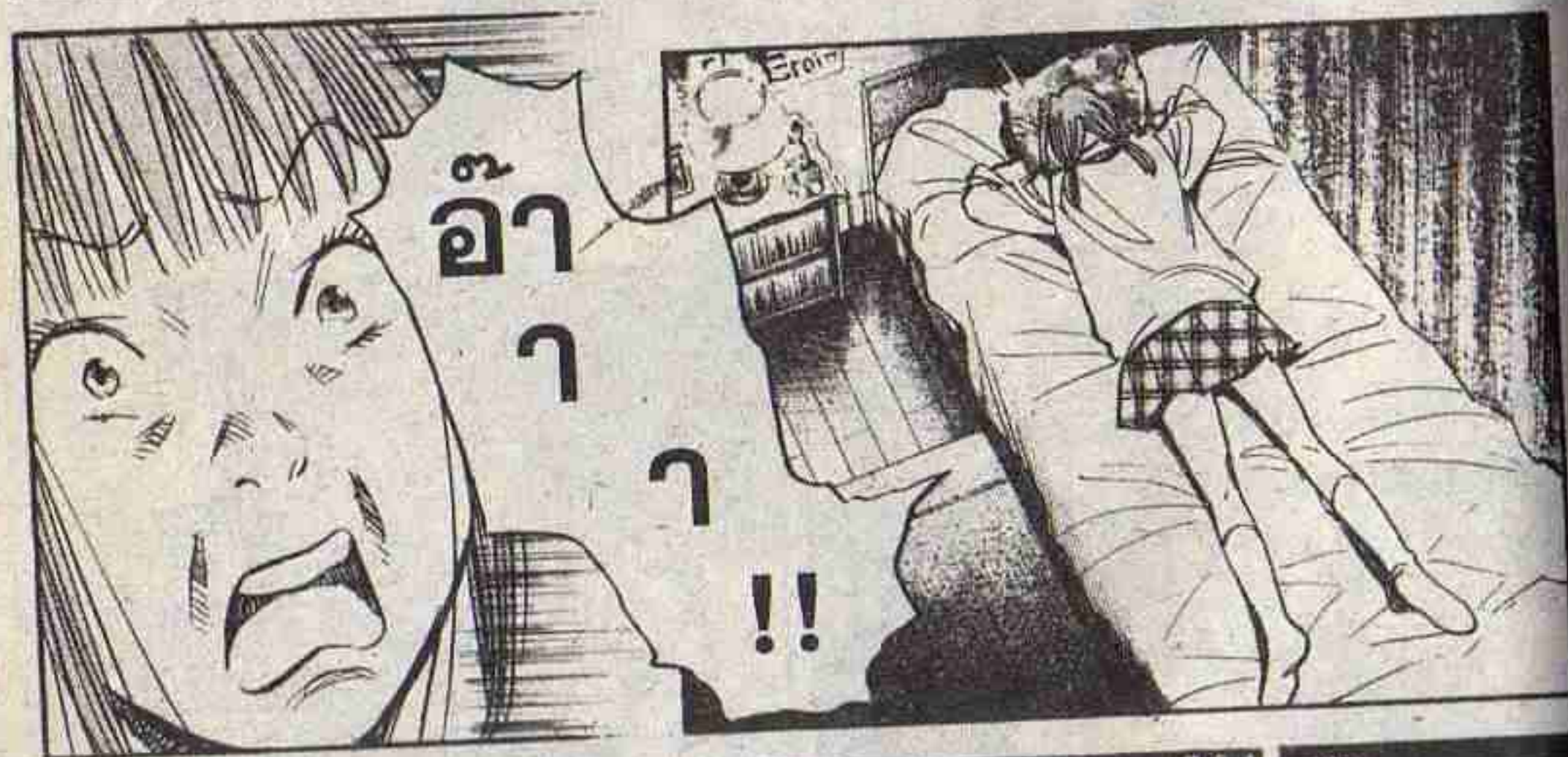

เคียวโกะ
ก็กินซะสิ...
อ้าว?

ไม่กินเหรอ?
เนื้อติดมัน
เซียวนา
นุ่มนุ่ม!!

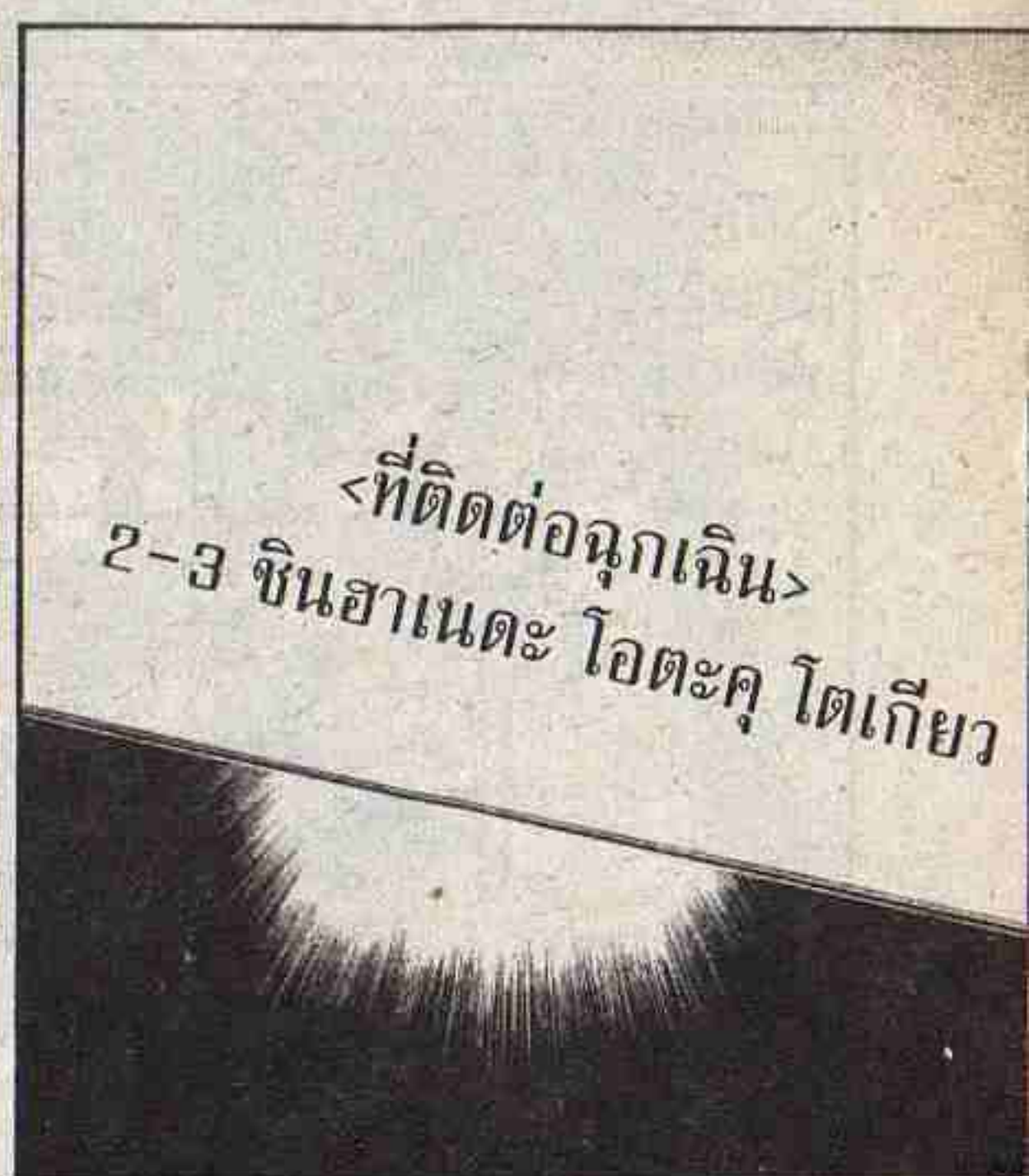
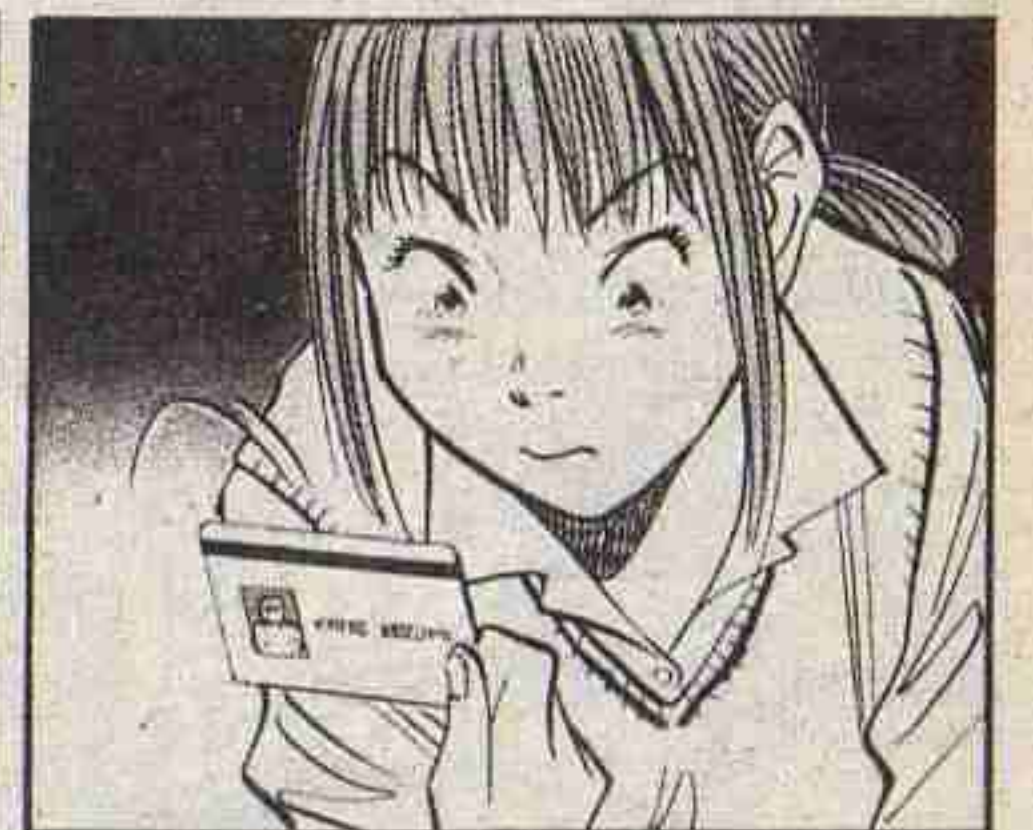
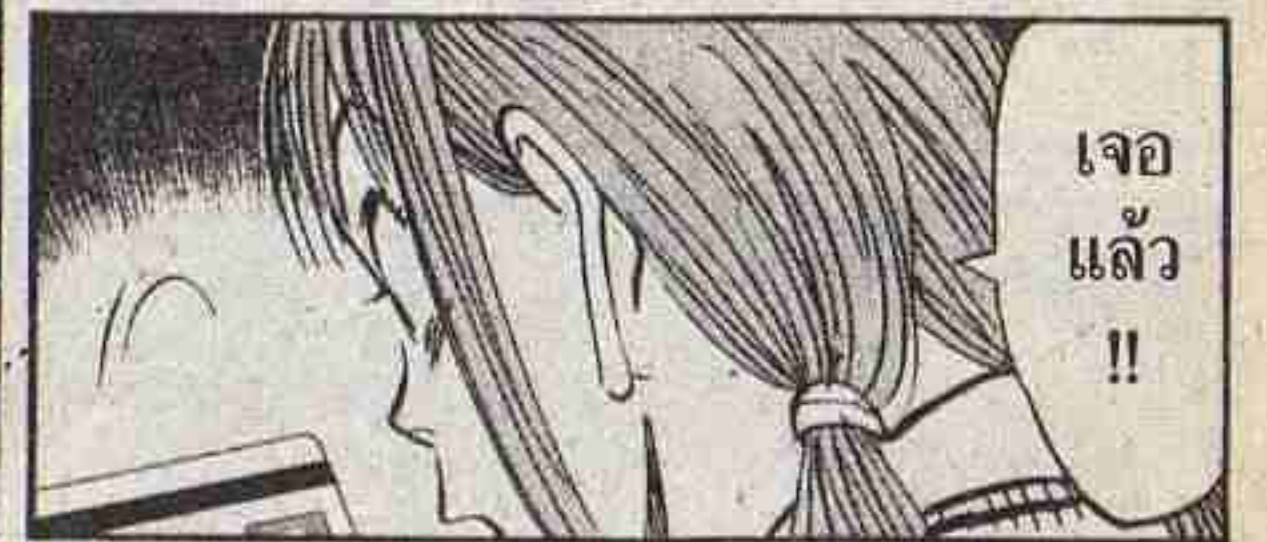
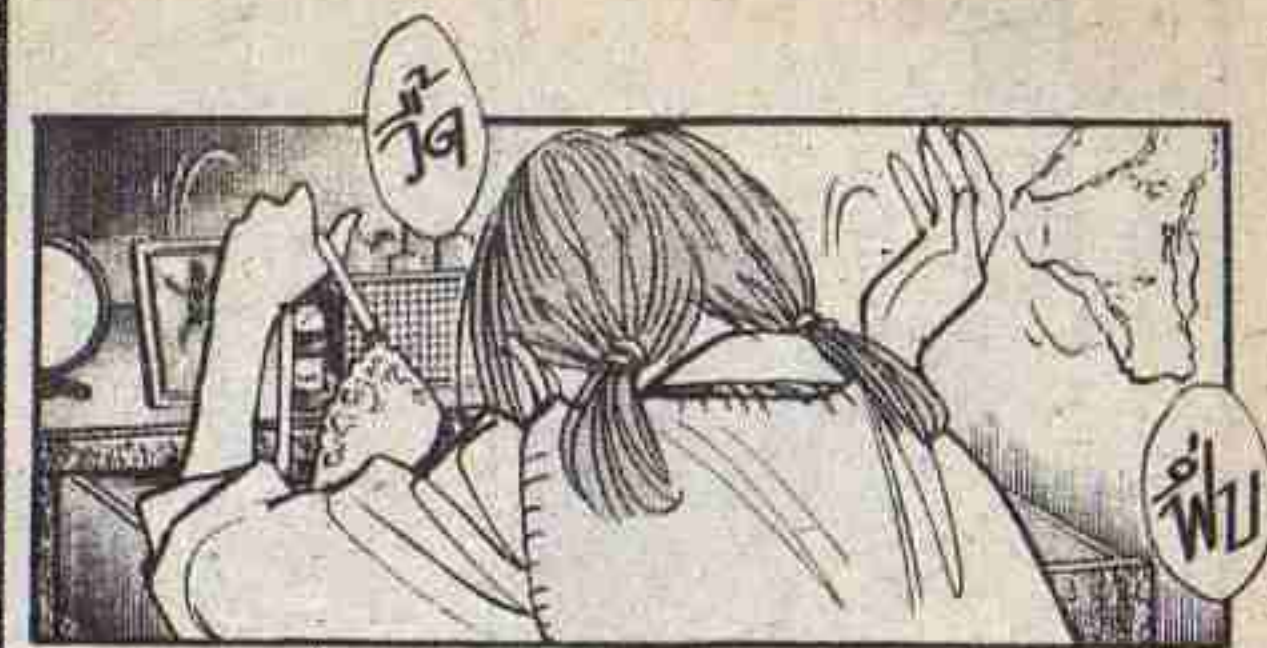

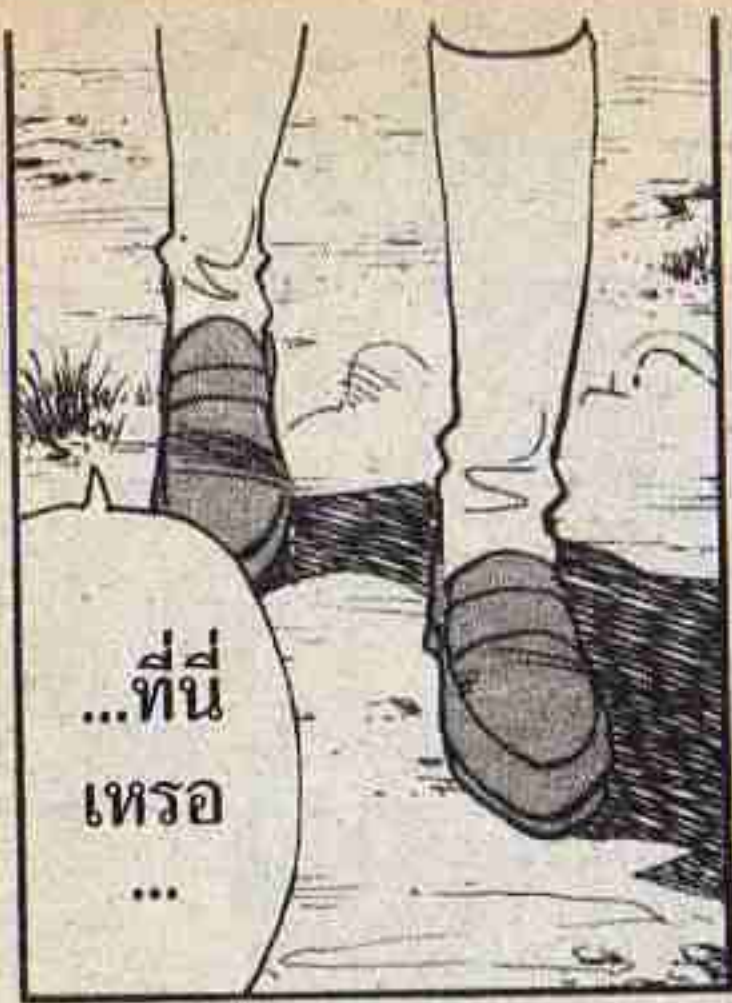
ไม่อยากไป
“เพื่อน
เวิร์ลด์”
อะ

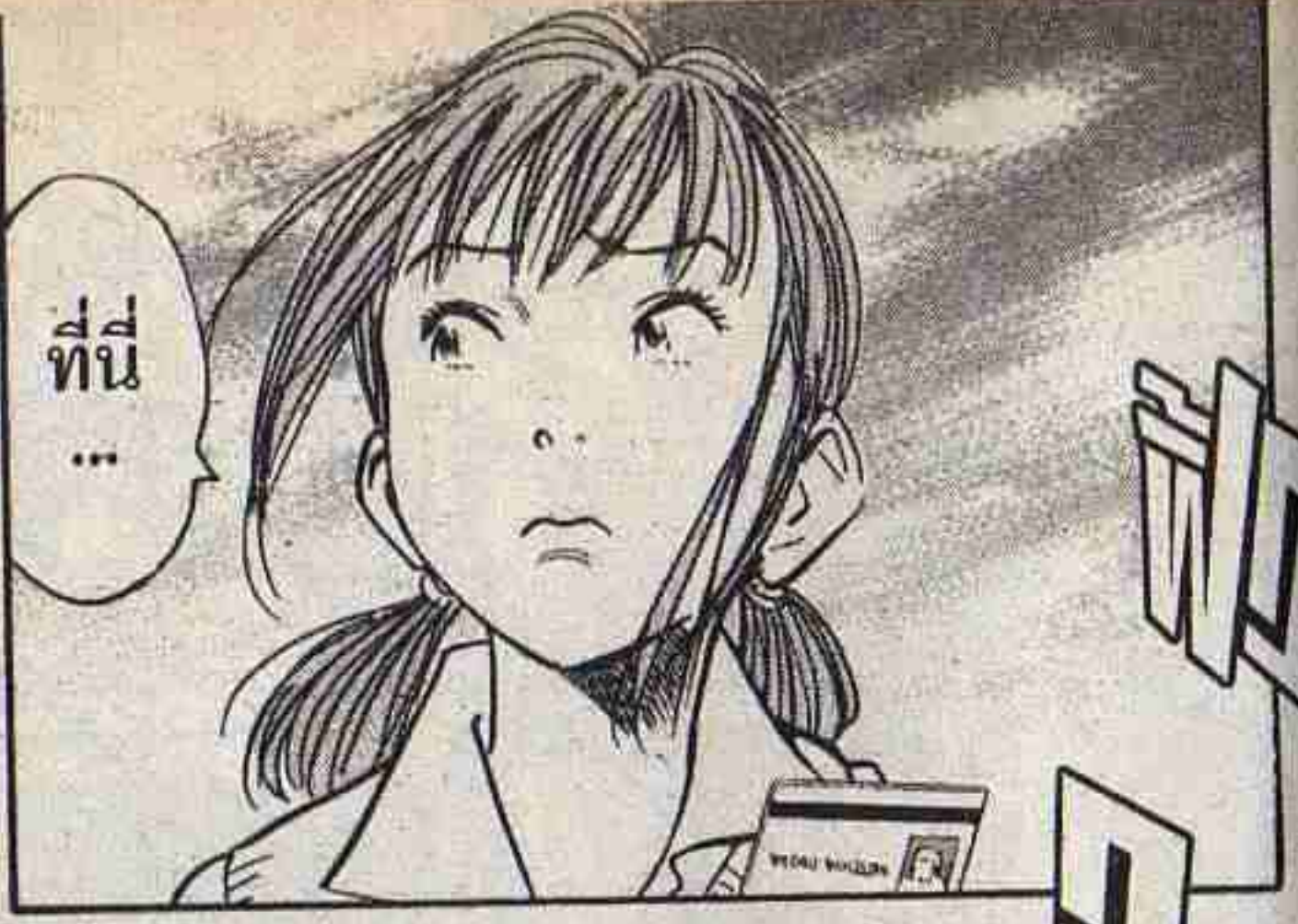
ใครก็ได้
ช่วยที
!!

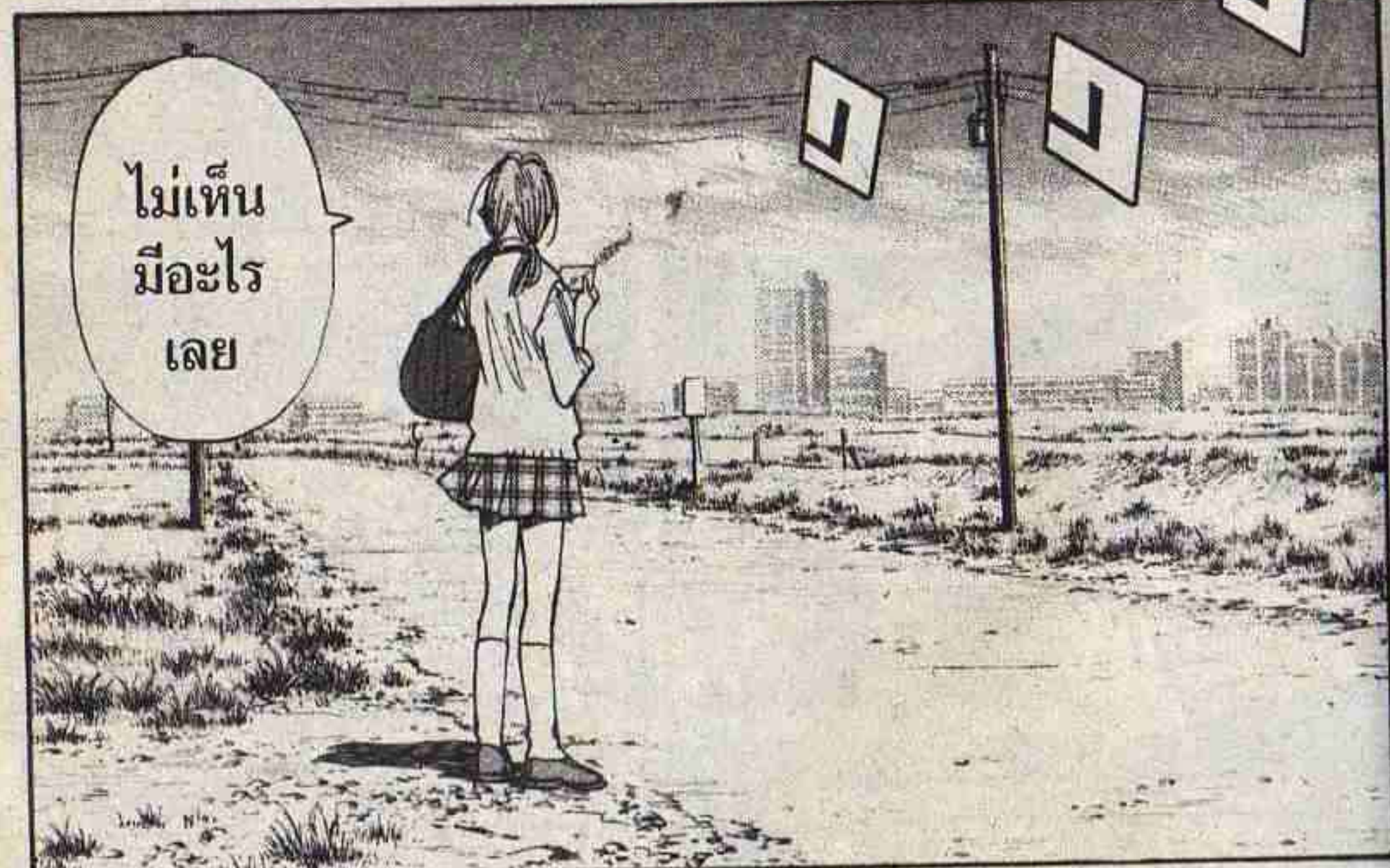

...ที่นี่
เธอ
...

ที่นี่
...

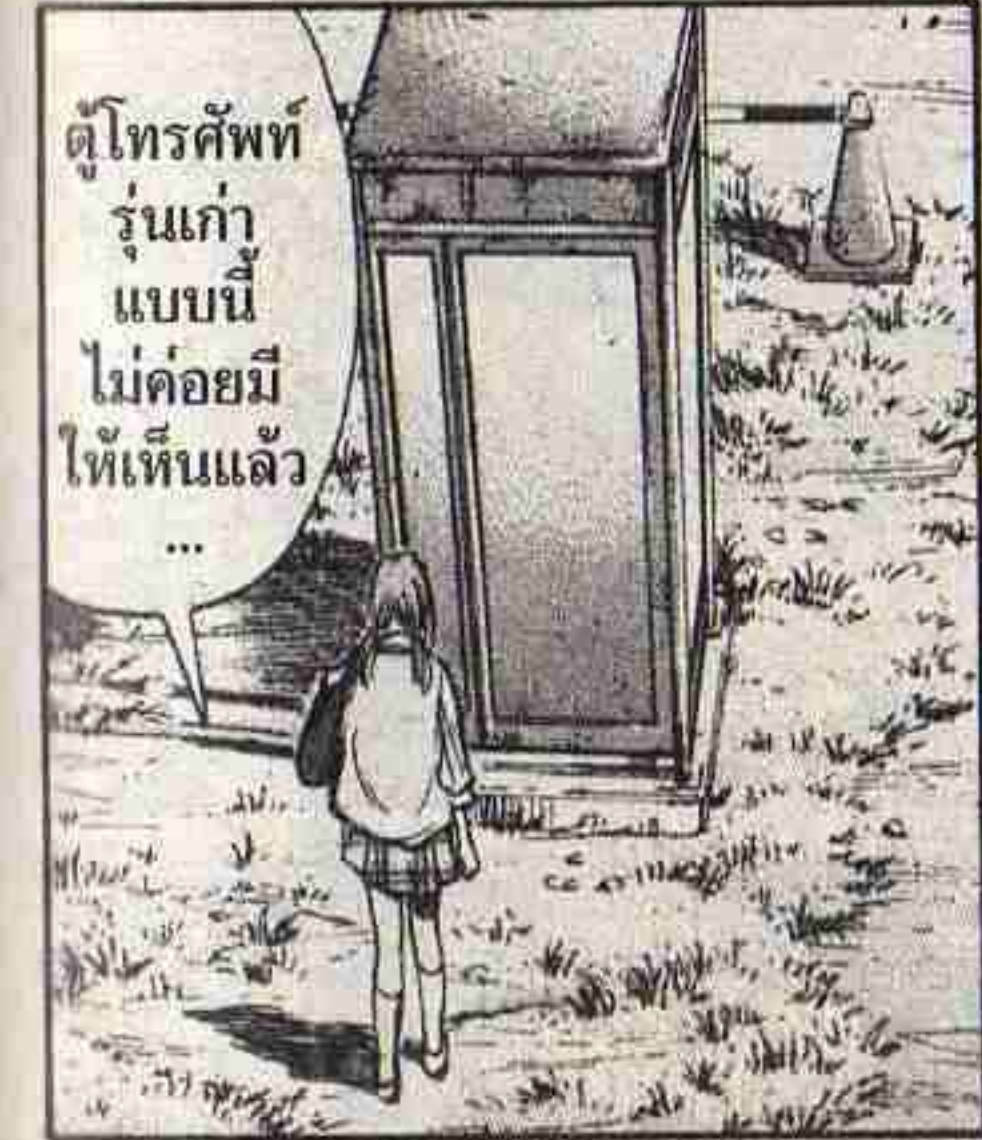
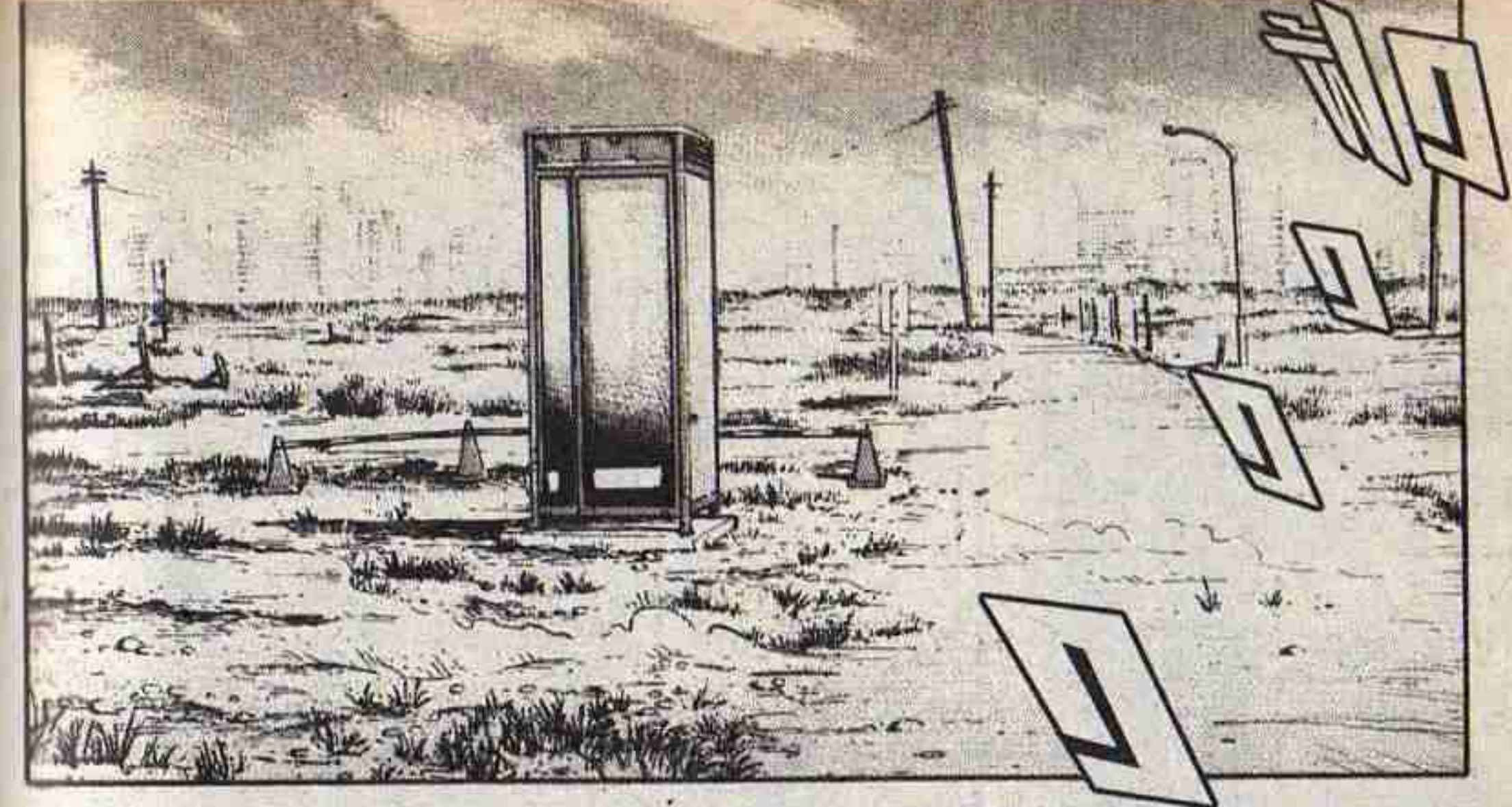
ไม่เห็น
มีอะไร
เลย

หรือ
เป็นเขต
พัฒนา
ใหม่
...?

ทั้งบ้าน
ทั้งเลขที่บ้าน
ไม่มีสักอย่าง
...

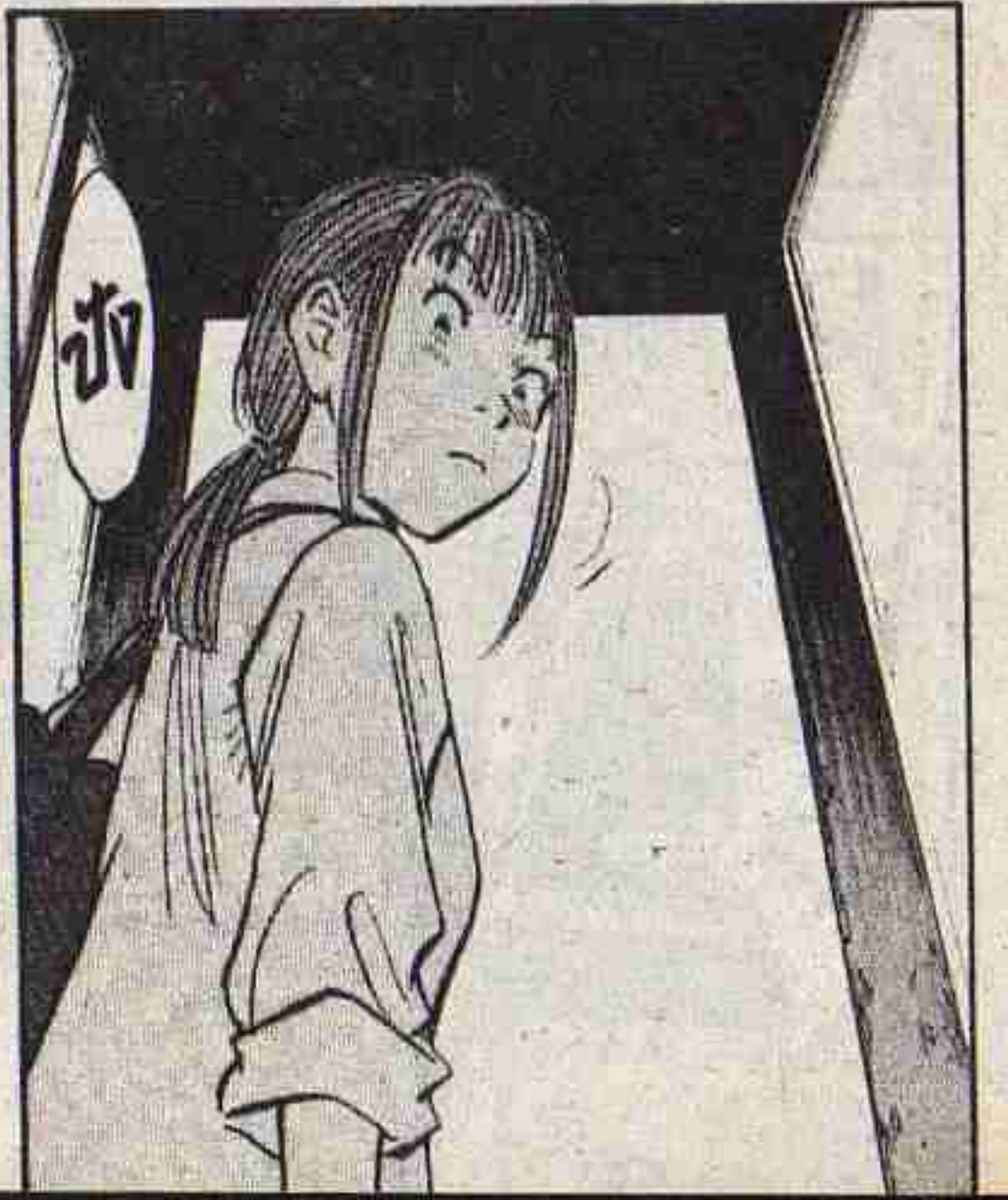
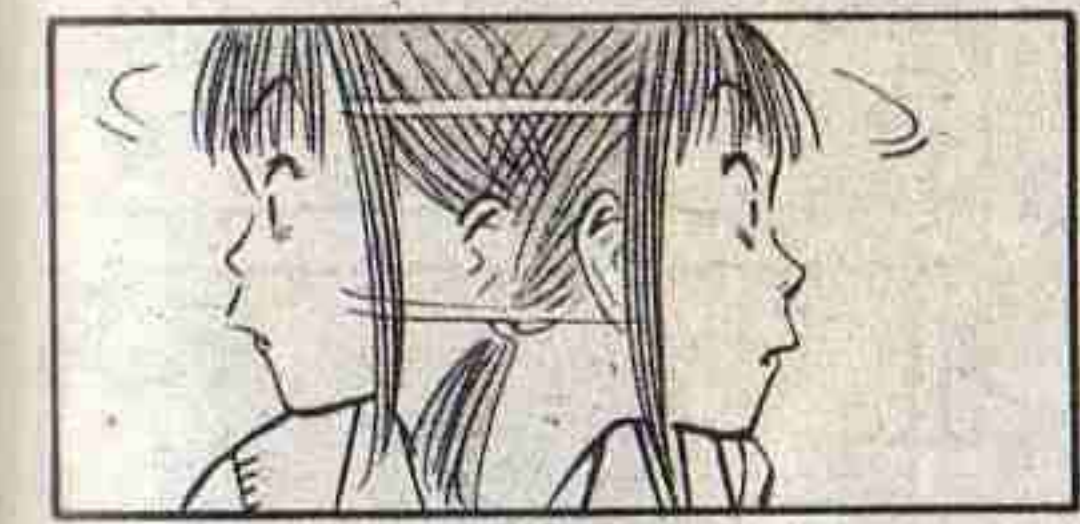

ตู้โทรศัพท์
รุ่นเก่า
แบบนี้
ไม่ค่อยมี
ให้เห็นแล้ว
...

NTT โดเนีย สาขาใต้

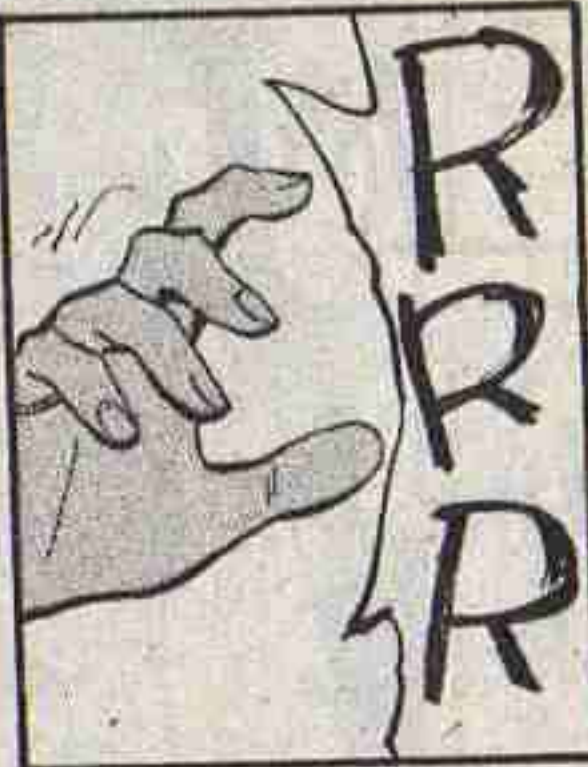
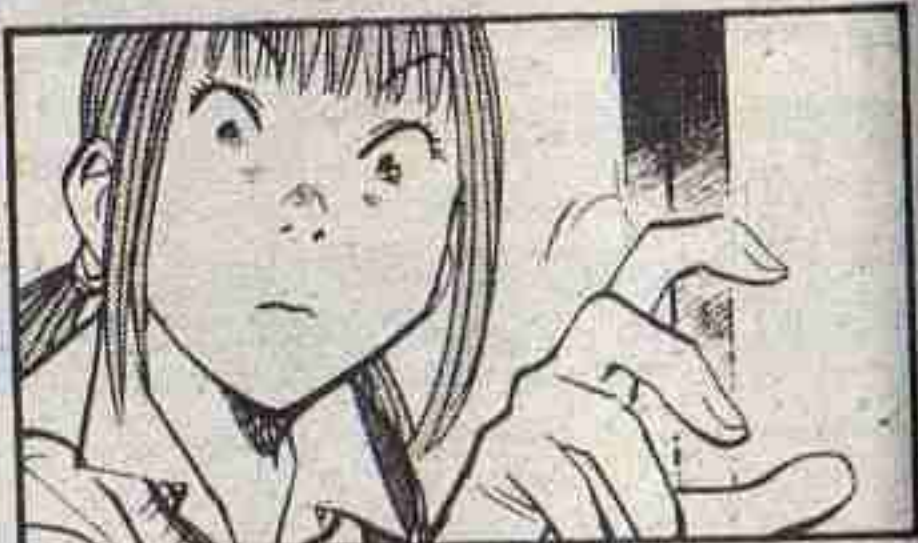
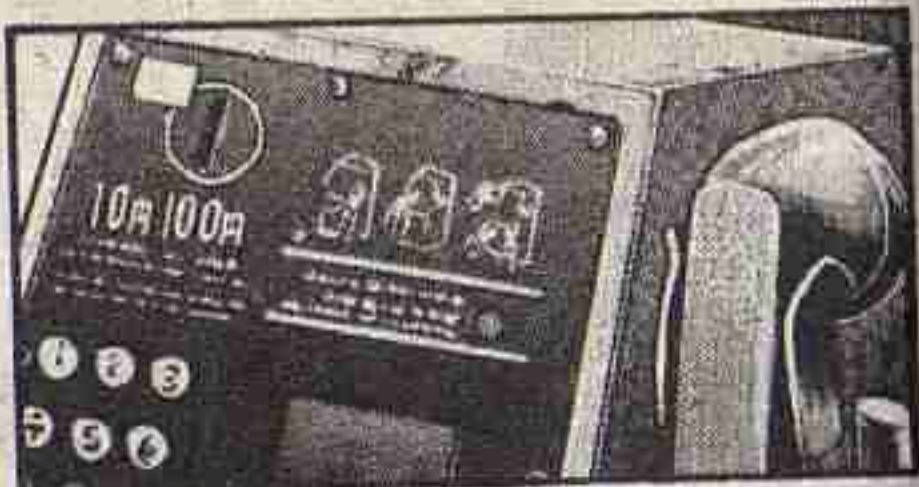
เบอร์โทรศัพท์	No. จินฮานตะ 0 3 3 5 6 77
ที่อยู่	2-3 ซินฮานตะ โอตะสุ

กรุณาบอก เบอร์ตู้โทรศัพท์และที่อยู่ ตามที่ระบุข้างบน
เมื่อเรียก 110 (ตำรวจ), 119 (ดับเพลิง, รถพยาบาล),
112 (รถดับน้ำ) รหัสพื้นที่คือ 03

ช่าง

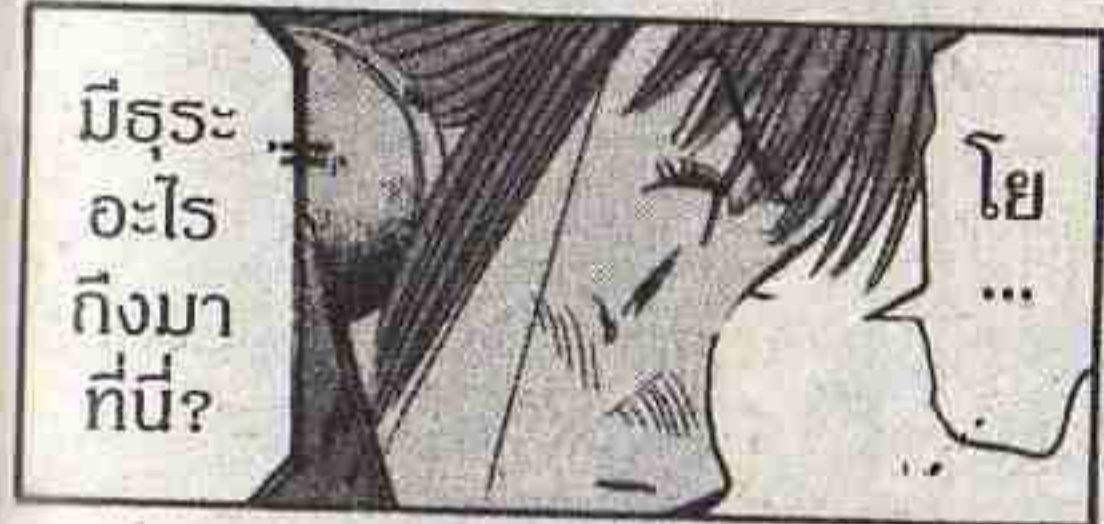
มีอะไร ?

คะ... ใครนะ !?

โยชิ สึเนะ !?

ถูกสะกดรอยตามอยู่หรือ ?

มีอะไร ถึงมาที่นี่?

โย...

คะ... ตอนนั้นมองจากที่นี่ไม่เห็นอะไร แต่คิดว่าถูกจับตาดูอยู่

พูดมาสิ สับ ๆ นะ!!

รู้ได้ยังไงว่าฉันมาที่ตู้โทรศัพท์ที่นี่? ติดกล้องอะไรไว้ที่ไหนรีเปลาเนีย...

ช่างเหอะน่า รีบพูดมาละกัน !!

หะ... ทำทางฉันจะต้องไป "เพื่อนเวิร์ลด์" ละ!!

พอดีเลย

หมายความว่ายังไง ...

ฉันได้รับรางวัลสุดยอดผู้พิทักษ์ความสะอาดที่ "เพื่อนแลนด์" แล้วอาจได้ย้ายไปอยู่ที่ "เพื่อนเวิร์ลด์"

ถ้าเจอกับที่โน่น ฉันอาจช่วยเธอได้

จะบ้าหรือ!! หัวเด็ดตีนขาด ฉันก็ไม่อยากไป!!

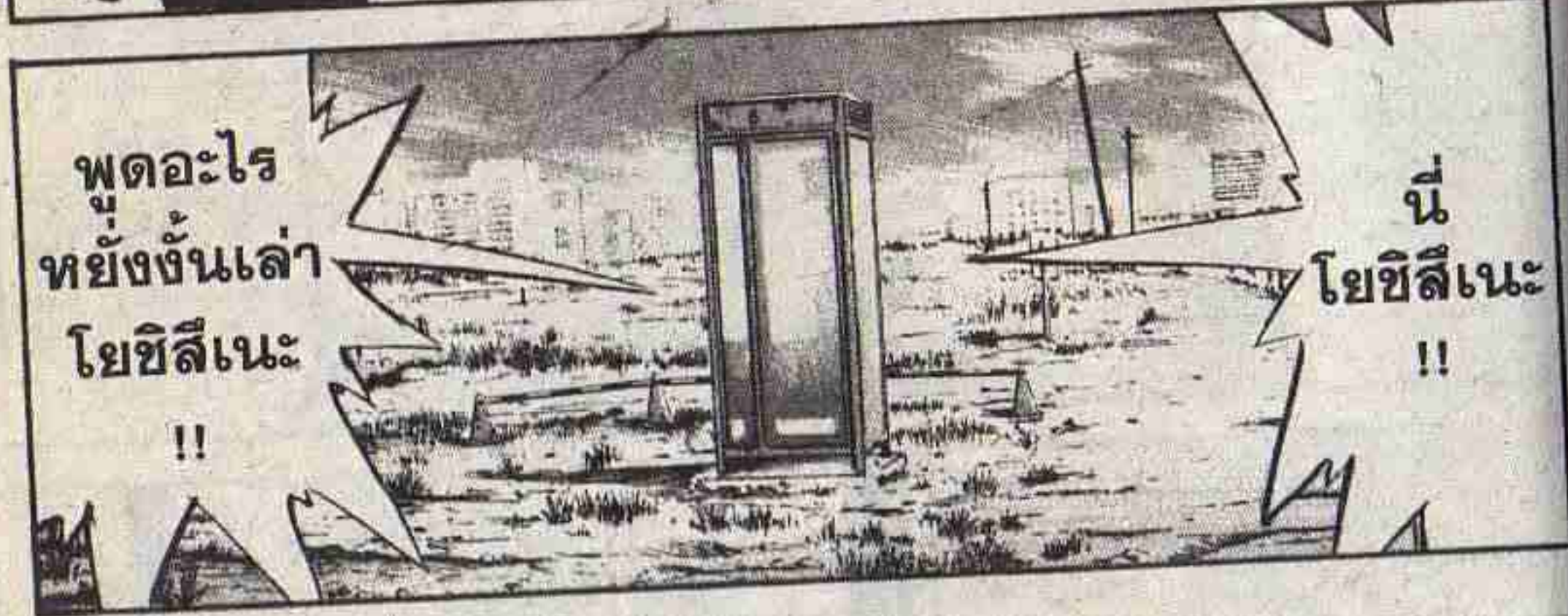
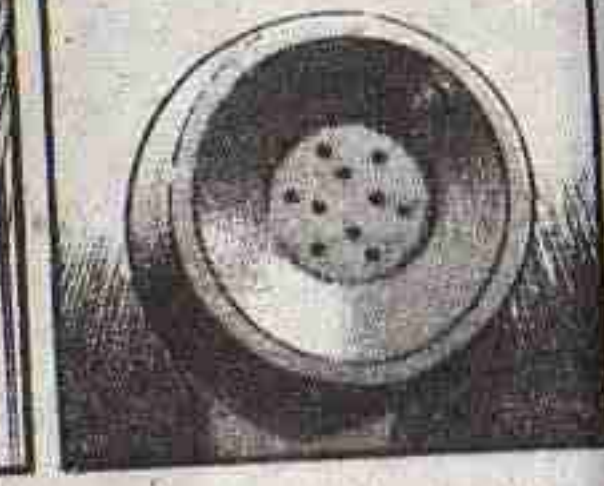
ขอร้องลະ
รีบๆ มา!!
เร็วๆ นะ
!!

ถ้าไม่ทันเวลา
ก็ไปเจอกันที่
“เพื่อนเวิร์ลด์”

...
เข้าใจ
แล้ว

ตอนนี้ ฉันยัง
ทำอะไรไม่ได้
แต่ถ้าเกิด
อะไรขึ้น
จะรีบไปทันที

พูดอะไร
ที่ยังงั้นเล่า
โยชิโนะ
!!

นี่
โยชิโนะ
!!

โรงเรียน
มัธยม
ปลาย
ชินโอ
คุโบะ
ใน
สังกัด
กรุง
โตเกียว

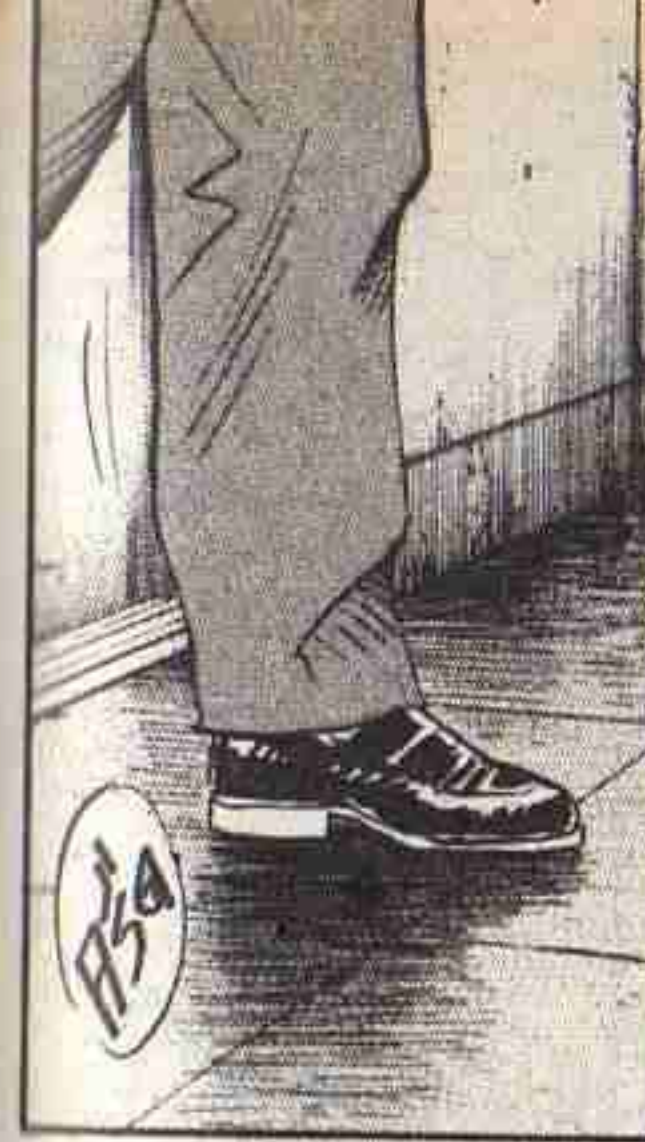
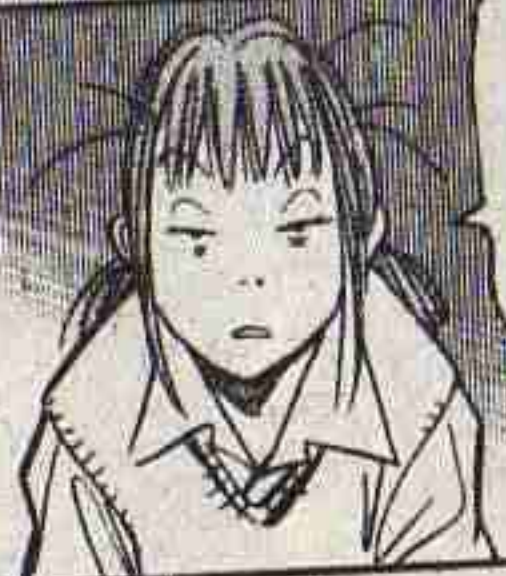
都立新大久保高等学校

นิสัยมาสาย
ของเธอเนะ
สุดยอดจริงๆ
เลยนะ

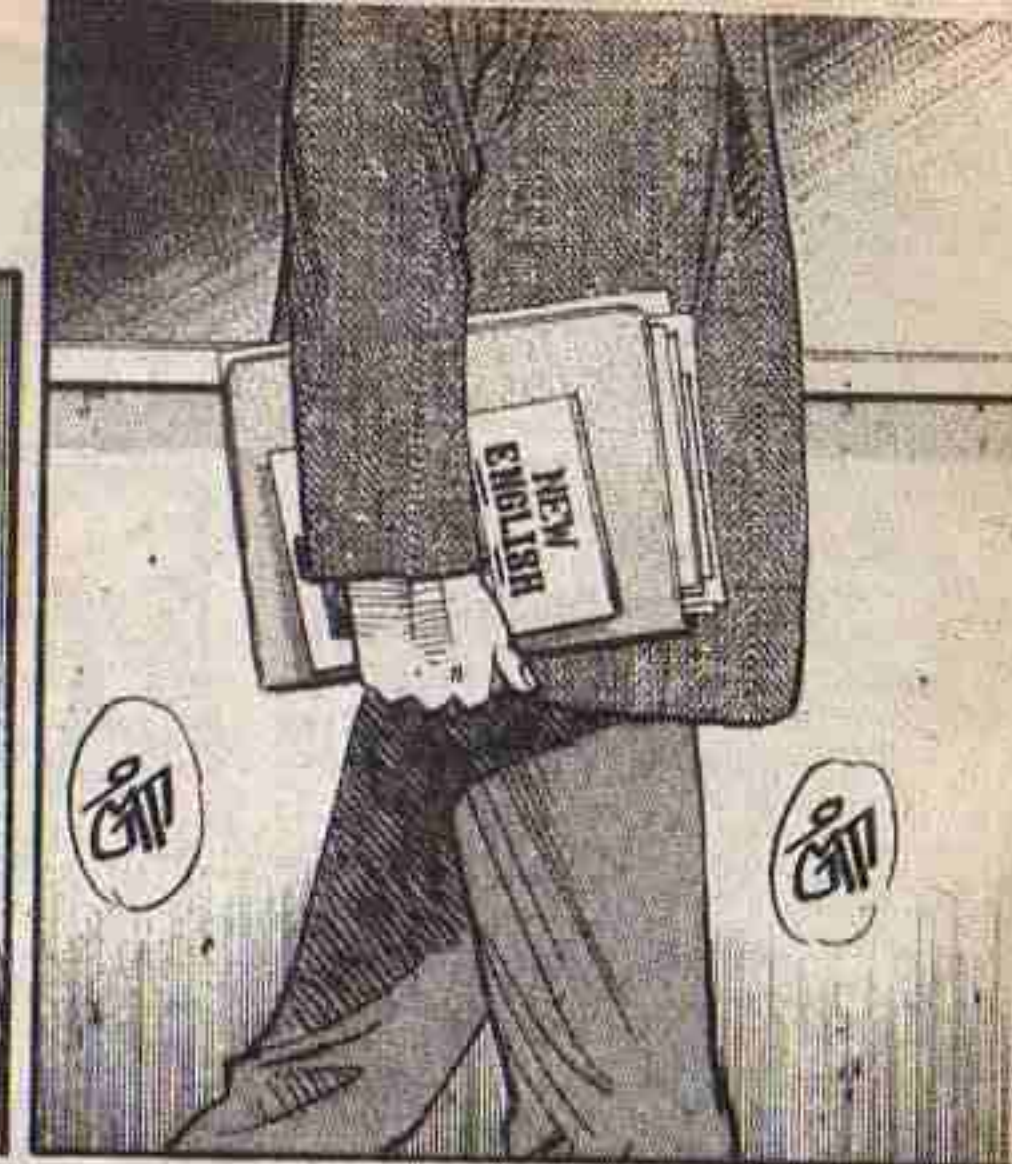

โผล่มา
เรียนบ้าย
ที่ยังเงีย
...

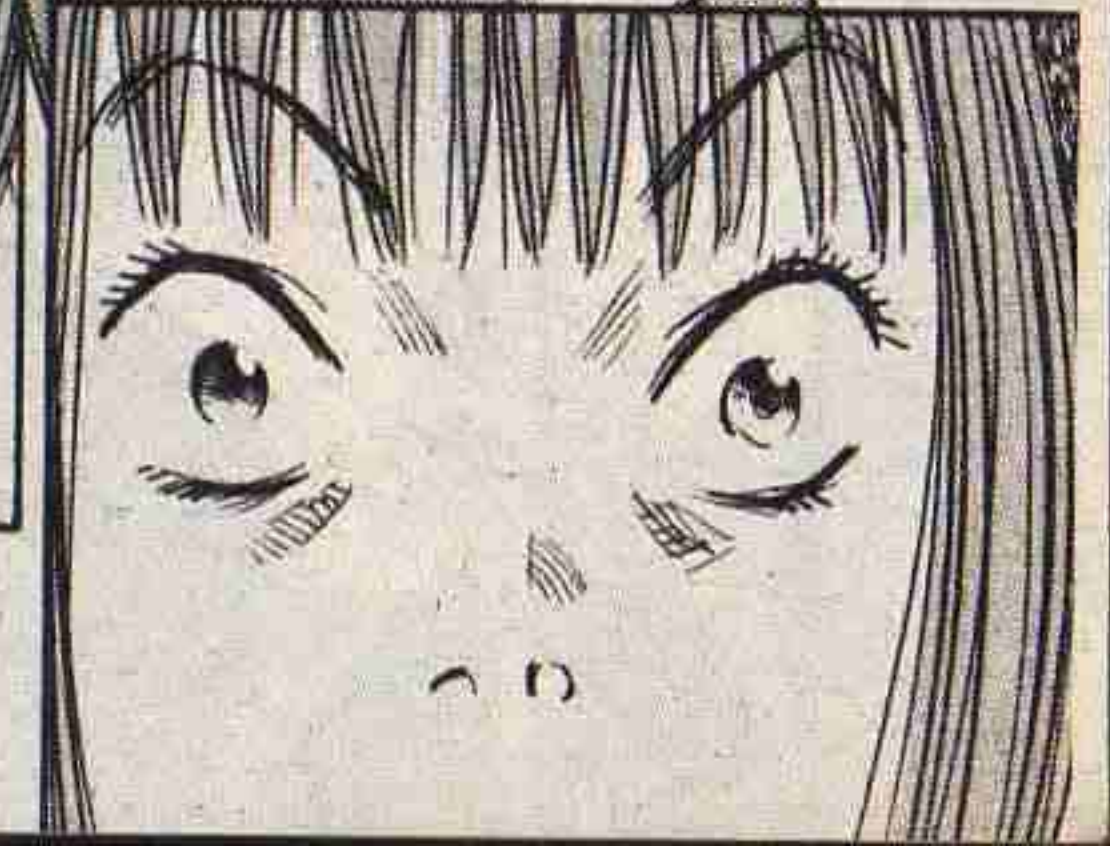
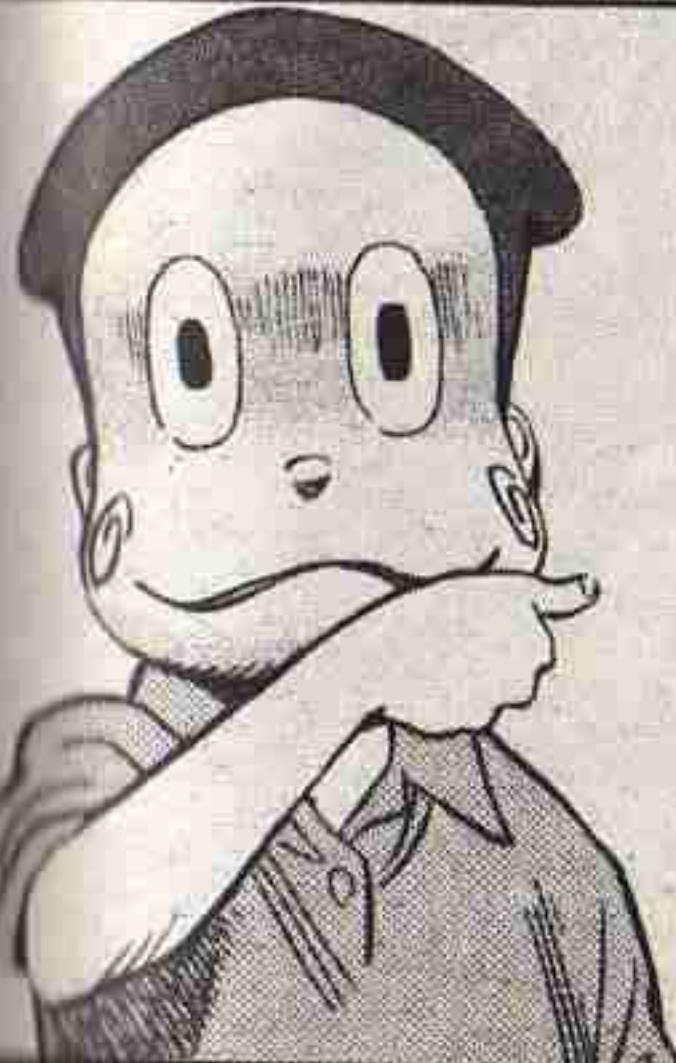
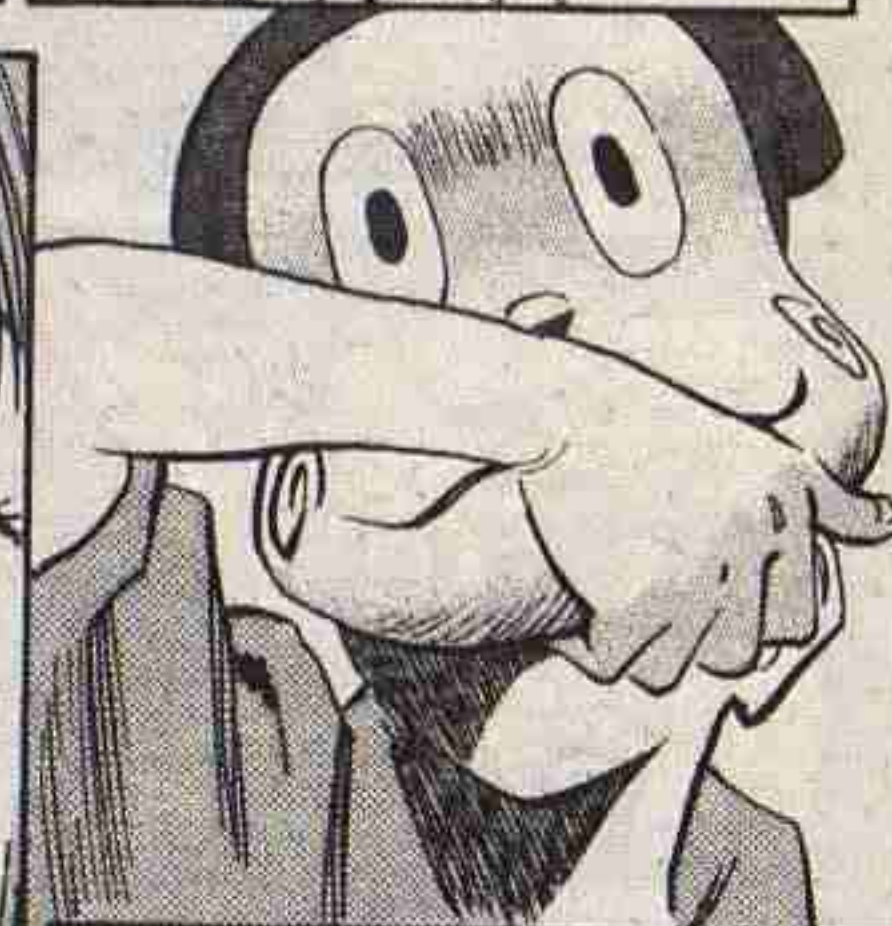
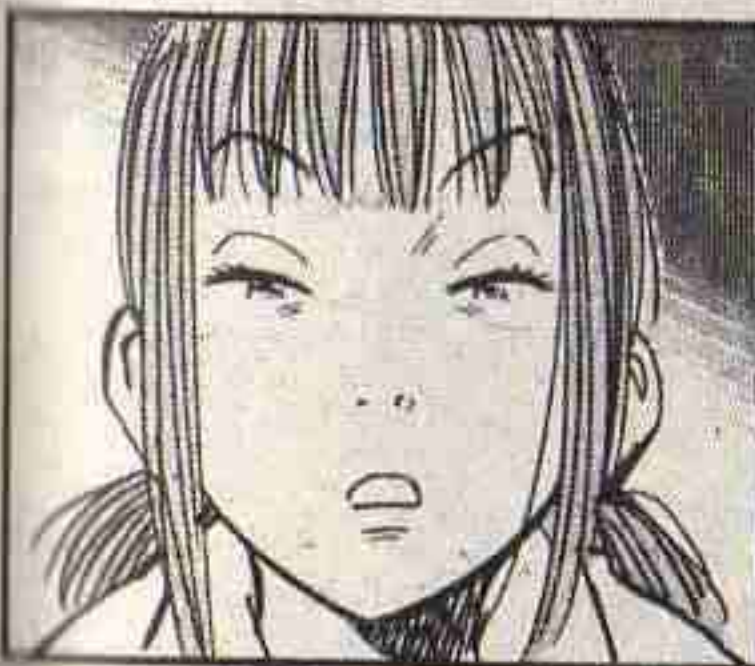
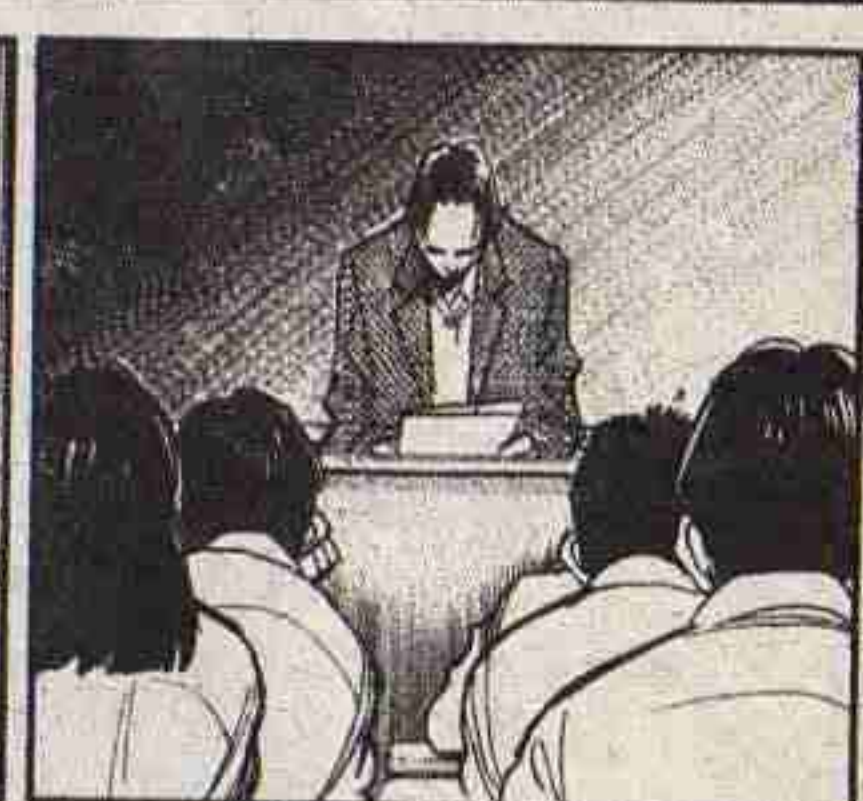
หน้าตา
ดู
ไม่ได้
...

อ๊ะ มาแล้ว นั่นไง
คุณครูภาษาอังกฤษ
คนใหม่

เฮ้อ ไม่นไหว
ไม่เท่าเลย

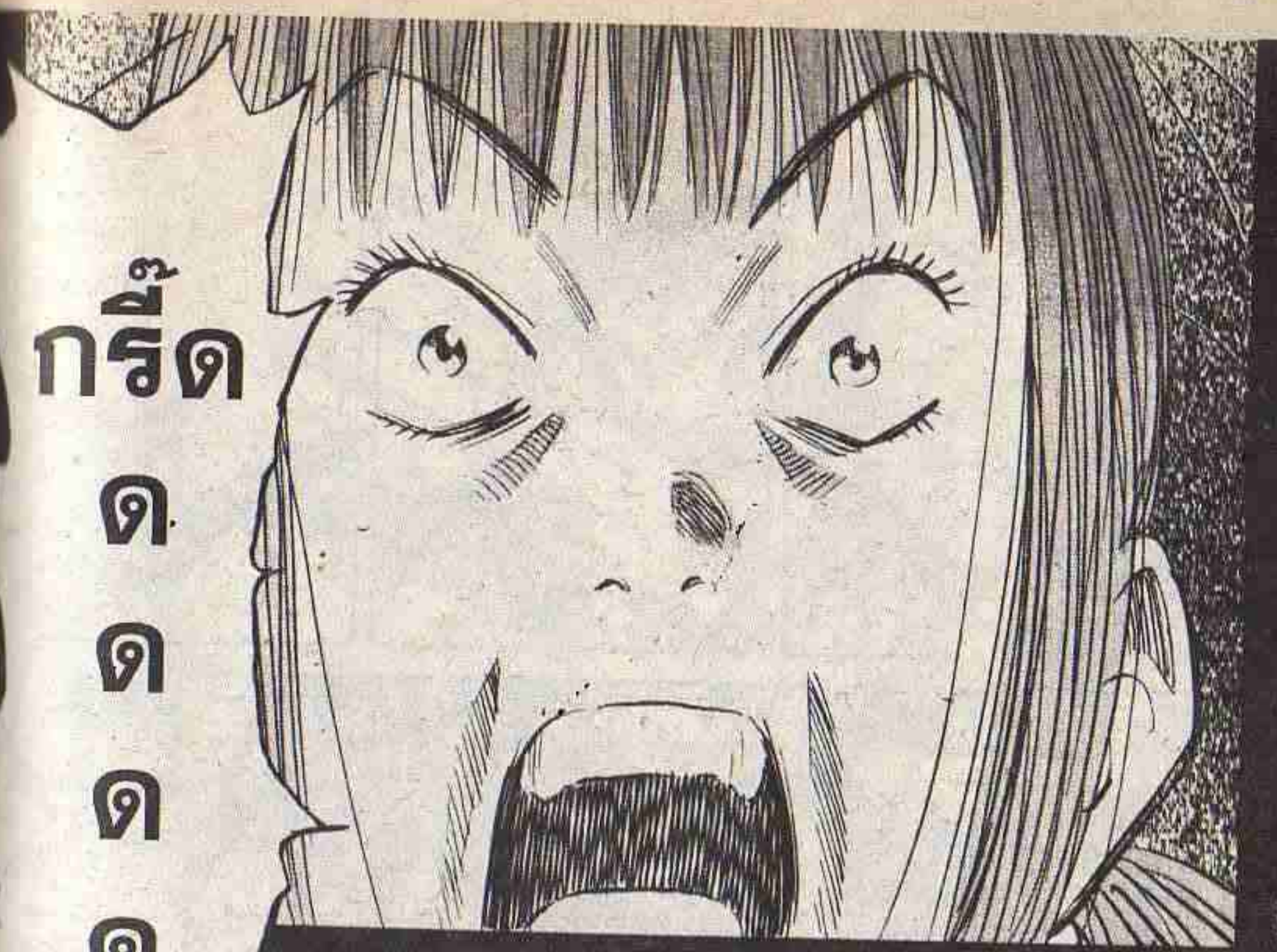
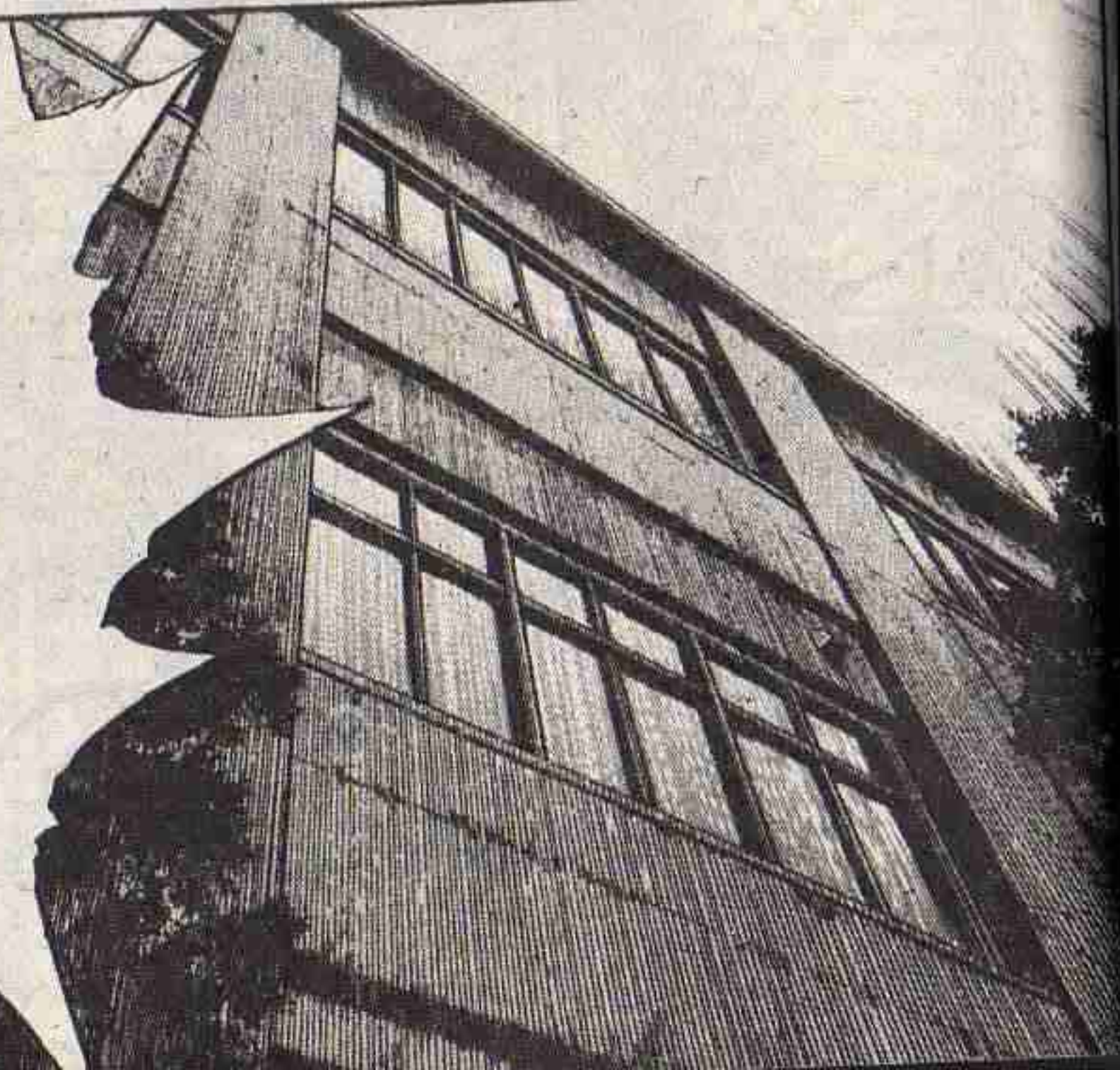

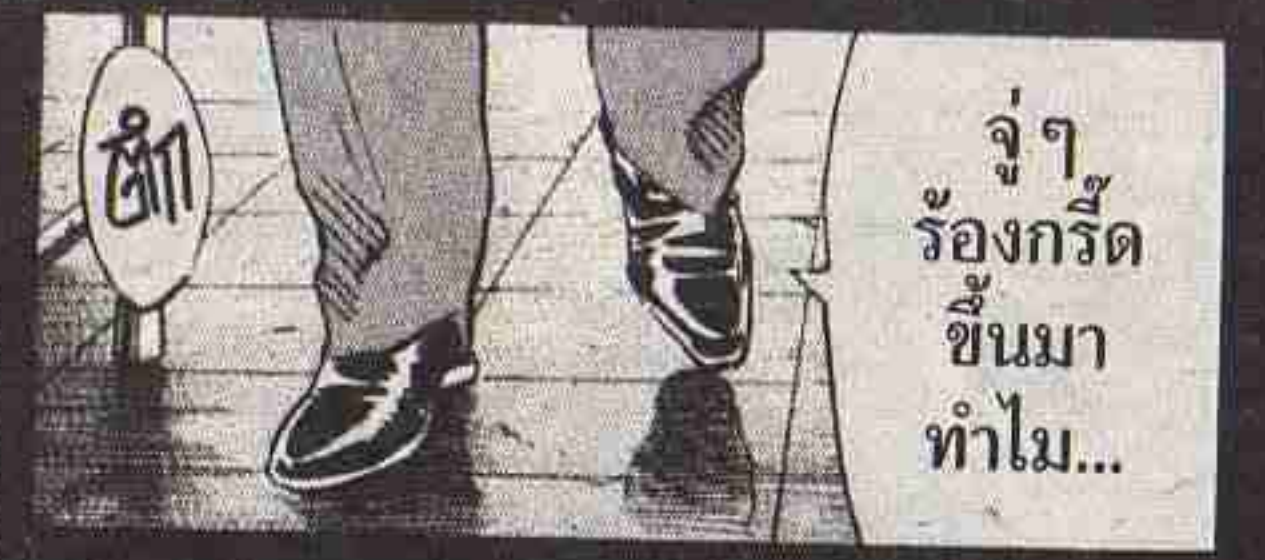
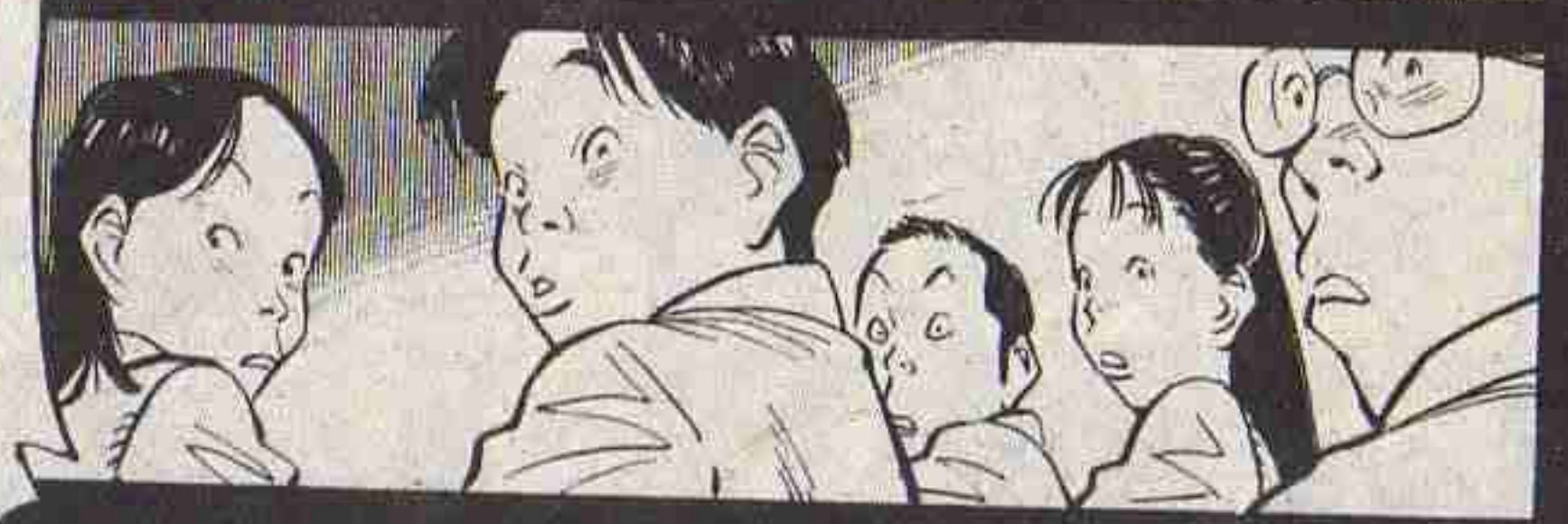

กูด
ออฟเตอร์นูน
เอฟเวอร์บอดี้

กริด
ดด
ดด
!!

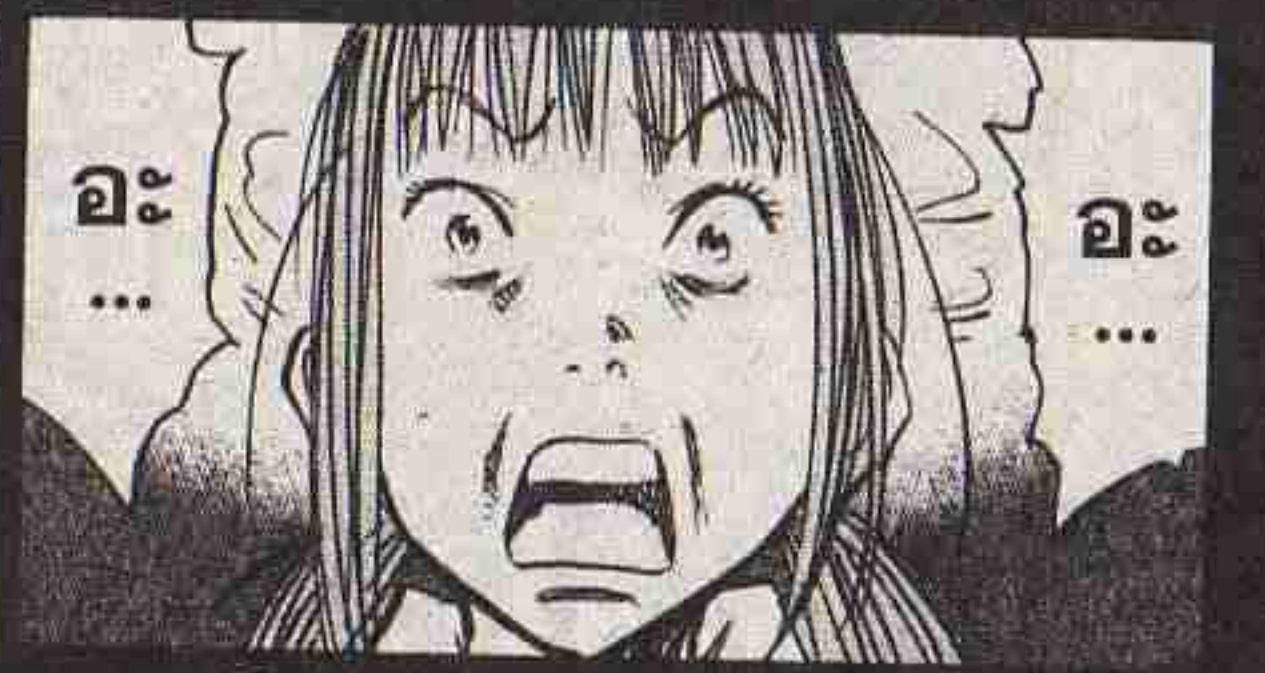
กริด
ด
ด
ด
ด
ด
ด
!!

จู่ๆ
ร่องกริด
ขึ้นมา
ทำไม...

เกิด
อะไรขึ้น
?

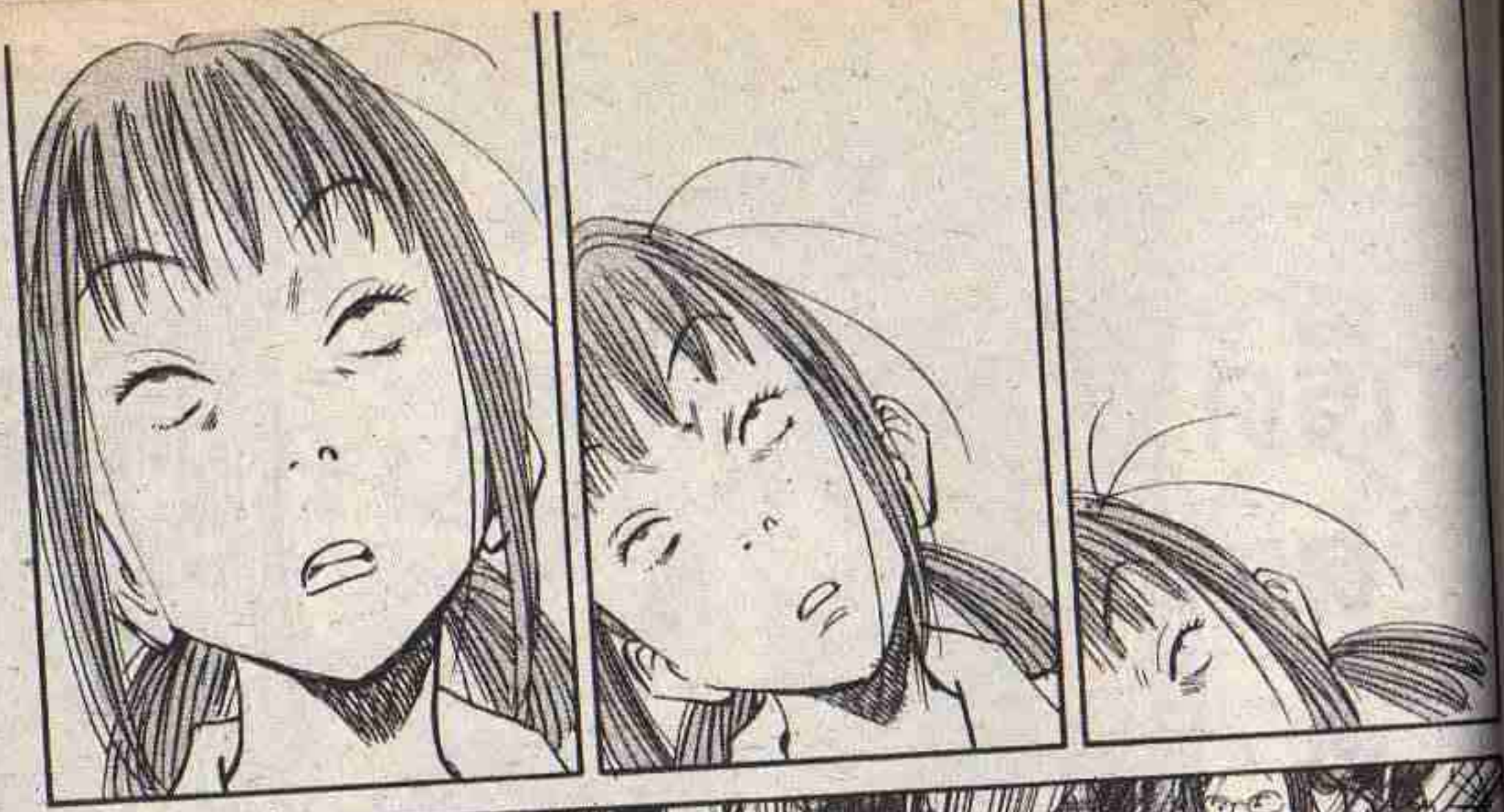

อะ
...

อะ
...

ตอนที่ 5 คำตอบที่น่ากลัว

เป็นอะไรเปลา่? เคียวโกะ !!

พาไปห้องพยาบาลเร็ว!!

ทำใจดี ๆ ไว้ เคียวโกะ !!

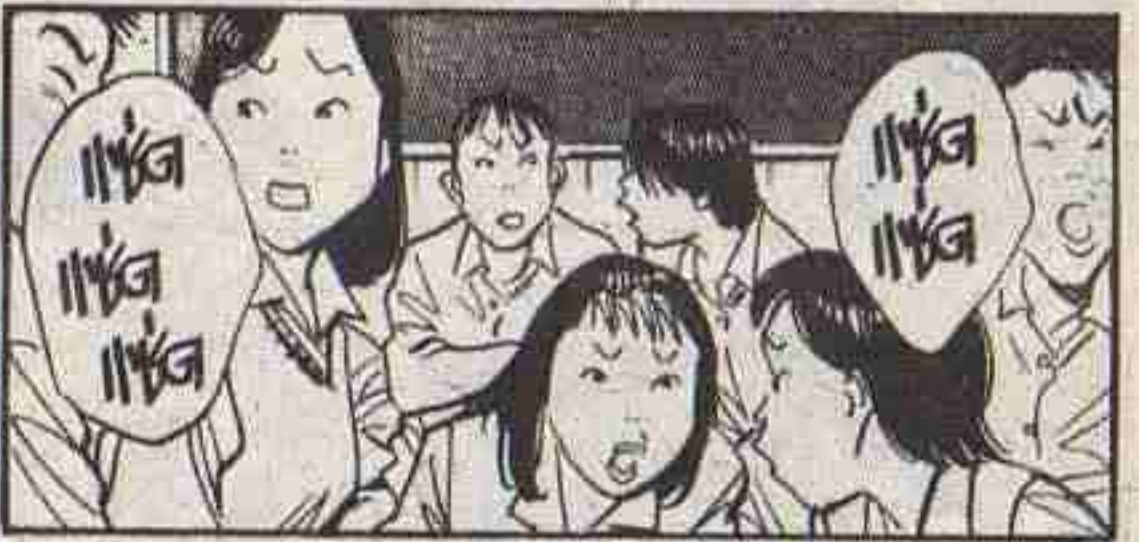
อย่าให้หวัตกนะ !!

เคียวโกะ !!

ตอนที่ 5

คำตอบที่น่ากลัว

เอาละ บอยส์ & เกิร์ลส์ กลับไปนั่งที่ได้แล้ว

เซ่ต เซ่ต

น่าเป็นห่วงเหมือนกัน แต่มาเริ่มเรียนกันดีกว่า

เอาละ ชิตาวัน พลีส!!

ครั้งนี้ ฉันได้รับ
มอบหมายให้มา
สอนภาษาอังกฤษ
ที่นี่...

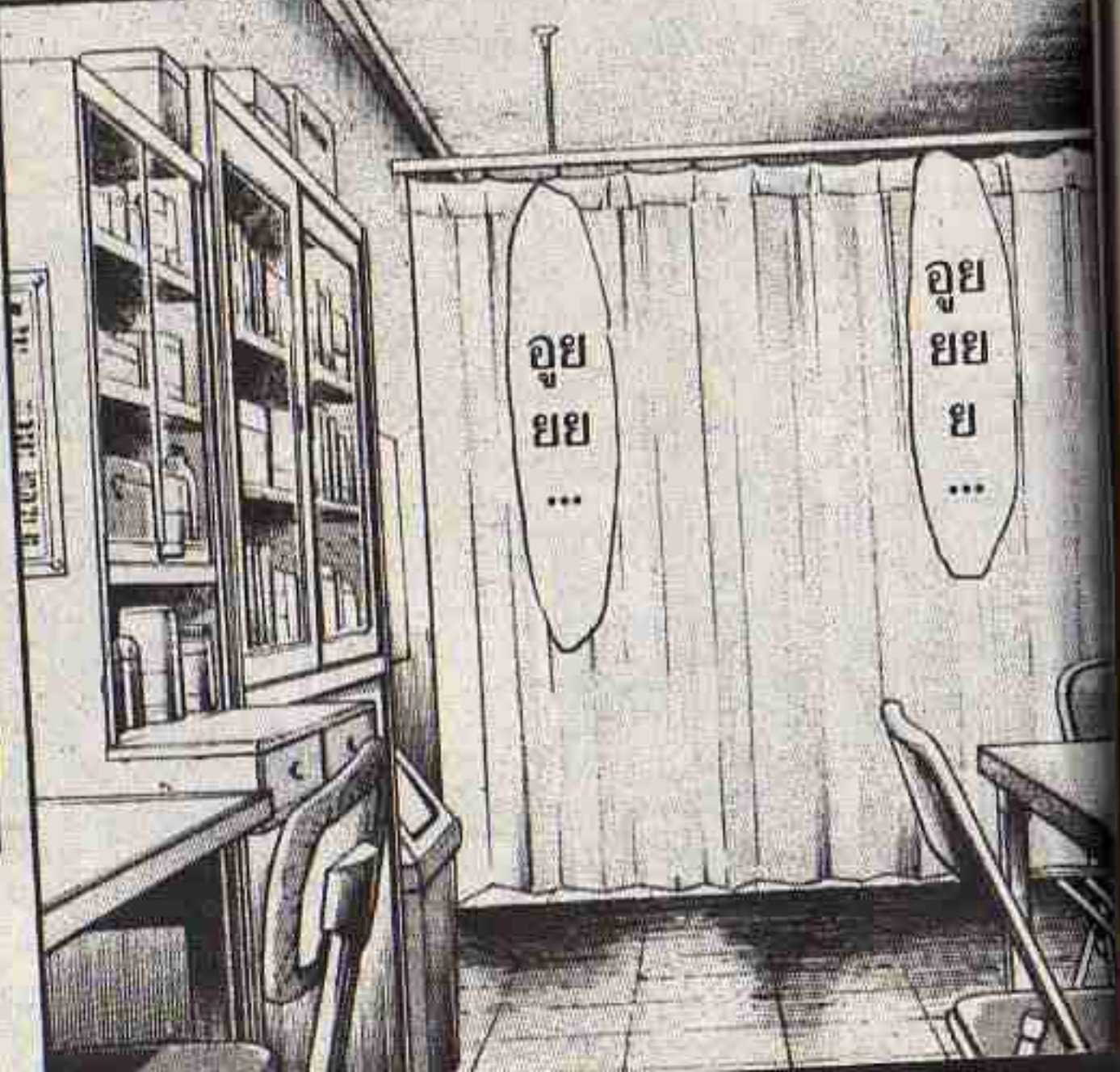

มายเนม
อิส...

!!

!!

อูย
ยย
ย...

อูย
ยย
ย...

อูย
ยย
ย...

โอย
...

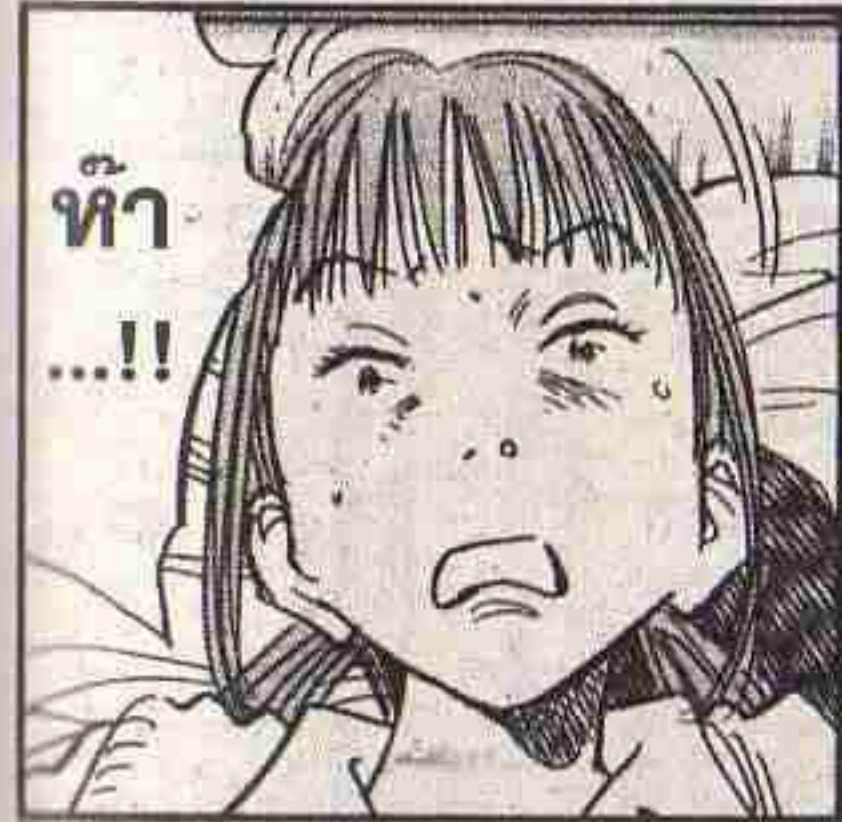
นี่
...

โอย
...

โอย
...

ทหนัก
ทุ
ชะมัดเลย

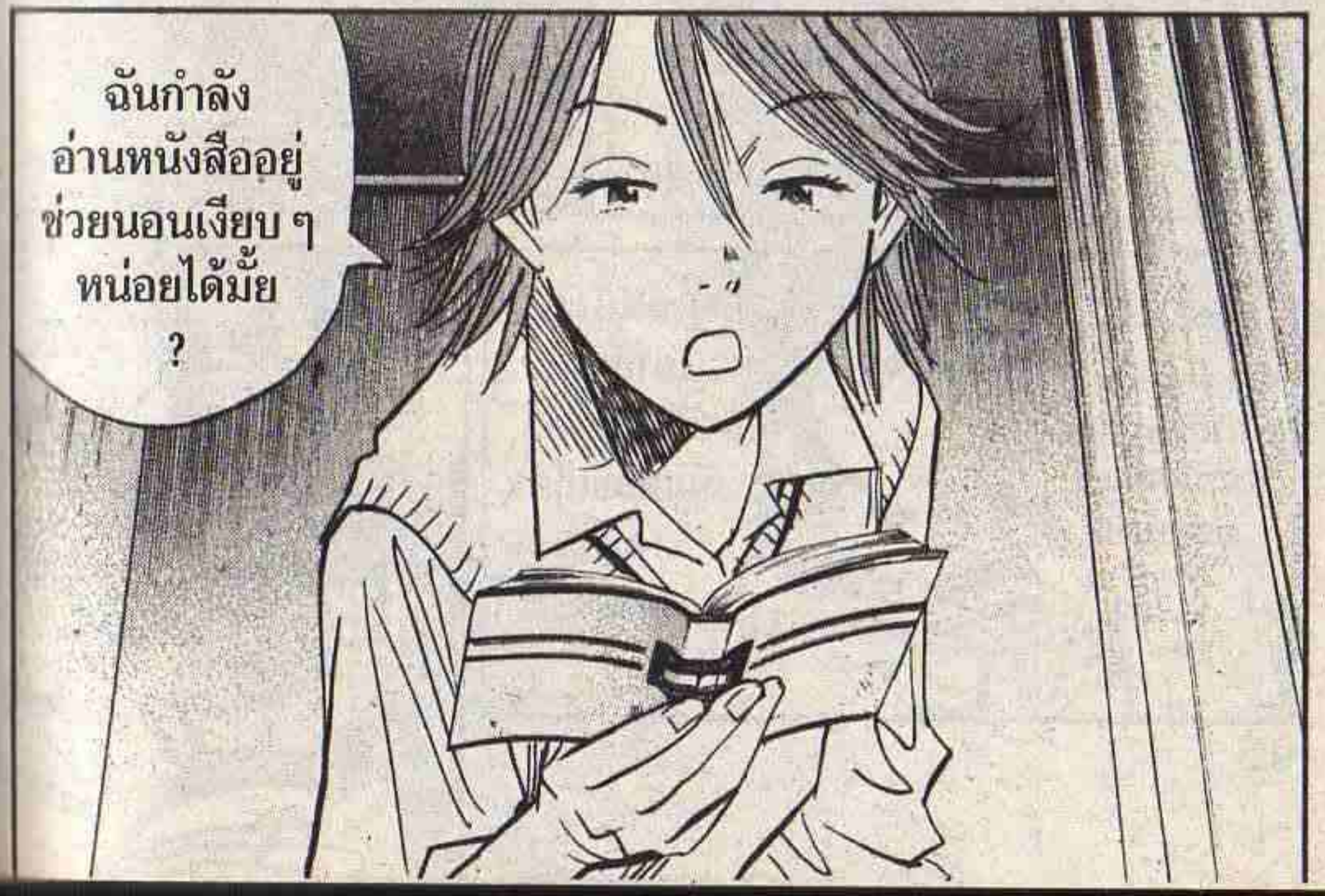
หึ
...!!

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

ฉันกำลัง
อ่านหนังสืออยู่
ช่วยนอนเงียบ ๆ
หน่อยได้มั๊ย
?

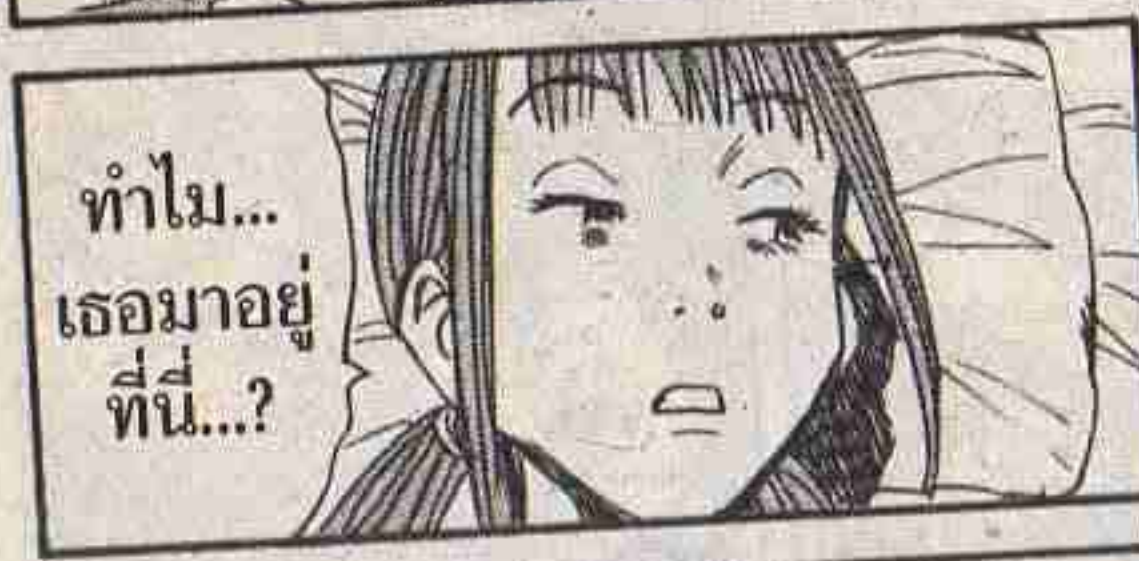

เอ็นโต
คนนะ
...!!

ที่นี่ ห้อง
พยาบาล
เหรอ...?

โรงเรียนเลิกแล้วละ
เมื่อกี้เพื่อนเธอมารับ
แต่ครูพยาบาลอยากให้
เธอนอนต่ออีกหน่อย
...

ทำไม...
เธอมาอยู่
ที่นี่...?

ไม่สบาย
ตรงไหน
หรือเปล่า
...?

เปล่า
...

ก็บอก
แล้วไงว่า
กำลัง
อ่านหนังสือ

แค่โดดเรียน
เฉย ๆ ฉันเคยมี
เรื่องกับครูสอน
ประวัติศาสตร์
นิดหน่อย
...

ตั้งแต่นั้นมา
เขาก็เห็น
ฉันเป็นศัตรู
ฉันเลยขี้เกียจ
อยู่ใน
ห้องเรียน
...

นี่
...

หือ
?

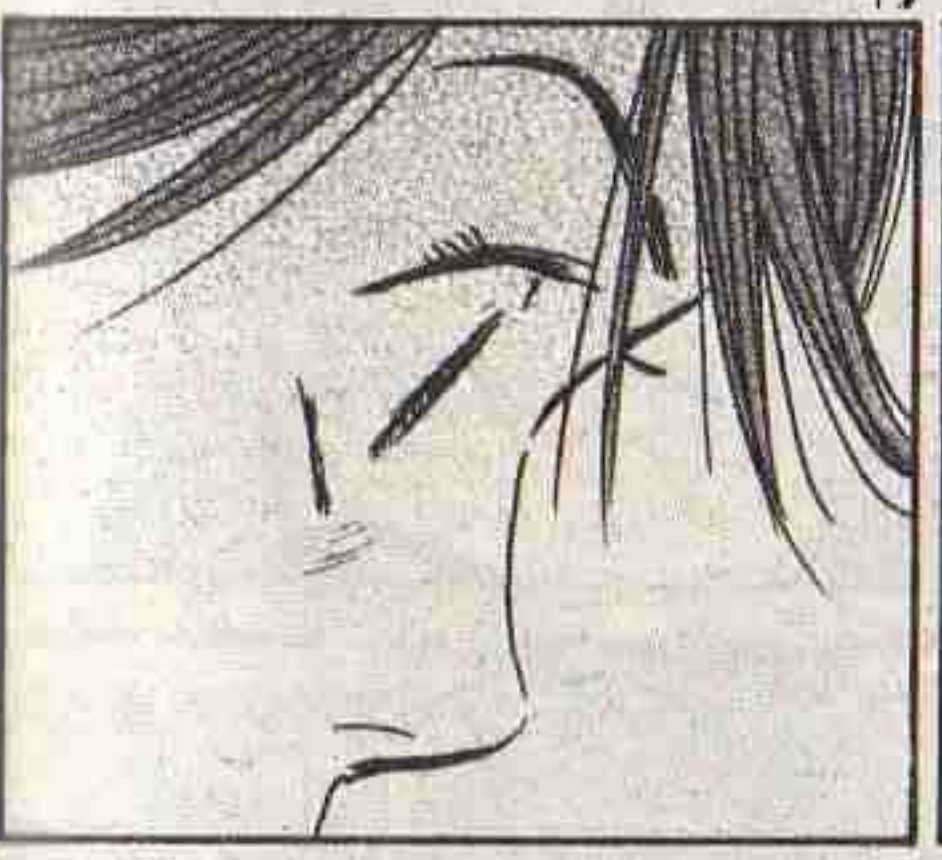
ขอร้องละ
ช่วยฟังฉัน
พูดหน่อย
...

เสียใจนะ
ตอนนี้
เรื่องกำลัง
มันส์
...

ฉันได้พบ
กับ
โยชิฮิโตะ

รู้จักใช้มัย
โยชิฮิโตะ
นะ...

ที่เป็นเพื่อน
กับเคนจิ
น้ำชาย
ของเธอ
...

ที่ไหน
?

พบ
ที่ไหน
!?

พบน้า
โยชิโกะเนะ
ที่ไหน
...!!

"เพื่อน
แลนด์"
...

"เพื่อน
..."

แลนด์"
..."

ช่วย
ด้วย
..."

พระเจ้า
ฉันก็ได้พบ
แล้ว...!!

ฉันรู้
ความจริง
ทั้งหมดแล้ว
...!!

ขอร้อง
ละ...
ช่วยฉัน
ที่...

ฉันจะถูก
ดริม
นาวิกเตอร์
ทาคาลิ
ล้างสมอง
...!!

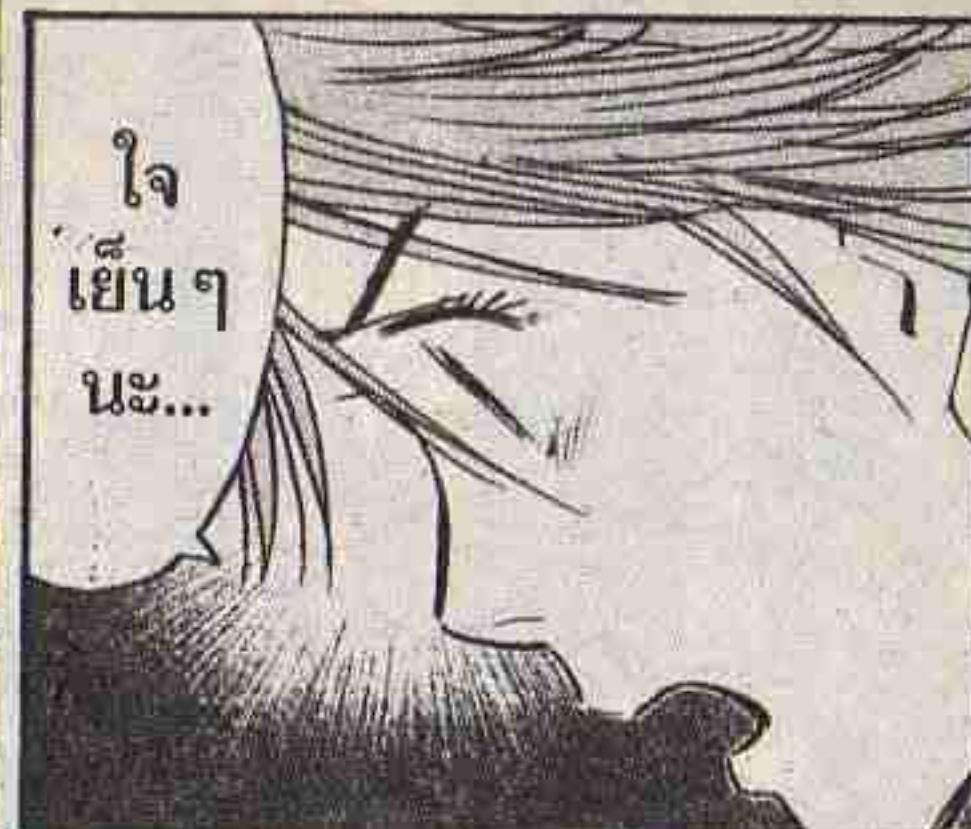
ฉันไม่อยากไป
หอรกนะ เพื่อน
เวิร์ลด์อะไรเนี่ย
...!!

ไม่อยาก
เล่นเกม
บ้าๆ นั้น
อีกแล้ว
...!!

ฉันจะ
ถูกฆ่า
...!!

เพราะว่า
ฉันไป
เห็น
เข้าแล้ว
...!!

ใจ
เย็นๆ
นะ...

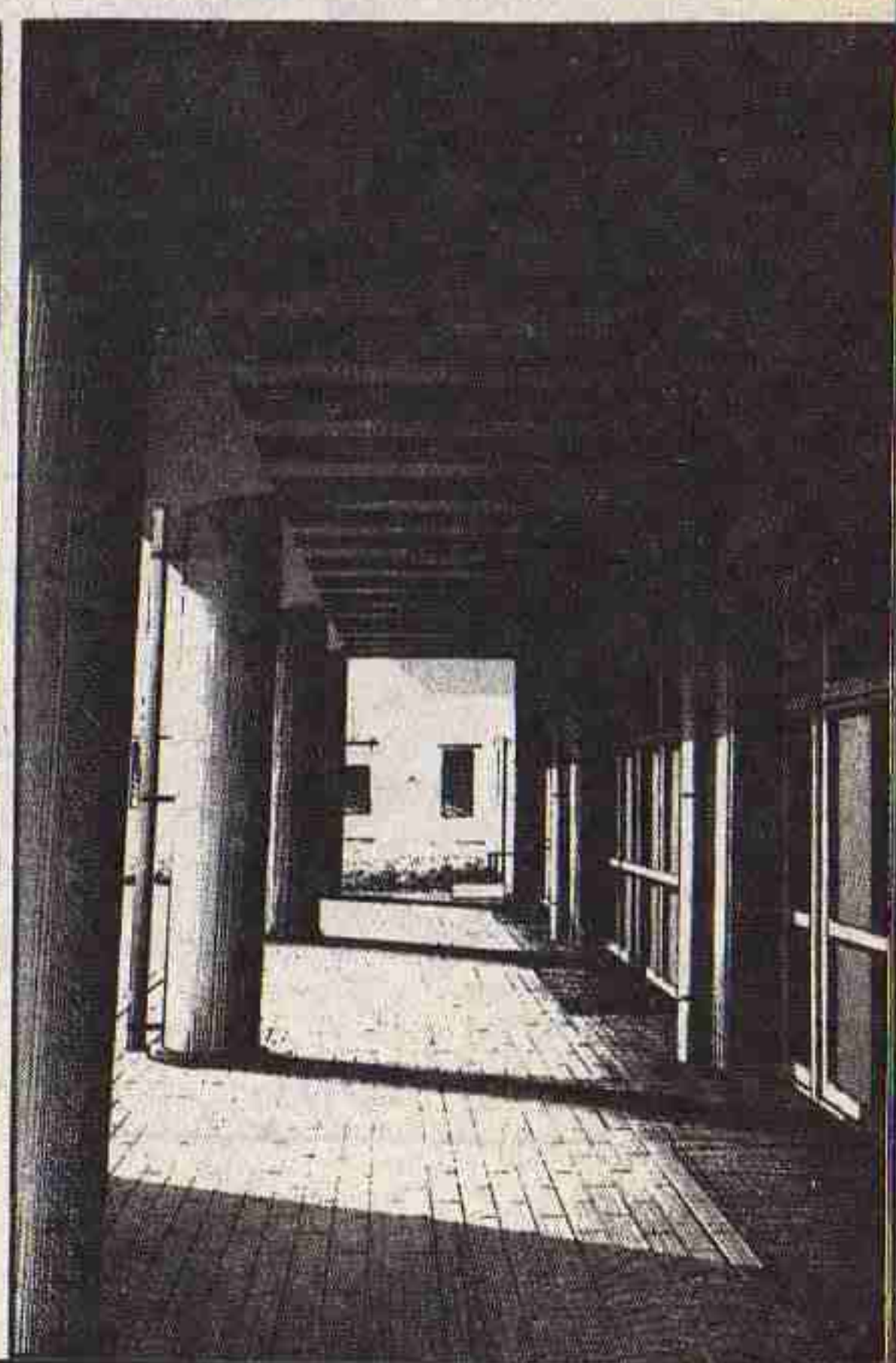

มันมา
เพื่อฆ่าฉัน
รู้มั๊ย
มันจะฆ่าฉัน
...!!

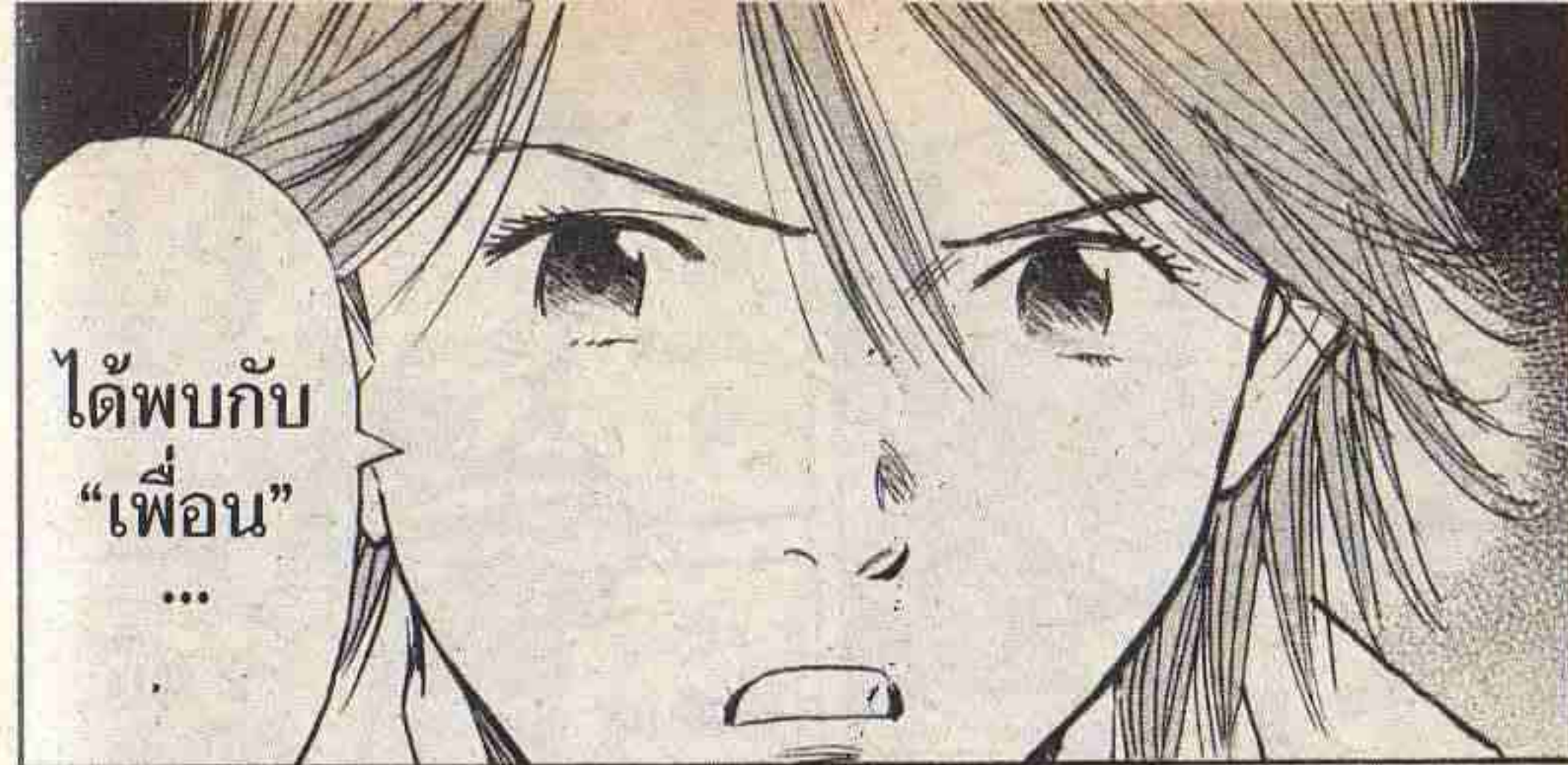
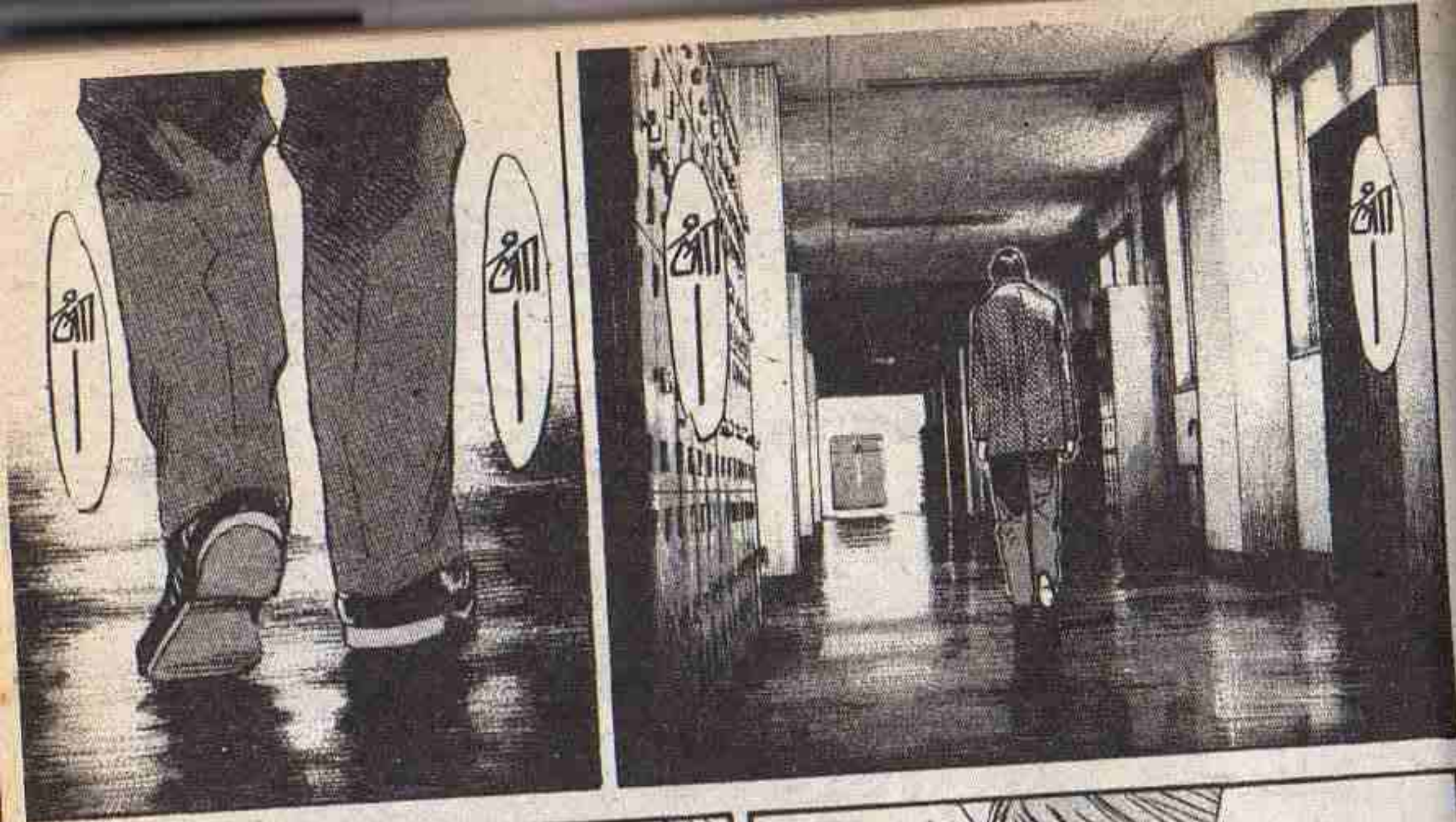
ใจ
เย็นๆ
ซี!!

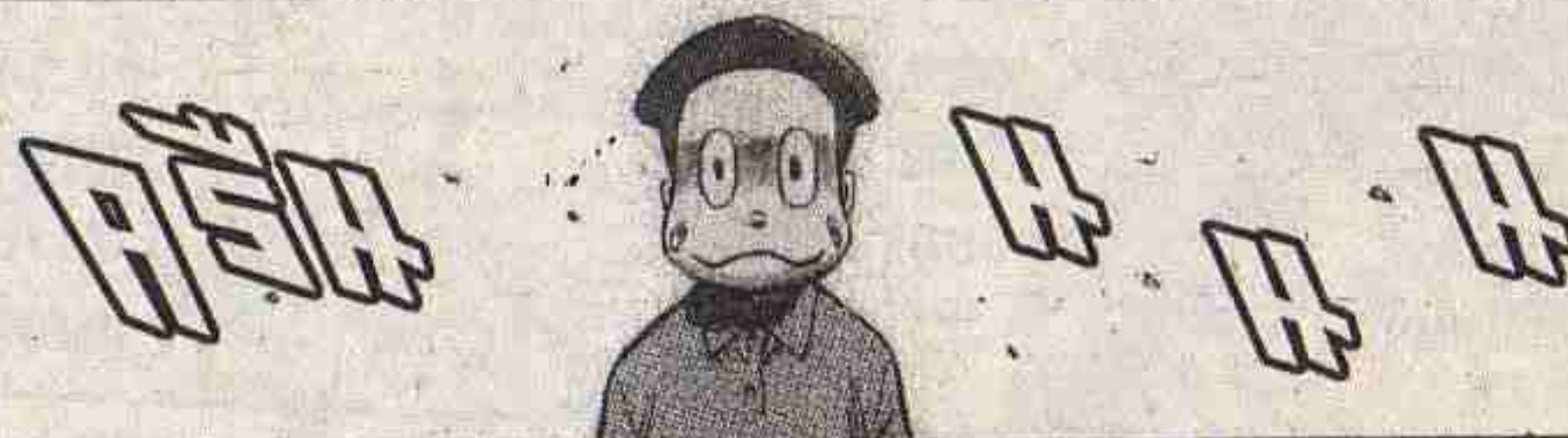
ใจเย็นๆ
ค่อยๆ เล่า
ตั้งแต่ต้น

ได้พบกับ
“เพื่อน”
...

ในเกม
Virtual
Attraction
ที่ “เพื่อน
แลนด์”...
พวกน้ำเคนจิ
กับน้ำโอดโจะ
ยังเป็นเด็ก
กันอยู่หรือ
?

ใช่
...
ใน
หนังสือพิมพ์
พิมพ์ไว้ว่า
ปีโชวะที่ 46...
(ปี 1971)

ปี
โชวะ
ที่ 46
...
ตอนนั้น
พวก
น้ำเคนจิ
อยู่
ชั้นป.6
...

...แล้ว
ที่นั่น
เธอก็...

นายคือ
“เพื่อน”
ไช้มัย

แม้แต่
ใส่หน้ากาก
อยู่นั้นแหละ
จะซัดซาด
ไปถึงไหนกัน
!!

ถอด
หน้ากาก
ออกมา
!!

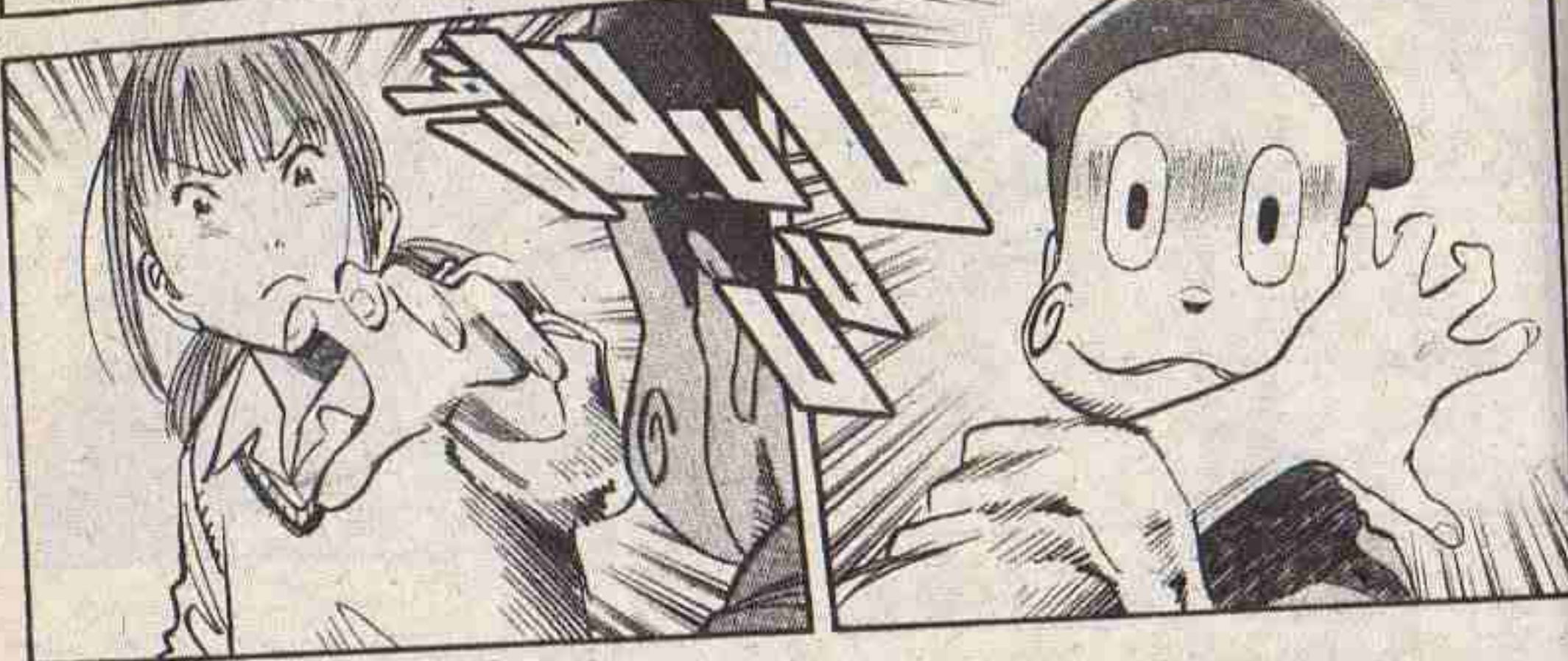

อย่า
ดีกว่า
น่า...

โยชิสึเนะ
นายเองก็ดู
เอาไว้ให้ตีๆ
ละ!!

ปี 2014
จะได้ไม่ต้องทำ
ลับๆ ล่อๆ
ที่ฐานทัพลับ
โกโรโกโส
แบบนั้น!!

ได้เห็น
แล้ว
สินะ
?

ใบหน้า
ที่ซ่อน
อยู่หลัง
หน้ากาก
....!!

น่า
กลัว
...

มัน
น่ากลัว
...

ฉัน
กลัว
...

หน้าตา
เป็นยังไง
!?

ไม่เอา
...!!

ฉัน
กลัว
...!!

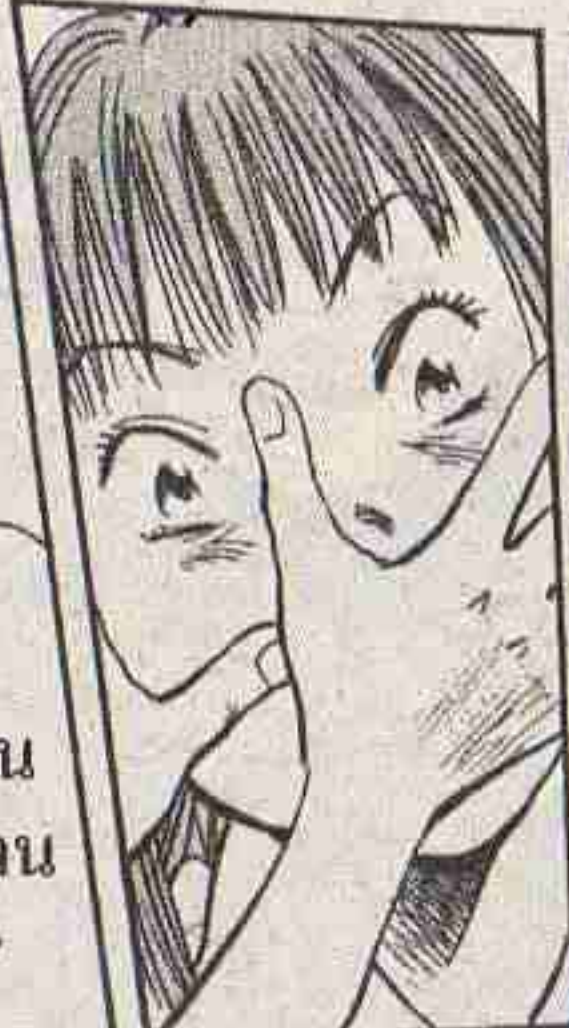

ถ้าถอด
หน้ากาก
ออกแล้ว
จะยอมเป็น
เพื่อนฉัน
มั๊ย?

ถ้า
เห็นหน้า
แล้ว...

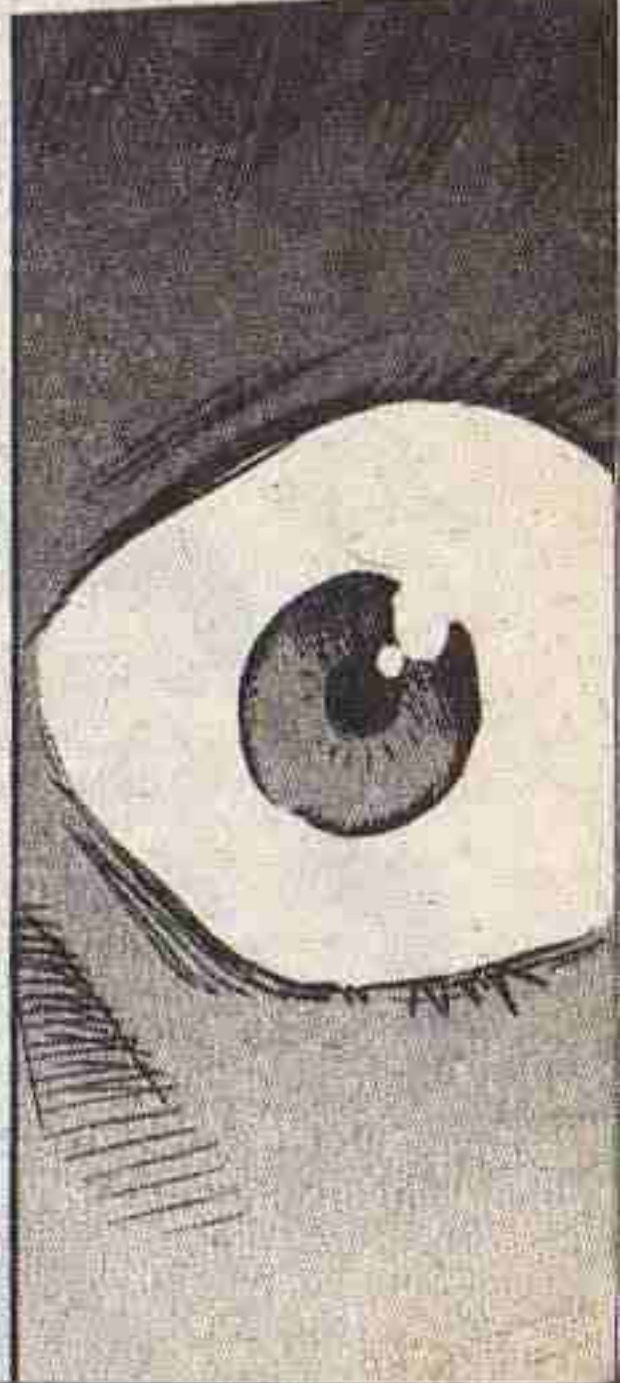
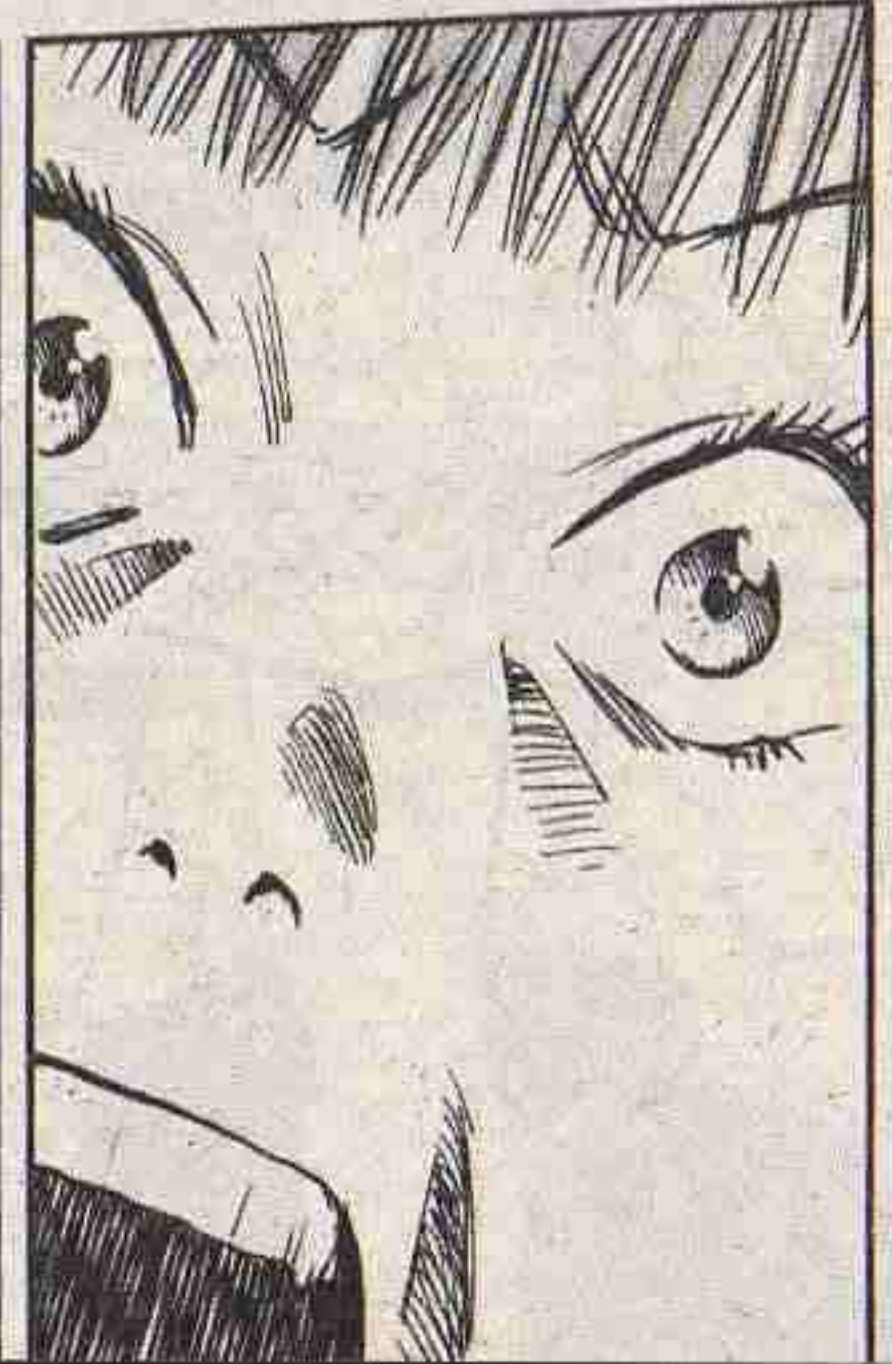
เป็น
เพื่อน
...

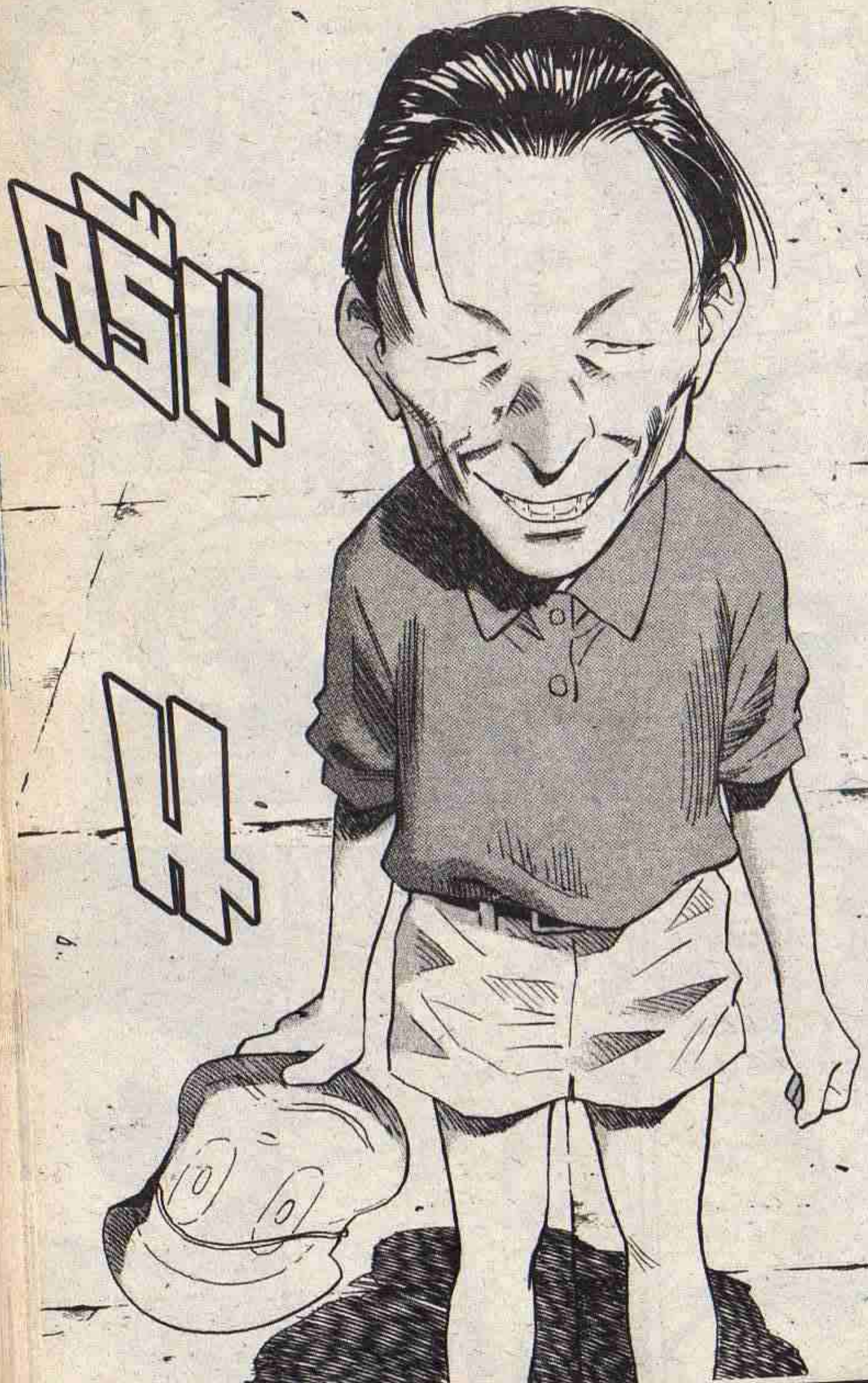
กับฉัน
นะ?

โฉมหน้า
ที่แท้จริง
ของ
“เพื่อน”
คือใคร
!?

นะ...หน้าของครู
สอนภาษาอังกฤษ
คนนั้น...

เอ๊ะ
!?

หน้าผู้ใหญ่
แต่ตัวเป็นเด็ก...!!
หน้าของครู
สอนภาษาอังกฤษ
คนนั้น...!!

ครู
ประจำชั้น
คนใหม่
เรา...!?

ฉันทักแล้ว...!!
น่ากลัว
เหลือเกิน
!!

ใจเย็นๆ
...!!

ฉันทื่นหน้า
แล้ว
มันเลย...
จะมามาฉันทัก
...!!

ไม่ต้องกลัว
ฉันทักทุกคน
!!

รายละเอียด
ไว้จะถามทีหลัง
กลับบ้าน
กันเถอะ

แต่ว่า
เธอคอยฉันทัก
เดียวได้มั๊ย?
รอฉันทักอยู่
ที่นั่นนะ

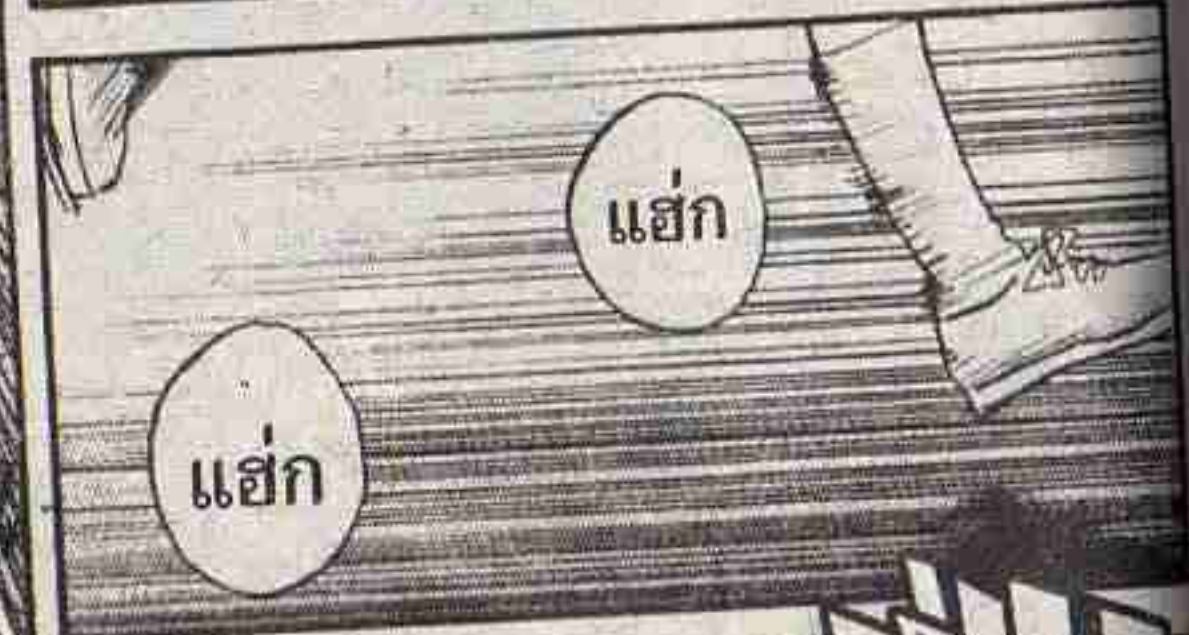

อะ...!!

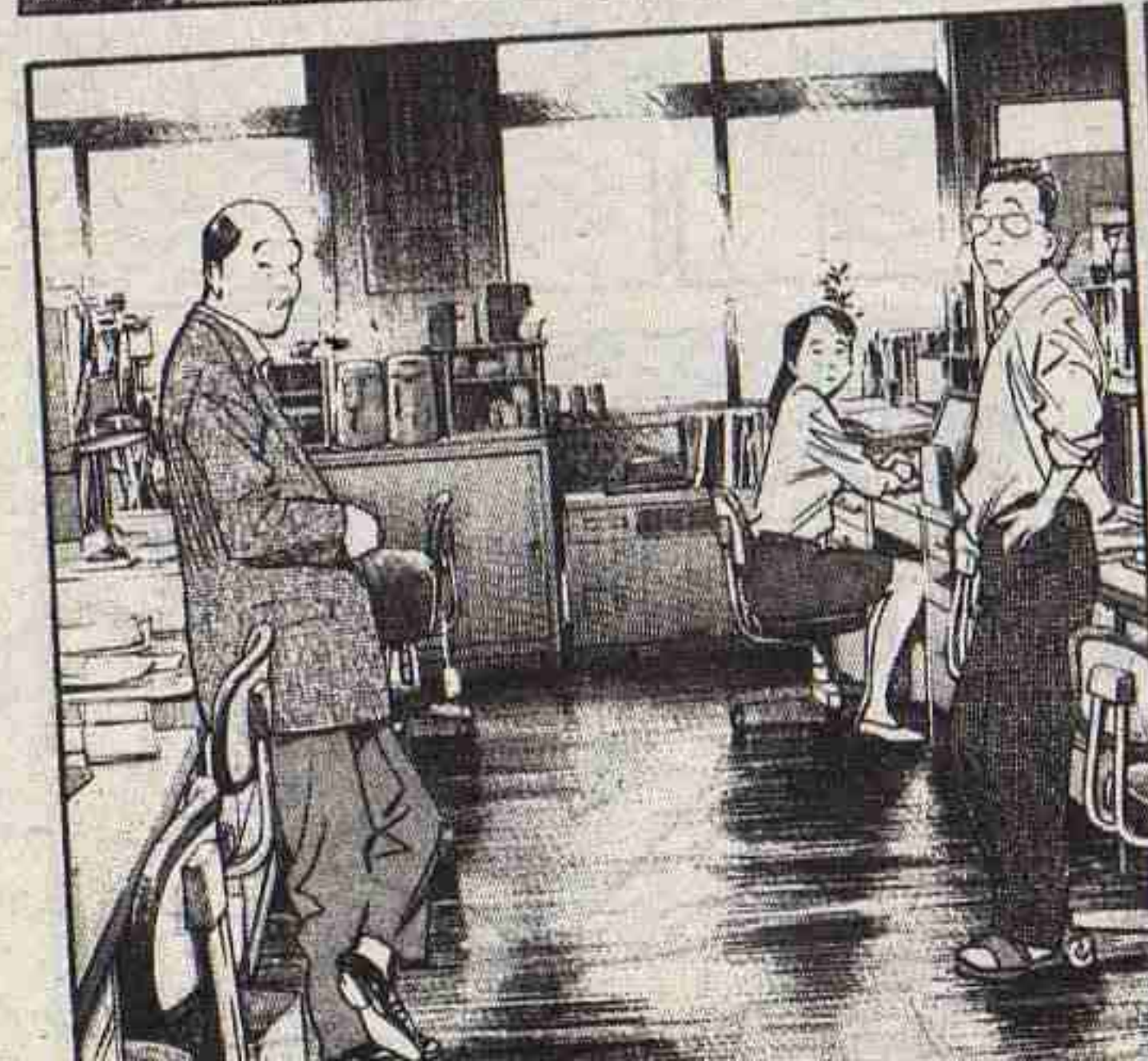

เอ็นโด คั่นนะ...!!

แฮ็ก

แฮ็ก

ครูละ...!!

แฮ็ก

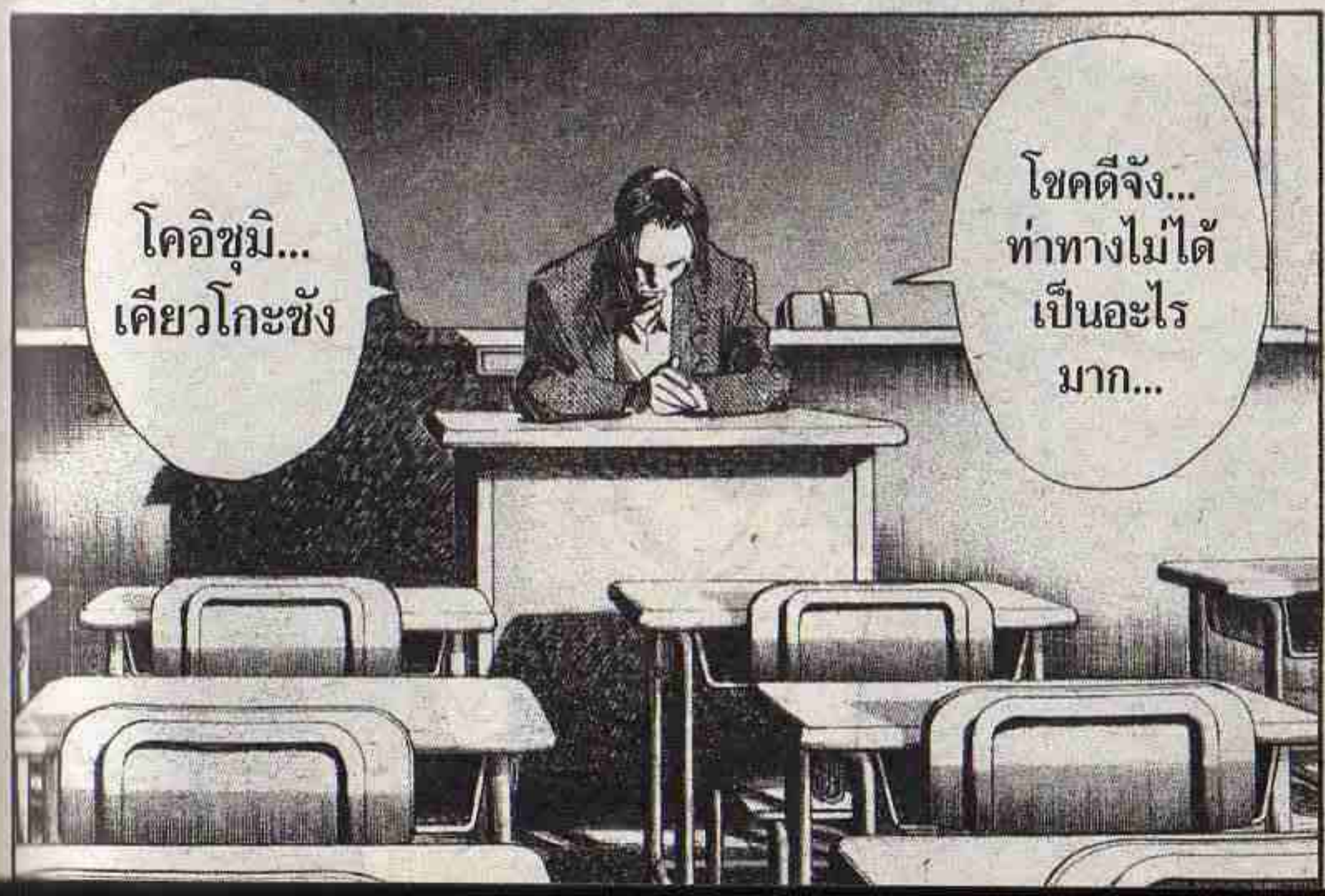
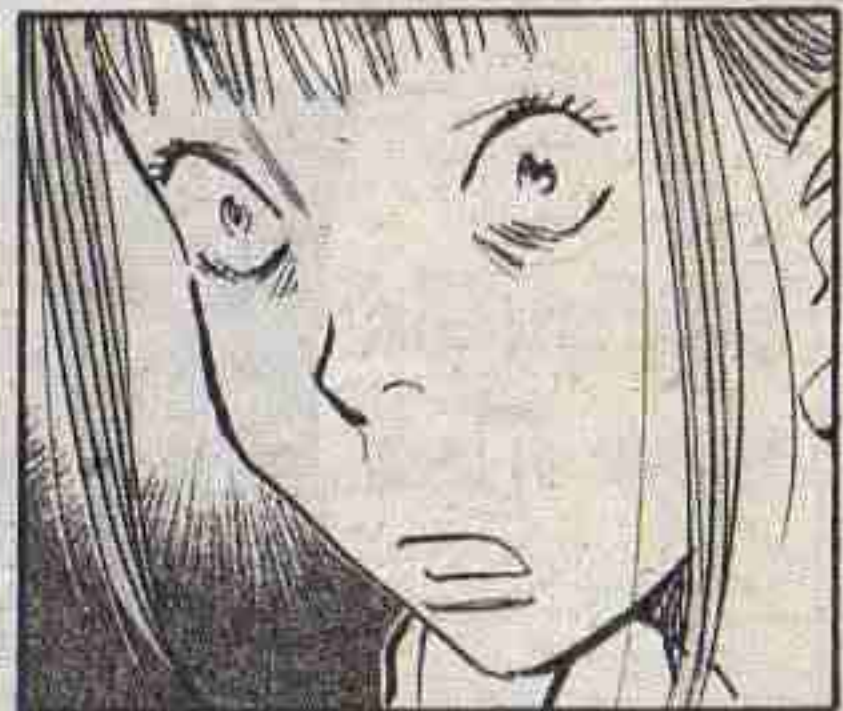
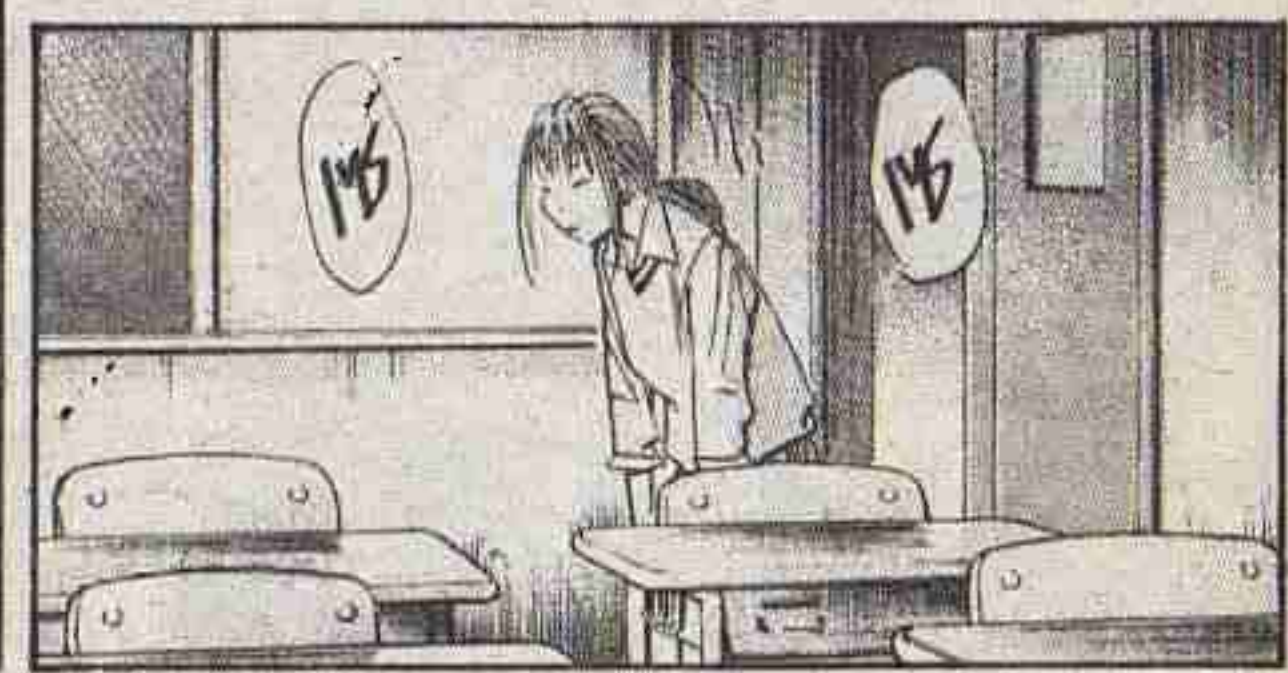
แฮ็ก

เอ็นโด คั่นนะ...

หายไปไหน ละเนี่ย

ชวนให้กลับบ้านด้วยกัน แต่ว่า ข้าวของยังวางอยู่ในห้องเรียนนี่นา...

โคอิซุมิ... เคียวโกะจัง

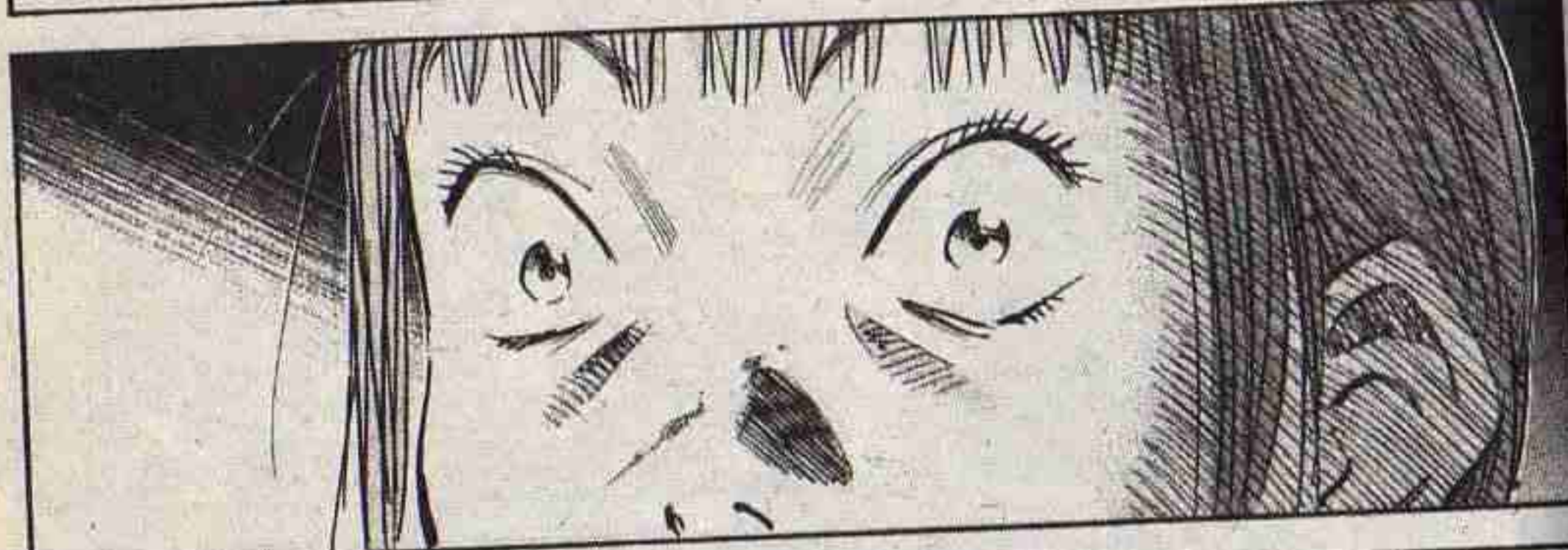
โชคดีจัง... ทำทางไม่ได้ เป็นอะไร มาก...

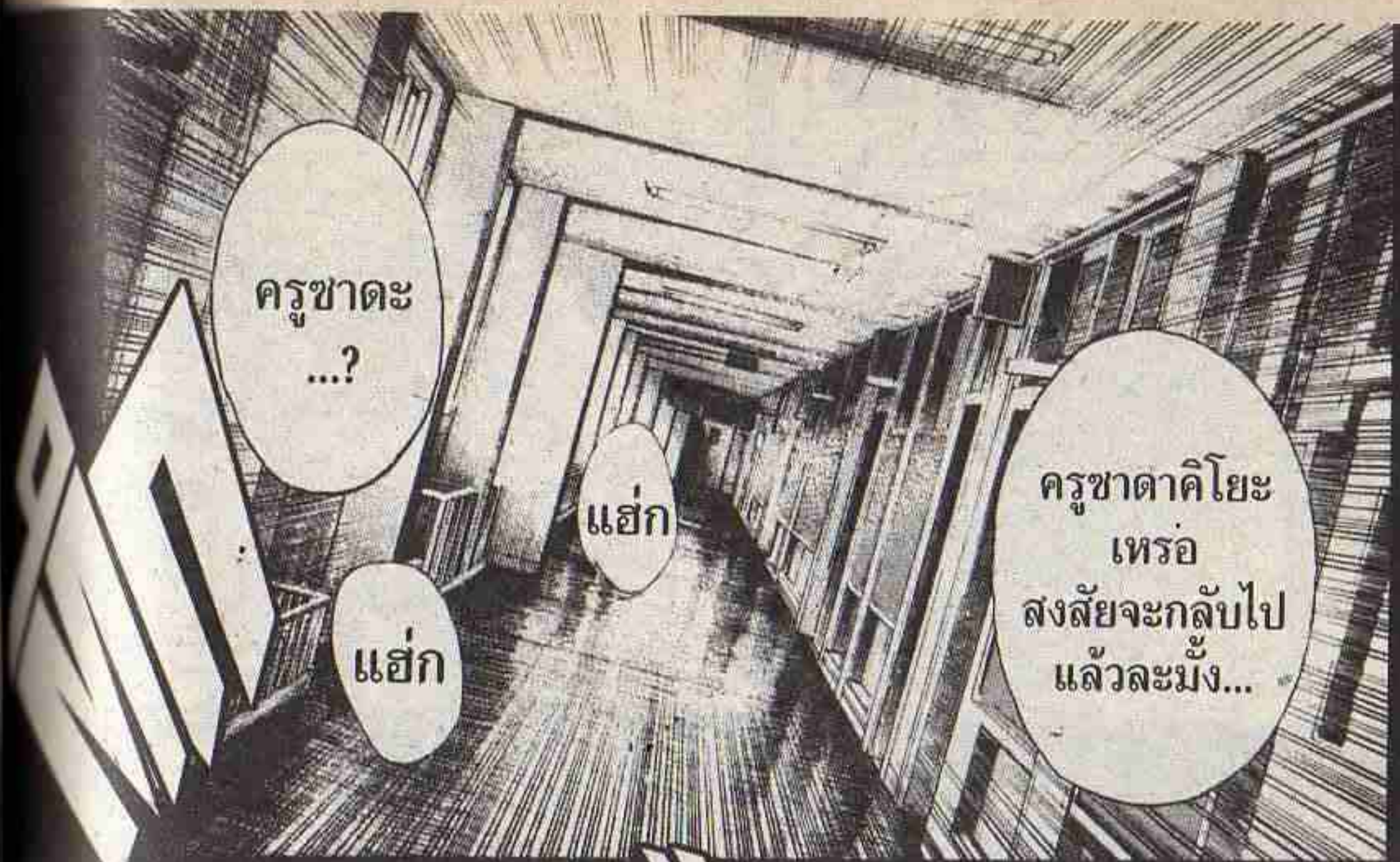
ยังไม่ได้
ให้การบ้าน
เลย...

แถมยังไม่ได้
แนะนำตัว
กันเลยนี่นะ

มายเนม อีส
ชาตะ คิโยชิ
...

แต่เพื่อน ๆ
ที่โรงเรียนเก่า
เรียกฉันว่า
ชาตาคิโยะ

ครูชาตะ
...?

แฮ็ก

แฮ็ก

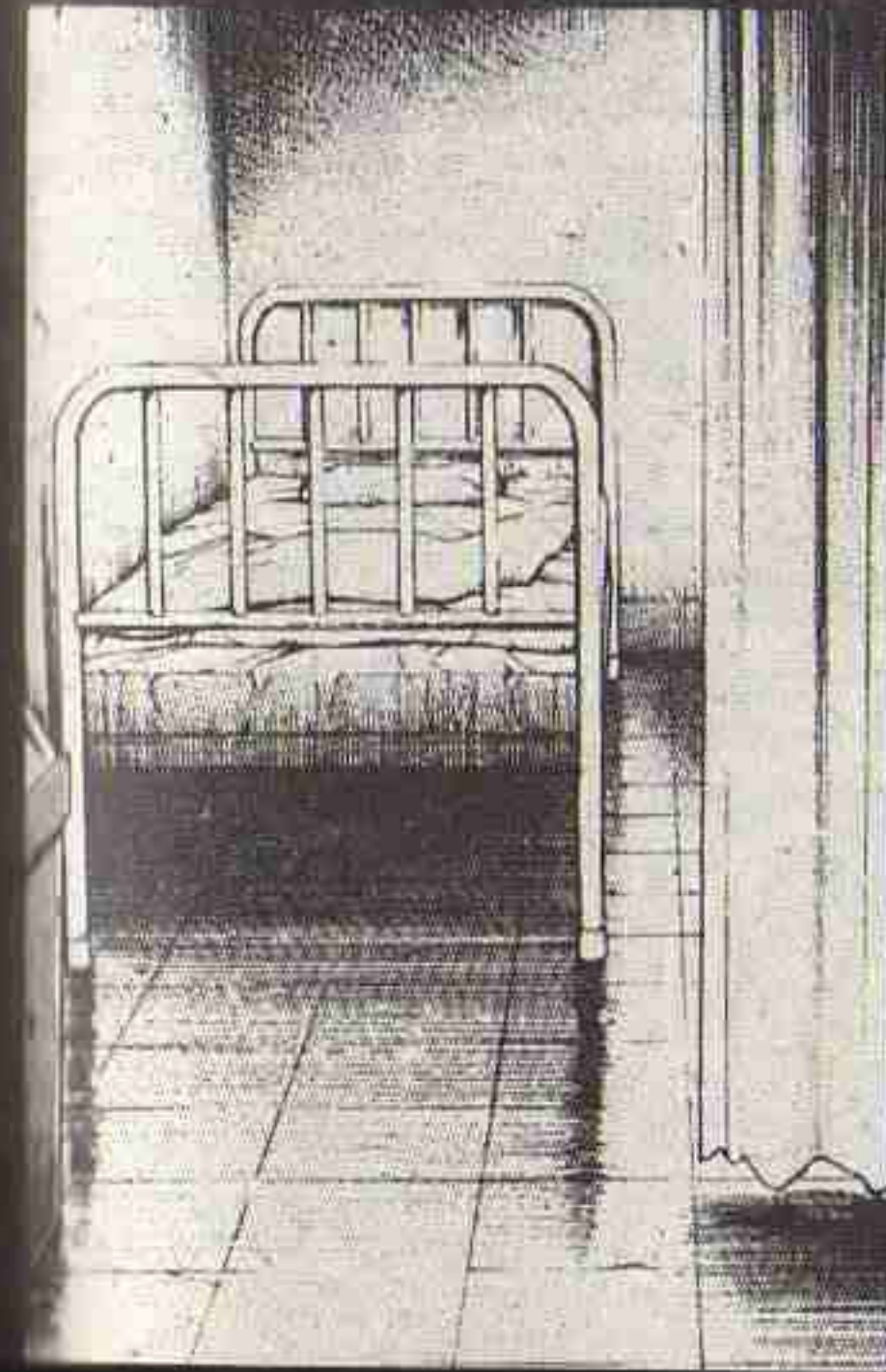
ครูชาตาคิโยะ
หรือ
สงสัยจะกลับไป
แล้วละมัง...

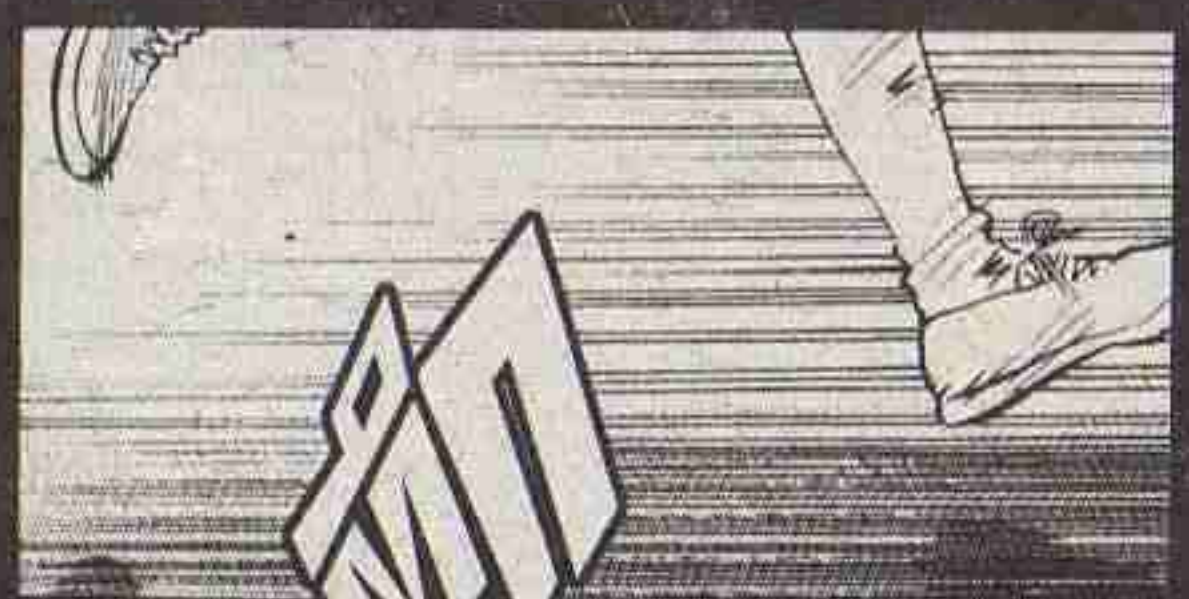
保健室
ห้องพยาบาล

แฮ็ก

แฮ็ก

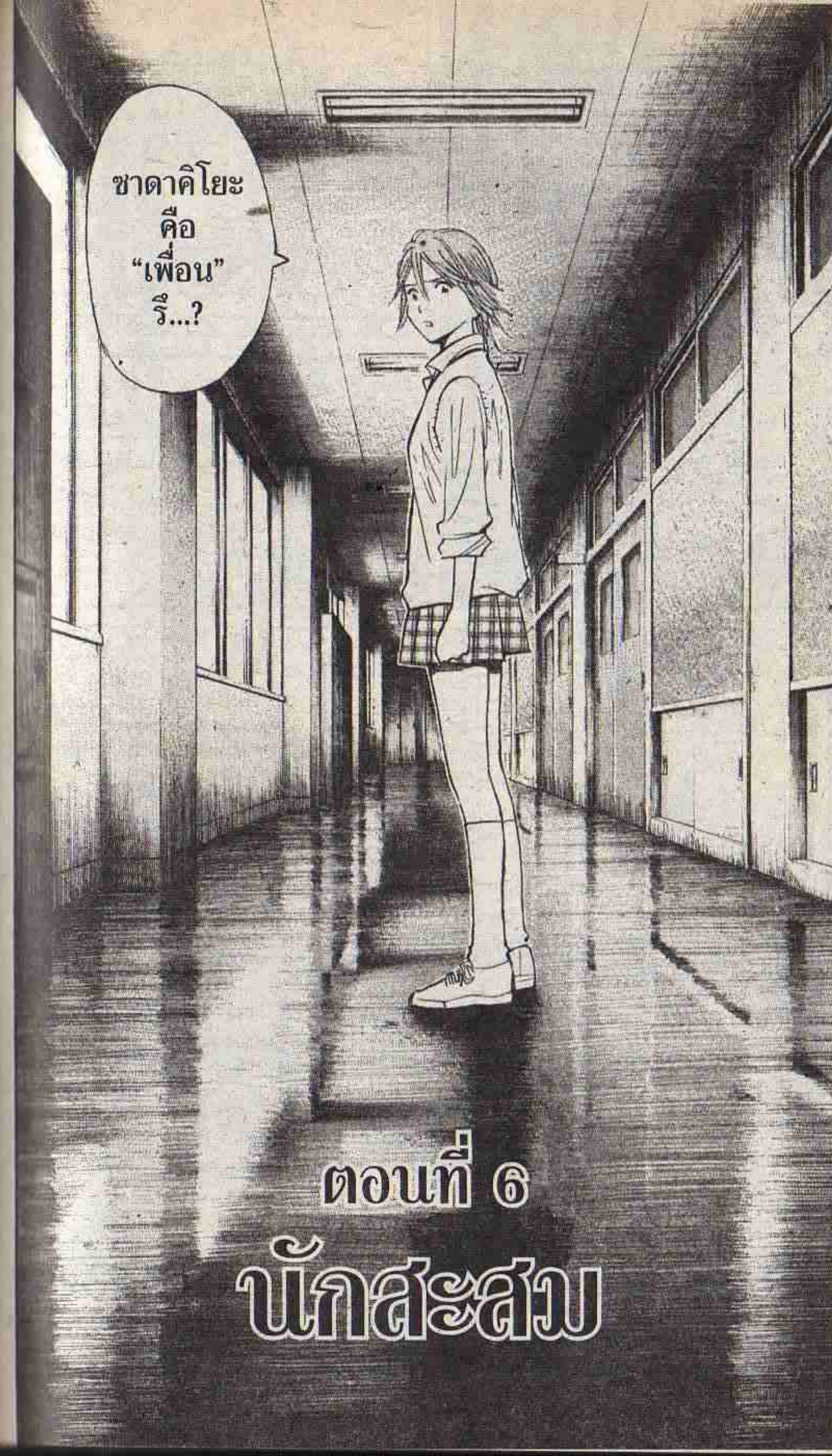
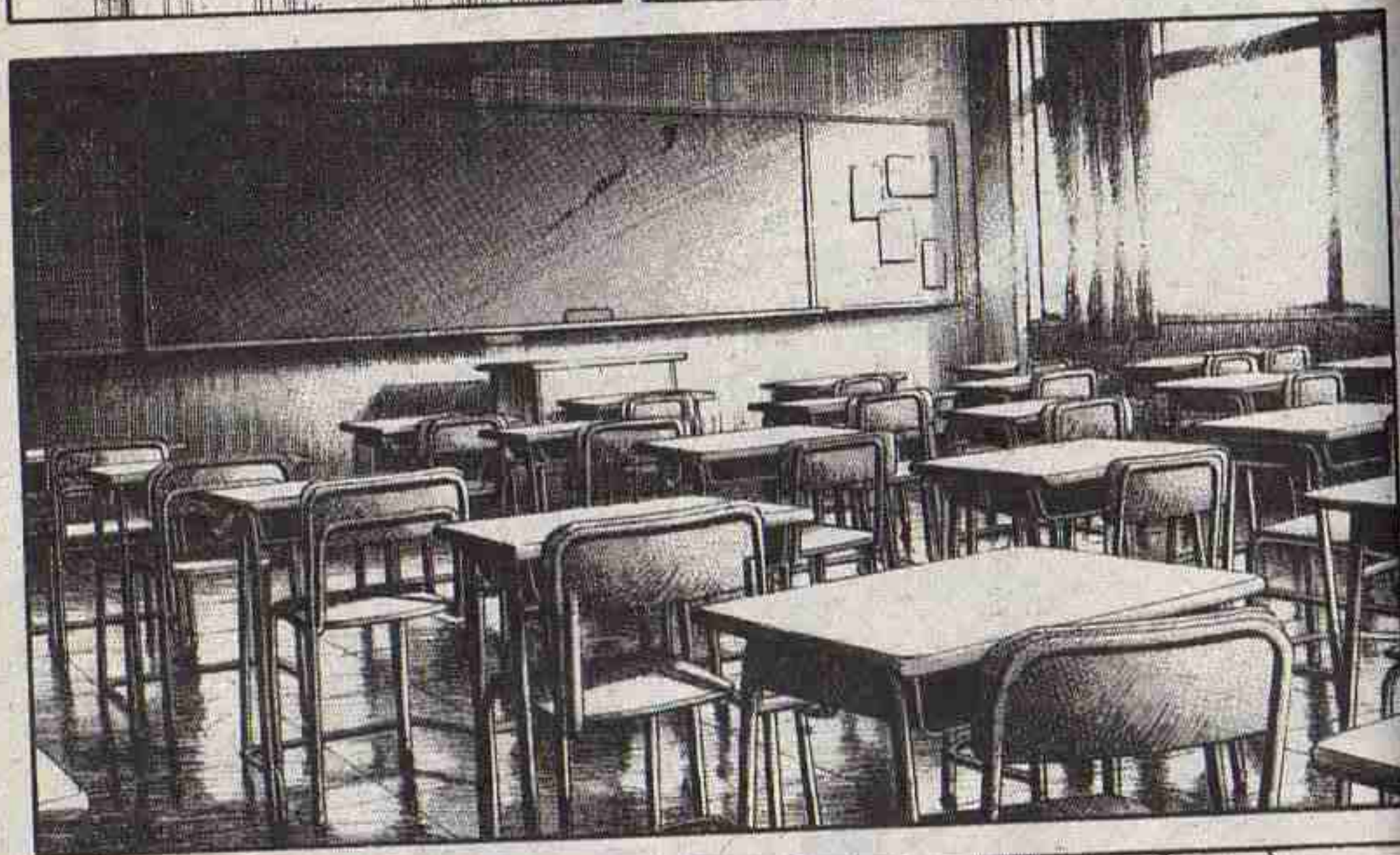
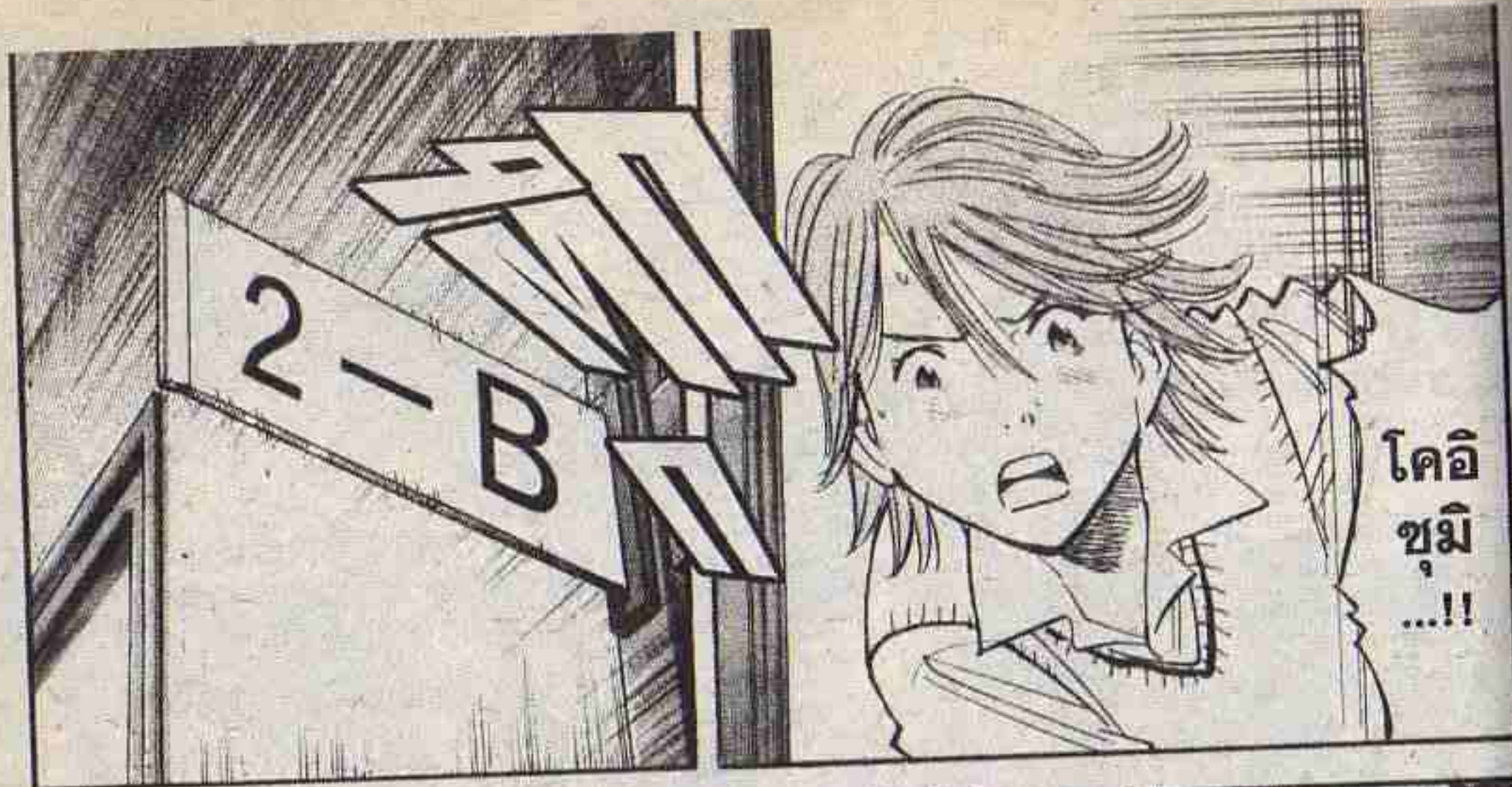

โคอิซุมิ
เดียวโกะ
!!

ตอนที่ 6 นักสะสม

จะไปส่ง
เธอ...

มะ...
ไม่ต้อง
ฉัน...

ฉัน
กลับบ้าน
เองได้...

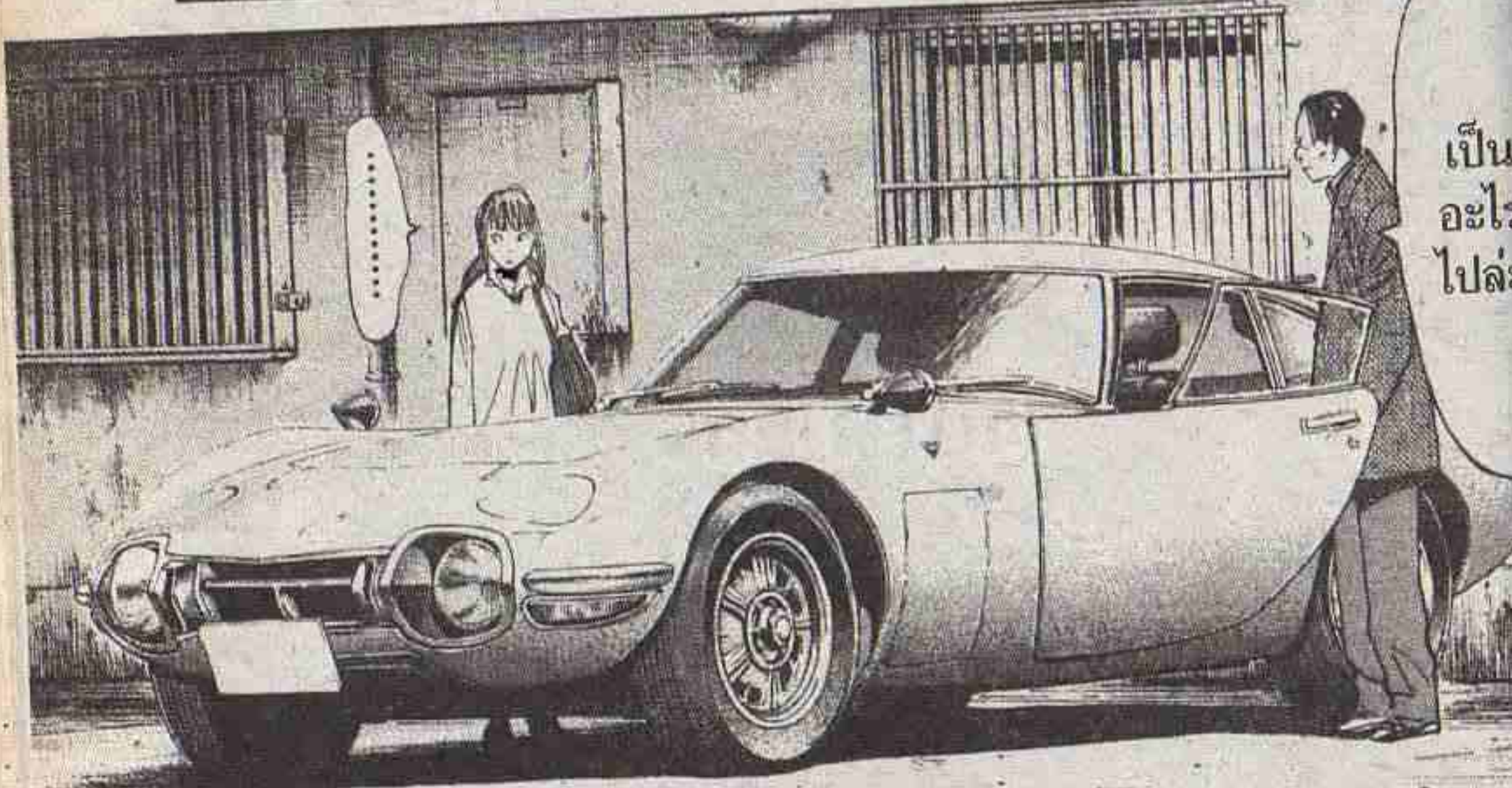

ไม่ต้อง
เกรงใจ
หรอก

เธอเป็นลม
ในช่วงไม่กี่
ชั่วโมงที่
ฉันสอน
นี่ก็เย็นแล้ว
ด้วย

ชั้นรถ
สิ

เป็น
อะไร
ไปล่ะ

อ๊ะ...
เปล่า
ค่ะ...

คิดว่า
รถแบบนี้
แปลกดี
ไม่เคยเห็น...

แหง
อยู่แล้ว

โตโยต้า
2000 GT
นี่นา

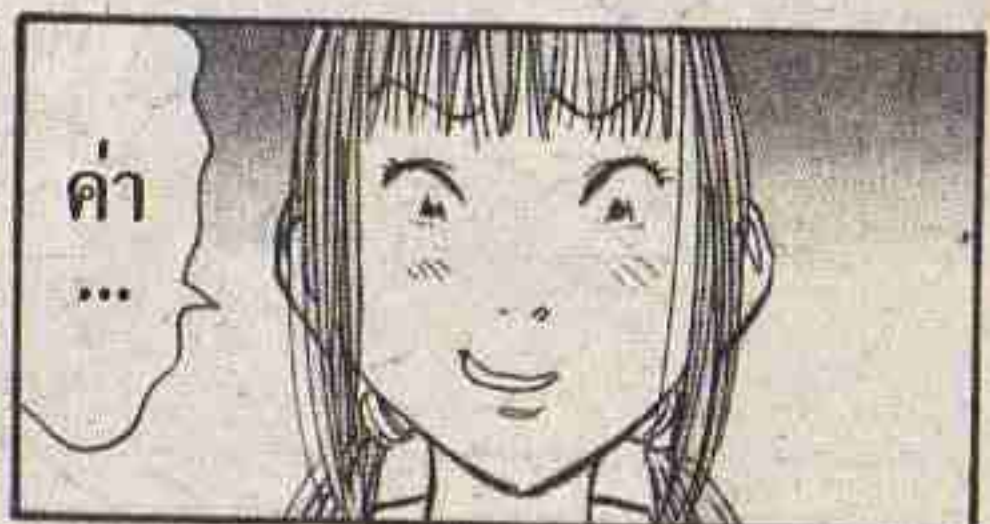
เมื่อก่อน
ฉันขับโยต้าแปด
กว่าจะได้คันนี้มา
แทบแย่

โยต้า
แปด?

โตโยต้า
สปอร์ต
800
ไงละ

คันนั้นก็
ไม่เลว
หรอกนะ

ค่า
...

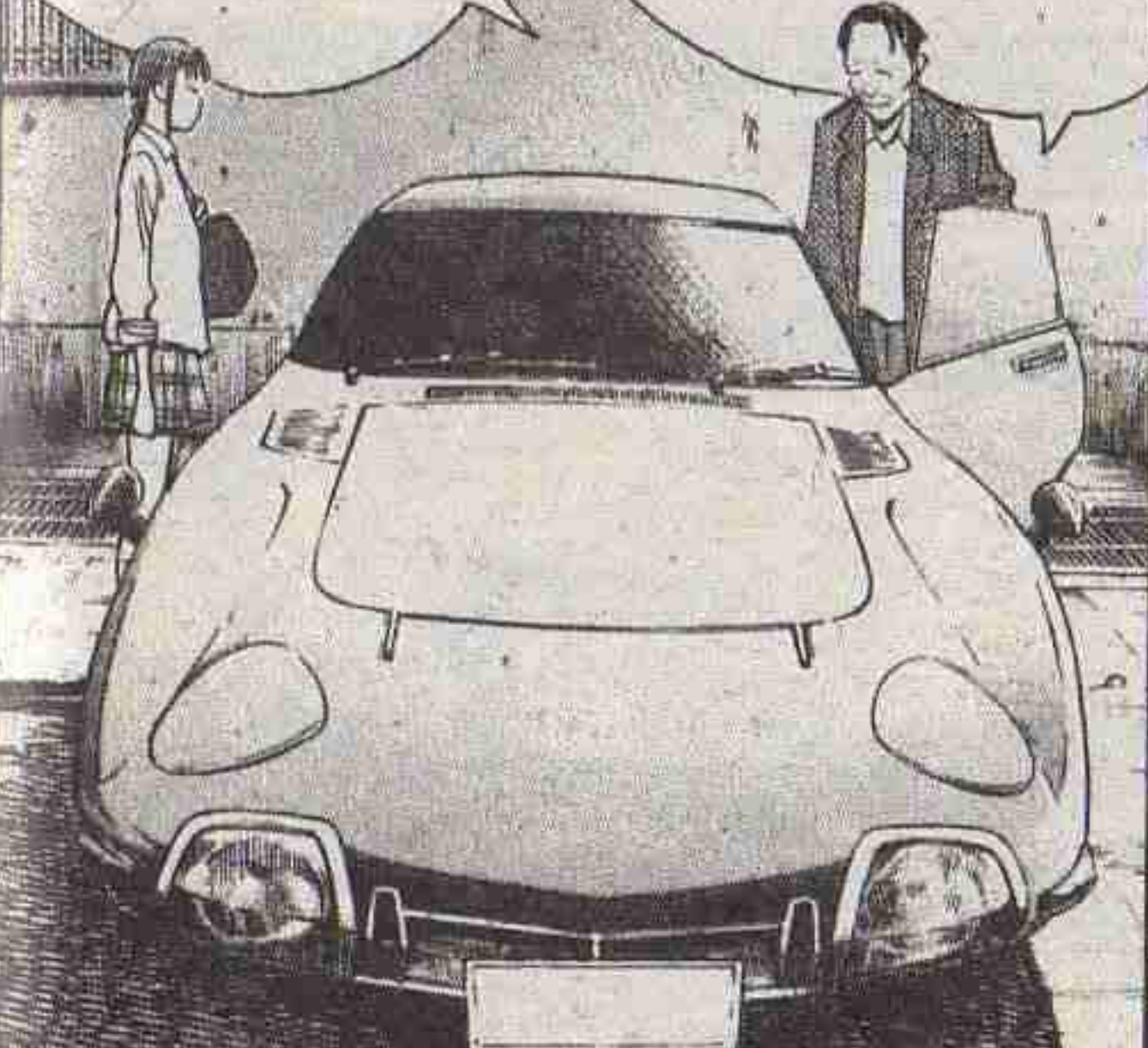
รู้รึเปล่า?
2000 GT นี้ เป็นรถที่
เจมส์บอนด์ 007
ขับเชียวนะ

ถึงจะรุ่นเดียวกับ
รถเจมส์บอนด์ แต่รถของ
ฉันก็ไม่ได้ติดปืนกล
และแก้อีกก็ติดตัวออกไป
นอกรถไม่ได้อะนะ

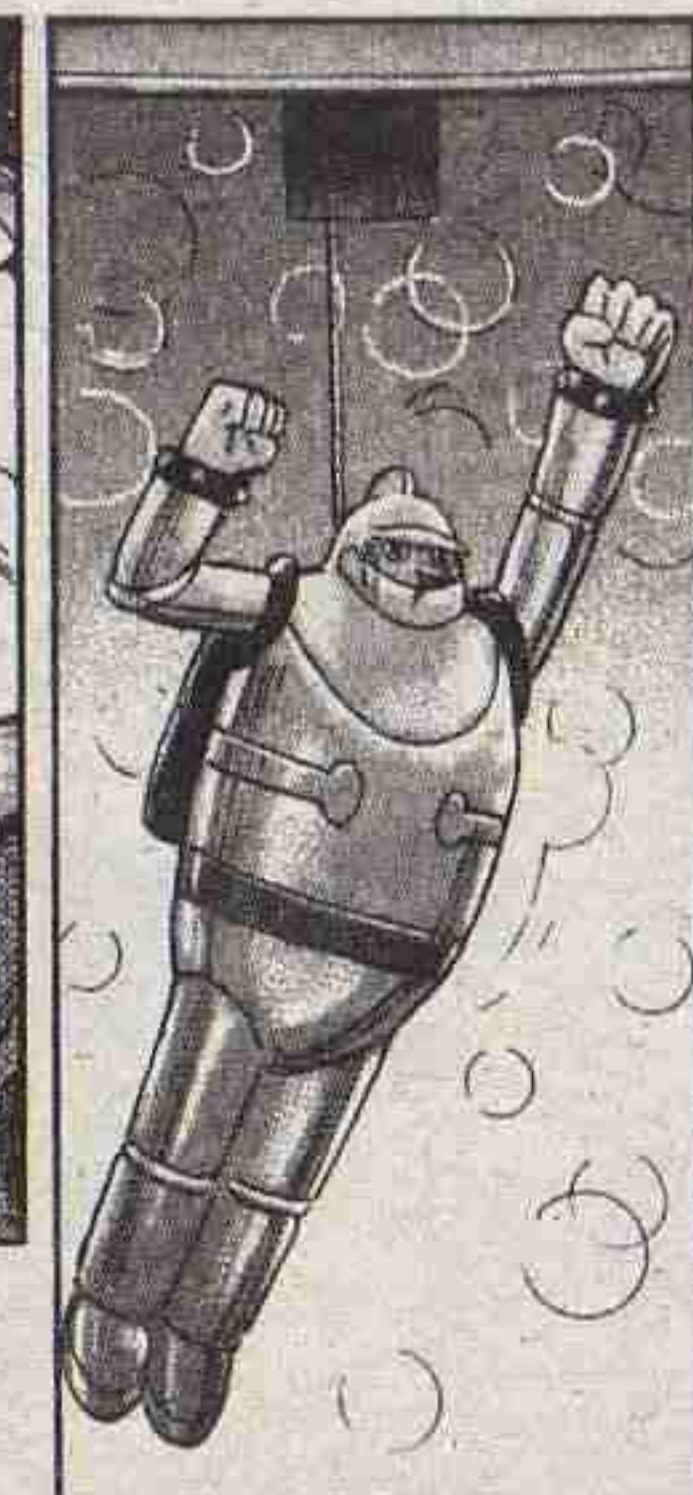
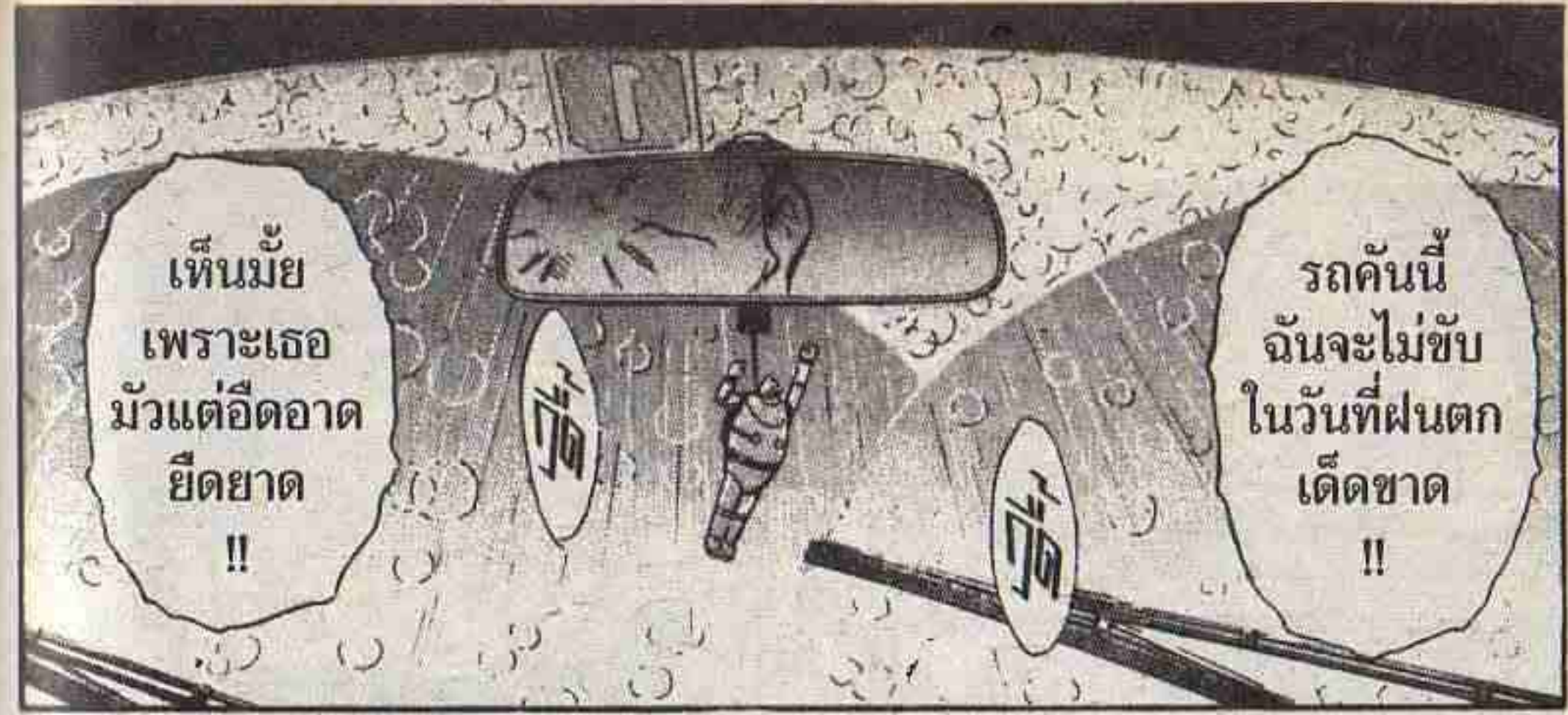
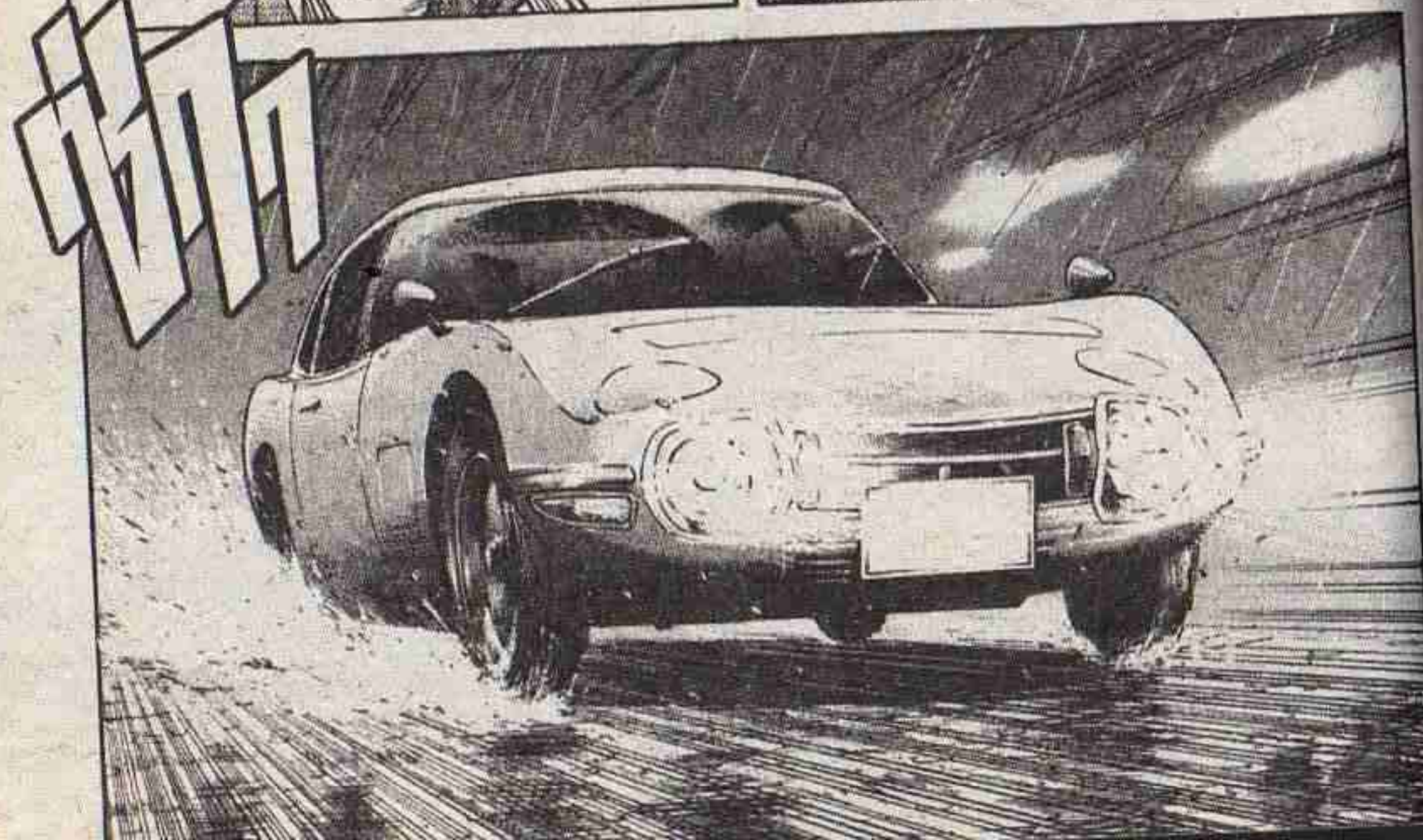
007
...?

รถ
เจมส์
บอนด์
...?

ลองนั่งดูก่อนสิ
แล้วจะรู้สึก
เหมือนเป็น
บอนด์เกิร์ล

อ้อ... เหมอ

คน เหล็ก หมายเลข 28 ต่าง หาก ละ!!

เอ่อ... ตัวเนี่ย รู้สึก จะเป็น กันดั้ม...

คะ... คะ... คน เหล็ก...

กะ... ก็พอ บอกว่า หุ่นยนต์ ก็คือกันดั้ม นี่นา...

ซี

กันดั้มมันต้อง โมบิลสูท!! มันต้องใส่ชุด ออกรบตามชื่อของมันไง!! -

แล้ว มาจินเกอร์ Z ละ เป็นยังไง มันก็ เหมือนรถถังนี่ซี!! จะเรียกว่า มันควบคุม ยานพาหนะ ก็ยอมได้!!

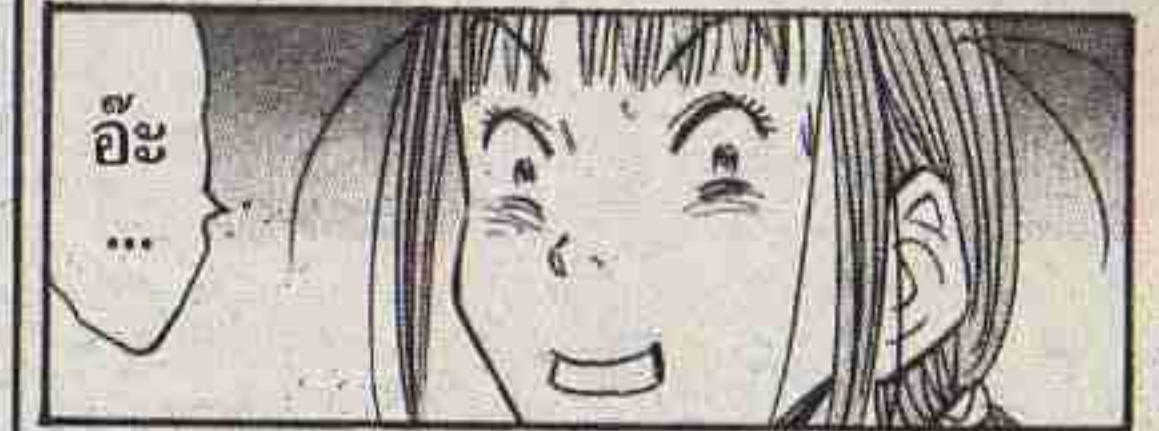
ถ้ายังไม่รู้จัก หุ่นยนต์ ดีพอ อย่าเที่ยว มาพูดดีกว่า

อย่า ทำเป็นรู้ดี ไปหน่อย เลย!!

ไม่รู้ แล้ว ทำเป็น พุด...

ไม่รู้อะไร ลักนิต ...

อ๊ะ ...

ฉันรู้ นะ การดูน เก้าเก้า ...

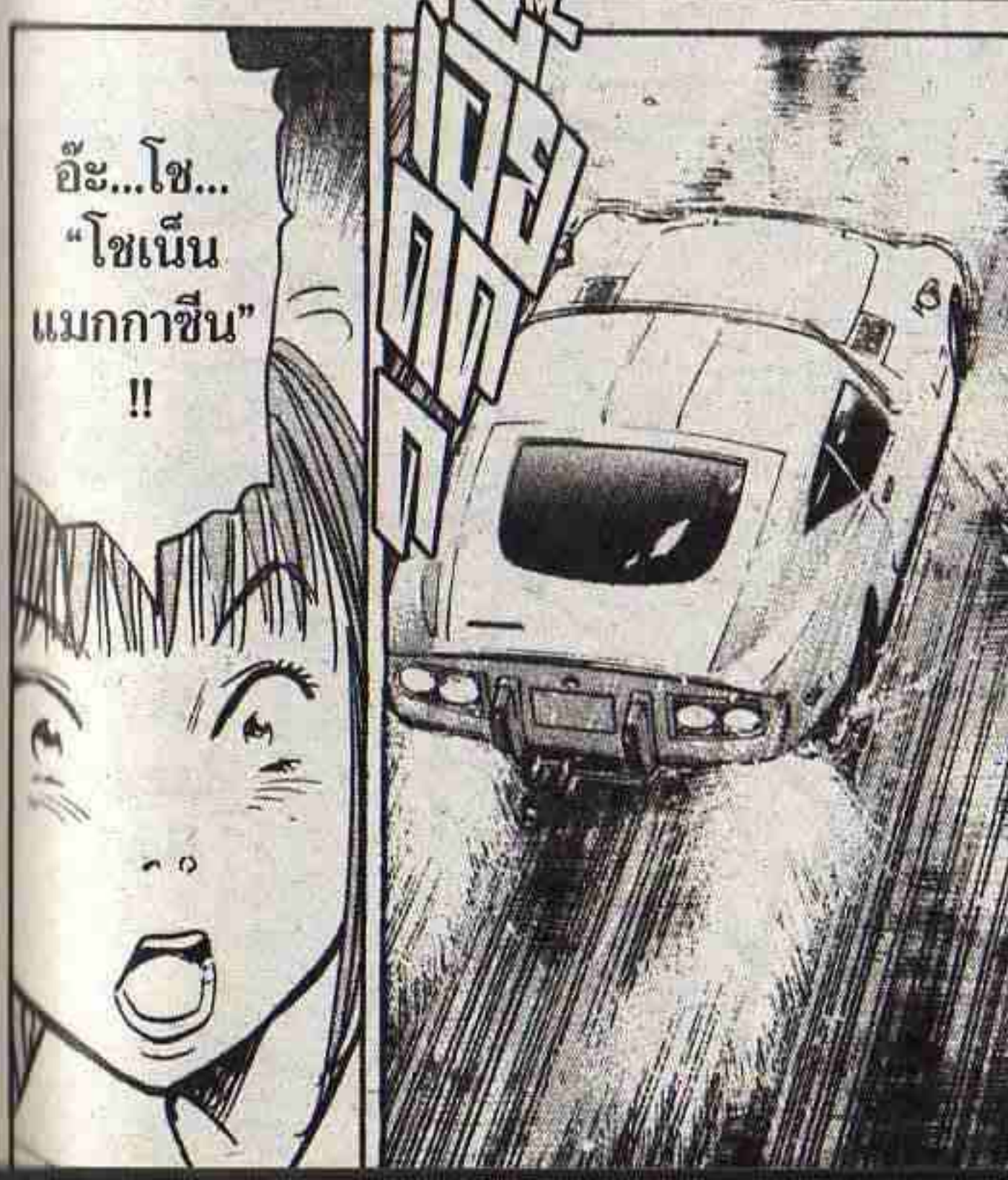

การดูนเก้าเก้า ที่ เธอพูดถึงนี่ ใคร ๆ ก็รู้จัก

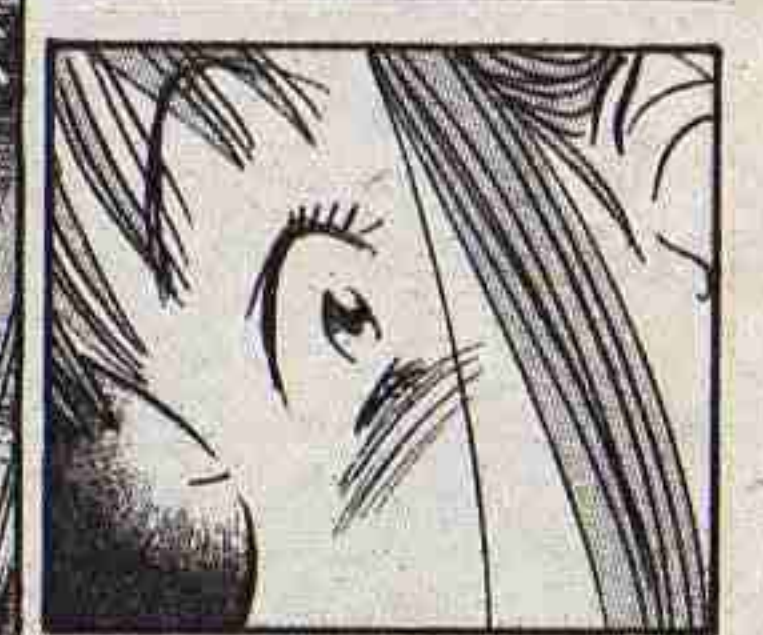

เอ่อ ... ใน Virtual Attraction ...

ที่วางอยู่ใน ฐานที่พลับ... ของปีโซวะ ที่ 46...

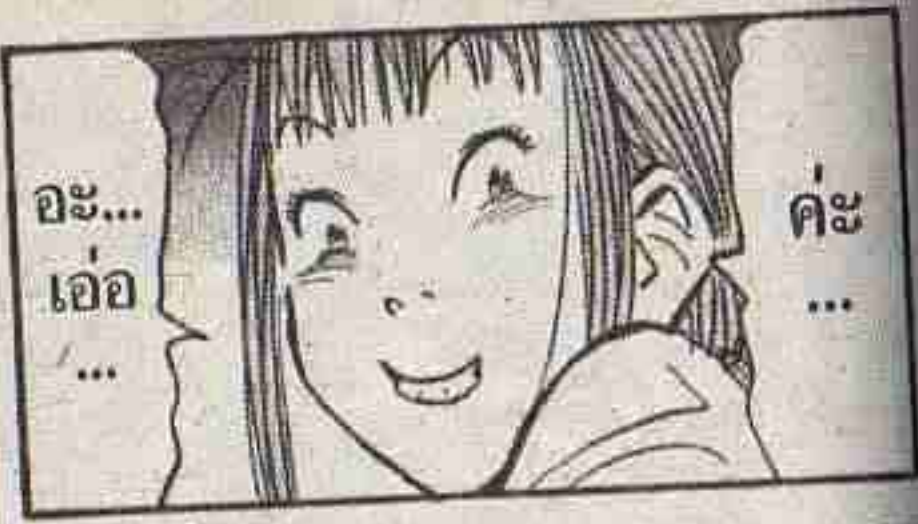
อ๊ะ... โห... "โซเน็น แมกกาซีน" !!

เคยอ่าน
ด้วยหรือ?
“โซเน็น
แมกกาซีน”
สมัยนั้น...

อะ...
เอ๋อ...
... ค่ะ ...

อย่างเช่น...
เอ๋อ...อ่า...
“อาซิตะโนะโจ”
เอย...

อ่าน
ทั้งหมด
เลย
หรือ?

ปะ...เปล่าค่ะ
บังเอิญมันมี
บางเล่มวางอยู่
...

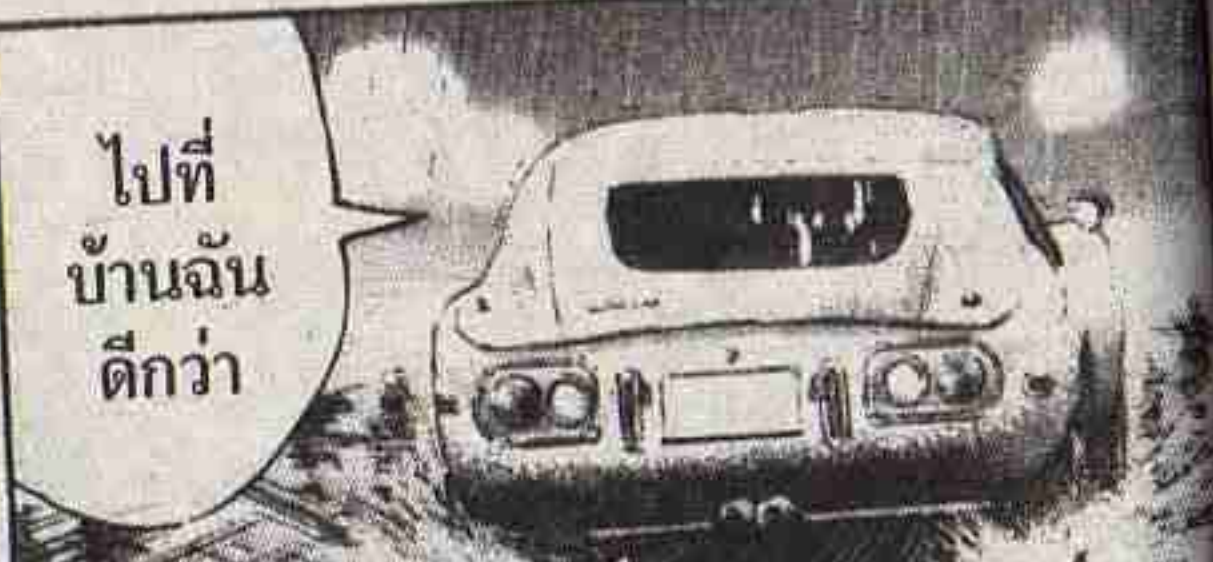

อยาก
อ่านต่อ
มั๊ย?

อะ...
เอ๋อ
ค่ะ...

สระ...
สนุกดีนะ
ถ้าได้
อ่านต่อ
ก็ดี...

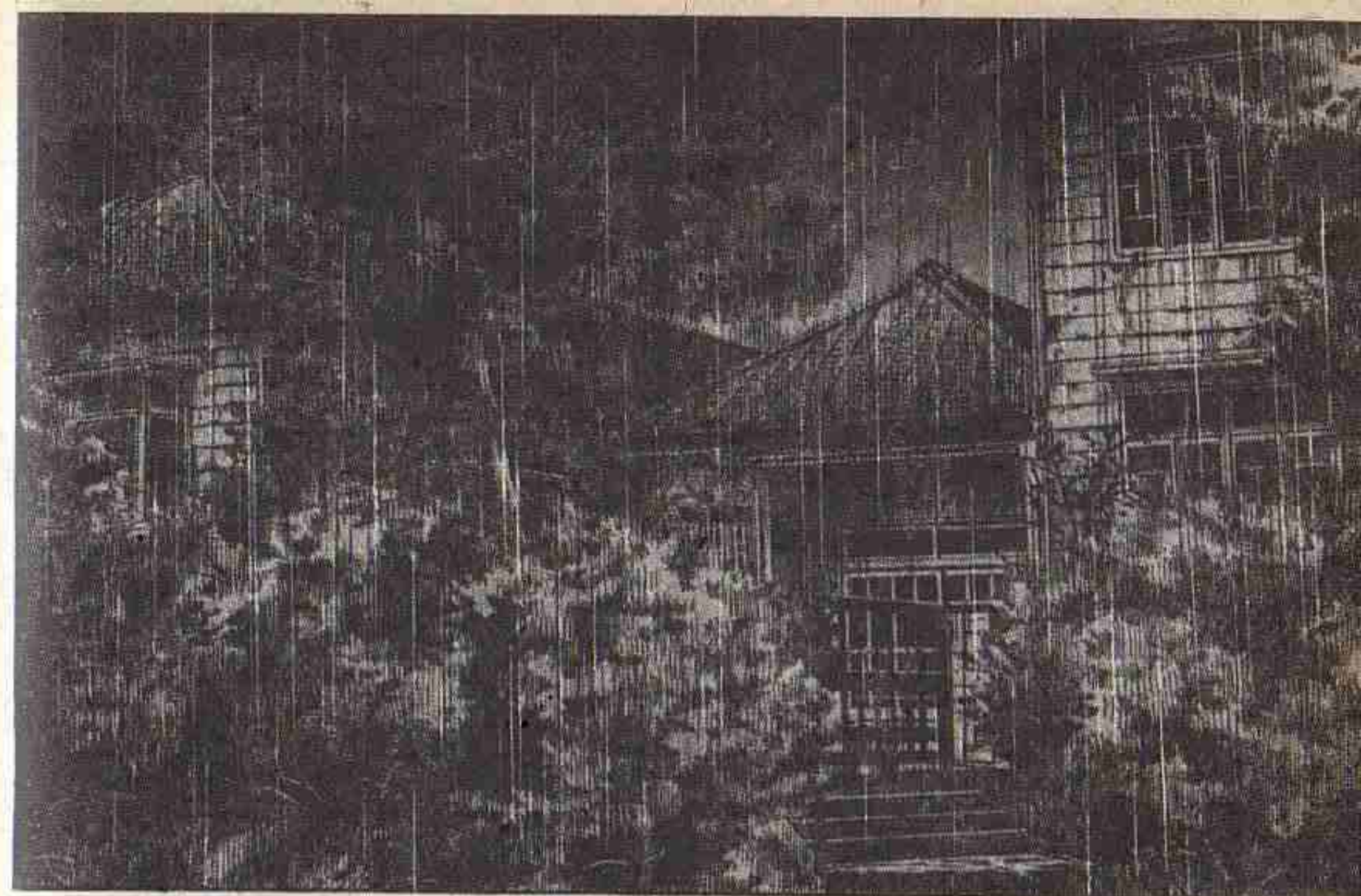
ไปที่
บ้านฉัน
ดีกว่า

ได้
เลย

ทำไม!
ทำไมนะ...
คือว่า
...!!

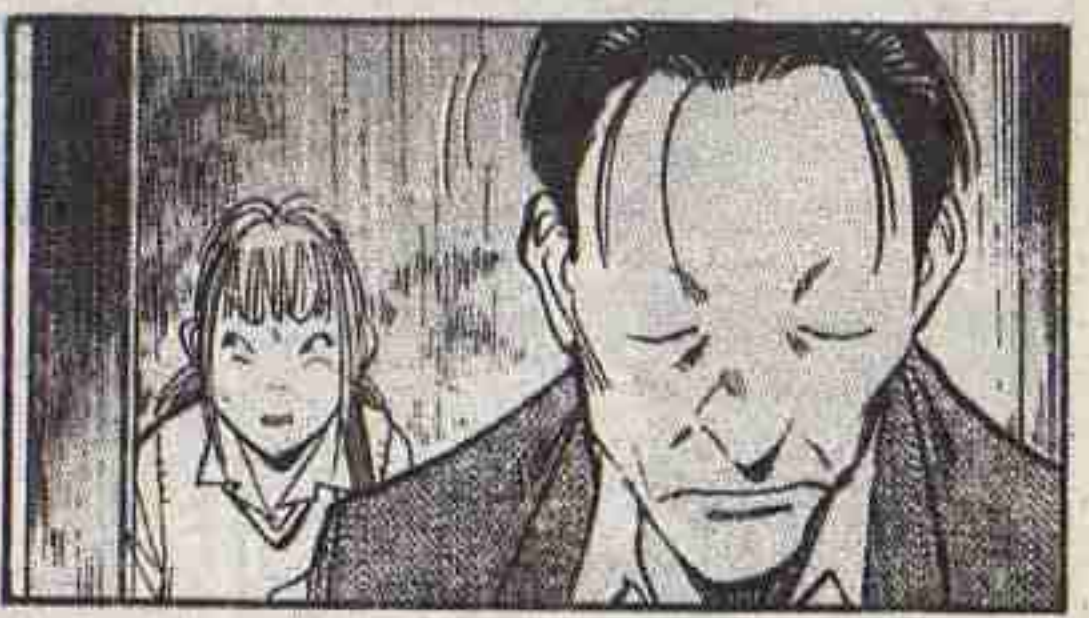

เอ้า
เข้ามา
สิ...

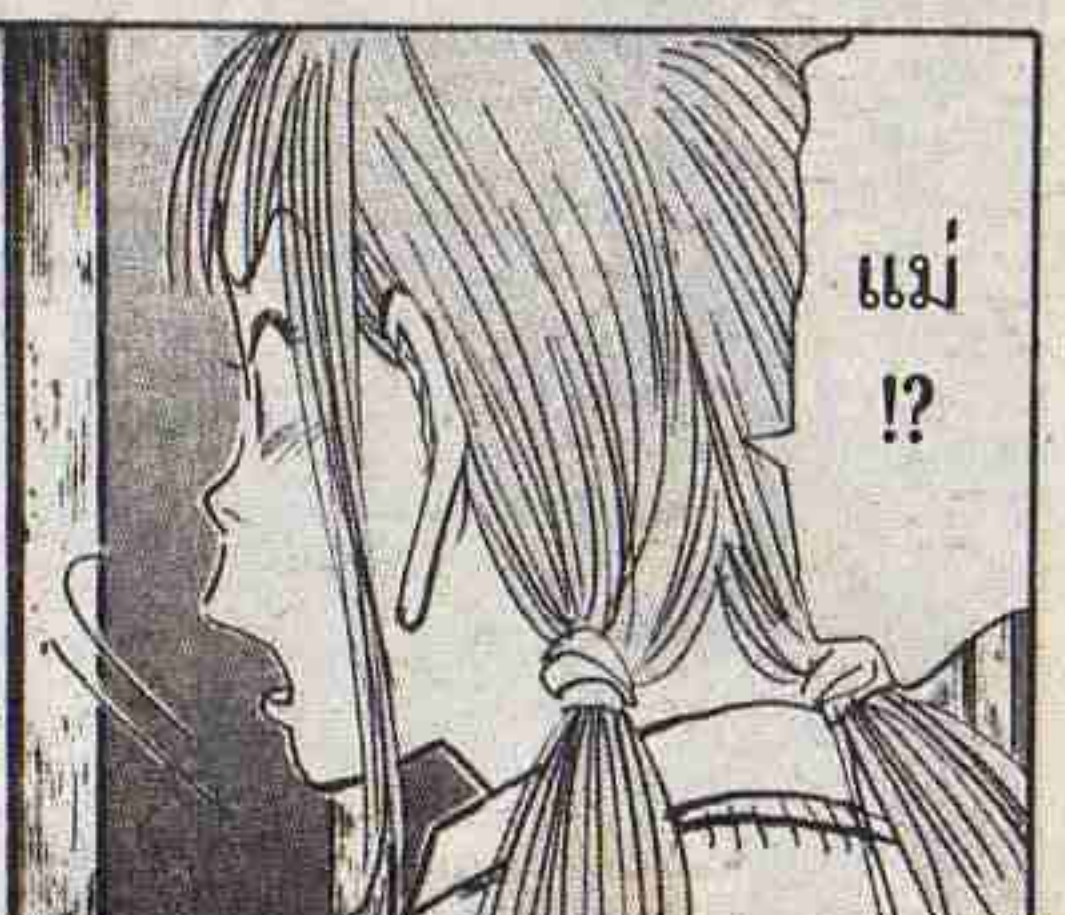

เอ๋อ...
คือว่า
...

ค่ะ...ครู
อยู่บ้านนี้
คนเดียว
หรือ...?

แม่
ครับ
!!

แม่
!?

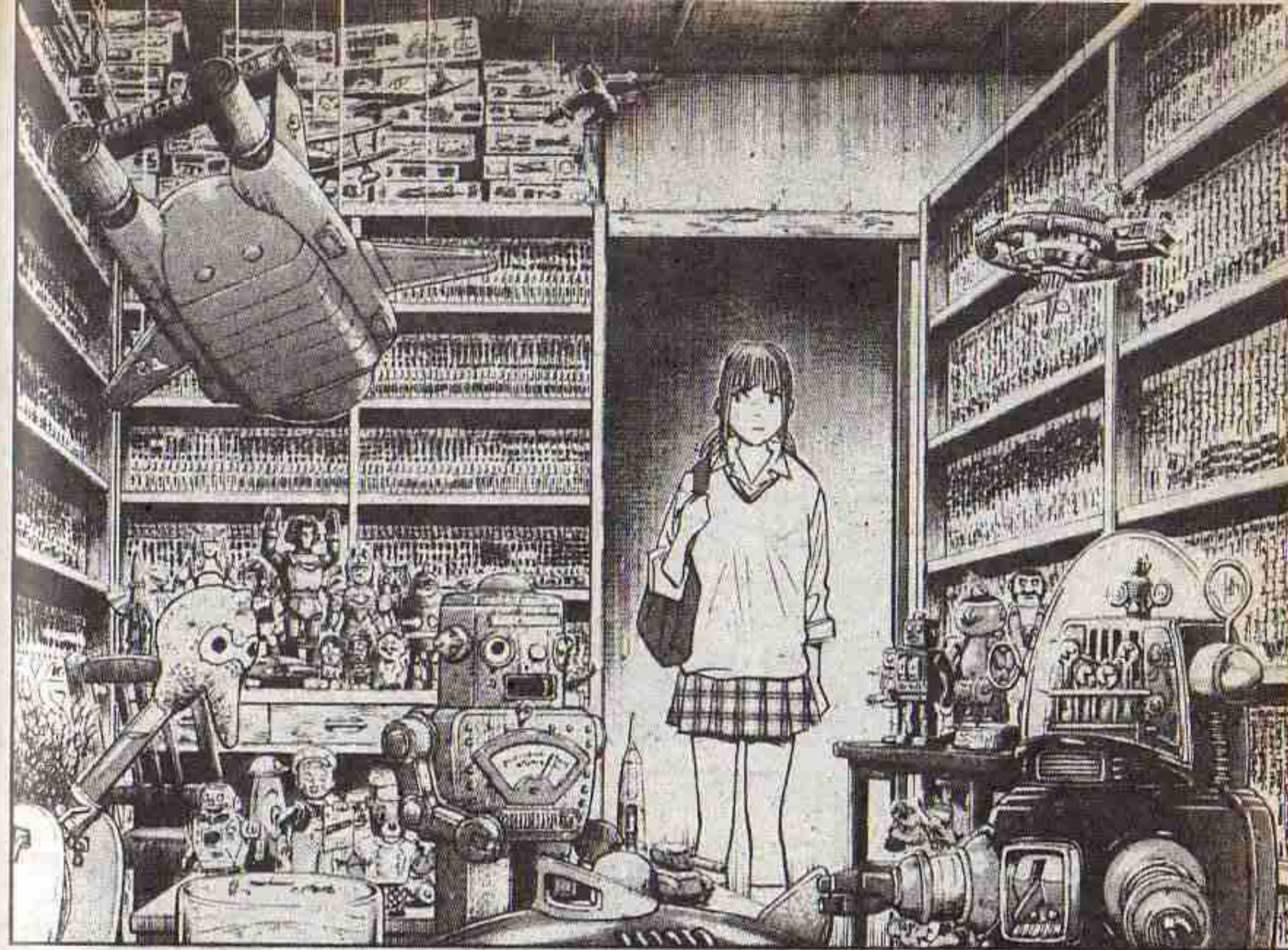
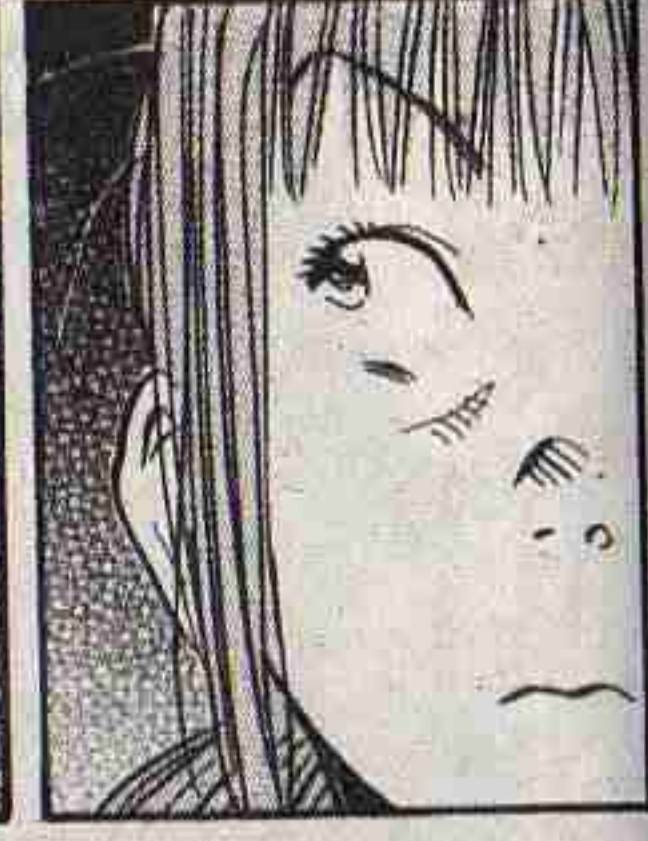
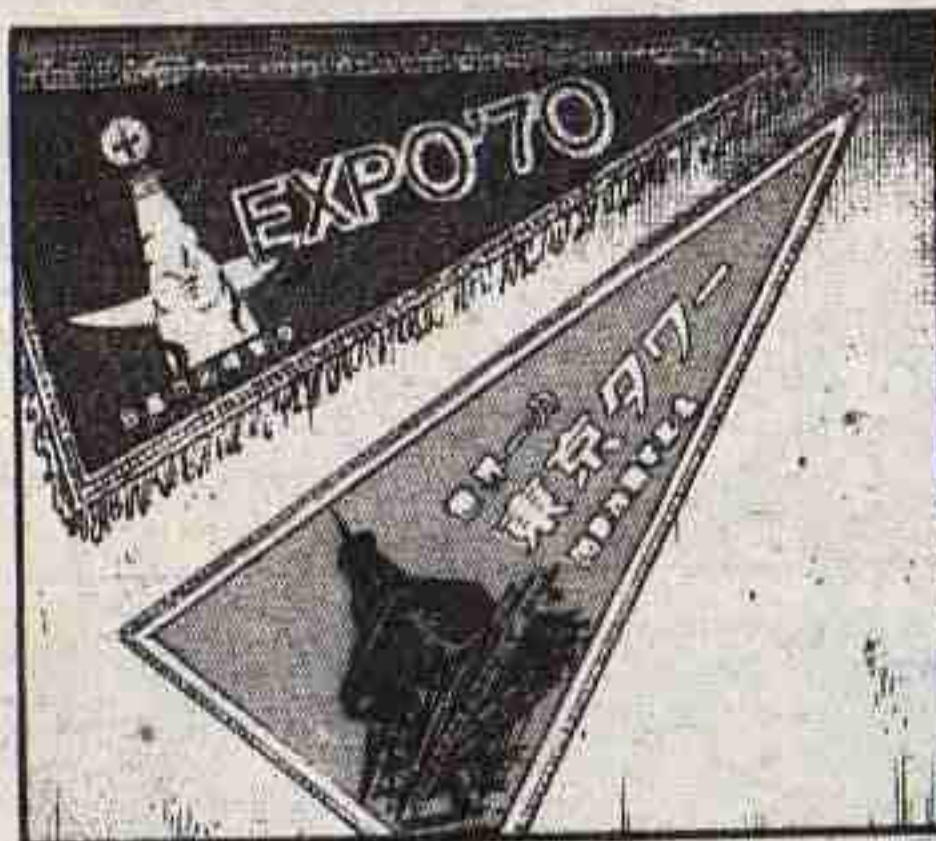
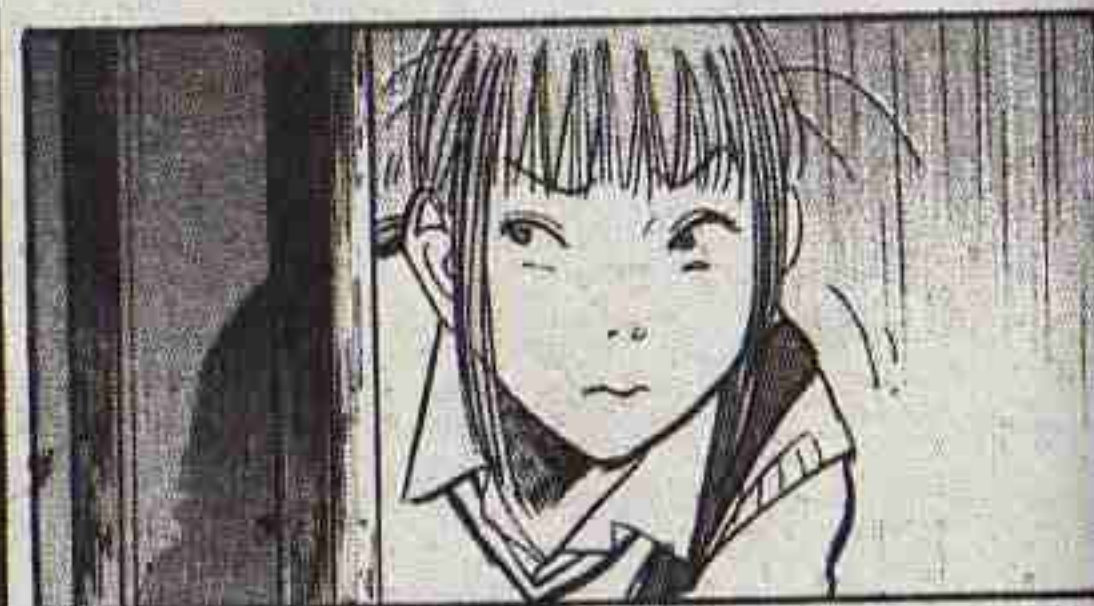

ผมพา
แขกมา
ด้วยละ
แม่

แม่
ครับ

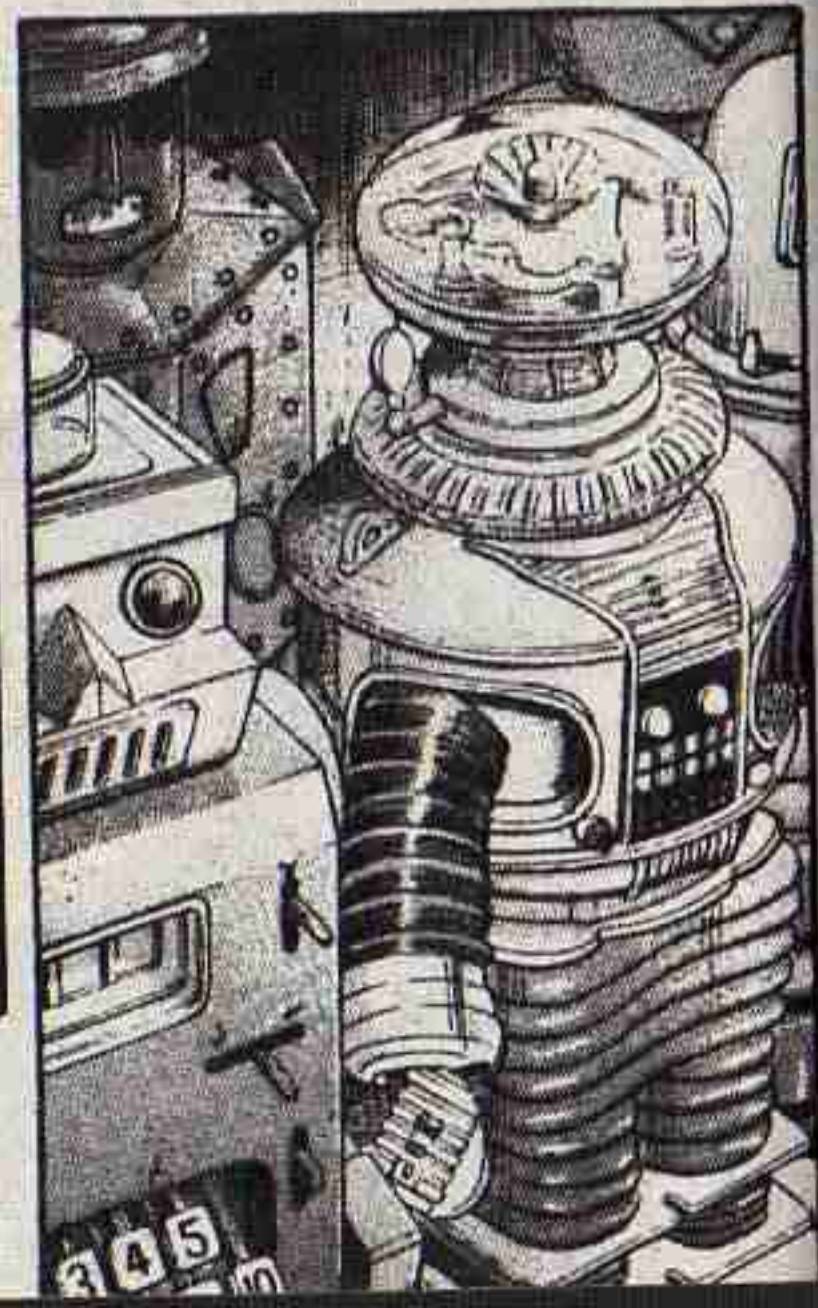
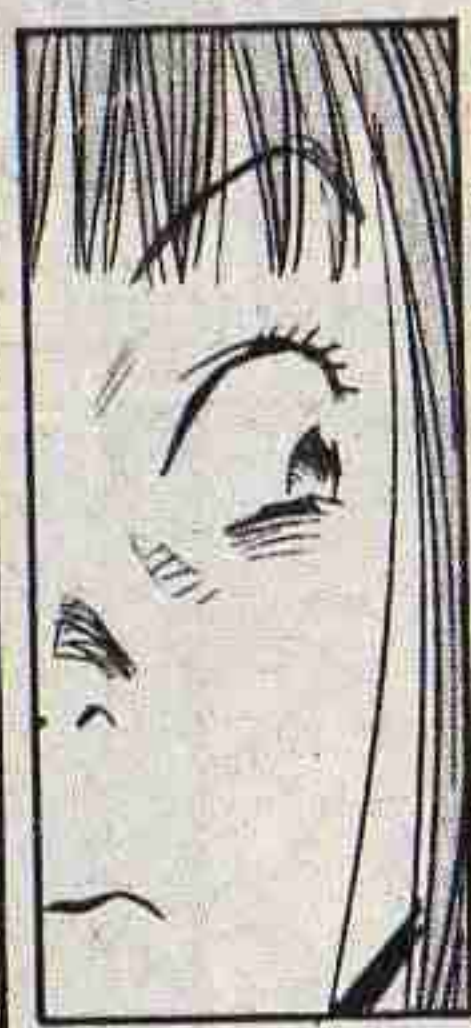
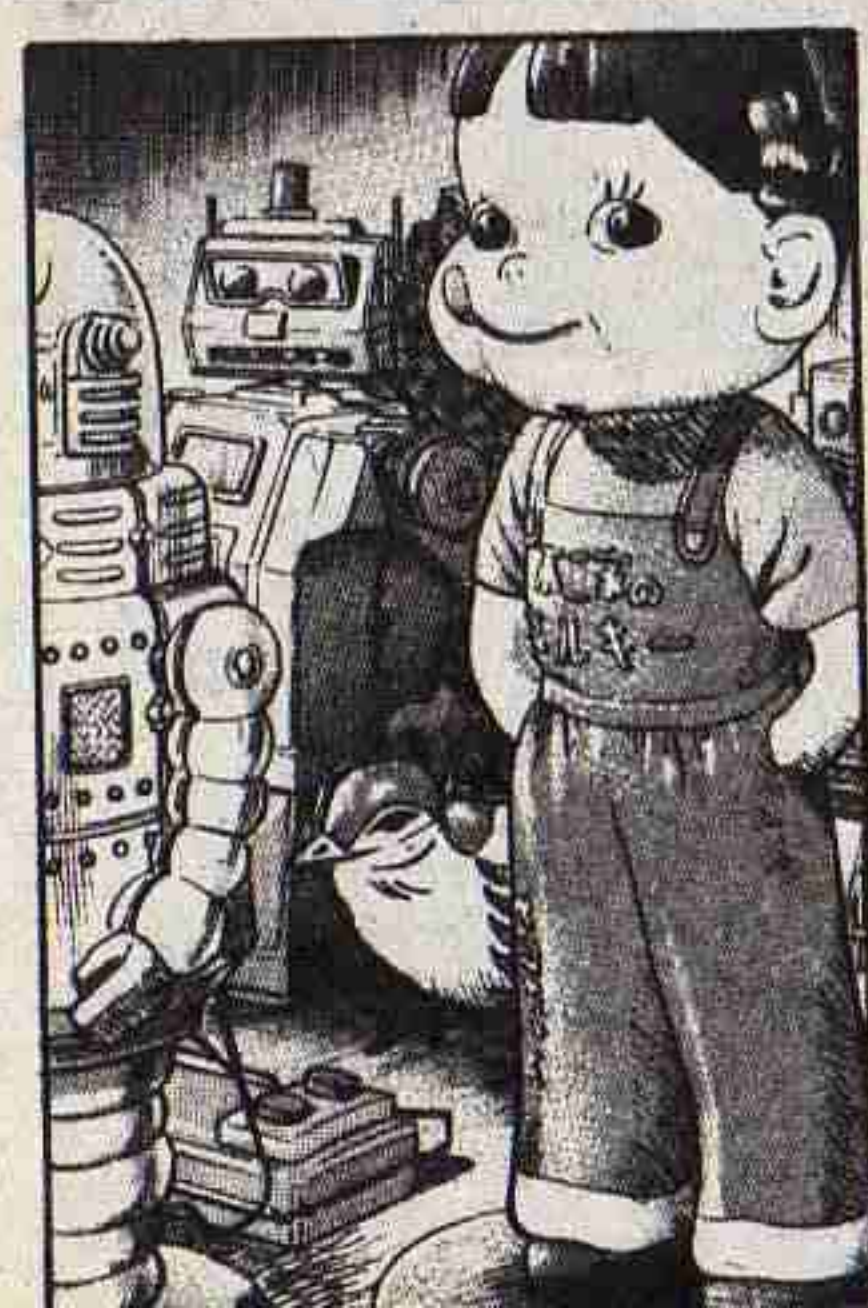

หรือว่า
แม่ยังไม่กลับ
...

ดีมชา
ข้าวสาลีมัย?
หรือว่า
คาลพิส?

!!

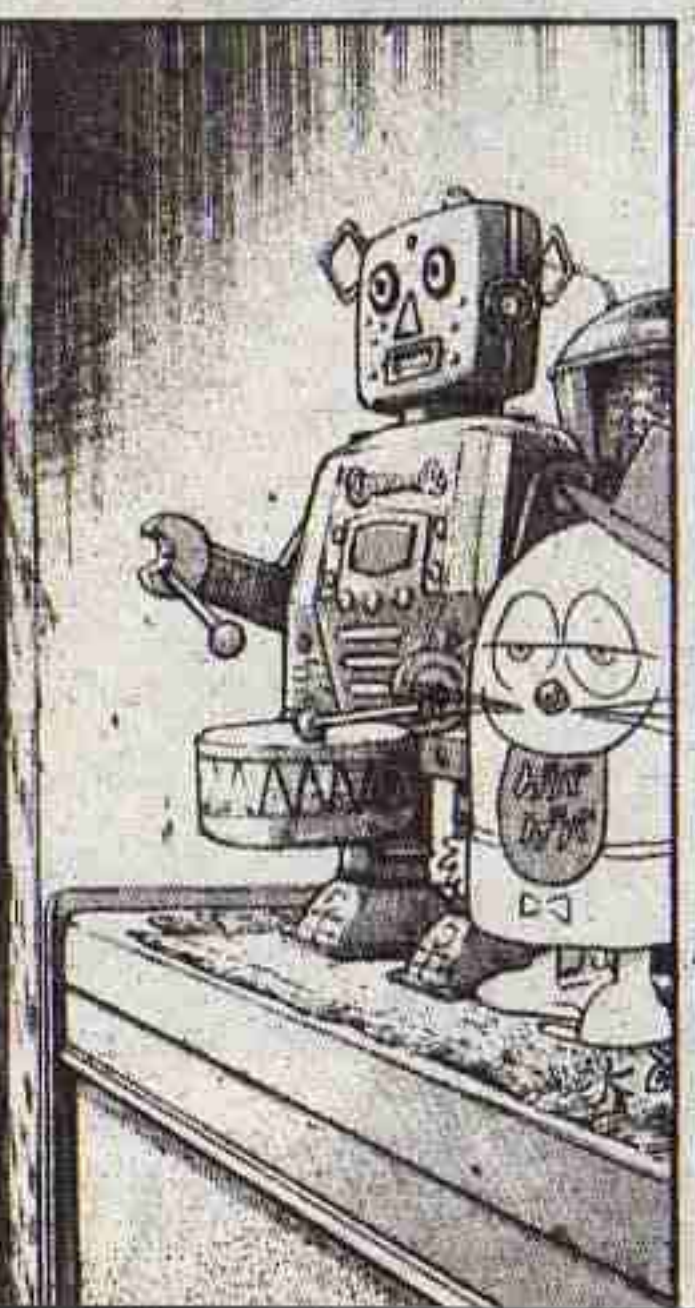
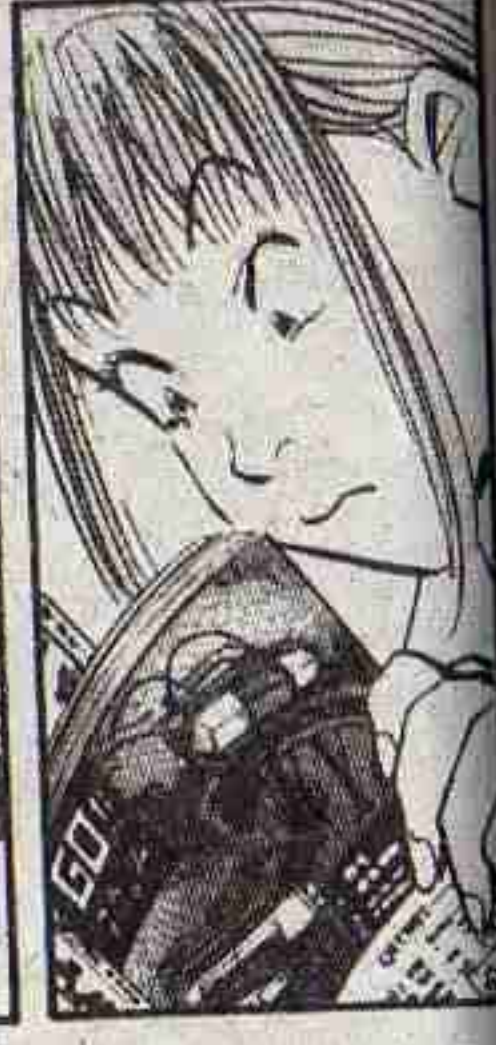
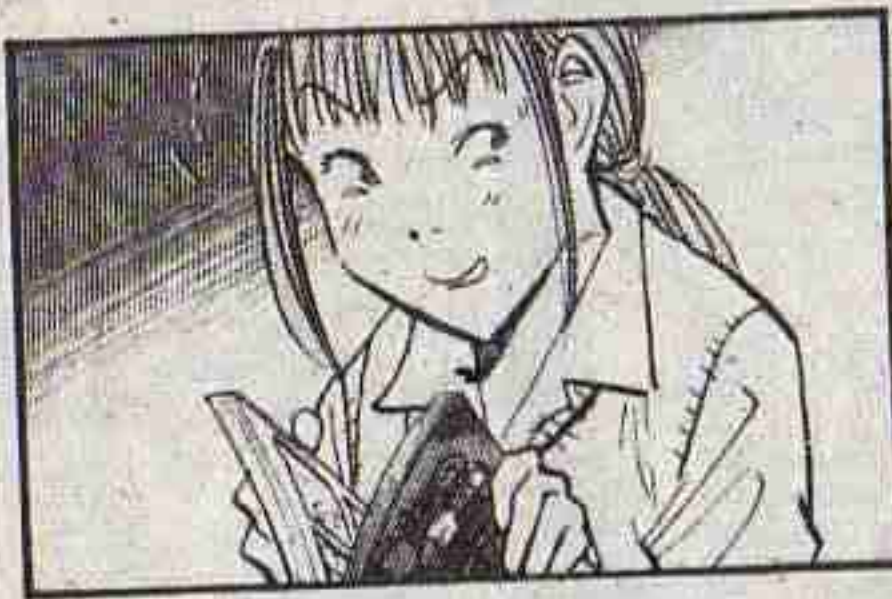
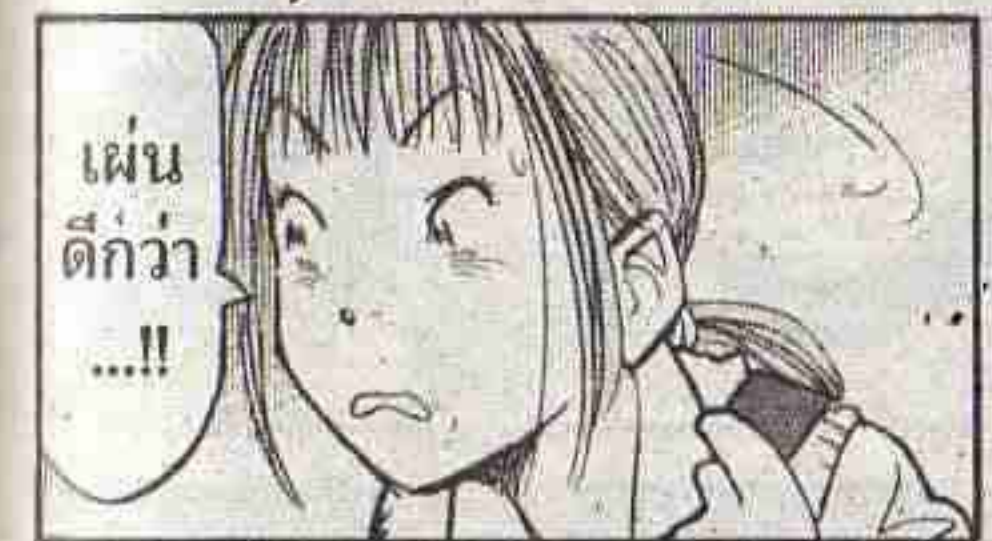
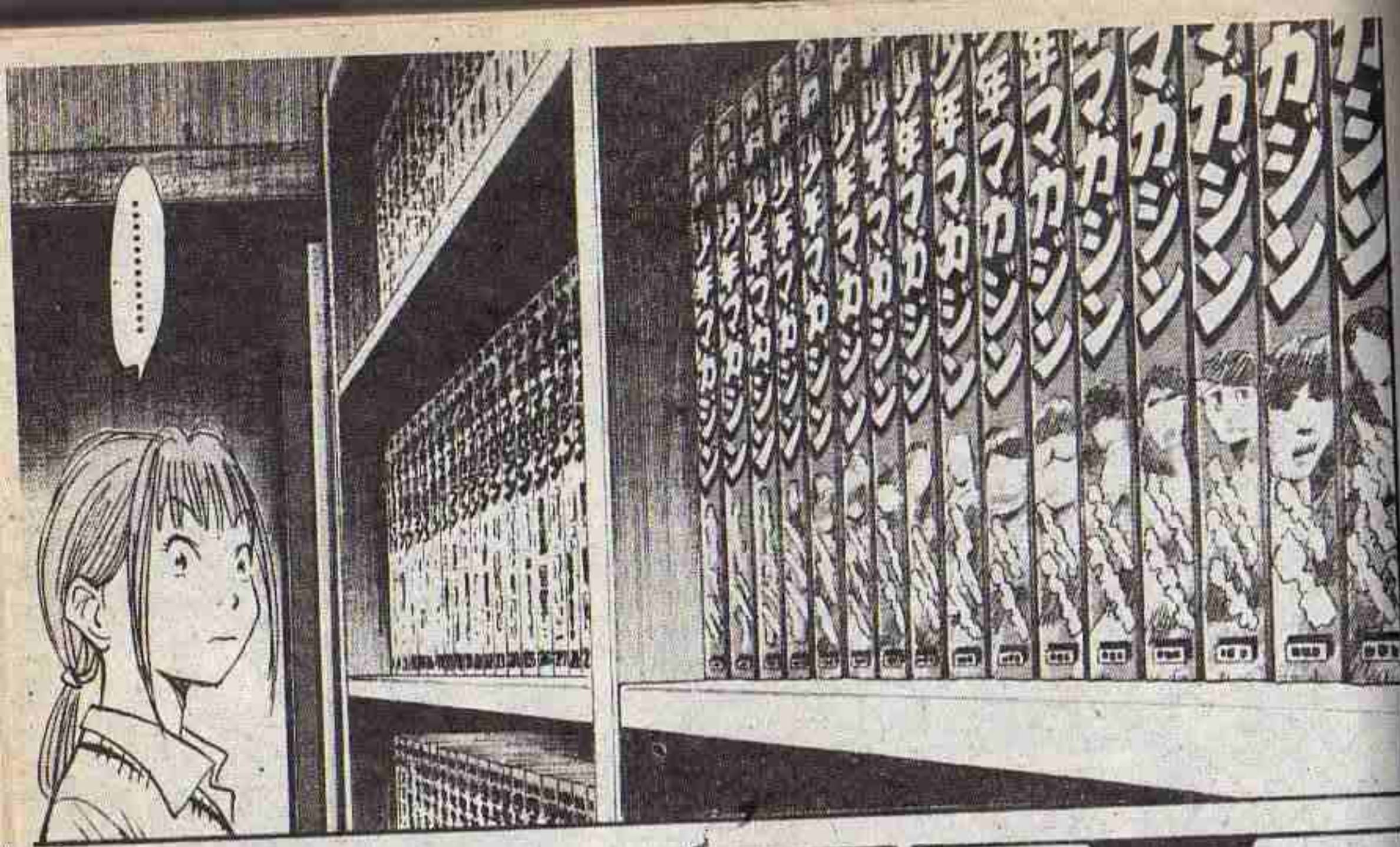
อ๊ะ...ไม่ค๊ะ
มะ...ไม่
เป็นไร...

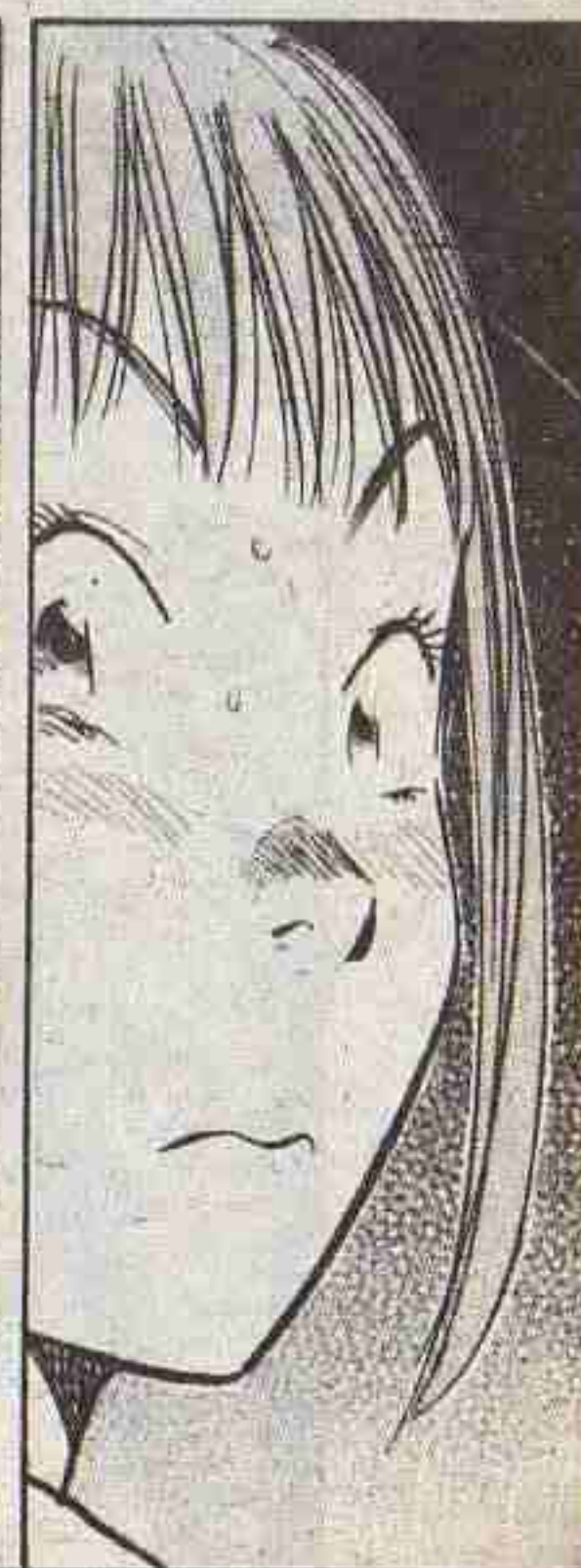
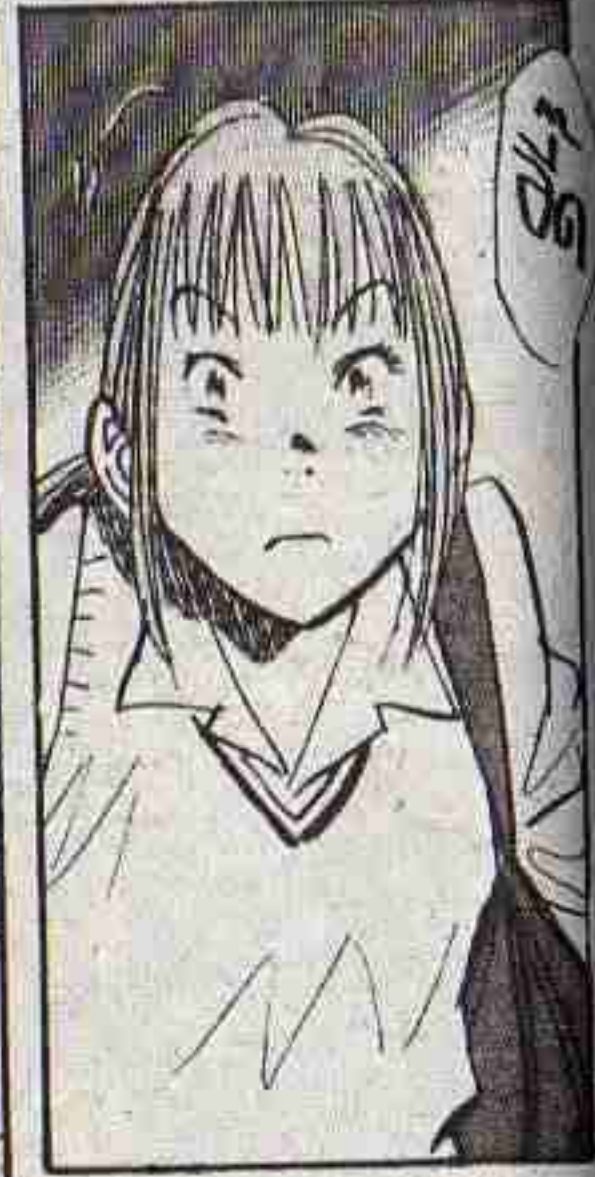
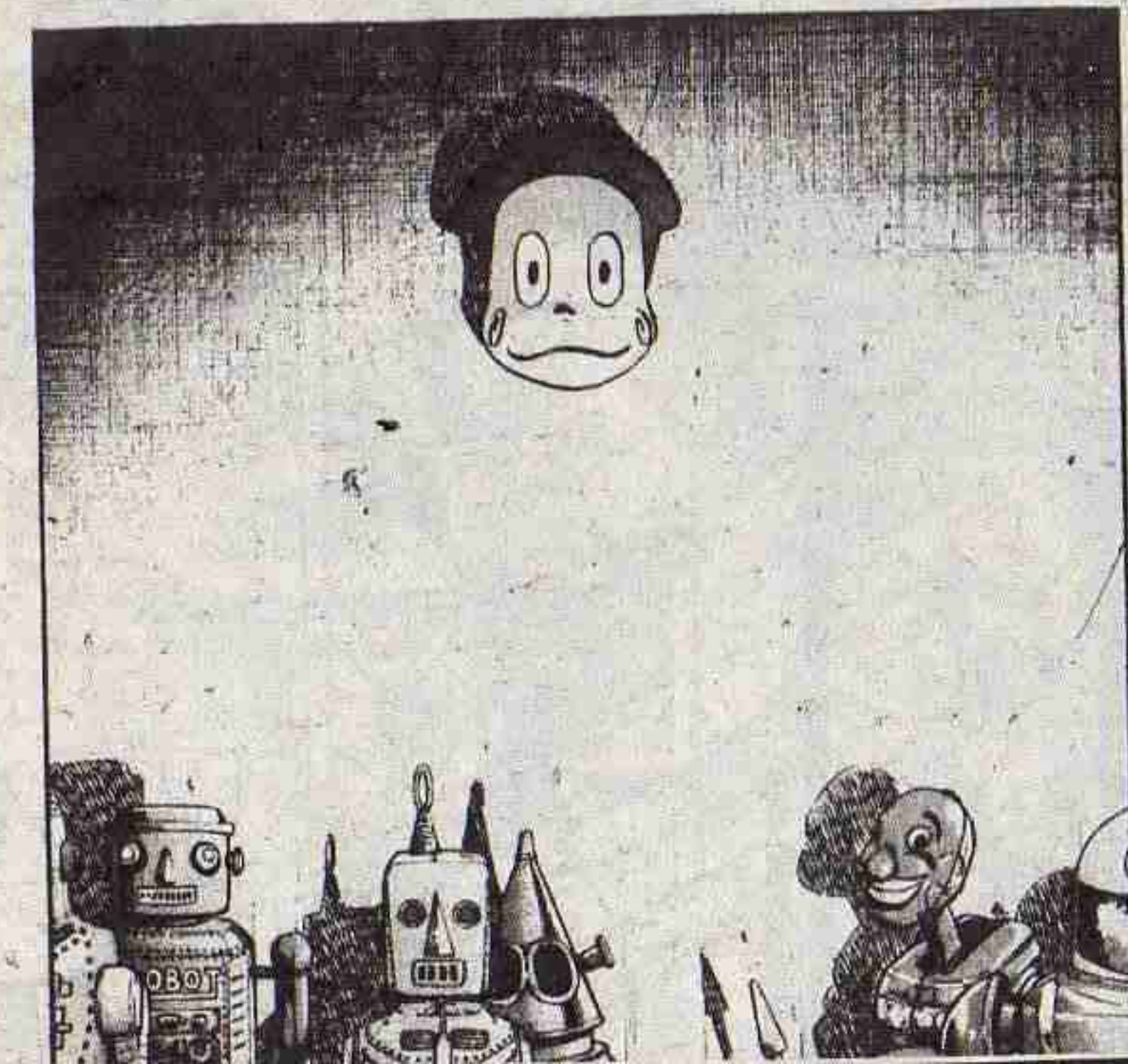
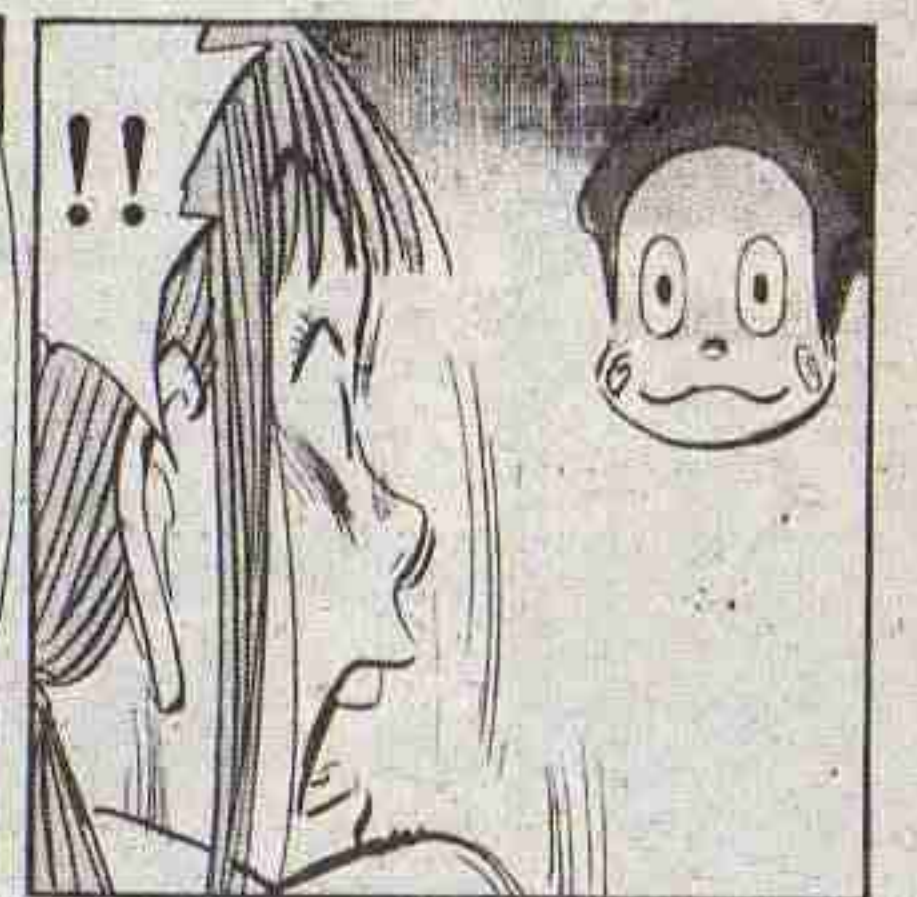
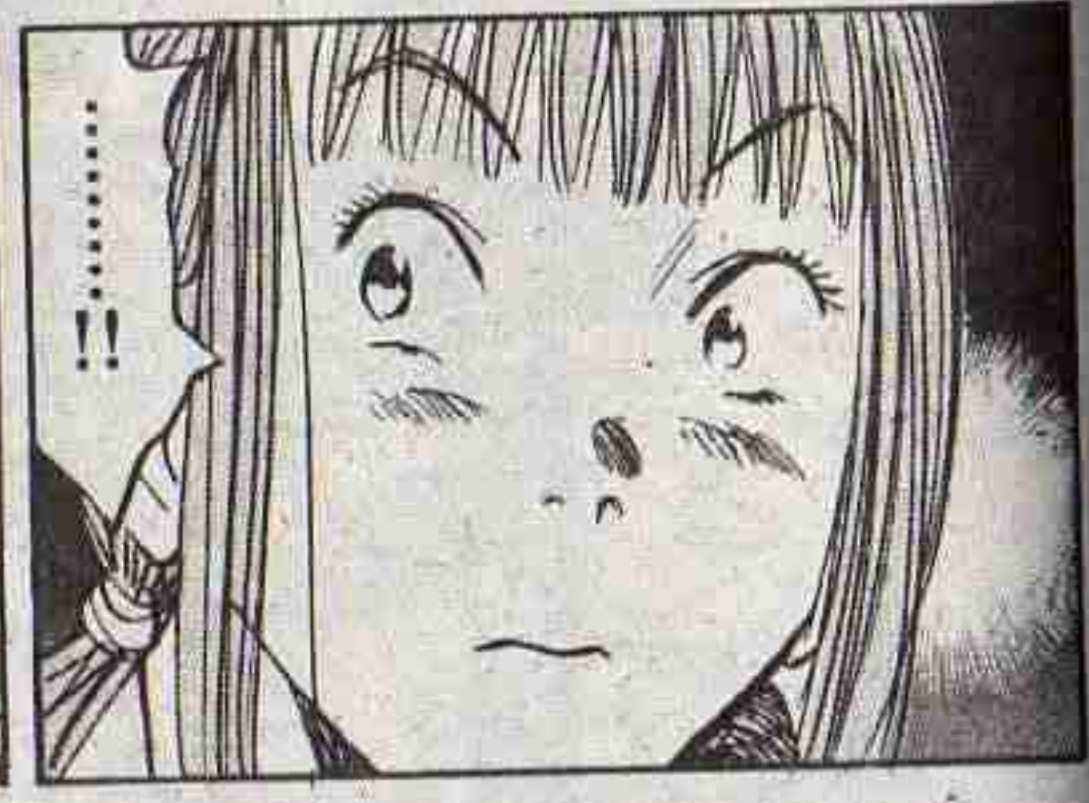
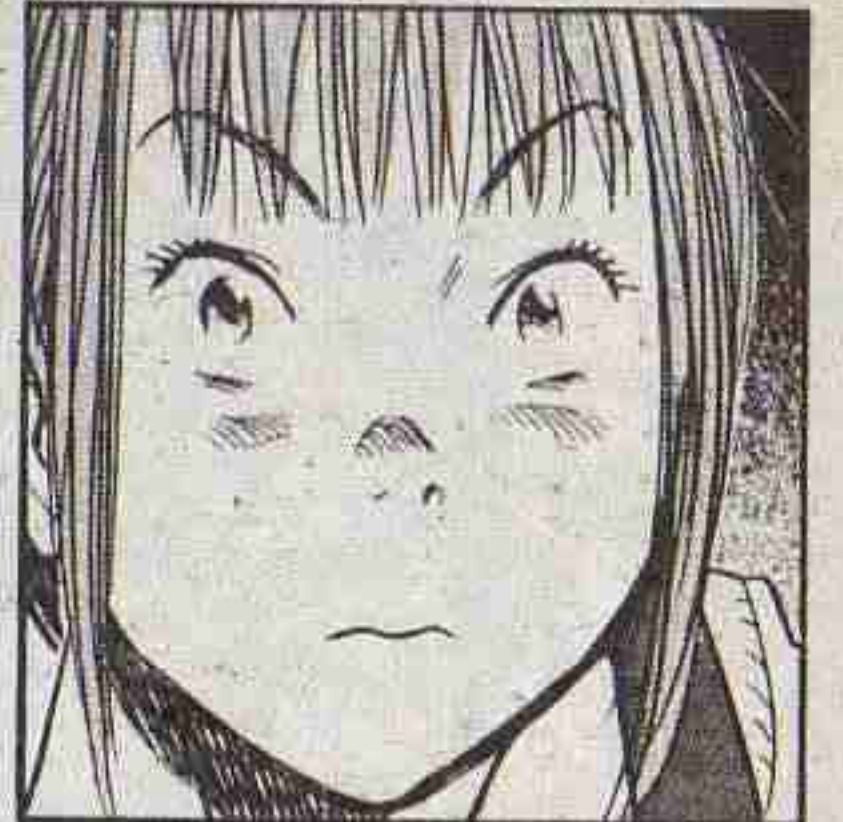
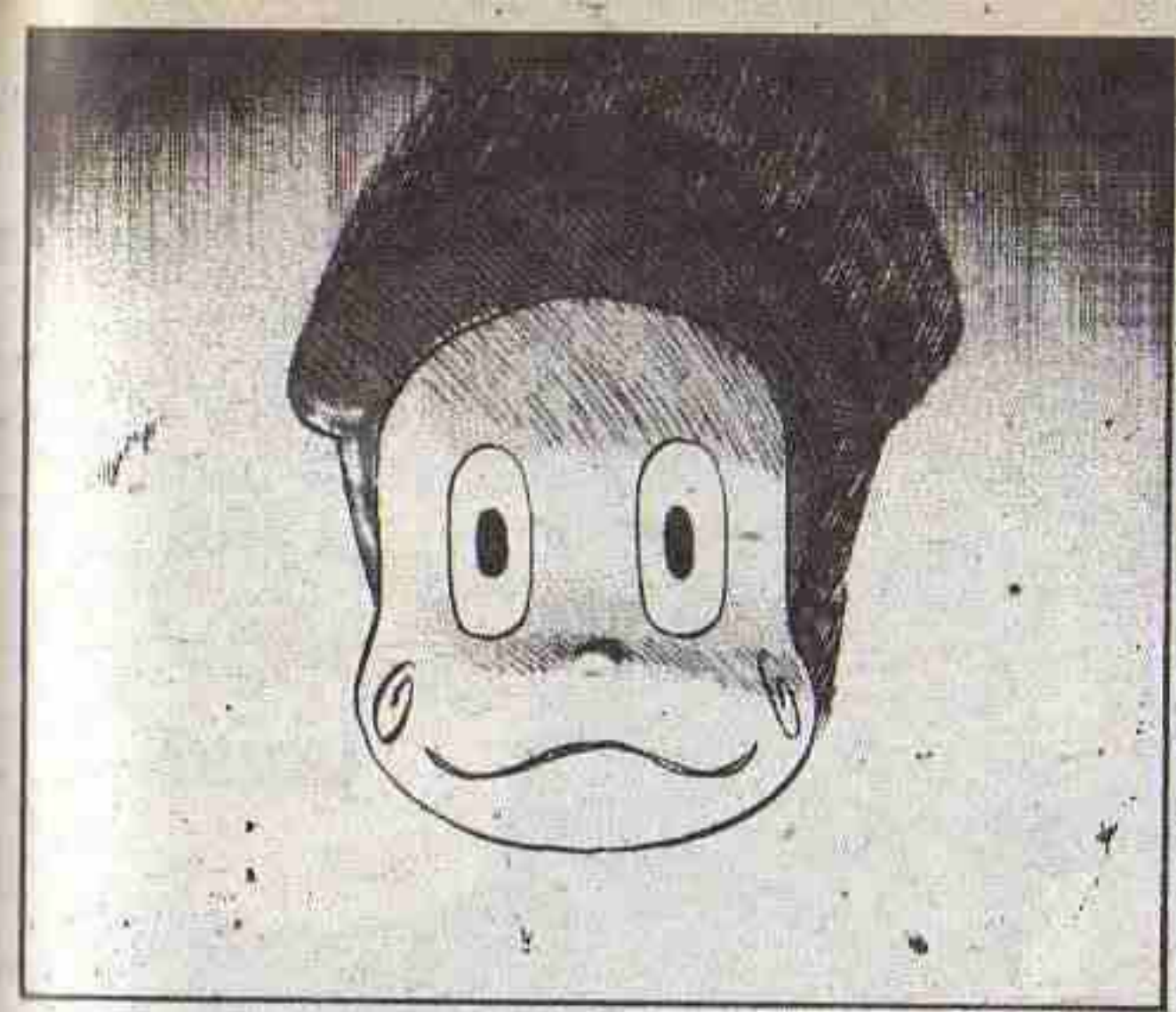
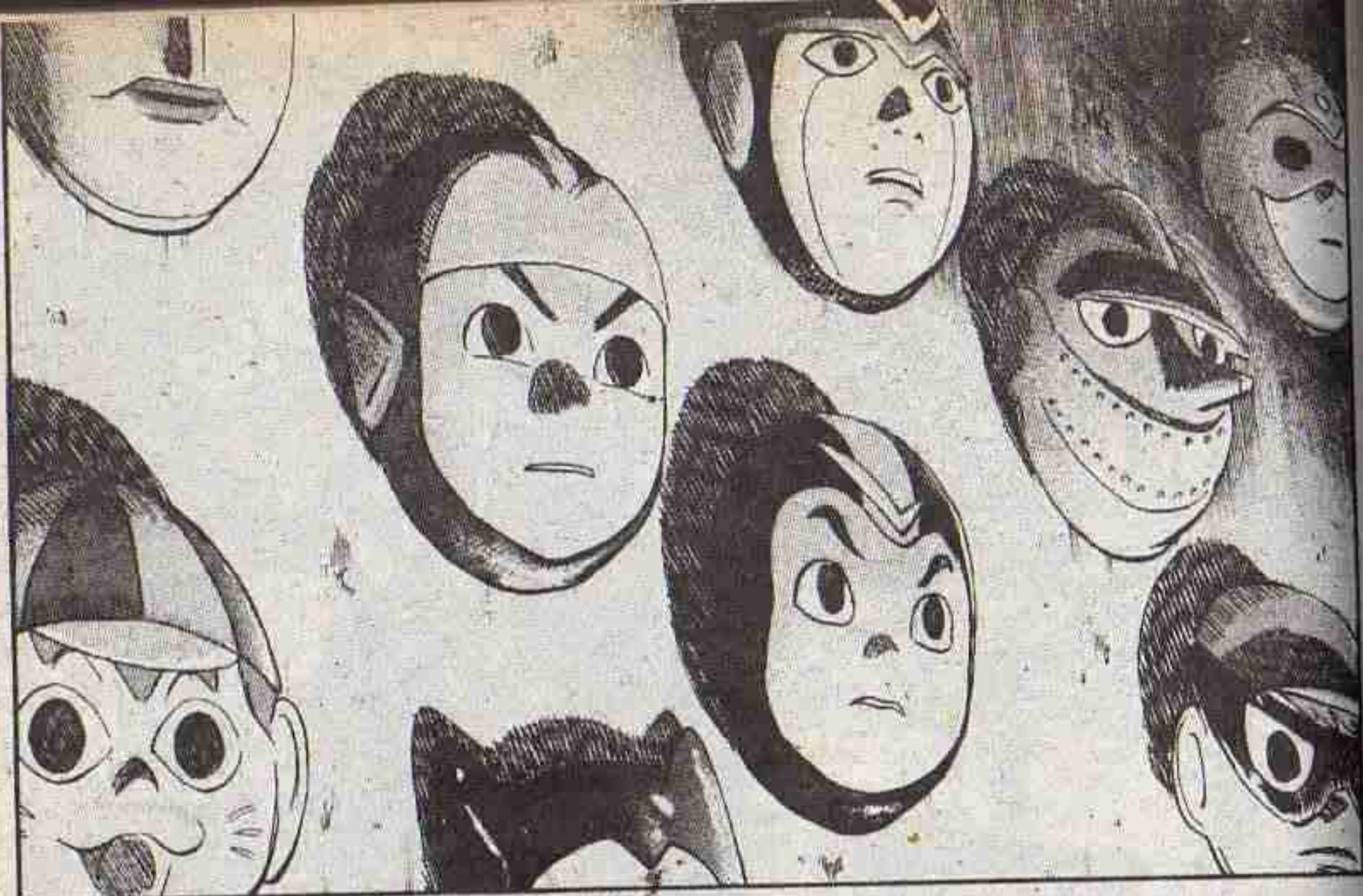
มมนั่นมี
"โซเน็นแมกกาซีน"
กับ
"โซเน็นซันเดย์"
วางอยู่

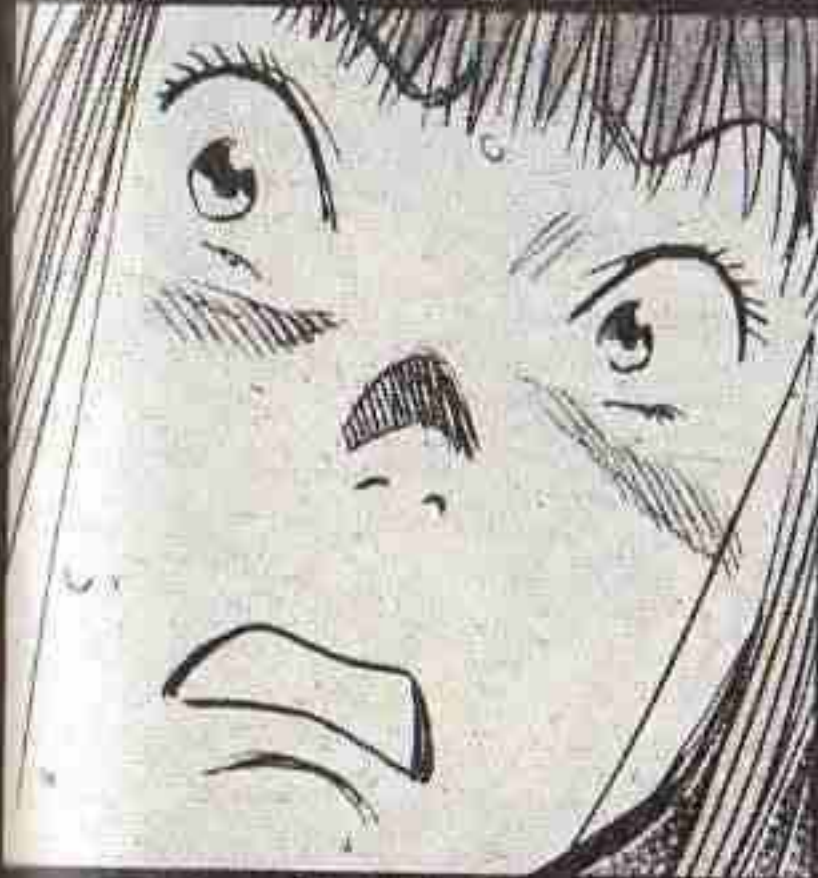
เธอคิดว่า
ฉันคือ
“เพื่อน”
ใช่ไหม?

ในเกม
Virtual Attraction
เธอเห็นหน้าของฉัน
แล้วใช่ไหม?

เธอคิดว่า
ฉันคือ
“เพื่อน”
ใช่ไหม?

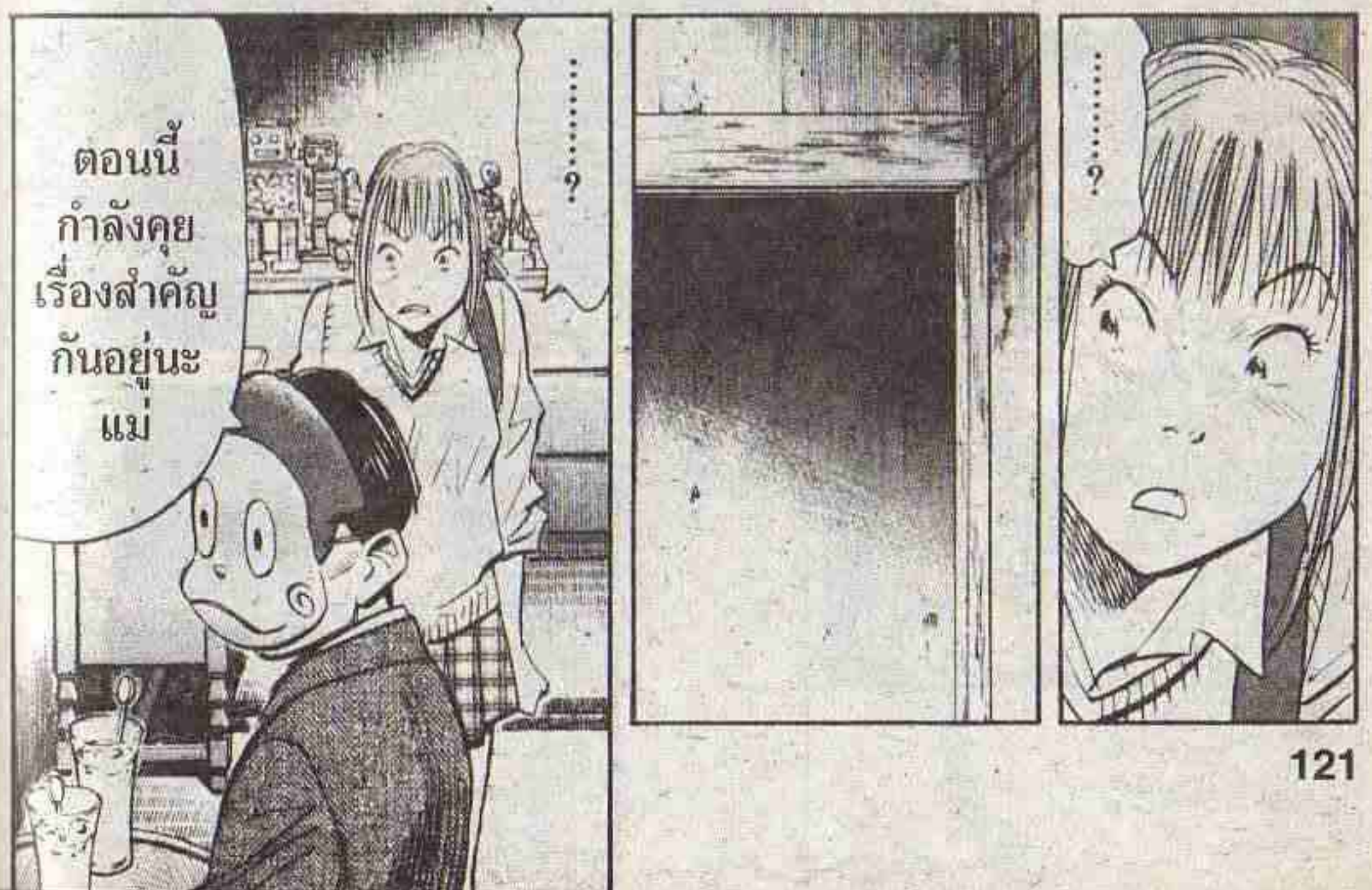
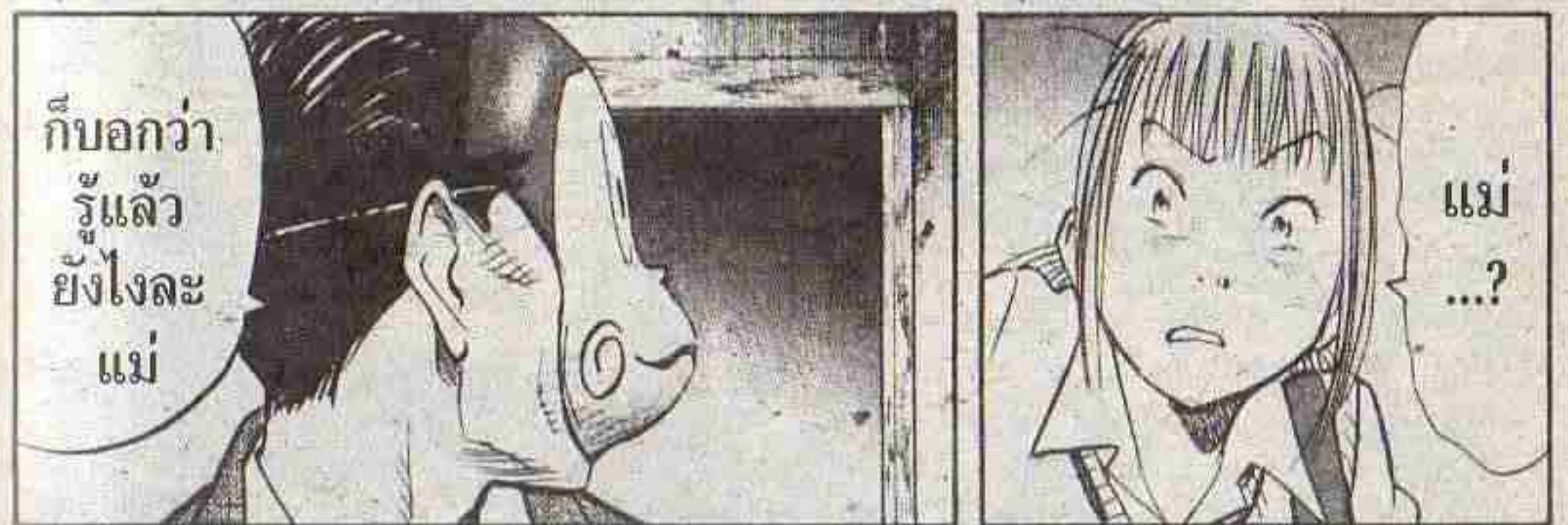
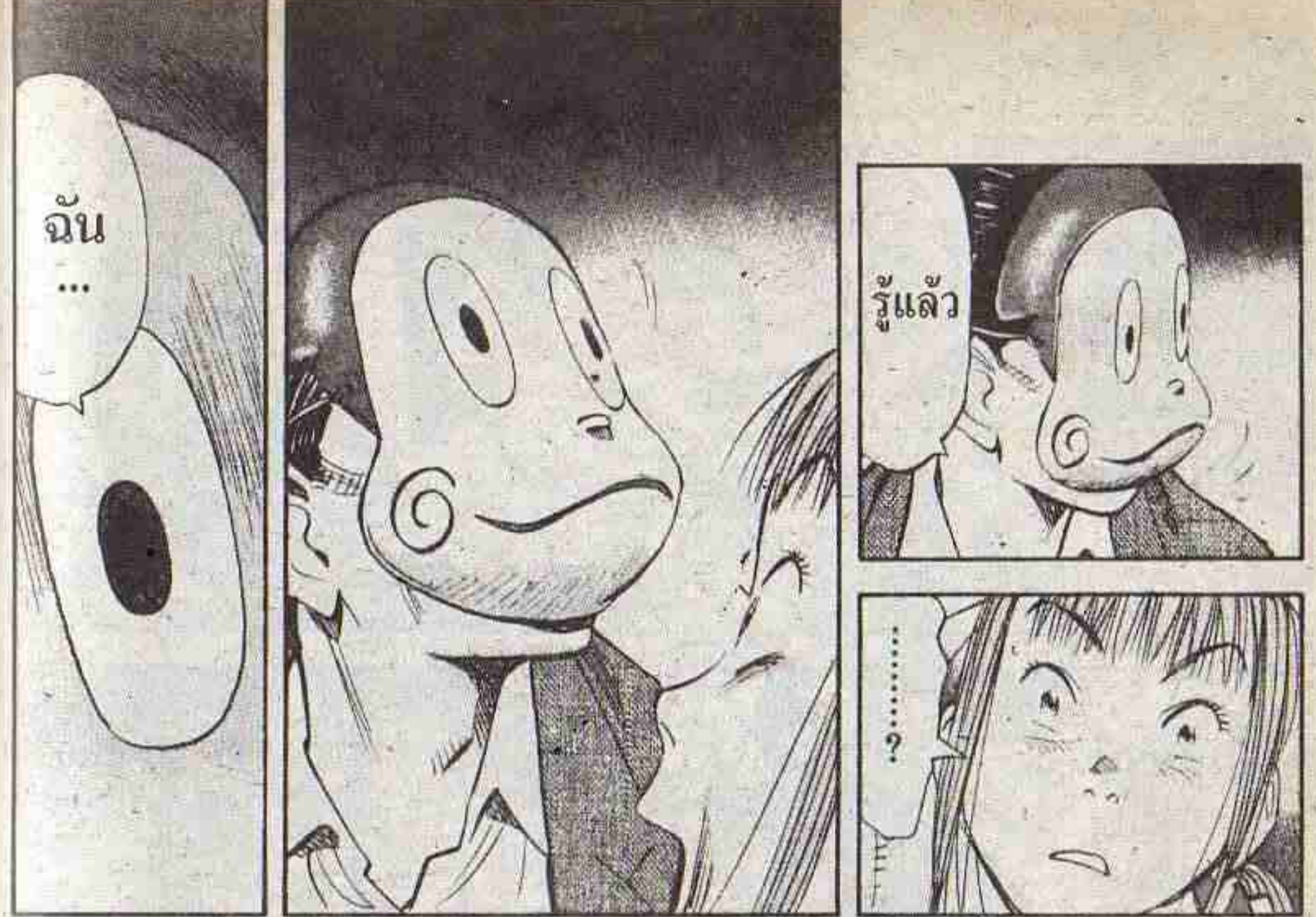
คิดว่า
ฉันเป็น
ต้นเหตุ
ที่ทำให้เกิด
“วันส่งท้ายปีเก่า
นองเลือด
ปี 2000”
ใช่ไหม?

ตอนที่ 7 พืชมพำ

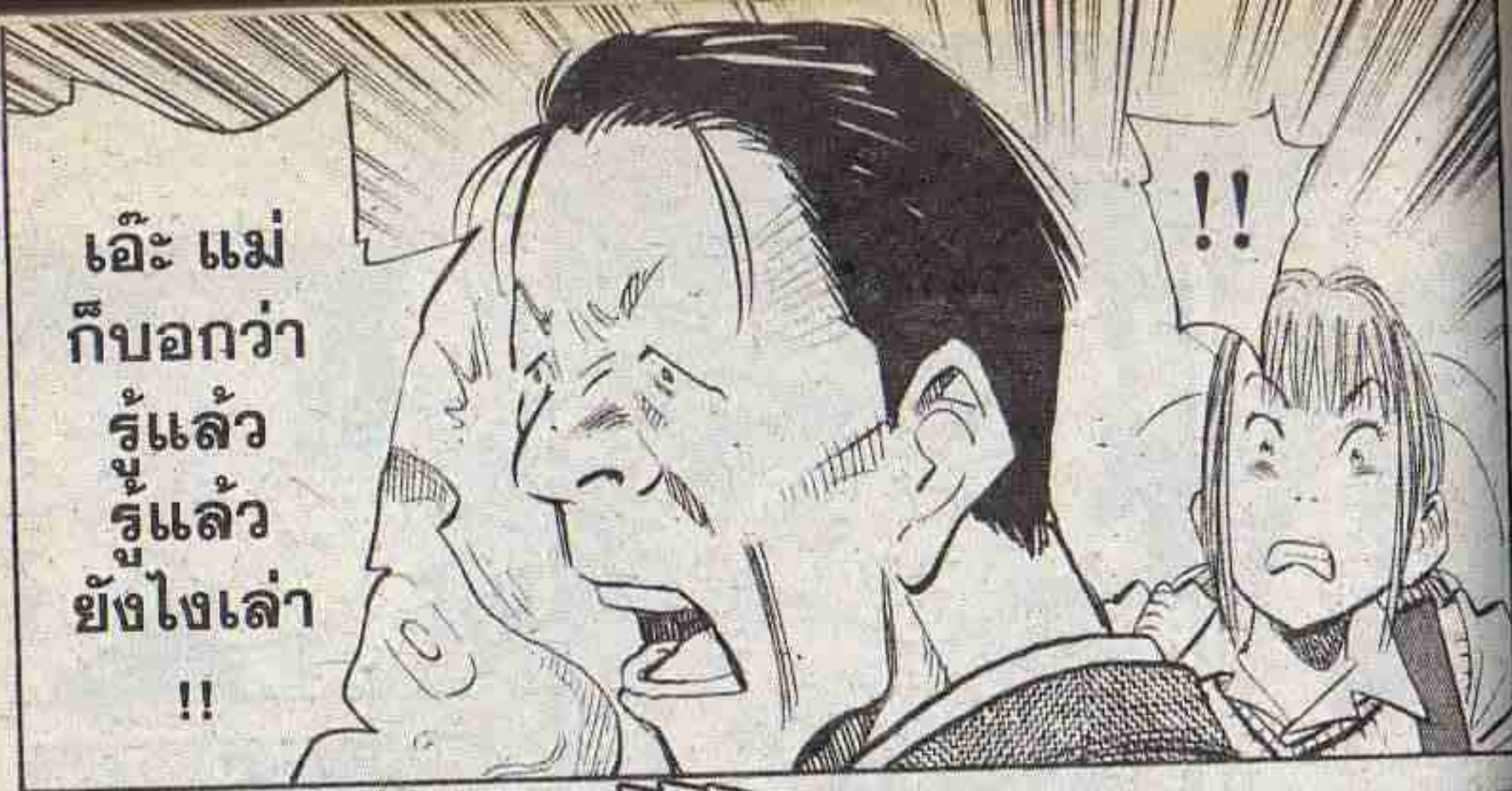

คิดว่า
ฉันเป็น
คนข่าผู้คน
มากมาย
ใช่มั้ย?

ตอนที่ 7
พินพ่า

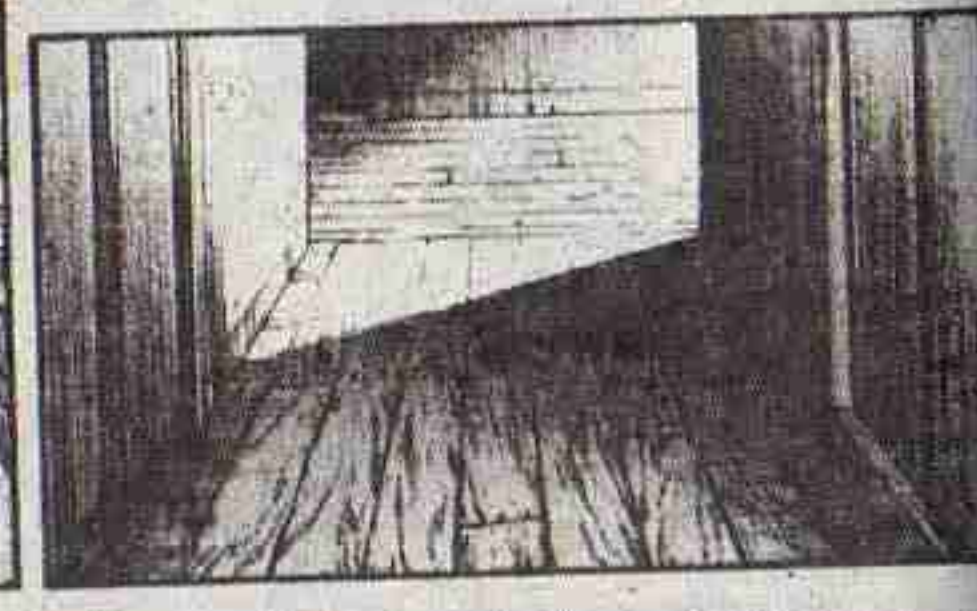

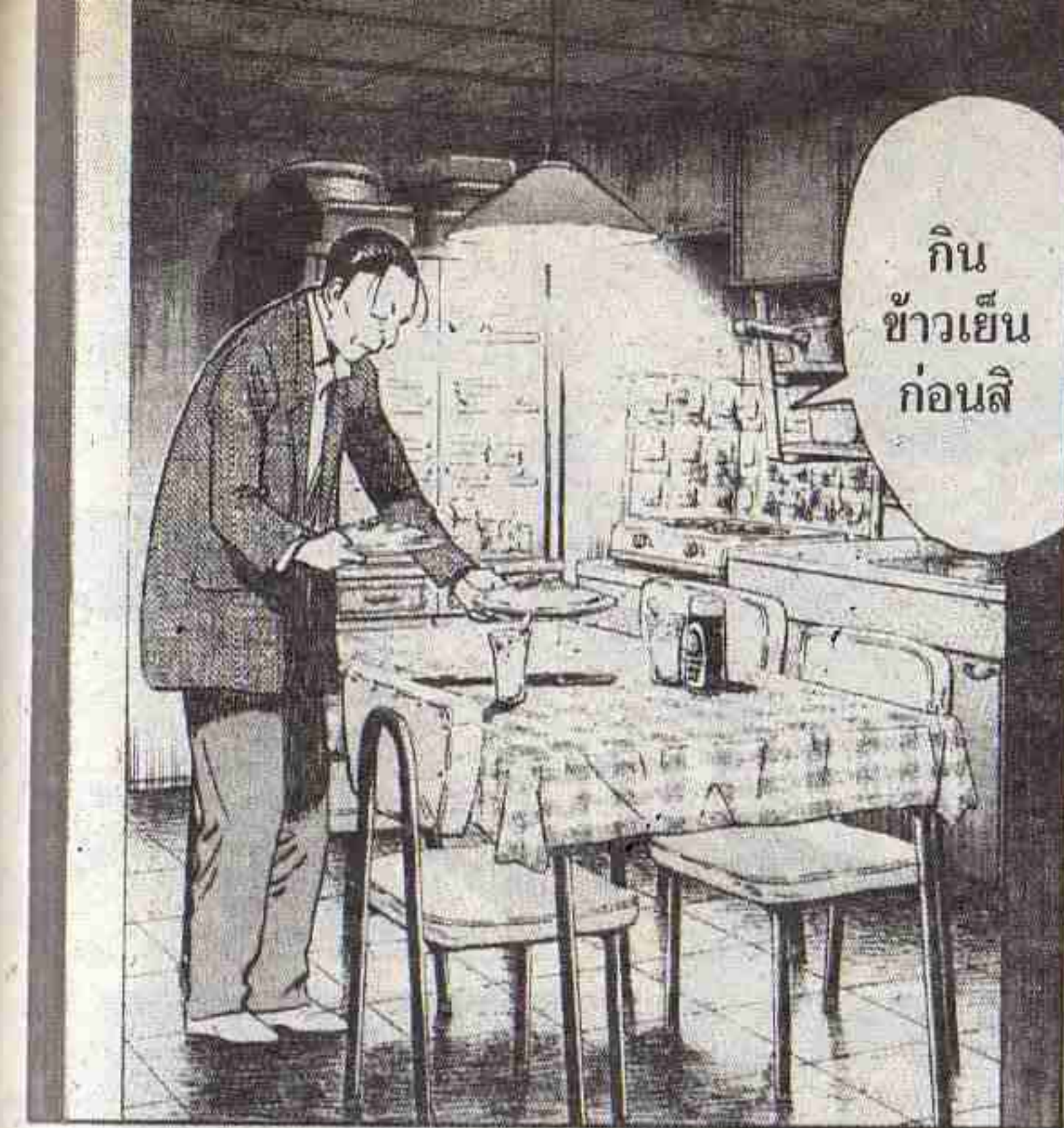
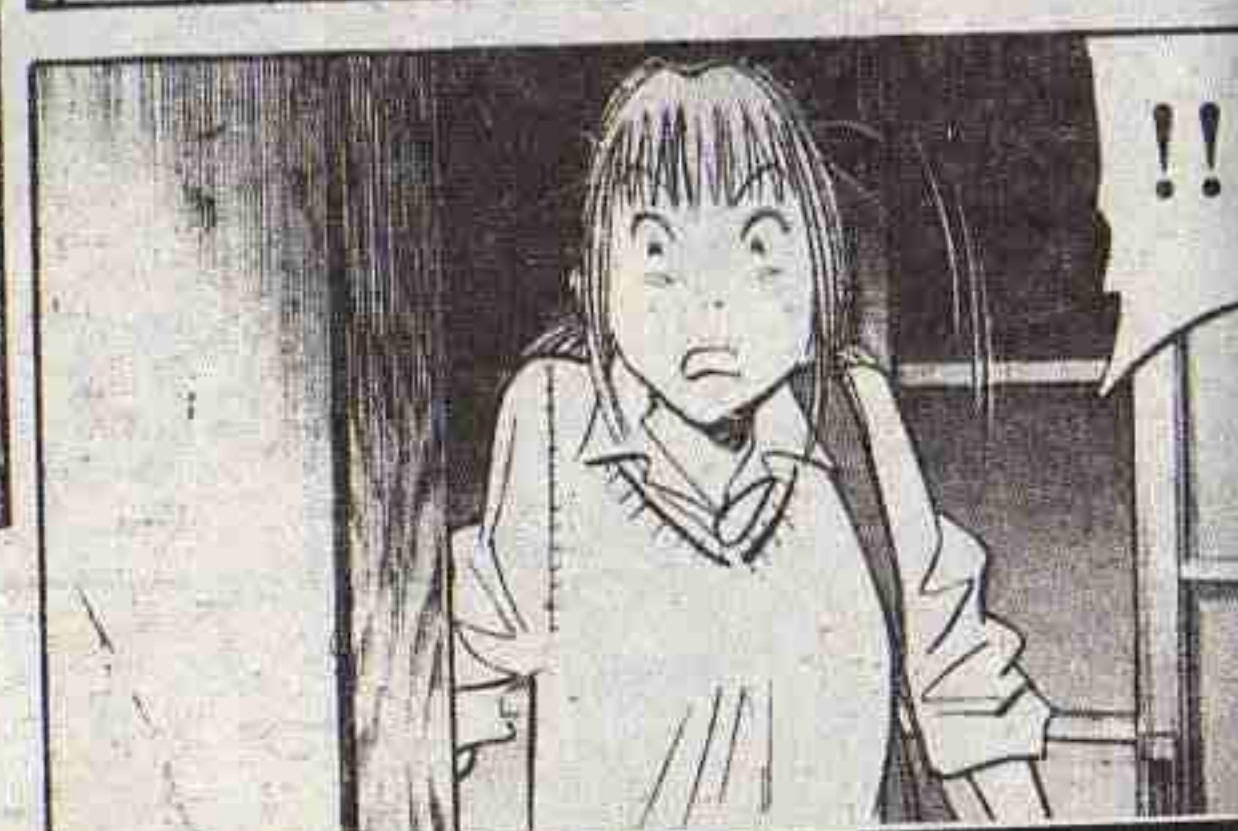
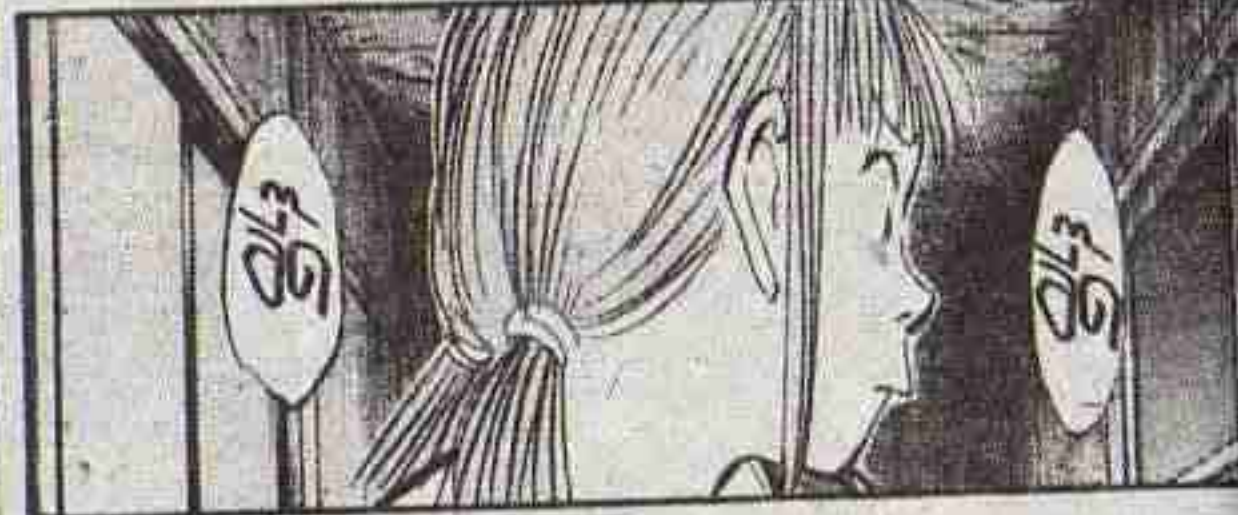
เอ๊ะ แม่
ก็บอกว่า
รู้แล้ว
รู้แล้ว
ยังงี้เล่า
!!

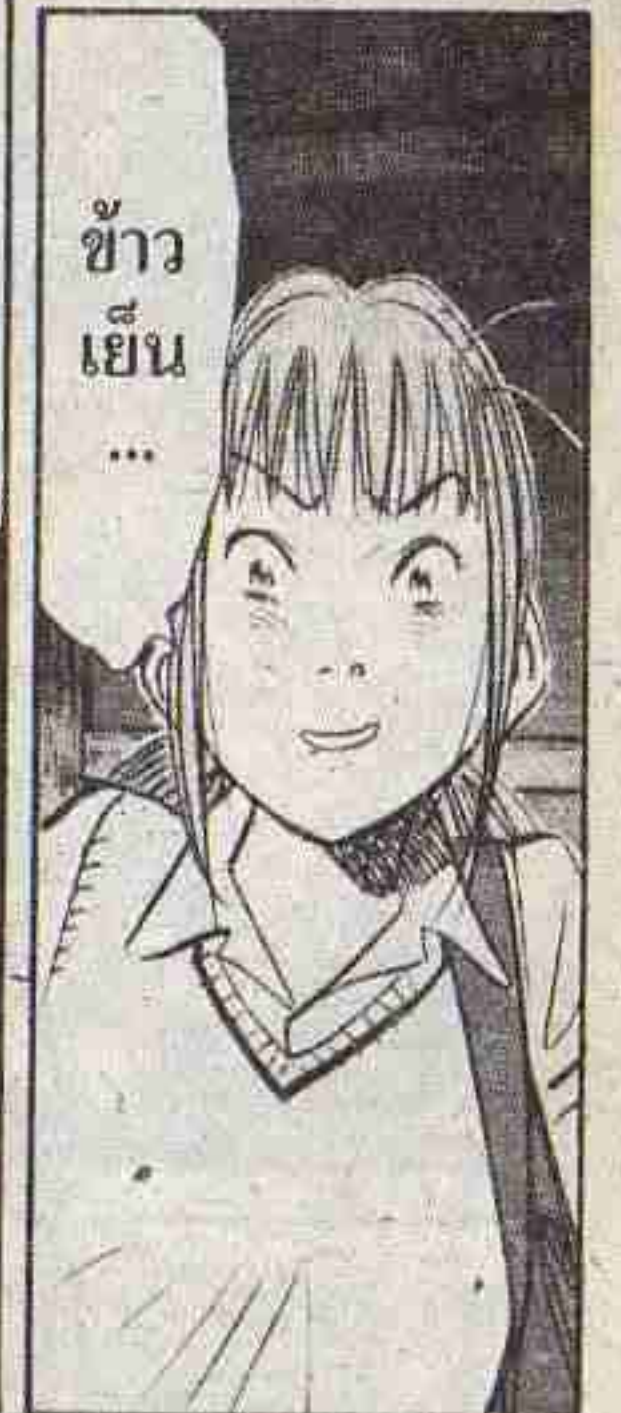
ไปได้ขวนี้
แหละ!!
โธ่เอ๊ย
น่ารำคาญ
ชะมัด!!

เรียก
ใคร
แม่...?

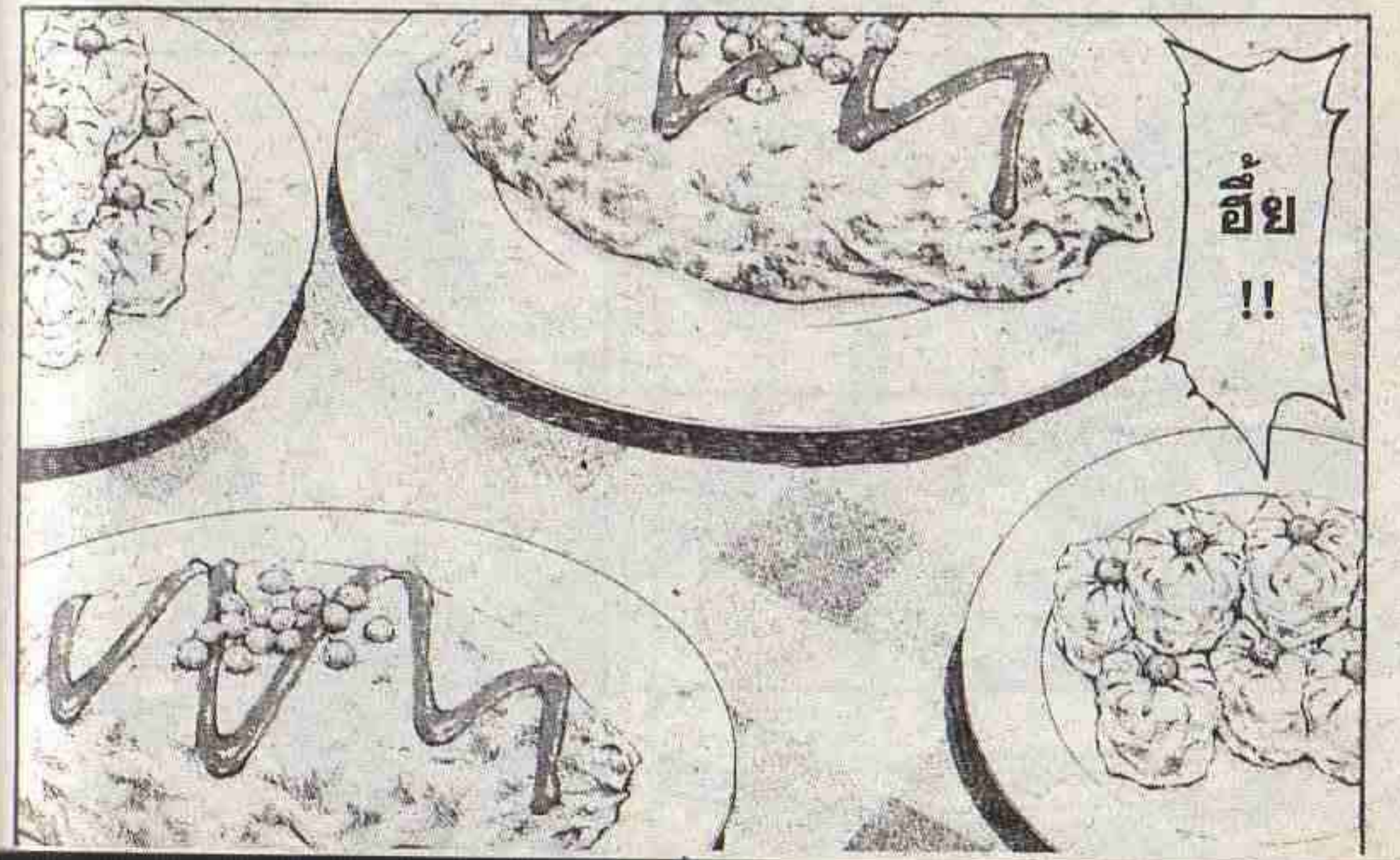
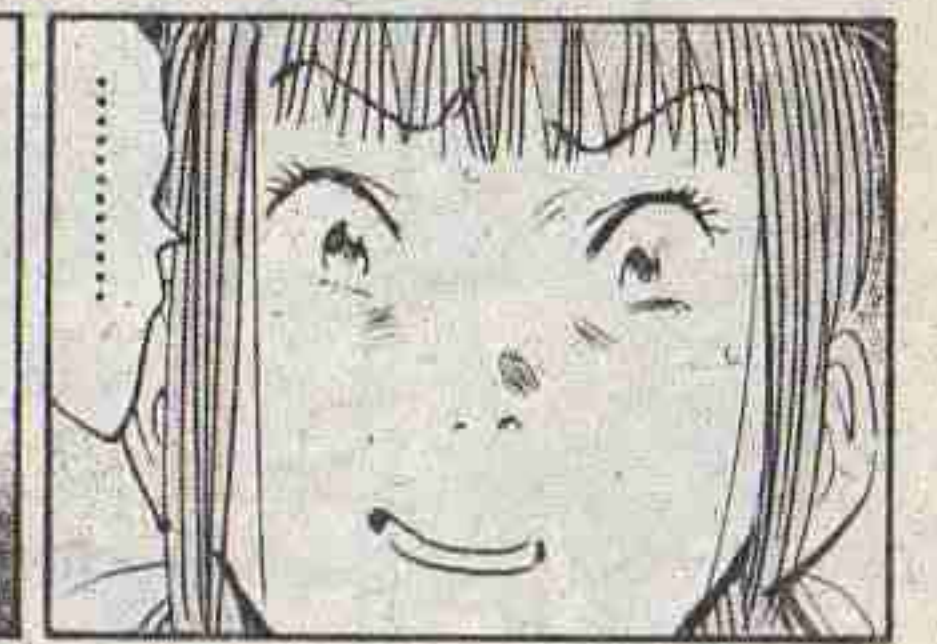
กิน
ข้าวเย็น
ก่อนสิ

ข้าว
เย็น
...

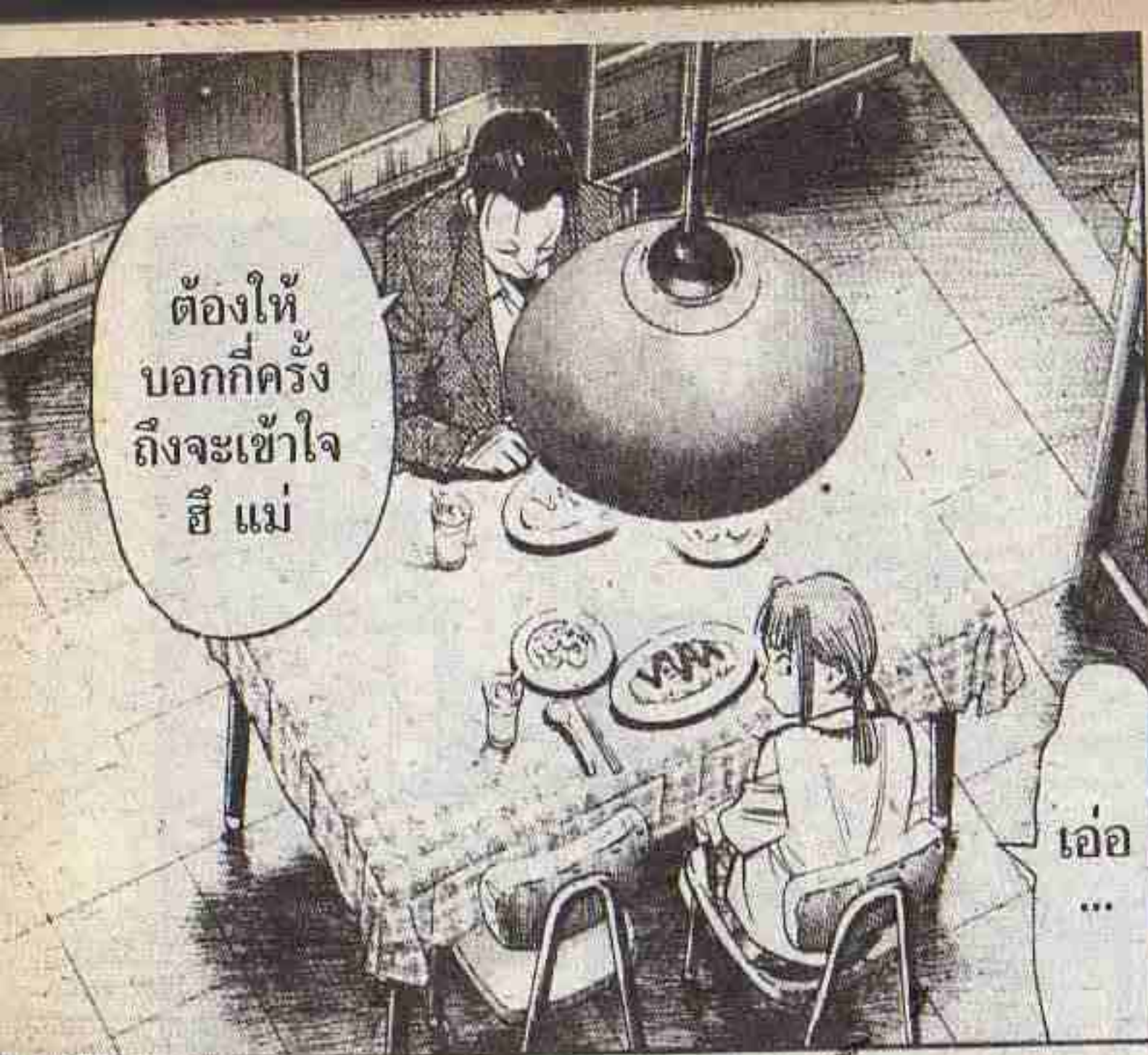

กินน่า

อึ้ง
!!

ต้องให้
บอกอีกครั้ง
ถึงจะเข้าใจ
ซี แม่

เอ่อ
...

เรียก
ใคร
อะ...

เอาไว้ใน
จานของเธอ
ได้มั๊ย?

เธอเป็น
คนดี
?

หรือว่า
คนเลว
?

ทา
?

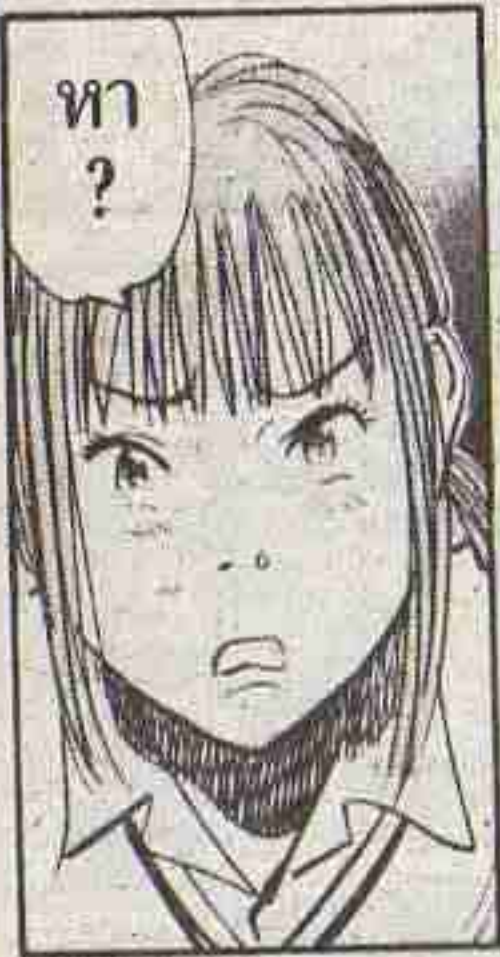

บะ...
แบบ
ไทหนะ
เธอ
...

คนดี
มั๊ย?

แบบไทหนะ...
คนดี?
หรือ
คนเลว?

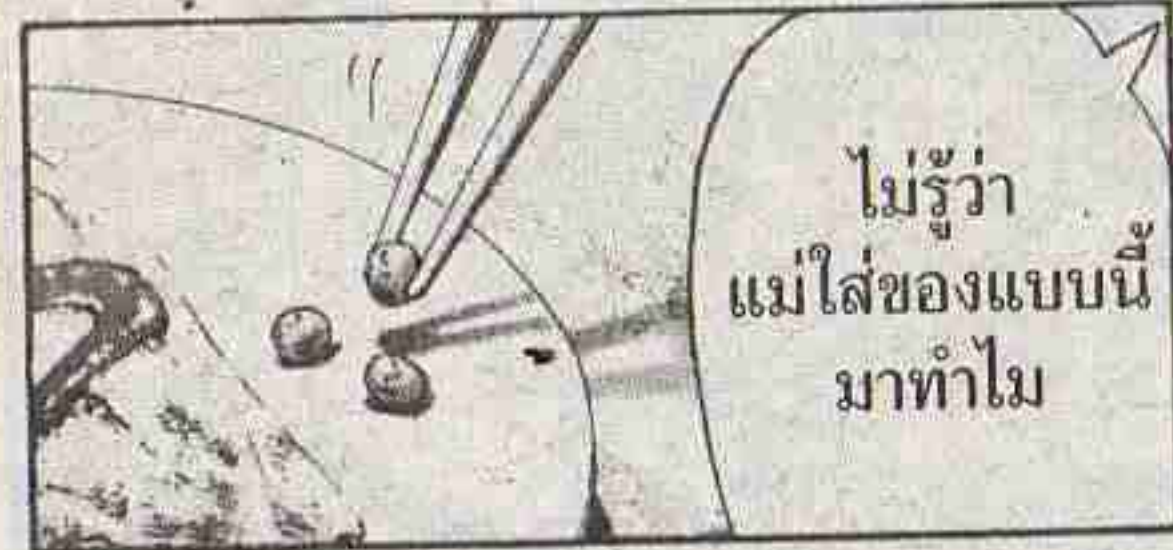
ทา
?

ทั้งข้าวห่อไข่
ทั้งขนมจีบ
มีแต่ถั่วลิ้นเตา

ฉันเกลียด
ถั่วลิ้นเตา
ที่สุด

ไม่รู้ว่
แม่ใส่ของแบบนี้
มาทำไม

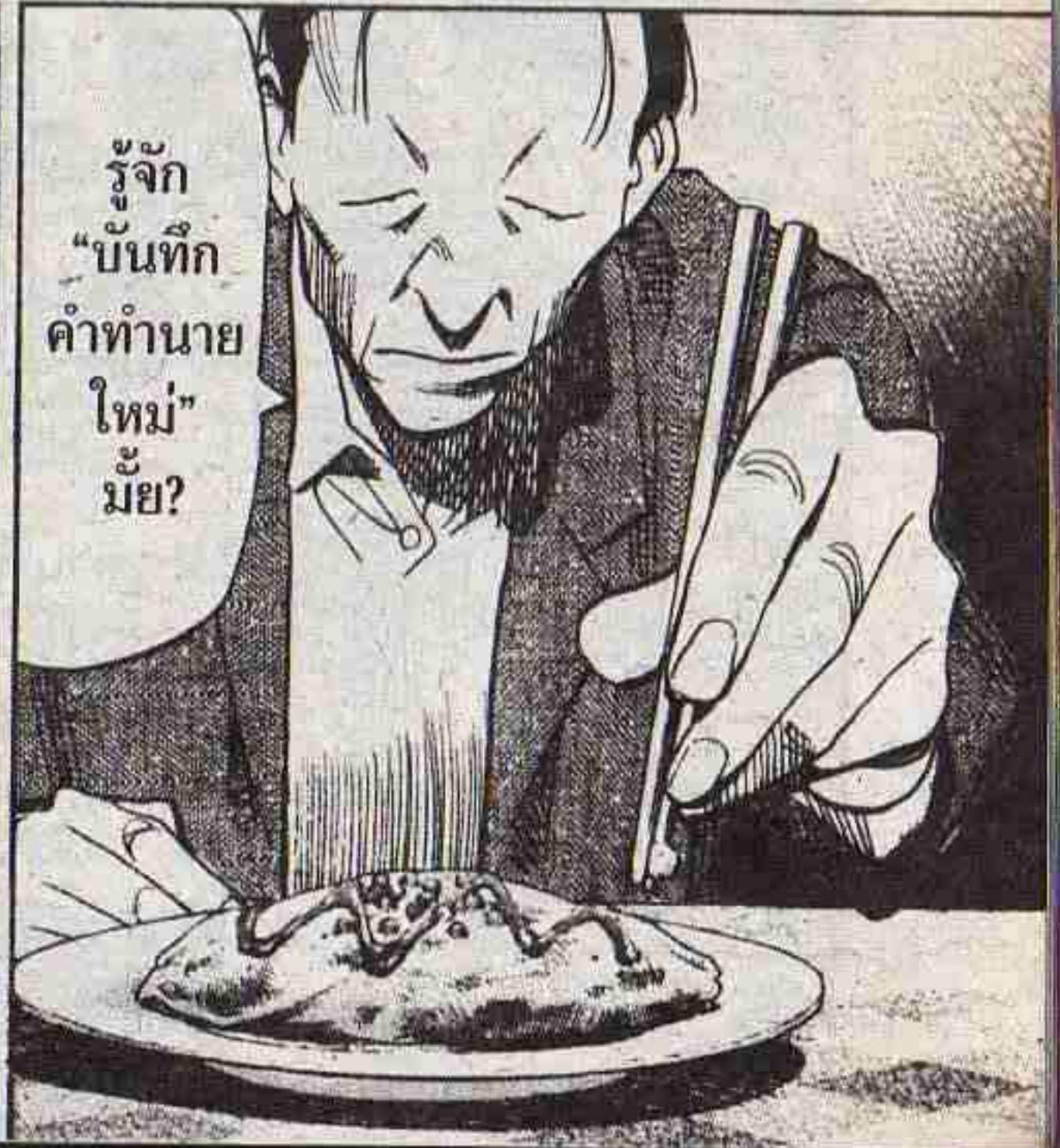

คะ...
คะ!!

คนของ
พวกนั้น
เธอ?

หรือว่า
คนของ
พวกนี้
?

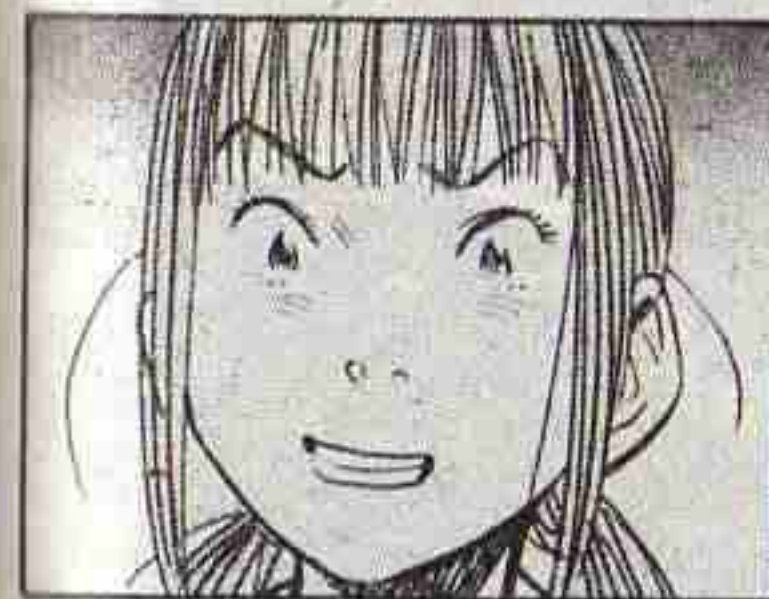
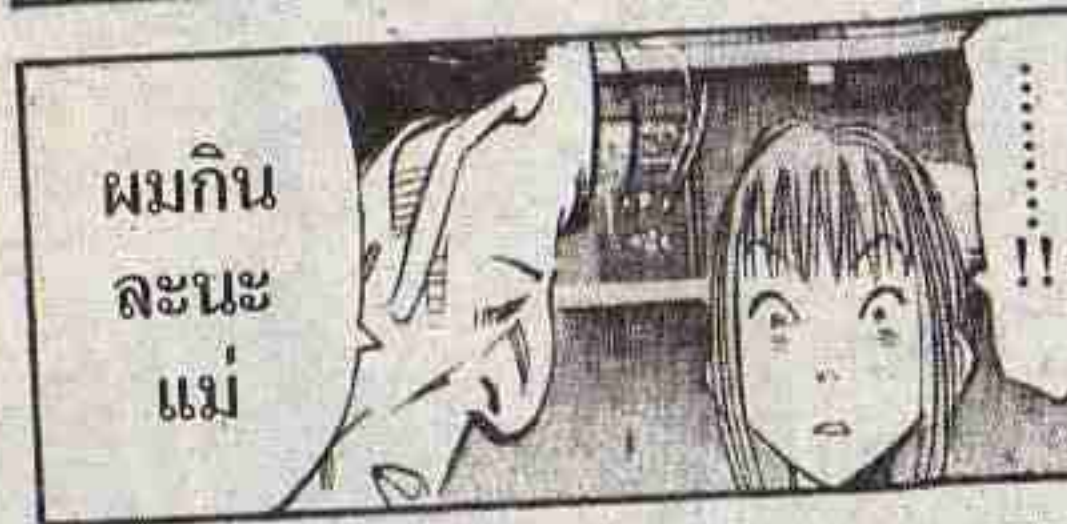
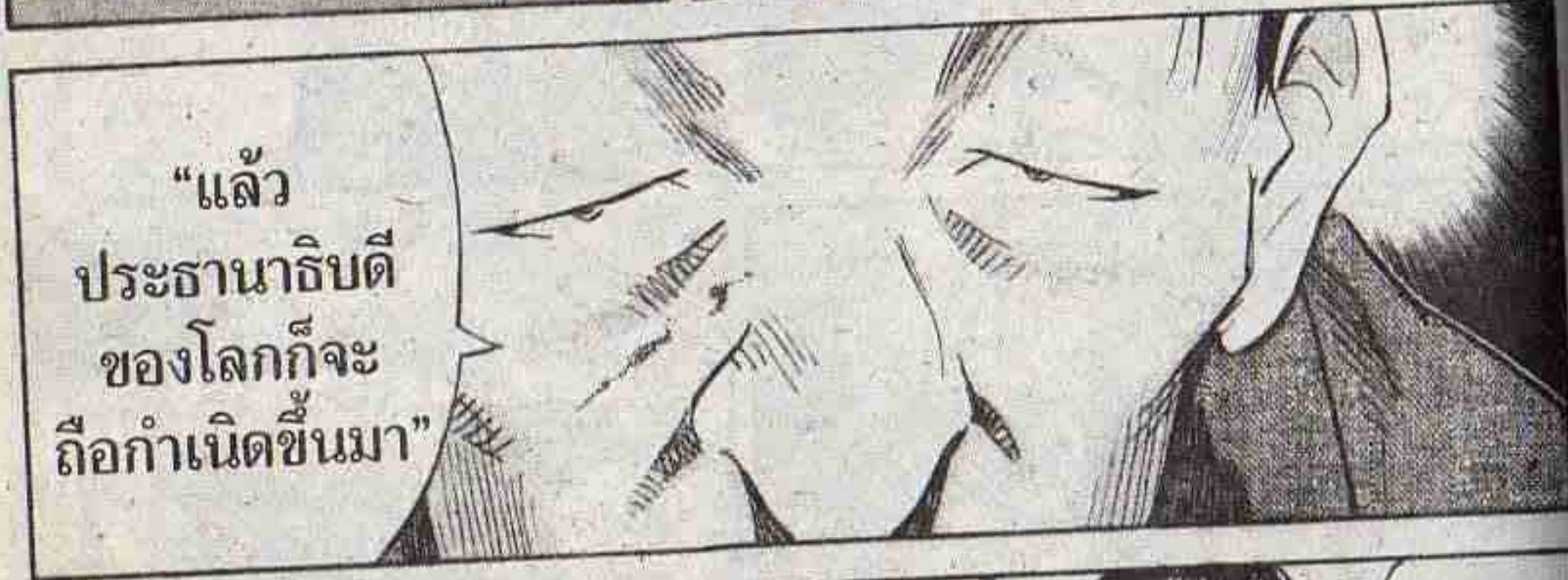

รู้จัก
“บันทึก
คำทำนาย
ใหม่”
มั๊ย?

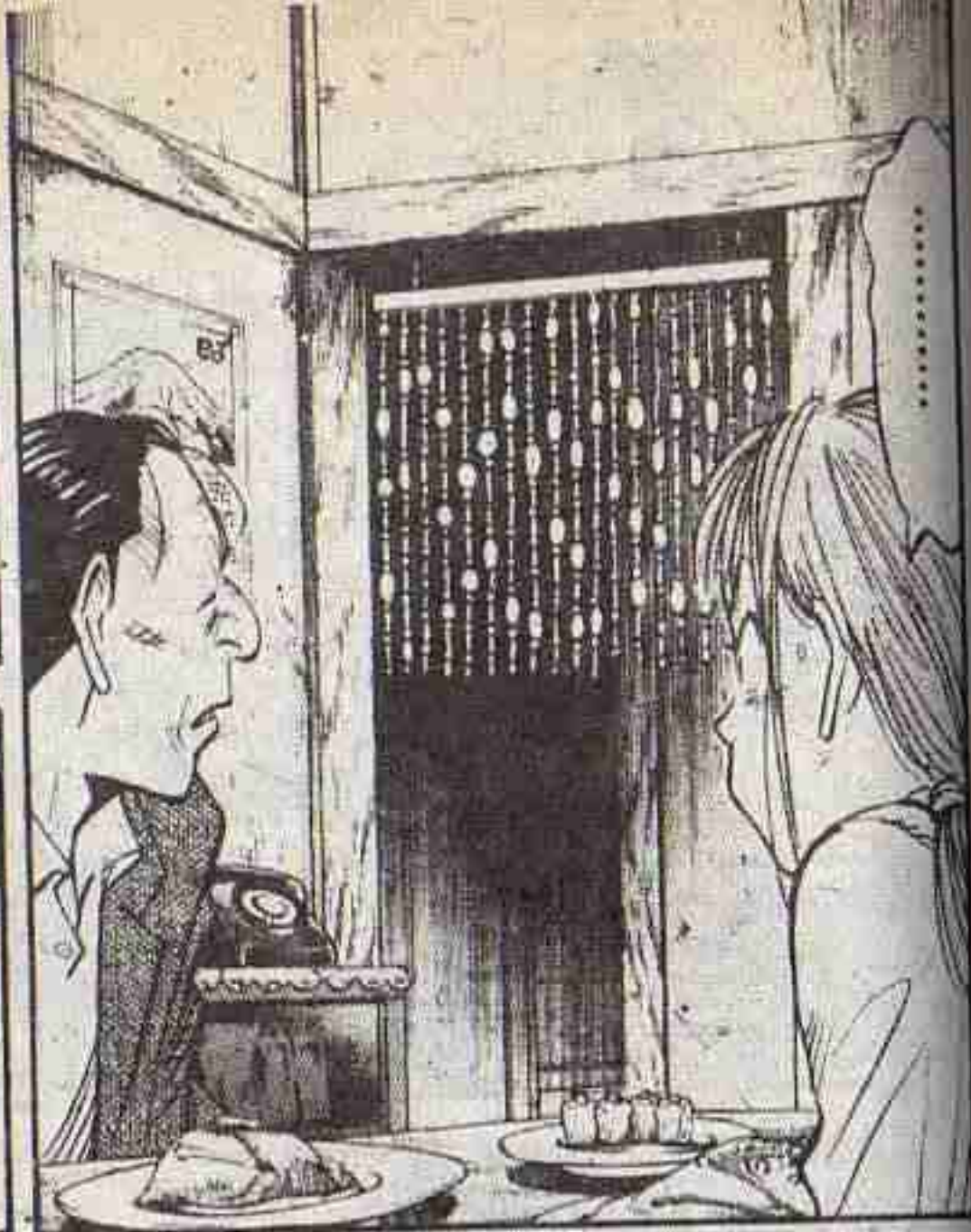
พวกนั้น
พวกนี้
มันพวกไท
นะ...

กำลังคุยเรื่อง
สำคัญที่ไร
ชอบเป็น
แบบนี้อยู่เรื่อย
!!

ทุกทีเลย
ทุกทีเลย
ทุกทีเลย
...!!

รู้แล้ว
น่า!!
จะไป
เดี๋ยวนี้
แหละ!!

อะ
แฮ่ม

RRRR

ฮัลโหล
ขาดะ
พูดครับ

อ๊ะ...
อาจารย์
ใหญ่

อา
จารย์
ใหญ่
....!!

ครับ...
ครับ...

'69
โคอิซุมิ
ม.5
ห้อง B
หรือครับ
...?

!!

เอ
ไม่ทราบ
สิครับ

'69
ใช้ครับ
เธอเป็นลม
ในช่วงเรียน
ของผม
แล้วก็ไปที่ห้อง
พยาบาล
แต่หลังจากนั้น
ก็ไม่ได้พบ
อีกเลย...

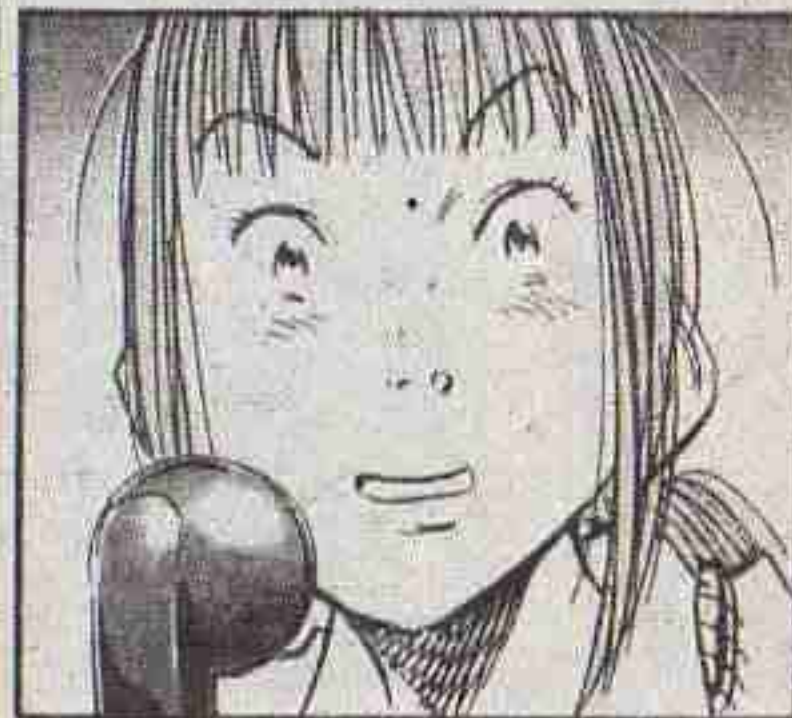

อาจารย์
ใหญ่คะ!!
หนูเองคะ!!
โคอิซุมิ
เคียวโกะ
!!

ถ้า
บอกไป
ซะแล้ว

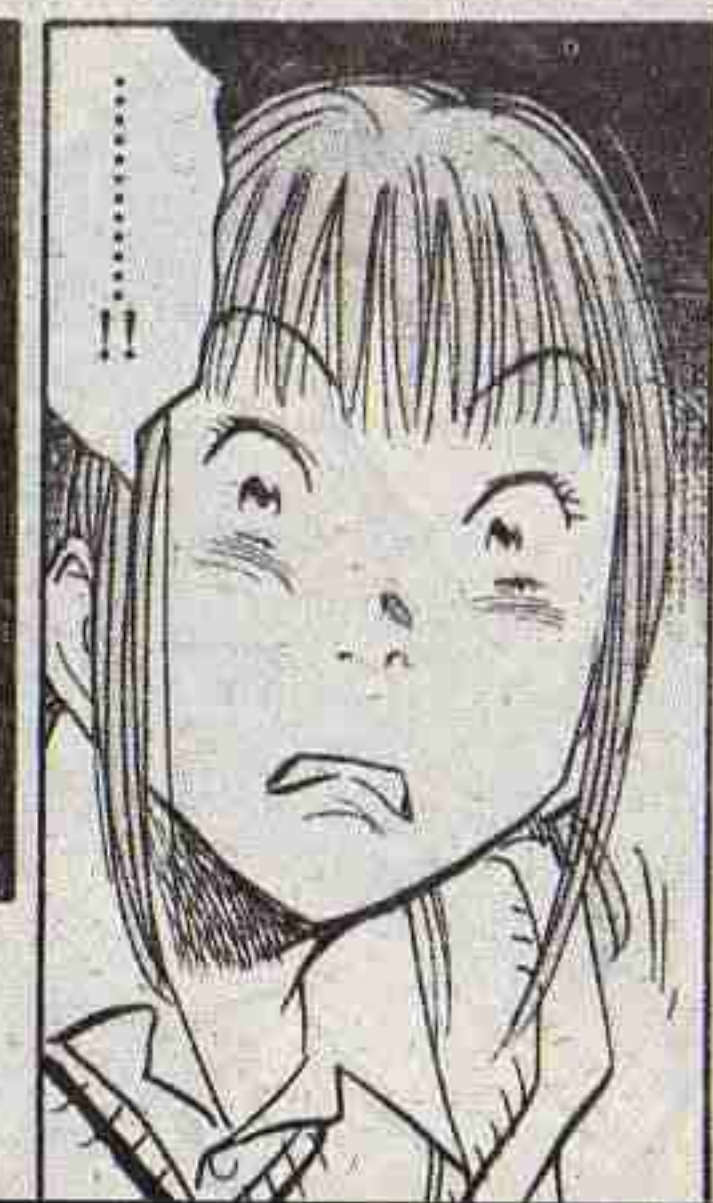
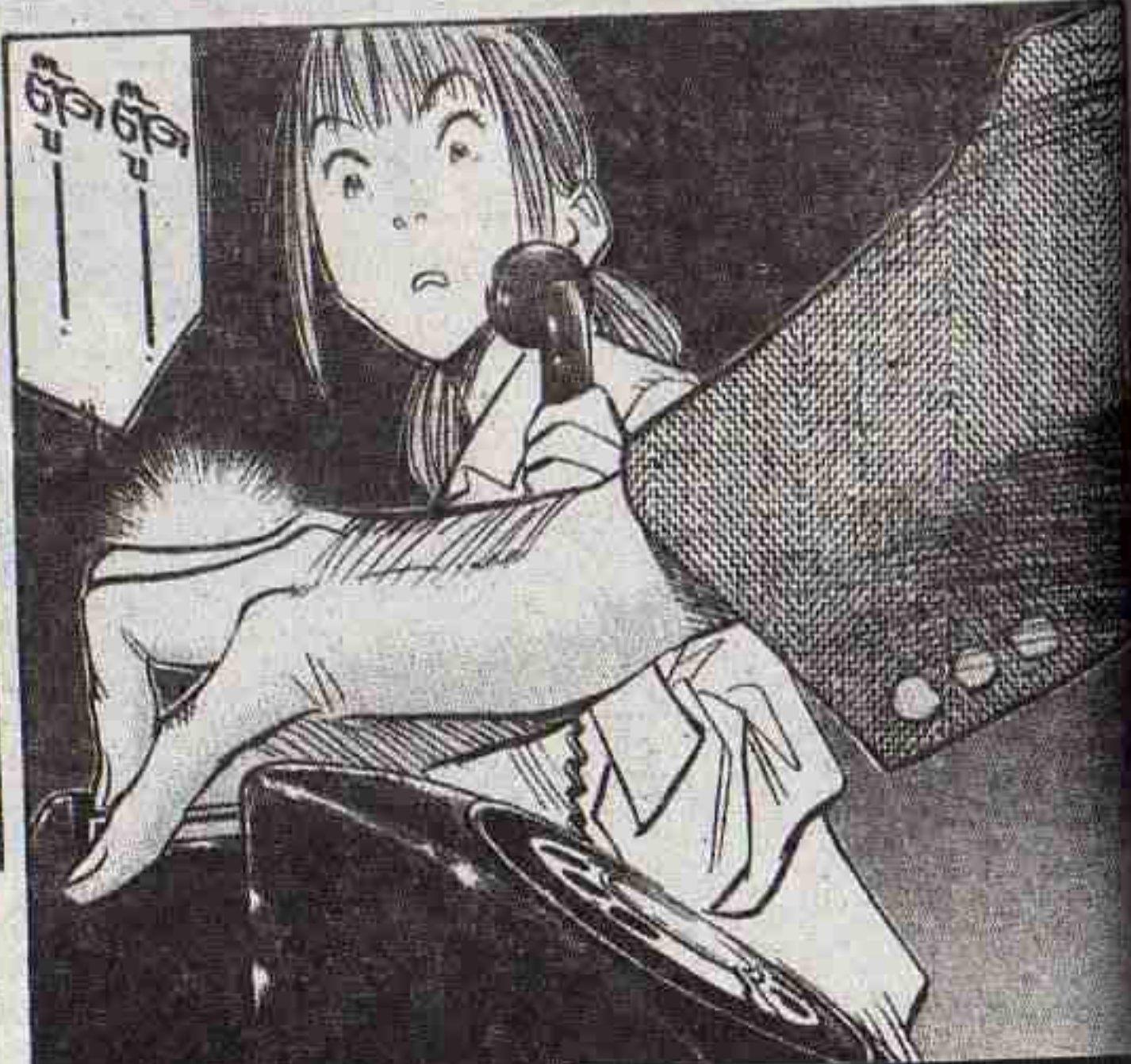
หนูอยู่ที่นี้!!
ได้โปรด
เถอะ!!
ช่วยหนู...

ลำบาก
ละทีนี้

?

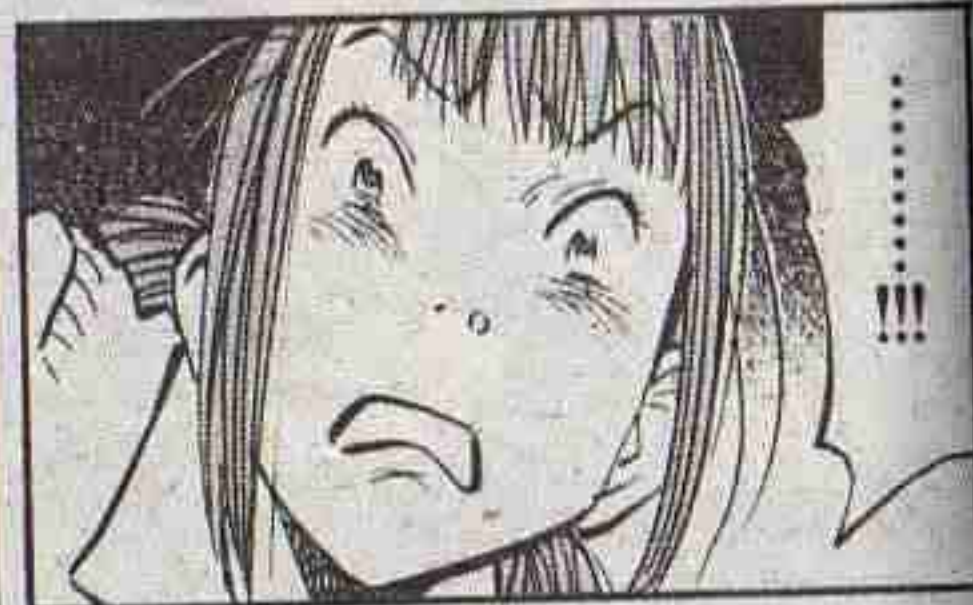

ไม้ตีเบสบอลพร้อมลายเซ็นของนางาชิมา...

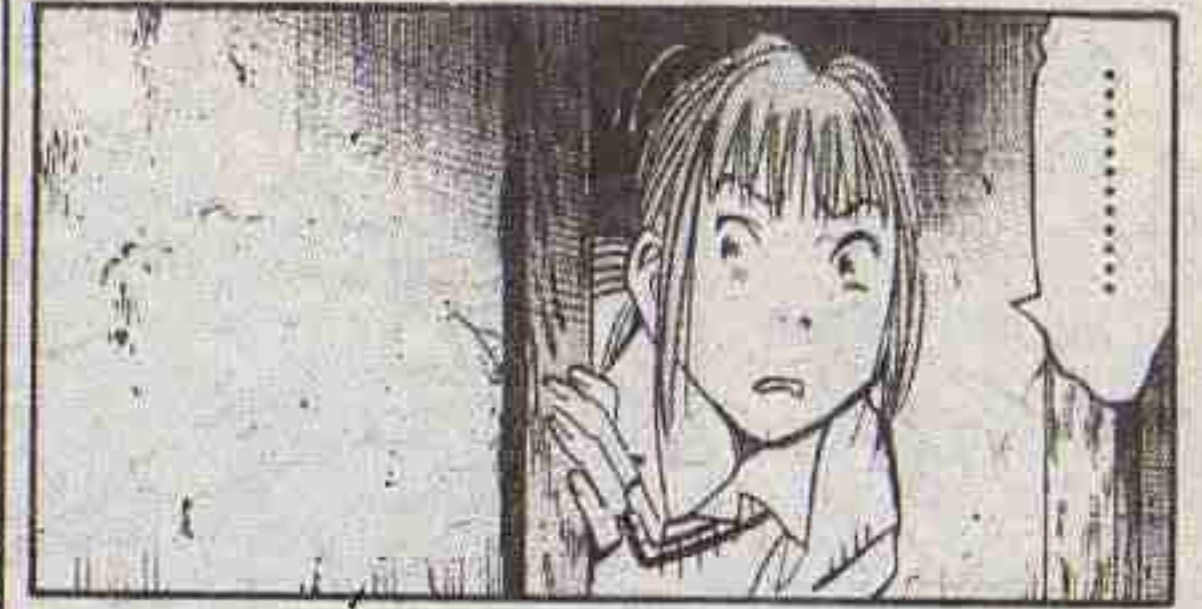
ถ้าเกิดหักไปแล้วจะเป็นยังไงนะ...

!!!

จะไปเดี๋ยวนี้ละแม่

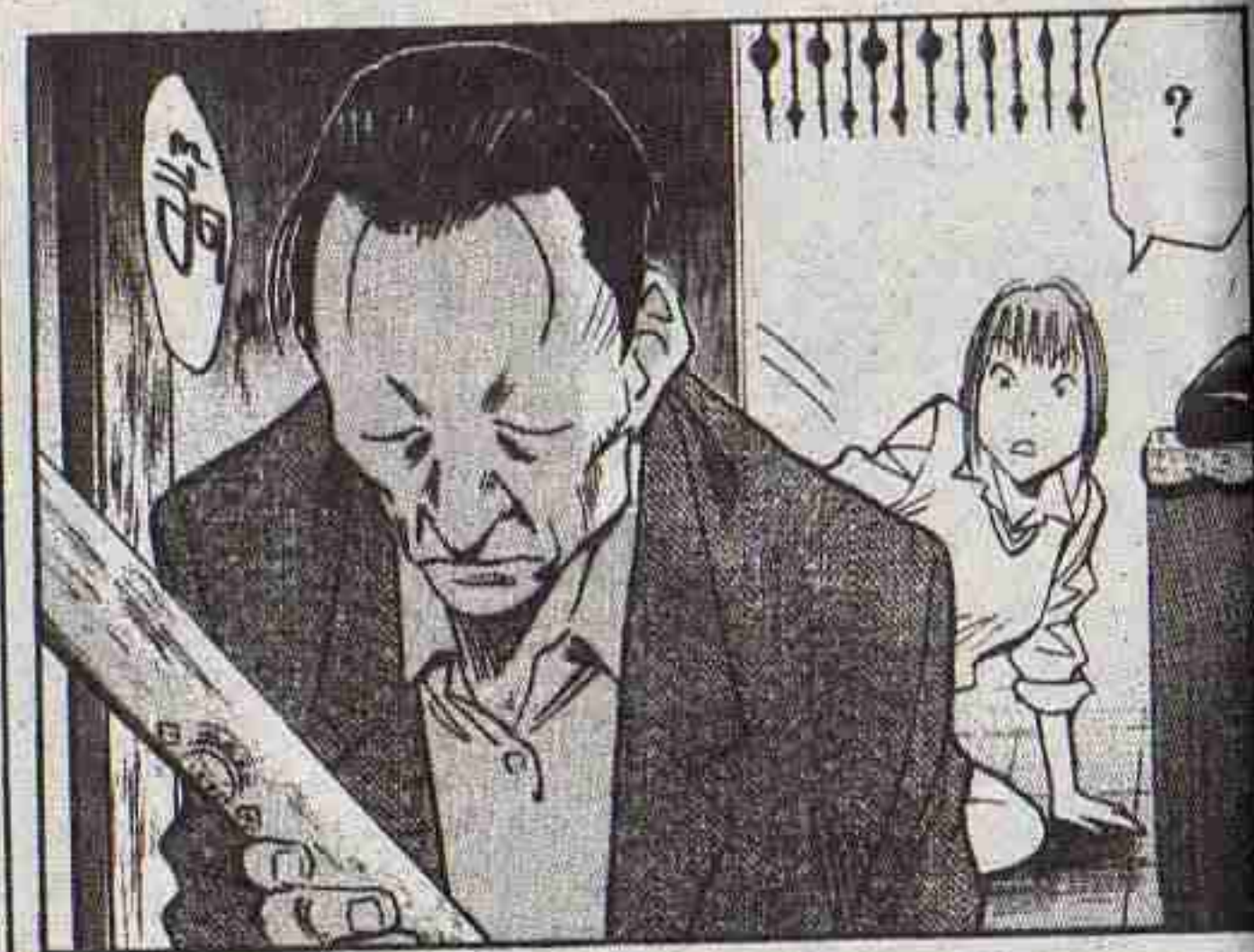
ก็บอกว่าไปเดี๋ยวนี้แหละ

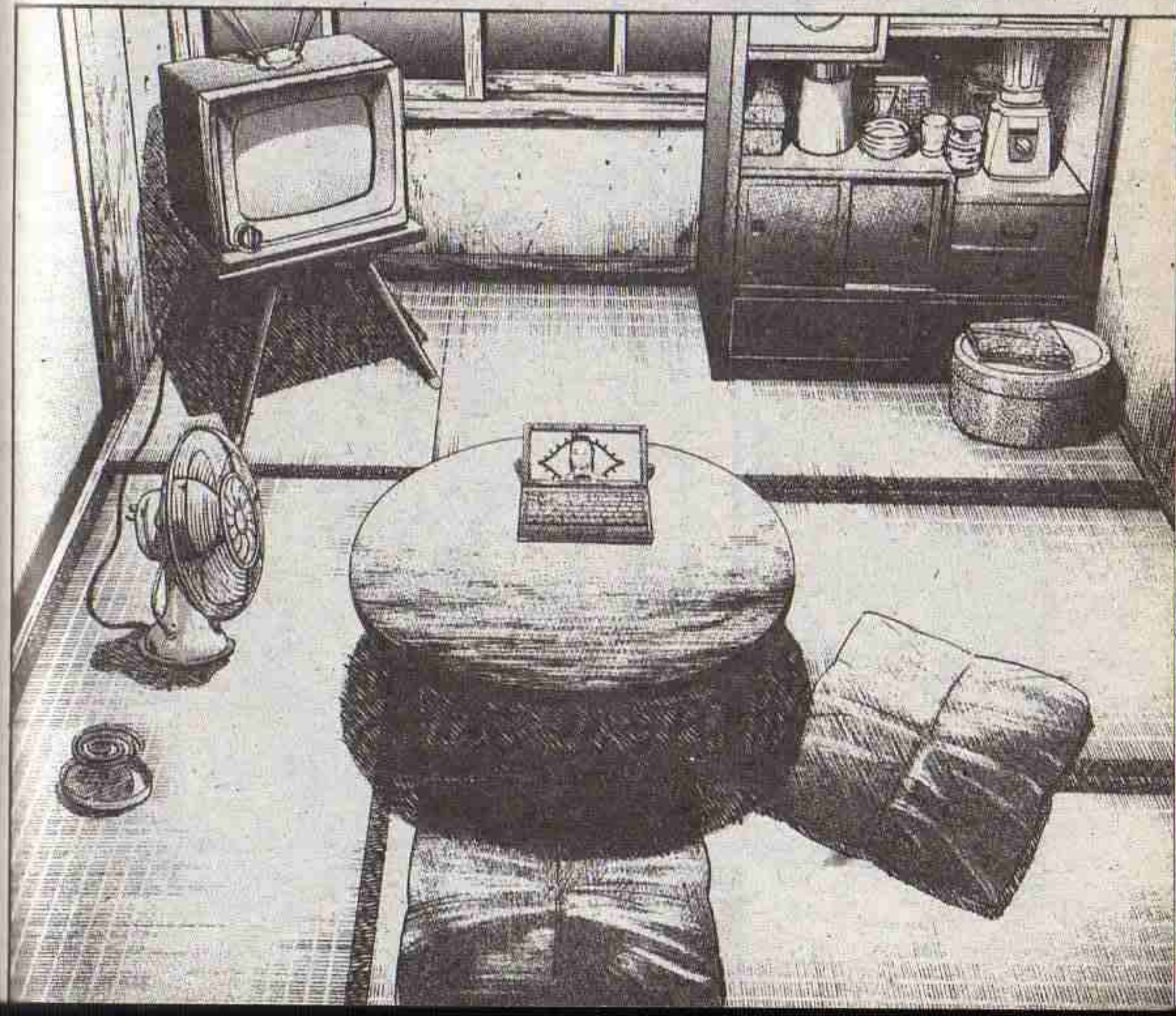
แต่ต้องจัดการซะแล้ว...

!!!

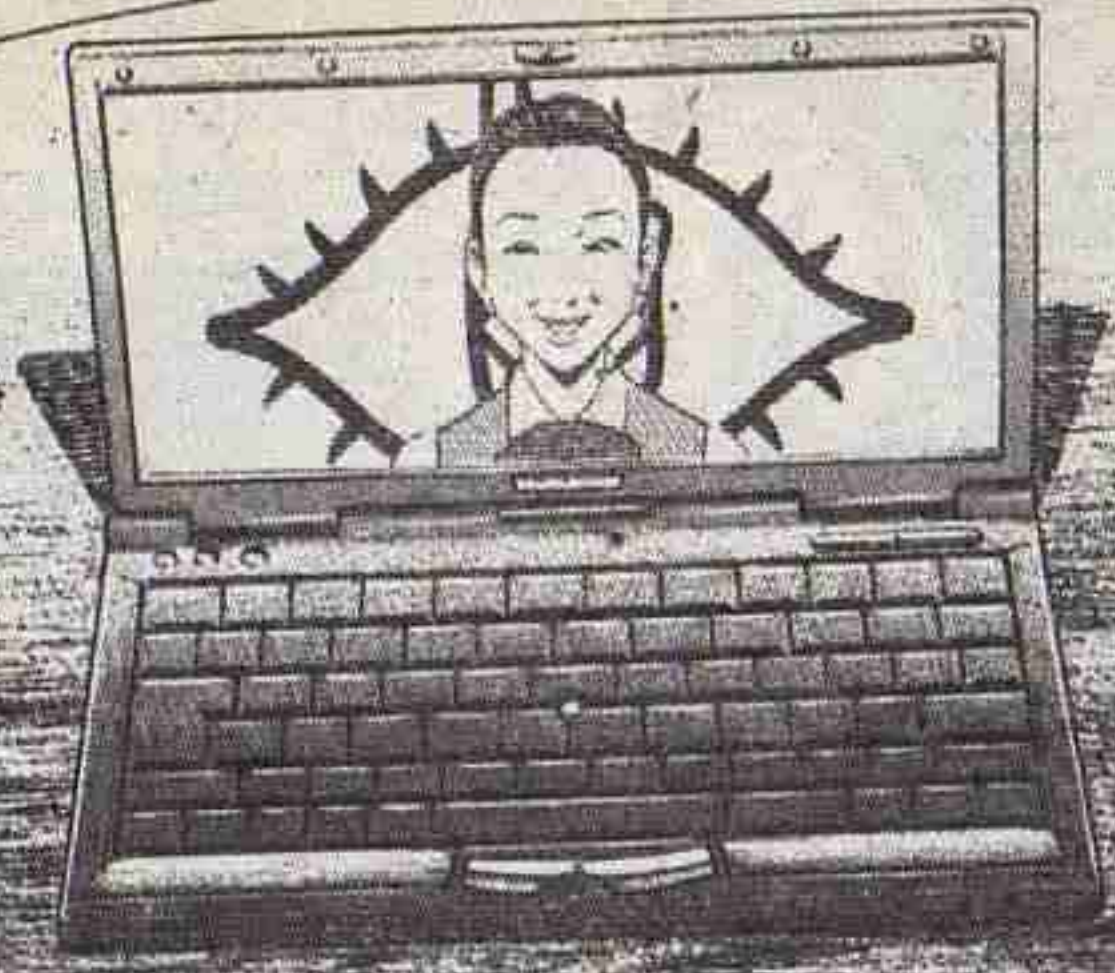

?

กรุณาตรวจสอบ
ความปลอดภัย
ตามกำหนด
ด้วยค่ะ

กรุณา
ตรวจสอบ
ความปลอดภัย
ตามกำหนด
ด้วยค่ะ

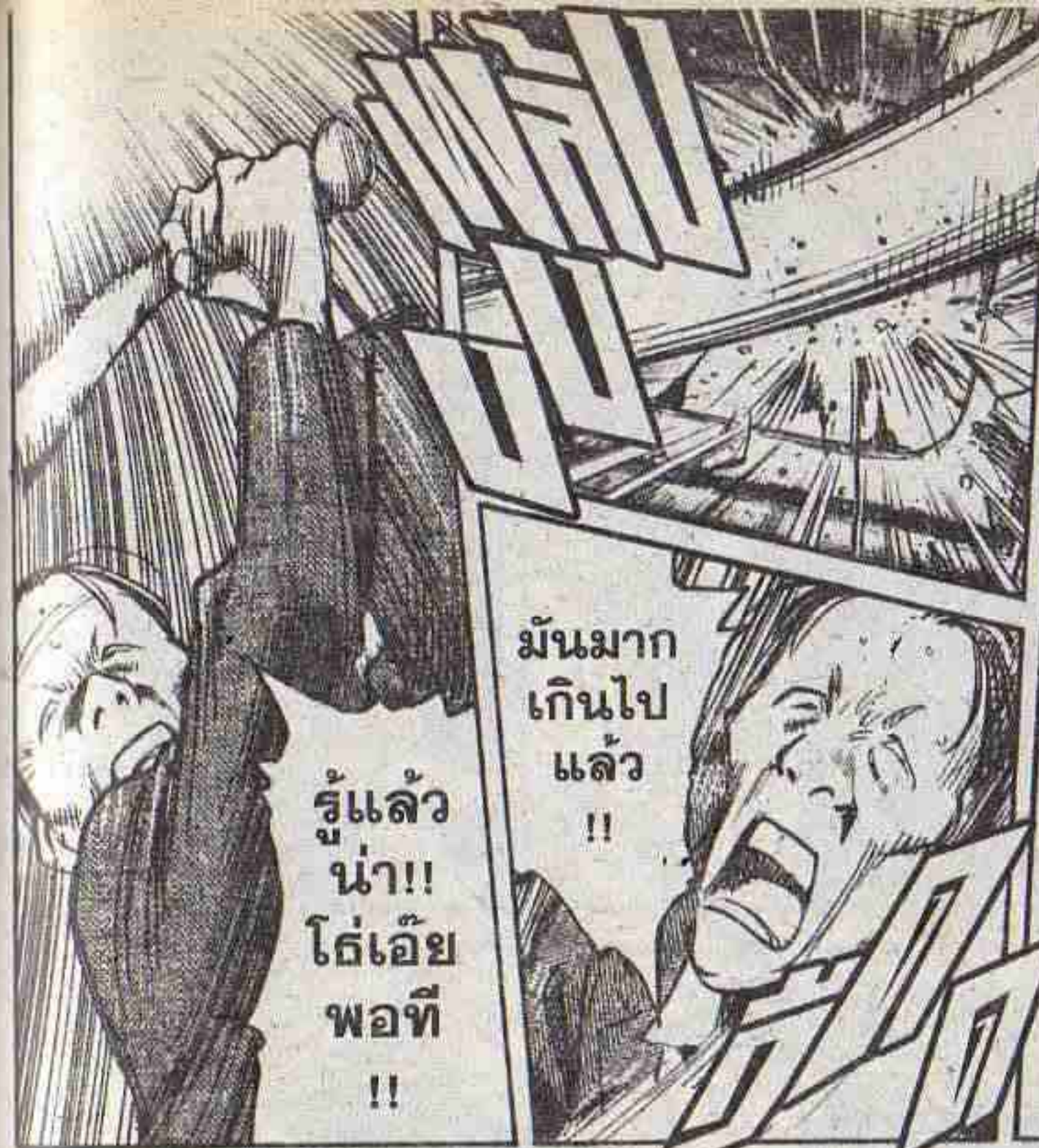
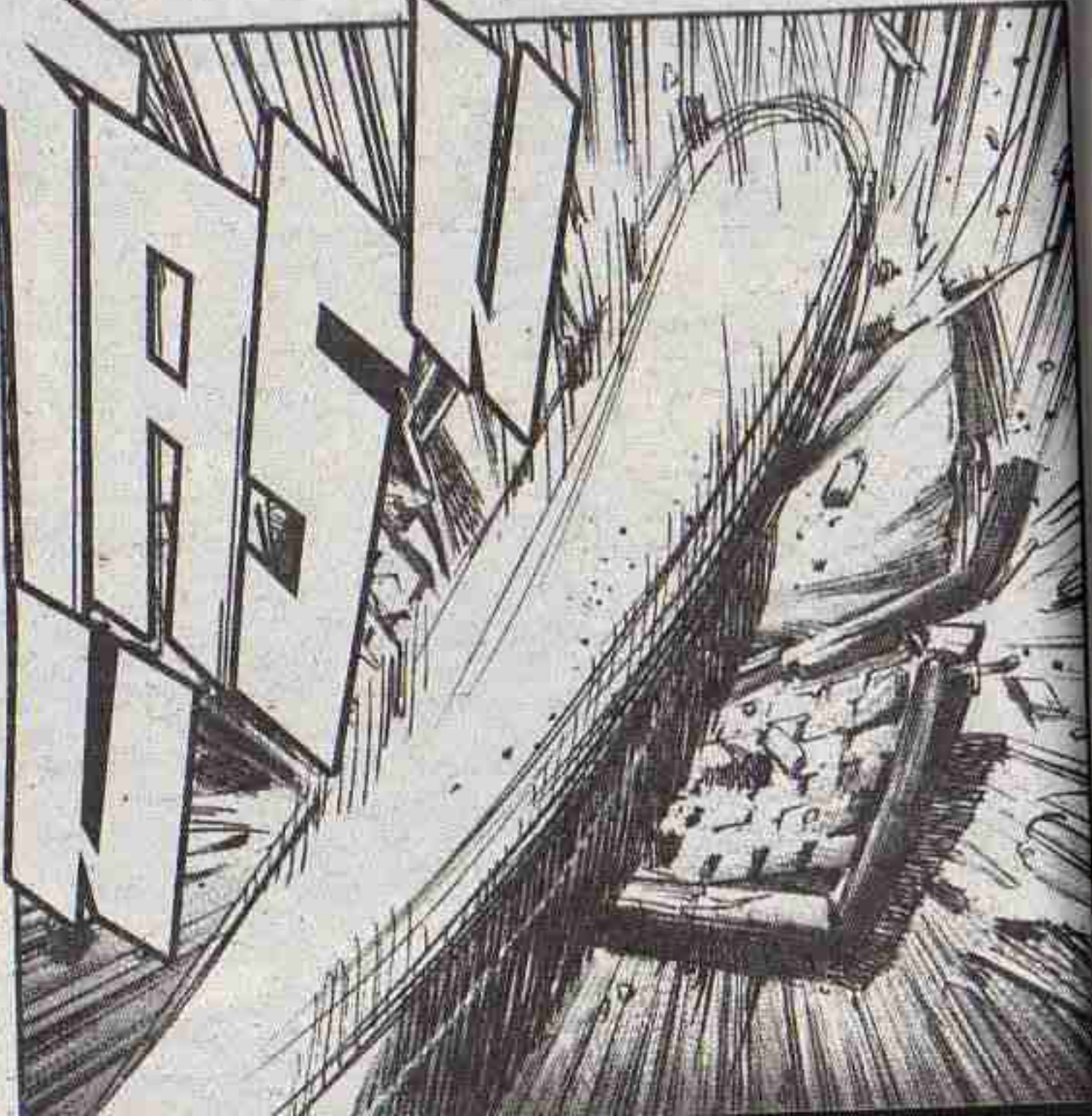
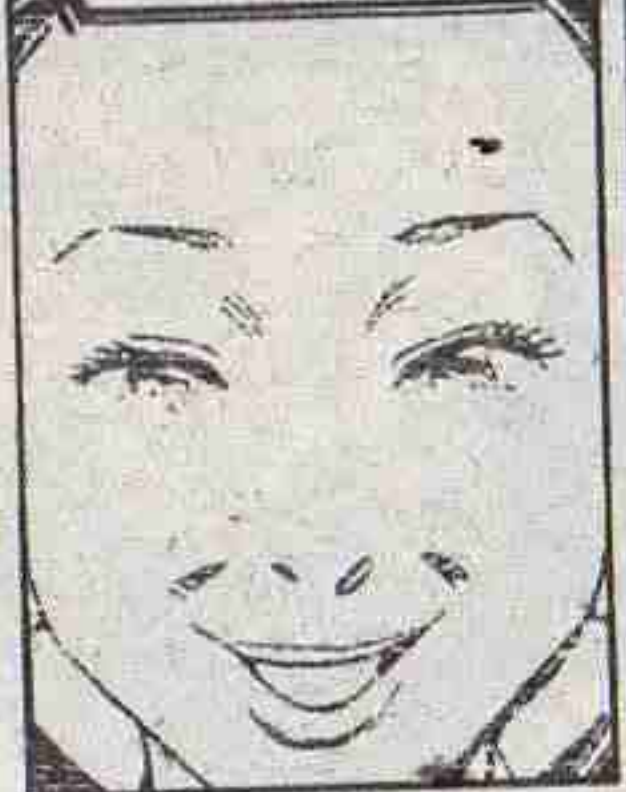
บอกว่า
รู้แล้ว

รู้แล้วนะ
แม่

กรุณาตรวจสอบ
ความปลอดภัย
ตาม...

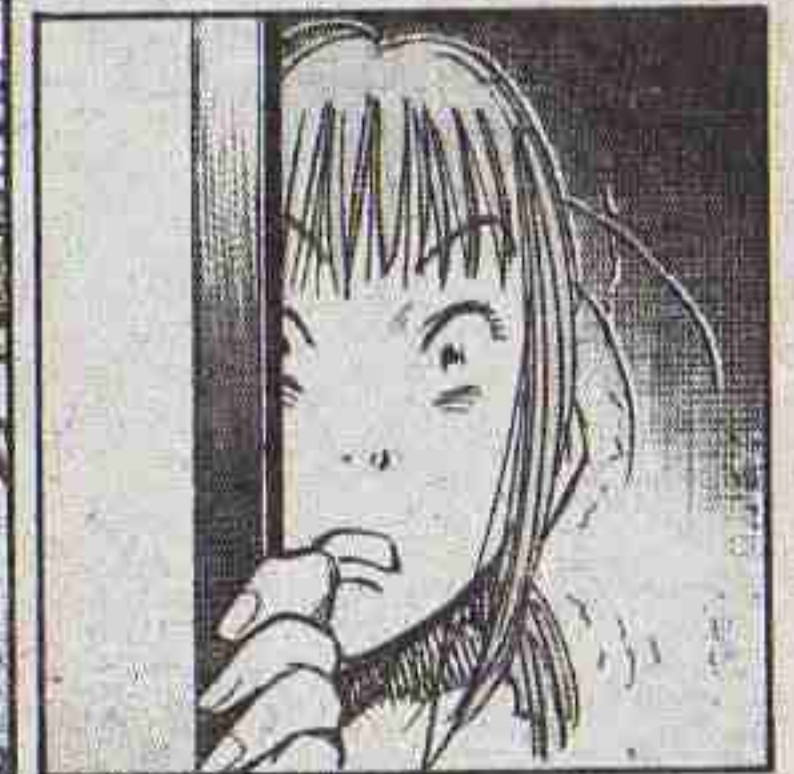
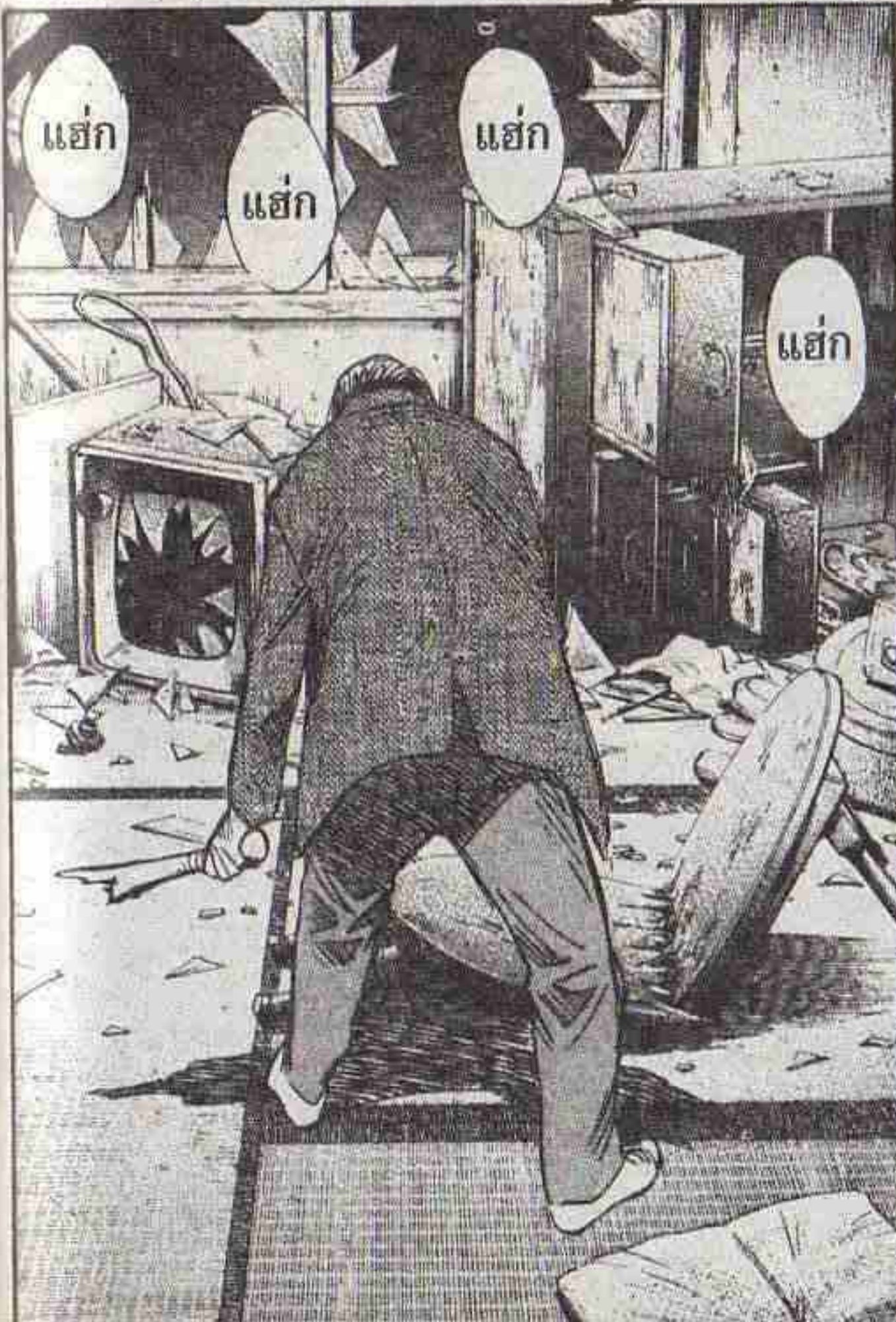

รู้แล้ว
นะ!!
โธ่เอ๊ย
พอที
!!

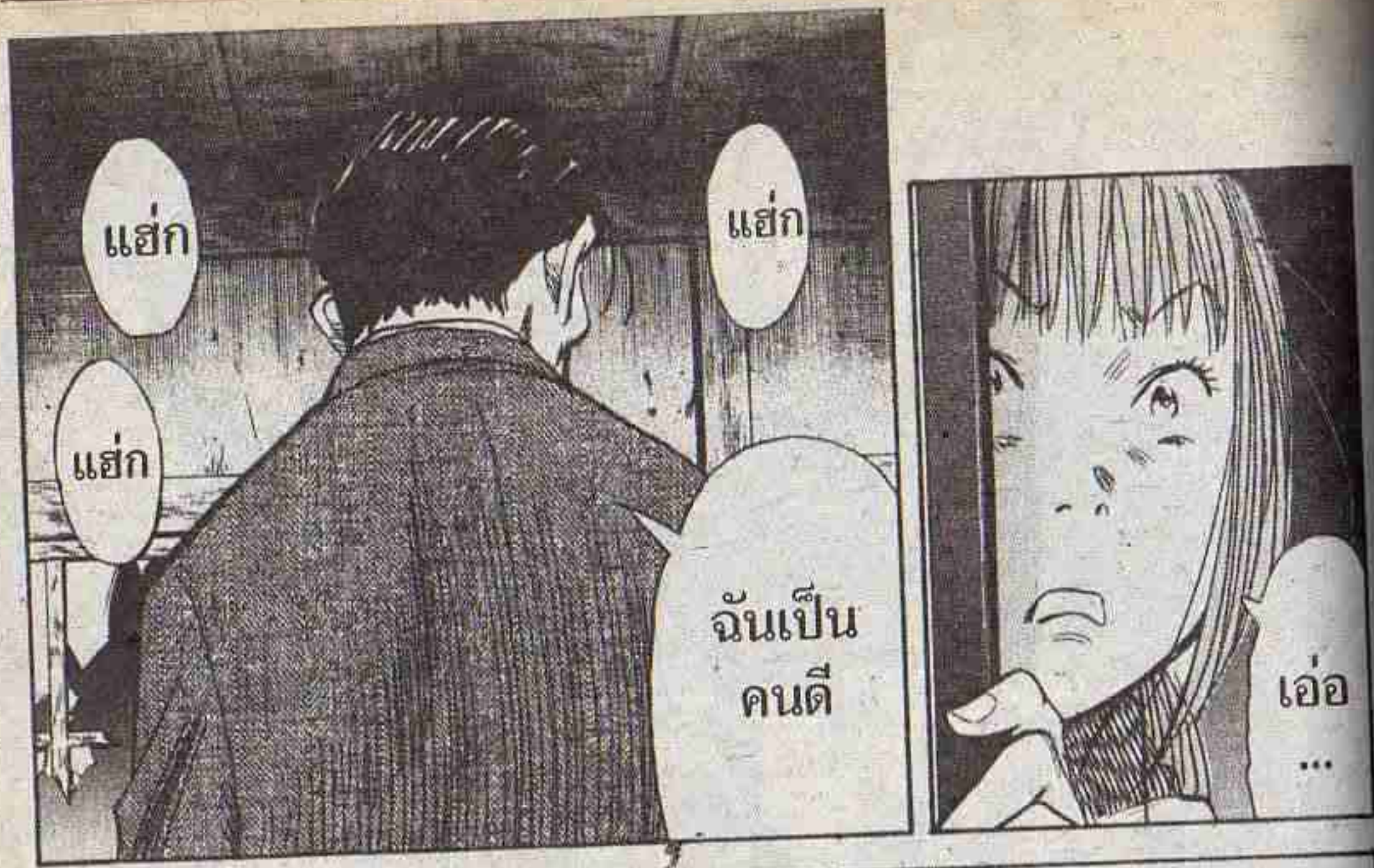
มันมาก
เกินไป
แล้ว
!!

พอ
เสียที
!!

พอ
เสียที
ซี!!

แฮ็ก

แฮ็ก

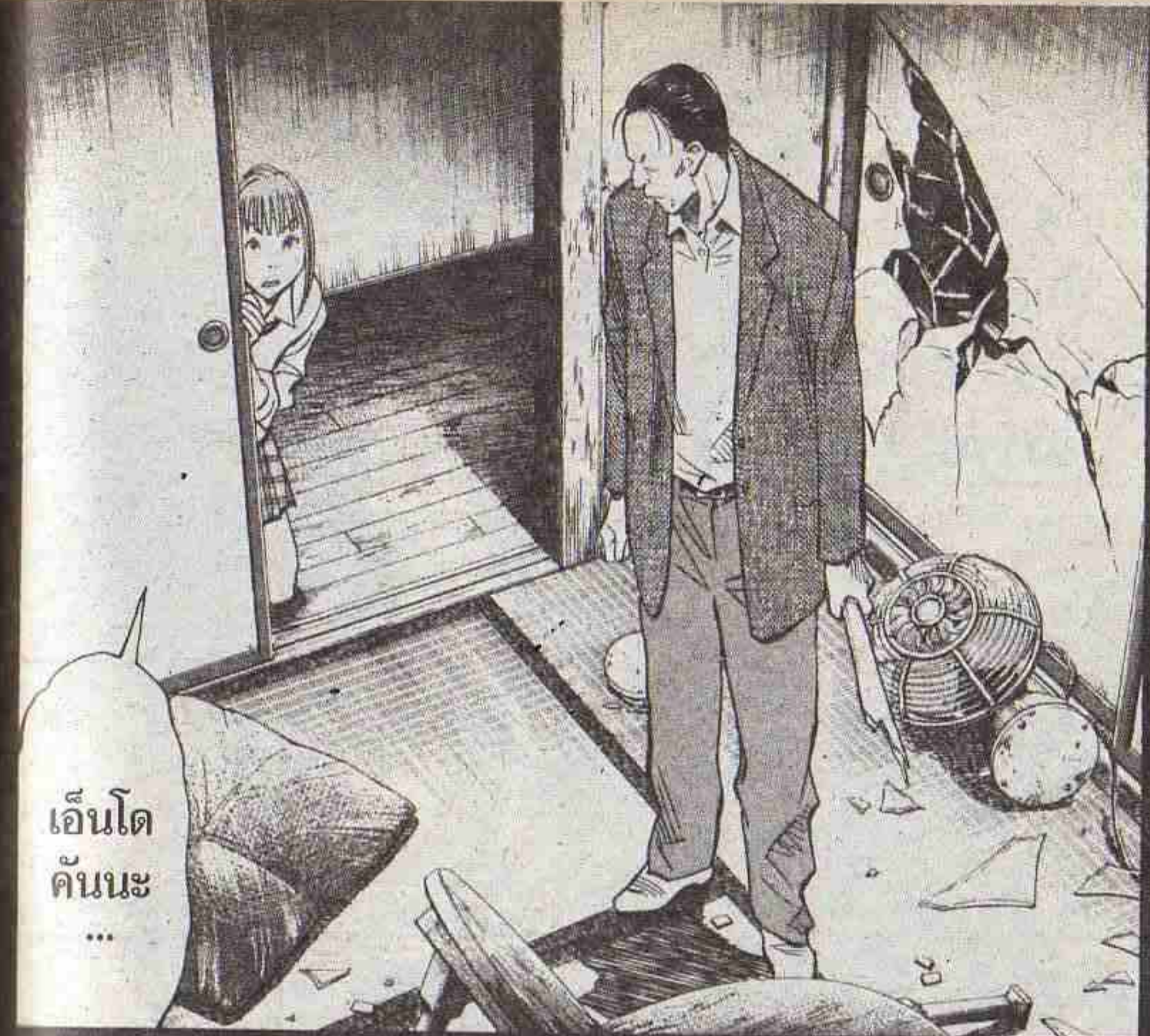
แฮ็ก

ฉันเป็นคนดี

เอ้อ...
...

ขอพบ
เอ็นโต คันนะ
หน่อยสิ

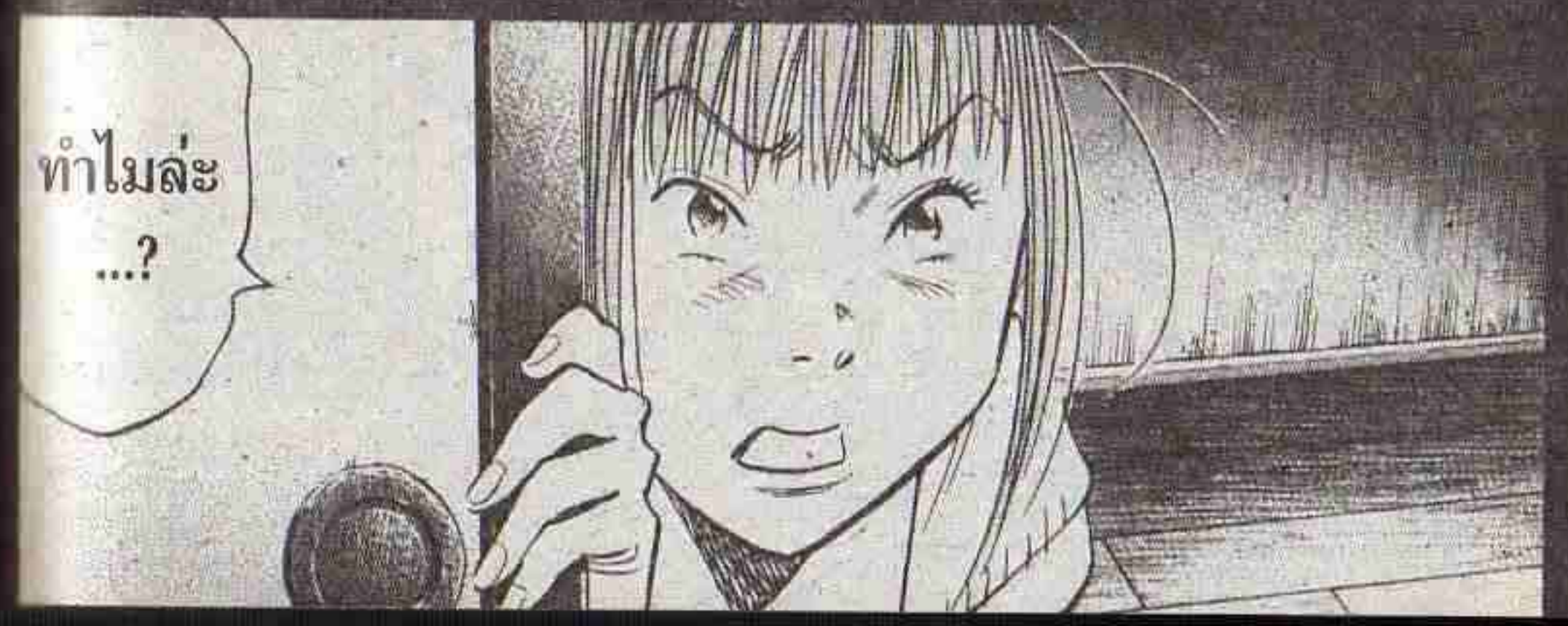

เอ็นโต
คันนะ
...

ใช่...
...

ต้องรีบไปหา
เอ็นโต คันนะ

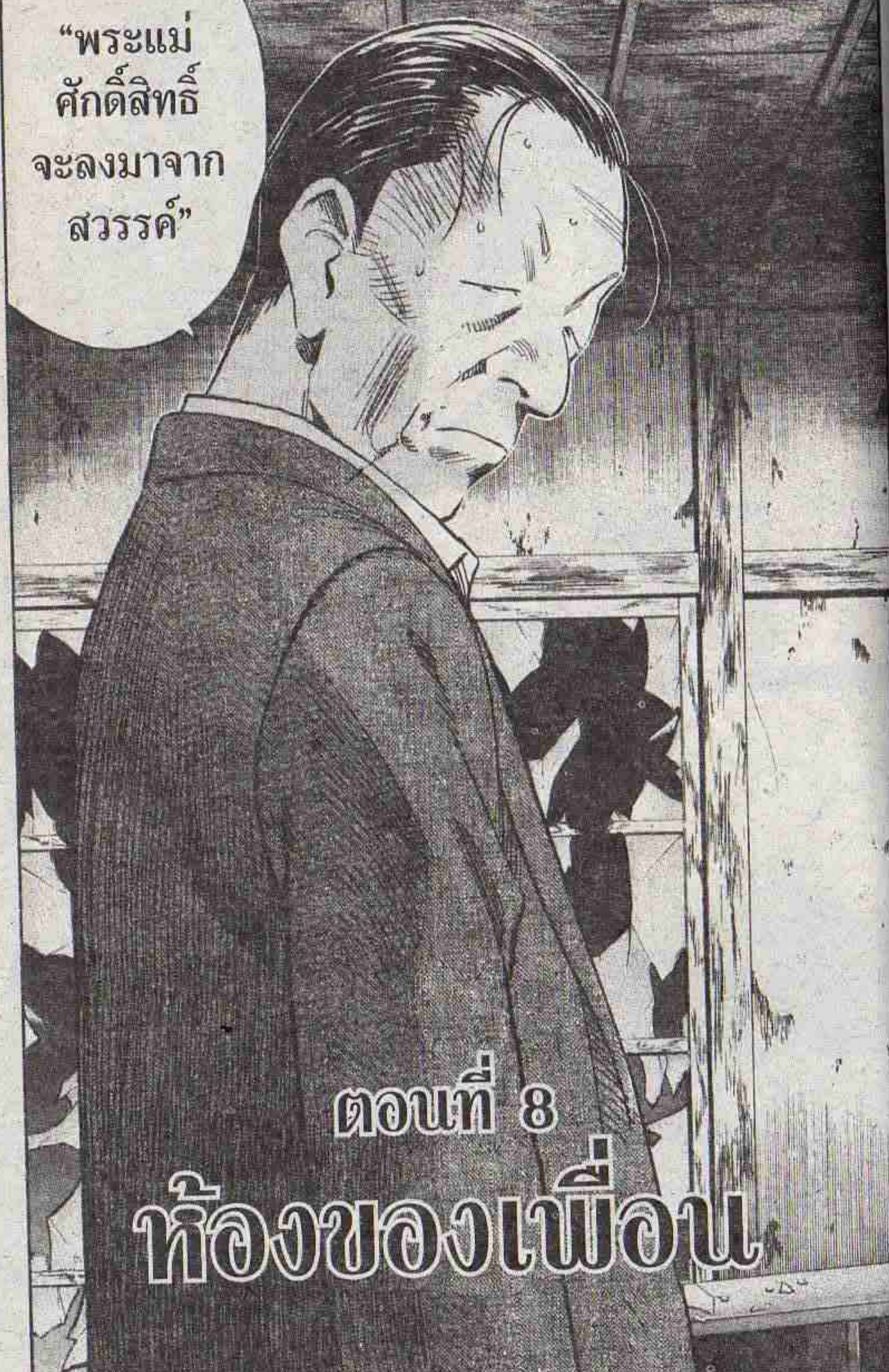

ทำไมล่ะ
...?

ตอนที่ 8
ห้อง
ของ
เพื่อน

“พระแม่
ศักดิ์สิทธิ์
จะลงมาจาก
สวรรค์”

ตอนที่ 8
ห้องของเพื่อน

พระ
แม่
ศักดิ์
สิทธิ์
...?
จะลง
มาจาก
สวรรค์
...?

.....
.....

ไม่ใช่
เหรอ
?
เธอรู้มาก
พอสมควร
ทีเดียว
จริงๆ?

อีกอย่าง
เธอรู้มาก
เกินไป
...

.....
.....
ก็เลยเที่ยว
ไปตามสืบ
เรื่องของ
เอ็นโด
คินนะ...

เพราะฉะนั้น
ดริม นาวิเกตอร์
ถึงได้หาทางพาตัว
เธอไปที่
“เพื่อนเวิร์ลด์”...

...!!
ระ...เรื่องนั้น
ครุรู้หรือคะ
?

เธอแย่งรับโทรศัพท์
และ
บอกอาจารย์ใหญ่
ไปแล้วว่า อยู่ที่นี่

อาจารย์ใหญ่
ติดต่อกับ
ดริม
นาวิกเตอร์
อยู่

อีกเดี๋ยว
พวกนั้น
จะมาที่นี่
มาพาเธอไป

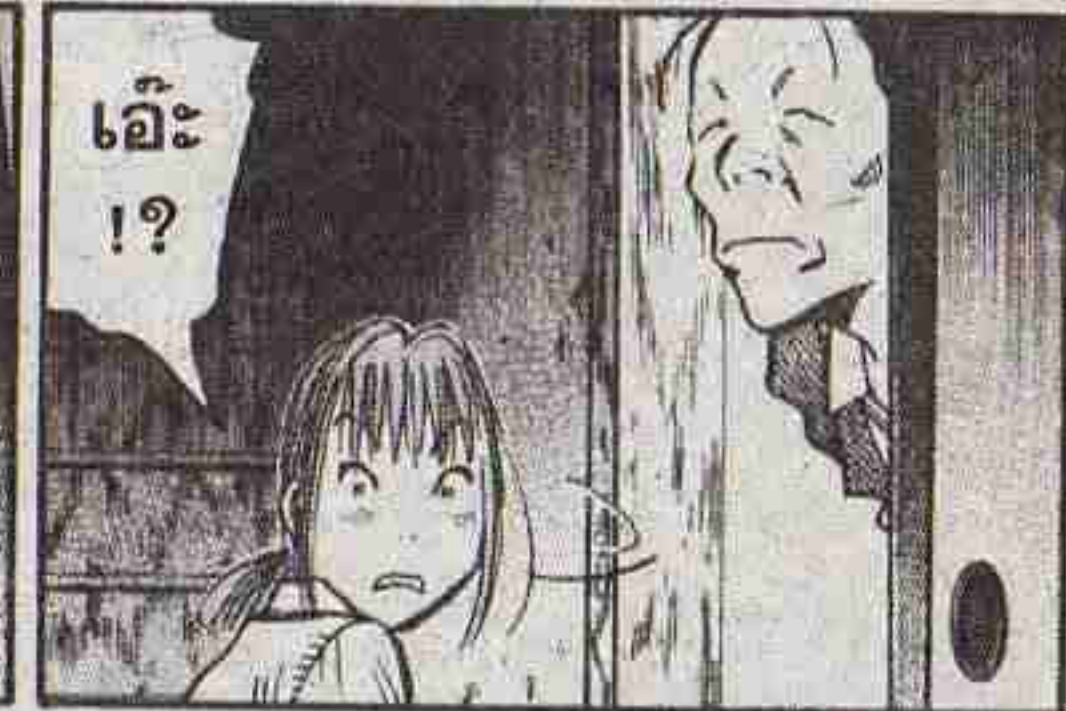
!!
!!

!!

อา
พวกมัน
มากันแล้ว

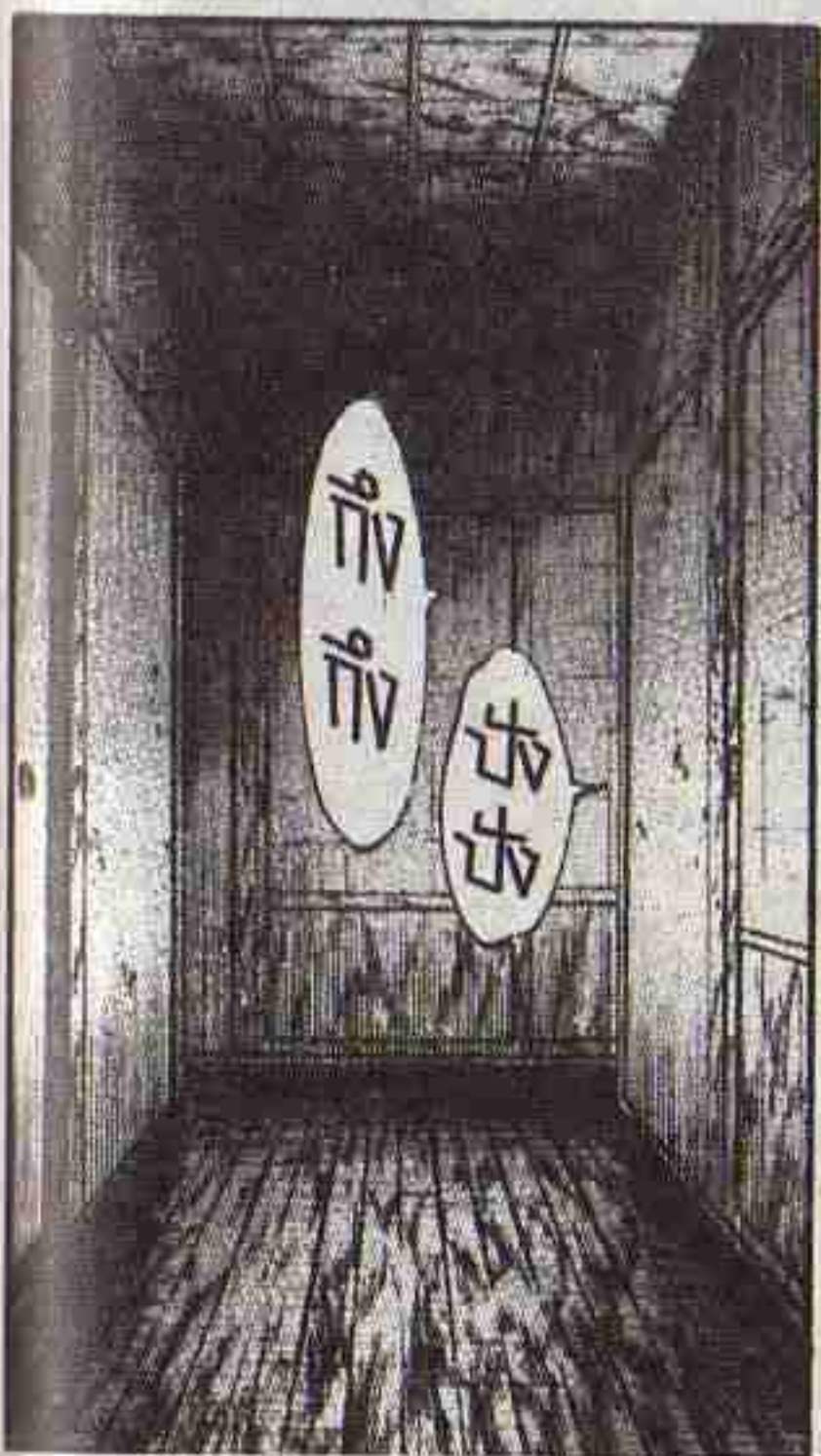
เอ๊ะ
!?

ต้องรีบหนี
ไปจากที่นี่

ฉันทำเรื่อง
เอาไว้
ย้อนกลับไป
ไม่ได้อีกแล้ว
...

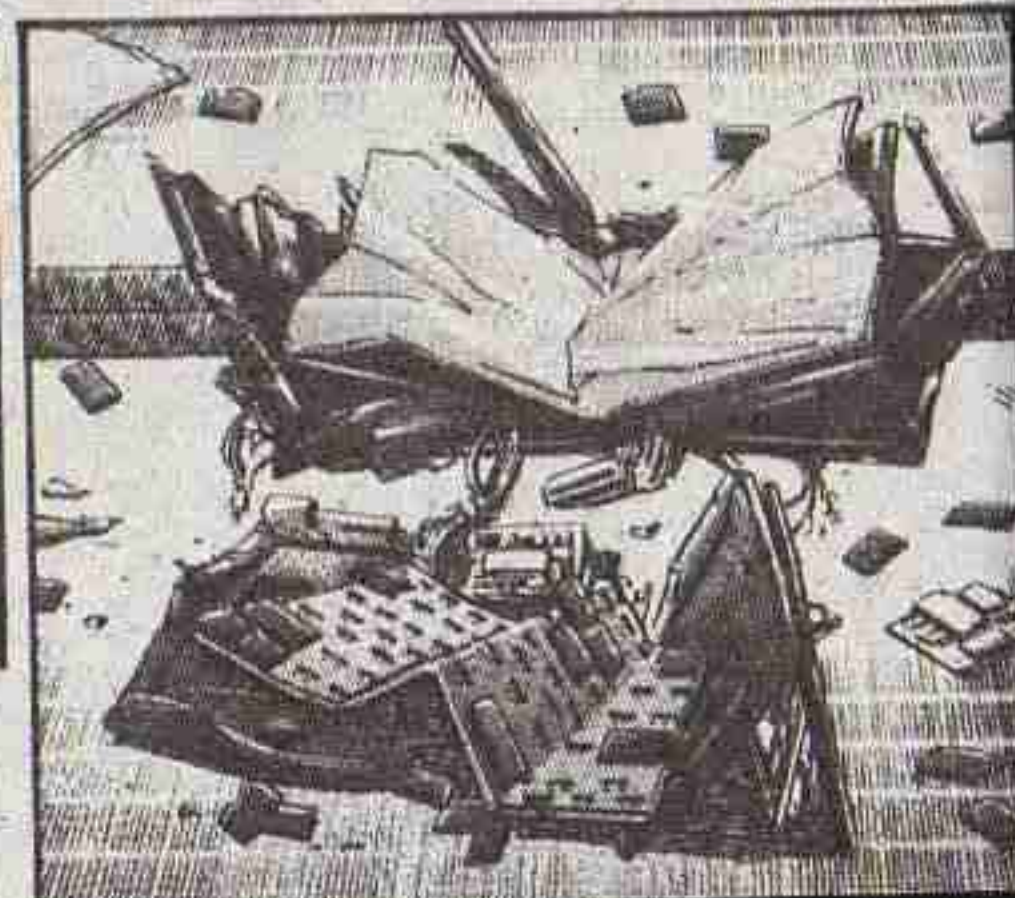

ช่วยฉัน
ที!!

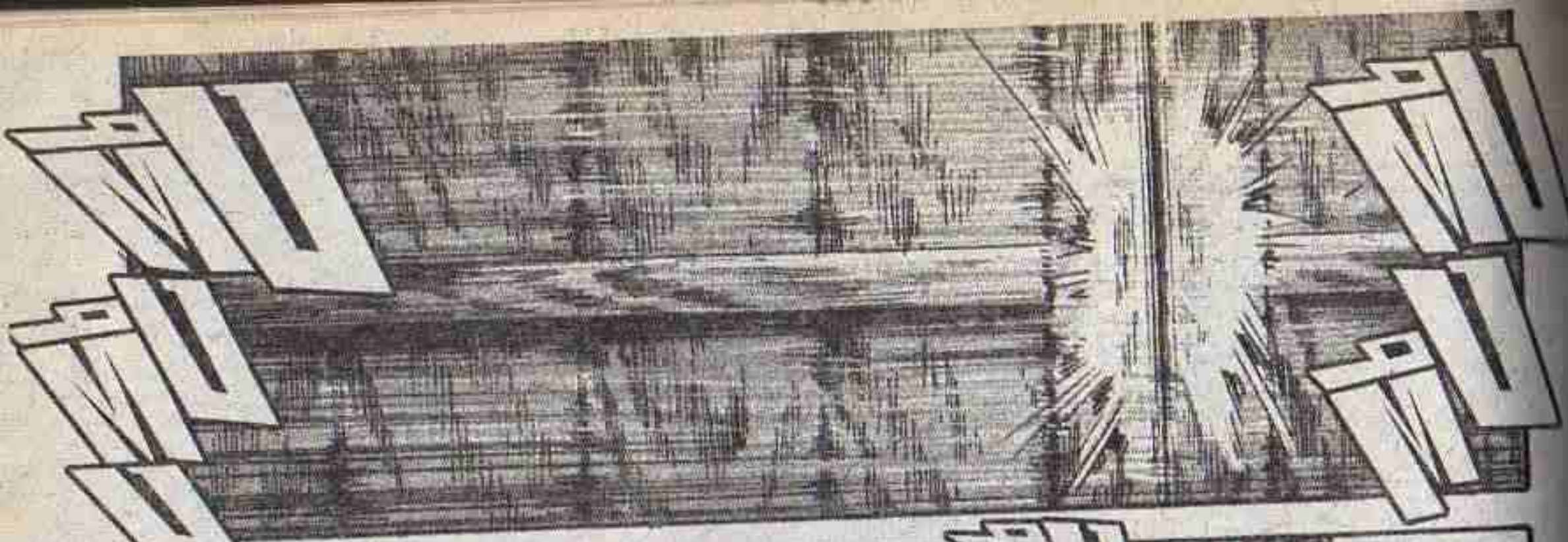
เอ๊ะ
!?

เพราะฉัน
หวด "แม่"
จนยับเลย
นะสิ...

ฮึบ...
มะ...ไม่
ขยับเลย
...!!

ไม่เคยปิด
ประตูกันฝน
รู้ไง!!
ใช้ทำเตะซี่!!

สมัยก่อน
ตอนที่ใน
เมืองระดม
ฉีด DDT เค้า
จะปิดประตู
กันฝน!!

ไม่รู้ว่
พวกมัน
จะปรยยา
แบบไหน
ลงมา!!

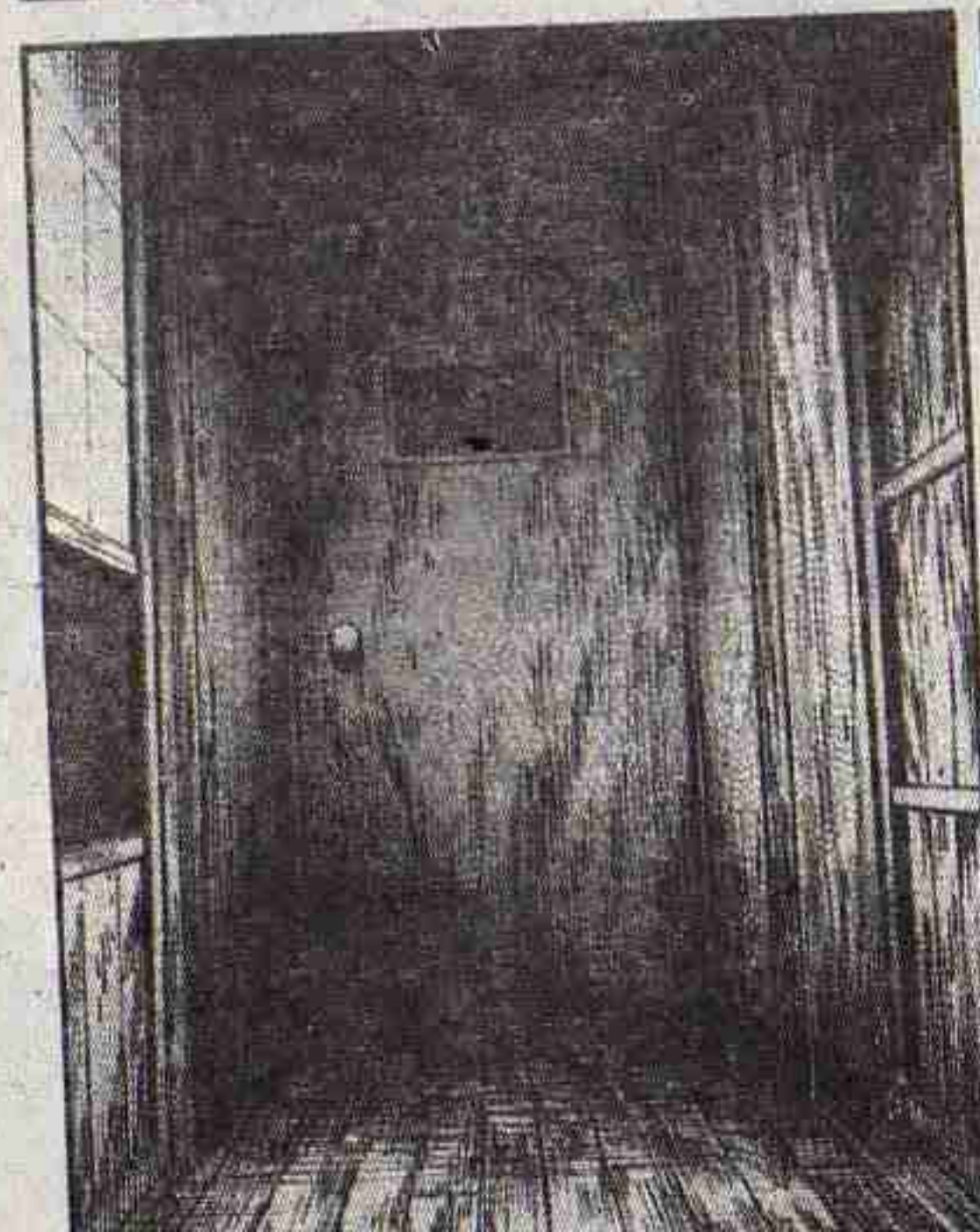

อึย
!!

ปิดหมด
รียัง!!

อ๊ะ
...!!

ห้องนั้น
ยังไม่ได้
ปิด...
เดี๋ยวมานะ
!!

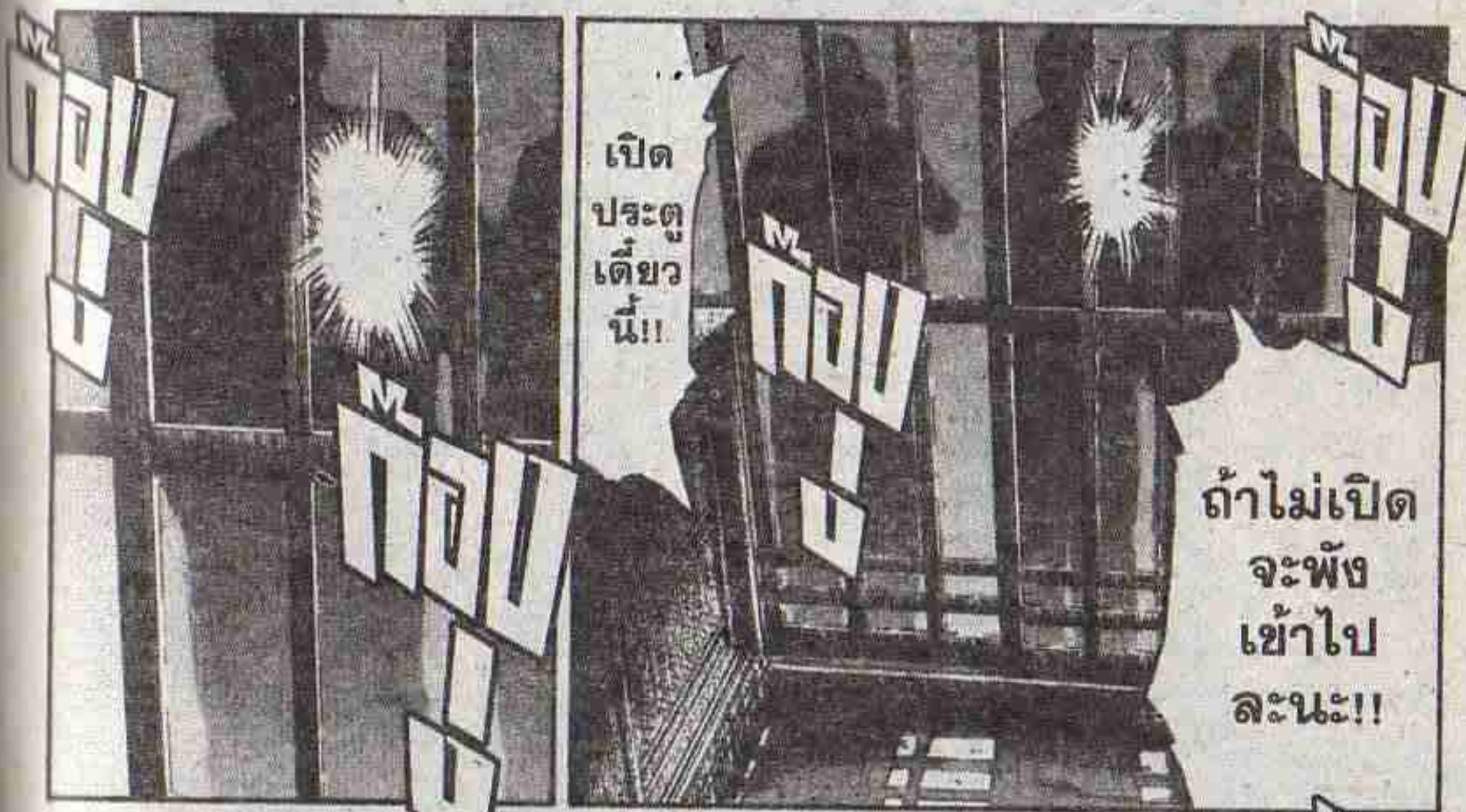
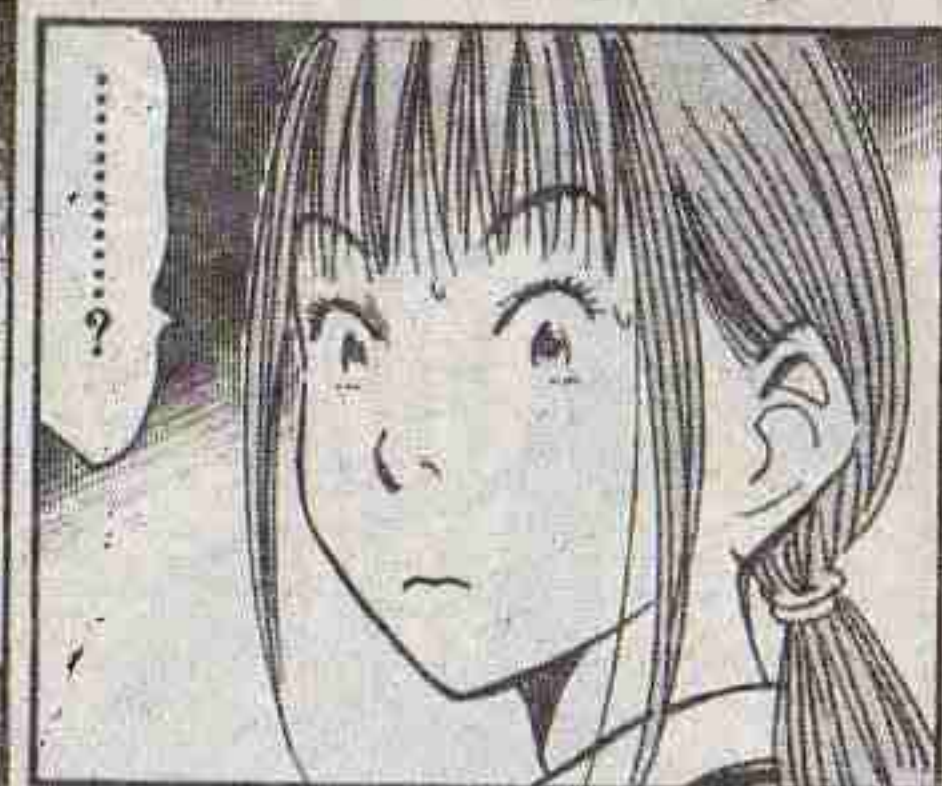
เดี๋ยว
!!

ตะ...แต่ว่า
พวกมัน
จะเข้ามา
...!!

ห้องนั้น
ไม่ต้อง
...

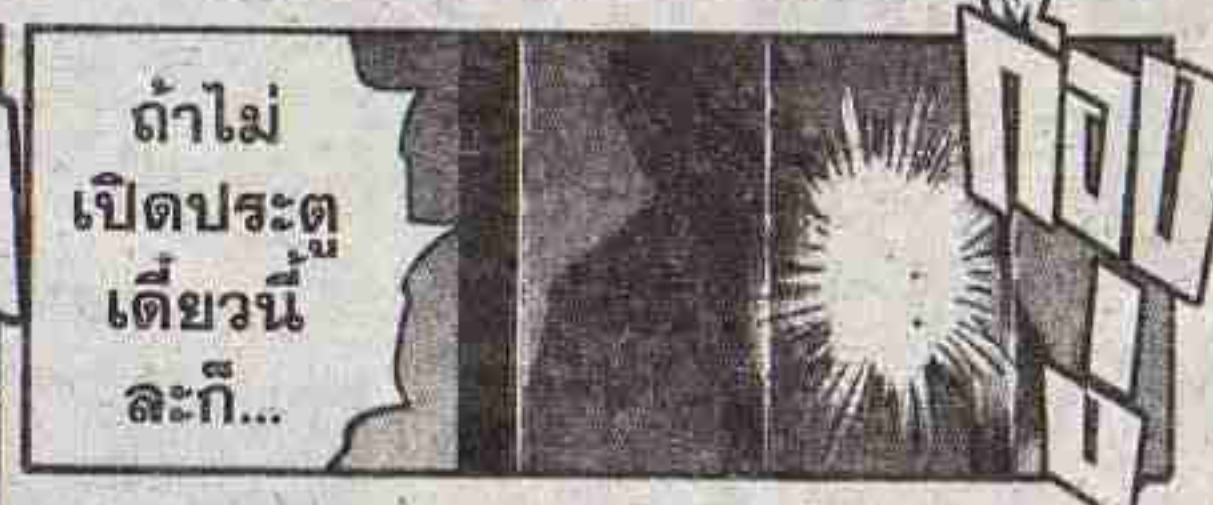

เปิด
ประตู
เดี๋ยว
นี่!!

ถ้าไม่เปิด
จะพัง
เข้าไป
ละนะ!!

พวกเราคือ
ดริม
นาวิกเตอร์
!!

ถ้าไม่
เปิดประตู
เดี๋ยวนี้
ละก็...

กลับไป
ชะ

ผอ.
?

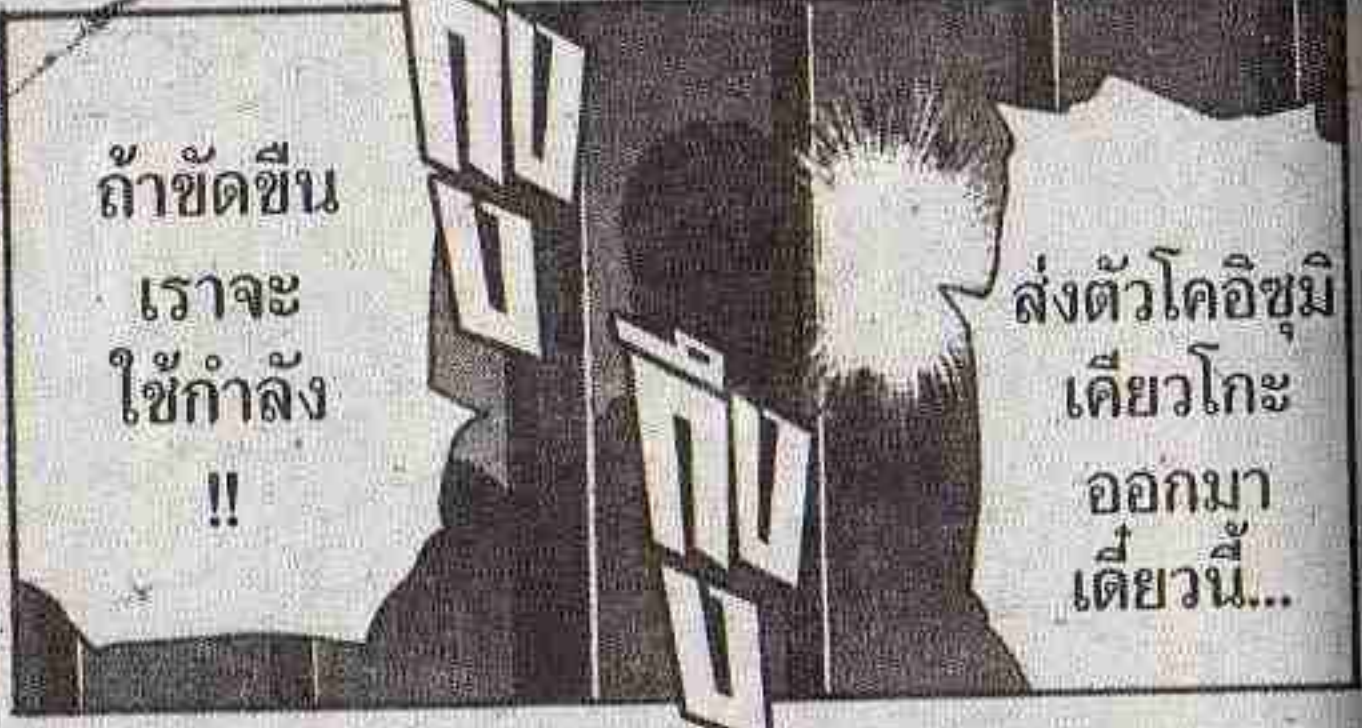
ส่งตัว
โคอิซุมิ
เคียวโกะ
มาให้พวก
เราซะดี ๆ
!!

เธอจำเป็น
ต้องเข้ารับ
การ
อบรมใหม่
!!

ผอ.
เปิดประตู
เดี๋ยวนี้
!!

ก๊ย
...

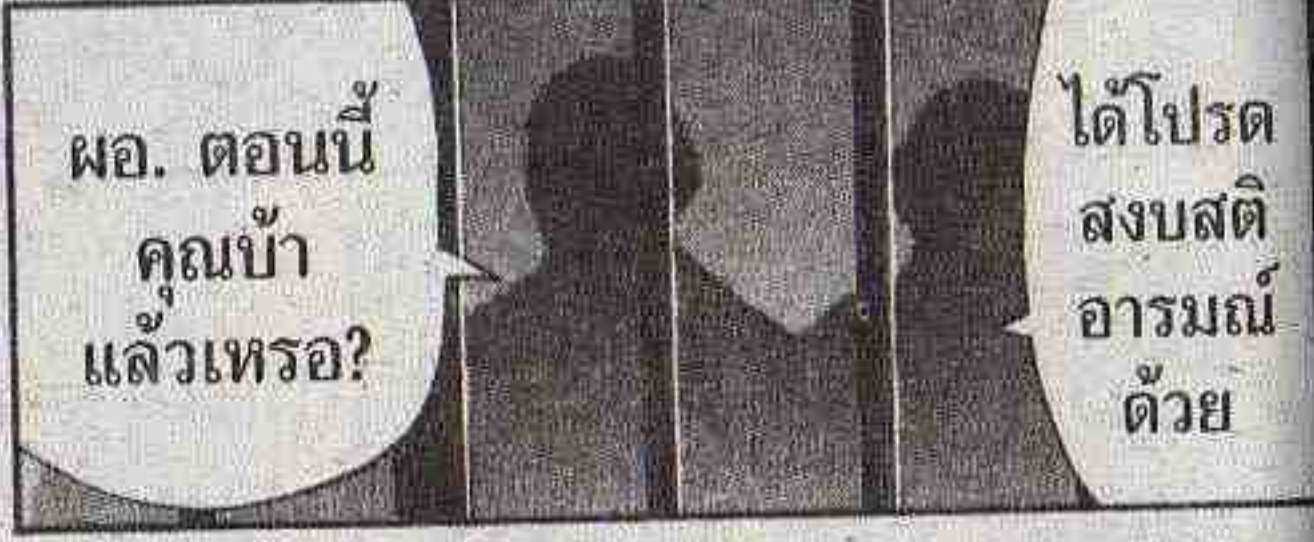
ถ้าขัดขึ้น
เราจะ
ใช้กำลัง
!!

ส่งตัวโคอิซุมิ
เคียวโกะ
ออกมา
เดี๋ยวนี้...

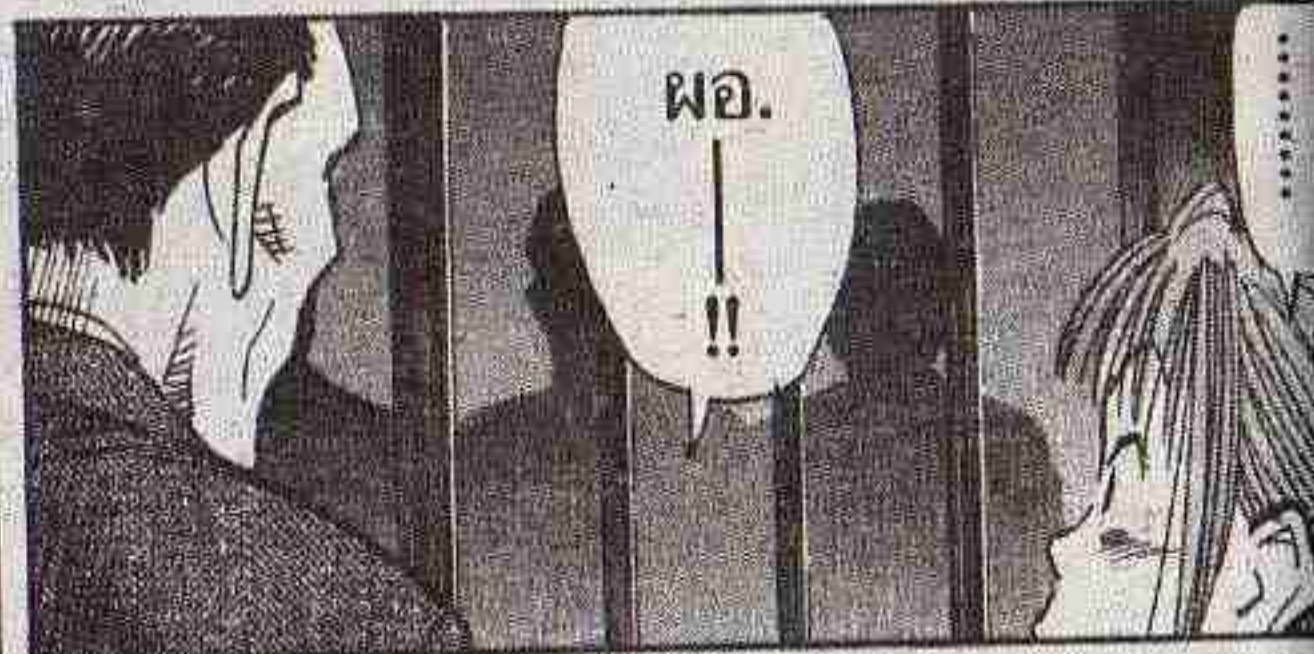
กลับไป
ซะ!!

!!

ผอ. ตอนนี้
คุณบ้า
แล้วเหรอ?

ได้โปรด
สงบสติ
อารมณ์
ด้วย

ผอ.
!!

นี่ ผอ.
กรุณาคิด
ให้ดี ๆ
|

คุณเป็น
อะไร
|
?

ฉัน
เป็น
...

ใช่แล้ว
คุณอยู่ที่นี้ไป
เพื่ออะไร
?

คิด
ให้ดี ๆ
นะ

ตัวคุณทำ
ประโยชน์
ให้กับ
ผู้อื่นได้

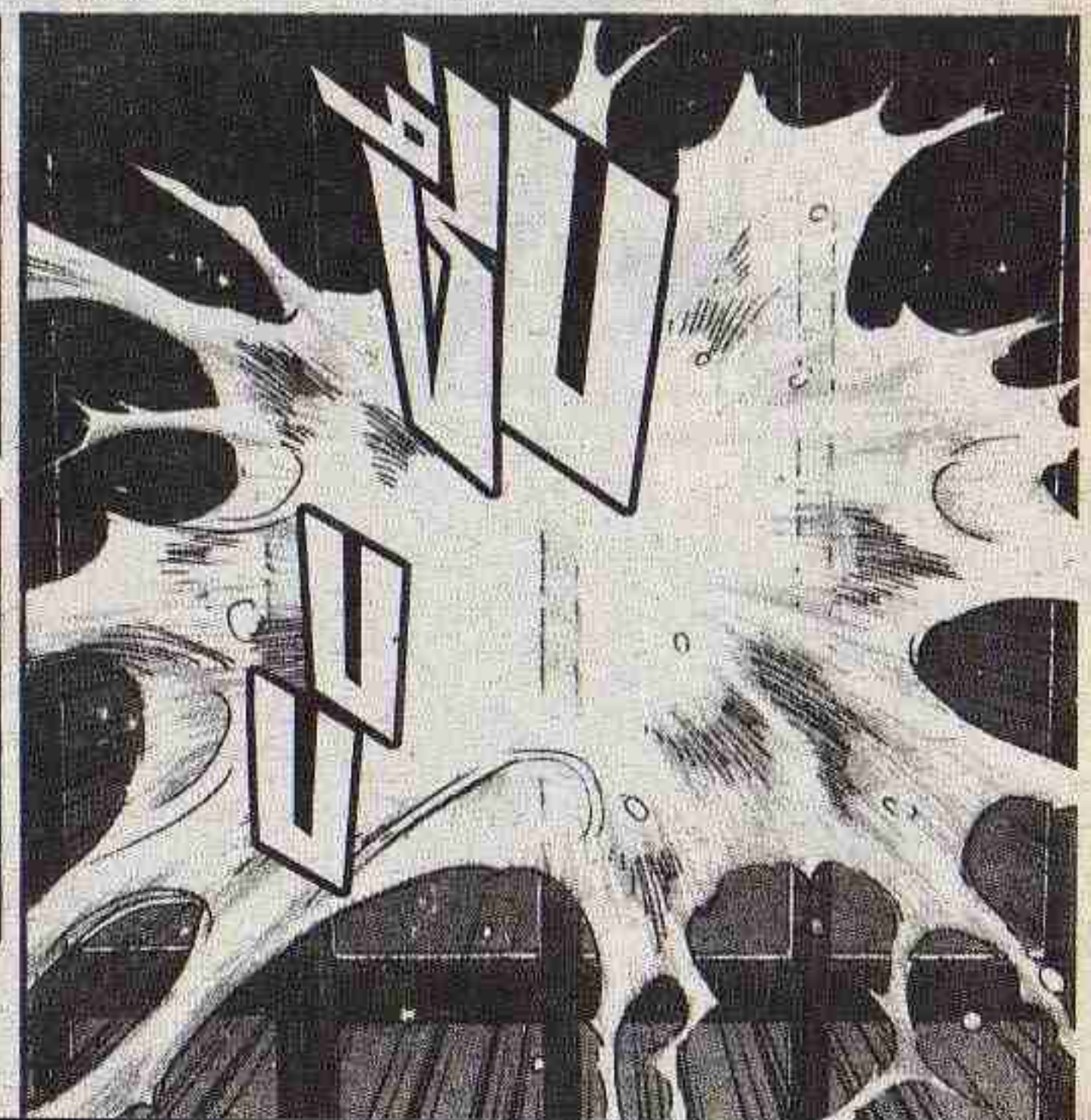
จริงด้วย
คุณควร
จะทำยังไง
ดีน่า?

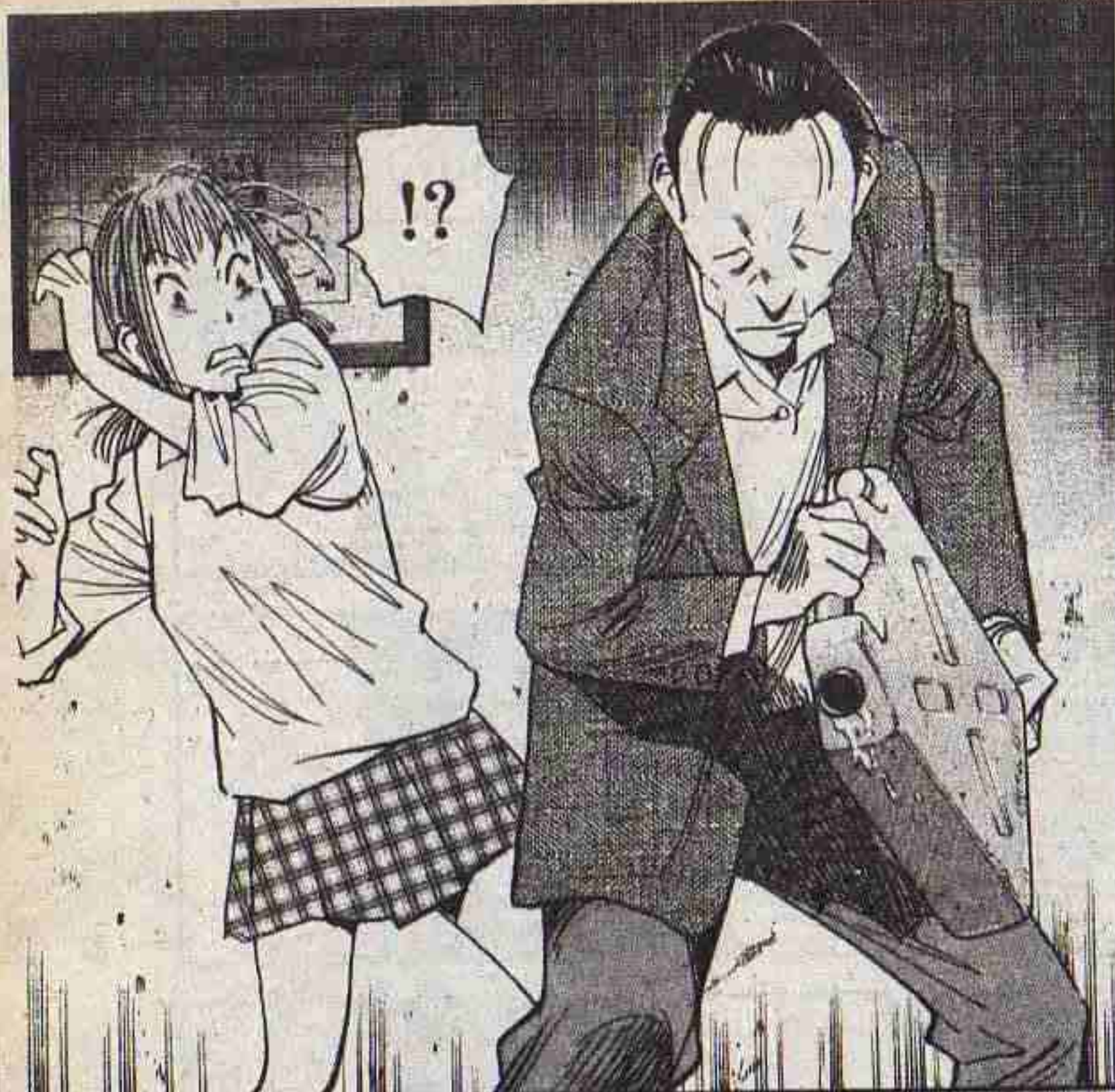
ฉัน
เป็น
...

ใช่แล้ว
คุณเป็น
อะไร?

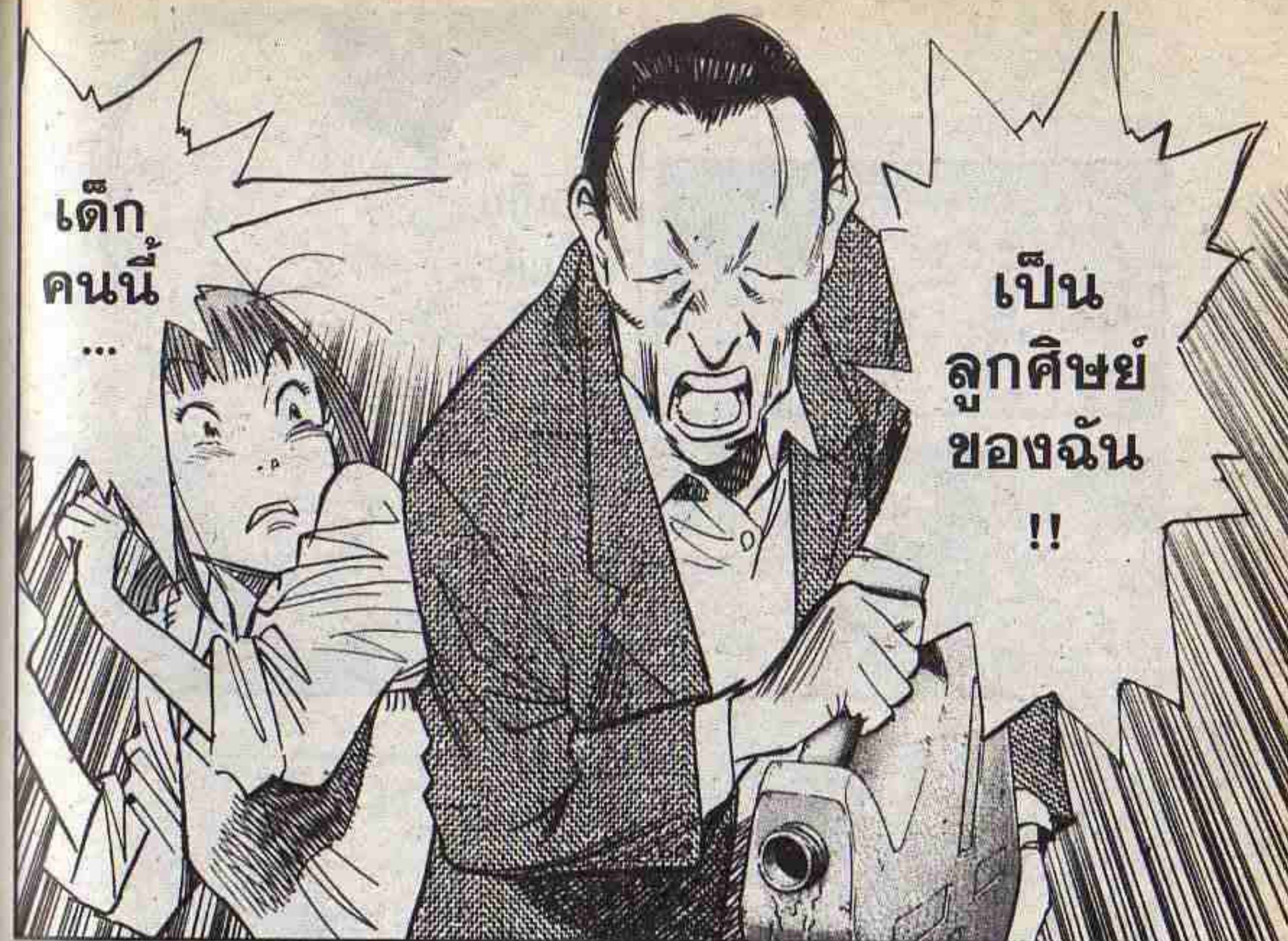

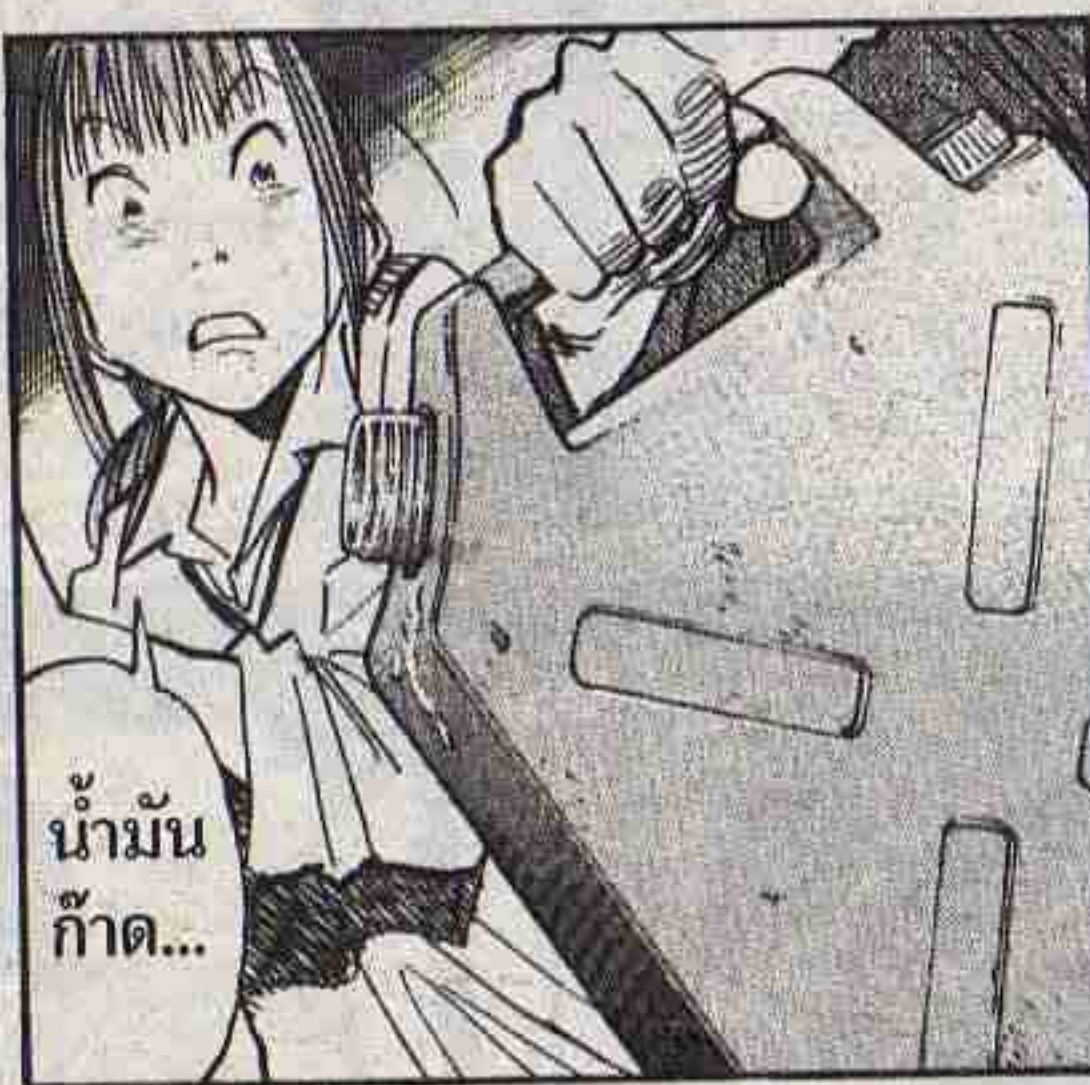

จะทำ
อะไรนะ
พ่อ...

หือ...?
กลืน...

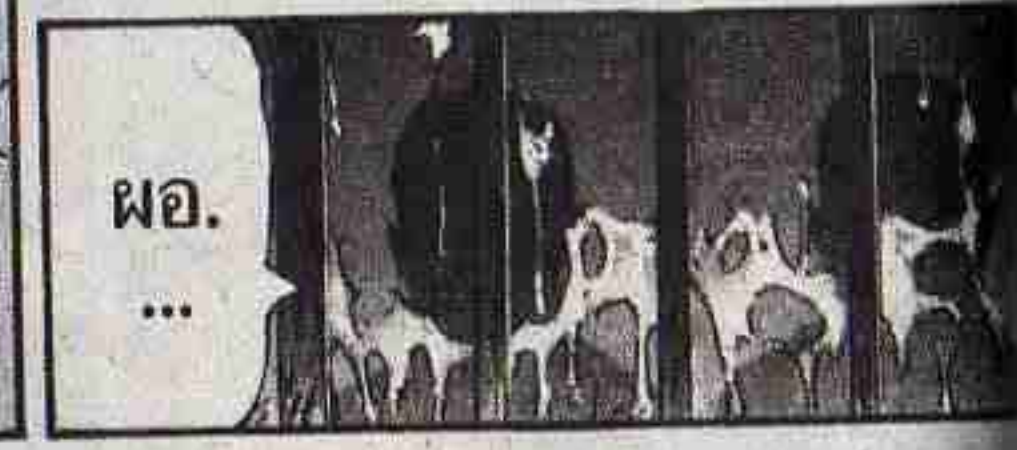
เด็ก
คนนี้
...
เป็น
ลูกศิษย์
ของฉัน
!!

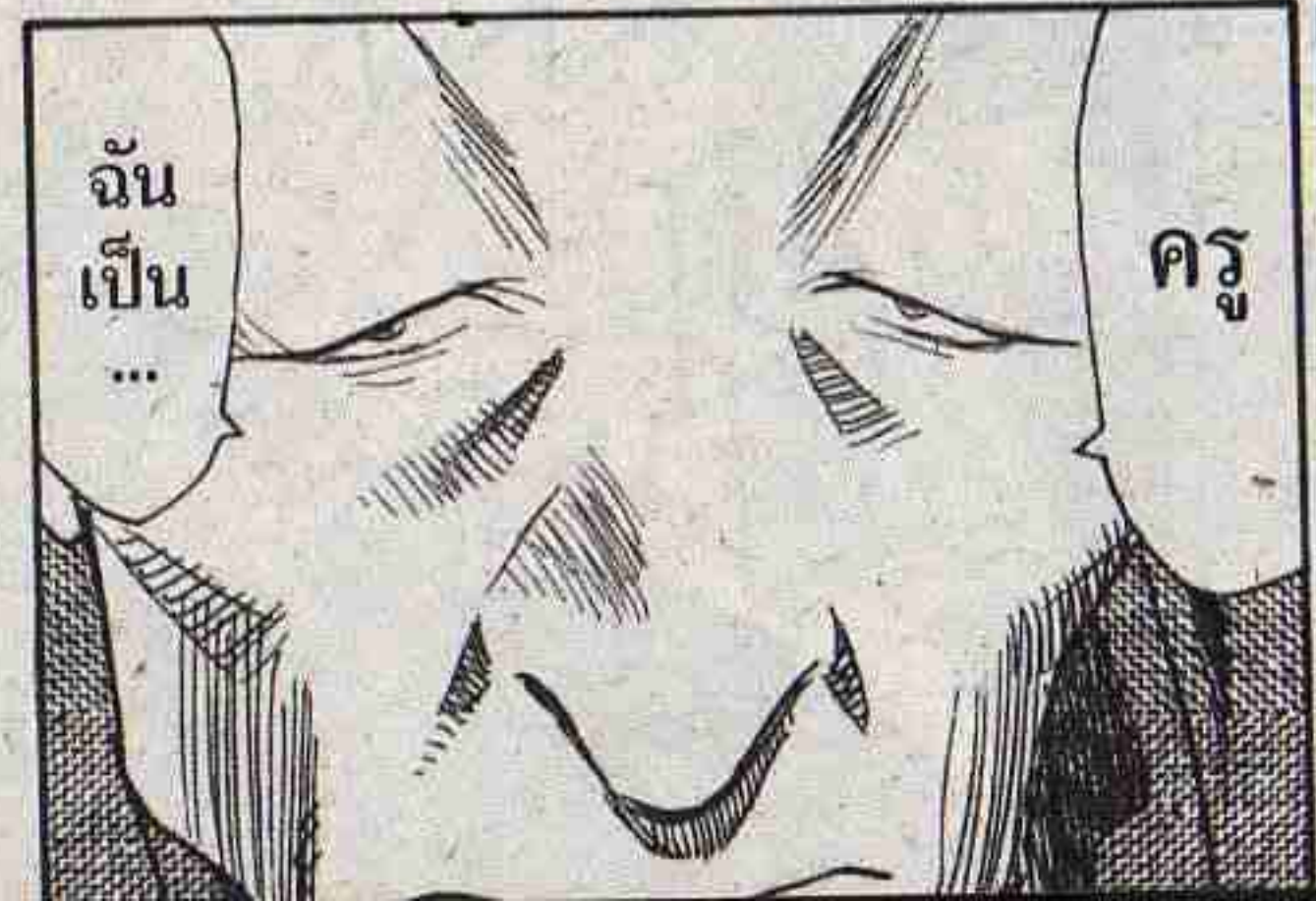
น้ำมัน
ก็าด...

ฉัน
เป็น
...

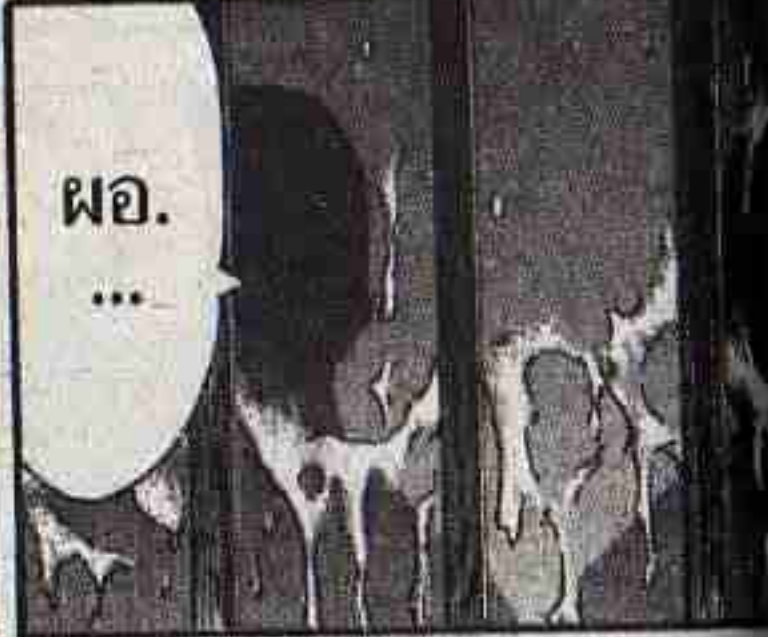

พ่อ.
...

ฉัน
เป็น
...

ครู

พ่อ.
...

ไม่จำเป็น
ต้อง
ได้รับการ
อบรมใหม่
จากพวก
แก!!

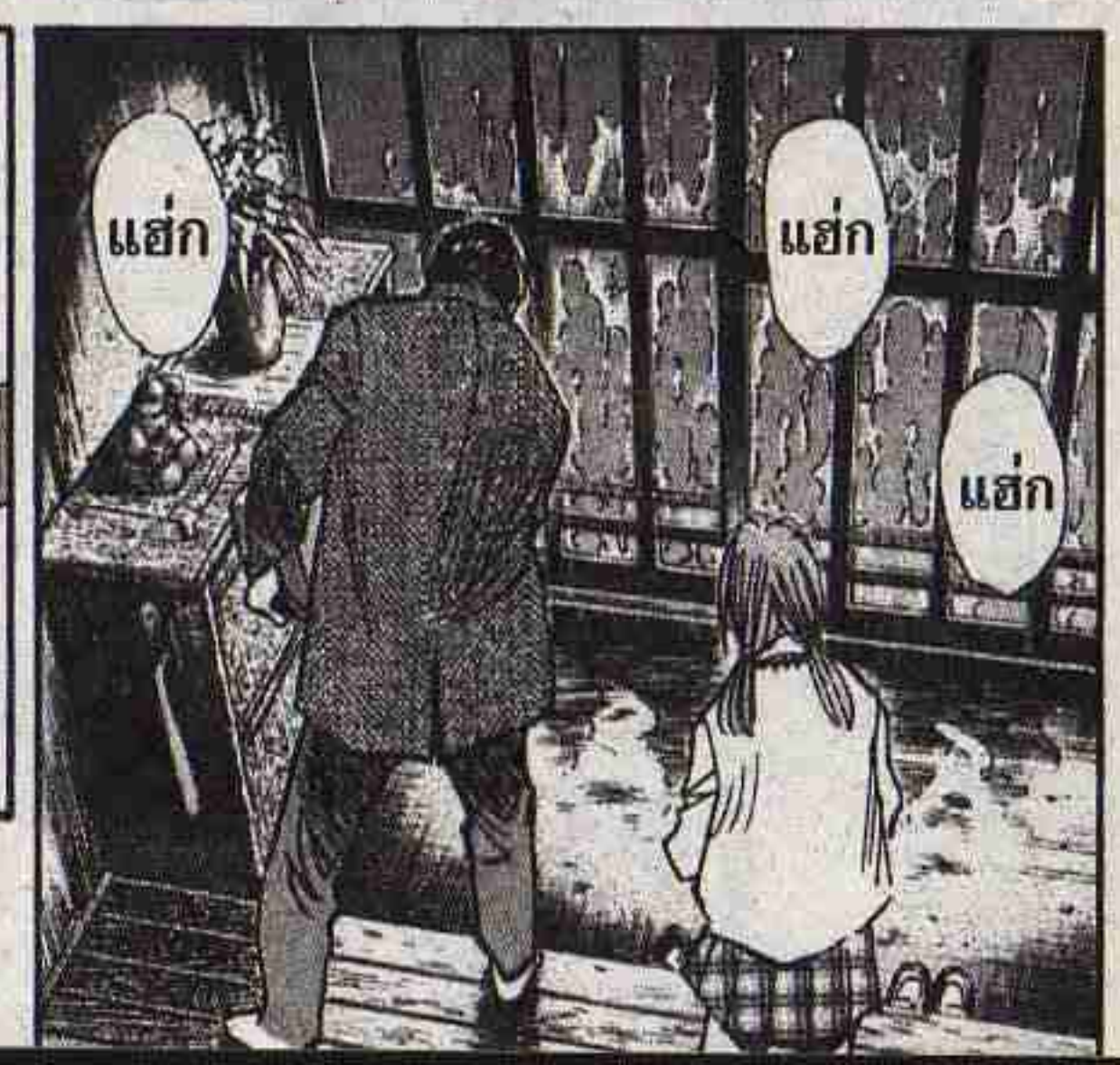
ถ้าไม่กลับ
ฉันจะ
จุดไฟ
ซะเลย
!!

พ่อ.
...

แจ้ง
สำนักงาน
ใหญ่ด่วน!!

ครับ
!!

แฮ็ก

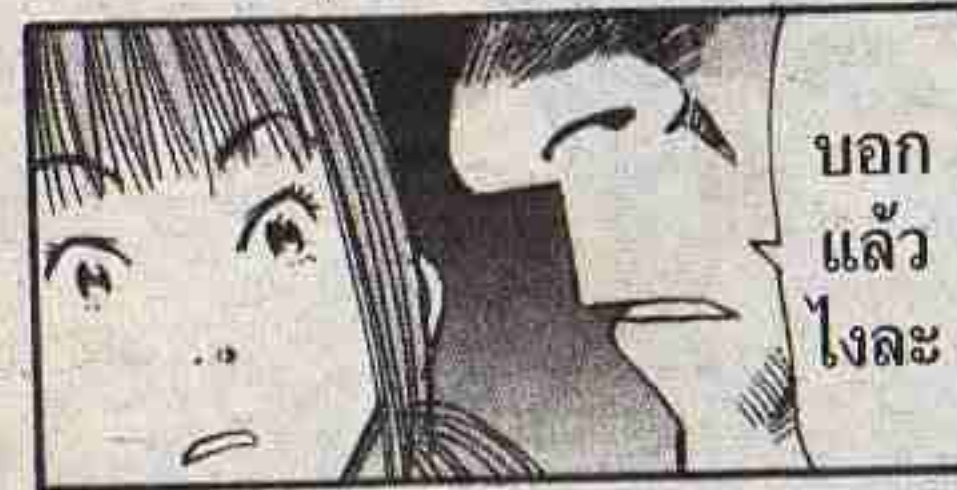
แฮ็ก

แฮ็ก

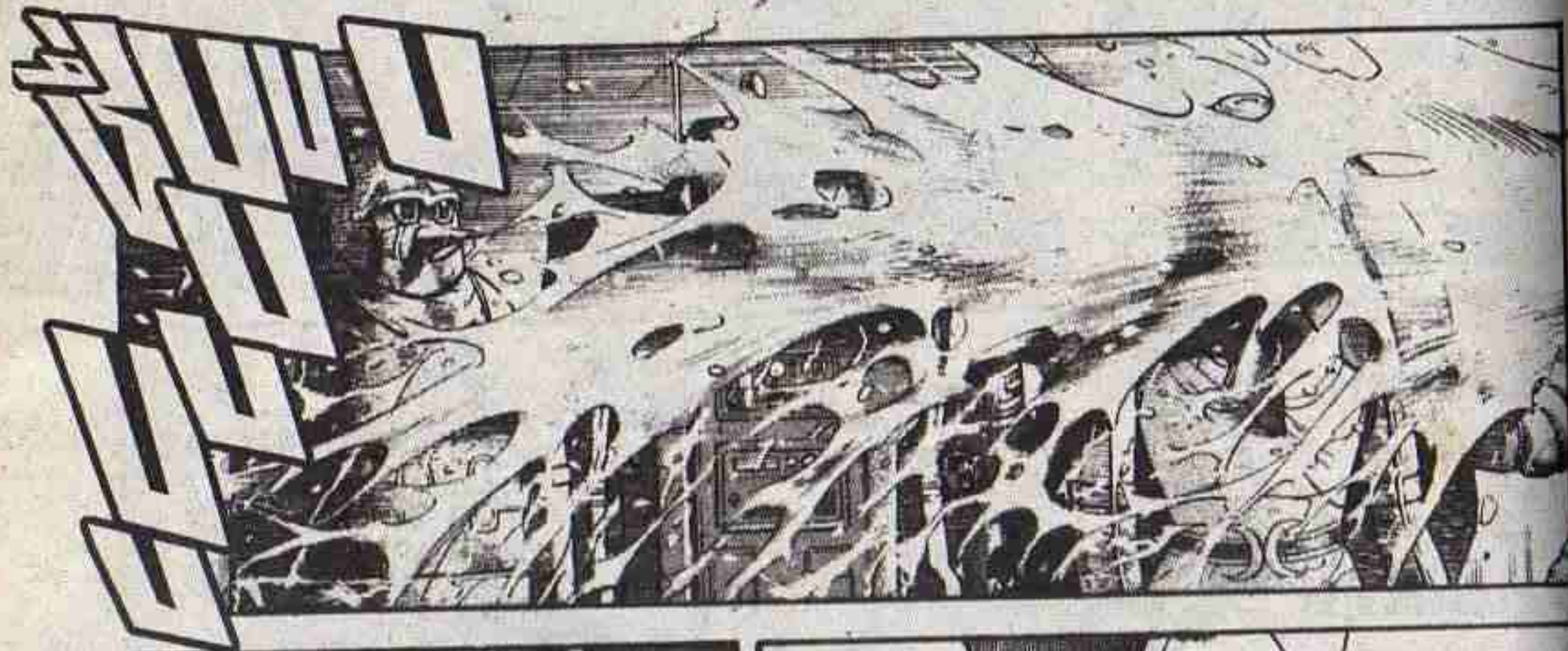

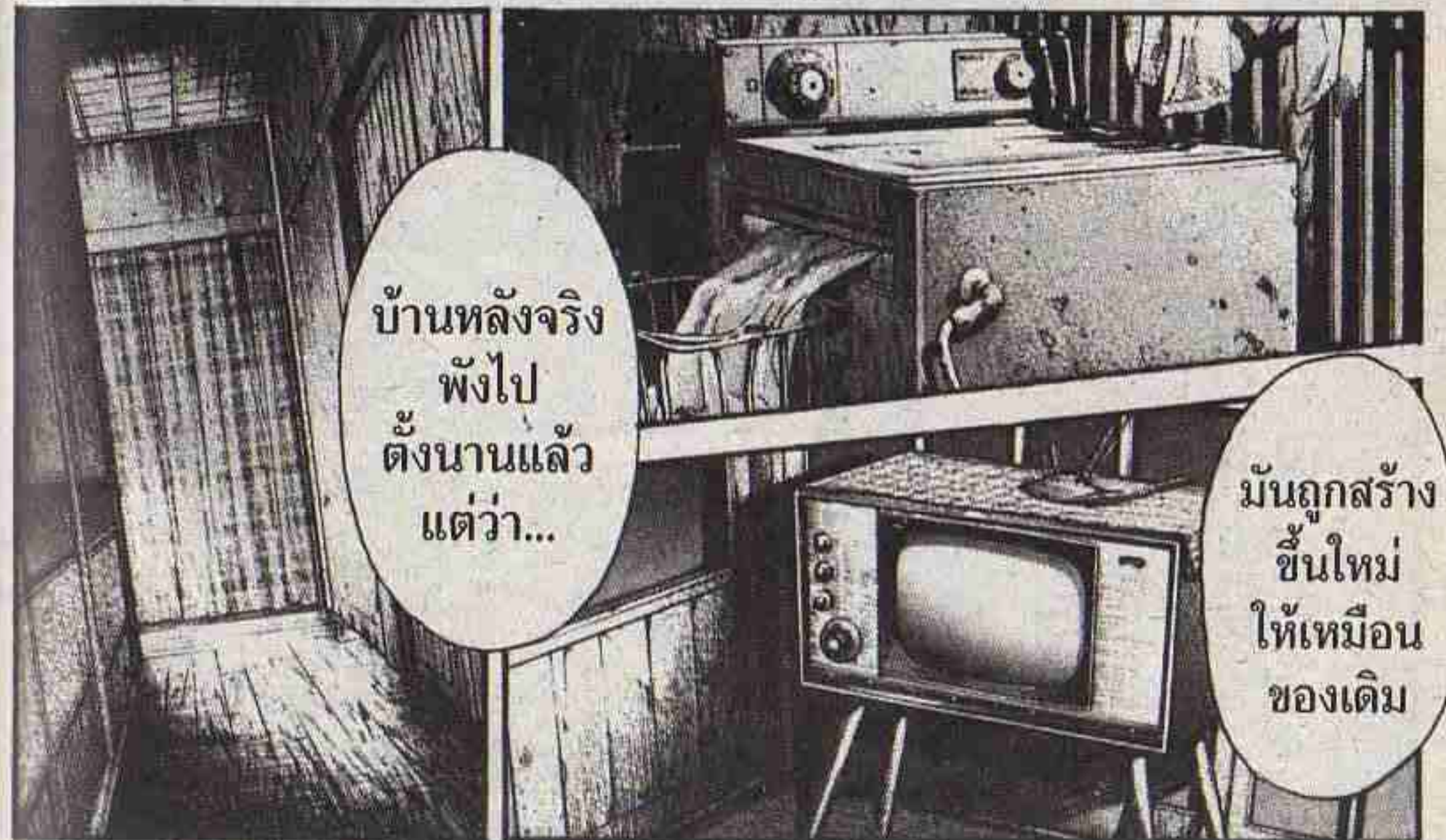
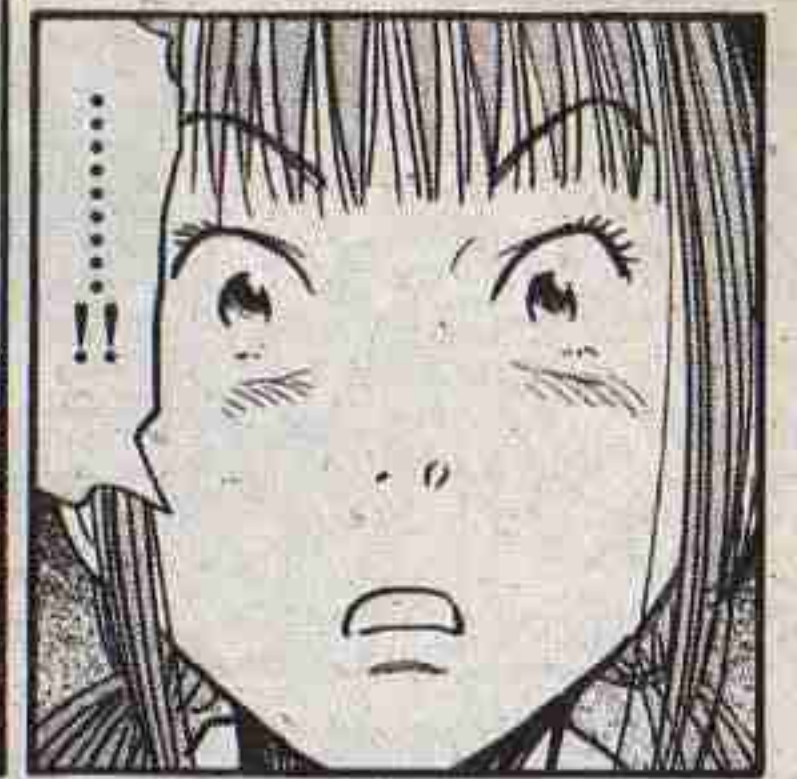
ฉันเป็น
คนดี
...

บอก
แล้ว
ไงละ

บ้านของ
“เพื่อน”
ยังไงละ

บ้านหลังจริง
พังไป
ตั้งนานแล้ว
แต่ว่า...

มันถูกสร้าง
ขึ้นใหม่
ให้เหมือน
ของเดิม

ฮะ...
เออ...

จะ
จุดไฟเผา
จริงๆ
หรือ...?

พอเปลวไฟ
ลุกพรึบ
ขึ้นมา
เราก็นึกกัน

บ้าน
หลังนี้
คืออะไร
หรืมัย?

ซึบ

เอ
?

ของที่อยู่ที่นี่
ทั้งหมด
เป็นของ
สะสมของ
“เพื่อน”

พูดง่าย ๆ
ก็คือ
“พิพิธภัณฑ
สถาน
เพื่อน”

คุณ
เป็น
...

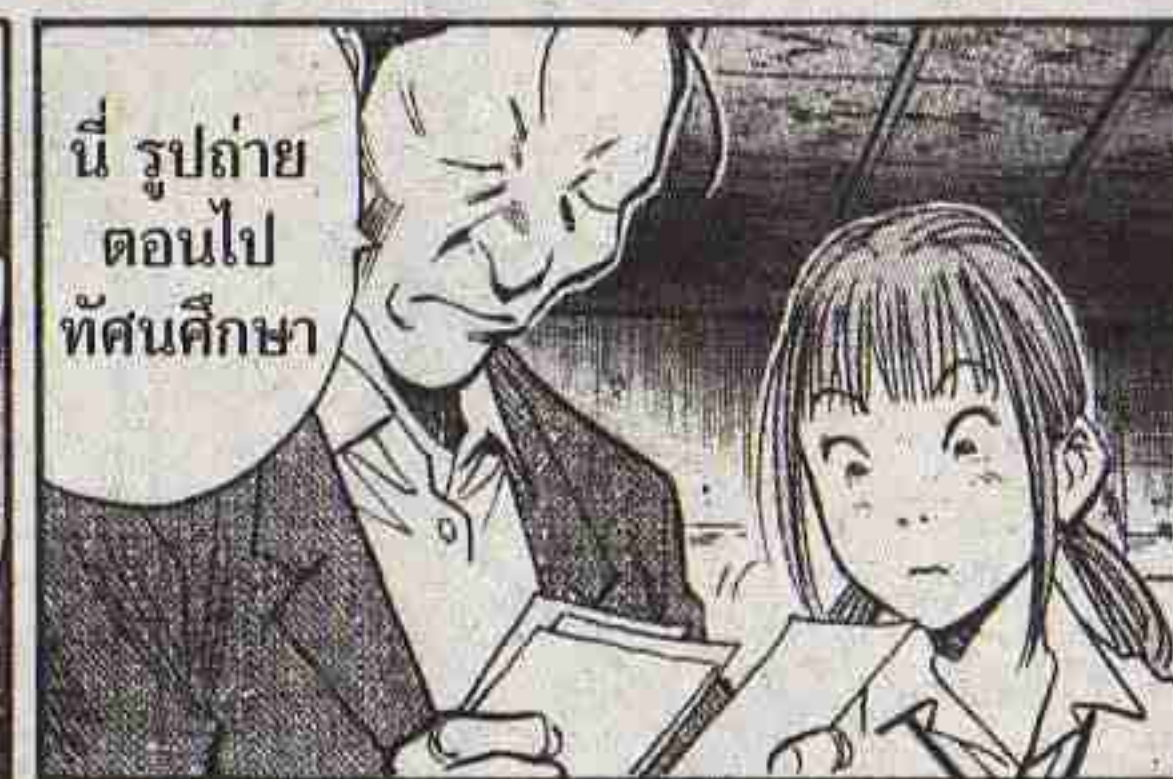
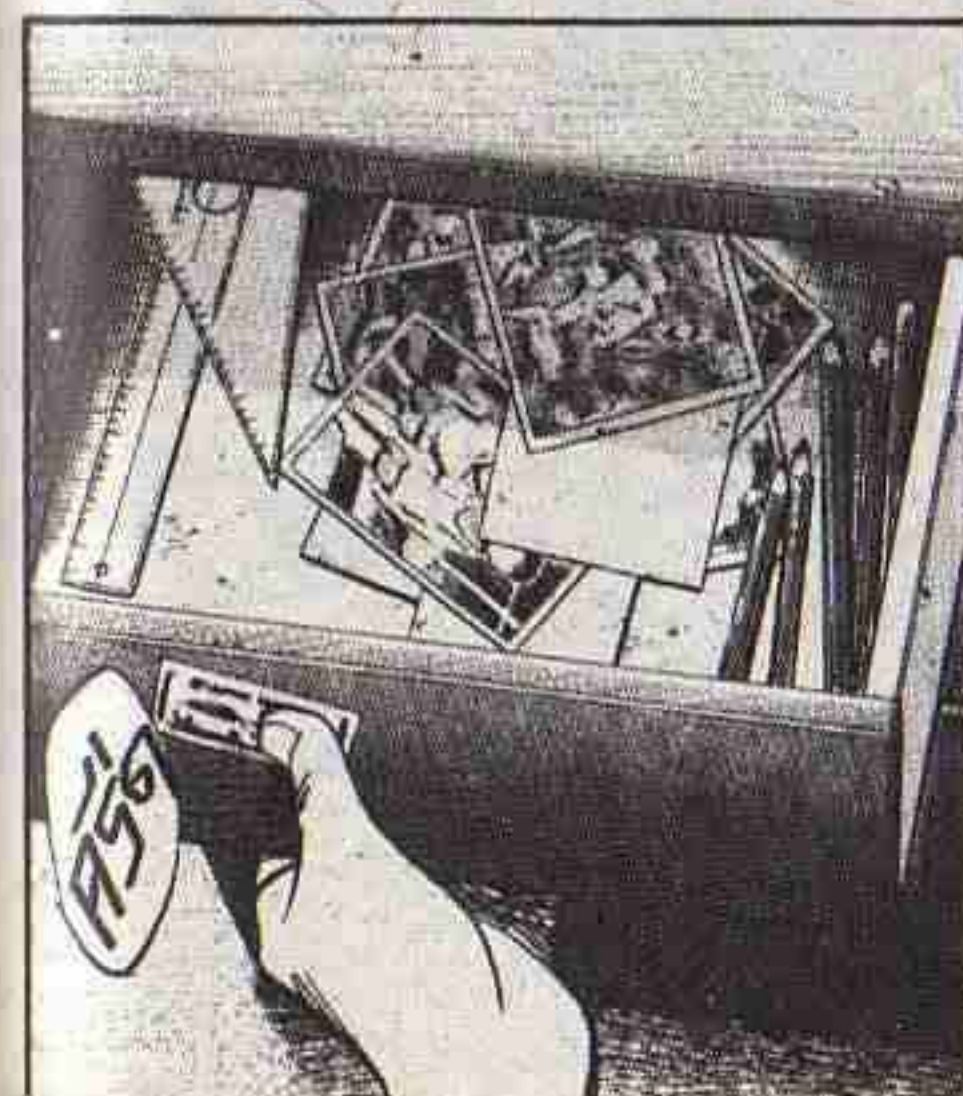
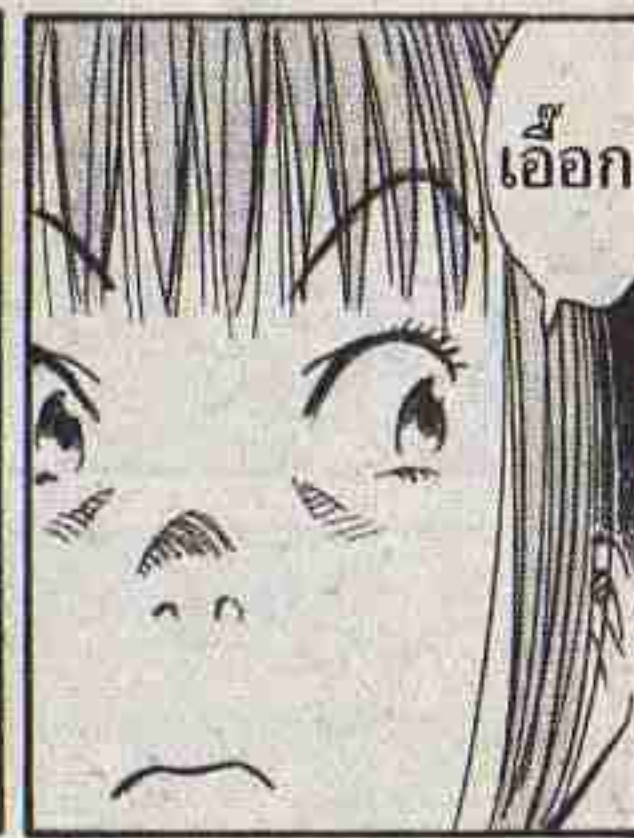
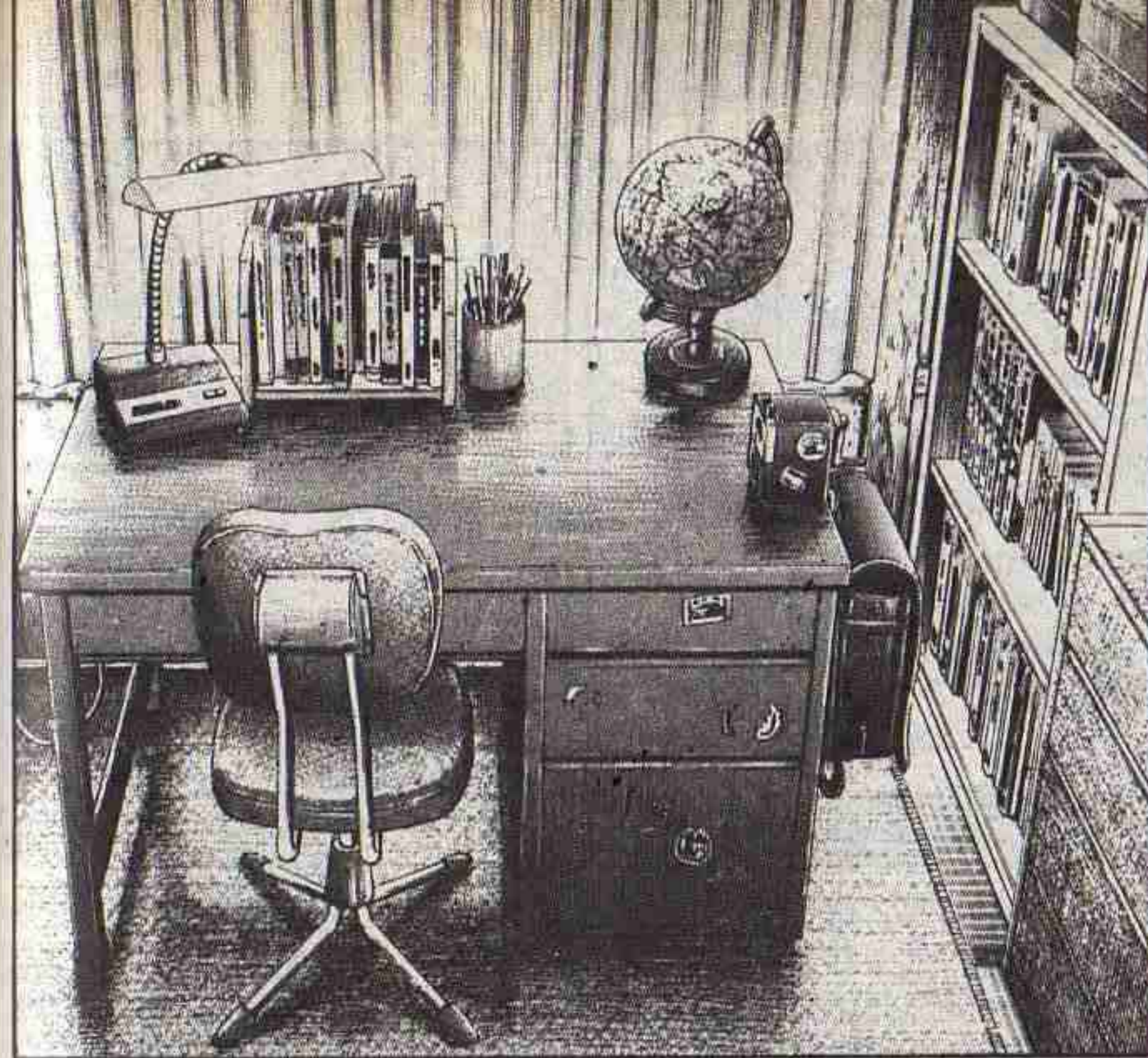
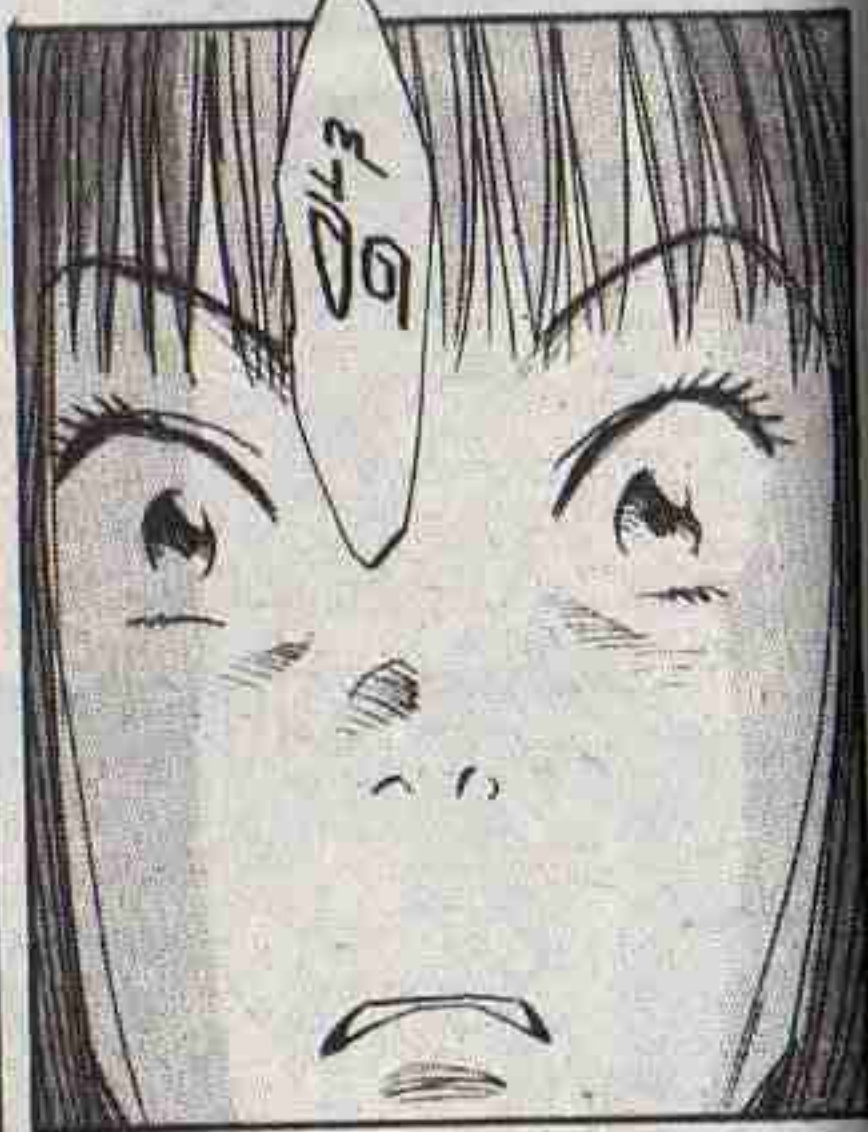
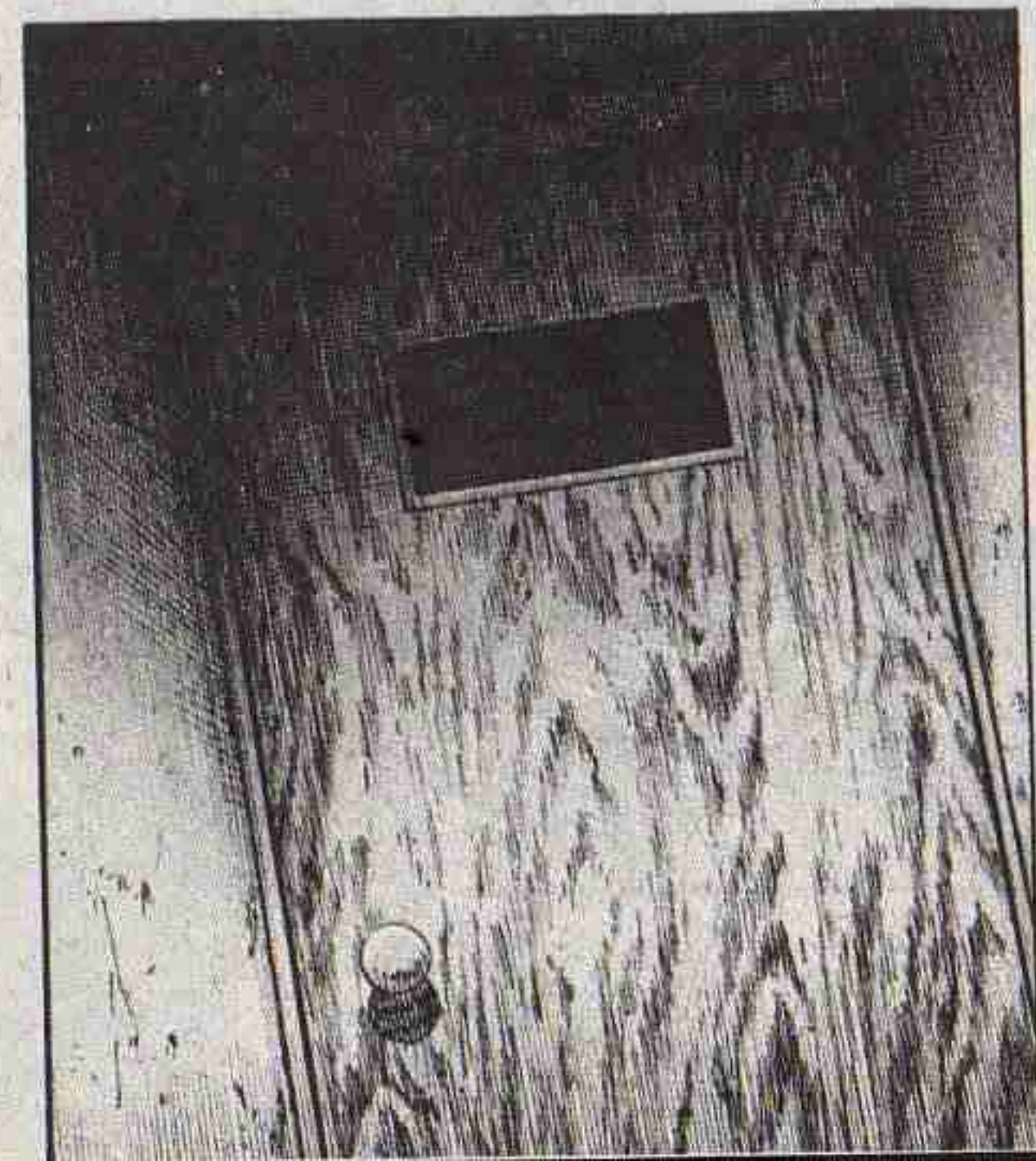
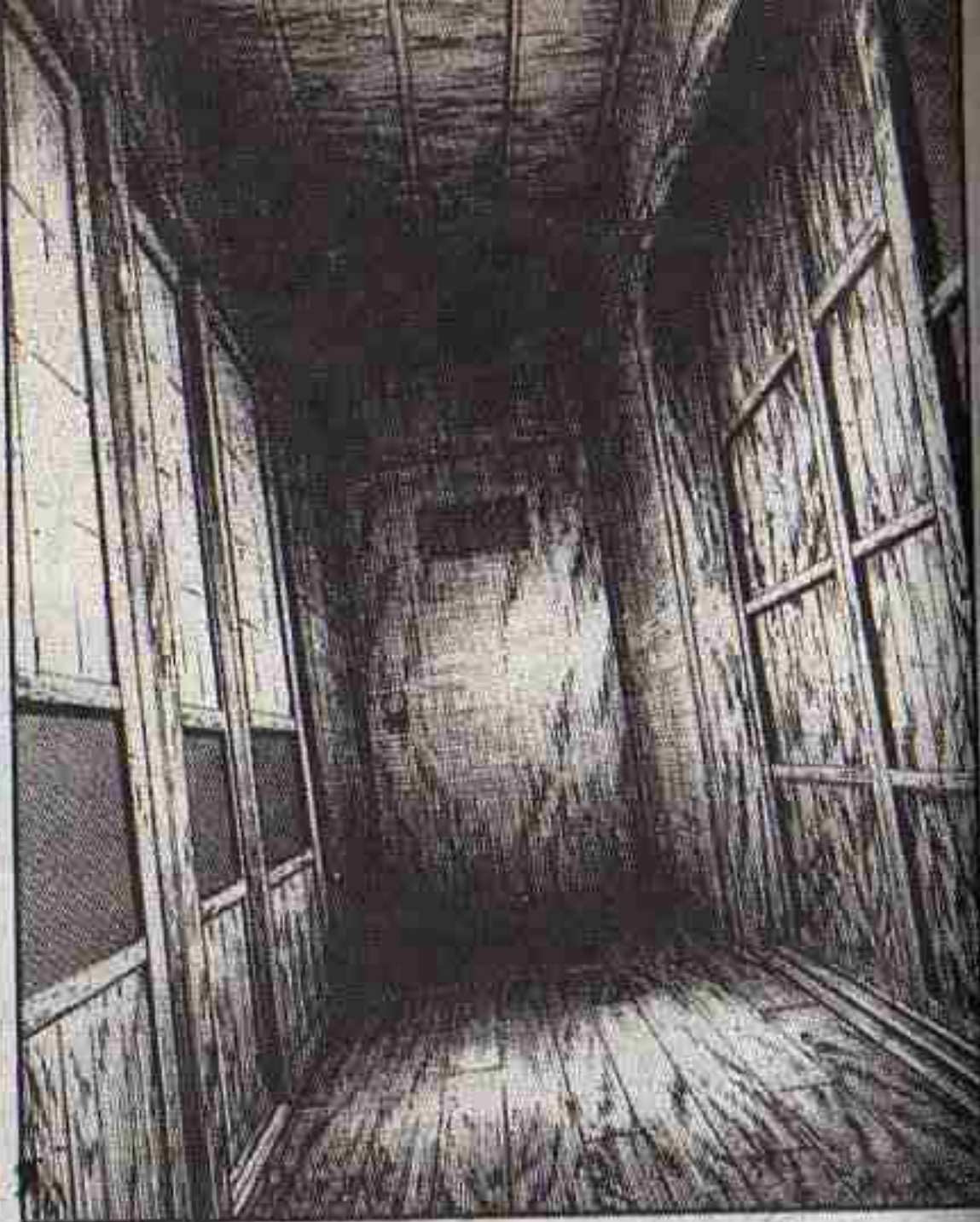
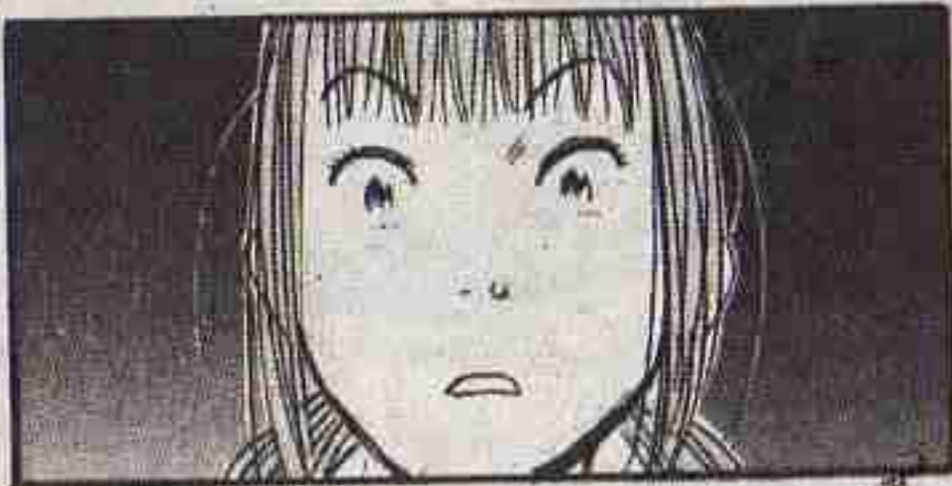
ผู้
อำนวยการ...

ก่อนเผา
อยากดู
สักหน่อย
มัย?

.....
?

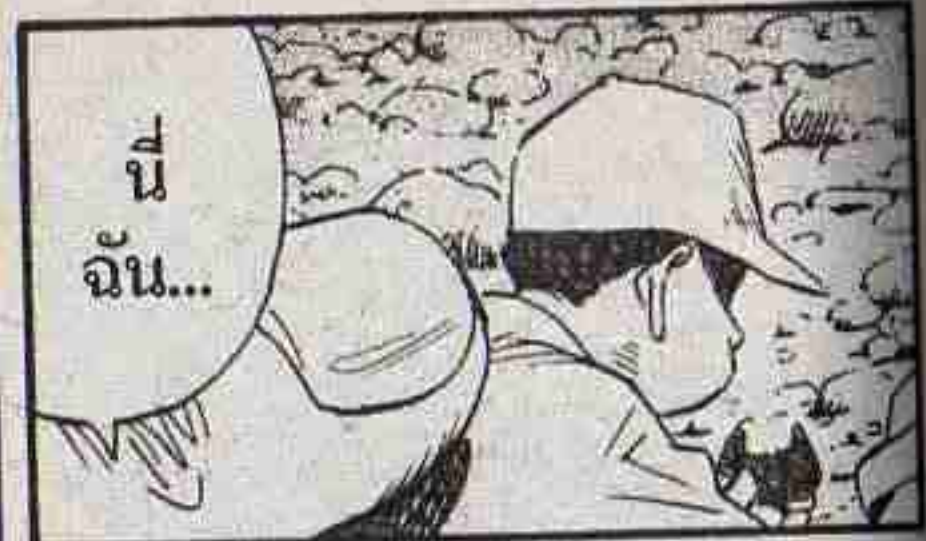

คนนี่
เคนจิ
...

มารู้อะ
กับ
โยชิสีเนะ
ก็อยู่ด้วย

นี่
ฉัน...

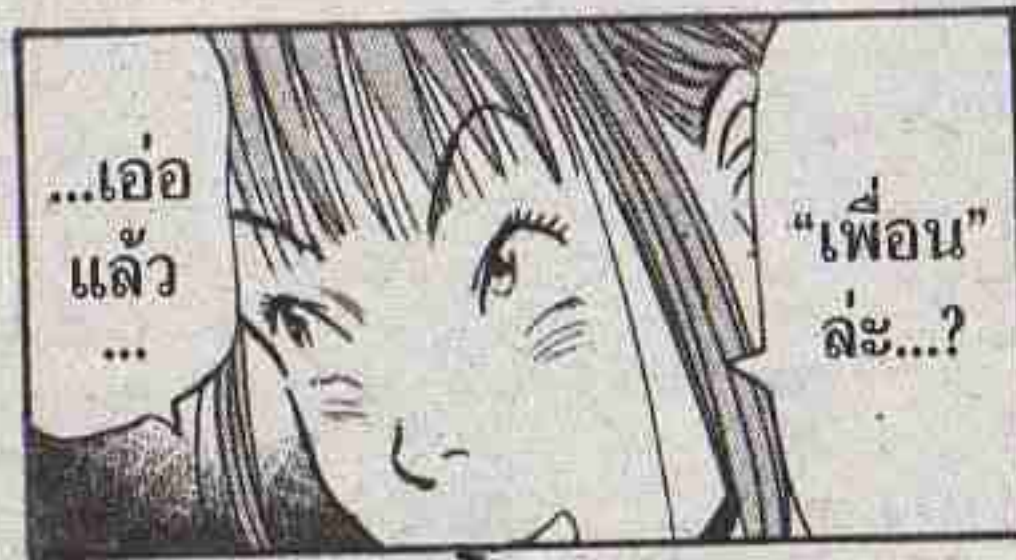
นี่ก็
เคนจิ

โอดโจะ
กับ
เคนจิ
...

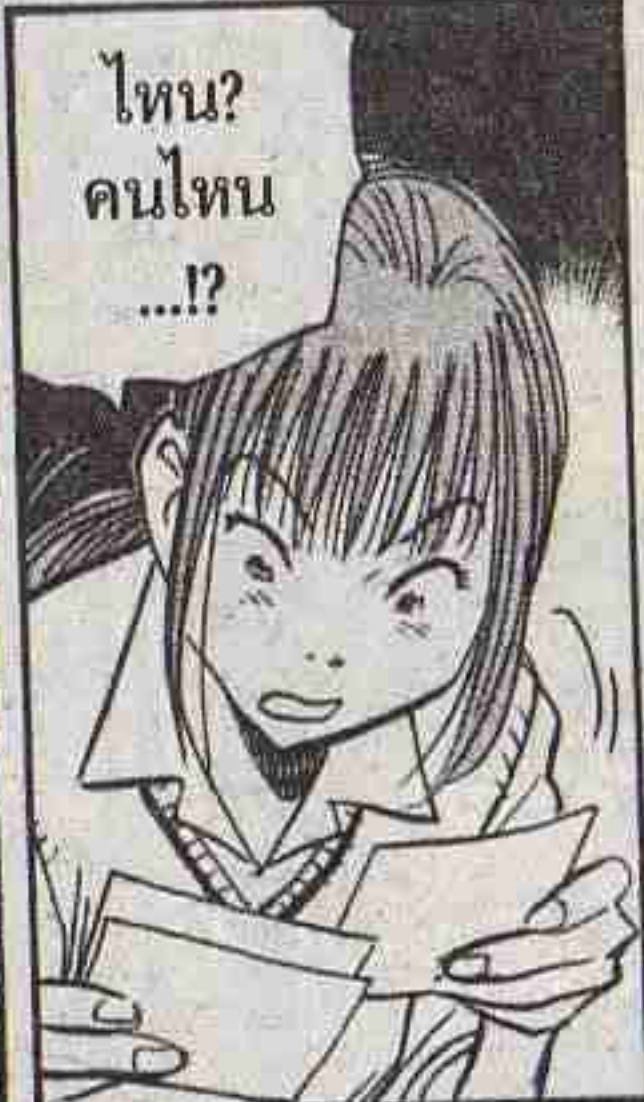

นี่
ฉัน...

...เอ่อ
แล้ว
...

"เพื่อน"
ล่ะ...?

ไหน?
คนไหน
...!?

...!!

อยู่ในรูป
ทุกใบ
ที่ให้ดู
เมื่อก

เอ๊ะ
?

อ๊ะ...
ไม่นะ!!
ฉันนี่
แย่จริง
...

ไม่เอาแล้ว!!
ฉันไม่อยากรู้
อะไรมาก
ไปกว่านี้
อีกแล้ว!!

อ้อ รูปนั้น
กับรูปนี้
เป็นพี่สาว
ของเคนจิ

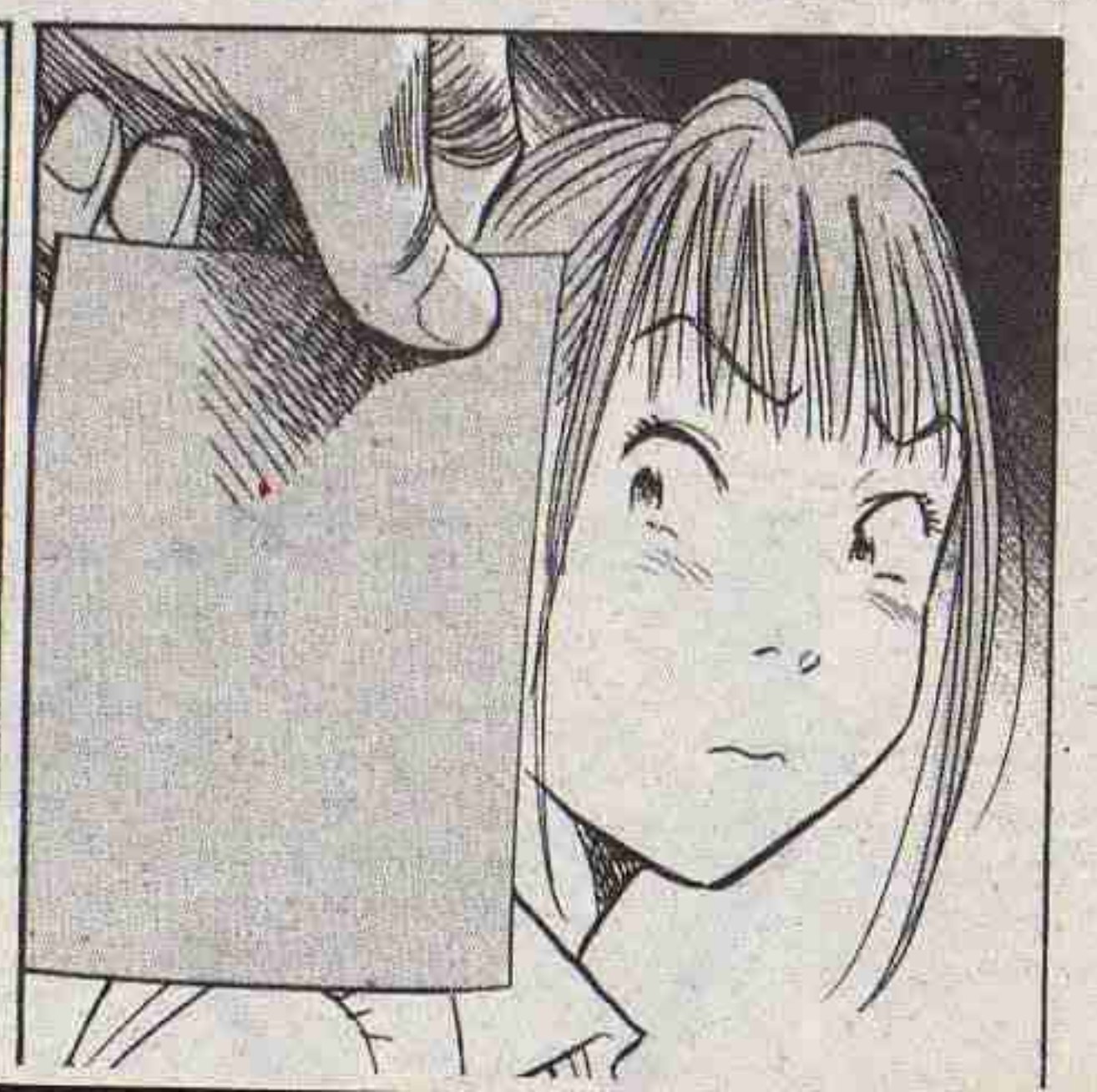
ว้าว
สวยจัง

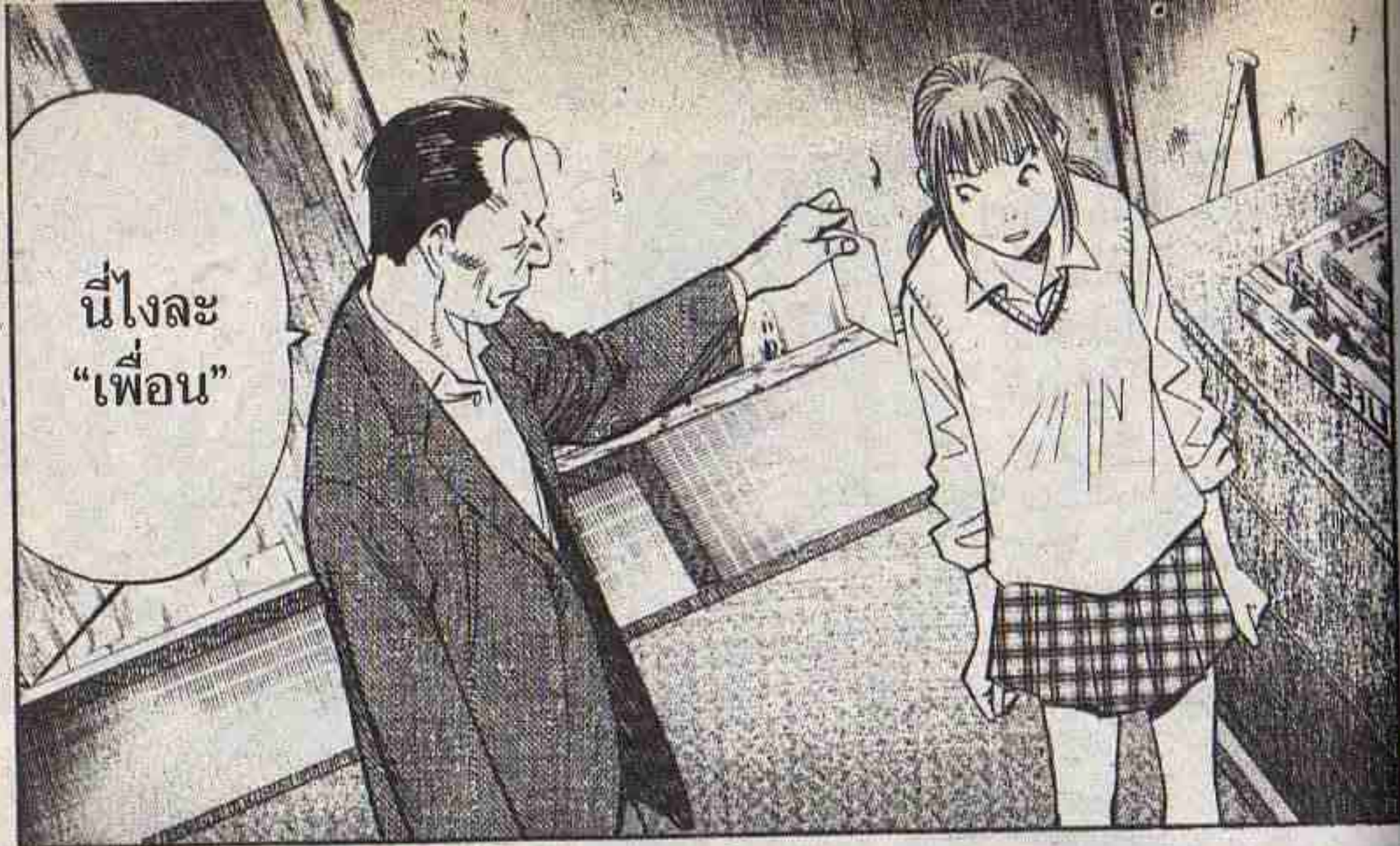
อ๊ะ... ฉันไม่อยาก
พอแล้ว
!!
รู้อะไรแล้ว
จริงๆ!!

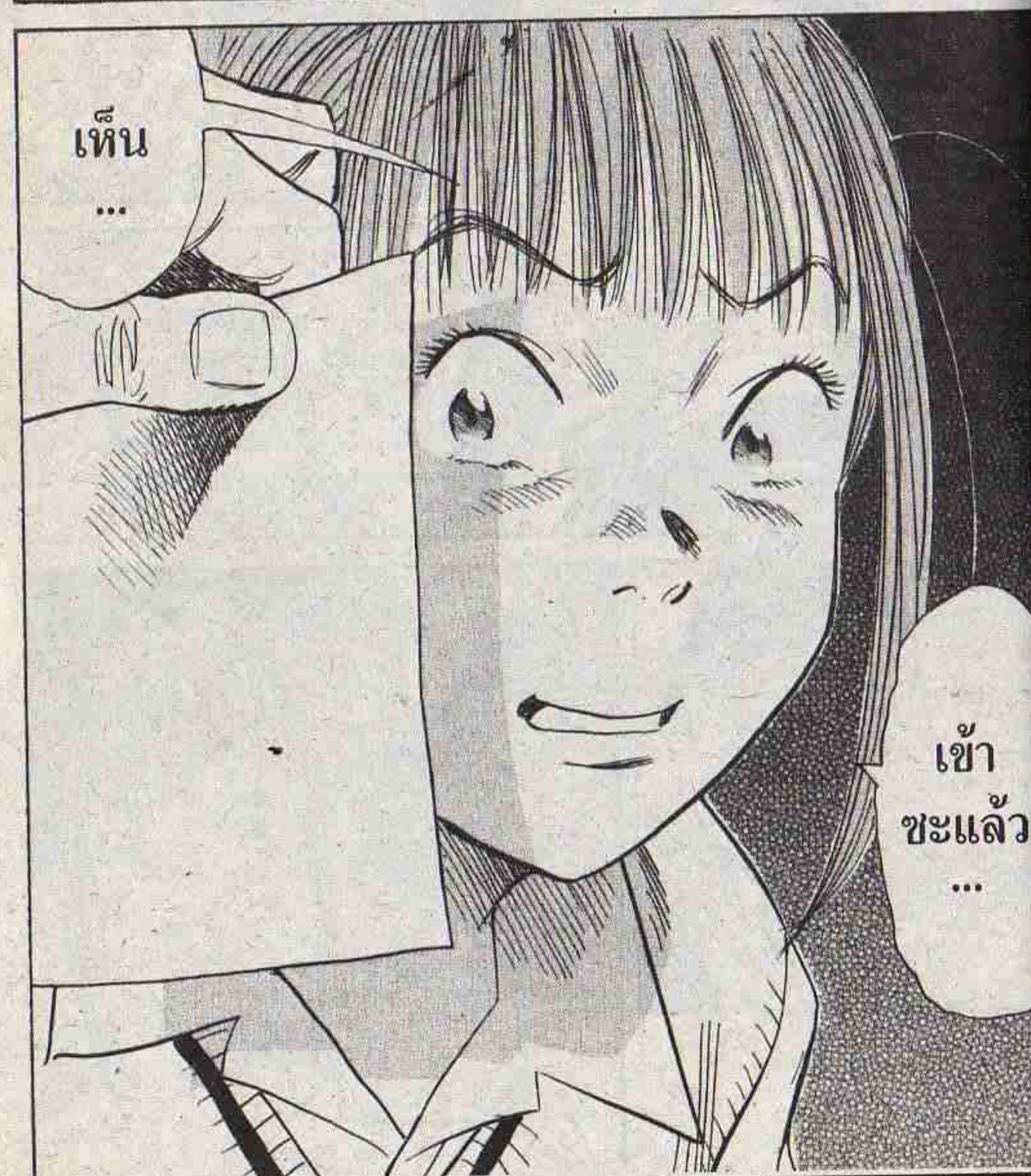
อ๊ะ
เจอแล้ว

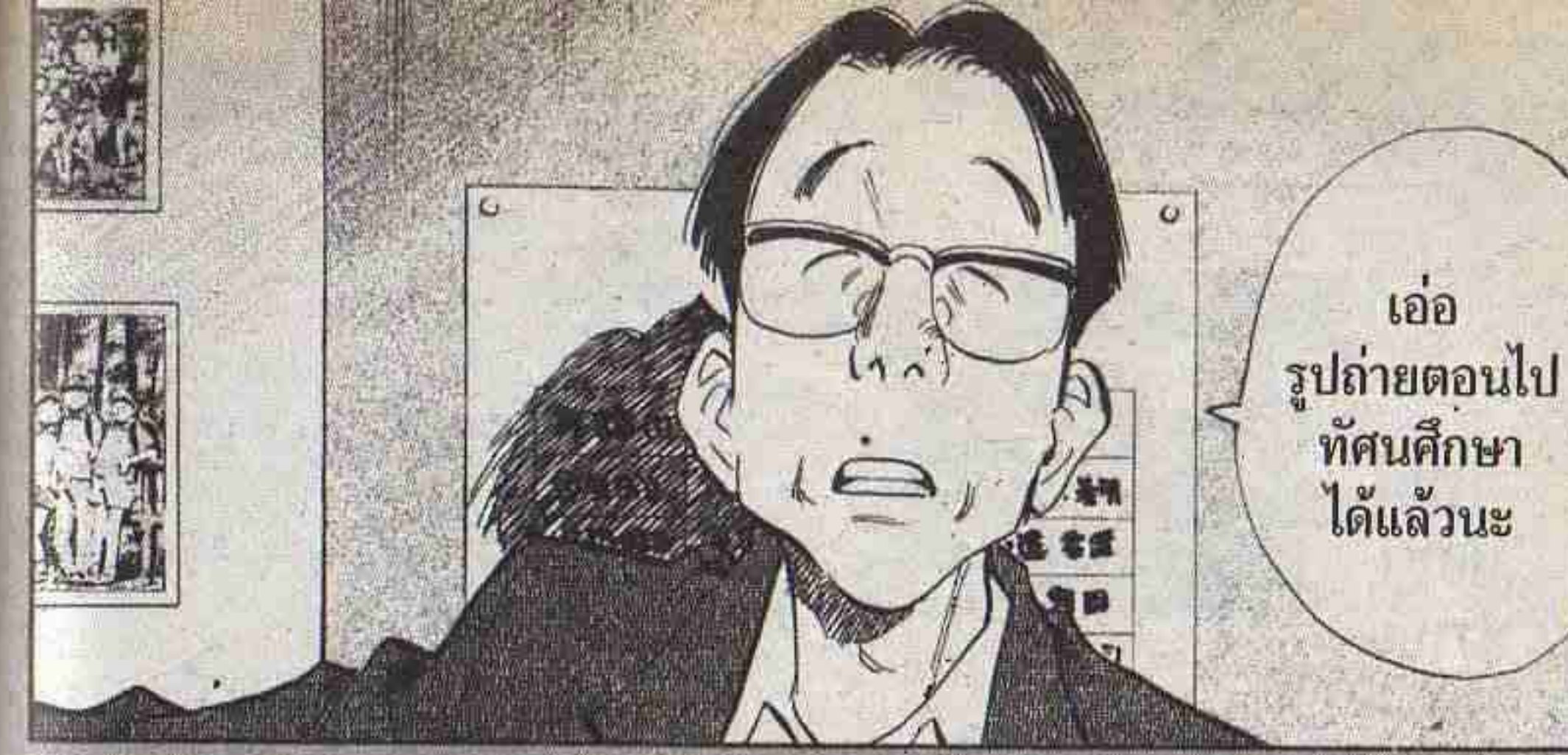

นี่ไงละ
“เพื่อน”

เห็น
...

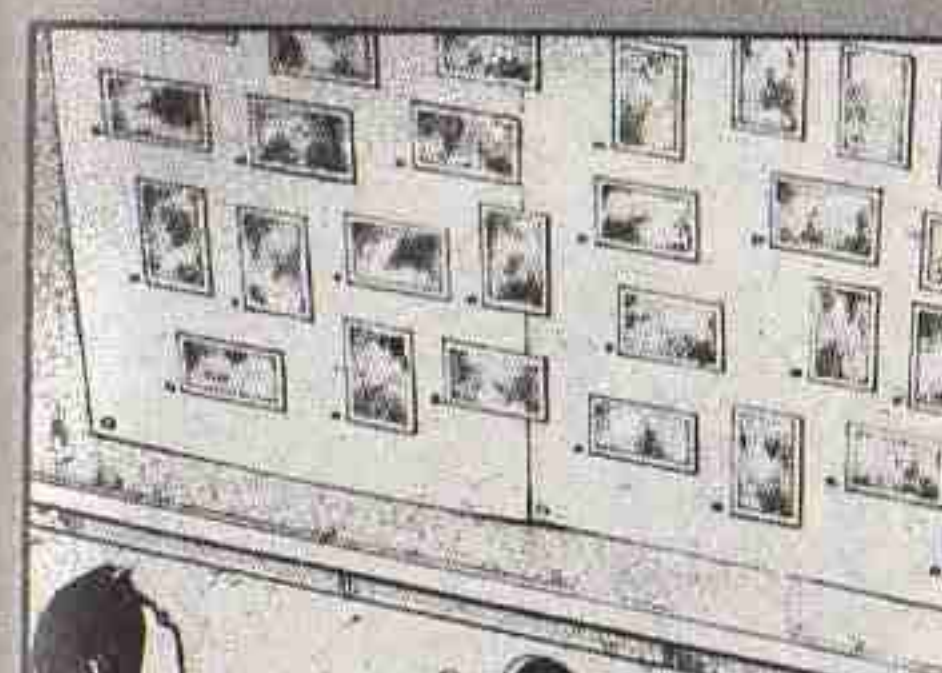
เข้า
ซะแล้ว
...

เอ่อ
รูปถ่ายตอนไป
ทัศนศึกษา
ได้แล้วนะ

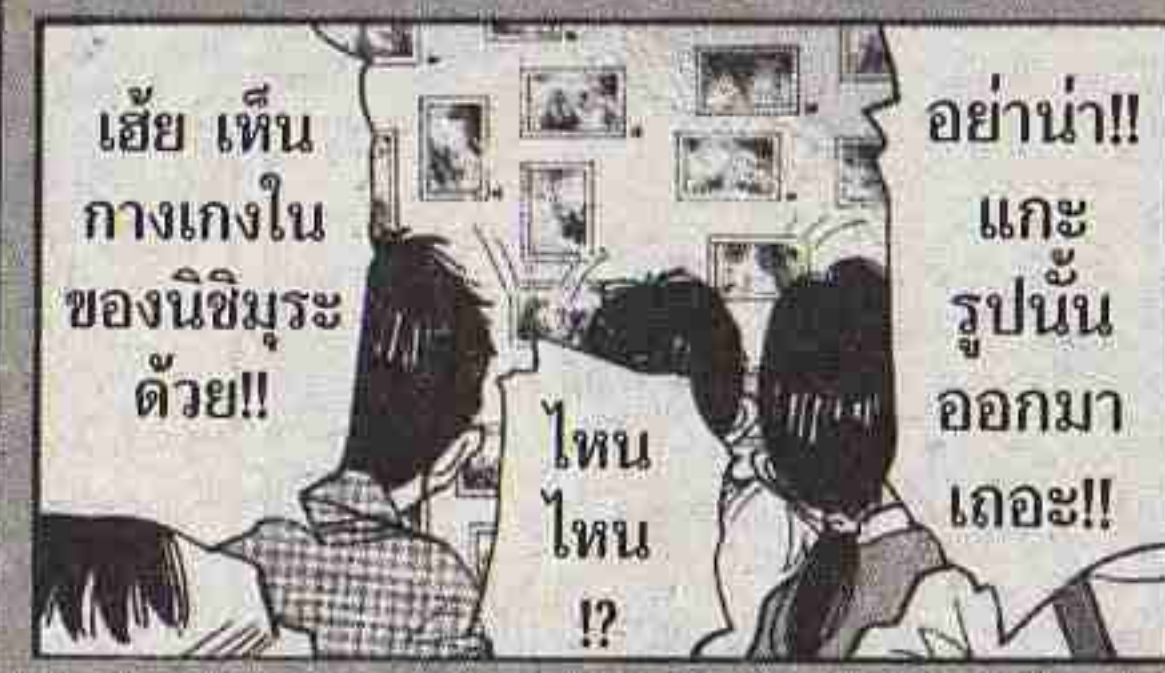

ใครอยากได้รูปไหน
ก็เขียนหมายเลข
ลงบนซองนี้
แล้วใส่เงิน
ตามจำนวนภาพ
ส่งมาให้ครู

เฮ้ย
ดูหน้าแก
ในรูปนี้สิ
!!

แกก็
เหมือน
กัน
ตาเหลือก
เขียว!!

เฮ้ย เห็น
กางเกงใน
ของนิชิมุระ
ด้วย!!

อายน่า!!
แกะ
รูปนั้น
ออกมา
เถอะ!!

โหน
โหน
!?

ตอนที่ 9 เด็กหนุ่มไร้หน้า

10

11

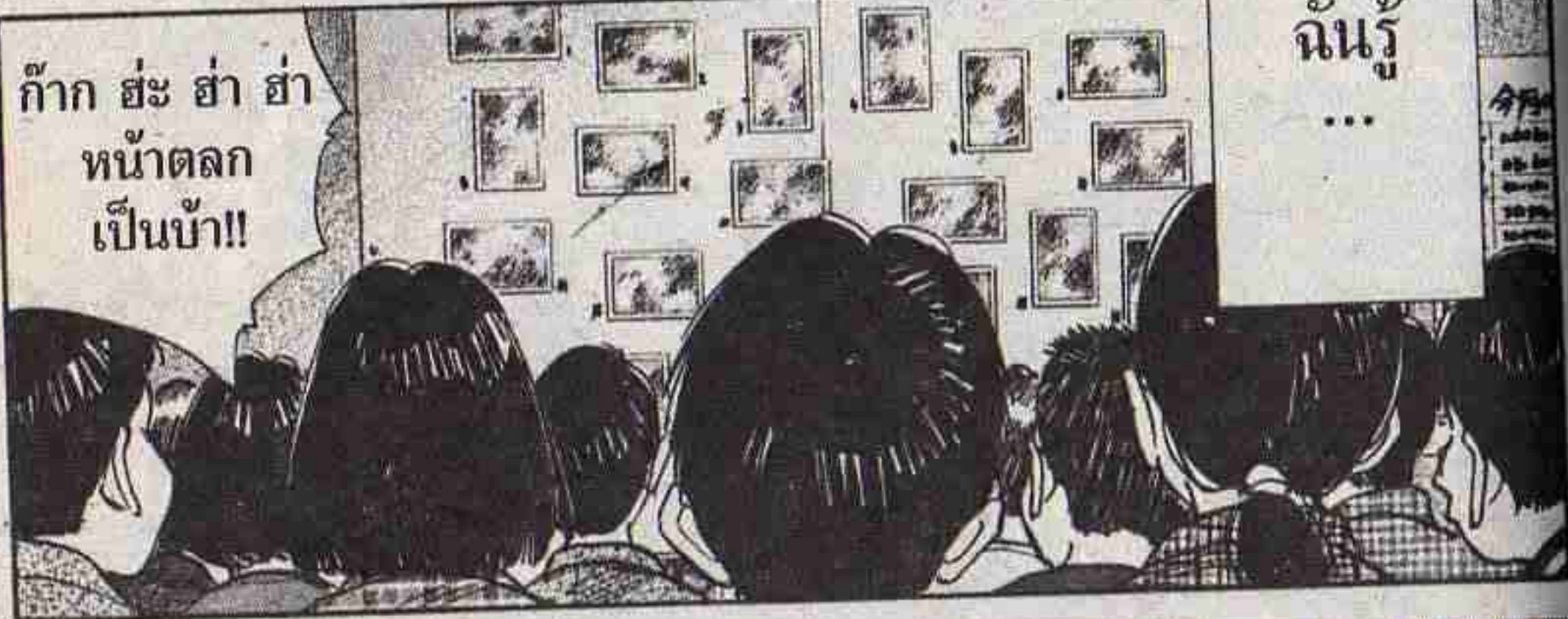
สิงโม่โตะ
กับโอดยาม่า
ถ่ายด้วยกัน
ตลอดเลยนะ
หวานเหลือเกิน
วู้ว วู้ว!!

มีรูปพี่
ติดมา
บ้างมั๊ย
!?

ฉันรู้
...

ก๊าก ฮ่ะ ฮ่า ฮ่า
หน้าตลก
เป็นบ้า!!

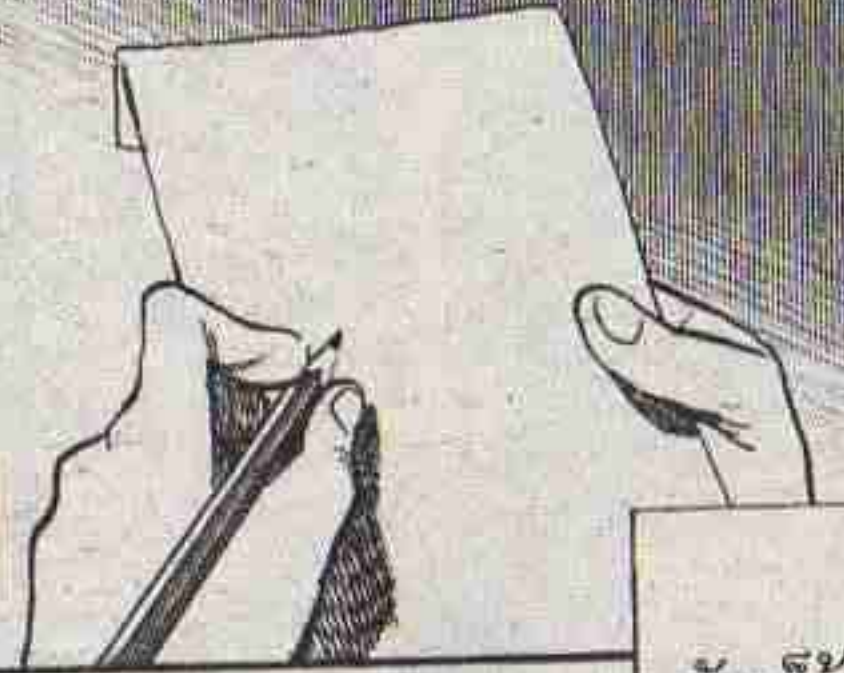
16

23 -

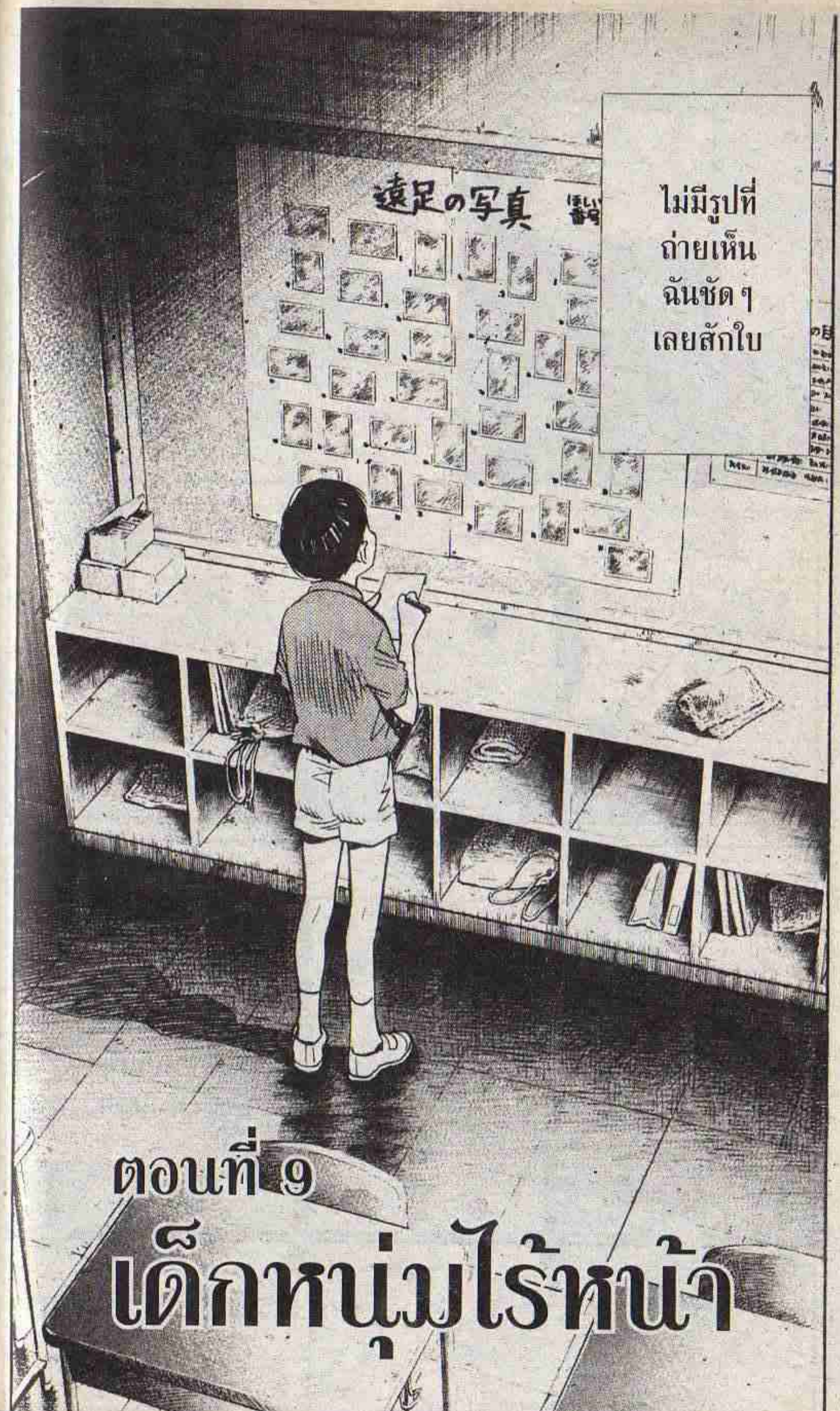
ต่อให้
ไล่หาไป
ทีละรูป
...

ฉันก็รู้ว่า
มันไม่มี
...

29

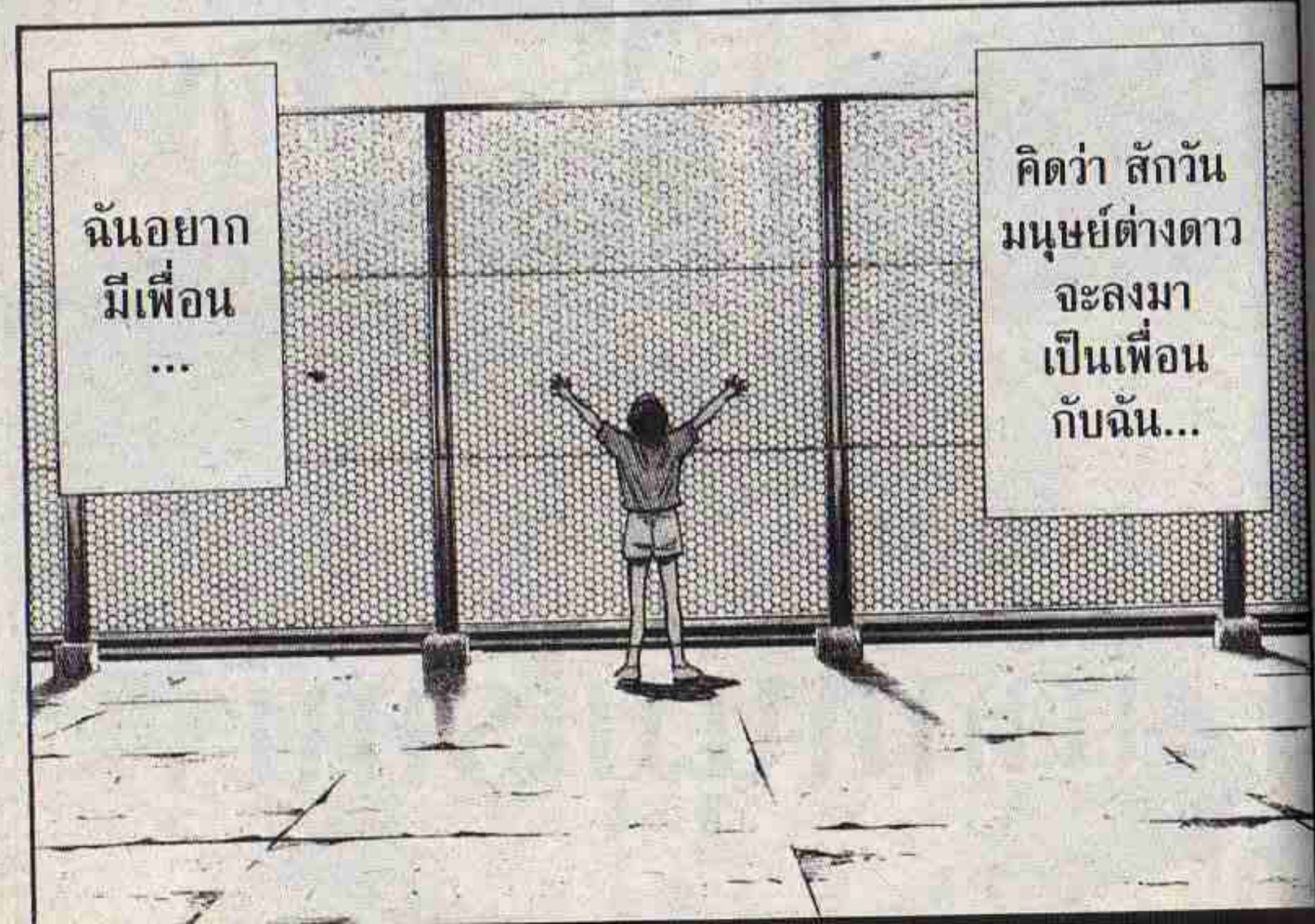
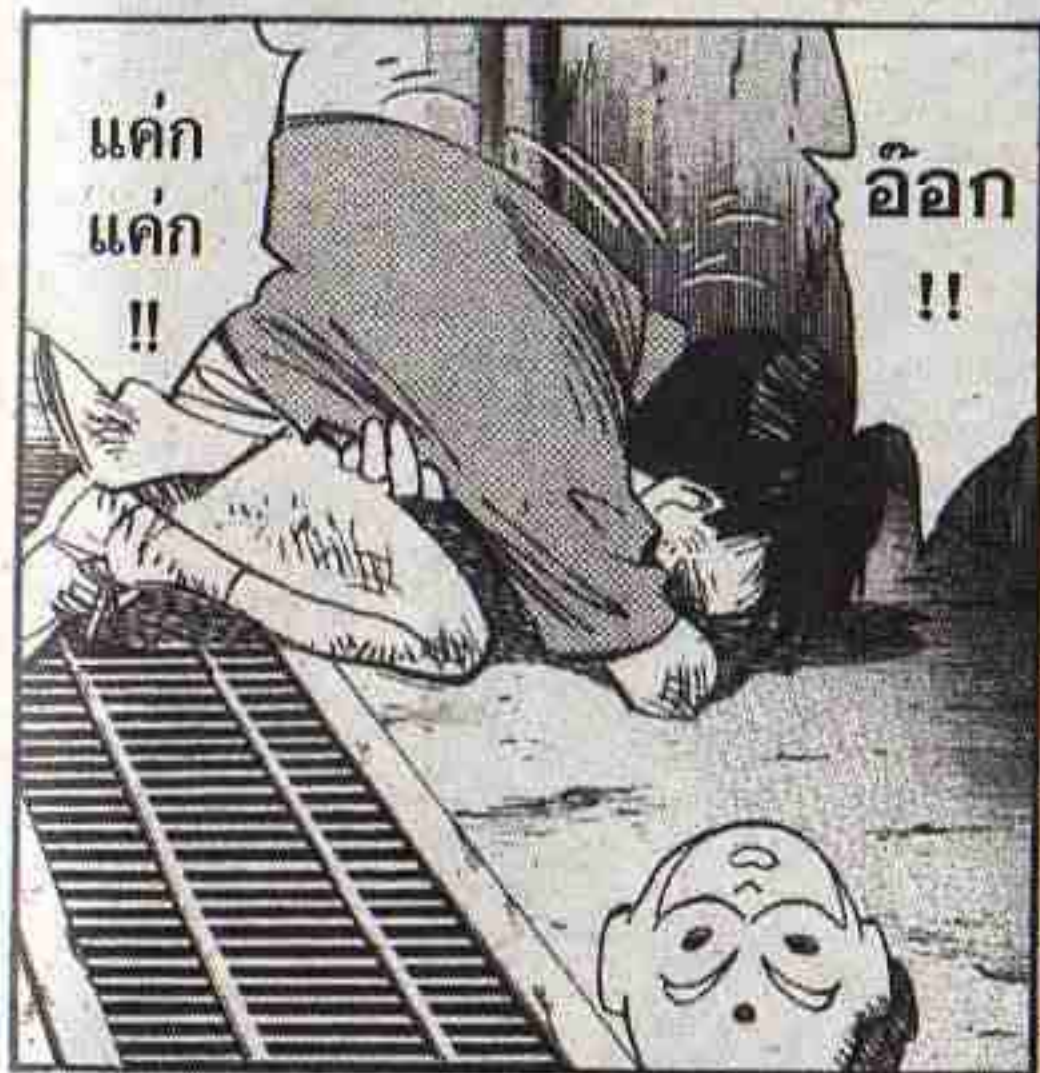
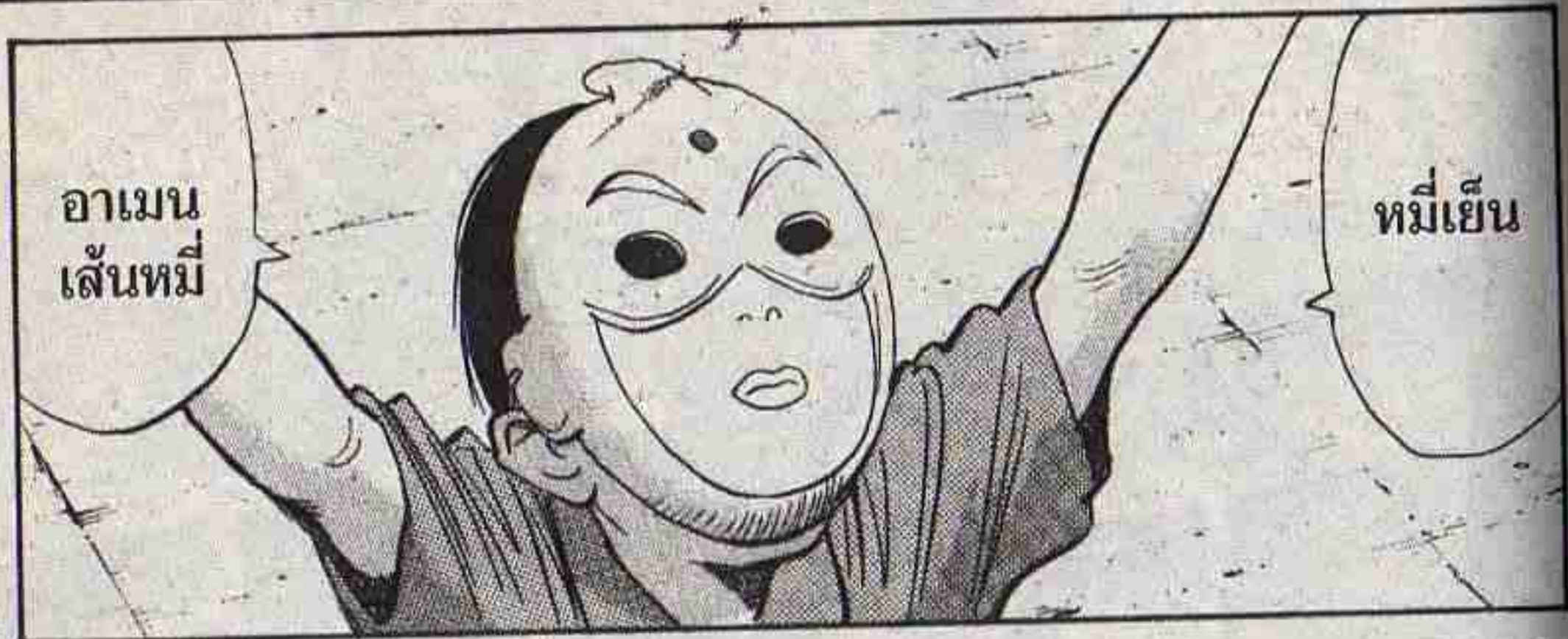
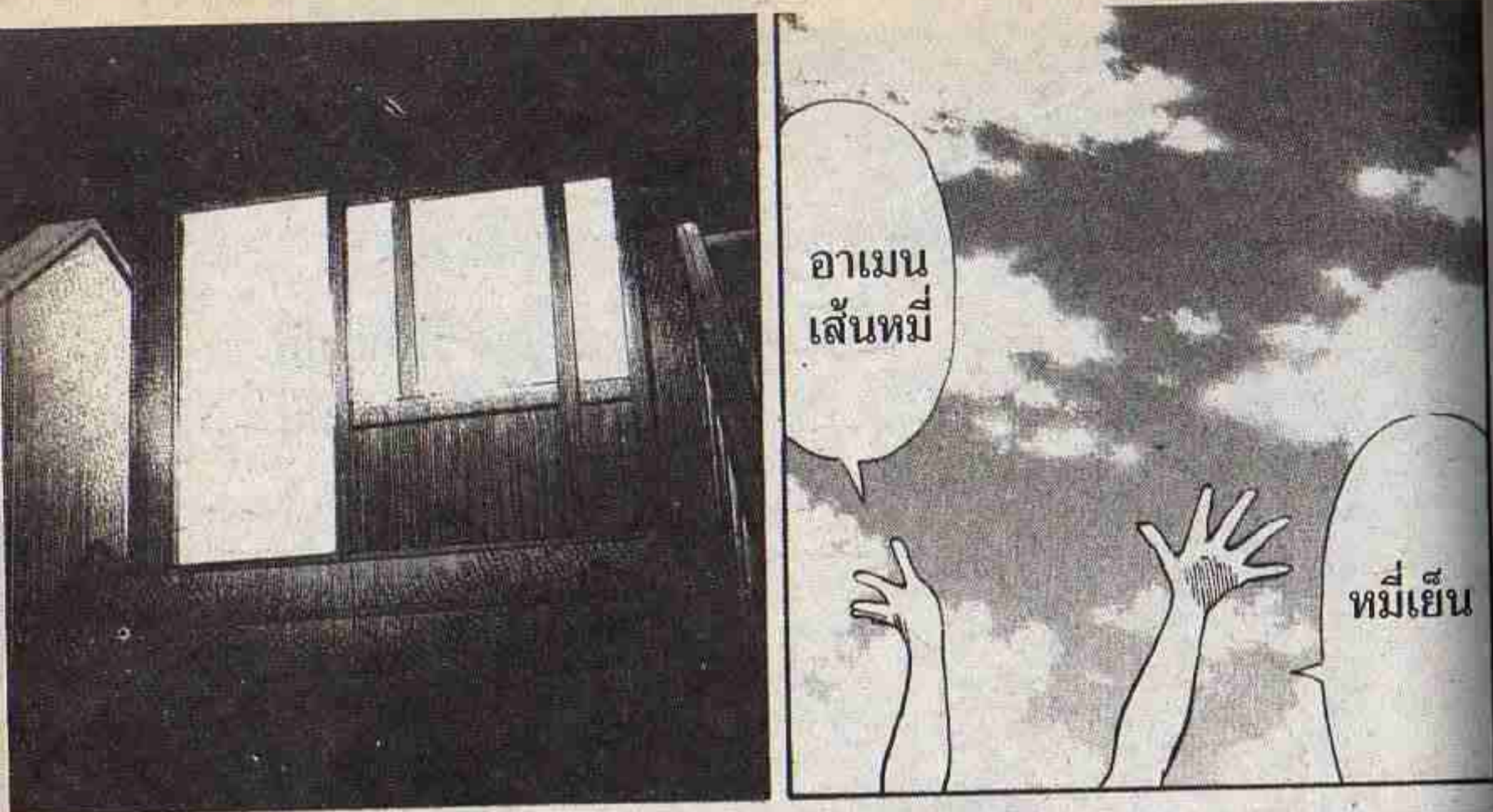

ไม่มีรูปที่
ถ่ายเห็น
ฉันชัด ๆ
เลยสักใบ

ตอนที่ 9

เด็กหนุ่มไร้หน้า

เฮ้ย...
ไอ้สกปรก !!
ซุ่ม
เพื่อนเลื้อย...!!

ไอ้บ้า
เอ๊ย!!
บ๊าก บ๊าก
อัด
มัน
เลย !!

ร้องให้
อยู่เหรอ?
นี่...

ฉัน
อยาก
มี
เพื่อน

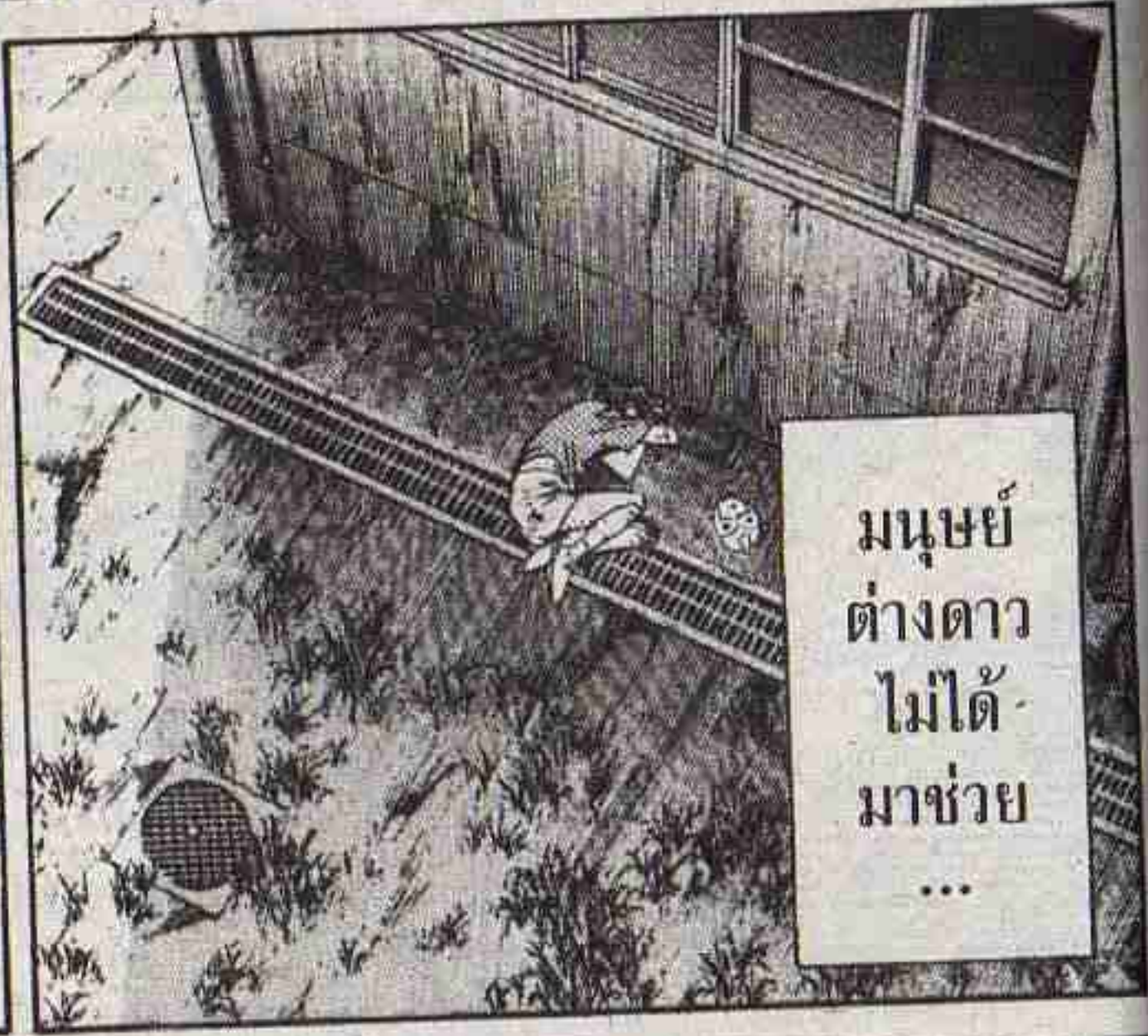
แย่งลูกได้
แจ๋ว!!

บุกกลับ
บุกกลับ
!!

ฮือ
...

ฮือ
...

มนุษย์
ต่างดาว
ไม่ได้
มาช่วย
...

พวกก๊อตซี่
ซึ่งเป็น
หัวหน้าห้อง
มักเล่นบอล
กันอยู่เสมอ
...

แต่ฉัน
เล่นบอล
ไม่เป็น
...

ฮือ
...

ฮือ
...

เป็น
อะไร
รีเปล่า?

ที่ไฉล่มา
ก็มีแต่ครู
ที่มาซ้ำ
เสียน
ไม่ได้ช่วย
อะไรเลย

พอฉัน
เข้าไปใกล้
พวกโนบูโอะ
ที่ทำ
หนังสือพิมพ์
ประจำชั้นปีบ...

ดูอะไร
พะ!!

ฮือ
...

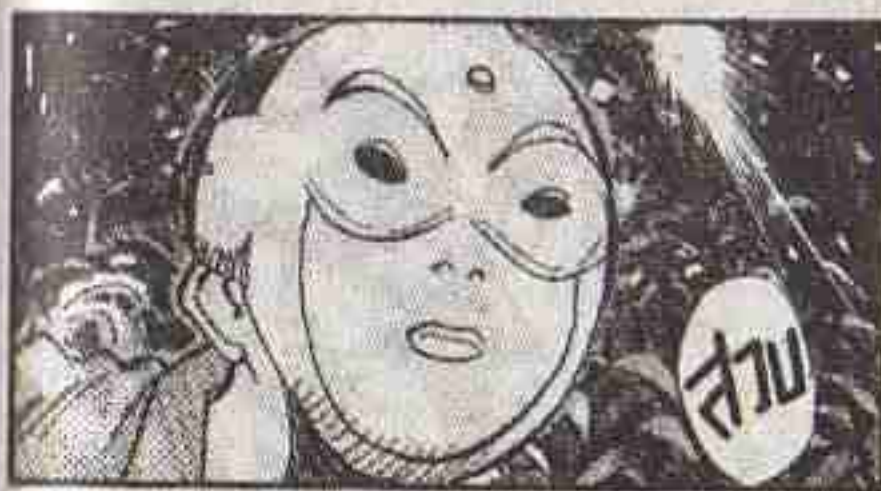
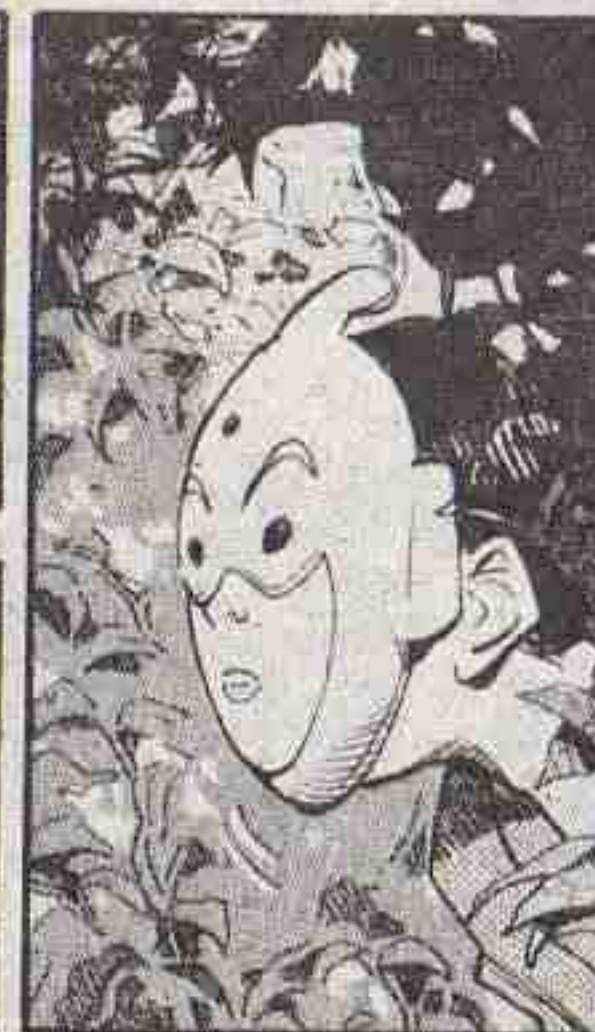
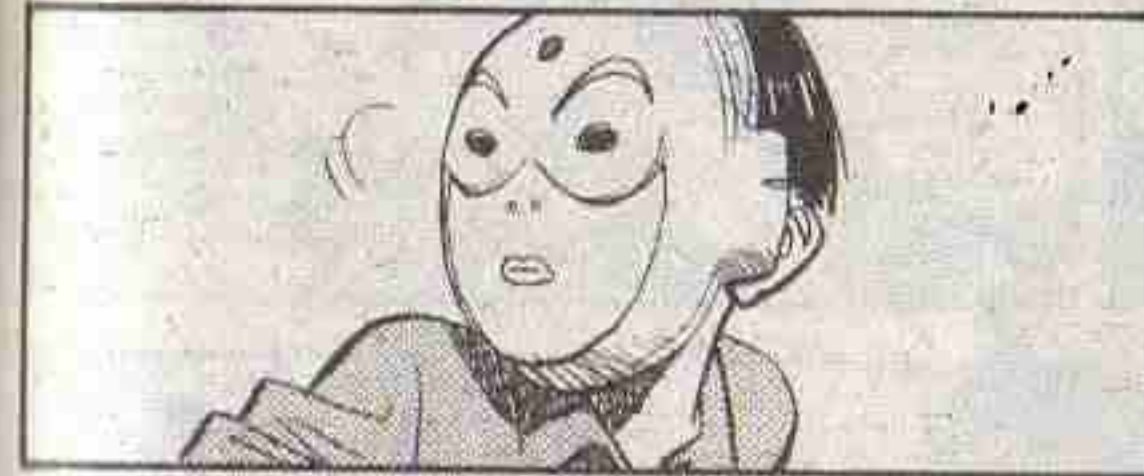
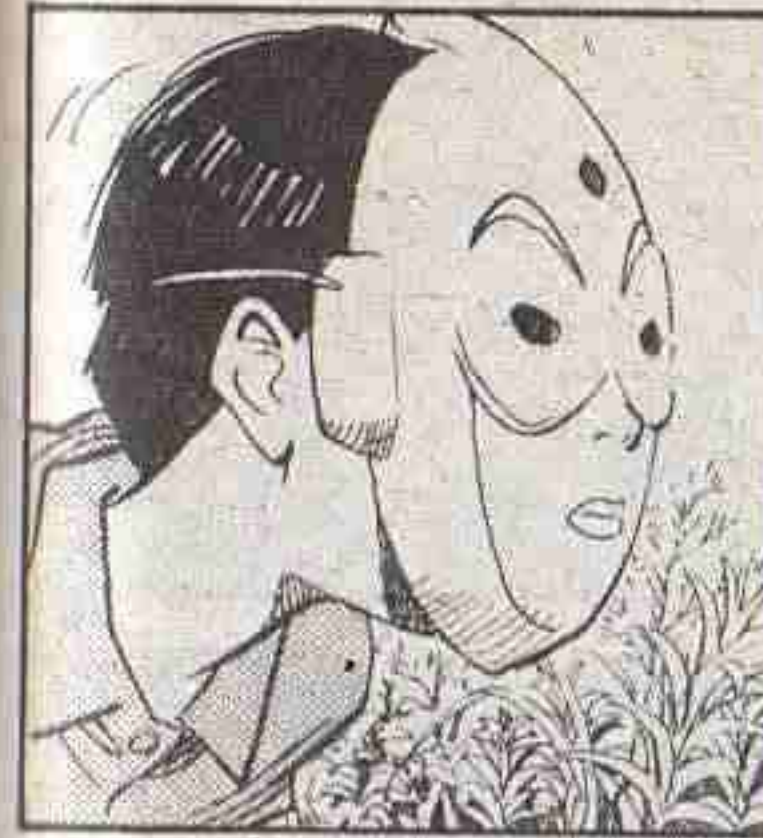
ที่ฉันอยาก
เป็นเพื่อน
ด้วยจริงๆ
...

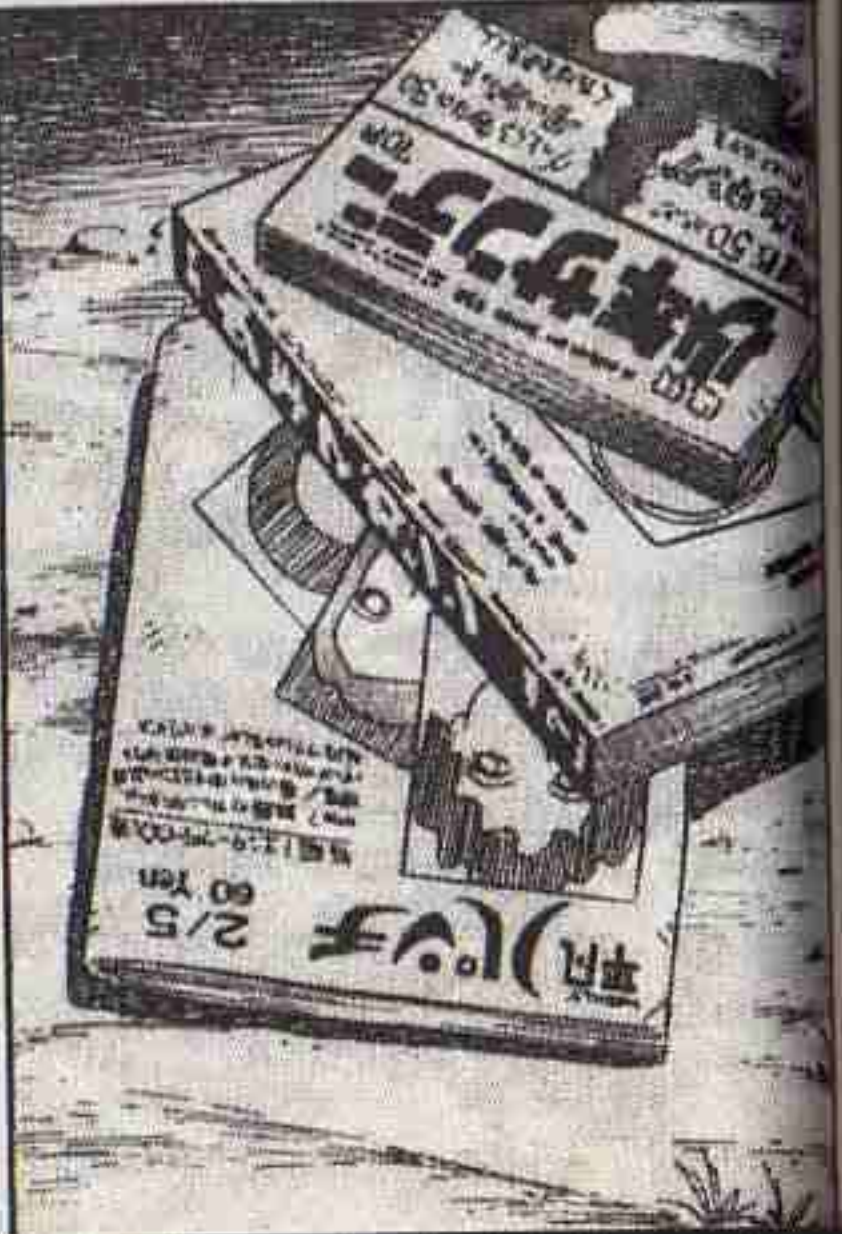
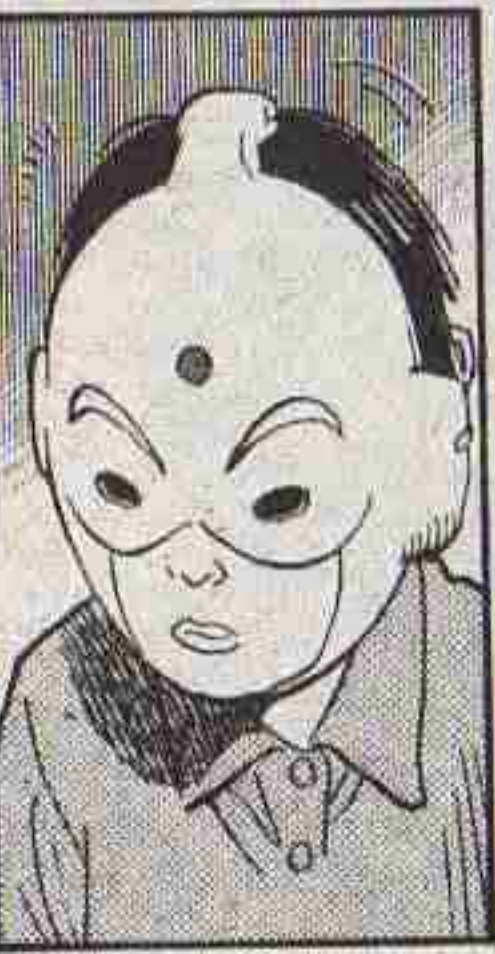
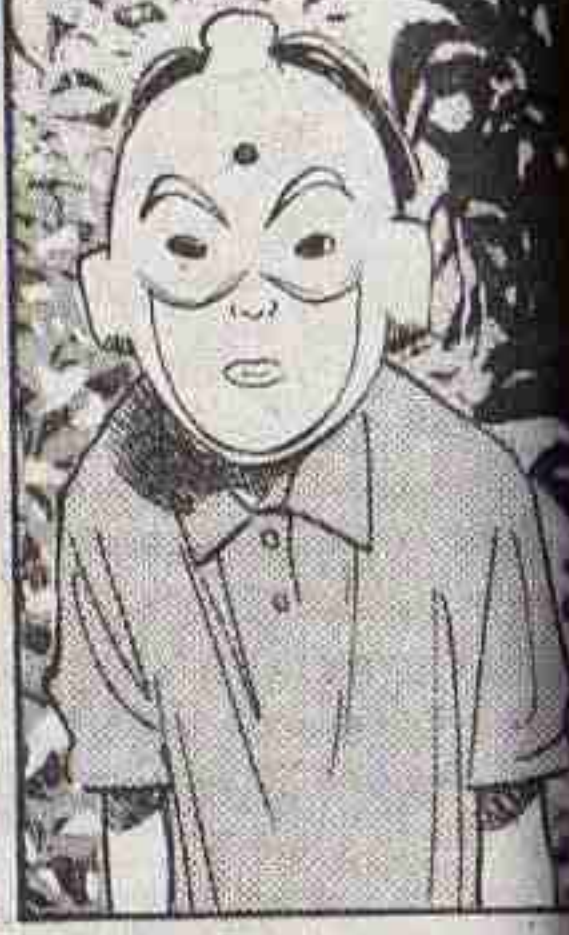
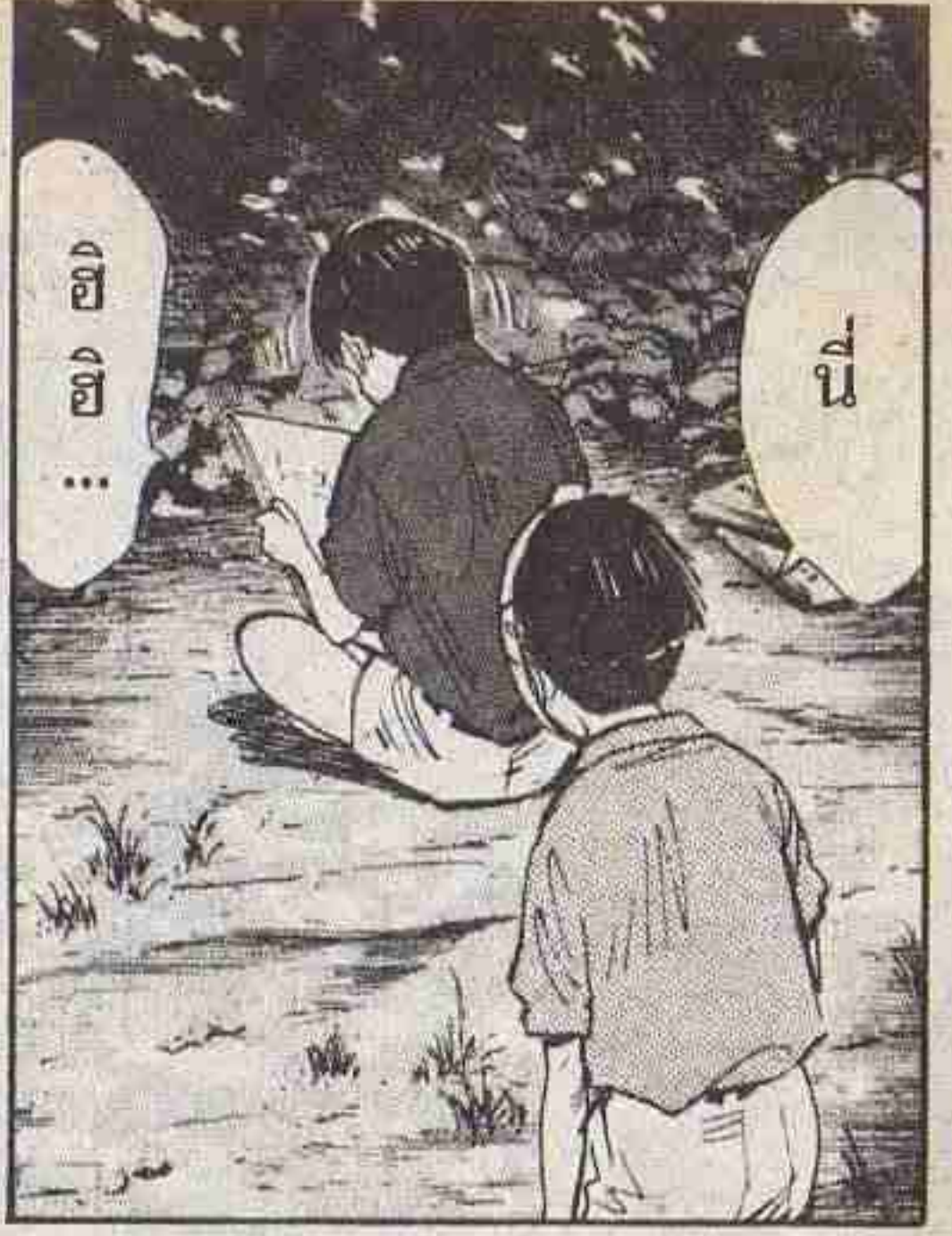
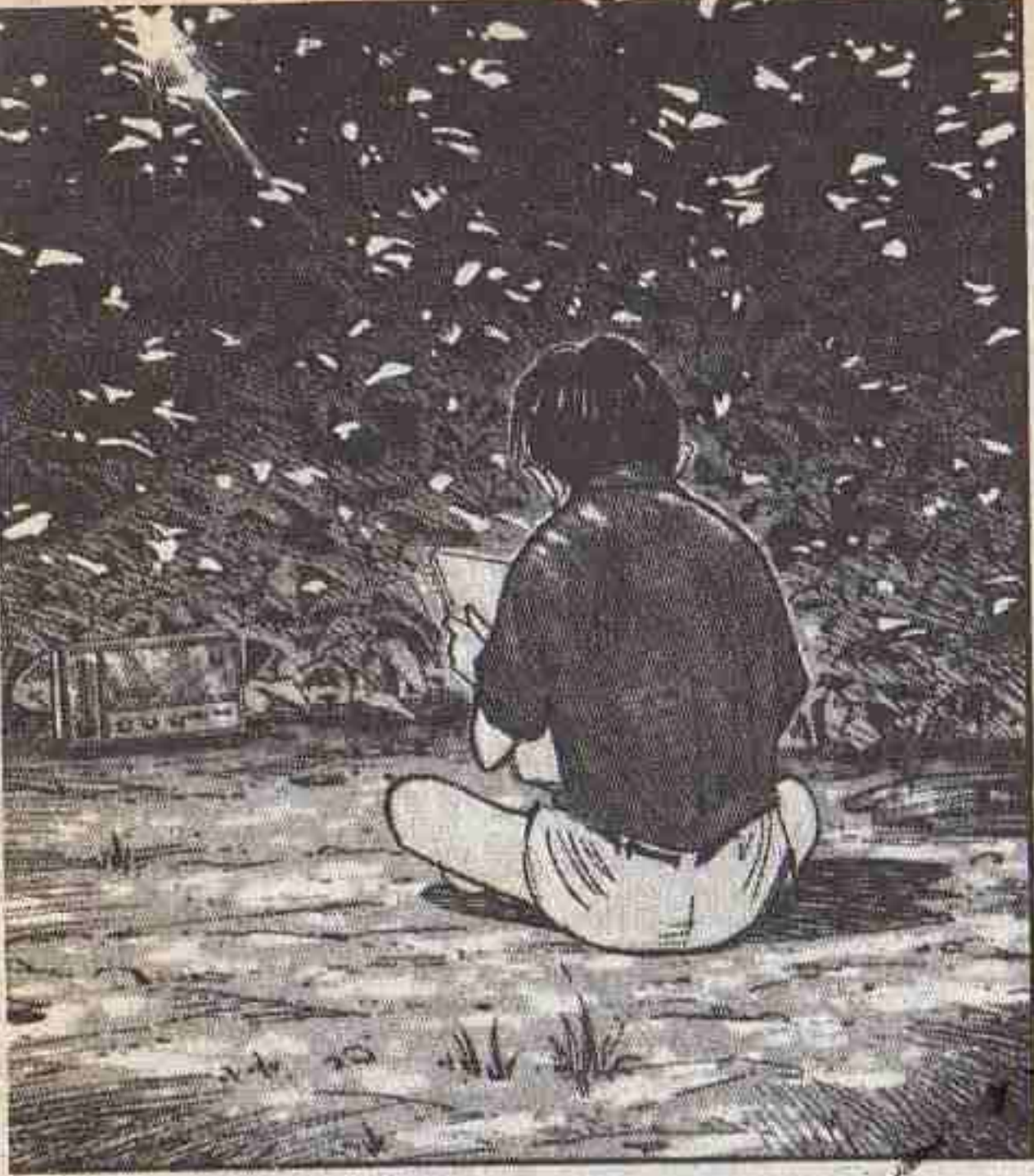
ที่ฉันอยาก
เป็นเพื่อน
ด้วยจริงๆ
...

คือ
พวกเคนจิ
ที่สร้าง
ฐานทัพลับ
นั่น...

บันทึกคำทำนาย

บันทึก... คำทำนาย ?

เคนจิคุง เป็นคน คิด

ปี ๒๐๒๐

เก่งจัง คิดได้ยังไง เนี่ย

องค์การร้าย พยายามทำลาย โลกตอนสิ้น ศตวรรษใน ปี 2000

หน้า คาน ฮัน ลิว ๒๐๒๐

ดูเหมือนพวก เคนจิคุงจะต่อสู้ กับองค์การร้าย นี้

น่าสนใจ นะอะ

ถ้าอนาคต เป็น แบบนี้ ละก็

เออเนี่ย

ฉันเห็นนาย ใส่หน้ากาก ตลอดเลย ไม่ถอดออก ละ?

ขอดูหน้า หน่อยสิ

อืม หน้าตา แบบนี้ เอง

เนี่ย ..

เป็นเพื่อน กับฉัน ได้มั๊ย...?

หืม ?

ก่อนสิ้นสุด
ปิดเทอม
ฤดูร้อน
ฉันก็ต้อง
ย้ายโรงเรียน
อีก

ต้องเขียน
จดหมายทักทวน
ตามธรรมเนียม
และแจ้งข่าว
การย้ายโรงเรียน
ให้ครูประจำชั้น
ทราบไปพร้อมๆ
กัน...

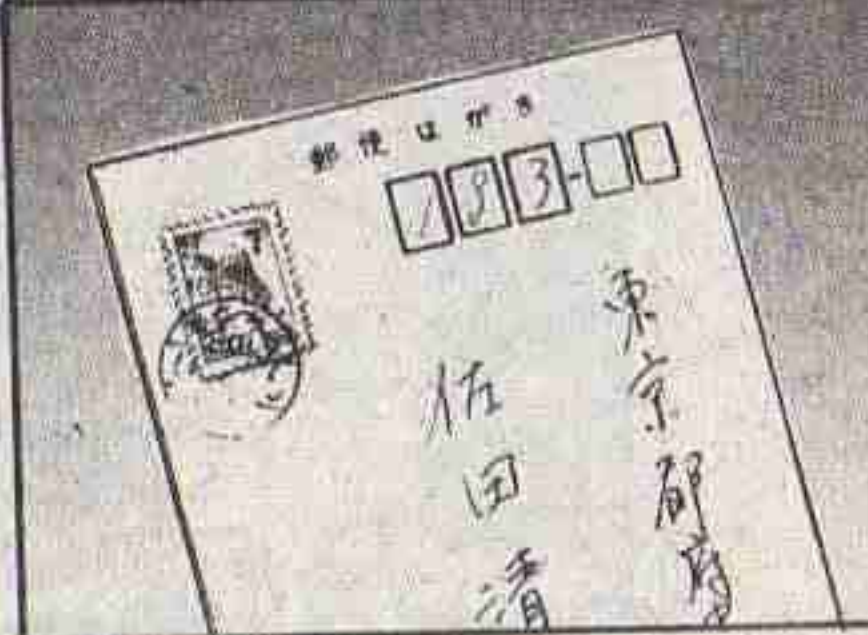

“เรื่องที่เธอ
ได้เพื่อน
ที่ดี”...

เพื่อน
ที่ดี...

“ครูครับ
ปิดเทอม
ฤดูร้อนนี้
คนอย่างผม
ก็”...

สัปดาห์
ครูก็ตอบ
จดหมาย
มา

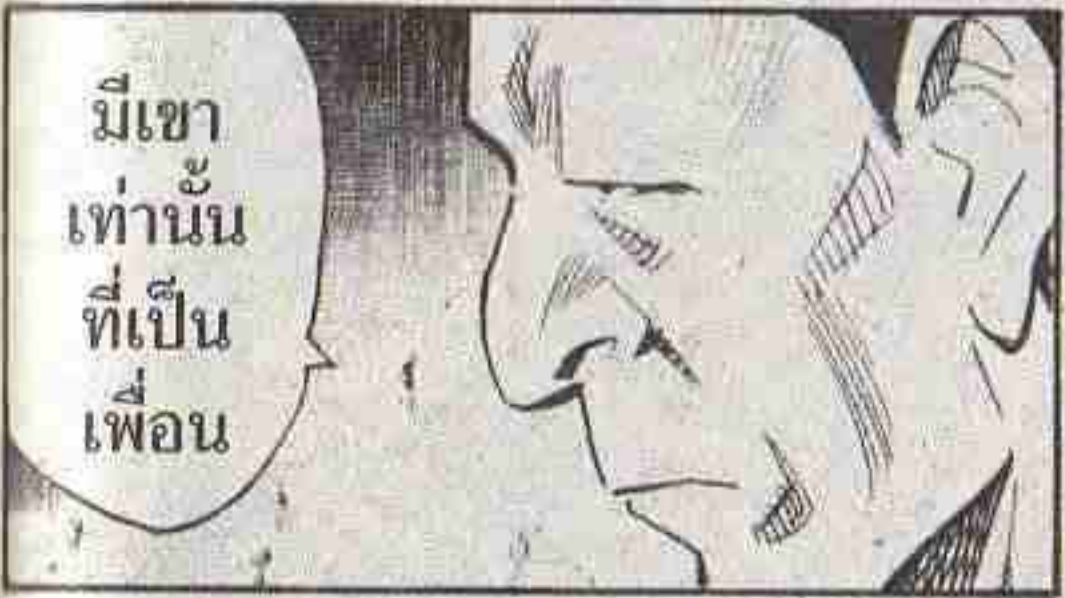

ไม่ว่าจะย้าย
โรงเรียนอีก
กี่ครั้งต่อกี่ครั้ง
ฉันก็ถูกรังแก
ตลอด...

แต่ว่า
...

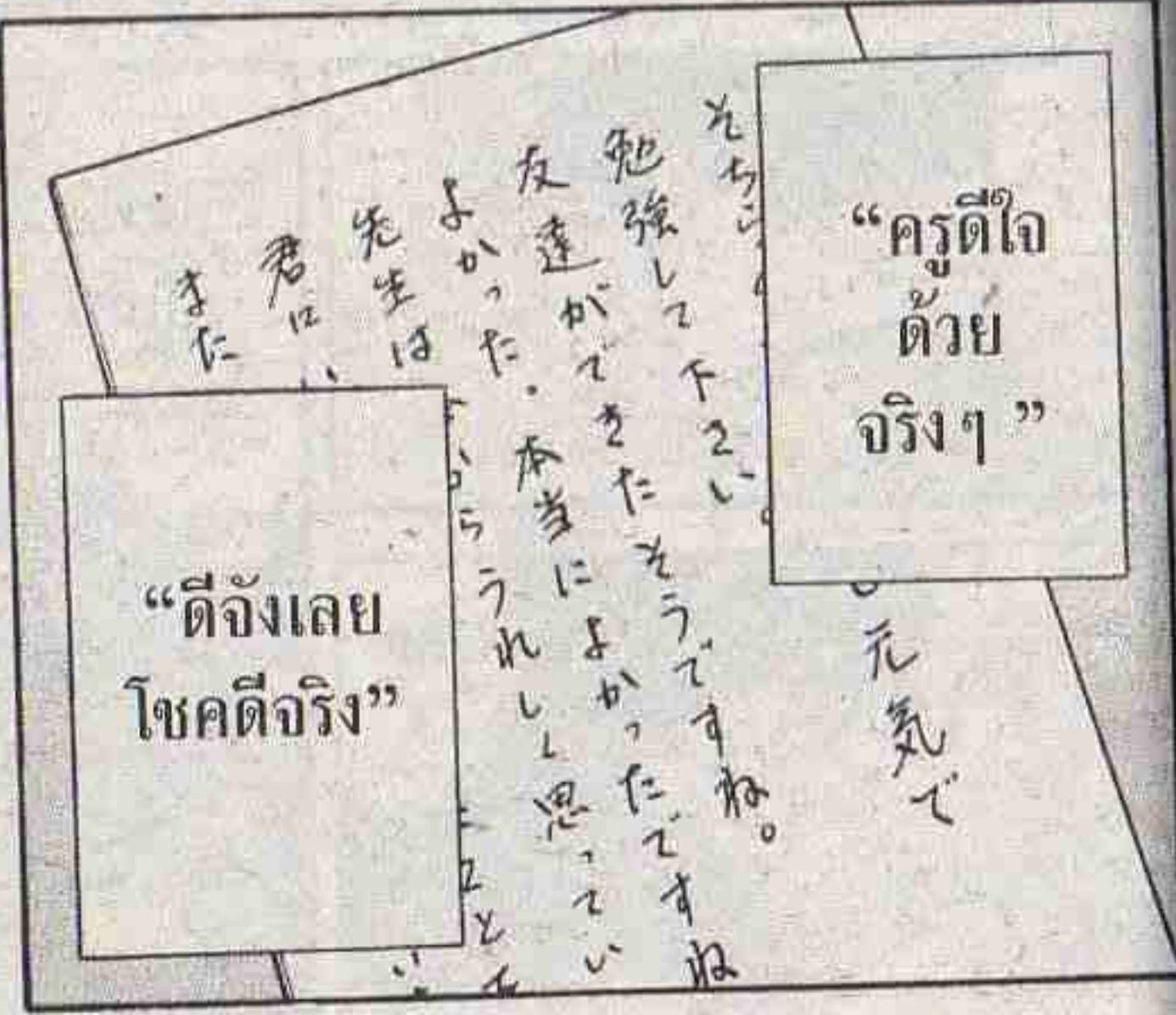

มากกว่า
40 ปีแล้ว
...

มีเขา
เท่านั้น
ที่เป็น
เพื่อน

有田君
先生は
友達が
多かった
から
本気で
思っていました
が、
先生は
私に
お話を
聞いて
くれた
ので
私は
先生に
お話を
聞か
ず
に
い
た
の
が
悪
い
と
思
い
ま
す
。

“ครูดีใจ
ด้วย
จริงๆ”

“ดีจังเลย
โชคดีจริง”

เขาช่วย
รับฟัง
ความทุกข์
ของฉัน
เสมอ...

และสอนให้ฉัน
รู้ว่า ถ้าขาดเขา
ฉันก็ทำอะไร
ไม่ได้

เขาจะคอย
บอกให้ฉัน
ทำอย่างนั้น
ทำอย่างนี้
เสมอ...

และมักจะ
โกรธฉัน
เป็นประจำ
...

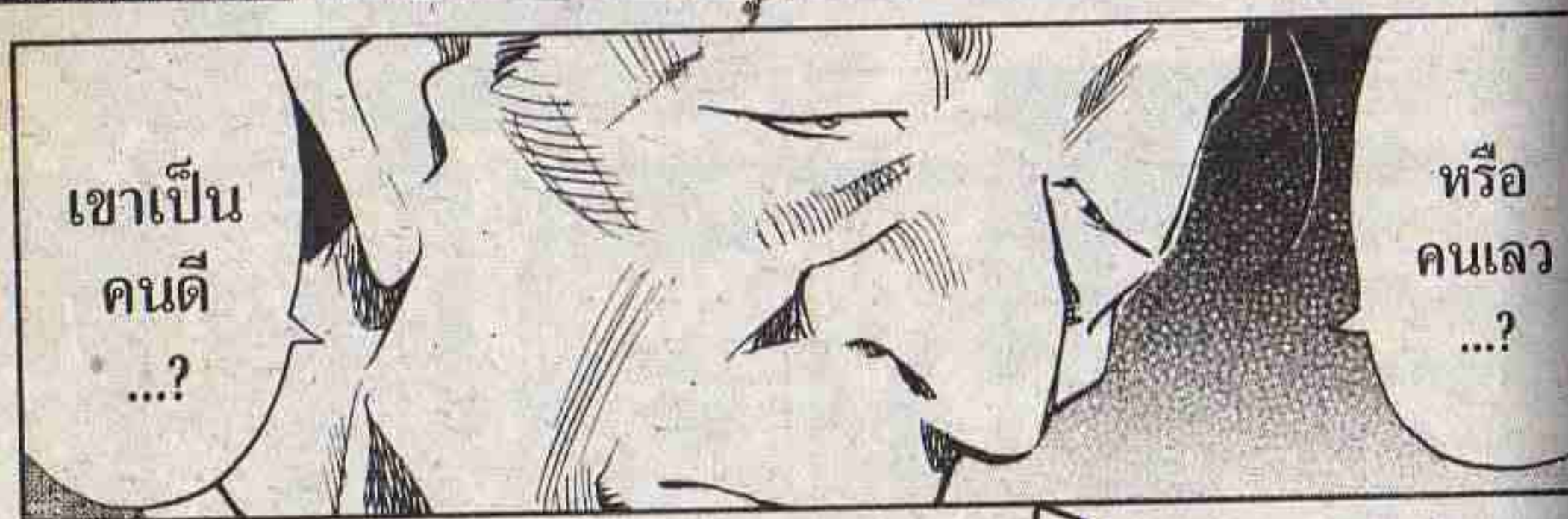
เขารู้เรื่อง
ของฉันท
หมด
ทุกอย่าง
!!

แต่
ว่า
...

ฉันไม่รู้อะไร
เกี่ยวกับเขา
เลย...

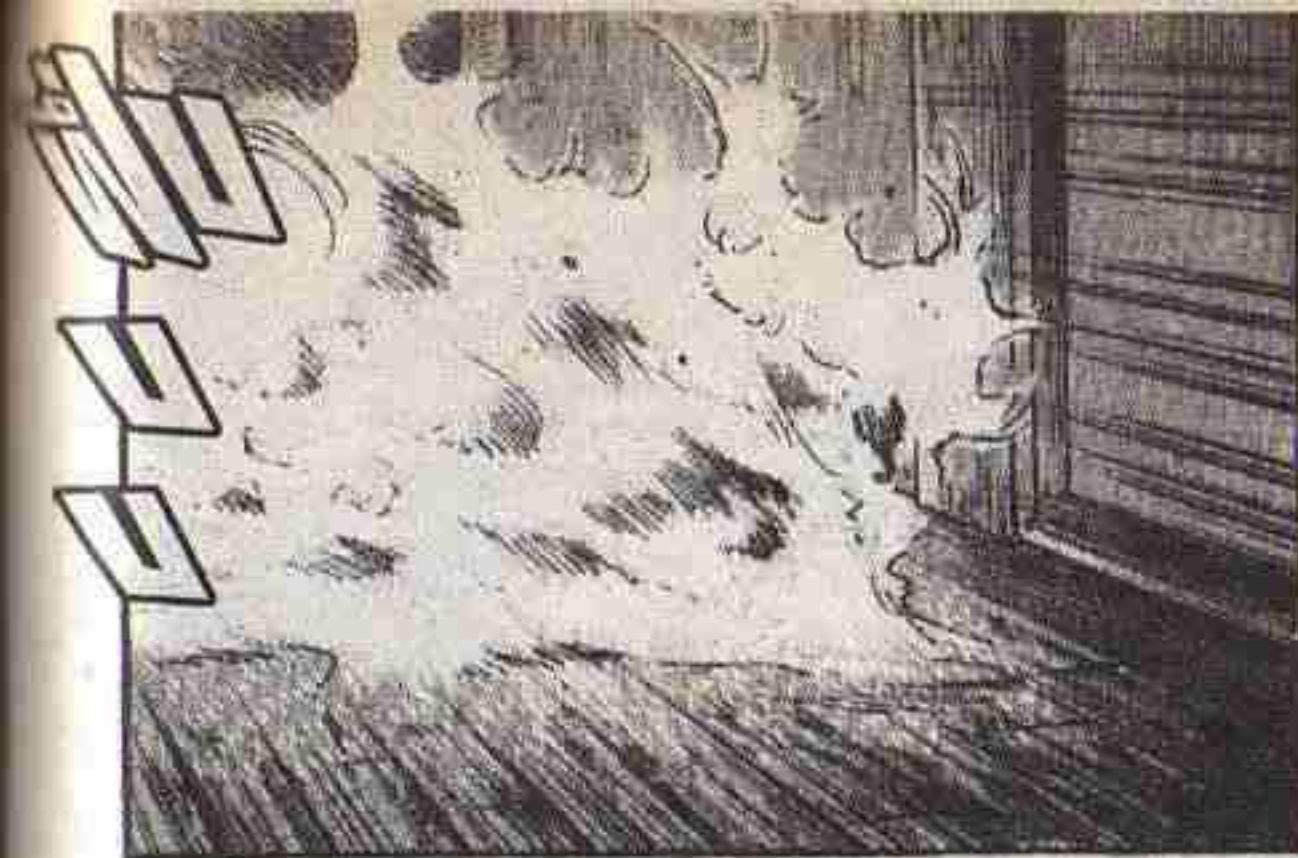
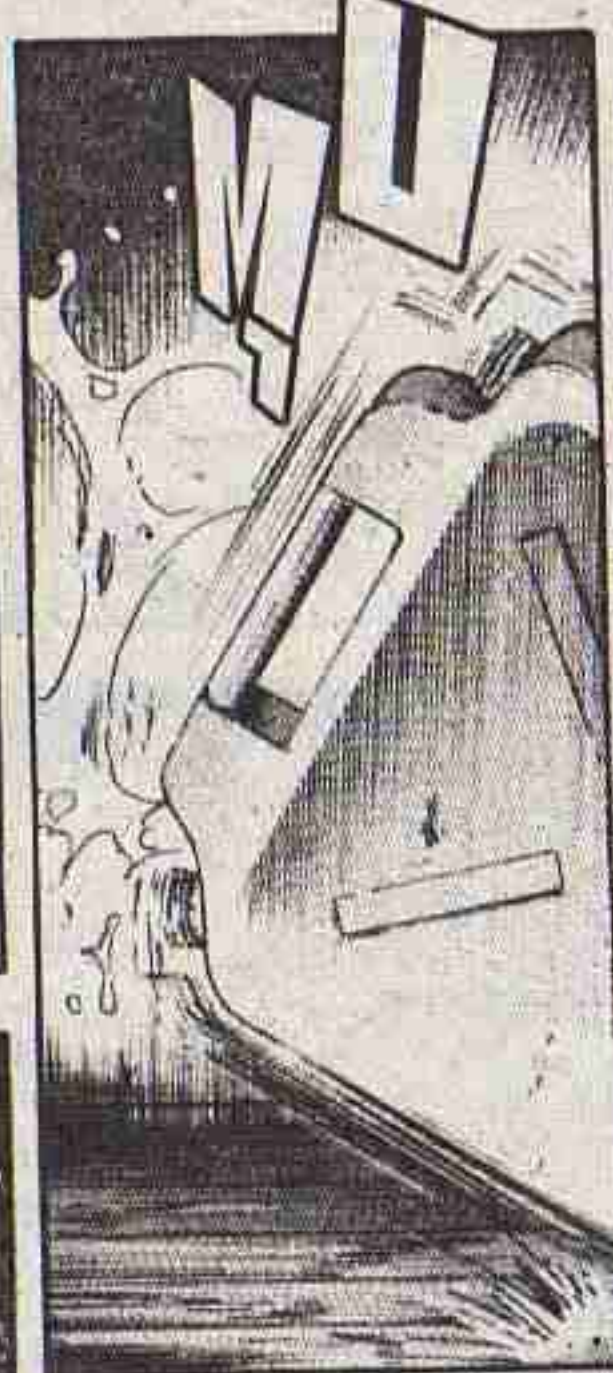

เขาเป็น
คนดี
...?

หรือ
คนเลว
...?

เขาทำ
ราวกับฉันท
เป็นทาส
...

เฮ้อ
...

ฉันทักหลัง
เขาซะแล้ว
...

เผาบ้านของ
"เพื่อน" ก่อน
แล้วค่อยไป
...

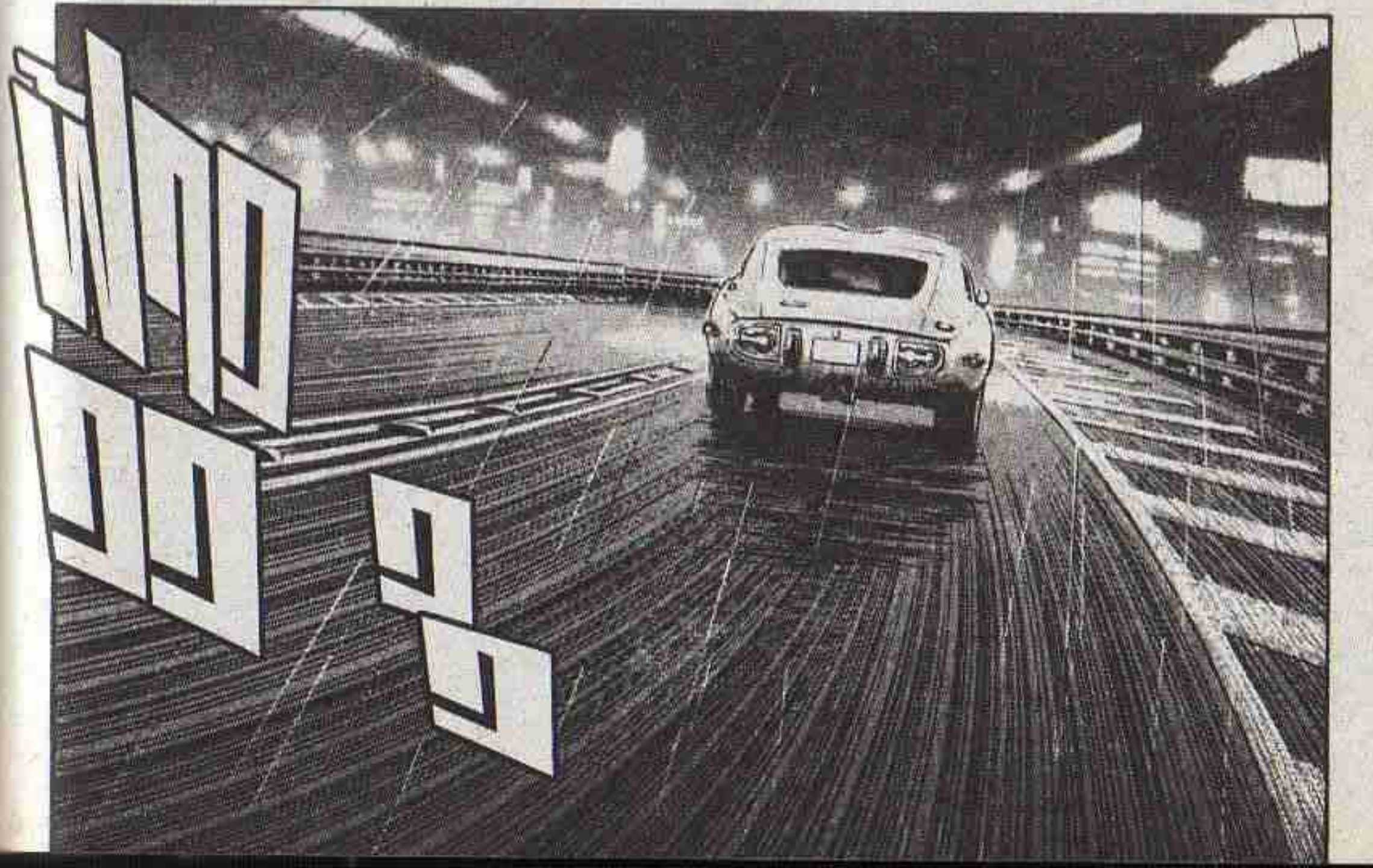
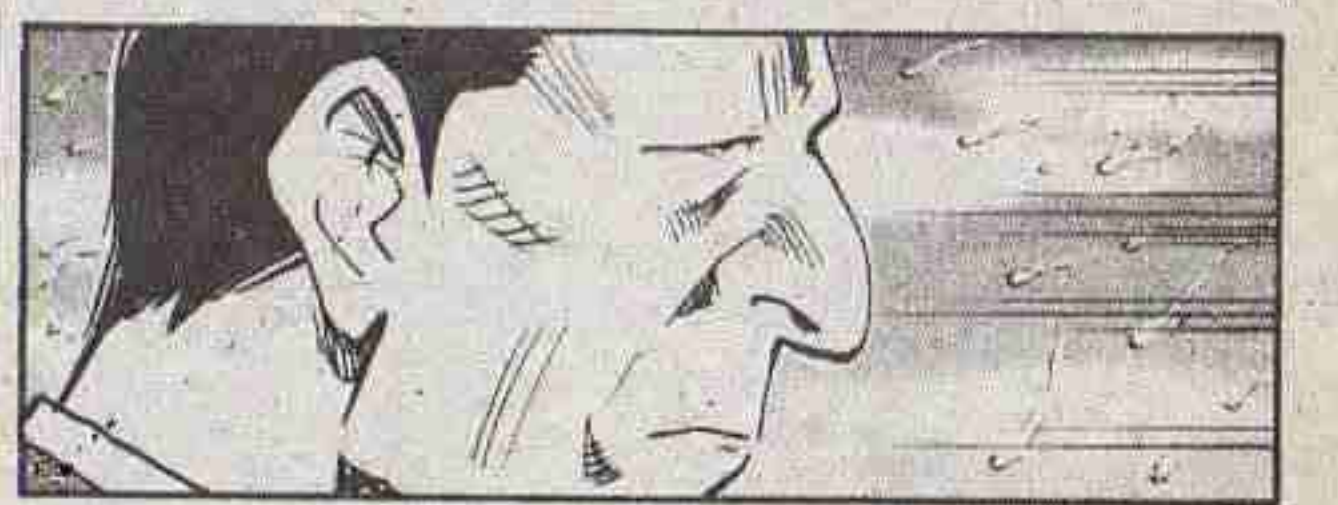
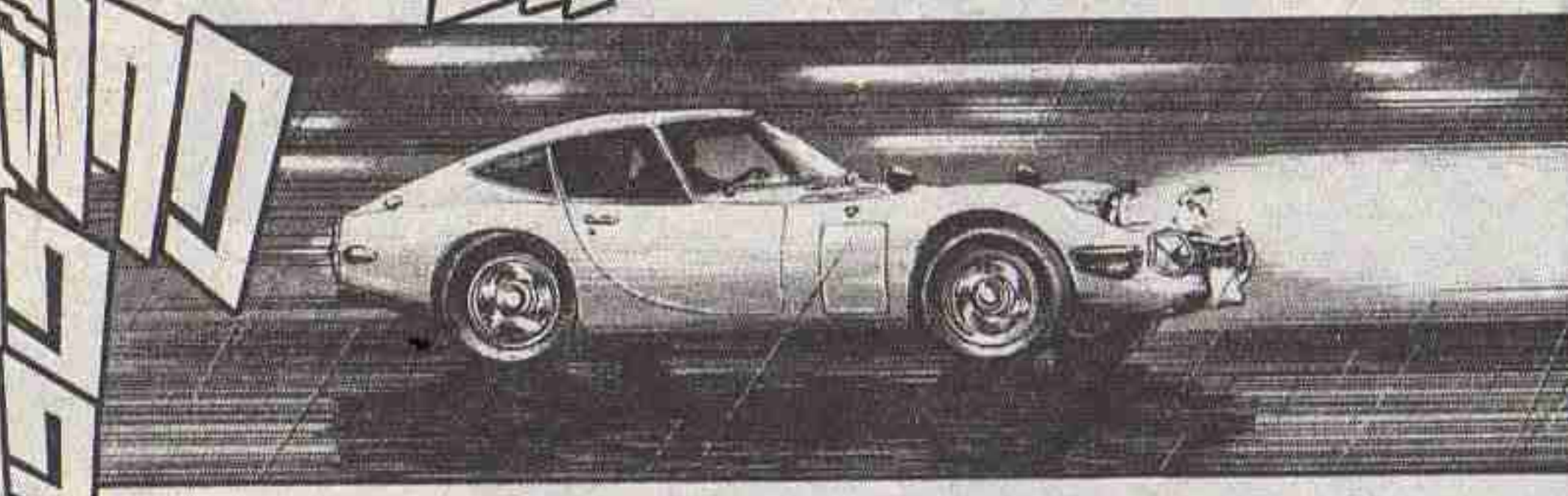
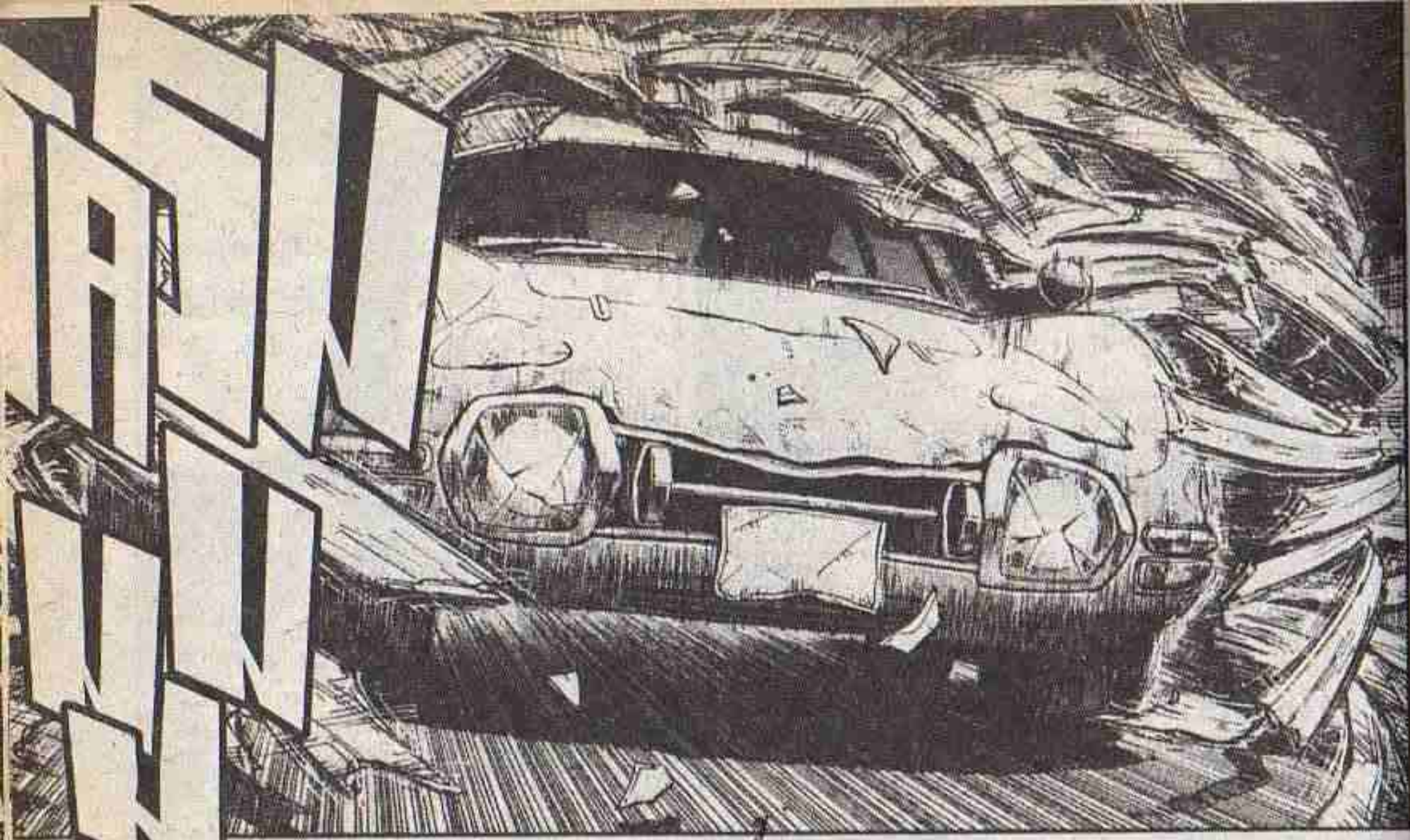
สำนักงานใหญ่
ครับ!! นีดริม
นาวิกเตอร์พูด!!
กะ...เกิดเรื่อง
ใหญ่แล้ว!!

อะ
...

ไฟไหม้
"บ้านของ
เพื่อน"!!
"บ้านของ
เพื่อน"
นะ...!!

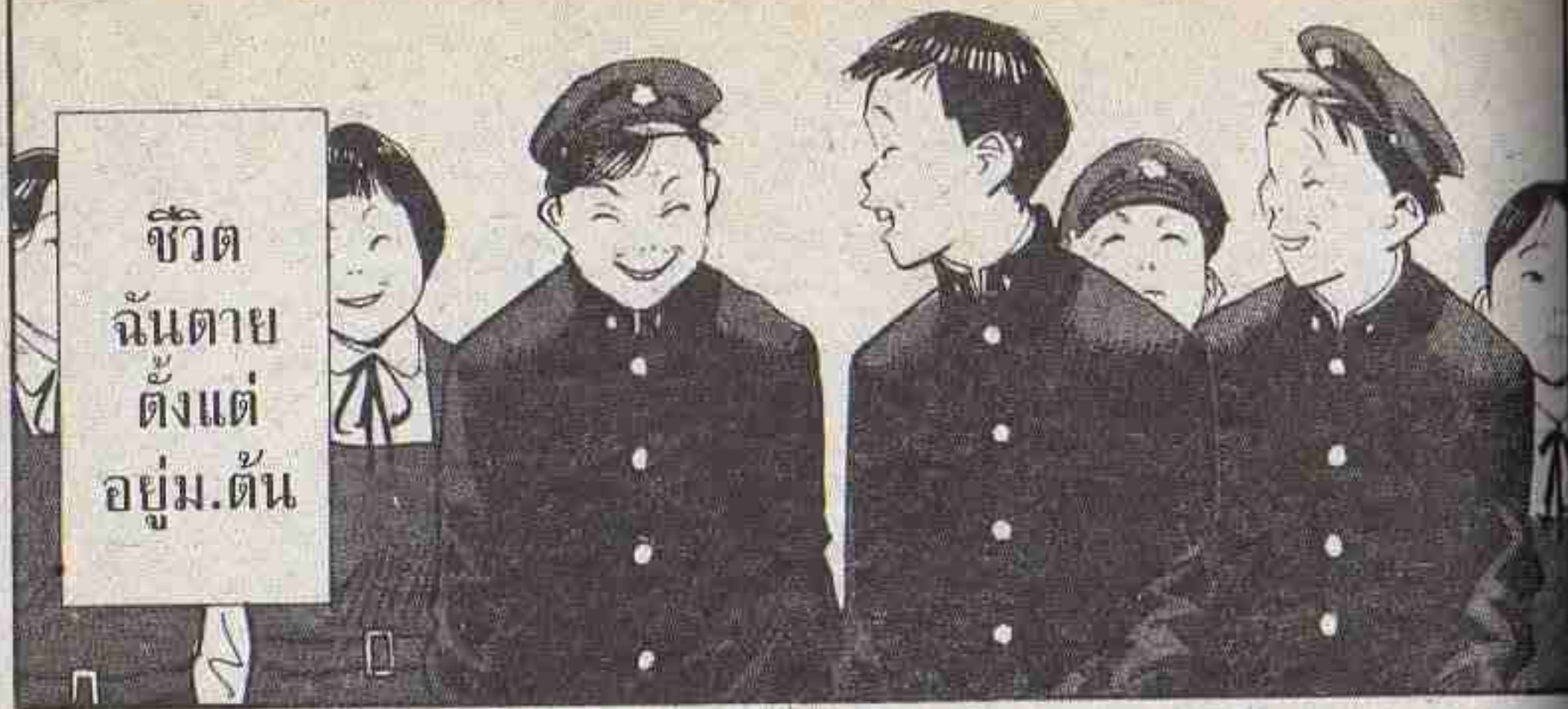

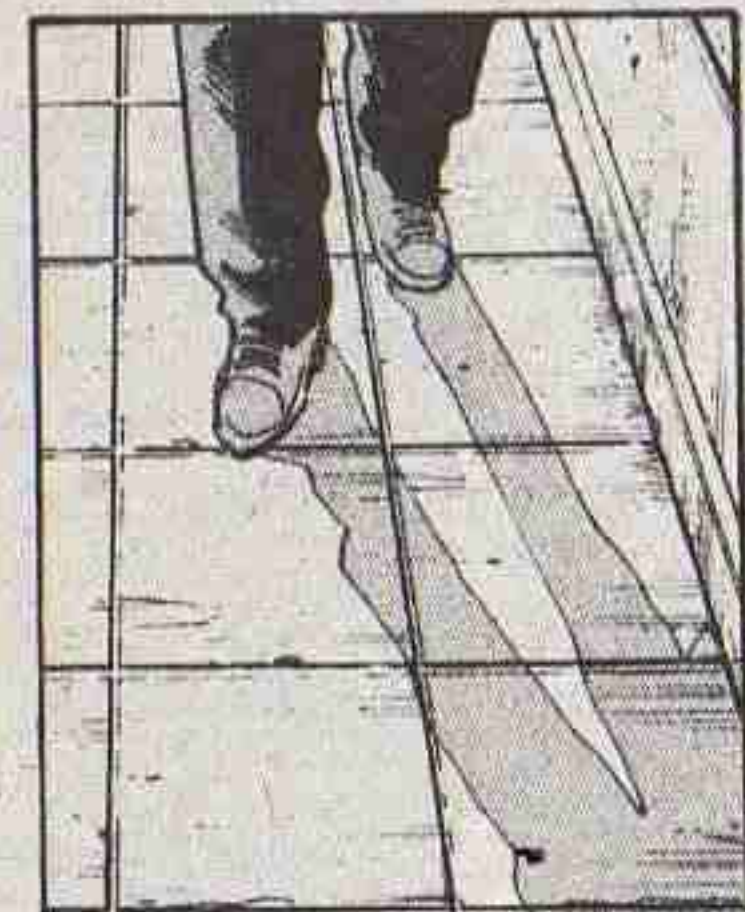

ชีวิต
นั้นตาย
ตั้งแต่
อยู่ม.ต้น

ไม่มี
ใครแก่ง
ก็จริง
แต่...

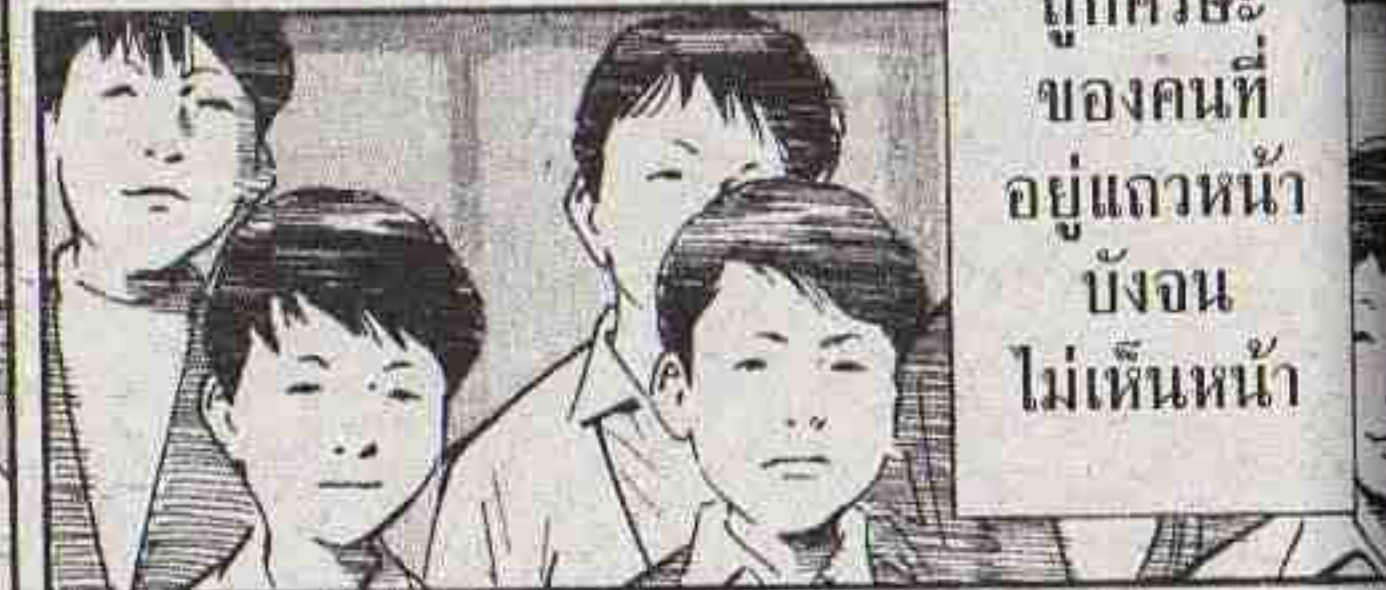
ไม่มีใคร
สนใจฉัน

ในอัลบั้ม
รูปถ่าย
ตอนจบ
จากโรงเรียน
ประถม...

เหมือนฉัน
เป็นมนุษย์
ล่องหน...

ถูกศิระ
ของคนที่
อยู่แถวหน้า
บังจน
ไม่เห็นหน้า

ตอนเข้า
โรงเรียนม.ต้น
ฉันเป็นหวัด
เลยไม่ได้
ไปถ่ายรูปใน
วันปฐมนิเทศ

ใน Virtual
Attraction ที่
“เพื่อนแลนด์”
หน้าตาฉันเป็น
ยังไงบ้าง...?

ตัวเป็นเด็ก...
แต่หน้าเป็น
ผู้ใหญ่เหมือน
ตอนเนี่ย...

คงนั่นแหละ...หน้าของ
พวกเคนจิกับโอโตโจ
เขาใช้คอมพิวเตอร์
กราฟฟิกเขียนขึ้นมาจาก
รูปถ่ายสมัยเด็ก
ของพวกเขา...

แล้วหน้าตา
ของฉันล่ะ
เป็นยังไง

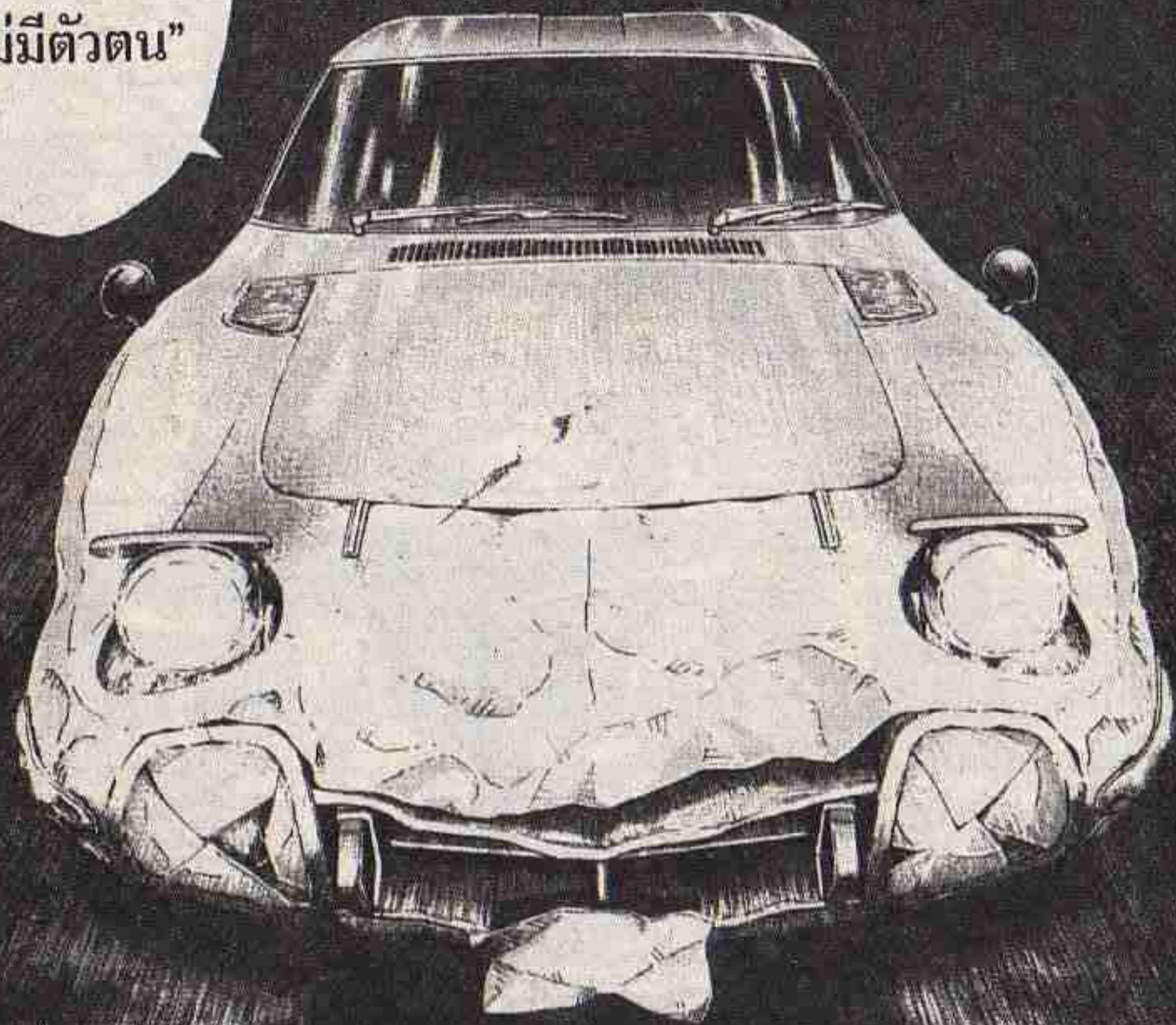

ดูจากรูปถ่าย
ตอนไป
ทัศนศึกษา
สมัยประถม
ก็คงจะรู้นะ

ตอนเด็ก ๆ
ฉันไม่มี
รูปถ่ายเลย

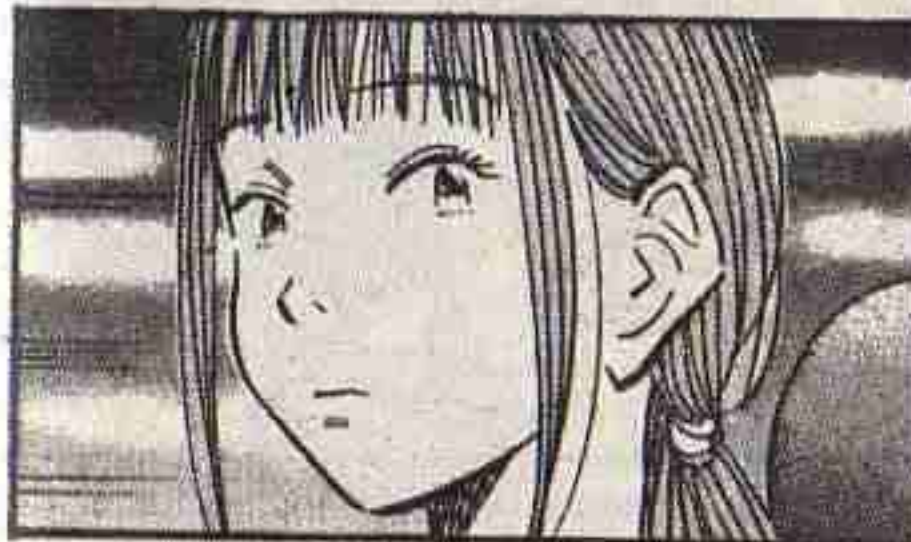
ฉันเหมือน
“คนที่
ไม่มีตัวตน”

ตอนที่ 10
เด็กหนุ่มมีหน้า

ตอนที่อยู่
ม.2...

พอไปซื้อที่ร้าน
ขายหนังสือใกล้ๆ
บ้านใหม่
มันก็ขายหมด
เกลี้ยงแล้ว

อยากอ่าน
แทบคลัง
เพราะมันเริ่ม
ลงเรื่องใหม่
ของ
“นกอัคนี้”...

มีนิตยสาร
การ์ตูนชื่อ
“COM”...

ฉันคิดว่า
ถ้าเป็น
ร้านหนังสือ
แถวบ้านเก่า
ละก็ อาจจะ
ยังมีเหลืออยู่
...

ก็เลย
นั่งรถไฟ
ไป

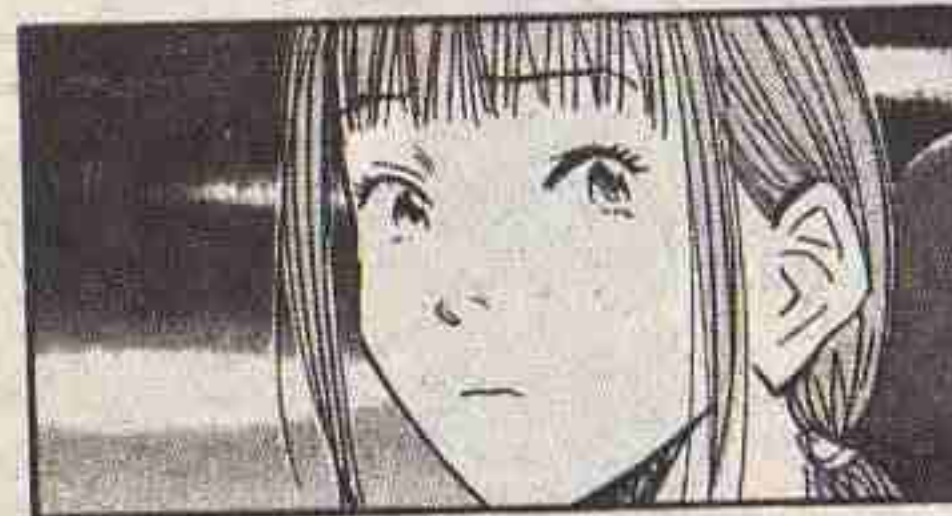
ไปเมืองที่
พวกเคนจิ
อยู่นะ

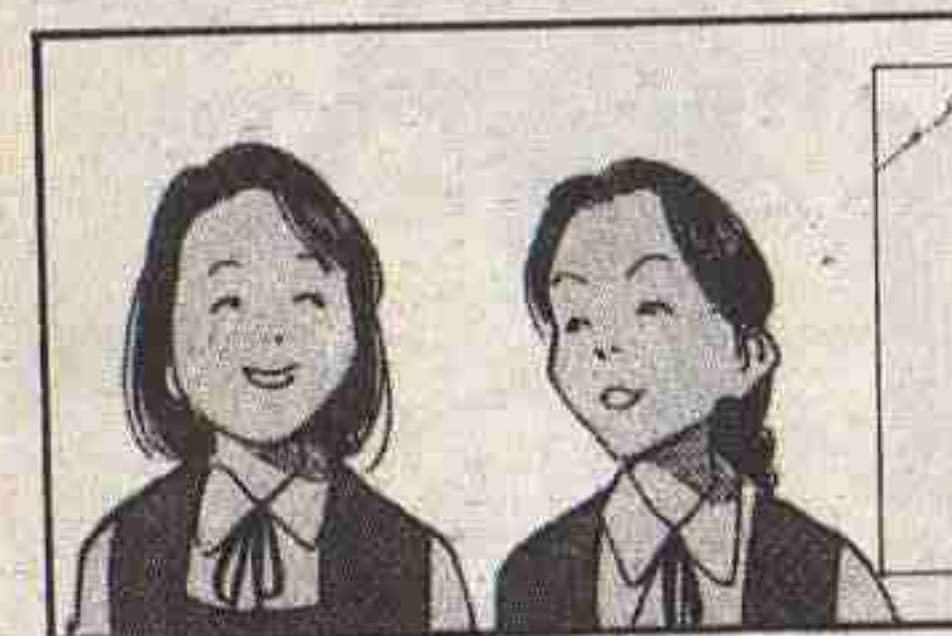
ฉันอยู่ที่นั่น
ก็ไม่นานเท่าไร
ความทรงจำดีๆ
ก็ไม่มีสักอย่าง
แต่ไม่รู้ทำไม
รู้สึกคิดถึงน่าดู...

...แล้ว
เราก็เดิน
สวนกัน

ฉันเดิน
สวนกับ
เพื่อนร่วมชั้น
ตั้งหลาย
คน...

พวกเขา
ไม่มีใคร
สังเกตเห็น
ฉันเลย

ไม่มีเลข
สักคน

ก็...
แหม
...

ใครจะไป
จำได้ล่ะ?
ช่วงประถม
ถึงม.ต้น
เด็กโตเร็ว
จะตาย...

“เพื่อน”
บอกว่า
กำลังอ่าน
หนังสืออยู่
ออกมาพบ
ไม่ได้

ฉัน
โทรศัพท์
ไปหา
“เพื่อน”

ฉันเล่าเรื่อง
ที่ไม่มีใคร
สังเกตเห็นฉัน
ให้เขาฟัง

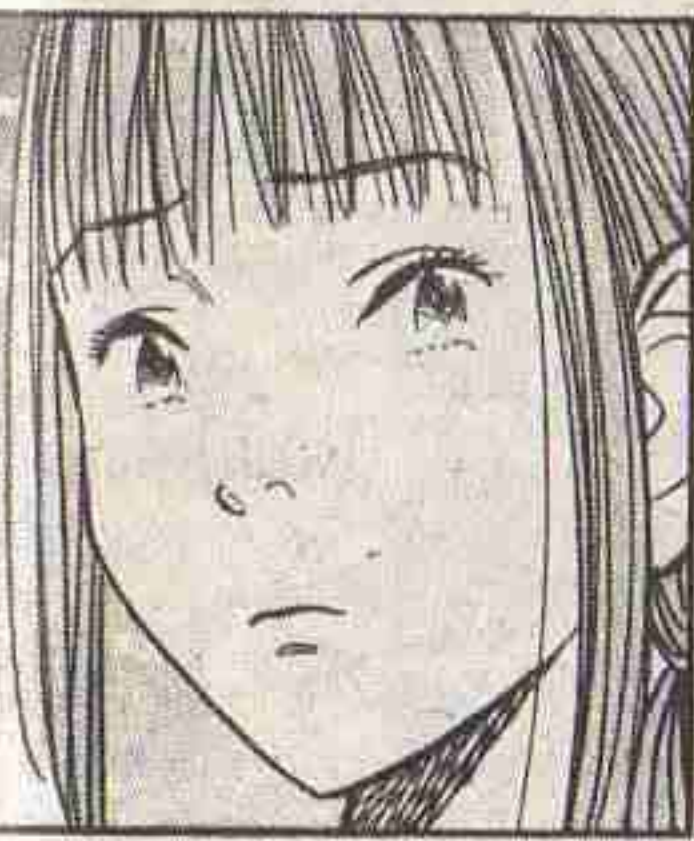
แล้วเขา
ก็พูดว่า
...

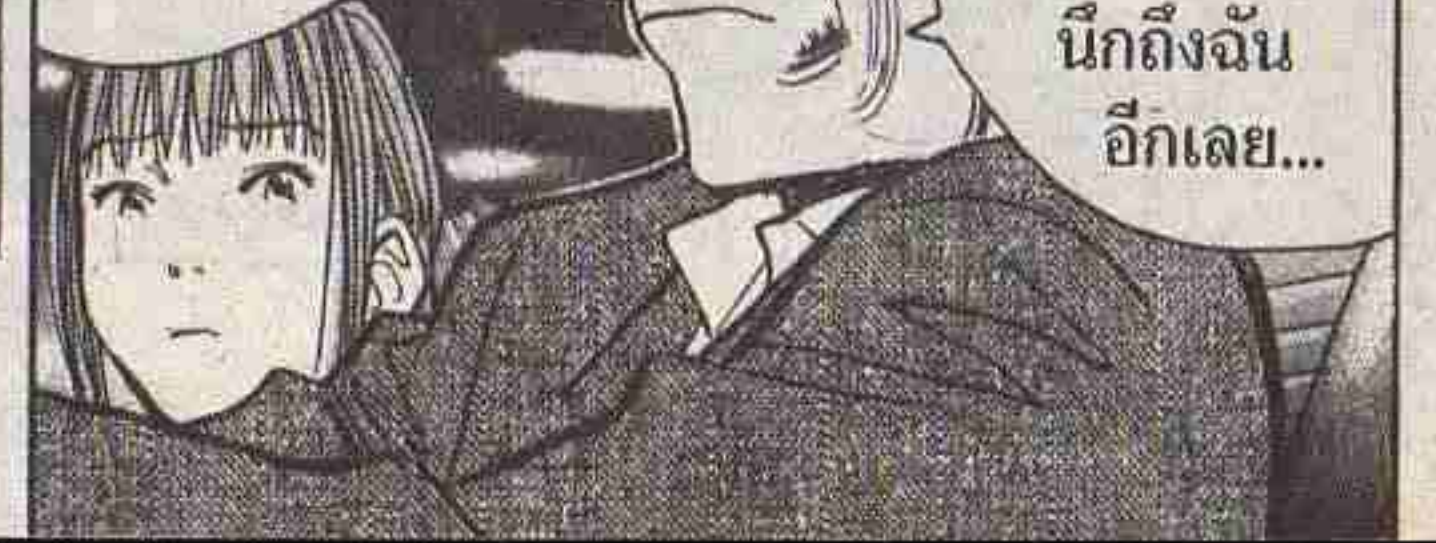
มี
ข่าวลือว่า
นาย
ตายแล้ว

ฉันตาย
แล้ว...

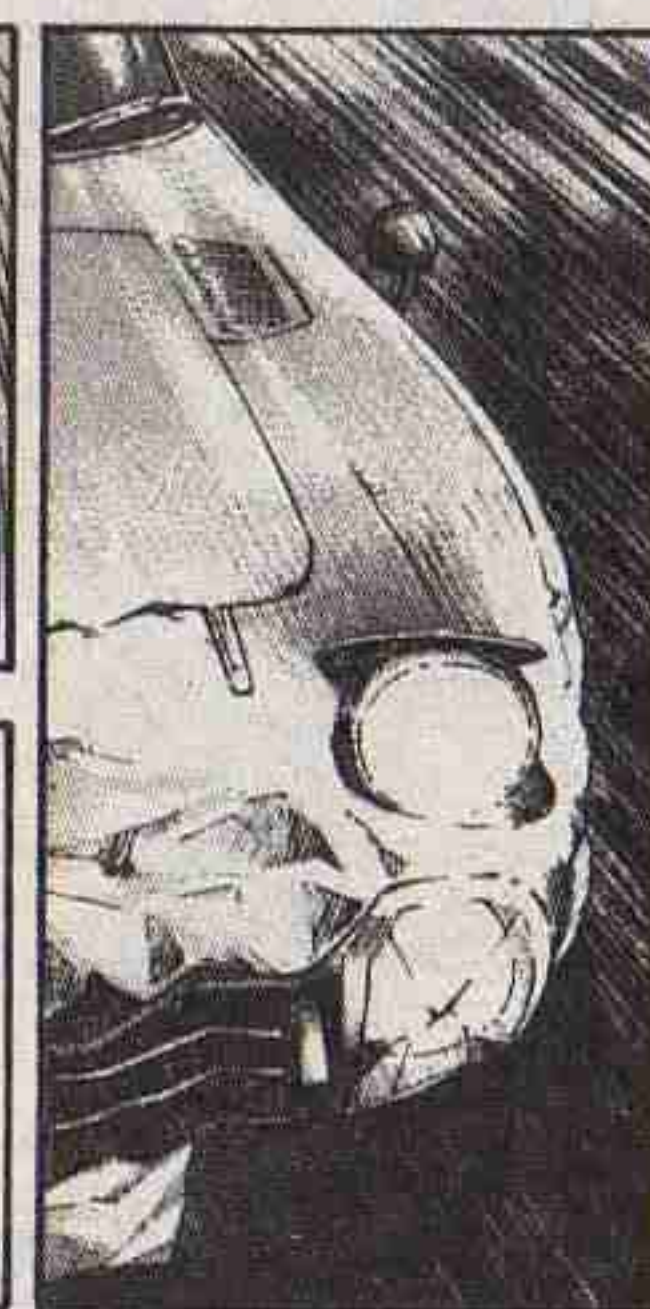
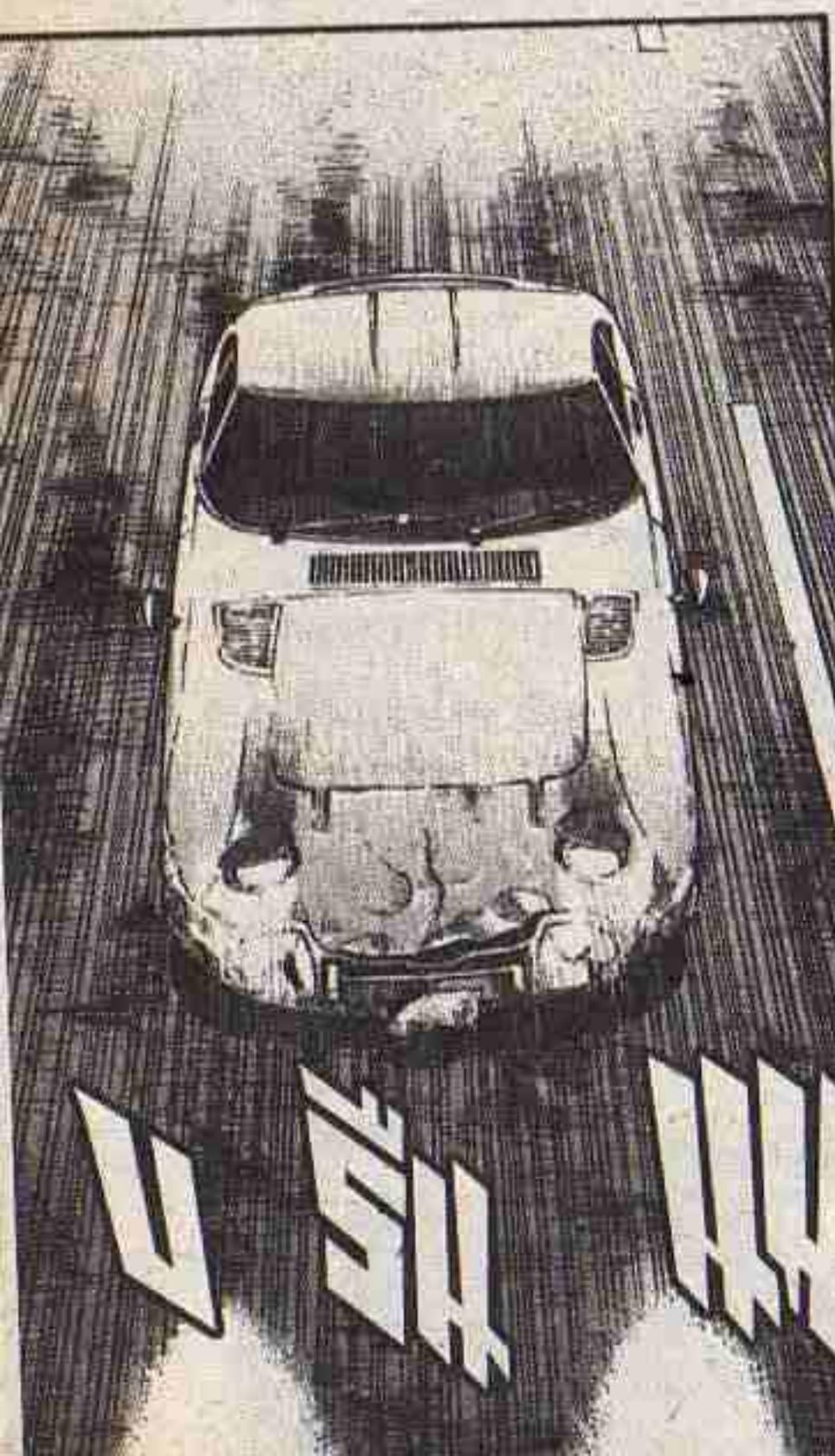

ฉันกลายเป็น
คนที่ไม่มีตัวตน
อยู่ในโลกนี้...

เรื่องราวของฉัน
หายไปจาก
ความทรงจำ
ของทุกคน
ไม่มีใคร
นึกถึงฉัน
อีกเลย...

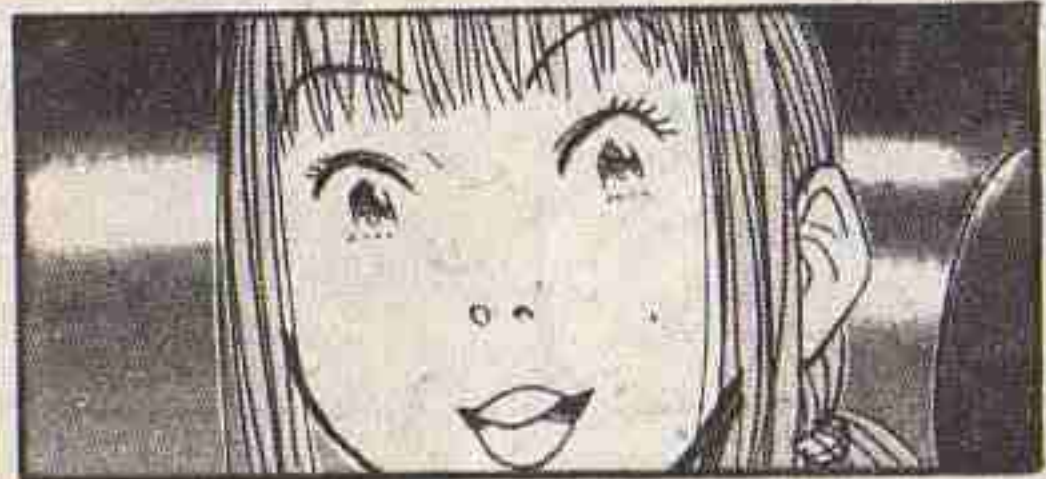

3-21
ฟูจิมีได
...

มี
ตุระอะไร
เหรอครับ
?

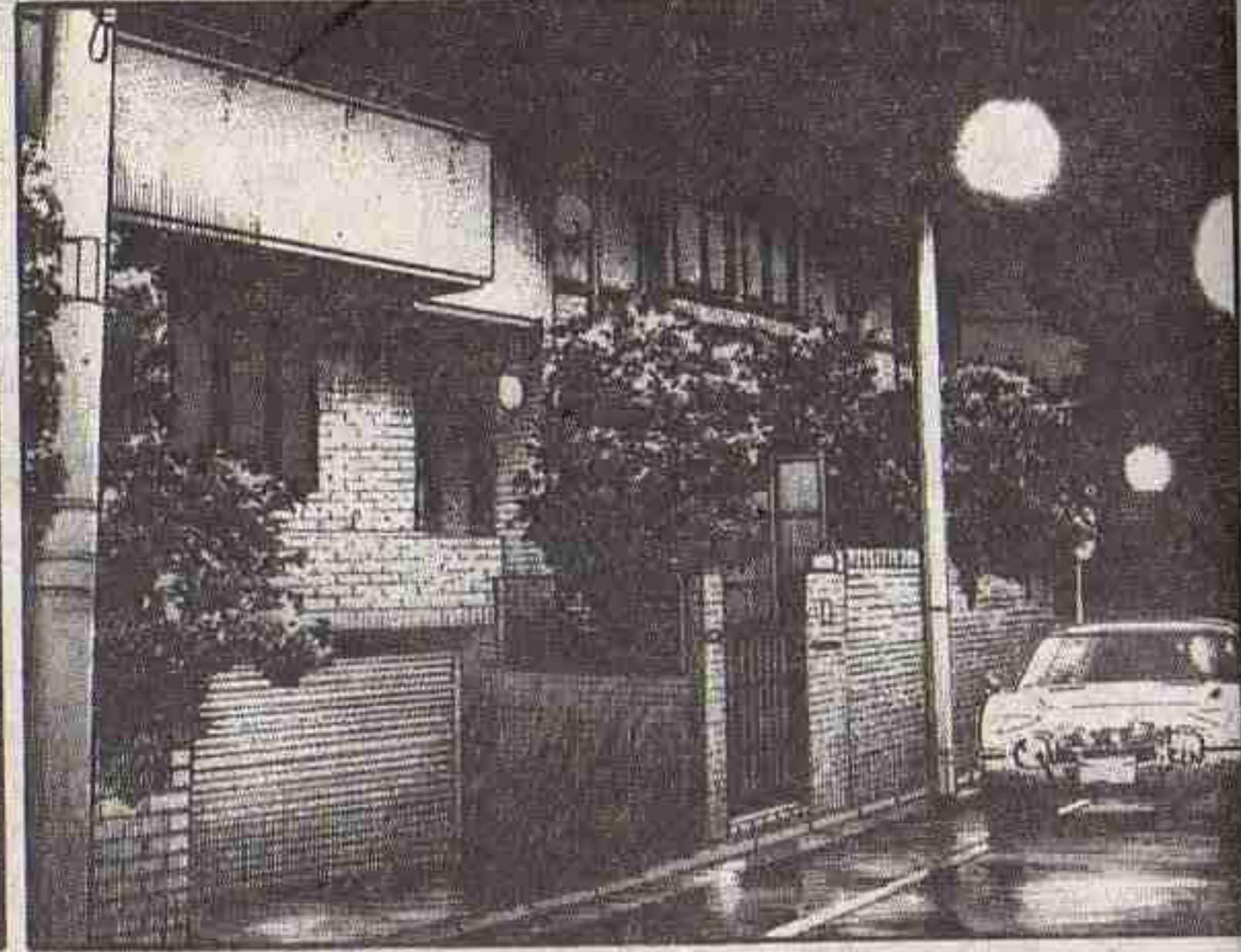
ฮะ...
เปล่า
...

เอ๋อ...
คุณครู
เซคิงจิ
...

ครู
...?

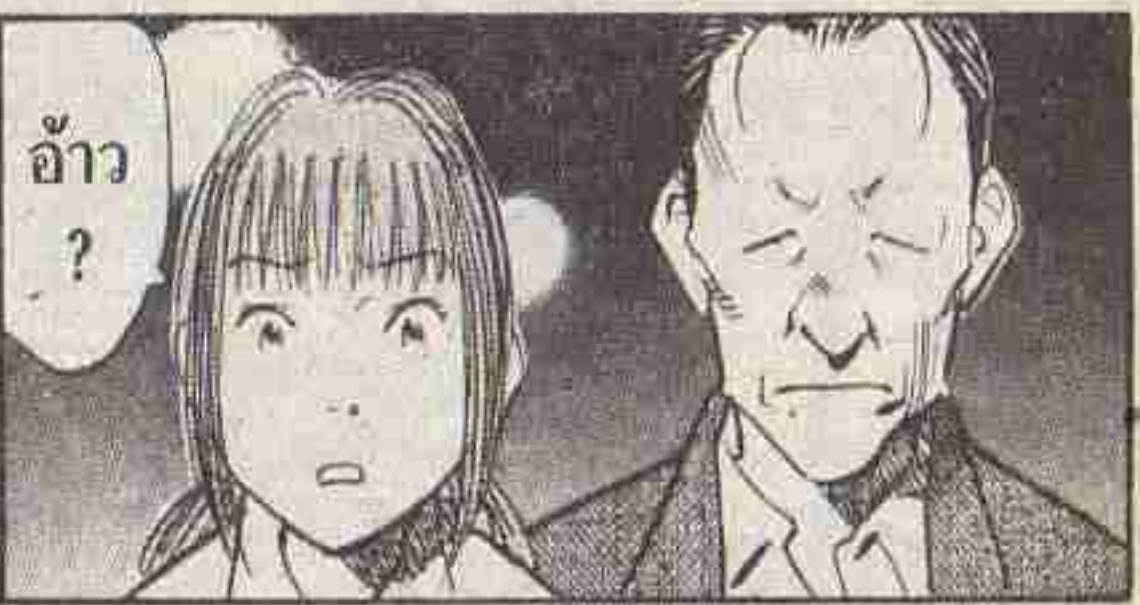
อ้อ...
ปู่สินะ

นี่...เธอเป็น
หลานเหรอ?
คือ...พวกเรา
อยากพบคุณครู
เซคิงจินะ...

ปู่ไม่อยู่
หรอก

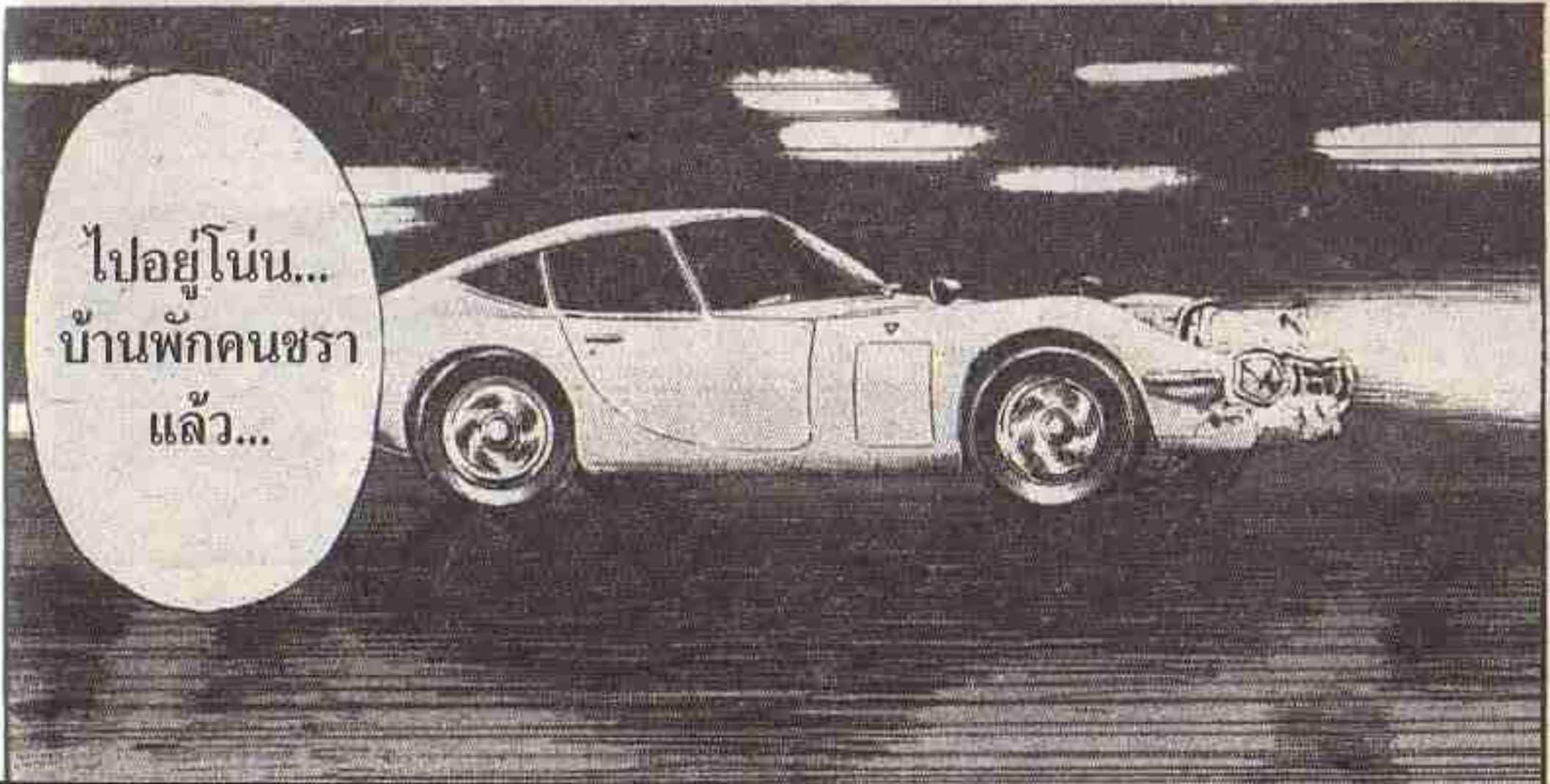

อ้าว
?

ถึงจะ
ดึกไปหน่อย
แต่ลองกดออก
ดูดีกว่านะ

!!

ไปอยู่นั่น...
บ้านพักคนชรา
แล้ว...

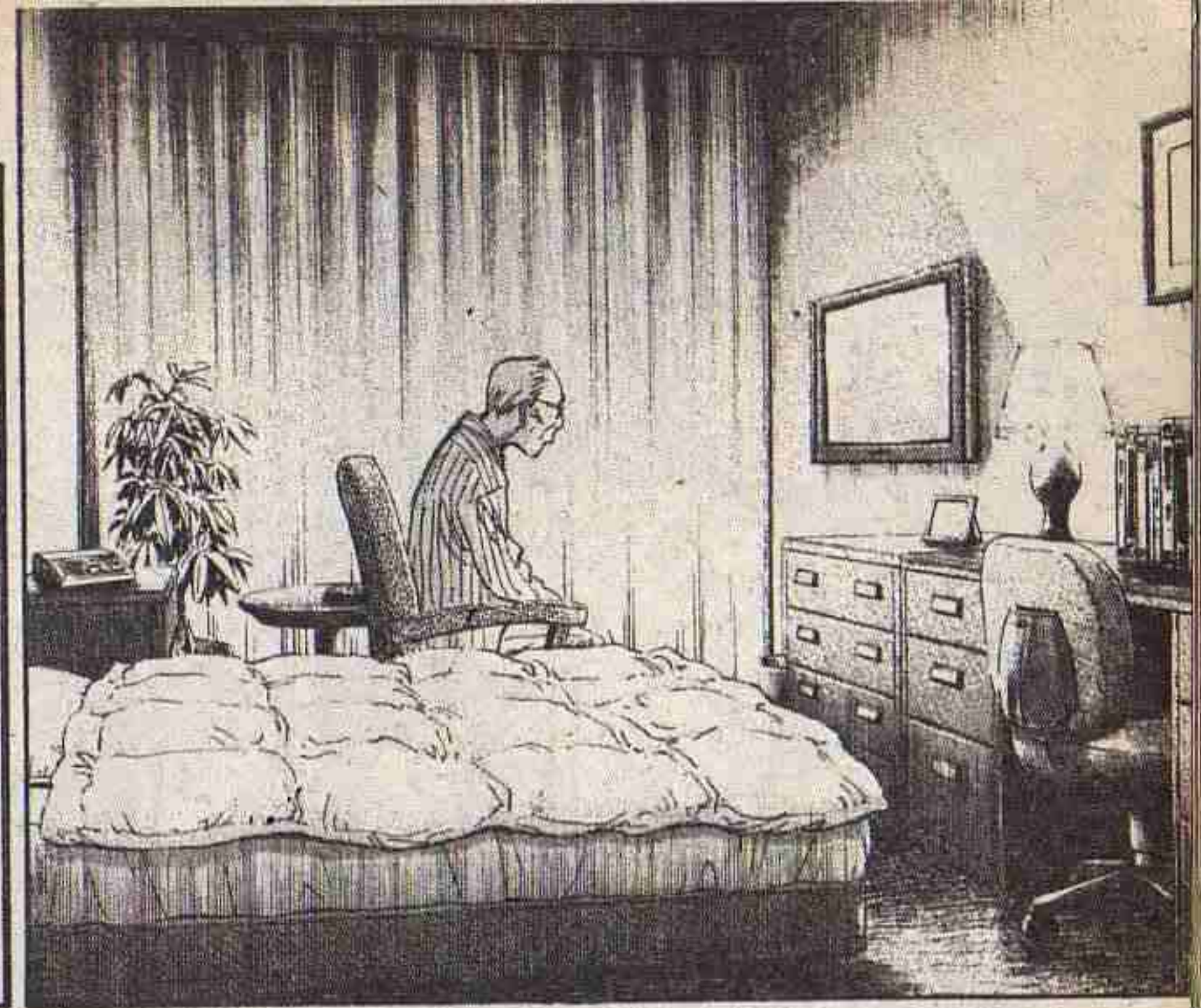

มีอะไร
ตึกต้นป่านนี้
แล้ว...

เซคิงจึ
ซัง

เอ่อ...
คือว่า...
พวกเรา
เป็นญาติ
...

เผอิญมี
ธุระด่วน
...

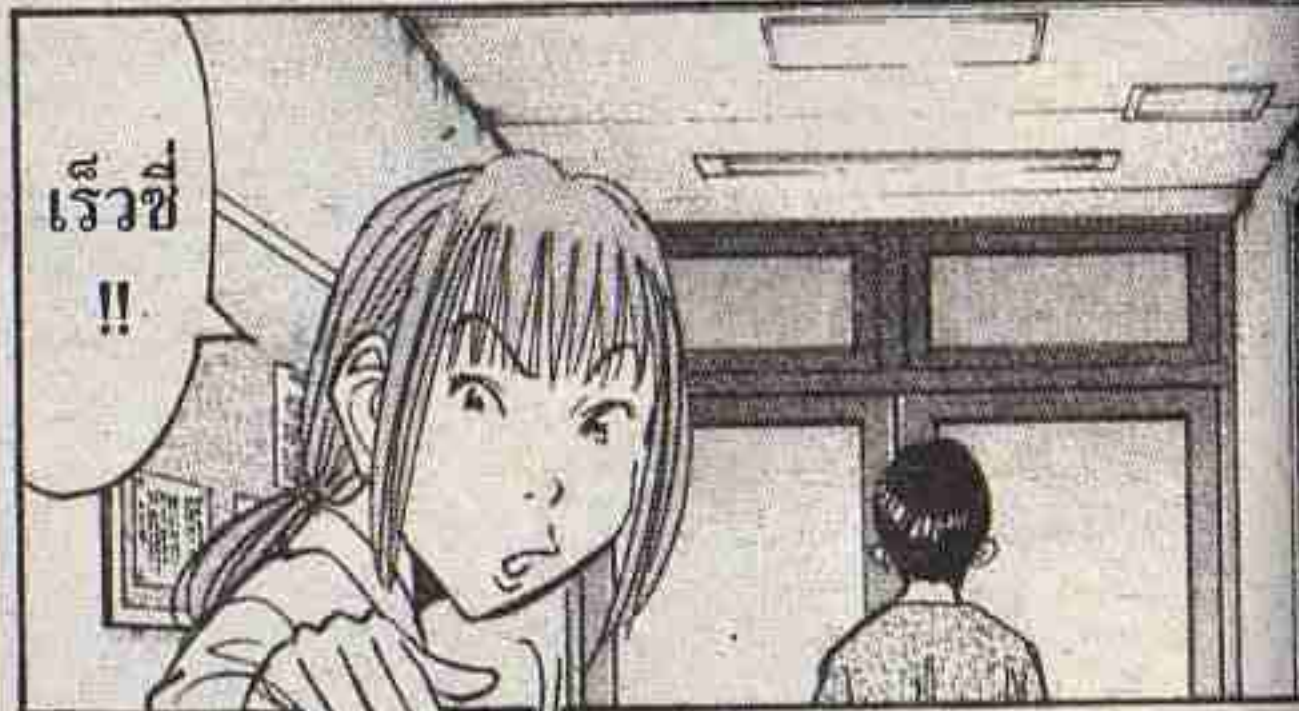
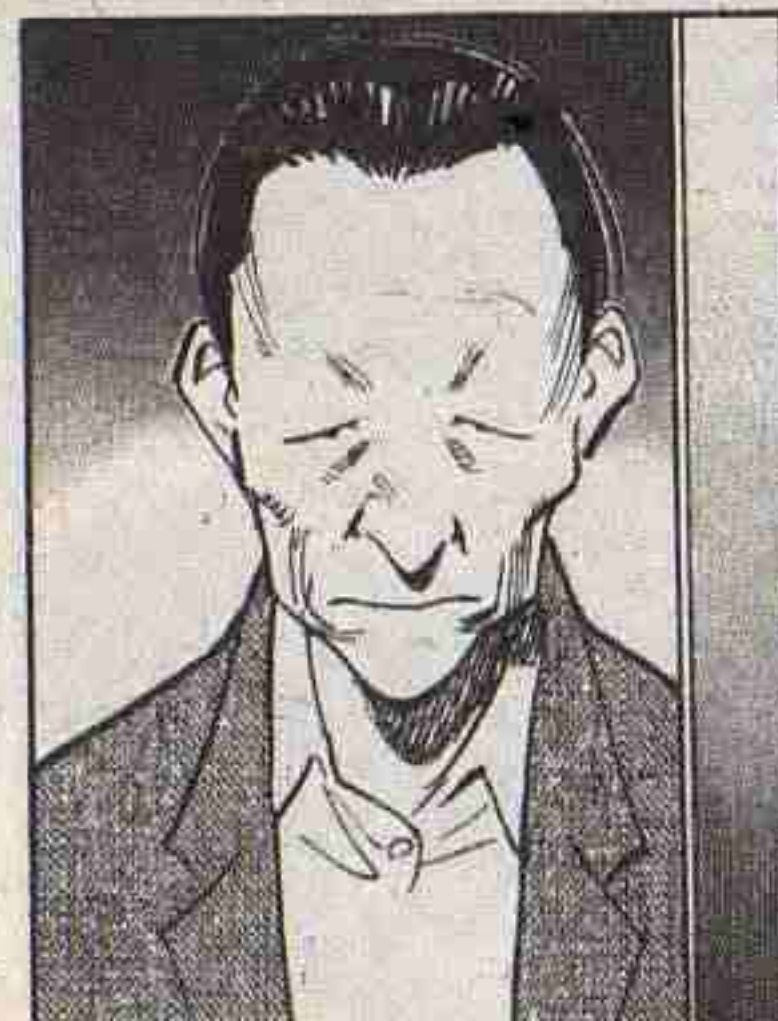

ไม่รู้
เซคิงจึซัง
กลับไป
หรือยัง
...

ขอ
โทษ
นะคะ

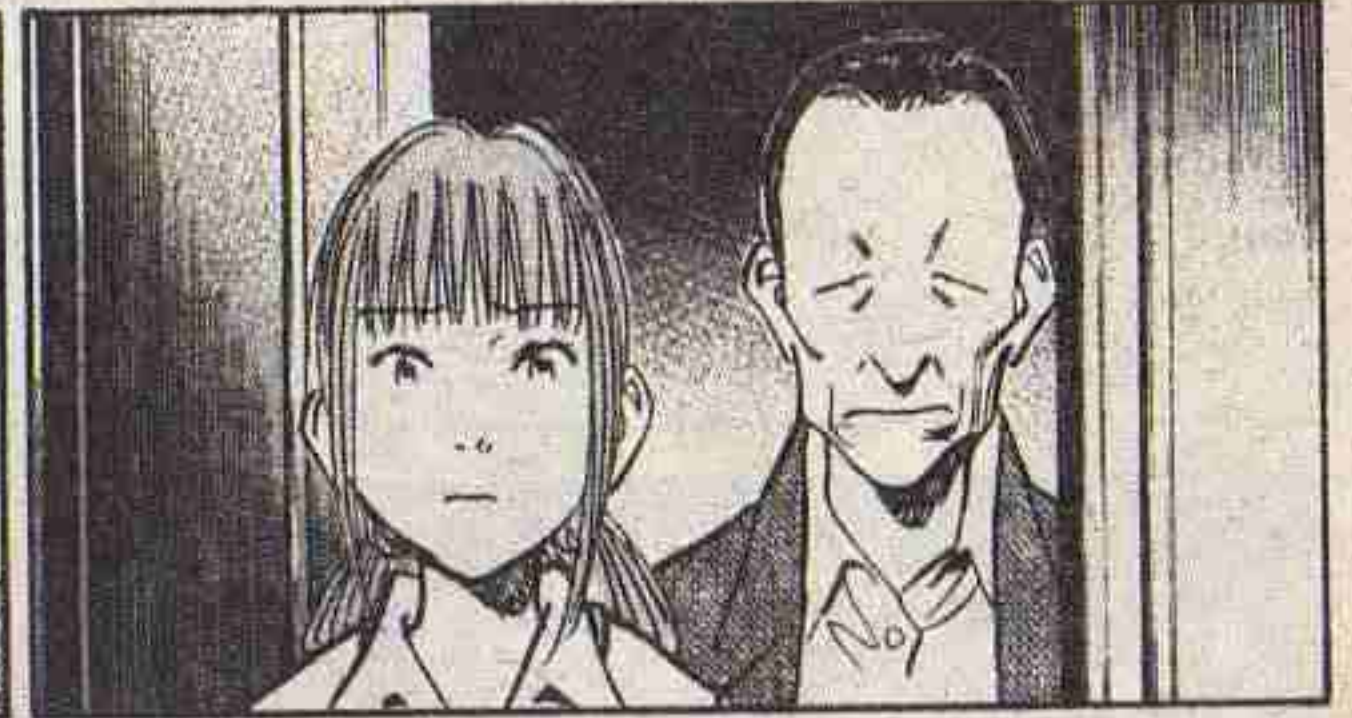
อ้าว
เข้ามาสิ

เร็วซี
!!

ตายจริง
เซคิงจึซังเนี่ย
ยังเปิดทีวี
อยู่อีกเหรอ
?

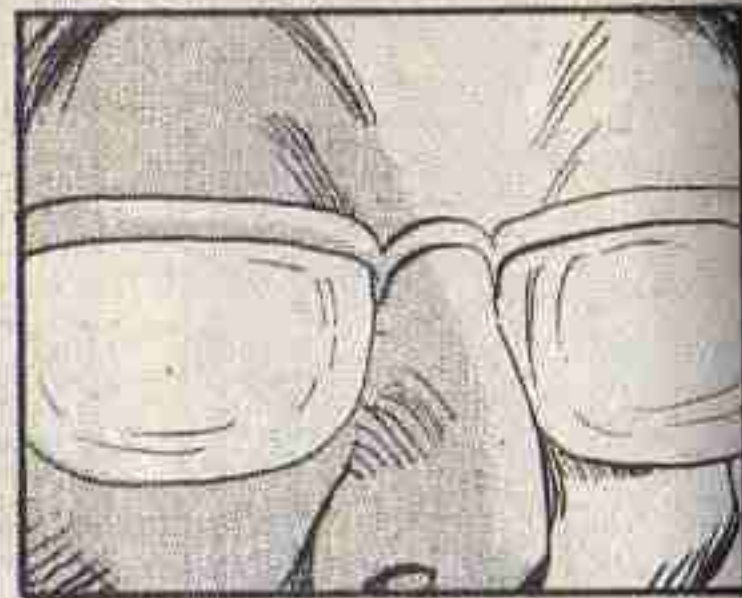
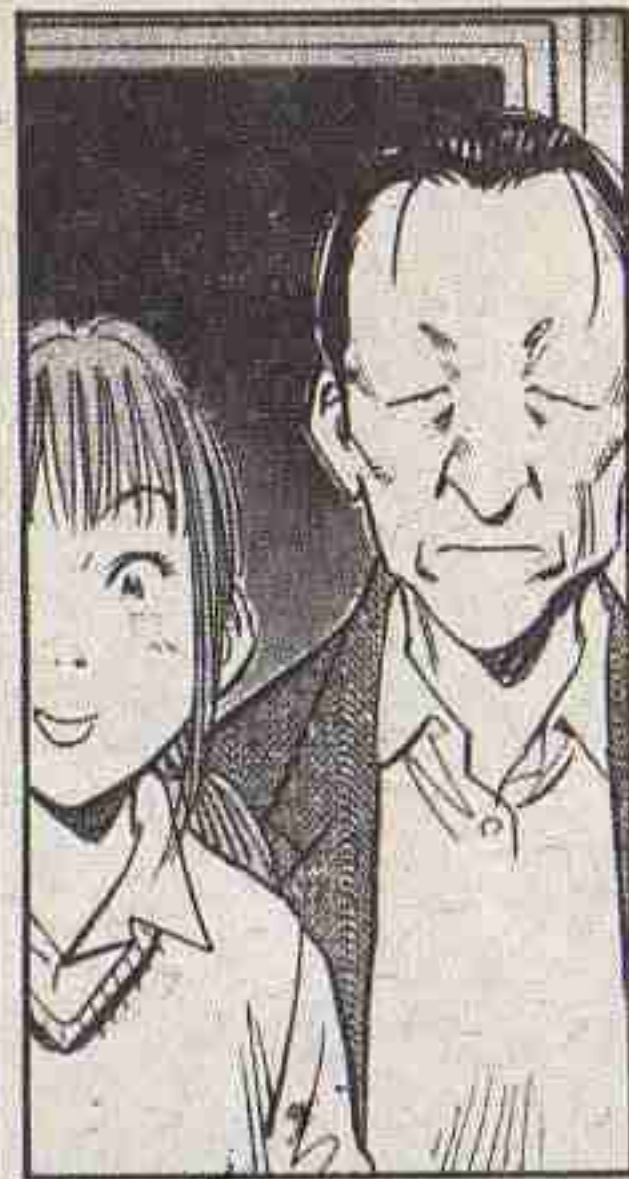
ฉันปิด
ละนะ
เปิดไว้
ก็ไม่ได้ดู
ใช้มันล่ะ
?

อืม...
อ้อ...

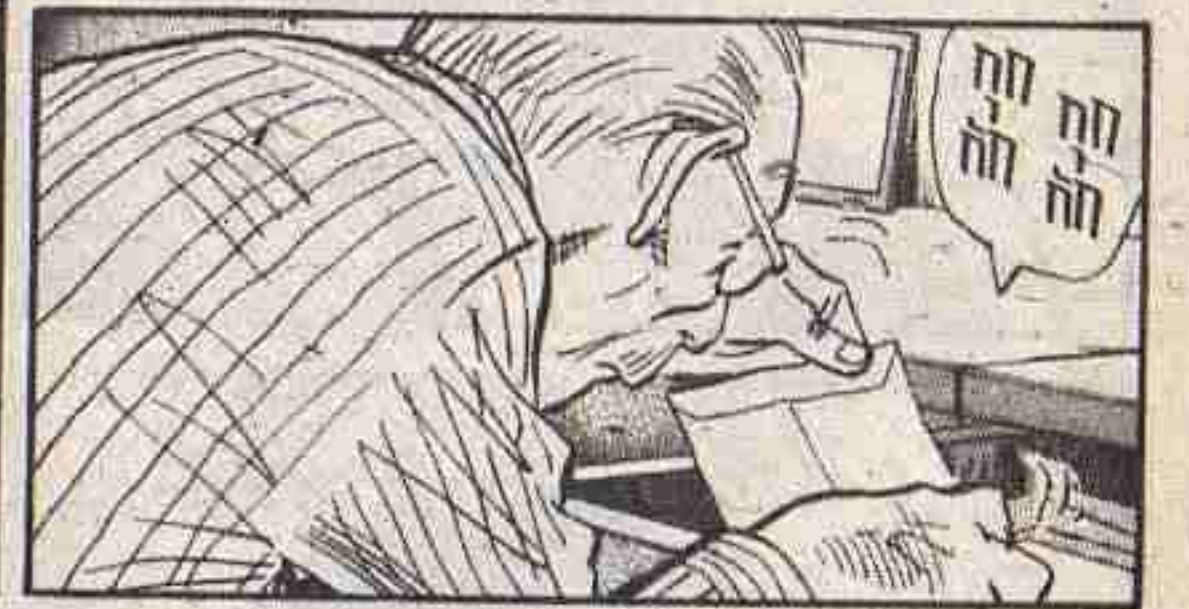
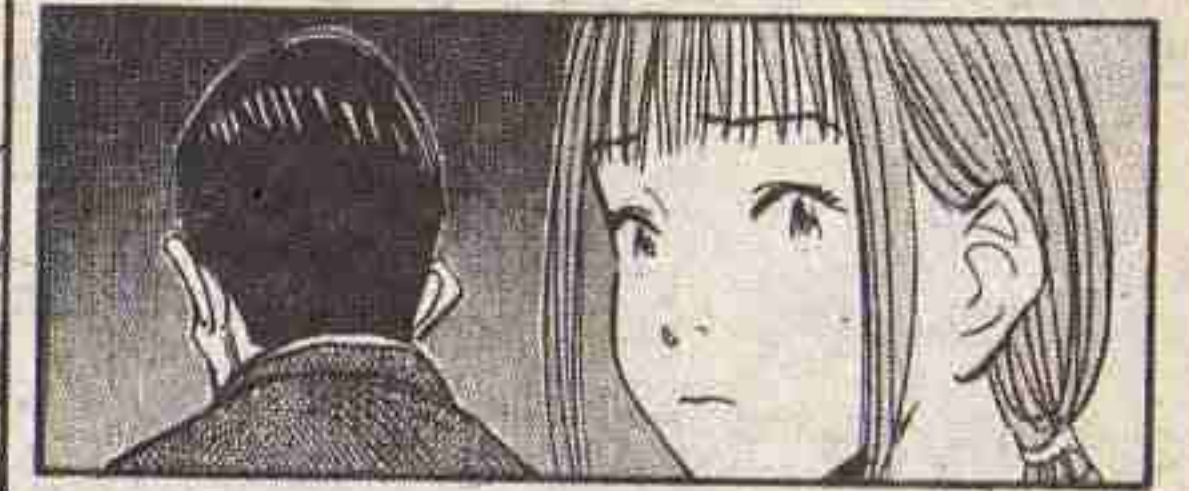
เซคิงจึซัง มี
มีแขกมาหา
จะรู้มั๊ยเนี่ย
?   มา
หา

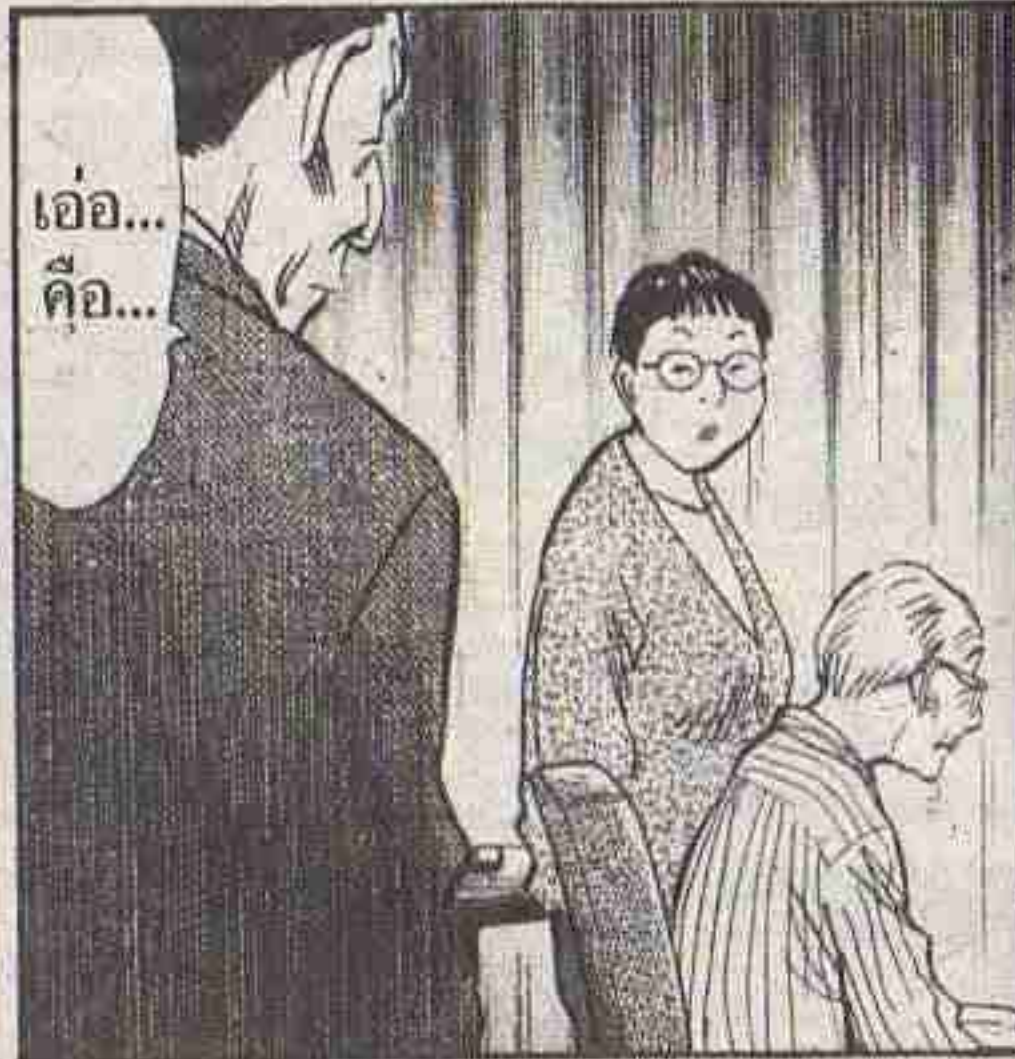

กุก กุก กุก

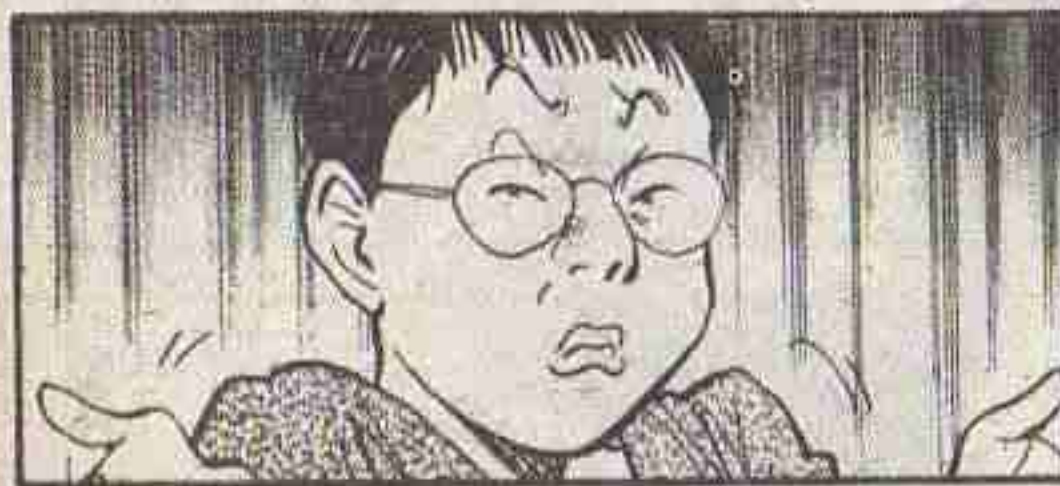
ว่ายังไงล่ะ
เซคิจิซัง
แขกจะกลับ
แล้วนะ

กุก กุก กุก

เอ๋อ...
คือ...

ผะ...
ผมกลับ
ละ....

เอ๊ย...
เดี๋ยว
ซี...!!

กลับ
กัน
เถอะ
...

ฮะ

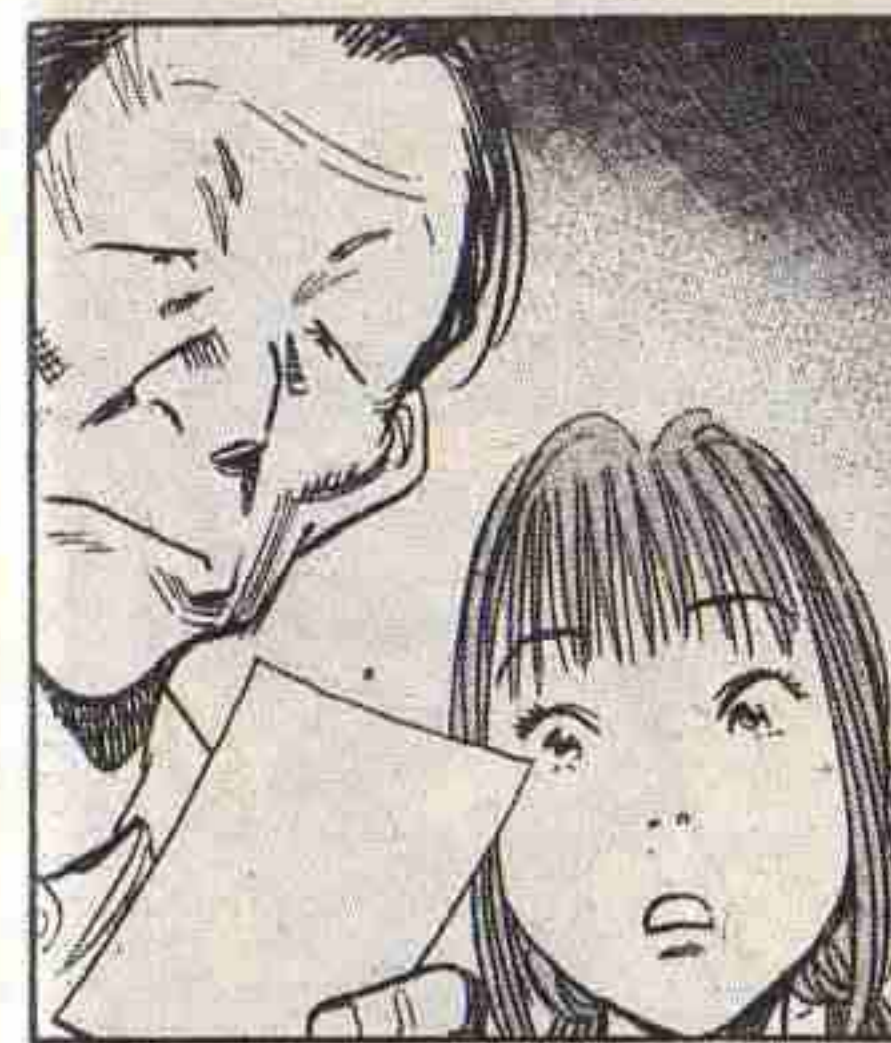
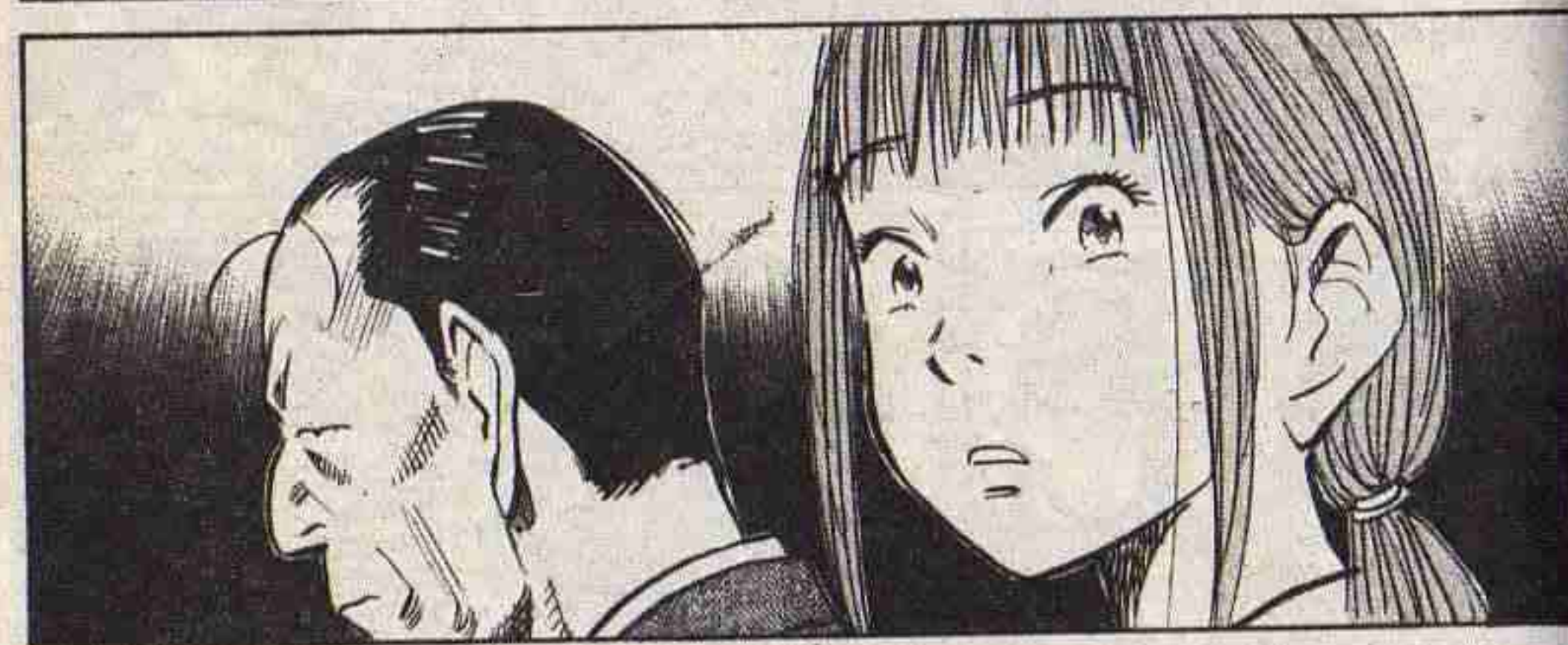
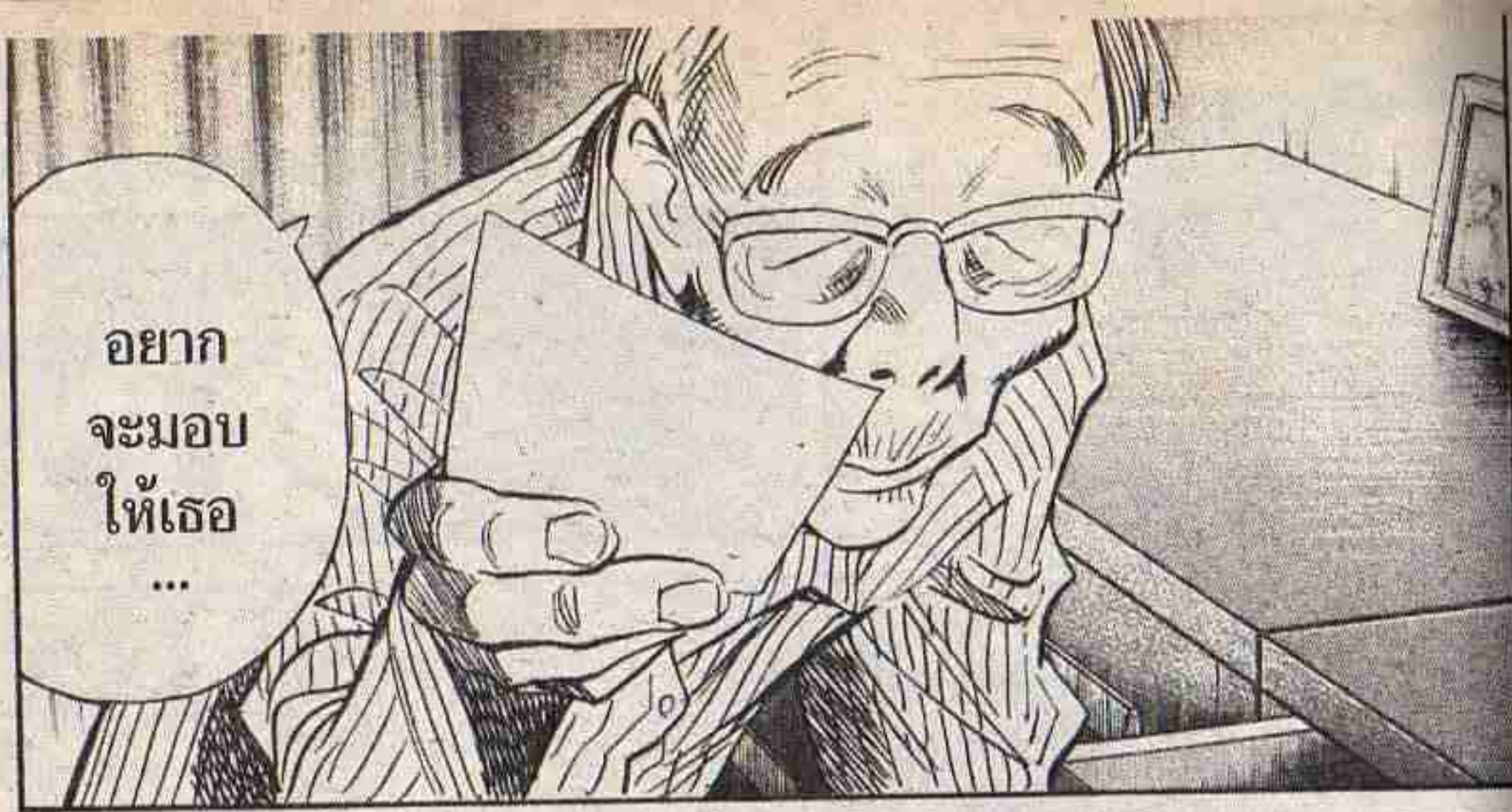
นี่
เดี๋ยว!

เจอแล้ว ๆ
...

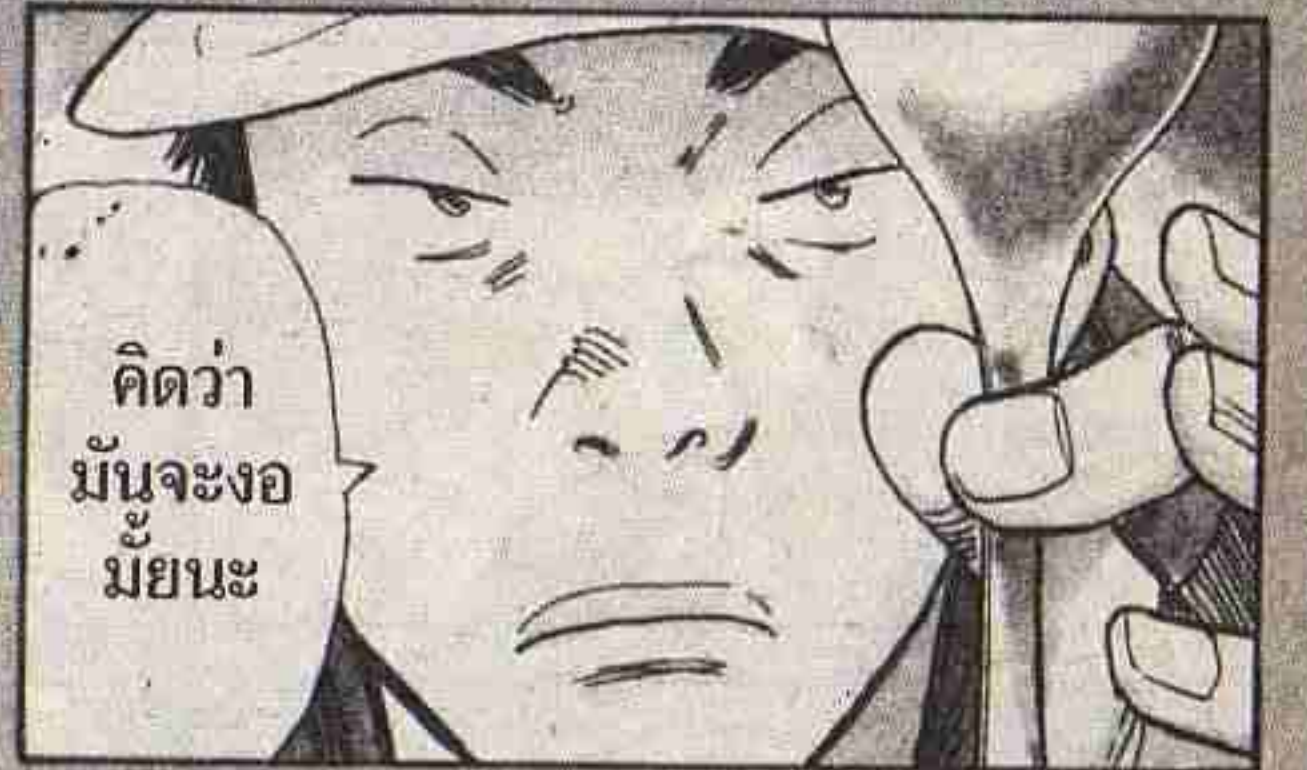
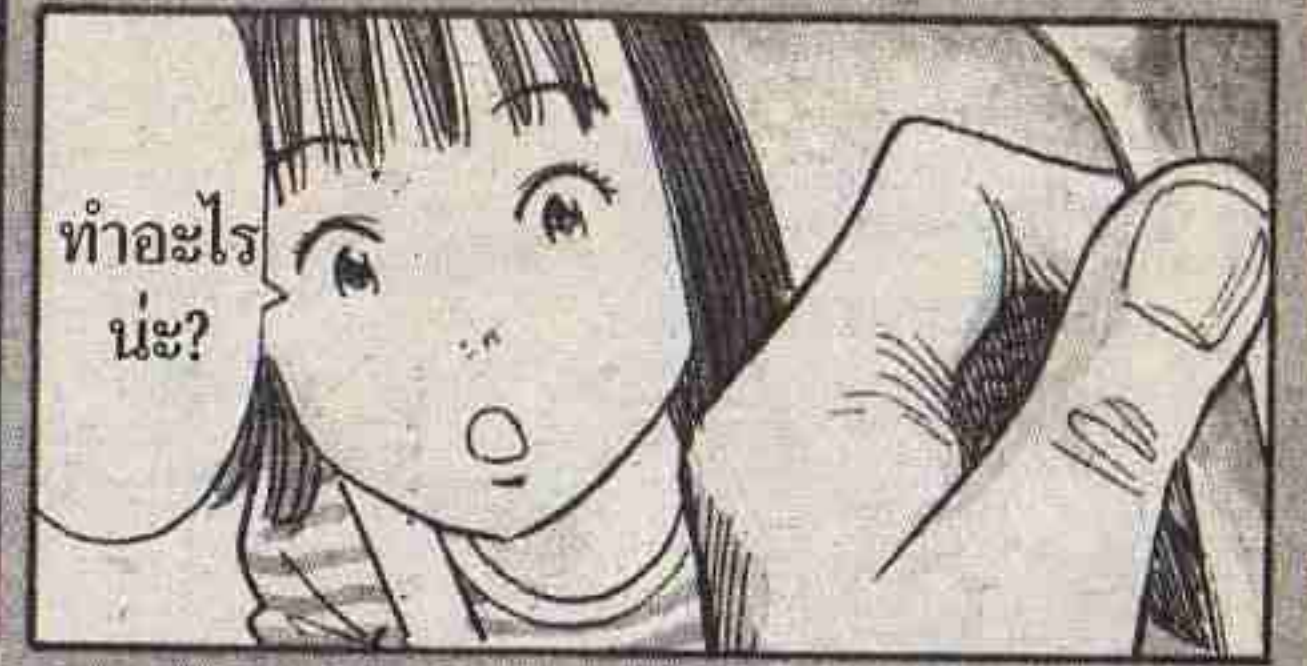
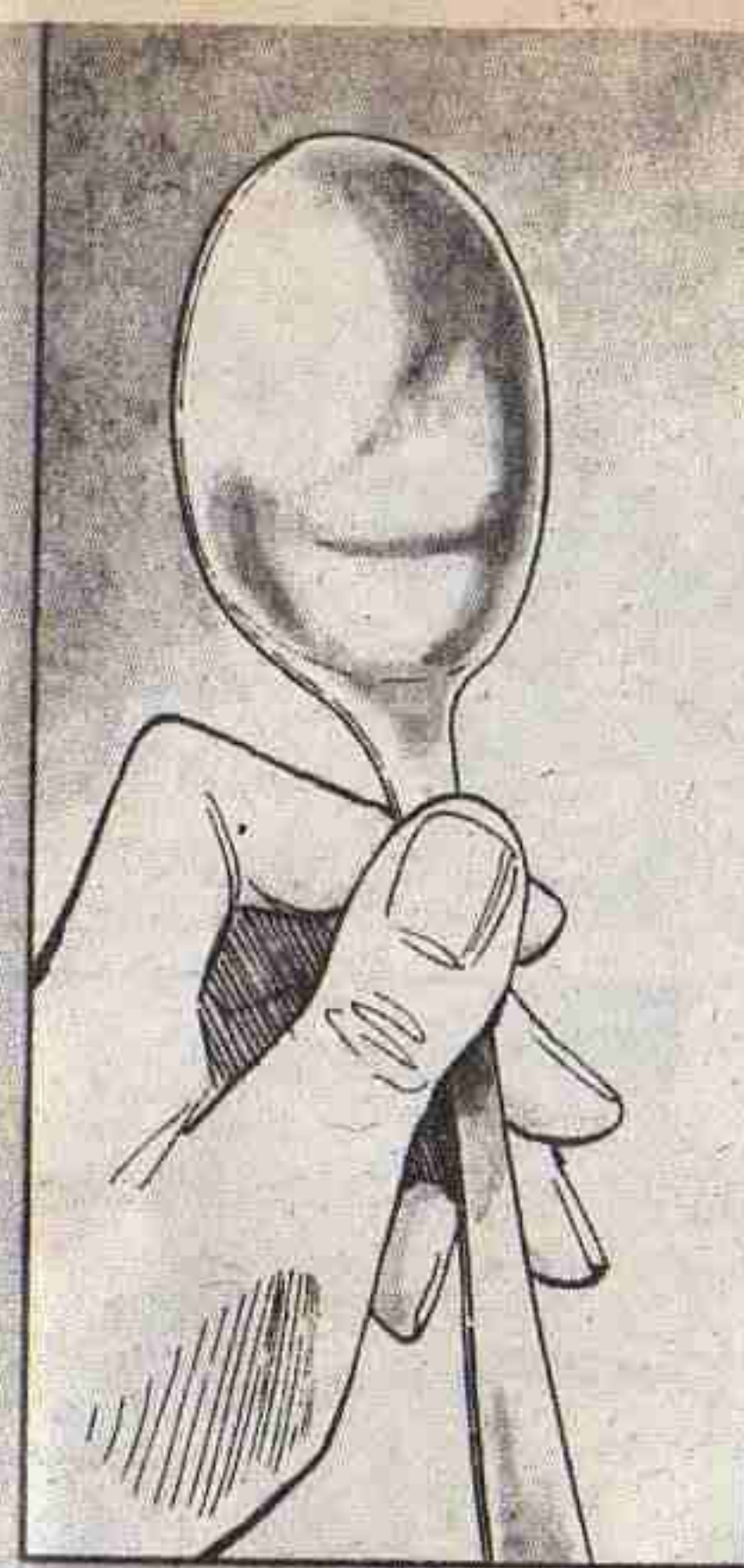

คิดมาตลอด
ว่าจะมอบ
ให้เธอ...

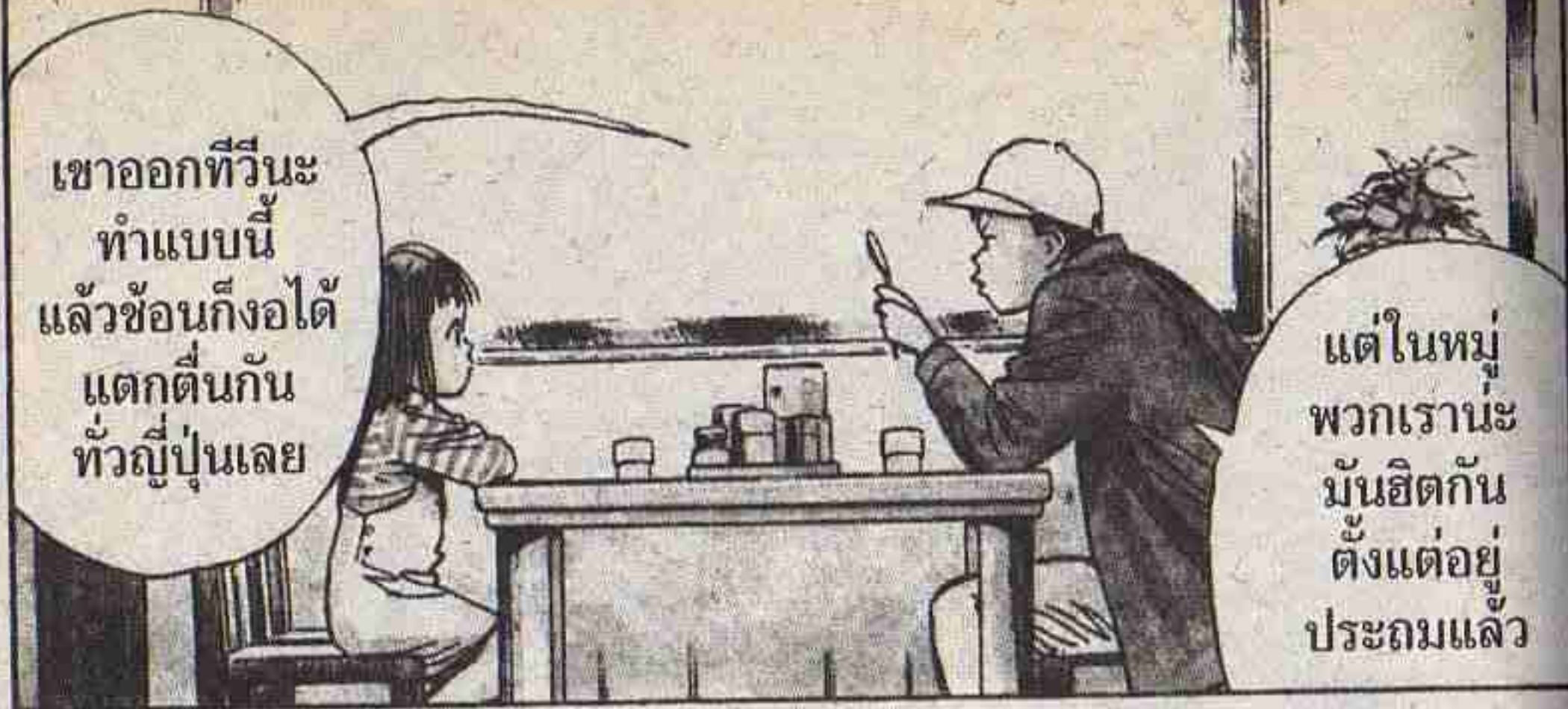

ตอนที่ 11 เสี่ยงฟ้าร้อง

เขาออกทีวีนะ
ทำแบบนี้
แล้วซื้ององได้
แตกตื่นกัน
ทั่วญี่ปุ่นเลย

แต่ในหมู่
พวกเรา
มันฮิตกัน
ตั้งแต่อยู่
ประถมแล้ว

คงมีใคร
ไปได้ยินมาจาก
ชาวต่างประเทศ
อะนะ...

ห้าม
เล่นซ็โกง
นะ

ซ็โกง
?

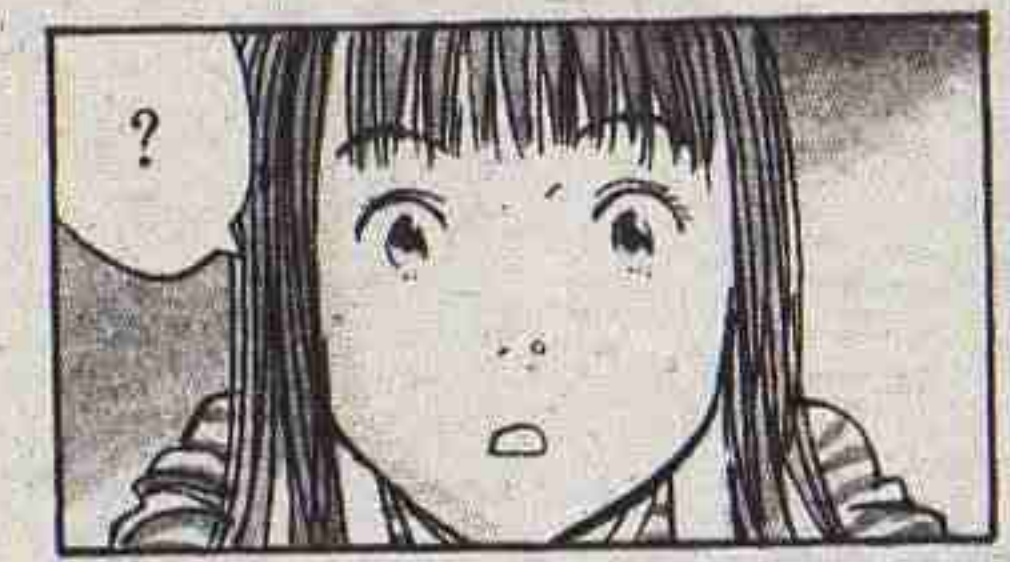
ถ้า
ออกแรงกด
มันอาจจะออก
ก็ได้นะ

จำได้แล้ว...
เขาพูดว่า

ซาดา
คิโยะ
...

?

ฮึย
...

ไอ้บ้า
เอ๊ย...

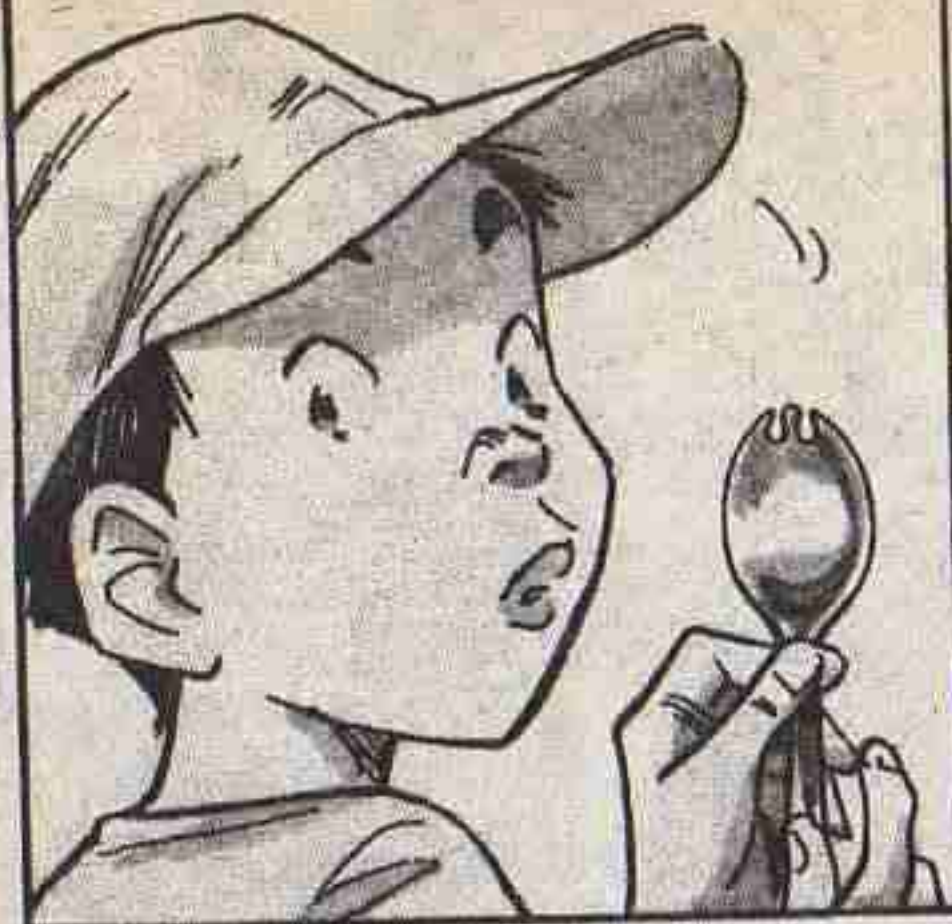
ห้าม
เล่นซ็โกง
นะ

!!

ตอนที่ 11

เสียงฟ้าร้อง

ซาตา
คิโยะ
...

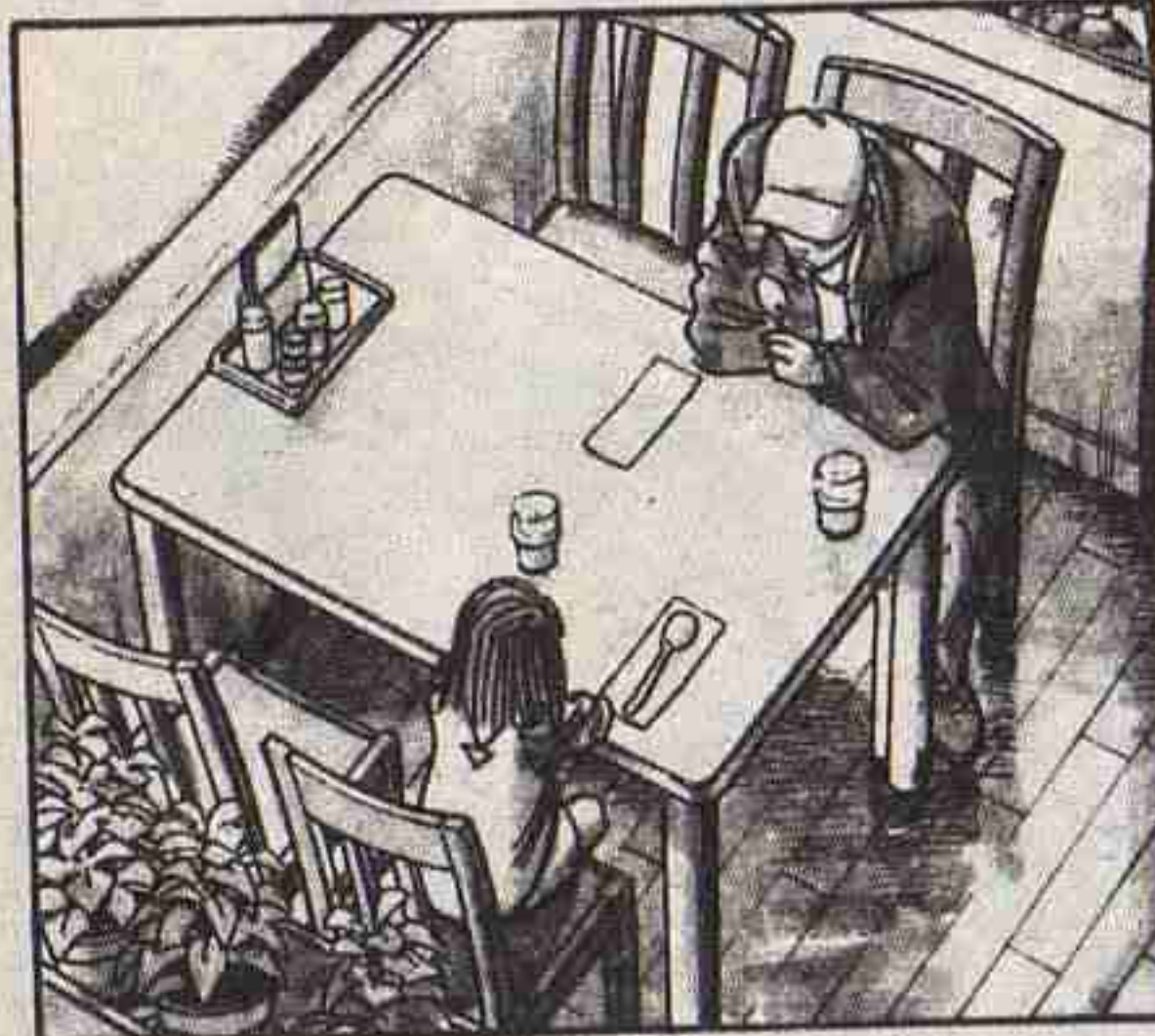
โ๊ะ!! เฮ้อ
ยังงั้น
ซ้อนมันก็
งอไม่ได้
ทรอก!!

ที่สำคัญ
ตอนนั้น
หิวแล้ว
!!

หิวแล้ว
!!

ซาตาคิโยะ
ไม่น่าจะใช้
“เพื่อน”
...

職員室
ห้องพักครู

สิ่งที่
“เพื่อน” ทำ
มีแต่
เล่นซีโกง

ตอนนั้น
ซาตาคิโยะ
บอกว่า
ห้ามเล่น
ซีโกง...

ซาตา
คิโยะ
...

ซาตะ
คิโยชิ
...

ปี 2014

อ้าว?
ไม่มีที่อยู่กับเบอร์
โทรศัพท์ของ
ครูซาตะ คิโยชิ
อยู่ในสมุดบันทึก

ซาตา
คิโยะ
...

ครู
ซาตา
คิโยะ
...

น่าคิดว่า
ซาตาคิโยะ
ไม่น่าจะใช้
“เพื่อน”...

ข้าว
มาแล้ว
!!

น่าคะ

หือ
?

จะเป็นไปได้ยังไง!!
ไม่มีทางหรอกที่
โรงเรียนจะไม่รู้
สถานที่ติดต่อ
ของครูที่สอน
อยู่ในโรงเรียน!!

ตะ...แต่ว่า
ครูชาตะเพ็งจะ
ย้ายมาเมื่อไม่นานนี้
เองอ๊ะ...

ทำไม
ต้องปิดบัง
ด้วย!!

ปิดบัง
ที่ไหนแล้ว
อย่าใส่ร้าย
กันซี!!

ถ้าเป็น
แผนกธุรการ
ของโรงเรียน
ละก็
รู้แน่ แต่ป่านนี้
กลับไปหมด
แล้วละ
ไว้พรงนี้ละกัน
...

รอฟรงนี้
ก็ไม่ทัน
แล้ว!!

ชินชั๊กซ่า
โคอิซุมิ
เคียวโกะ
มีหวัง
...!!

เกิดอะไร
ขึ้นกับ
โคอิซุมิ
ห้อง B
หรือ?

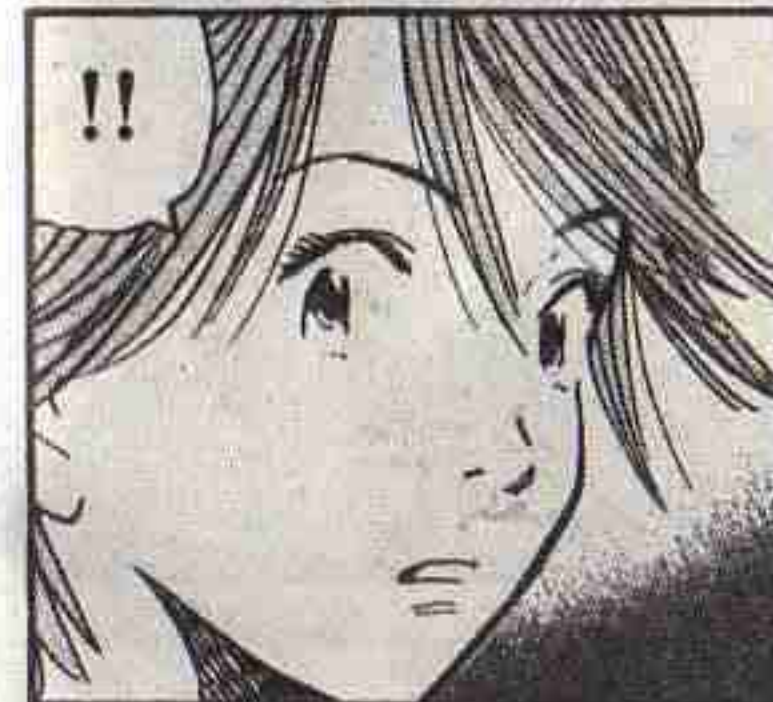
เชื่อใจ
ไม่ได้
สักคน
...

เอะอะ
เรื่องอะไร
กัน

หา
?

แต่ให้ตายสิ...
เขาคงลืม
กลับบ้าน
ไปแล้วละ...

ป่านนี้แล้ว
ยัง
ไม่กลับบ้าน
กันอีกหรือ

อ๊ะ อาจารย์ใหญ่
เอ็นโดนะสิครับ
เข้าชี้จะให้บอกที่อยู่
ของครูชาตะเพ็งได้เลย

อ้อ บ้านครู
ชาตะเพอ
ฉันทกำลังจะไปหา
เขาพอดีเลย

เห็นเพ็ง
ย้ายมาใหม่ ๆ
เลยนัดประชุม
ชะหน่อย

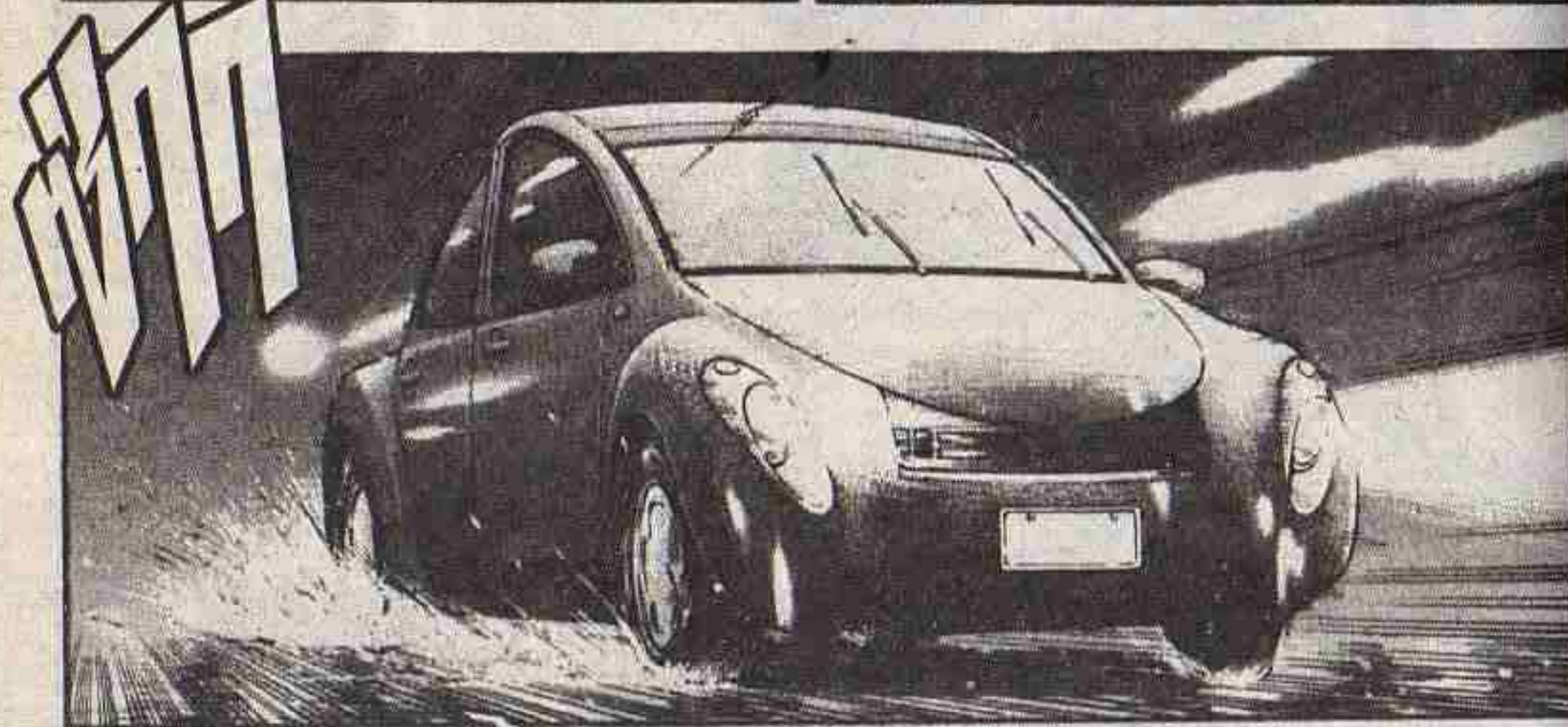
มีธุระกับ
ครูชาตะเพอ?
จะไปด้วยกัน
มั้ยละ?

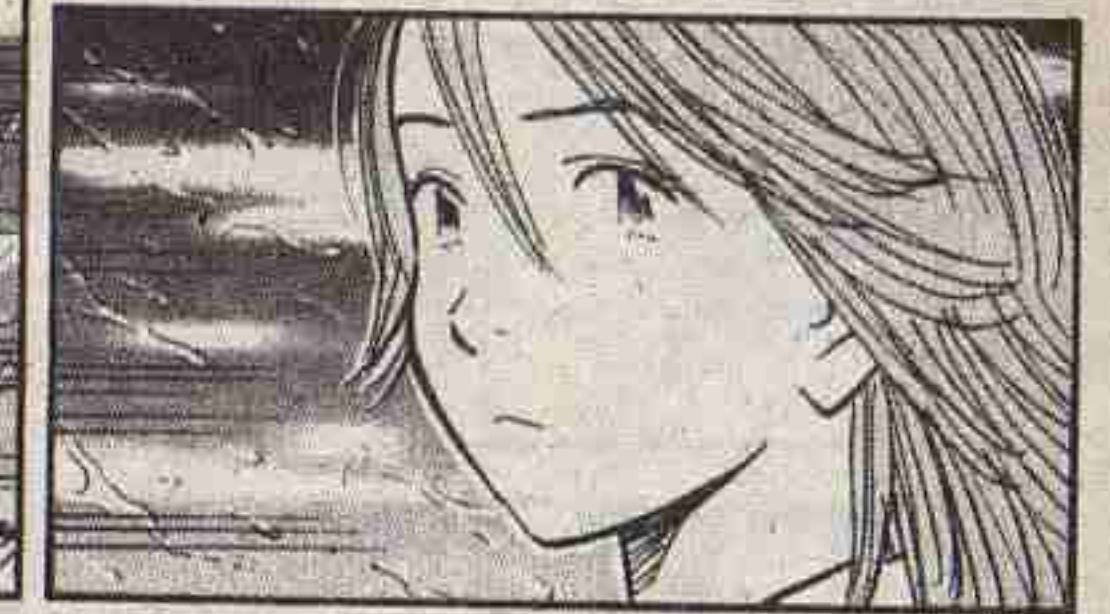
ว่าไงล่ะ?
ถ้าจะไป ก็รีบไป
ฝนทำท่าจะตก
แล้วด้วย...

ไม่ชอบเลย
ฟ้าก็ร้องด้วย...
ถึงจะบอกว่า
อยู่ในรถปลอดภัย
ก็เถอะ...

แต่ถึงยังไง
อาจารย์ใหญ่
ก็สบายใจขึ้น
นะ

เอ็นโดซัง
รู้สึกหมุ่น
เธอมาโรงเรียน
สม่ำเสมอดี
นี่นะ

เกิดเรื่อง
มากมาย
ทั้งทำระจก
ห้องเรียนแตก
แล้วก็มีเรื่อง
กับตำรวจ...

ในฐานะ
นักการศึกษา
ฉันมีคติ
ประจำใจว่า
“ไม่ปฏิบัติกับใคร
เป็นพิเศษ” และ
“ไม่ดูตาย”

เพราะนักเรียน
ทุกคนในโรงเรียน
ของฉัน ก็เปรียบ
เหมือนลูกในไส้
ของฉันละนะ

ไม่มี
แม่คนไหน
ทิ้งลูกในไส้
ได้ลงคอหรอก
...

ฮ๊ะ
...

ขอโทษนะ
ที่ครูอย่างฉัน
พูดเรื่องสะเทือนใจ
แบบนี้...

ฉันเข้าใจ
ความรู้สึก
ของเธอดี
คงกระอัก
กระอ่วนใจ
สินะ

แม่
จากเธอไป
ตั้งแต่
ยังจำความ
ไม่ได้นี่นา
...

แต่คุณแม่ของเธอ
ก็คงมีเหตุผล
หลายอย่าง

อย่าไป
เคียดแค้น
เขาเลยนะ
...

ไม่
เลย
...

"สงสัยจริงๆ
ทำไมเขาถึงเรียก
แม่ของเธอว่า
พระแม่ศักดิ์สิทธิ์นะ"

พระแม่
ศักดิ์
สิทธิ์
...?

ถ้ามองในแง่
ของนักการศึกษา
แล้วละก็ ช่างไม่มี
ความรับผิดชอบ
เอาซะเลย

พระแม่
ศักดิ์สิทธิ์
เนี่ย
คืออะไร
คะ...?

เธอคงจะ
สับสนสินะ
ที่แม่ของตัวเอง
ถูกเรียก
แบบนี้

ที่ว่าแม่ของเธอคือ
พระแม่ศักดิ์สิทธิ์เนี่ย
หมายความว่ายังไง
!?

ก็เป็นเรื่อง
ธรรมดาอะนะ
ที่เธอจะไม่ชอบ
และรู้สึก
ต่อต้านขึ้นมา

ตอบให้มัน
ชัด ๆ หน่อย
สิคะ...

ตอนที่ฉัน
"รับเลี้ยง" เธอ
ฉันบอกไปว่า

ไม่ว่าจะเป็น
เด็กแบบไหน
ฉันก็จะอบรม
สั่งสอน
ตามแนวทาง
ของฉัน

จนกว่า
เธอจะ
"ถูกพาตัว
กลับไป"

"ถูกพาตัว
กลับไป"
...?

ครูขาดะ คิโยชิ
มาปรากฏตัว
เร็วเกินคาด
...

เขาบอก
แต่ว่า
อยากจะคุย
กับเธอ...

ครูชาตะ
อยากคุย
กับหนู
...?

ซิป
ซิป

ตัวเค้าเองก็ยุ่งยุ่ง
เพราะเขายังเป็น
ผอ.พิพิธภัณฑด้วย
นะเนี่ย...

ครูชาตะ คิโยชิ
อยากคุยกับหนู
เรื่องอะไรเธอ
คะ...

ซิป

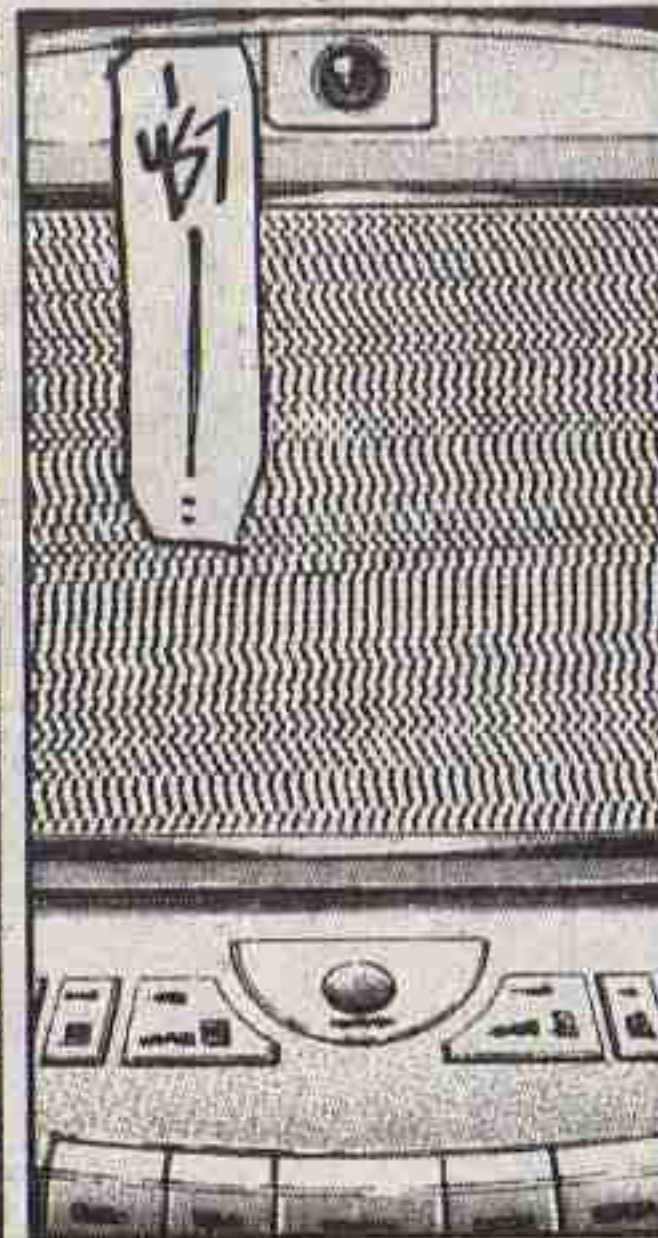
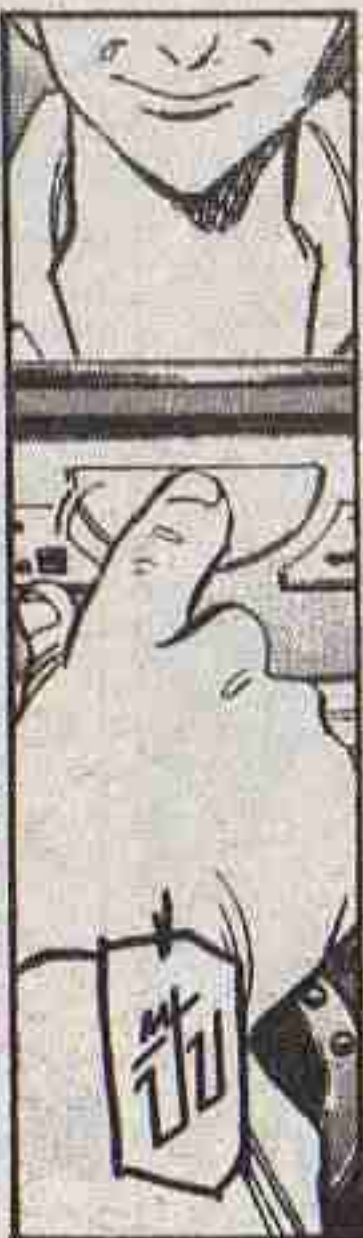
อาจารย์
ใหญ่คะ
6ข. F แล้ว
ใช้มั๊ย?

อ้อ...
ตอนนี้
ยัง MP
อยู่เลย

ขอโทษที่
รบกวนนะคะ
พวกเรา
กำลัง QS
อยู่...

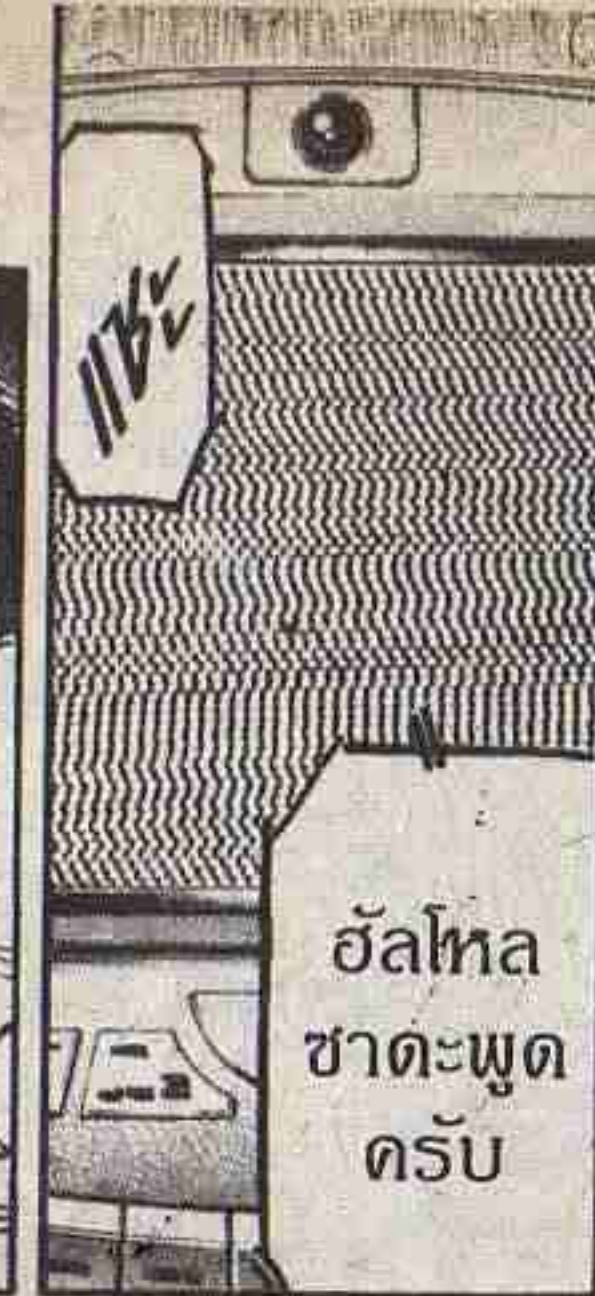
ซิป

ไม่เป็นไร
ฉันจะลอง
ติดต่อดู

ของครูชาตะนะ
โทรศัพท์มันเก่า
ไม่มีจอภาพ
หรอก

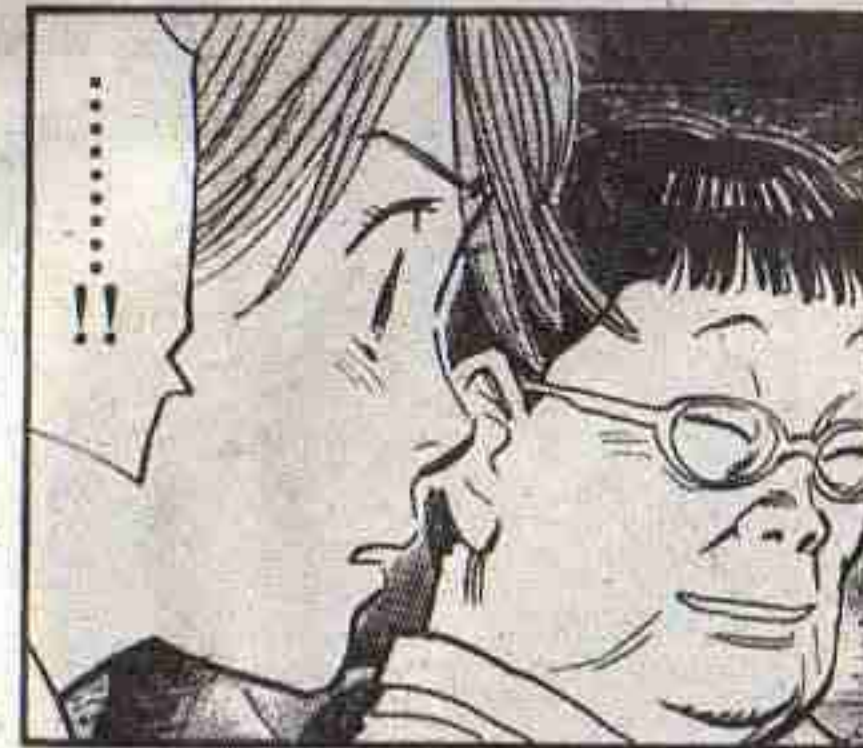
ซิป

อัลโหล
ชาตะพูด
ครับ

ฮัลโหล
ฮารุคาวา
พูดนะคะ

อ๊ะ...
อาจารย์
ใหญ่

!!

ฉันกำลังจะ
ไปหาคุณที่นั่น
แต่ก่อนหน้านั้น
มีเรื่องอยาก
จะถามหน่อย
...

โคอิซุมิ
เคียวโกะ
ไปที่นั่น
รีเปล่า

โคอิ
ซุมิ
...?

ใช่ครับ เธอเป็นลม
ในชั่วโมงเรียน
ของผม แล้วก็ไปที่
ห้องพยาบาล
แต่หลังจากนั้น
ก็ไม่ได้พบอีกเลย...

งั้น
เธอ
...

โคอิซุมิ
บ.5
ห้อง B
นะเธอ
ครับ...?

เอ
ไม่ทราบ
สิครับ

อาจารย์ใหญ่คะ!!
หนูเองคะ!!
โคอิซุมิ เดียวโกะ
!!

หนูอยู่ที่นี้!!
ได้โปรด
เถอะ!!
ช่วยหนู...

ตุ๊ด
ตุ๊ด

ตุ๊ด
ตุ๊ด

ไม่
เป็นไร
...

ปิ๊บ

ปิ๊บ
ปิ๊บ
ปิ๊บ

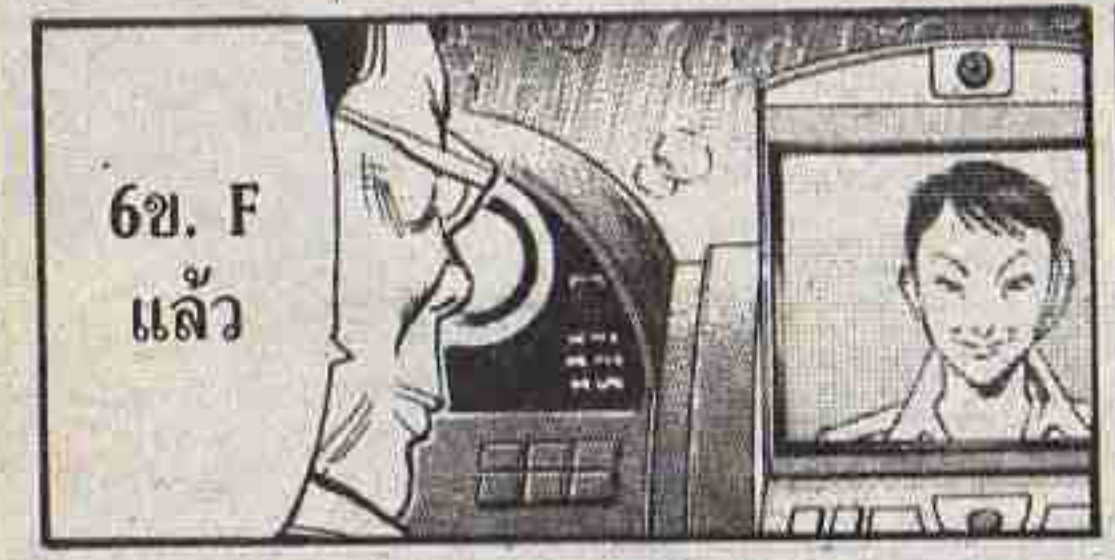
อาจารย์
ใหญ่...

ปิ๊บ
ปิ๊บ

คะ

6ข. F
แล้ว

อยู่ที่บ้าน
ของครูชาตะ
คิโยชิ...
ที่พิพิธภัณฑ์
"เพื่อน"

ทราบแล้ว
ขอบคุณ
ที่ให้
ความร่วมมือ

นะ...นี่มัน...
ดรีม นาวิเกตเตอร์
ที่โคอิซุมิ
เดียวโกะพูดถึง
...?

คุณ
เป็นใคร
กันแน่
...

จริงสิ
มีโอกาทั้งหมดที่
ฉันมีเรื่องอยากจะ
ขอร้องนะ...

ไม่รู้จะเข้าถึง
ตัวเขา
ได้รึเปล่า

ปิ๊บ

ก็
คนนั้น
นะ...

เขา...
คนนั้น
?

ป๊อ

ในฐานะที่ฉันเอง
ก็เป็นนักการศึกษา...
แค่ได้พูดคุยกัน
แบบสบายๆ สักครั้ง
ก็พอ...

เปล่านะ
ไม่ได้อยากไป
ทำความเคารพ
อะไรเขาหรอก
...

ใคร
กัน
...

ถ้าเธอช่วยพูด
เขาอาจจะรับไว้
พิจารณา

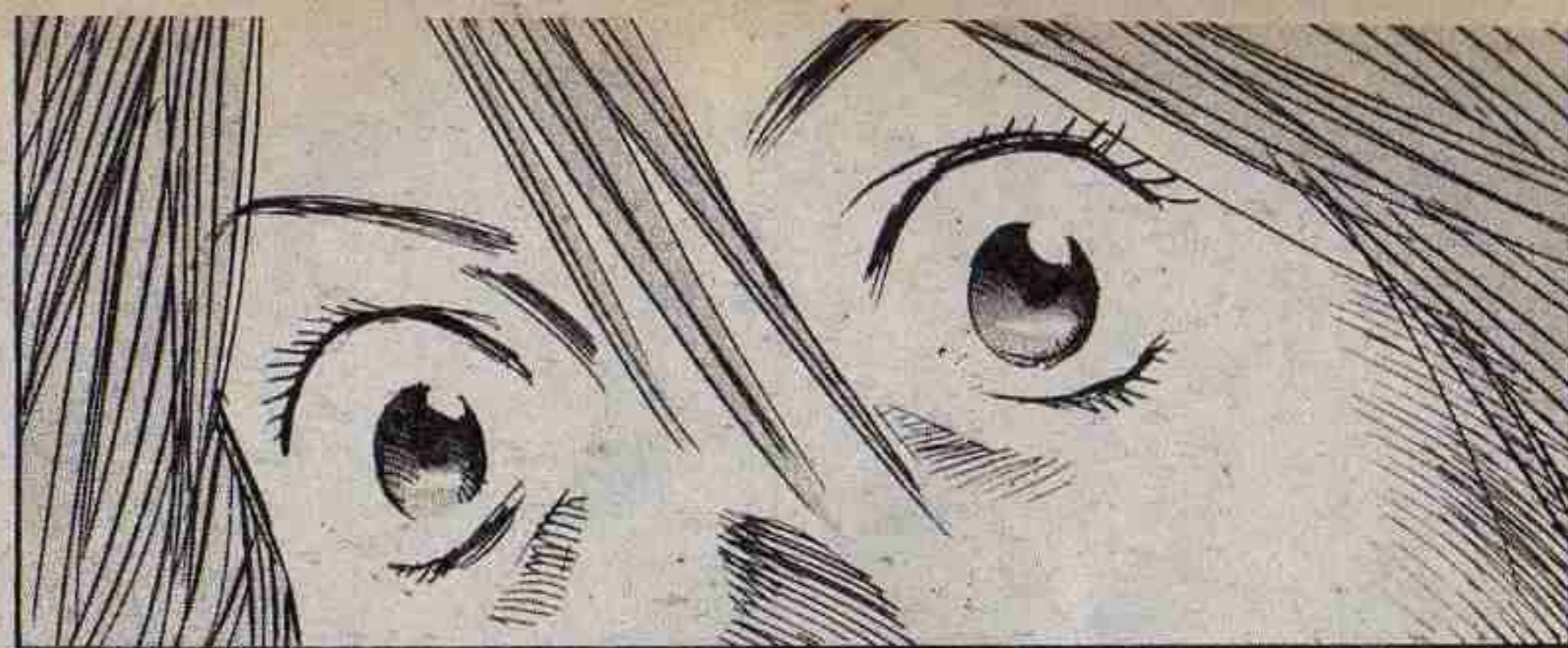

พูดเรื่อง
อะไร
...?

ตายตาย
ก็ "เพื่อน"
ยังไงละ

คุณพ่อ
ของเธอ
นะ...

โอ๊ย
อืม อืม อืม
ไปกันเถอะ
คั่นนะ!!

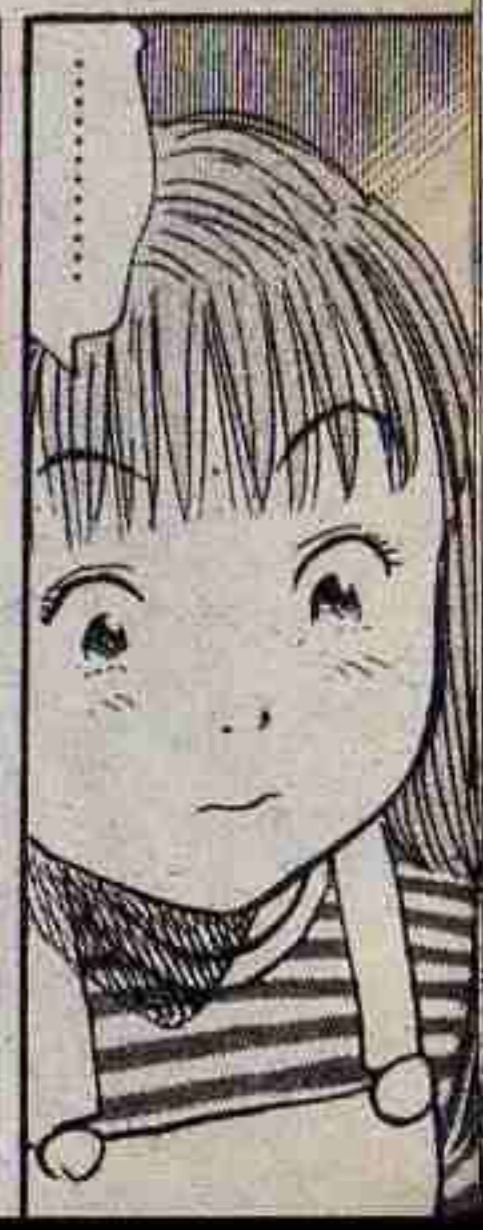
อ๊ะ...
อ๊ะ...
อ๊ะ...

ฮ่า

นี่
น้ำเคนจิ

หือ
?

เปล่าค่ะ
ไม่มีอะไร

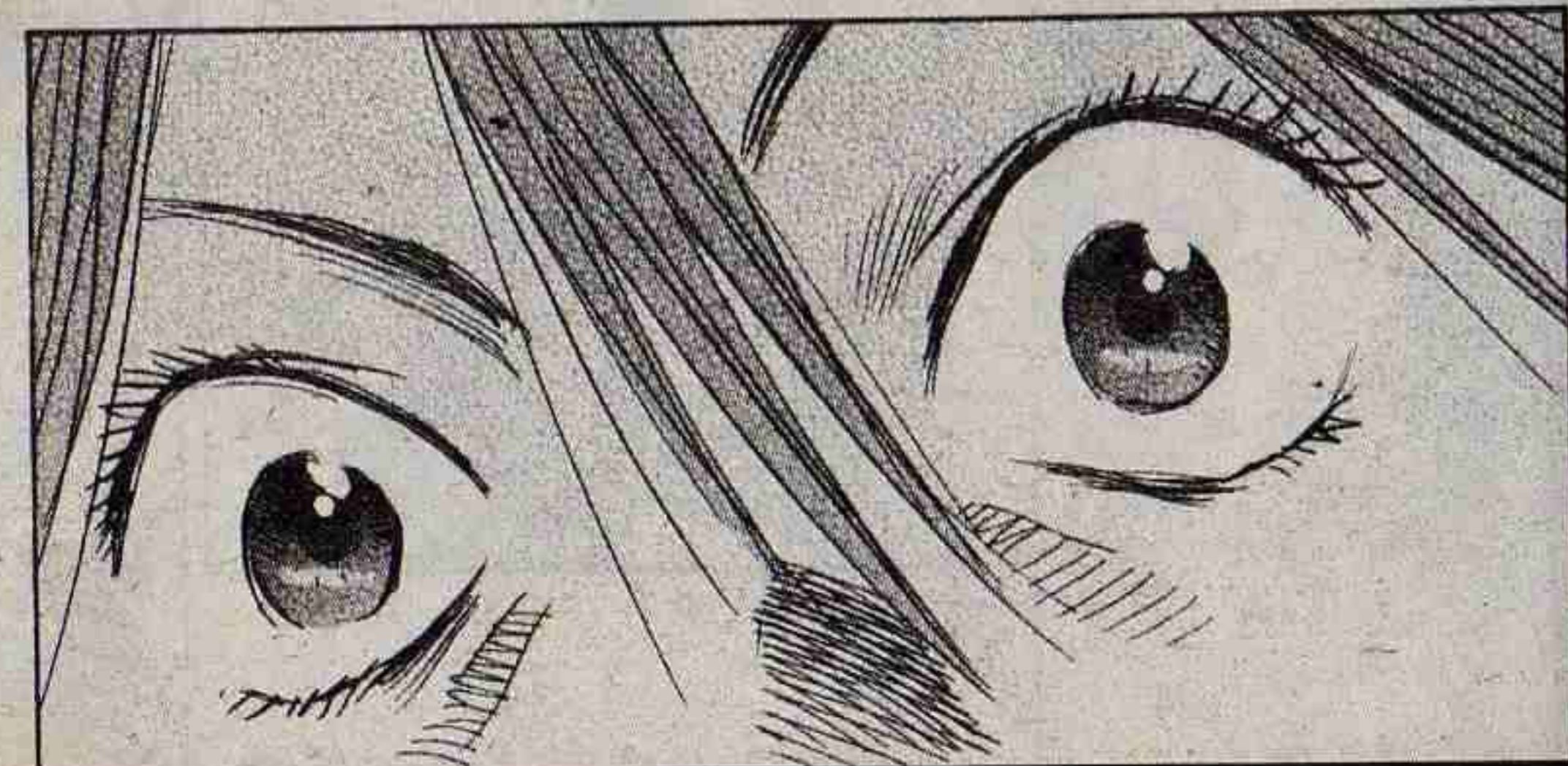
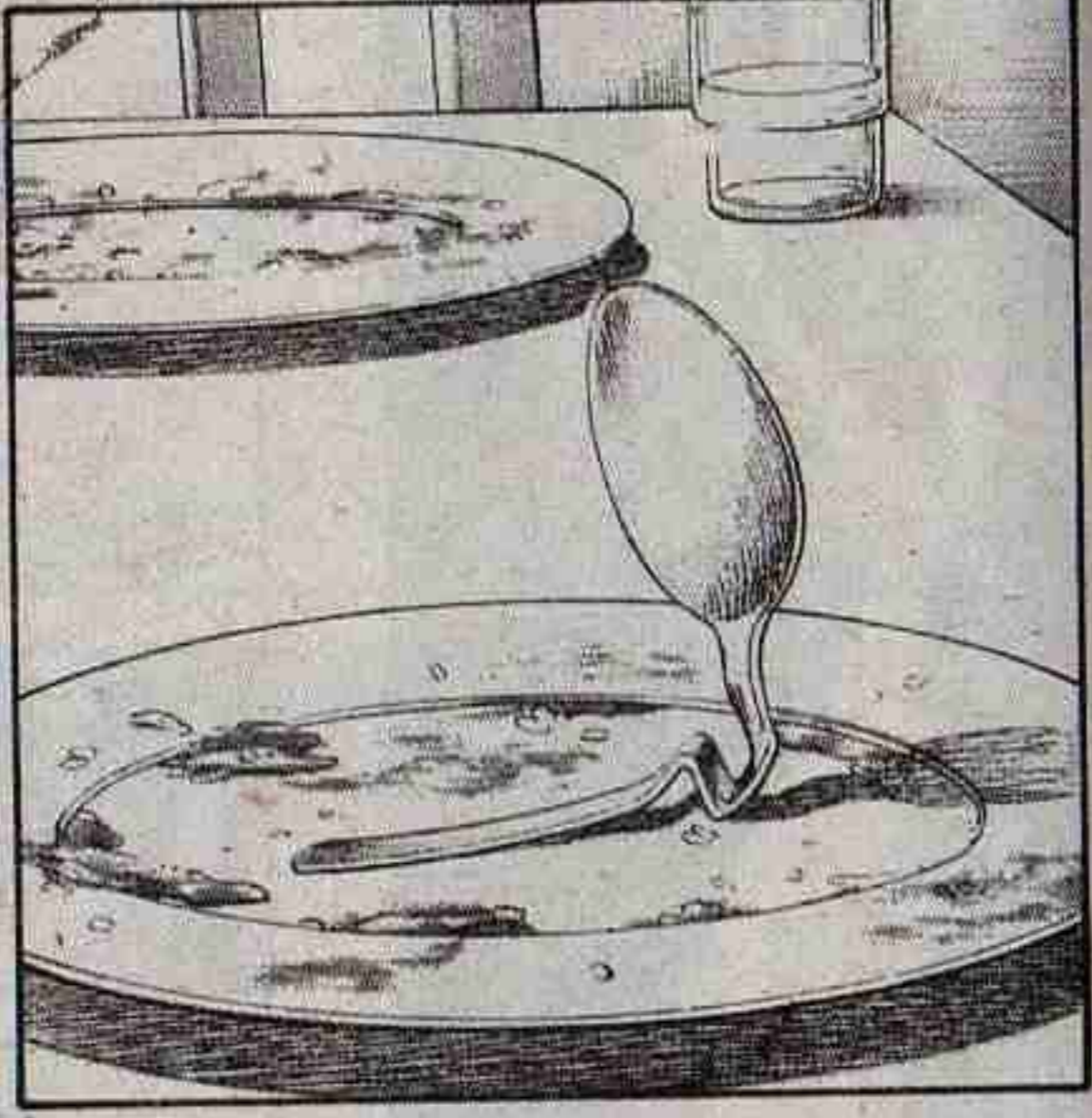
อร่อย
จังเลย
!!

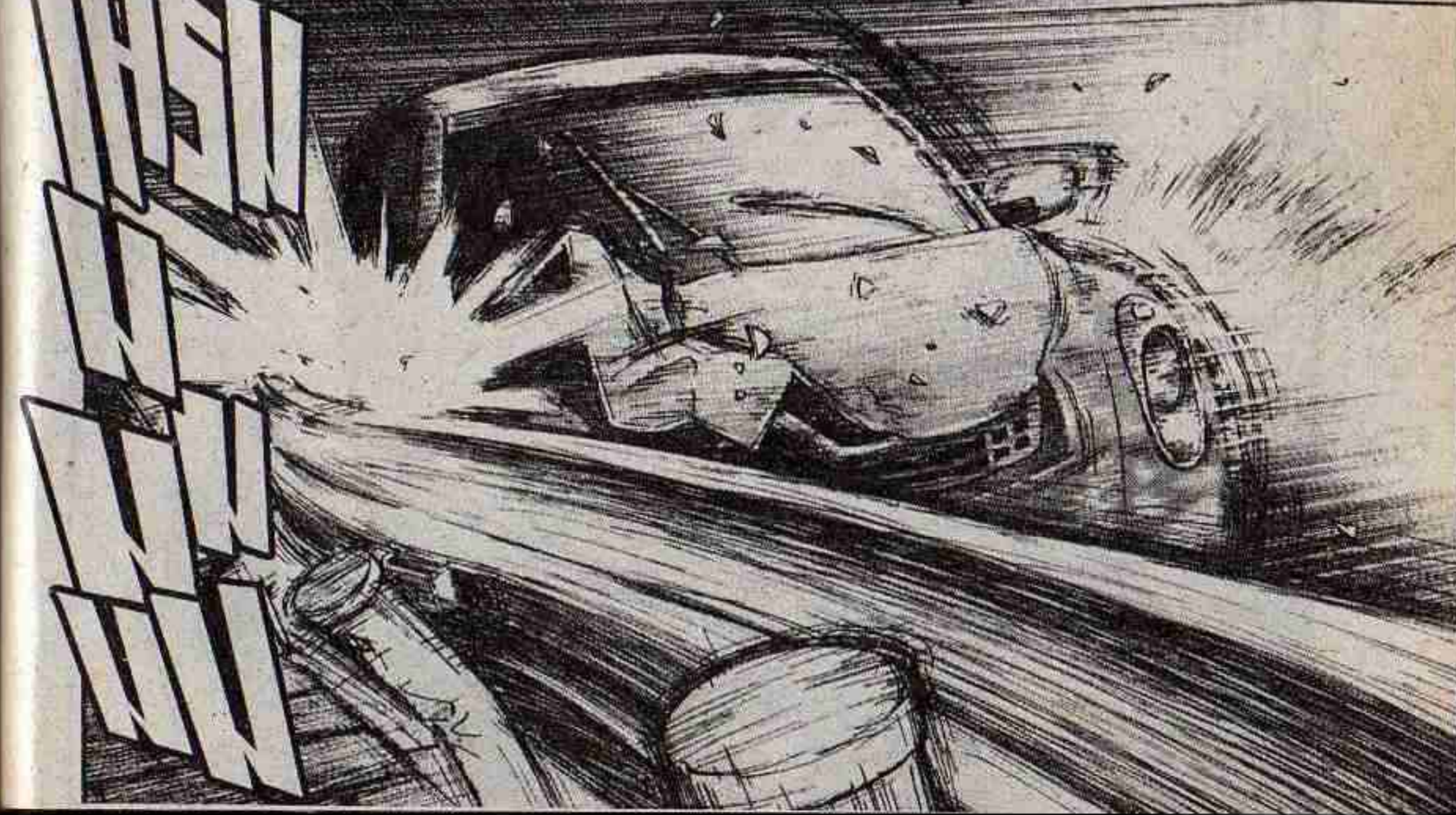
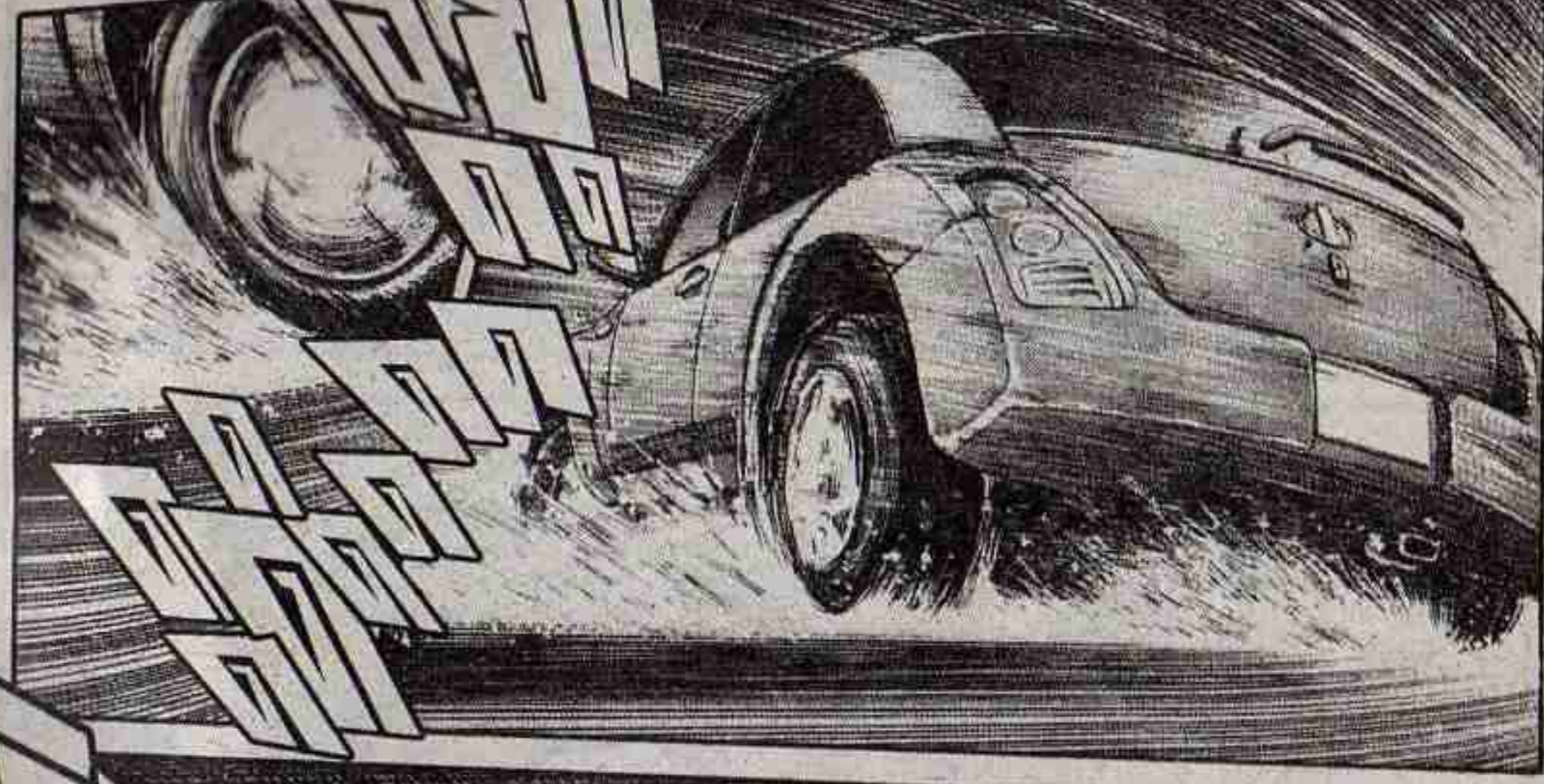
อ้อ
อร่อย
เนอะ
!!

ขอบคุณ
มากค่ะ

ว้าย
!!

20th Century Boys 10

พิมพ์ครั้งที่ 1

28 เมษายน 2546

ผู้แต่ง : NAOKI URASAWA

เจ้าของ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม. 4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

www.nationcomics.com

ผู้พิมพ์ บริษัท เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม. 4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

หนังสือเล่มนี้ได้รับลิขสิทธิ์การจัดทำและการจัดจำหน่ายอย่างถูกต้องตามกฎหมาย หากผู้ใดลอกเลียนตัวการ์ตูน ทำซ้ำ ตัดแปลง นำออกโฆษณาหรือกระทำการอื่นใด ที่ก่อให้เกิดการเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์จะถูกดำเนินคดีสูงสุด

ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

20th Century Boys 10

© 2002 by Naoki Urasawa

All rights reserved.

First published in Japan in 2002 by SHOGAKUKAN Inc., Tokyo.

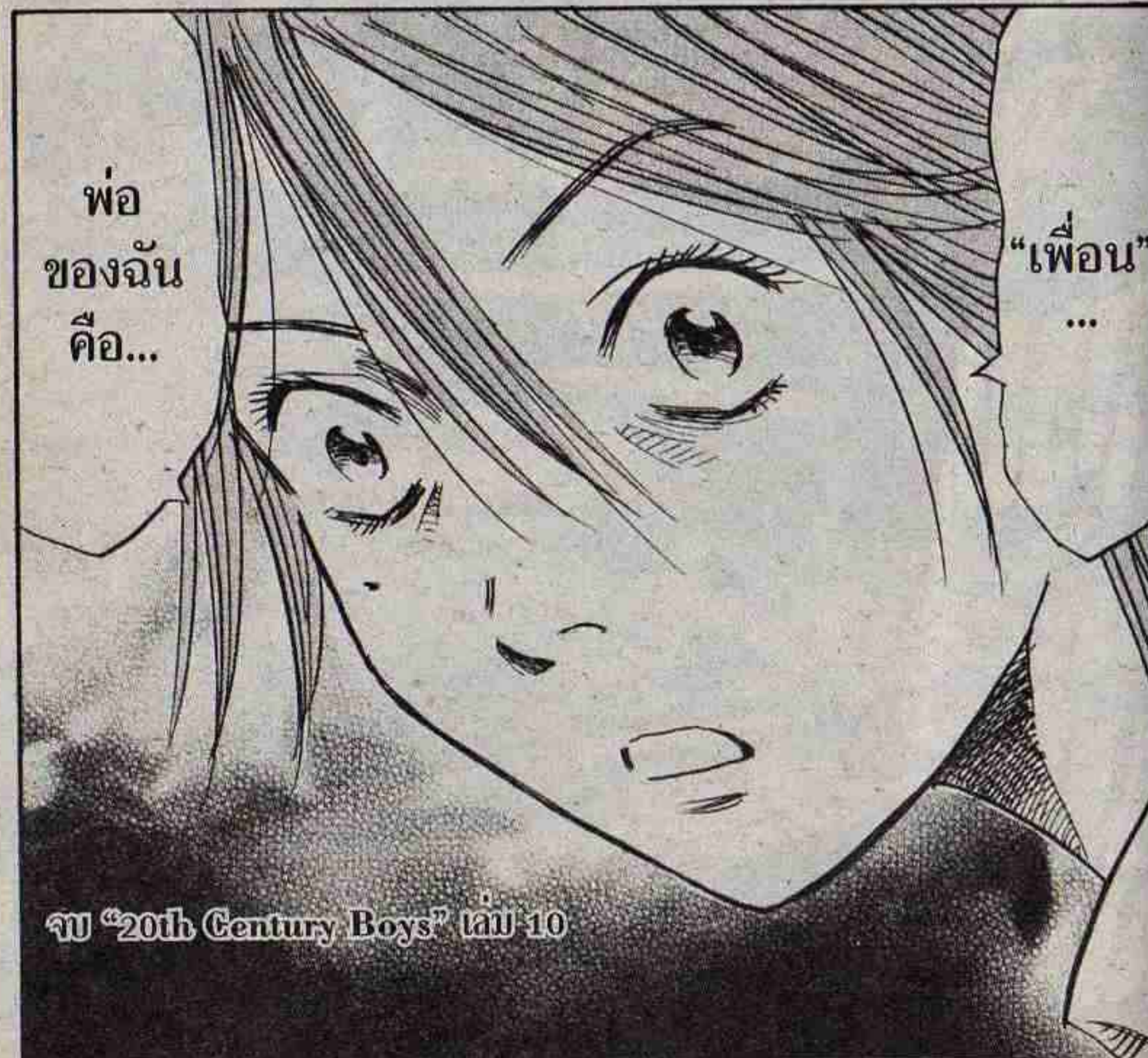
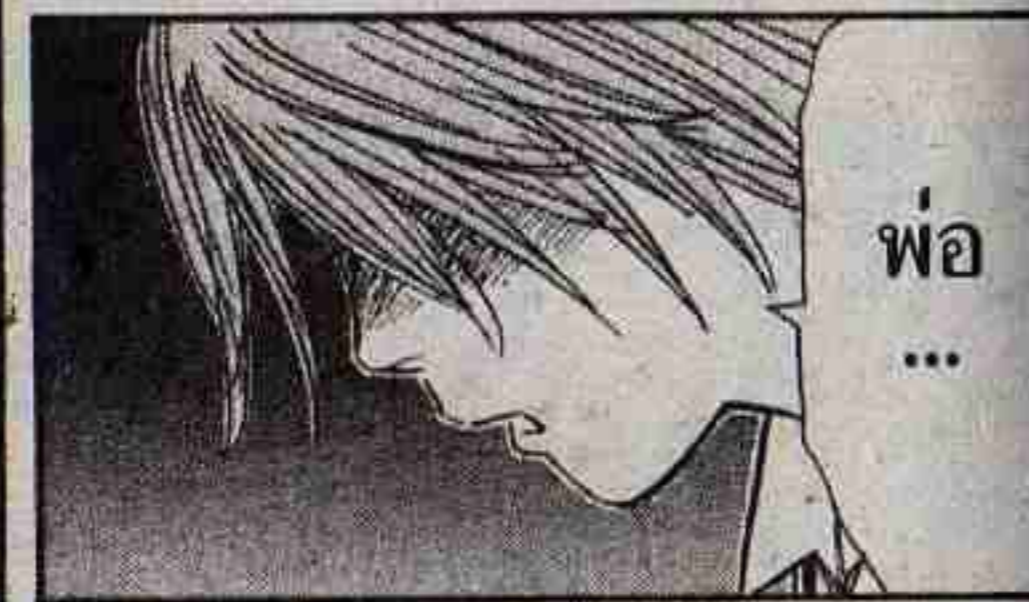
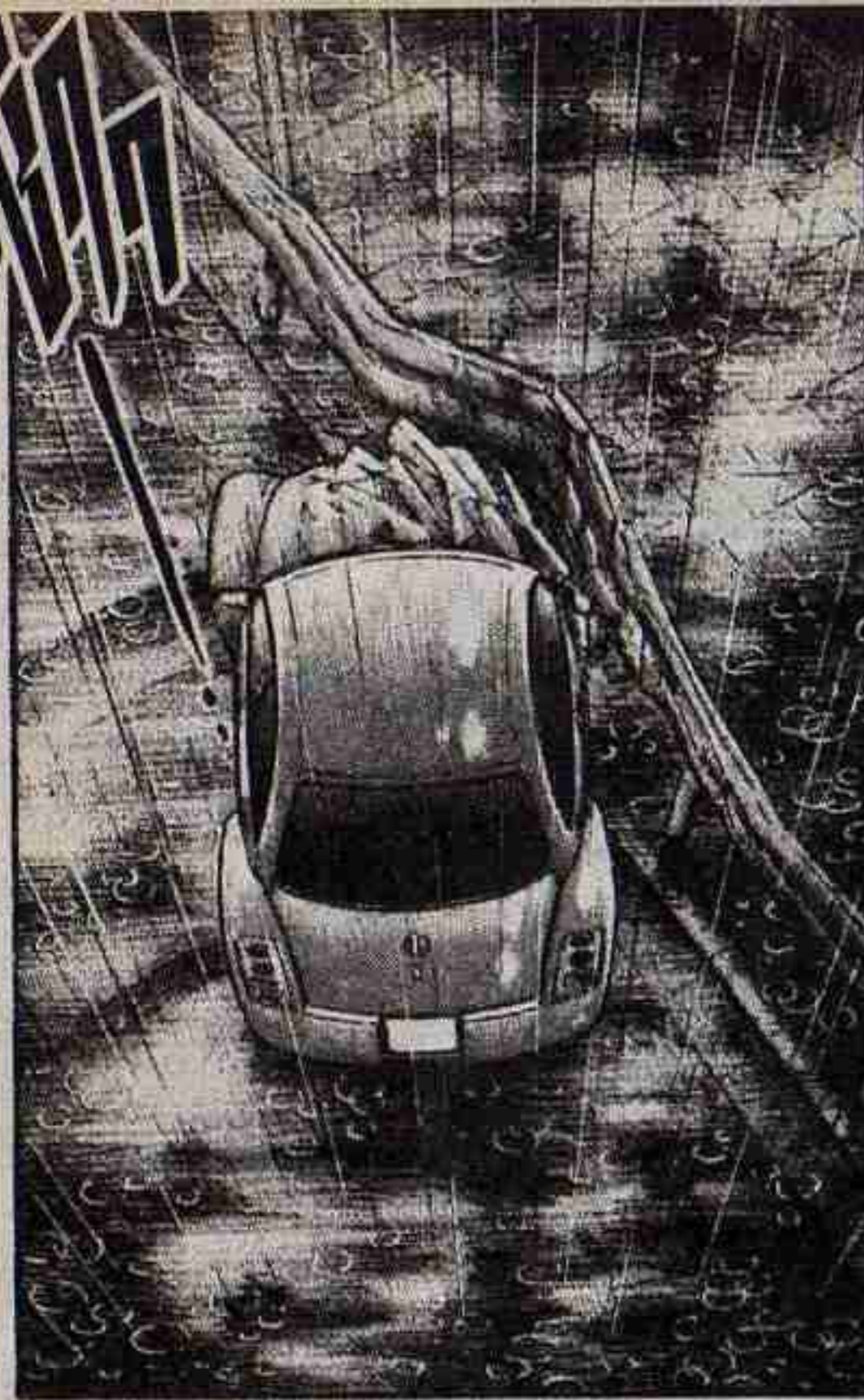
Thai translation rights arranged by SHOGAKUKAN Inc., through SEIUN (Thailand) Co., Ltd.

Special thanks to Mr. Takashi Nagasaki

ISBN 974-9582-57-8

ผู้แปล นภพล จันทร์รัตนะ

ต้องการสั่งซื้อหนังสือการ์ตูน สั่งซื้อได้ที่ ฝ่ายสมาชิก โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 1736-42
โทรสาร 0-2317-1409 : ฝ่ายผลิตภัณฑ์ โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 3120 : ฝ่ายจัดจำหน่าย
โทรศัพท์ 0-2316-5926 (สายตรง) หรือ 0-2325-5555 ต่อ 1706, 1717, 1718 และ 1766

จบ “20th Century Boys” เล่ม 10